

مختصر

صحیح البخاری

المسمى بـ:

التجريد الكريه

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی کردن و لیکۆینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

*****

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابي العباس زين الدين الزبيدي.

📖 وەرگیرانی: نوری فارس همه خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دووهزارو پینج سهد دانه.

📖 ژماردی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوتەرو هه نه چنن : (روبر حسين / کۆمپیوتەری شانيا)

📖 له سه ر نه رکى کتیبخانه ی نارام له سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپکردنه وه ی بو

کتیبخانه ی ناوبراوه.

مُخْتَصَر صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ

المُسَمَّى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

دانراوی: اَبی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆلینه‌وه‌ی

نوری فارس همه خان

به‌گویره‌ی ته‌خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته‌خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پێیدا چۆته‌وه‌و سه‌رپه‌رشتی له چاپدانی کردووه

1431 هـ

2010 ز

به‌رگی یه‌که‌م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لەپاش سوپاس و ستایشی بێ پایان بۆخودای گەورەو میهرەبان، ھەزەدەگەم
کەئەم چەند خالە بۆ خوێنەرانی ئازیز روون بکەمەو:

۱- بەدەستی خۆم لەپاکنووس و ھەلەبژیری ئەم چاپە نوێیە ئەم
بەرگی یەکەمە بوومەو، لەم کتێبە پێرۆزە، کە موختەصەری
صەحیحی بوخارییە، کەناسراو بەتەجربیدی بوخاری.

۲- بەپێی تەوانا، ئەو ھەڵانەی کە لەچاپی یەکەم ھەبوو، ئەوانەشم
بەسەر گرتەو و راستم کردنەو، کە لەزۆر شوێن لەچاپی یەکەم
ھەڵەئە گەورە ھەبوو.

۳- لەم چاپەدا:

۱- تەخریجی ھەدیثەکان، وەك چاپە کۆنەکە بەپێی تەخریجی
(د.مصطفی دیب البغا) کراو.

ب- تەخریجی ھەدیثەکان بەپێی تەخریجی مامۆستا (شیخ خلیل مامون
شیخا) لەسەر شەرحی نەووەی لەسەر صەحیحی موسلیم: (دار المعرفة:
لبنان - بیروت. ط/۱۲—۱۴۴۷ھ-۲۰۰۶م).

۴- ئاماژەم بۆ جێگەو ژمارەى فەرموودەکان، لە (ریاض الصالحین و تاج
الأصول) دا کردوو، بەپێی چاپە نوێکانیان، بەتایبەتی چاپی
چوارەمی تاج الأصول بەپێی ئەم رونکردنەو و لەدواو.

و مرگێر

نوری فارس ھەمە خان

کوردستان. سلیمانی. مامۆستایان

مالی خۆمان - ۲۰۰۹/۷/۲۰

پیشہ کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَحْمَدُهُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَآلِ كُلِّ، وَسَائِرِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ يَاحْسَنَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

لہ پاش سوپاس و ستایشی خودای گہورہو ناردنی دروودو سلاوی بیپایان
بؤ سہر گیانی پیروزی پتہ مہری زیدہ خوشہ ویست، وہ بؤ سہر گیانی
ہاوری نازدارہ گانی، عمرزم نہمہیہ:

۱. لہ ۳۱-۷-۱۹۷۲ دەستم کردووہ بہ ومرگیپانی نہم کتیبہ پیروژہ، لہ شاری
کہرکووی خوشہ ویست، بؤ سہر زمانی شیرینی کوردی، وہلہو ساکہوہ
ہہتا نہم دہمہ ہہر خہریکی نہم جوڑہ تہرجہ مانہم، مہگہر ہہر خوا
بوخوی بزانی کہ چہندہ ہہوئی ساخ کردنہ وہیان و خزمہ تیان بووم،
لہ خوا داوادہ کہم و دہ پاریمہوہ کہ قہ بووئیان بفرموی، وہبیان کا
بہمایہی رہحمہت و بہ سہرچاوی خیرو خوشی بؤ ولات و خوینہرو
بیسہرو ہہرگہسی بؤ رمزای خودا بہہہر شیوہی خزمہ تیان بکات.

۲. نہم تہرجہ مہیہ، ہہتا بلئی نہمین و بی گہردہ، بہپی سہرچاوی
بتمانہ پیکراو واتای فہرموودہ کان کراوہ، بگرہ نہم تہرجہ مہیہ دادہنری
بہ شہر حیکی کورتی پوخت، کہ بہ کہ مترین نہرک خوینہر بہ جوانی
لہ واتای فہرموودہ کان حالی دہکات.

۳. لہم ومرگہرپانہدا بہہرم لہ سہرچاوہ گانی ومرگیپانی تاجول نوصول و
ریاض الصالحین و فیکھی ناسان و إصابہو إستیعاب و تہذیب و تہذیبی
عہسقلانی ومرگرتووہ.

٤. دھق بہ پئی تہ خریجی مامؤستا (دکتور مصطفیٰ دیب البغا) فہرموودہکانم لہصہحیحی موسلیم دا تہ خریج کردوہ، بہلام زور فہرموودہ ہہیہ کہئو لییان بی دمنگ بوہ، ومنہوانیش ژمارمہکی زورن، لہبہرئہوہ من خوم لہموسلیما تہ خریجہم کردوون، وہ ئامازہم بو سہرچاوی تہ خریجہگہم کردوہ، کہعہینیہ، یا فہتھول باریہ، یا ہہر سہرچاویہکی ترہ، تہنانت ئامازہم بو بہرگ و لاپہرہی سہرچاوی تہ خریجہگہم کردوہ، ہہتا خوازیار لہکاتی پئویستا موتالای بکا. لہم چاہہ نوییہدا، فہرموودہکانم لہصہحیحی موسلیم دا تہ خریج و تہرقیم کردوہ، بہ پئی تہ خریجی مامؤستا شیخ خلیل مأمون شیحا (دار المعرفہ: بیروت. لبنان. لسنہ ۱۴۲۷ھ-۲۰۰۶م).

٥. ژیاننامہیہکی کورت و پوختہم بو ہہموو صہحابہیی نوسیوہ، لہو شوینہدا کہیہگہم جار ناوی لہتہجریدہکہدا دی. گہلی جار نہوادرو کہرامات و خہواریقی پیوانی رشتہ (سند)ہکانم نوسیوہ، کہ گومانم لہومدا نییہ کہ ریجالی صہحیحی بوخاری شہریف ہہموویان نہولیا بوون، خوا لہگہل نہوانا لہہرردو جیہانا لہگہل ہہموو خوشہویستانمانا حہشرمان بفہرموی. بروانہ ئہم ژمارانہ تاہہندی لہحالی ئہم پیوا چاکانہ حالی بی: (۳۰، ۴۹، ۶۶، ۷۵، ۸۳، ۸۹، ۹۷، ۱۱۷، ۱۷۷، ۲۸۵، ۳۴۹، ۴۳۴، ۴۱۹، ...).

٦. بہ پئی حال، لہکاتی پئویستا کورتہ شہرح و رونکردنہوہیہگہم لہسہر فہرموودہکان نوسیوہ، وہ زورترین کات ئامازہم بو جیگہی فہرموودہکہ کردوہ لہتاجول ئوصول و ریاچ الصالحین دا، بہتایبہتی کوردیہگہی، زورترین ئاوا بہہیما {ت-۳ ل-۲۶۵ ز-۱۰۱ ف-۱} = {تاجول ئوصول بہرگی سیئہم لاپہرہ-۲۶۵ زنجیرہ-۱۰۱ فہرموودہی یہکہم لہو زنجیرہیہ}. ئیتر ہہروہا... گہلی جار لہتاجا دہفہرموی: ئہم فہرموودہیہ بوخاری یا موسلیم یا..... ریوایہتی کردوہ، من بو ئہم زاتانہ ئہم نیشانانہم داناوہ:

{ب=بوخاری، م=موسلیم، ش=شەبیخان، ت=ترمذی، د=دەبو داوود، ن=نەسائی} چونکە ئەمە بۆکەسی خۆی زۆر گەرنەو سوود بەخشە، بەتایبەتی بۆهەڵە بژیری لەو مرگەراوە کوردیەکان لە چاپی نایبندەدا.

٧. وردەکارییەکی زۆرم لەبابەت زانستی فەرموودە شوناسییەوه، بۆ یەکەم جار لە کوردی دا پیادەکردوو.

٨. بەپێی (طەبعە یەکەمی فتح الباری - دار الریان للتراث القاهرة - ١٩٨٦) ئاماژەم بۆ ئەترافەکانیشی نوسیوه، هەیه خۆم ئاماژەم بۆ ئەترافەکانی کردوو، بەناوی (المترجم)، وه هەموو فەرموودەیی دوو ژمارەم بۆداناوه، لەسەرەتاوه ژمارە ی فەرموودەکە لەتەجریدا، لەکۆتاییشەوه ژمارە ی ئەو فەرموودەییە لەفەتح الباری دا، بەپێی چاپی ناوبراو. وهگەلی وردەکاری تریشم نوسیوه وهك سەرباس دانان بۆ بابەتەکان چونکە گەلی جار خۆینەر وا هەستەت دەکات فەرموودەکە پەيوەندی بەبابەتە سەرەکییەکەوه نییه.

٩. هەمیشە من دوای خێر دەکەم بۆ ئەو بەرپێزانە ی کە ئەرکی پەخش و چاپکردنی ئەم کتێبە پێرۆزانە دەگرنە ئەستۆ، بەبەشتی خودا بۆیان دەبێ بەمایە ی پیت و فەر، هەتا بۆ ئەو چاپخانەییەش کەتیایدا لە چاپ دەدرێن، بەتایبەتی جەنابی (مامۆستا محمود أحمد محمد) خوا بە لوتفی خۆی سەربەرز ی دین و دینیای بفرموی.

١٠. ئەم پەراوە پێرۆزییە کەواين لەخەمەتیدا خوا بەکەرەمی خۆی لەپیت و فەری بیبەشمان نەکات، جوانترین پوختە ی صەحیحی بوخارییە، کەناوێدارە بە موختەصەری زوبەیدی. صەحیحی بوخاری خۆی (٧٢٥٧) فەرموودەییە، بەشیکی زۆری فەرموودە ی موسنەدی متصلی پێغەمبەر خۆیەتی، کەبەریتییه لەم تەجریدە صەریحە. پێشەوا بوخاری (پەزاو) پەحمەتی خودای لی بێ) بەشازدە سال صەحیحی بوخاری داناوه، گەشتیکی گەورە ی بۆ ئەم مەبەستە پێرۆزە ئەنجام داوه، لەسەرەتاوه

له بوخاراو سه مەرقەندو دەورو بەریانەو دەستی پیکردوو، هەتا
لەتەمەنی هەژدە سالی دا لەخزمەت دایکی و ئەحمەدی برای دا دەچن بۆ
حەج، بەسەر ساری قەرم و ئەفغانستان و ئێران و عێراق و شام و دەریای
سووردا دەرۆن هەتا دەگەنە حەجاز!

دەبی ج سۆزو ئەشوق و شەوقی پالی پێوەنابن کە سەفەرێکی ئاوا دورو
درێژو پەر مەترسیی بگرنە بەر. جا لەپاش حەج دایکی و ئەحمەدی برای
گەڕانەووە بۆ بوخارا، پێشەوا بوخاری بریاری دا کە لە مەککە لەخزمەت بەیتا
بمێنیتەو، بۆ وەرگرتنی زانست، ماوەیهکی باش لەزاناکانی مەککە و مەدینە،
فەرموودەیهکی زۆری وەرگرت، ئەوجا بەرەو عێراق درێژە بەگەشتەکی دا،
ماوەی ئە کووفە و بەصرە بەغدا مایەو، پێنج سالی لەبەصرە بوو، هەر
پێنج سالی کە حەج و عەمرە کرد، لەبەغدا بەخزمەت ئیمامی ئەحمەد دەگا،
دەبی بەفەقی، کاتی ئیمامی ئەحمەد دەرەو، بوخاری لەجێگەی ئەو کرا بە
مامۆستای زانستگای حەدیت لەبەغدا.

بەئێ جەنابی شیخی بوخاری لەپێناوی خزمەت و پاڤە سوننەتی
پێغەمبەردا ساخ بۆ پەزای خودا و بەس، بوخاراو سەمەرقەندو حەجازو شام
عێراق و میصر و زۆربە و لاتەکانی ئاسیا گەڕاوە، قەبوولی غەریبی و
ئاواری و برسیتی و تونیتی و خەتەری رێگە و بانی پرخەتەری کردوو،
بەهەزاران میل رێگەی بریو، سەرماو گەرماو زۆری چەشتوو، بەهەزاران
کۆری زانستی بەستوو، بەسەدان مامۆستا و فەقی بوو، هەموو جارێکیش
لەپاش کۆشش و لیکۆئینەوێهەکی باش، کاتی فەرموودەیهکی بەدلی خۆی
دەست دەکەوت، کە دەفەقەکی بێ گەردبێ و رشتەکە (واتە: سەنەدەکی) بێ
نەنگ بێ، دەسنوێژیکی جوانی دەرگرت، غوسلیکی سوننەتی دەرکرد، ئەوجا دوو
رکات نوێژی سوننەتی سوپاسی خۆی لەسەر ئەم بەهرە گەورەیه دەرکرد،
کە ئەو فەرموودەیهی دەست کەوتوو، ئەوجا فەرموودەکی لەبەر دەرکردو

لەپاشا لەناو بوخاری شەریفا دەینووسی، وەك گەنجی گەوهەری دۆزبیتەوه
ئاوا بگرە زیاتریش.

لەموقەدیمەى فتح الباری دا ئەم زانیاریانەى سەبارەت بەشیخی بوخاری
واتیادا: { ... بوخاری بەمنائى باوكى دەمرى، سامانى باشى بۆ بەجى دەهیلئ
... دەیدا بەقازانج بەهاوبەشى، هەرچى لەوه دەست دەكهوئ دىكا بەخیر ...
دايكى بەمنائى گەورەى دەكا، هەر بەمندائى بوخارى كوێر دەبى، حەزەرەتى
ئىبراهیم (سلاوى خوى لى بى) دەچیتە خەوى دایكى، پێى دەفەرموئ: (بەبەرەكەتى
دوووعاى زۆرى تۆ خودا چاوى كۆرەكەتى چاك كەردەوه) .. (هەموو سى
شەوئ لەپەمەزانا خەتمەیهكى قورئانى دەكرد، لەكاتى بەرەبەپاندا تەواوى
دەكرد، هەموو پەكائى بیست ئایەتى تیادا دەخویند، تا لەسەر ئەو شیوەیهیش
لەشەوانى پەمەزانا خەتمەیهكى تریشى دەكرد... ئەمەش بەشەو، بەپۆزیش
هەموو پۆزئ خەتمەیهكى تریشى دەكرد، لەكاتى بەربانگا تەواوى دەكرد! ...
بوخارى زۆر زۆر سەخى بووه، هەتا تەسەووور بكەى زاھیدو موتەقىو بئ
هەواو خاكى و كەمخۆرو كەم خەوو حەلّال خۆر بووه ... خۆى دەیفەرموو شك
نابەم یەك درەھمى حەرام لەمالەكەم دا هەبئ ... زۆر جار لەخەودا
بەخزمەتى پێغەمبەر (دروى خودای لەسەر بى) گەیشتوو، بەھەرى لەو خەونانە
وەرگرتوو، لەخەودا دەبینئ، باوەشینیكى واپئ میئ لەپێغەمبەر (دروى خودای لەسەر
بى) دوور دەخاتەوه، ئەم خەونە دەبئ بەھۆى دانانى سەحیحى بوخارى ...
چونكە مانای خەونەكەى ئەوه بوو كە درۆ لەپێغەمبەر دوور دەخاتەوه زۆر
زۆر موسالیم و بئ وەى بووه، خۆى دەیفەرموو: گومان نابەم كە لە قیامەتا
كەسئ هەبئ داواى لەسەرم هەبئ ... وە دەیفەرموو: چل سال نائەم بەبئ
پێخۆر خواردوو! ... لەبەر ئەوه زۆر لاواز بوو بوو }.

كورت و پوخت باشتەین پێناسە بۆ بوخارى ئەمەیه (كَانَ خُلُقُهُ صَاحِبَ
الْبَخَارِي) بەسیشە بۆ پەسنو مەدحى سەحیحى بوخارى كە دووھمىن كەتیبى

صەھىج و موقەددەسە لەئىسلاما، يەكەم: قورئان، دووم: صەھىجى بوخارى، سىيەم: صەھىجى موسلىم.

ھەروا لە موقەددەسەي فەتھولبارى دا دىفەر موى: (... لەھەر سەخلەتى و تەنگانەيەکا، خەتمەي صەھىجى بوخارى كرابى، خودا دىرووى لىيان كىردۆتەو، ئەو پاپۆرەشى كە صەھىجى بوخارى تىادا بووبى قەت نەبوو كە غەرق بوو بى...).

منىش لىرەدا عەرزى نازىزانى خۆم دىكەم: (... باشترىن فرىا پەسم لەكاتى مەپنەت و تەنگانەو سەخلەتى و كىشەو بەرمو خەم و خەفەت و ترس دا ئەم كىتبە پىرۆزانە بوو، شەوى وا بوو تا بەياني بەرگىكى تاج الأصول لەسەر دىم بوو، فەرامۆشىم بۆ ھاتوو، قەت نەبوو لەخودا داوا بكەم و بلىم: خوايە، بەبەرەكەتى ئەم كىتبانە لەم تەنگانەيە پىزگارم بكەو پىزگارى نەكردىم (...). ئومىد دىكەم كە موسولمانانى تىرىش لەكاتى وادا خودا بەبەرەكەتى خەمەتى ئەم كىتبانە نىزان قەبوول بكە.

لەپايانى ئەم پىشەكەيەدا بەدىلىكى پىرەو لەخوداى گەورە دەپارىمەو دەلىم: ... خوايە گيان! خۆت ئاگات لەھالمانە، واسبەينى من و ھوسەرم دايكى صەلاح زەكەيە كرىم على لەخەمەت كۆمەلىكى موبارەك دا لەپىاوو لەژن دىكەوينە پى بۆ سەفەرى حەج، خودايە! بە نصىبمانى بىفەرمو، وەلىمان قەبوول بكە، لەناو ئەو كۆمەلە موبارەكانەدا ئەم زاتانەي واتیادا: مامۇستا مەلا عوزەير حافىظ نەزىر كە نىمام و خەتیبى مەزگەوتى حاجى عوسمانى عەلافە لەمەزگەتە لەسلىمانى لەگەل براى بەپىزمان مامۇستا شەمال موفتى لەگەل مامۇستا مەلا ئەحمەدى شافىعى، بەراستى سى مامۇستای مەجەيدو موبارەك. خوايە لەمەردو زىندومان خۆش بە، بەرەحمەتى خۆت كارى دىن و دىنامان بۆ ئاسان بىفەرمو، لەدايك و باوكمان خۆش بە خوايە! چاوى پەحمەت لەخۆمان و مال و منال و ھوسەرو براو خوشك و كەسوكارو دۆست و برادەرمەن بى، (يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)

خوایه: بهر چه مەتی خۆت فریامان بکەوه، لە مائەوه، لە دەشت، لە دەر،
لە سەفەر، لە هەر کۆی بووین، چاوی پەحمەتت لێمان بێ، کارمان بۆ ئاسان
بفەرموو، خودایە! بەبەرەگەتی ئەم کتێبە و ئەو دوایەیی کە ئێمە بۆخاری
کردوووەتی بۆ خوێنەری ئەم کتێبە خەم و ترسمان بپرەوێنەوه، مەزمان بەدە،
نرای خێرمان بۆ خۆمان و کەسوکارمان و دۆست و برادەر و خوێنەر و ولاتمان
گیرا بفەرموو. خودایە! ئانئومێدیمان نەکە، بە خرابی خۆمان لە گەڵ نەکە،
خودایە! لە دنیاو لە قیامەتدا لە گەڵ پێغەمبەرەکان و زانیان و پیاوچاکان و شیخ و
مەلا و صوفی و دەرویش و حاجی و فەقی و نوێژکەر و روژووگر و خونا سانا
حەشرمان بکە، خودایە! بە تەبەیی بەبەرەگەتی ئەم کتێبە پیرۆزە لەم
سەفەردا دایکی سەلاح لەش ساخ بفەرموو، باری لەشی سووک بفەرموو،
بەپراستی هەقی زۆری بەسەر من و بەسەر ئەم کتێبانەوه هەیه.

خودایە! چاوی پەحمەتت لێمان بێ، پەنجە پۆمان نەکە، پوو زەردی
دیوانی خۆتمان نەکە، خودایە! ئاواتی دین و دنیا مان بەیخە دی.

خودایە! کوردستان پێکە لە خێرو خوشی و ئازادی و سەربەستی و
ناشتی و بڕایەتی و کار بە دەستی دادپەرور و لەزانای کارای دانای لە خواترس و
لە مەلای بەهەق مەلا، و مپاکی بکەیتەوه لە کار بە دەستی ناعادل و مەلای نامەلا.

چەندەم خوش دەوێ مەلای مەردی کورد

خزمەتی کورد کا، لەسەر خو، ورد ورد!!

غَفَرَ اللَّهُ لِي وَلِلْإِلَّهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و مرگێر

نوری فارس حەمە خان حەسەن

سەلیمان/مامۆستایان/مالی خۆمان

کاتژمێر دەی شەو ۲۰۰۱/۲/۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱- باسی نه وهی سرووش (وهی) چۆن چۆنی دهستی به هاتن کرد
بۆ پیغه مبهری خوا، چه زهتی موجه ممه (درودی خودای له سه ربی)
(باب کیف کان بدء الوهی إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم))

۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ). (الحديث رقم: ۱ في فتح الباري)^(۱)

فهو مانه وهی موسولمانان، نه میرلومنین عومهری کوری خه ططاب (دروزی
خوای له بی) دمفه رموی به گوئی خۆم له زاری پیروزی چه زهتی پیغه مبهرم بیست
(دروودو سهلاتو سهلامی خوای گه وره له سه ربی) دمیفه رموو: (هه موو
کارو کرده وهی به پیی نیازو نییه ته که یه تی و هیچ کاری به بی نیازو خواستی
دل دانامه زری، وهه موو که سیکیش به پاداشی نیازو نییه تی خوی دهگا، ج
چاک ج خراب، که وابوو هه که سی مه بهستی له کوچ کردن و هه جره ته که ی
له مه که وهه بۆ مه دینه رمزای خوداو پیغه مبه ربی نهوا کوچ کردنه که ی
قه بووله و به پاداشی گه وره دهگا، وهه ره که سیکیش کوچ کردنه که ی له بهر
کاریکی دنیایی بی که دهستی بکه وی، یاخو له بهر ئافه رتی بی که ماره ی بکا،
ئه وه کوچ کردنه که ی به پیی نیازو ته که یه تی و هیچ خیری ناگا له سه ربی).

(۱) أخرجه مسلم في كتاب الامارة، باب قوله (صلى الله عليه وسلم) انما الاعمال بالنية.
رقم: ۱۹۰۷ = ۴۹۰۴ حسب ترقیم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح النووي.
دار المعرفة. بيروت. لبنان. ۱۴۲۷هـ-۲۰۰۶م.

شیگردنه وه:

کرده وهی جهستهیی (عه مهلی به دهنی) فهرزی یان سونهت به بی نیت و نیاز لیهینان دانامه زری، به لام نه مه به زوری وایه دهنا هه ندی کرده وه به بی نیت لیهینانیش داده مه زری، وهک قورثانخویندن و زیکرو یادی خودا کردن و بانگ دان، به بی نیاز هینانیش وه وازهینان له حهرام داده مه زری، هوی روودان (ورود) ی نه مه فهرموودهیه سه رگورشته که ی نومموقه یسه که پایوی به ناوی کوچ کردنه وه شوینی که وتبوو بو مه دینه، جا خودا کوچه که ی دایه وه به سه ریدا چونکه نیاز که ی پاک نه بوو. نه مه فهرموودهیه یه کیکه لهو فهرموودانه ی که دهن به سوورگه و مه دار بو نیسلام. نه مه فهرموودهیه موسلیم و نه بوداودو تیرمیزی و نه سانش (همزی خوندان لئ بی) گپراویانه ته وه. نیت و نیاز خواستی دئن، گوتنیا به دهم سووننه ته: (تاج-ل ۶۵) موسلیم (همزی خوی لئ بی) له نامه ی فرمانره واییدا گپراوییه ته وه باسی (انما الأعمال بالنية) ژماره: ۱۹۰۷ = ۹۰۴ شیحا (رقم الحديث في فتح الباری بشرح صحيح البخاري ۱- اطرافه في: ۲۵۲۹، ۳۸۹۸، ۵۰۷۰، ۶۶۸۹، ۶۹۵۳).

۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلَافَةِ الْحَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّهُ عَلَيَّ فَيَقْصِمُ عَلَيَّ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعْبِي مَا يَقُولُ، قَالَتْ: عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ، وَإِنْ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا). (الحديث ۲- طرفه في: ۳۲۱۵).^(۲)

(۲) أخرجه مسلم في الفضائل، باب طيب عرق النبي (صلى الله عليه وسلم) في البرد وحين يأتيه الوحي، رقم: ۲۳۳۳ = ۶۰۱۳ شیحا.

عائیشه (همزی خوی لی بی) فہرمووی: حاریٹی کوری ہیشام لہ پیغہمبہری پرسى، فہرمووی: ئەى پیغہمبہرى خودا! سروشت چۆن بۆدى؟ پیغہمبہر (درویدی خودی) لەسر بی) فہرمووی: (گەلێ جار بەویئەى زینگەى زمنگ بۆم دى، ئەم جۆرمیان سەختترین شیوەیەتى لەلام، جا کەفریشتەى سرووش (یا سرووشەکە خۆی) بەرم دەداو بارى لەشم سووک دەبێ، ئیتیر فریشتەکە ھەرچى فہرمووہ پیم گشتى وەك خۆى دیتە بەرم و باش دەیزانم و لى تى دەگەم، زۆرجارانیش فریشتەکە (کەجوبرائیلە) لەشیوەى پیاویکا، وەك دەحیەى کەلى خۆى دەردەخا بۆم و قسەم لەگەل دەکاو ھەرچى دەفہرموئ وەرى دەگرم و دیتەبەرم، عائیشە (همزی خوی لی بی) فہرمووی: بەخودا خۆم پیغہمبہرم دیوہ، وەھا سەخلەت دەبوو، کەسروشى بۆ دەھات، لەپۆزى سەرماو سۆلەدا کەسروش دەھاتە خواروہ بۆى، لەوکاتەدا کەبەرى دەدا چۆراوگەى ئارەق بەناوچاوانى دا خوړ خوړ دەھاتە خواروہ).

رافەو شیکردنەوہ:

سرووش (وەحى) فەرمانیکە، یا فەرمايشتيکە بەھۆى فریشتەوہ لەخواوہ بى بۆ پیغہمبەران (درویدی خوندیان لەسر بی) سرووش جۆریکی تری بەخەونەو جۆریکی تریش بەخستنە ناو دڵە کەپى دەکوترى ئیلاھام، دیمەن و روالەتى فہرموودەکە وادەگەییەنئ کە (متصل) بى، نەك (مرسلى صحابى)، ئەویش بەلگەى ئەوہیہ کەژن بۆى ھەيە نامادەى کۆرى پیاوان بى و گوئ لەقسەو گفتوگۆیان رابگری و ھاوبەشى کۆرى زانستى زانایان بکا، چوونکە ئەوہتا شتى وا لەخزمەت پیغہمبەر خۆیدا رووی داوہ، بەلئ ئەمە وایە بەمەرچى مەترسى ئازاوہ نەبى، وەك بەشداریکردنى ئافرمتى کوردەوارىی خۆمان، لەلادى، لەزۆربەى کارو فرمانەکانا، ھەتا لەدمرو دەشتیش وەك مەلۆ کردن و شارا کردن و کۆلکیشان و بزارکردن و شتى وا، وەمەترسى ئازاوہیش زۆر زۆر

کہمہ۔ موسلیم و تیر میزیش نہم فہر موودمیہ یان گپراوہ تہوہ (برغزی خود بیان لہ بہر)
(بروانہ: تاج/ ۴/ ل ۲۹۱/ ز ۹۸/ ز ۳۱۴۷/ بہرگی/ ۳/ چاپی جوارہم) موسلیم لہ
فضائل دا، لہ باسی طیب العرق النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) و حین یاتیہ
الوحي)، دا گپراوہ تہوہ۔ ژمارہ: ۲۳۳۳ = ۲۳۳۳ شیخا۔

۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ فِي التَّوَمِ فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ
فَلَقِ الصُّبْحِ ثُمَّ حُبِّبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ فَكَانَ يَخْلُو بِغَارِ حِرَاءٍ يَتَحَنَّنُ فِيهِ - وَهُوَ التَّعَبُّدُ -
اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ وَيَتَزَوَّدَ لِدَلِكْ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ
فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا حَتَّى فَجَنَّهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ جَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ اقْرَأْ قَالَ مَا أَنَا
بِقَارِئٍ قَالَ فَأَخَذَنِي فَعَطَنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ قَالَ قُلْتُ مَا
أَنَا بِقَارِئٍ قَالَ فَأَخَذَنِي فَعَطَنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ
فَقُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ فَأَخَذَنِي فَعَطَنِي الثَّالِثَةَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ { اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي
خَلَقَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا
لَمْ يَعْلَمْ } فَرَجَعَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرْجُفُ فَوَادِهِ حَتَّى دَخَلَ عَلَى
خَدِيجَةَ بِنْتِ خُوَيْلِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي فَزَمِّلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ
الرَّوْعُ ثُمَّ قَالَ وَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ: لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي فَقَالَتْ خَدِيجَةُ كُلَّا وَاللَّهِ مَا
يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا وَإِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ وَتَحْمِلُ الْكَلَّ وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ وَتَقْرِي
الضِّيفَ وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ فَاطْلُقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى أَتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلٍ بْنِ
أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى ابْنِ عَمِّ خَدِيجَةَ وَكَانَ امْرَأً تَنْصَرُّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ يَكْتُبُ
الْكِتَابَ الْعَرَبِيَّ وَيَكْتُبُ مِنَ الْإِلْجِيلِ بِالْعَرَبِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكْتُبَ وَكَانَ شَيْخًا
كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ يَا بَنَ عَمِّ، اسْمَعْ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ فَقَالَ لَهُ: وَرَقَةُ بْنُ
نَوْفَلٍ يَا ابْنَ أَخِي مَاذَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَبَرَ مَا رَأَى
فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ: هَذَا الثَّامُوسُ الَّذِي نَزَلَ اللَّهُ عَلَى مُوسَى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْتَنِي

فِيهَا جَدَّعَ يَا لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا إِذْ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوْ مُخْرِجِي هُمْ). قَالَ وَرَقَّةُ: نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يُدْرِكُنِي يَوْمُكَ أَلْصُرُّكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا، ثُمَّ لَمْ يَنْشَبْ وَرَقَّةُ أَنْ تُرْفَى وَفَرَّ الرُّوحِي). (الحديث ٣ - أطرافه في: ٣٣٩٢، ٤٩٥٣، ٤٩٥٥، ٤٩٥٦، ٤٩٥٧، ٦٩٨٢)^(٣)

عائشہی دایکی موسولمانان (ہمزای خودی لہ بے) فہرمووی: لہسہرہتاوہ کہسرووش دہستی پیکرد بؤ پیغہمبہر (درویدی خودی لہسہر بے) خہونی باش بوو، پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر بے) ہہر خہونیکہ دمدی بہوینہی شہبہقی بہیان دہہاتہدی، لہپاشا بہرہ بہرہ حہزی لہتہنہایی و گویشہگیری و خہلوہکیشان بوو، جا دہست دہکا بہ خہلوہ کیشان لہنشکہوتی حیراء دا، وہ لہوئی ہہموو جارئی چہند شہوئی بہزمارہ دہمایہوہو ئی دہبرا بؤ خوا (واتہ: خواپہرستی دہکرد) وہلہوماوہیہدا تاسہو ئہلہای کہسو و کاری نہدہکردو نہدہچوہوہ بؤلایان، وہبؤ ئہمہیش تویشہی لہگہل خویا دہبرد، ئینجا دہگہپایہوہ بؤ مالہوہ بؤلای خہدیجہی ہاوسہری و سہرلہنوئی تویشہی ئہوہندہی تریشی دہکردہوہو دہگہپایہوہ بؤ ئہشکہوتہکہ، جا ئاوا ہہتا ماوہیی لہسہر ئہم حالہ دہوامی کرد، ہہتا لہپر لہنشکہوتی حیراء دا بہم شیوہیہ سرووشی بؤدی، فریشتہکہ دیتہلای و پیی دہفہرموئی: بخوینہ، پیغہمبہر (درویدی خودی لہسہر بے) فہرمووی: گوتم: من خویندہوار نیم، فہرمووی: جا جوہرائیل گرتمی و گوشیمی بہسینگی خویہوہ تاہیزئی ئی بریم، ئہوجا بہری دامو فہرمووی: بخوینہ، حہزہمت (درویدی خودی لہسہر بے) فہرمووی گوتم: چی بخوینم خؤمن خویندہوار نیم، دیسانہوہ گرتمی و گوشیمیہوہ بہخویہوہ تا وزہم ئی براو تہواو شہکەت بووم، دیسان بہری دامہوہو فہرموویہوہ: بخوینہ: گوتمہوہ: من

خویندهوار نیم، دیسانه وه بۆجاری سییه م گرتمی و گوشیمی به خۆیه وه
 تاتاقه تم ئی بپا، نه و جا بهری دامه وه وه فهرمووی: { اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ.
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ
 يَعْلَمْ } بخوینه به یارمه تی و پیروزی ناوی په رومردگاری خۆته وه که هه موو شتی
 نه و دروستی کردوو، مرقفی دروست کردوو له تنۆکی خوین و له پارچه یی
 خوینپاره که له تنۆکی تۆمه وه پهیدا دهبی، بخوینه و بزانه که خودای تۆ
 خودایه کی وایه که له هه موو که سی به خشنده تره. ئنجا هه زره ت (دروودی خودی له سهر
 به) به م نایه تانه وه ده گهرپته وه بۆ ماله وه و سام دای ده گری و دلی ده له رزی و
 ده رواته وه بۆلای خه دیجه ی کچی خو وه یلید، که یه که م زنی بوو، ده فهرموئ:
 دام پۆشن، دام پۆشن، نه وانیش دای ده پۆشن، تا ترس و سامه که ی ده نیشتیه وه،
 نه و جا نه م باسه ده گهرپته وه بۆ خه دیجه و ده فهرموئ: به خودا مه ترسیم
 له خۆم کرد که به رم نه وه نده سامی گرانم ئی نیشت، خه دیجه یش (ده زنی خوی له به)
 ده فهرموئ: دووربا شتی وامه فهرموو، به خودا هه رگیز خودا شتی وانا کاو تۆ
 ریسوا ناکا، چونکه به هره وهریی تۆ بی وینه یه، تۆ بیاویکی خزم دۆستی و
 خزمه تی خزم و خۆیش ده که یت و بیاوی کوئی و ده سه وسان ده گریته مل
 خۆت و باری ئازاری خه لک ده خه یته سه رشانی خۆت و دالده ی بی نه و او
 هه زارانی و خاوه ن نان و دیوه خانیت و شتی و اچاک به خه لک ده به خشی
 به هه موو که سی نابه خشرئ و میوانداری به میوان ده که ی و یاریده ی
 لیقه و ماوان ده ده ی، یارمه تی مه ردوم ده ده ی و به کورتی و پوختی: بپاوه تی و
 کۆمه کیت کردوو به به یشه و به نه رکی سه رشانی خۆت. نه و جا خه دیجه
 له خزمه تی دا ده چی بۆلای وهره قه ی کوپی نه و فه لی کوپی نه سه ده ی کوپی
 عه بدو له ووزا، که ئامۆزای خه دیجه بوو، و له سه رده می نه زانی دا بوو بوو
 به مه سیجی، و نه ووسینی عییرانی ده زانی، نه وه نده ی خوا هه زکا، ئینجیلی
 به عییرانی ده نووسییه وه، خۆی په ره میردیکی ئیختیار بوو کویر بوو بوو، جا

خەدیجە پێی دەلی: ئامۆزا! گوێ لەبرازاکەت بگرە بزانە دەلی چی، و مەرقەش دەلی: ئەی کۆری بڕام! ئادە پێم بلێ چی دەبینیت؟ پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) چی دیبوو بۆی گێڕایەو، و مەرقە پێی دەلی: ئەمە هەمان فریشتەیه کە ئەمێندارو پیرۆزە، کە لەهەکاتی خۆیا خۆای گەورە ناردبووی بۆلای موساو بۆلای عیسا (علیهما السلام)، ئەو جوبرائیلە ئەمێنداری سەروشە، ناسراوە لەناو خاوەن نامەکانا بەنامووسی ئەکبەر، خۆزگەم لەهەکاتی ئاشکرابوونی پێغەمبەرایەتی تۆدا مە جەهیل دەبووم. خۆزگەم ئەو سەردەمە مە دەمام، بڕیا نە دەمەردم، تا ئەو رۆژە کە لەهەکەت لەمەکە دەتکەنە دەروە، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەفەر موێ: بۆچی خەزمانی مە شتی وادەکەن و لەمەکەم دەکەنە دەروە؟ دەلی: بەلی، چونکە هەر پیاویک داوایەکی وەکوو ئەم داوا رەوایەتی تۆی هێنابی، مسۆگەر گێچە ئیان پێ کردووە دوژمنایەتی یان تێ بەستوو، ئەگەر مە فریای ئەو رۆژە پیرۆزەم دەکەوتم کە بانگەوازەکەت ئاشکرا دەکە، یارمەتیەکی زۆر باشم دەدا، ئێتر و مەرقە ئەو نەندە نەبەرد کە مەردو بەرەحمەتی خودا بوو، ئێتر لەدوا ئەمجارە تاماوەی سێ ساڵ سەروش وەستاو کە بوو، لەو ماوەیدا جوبرائیل نەهاتەو بۆ خەزەمەت پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ). (تاج/٤/ل ٢٩١ = تاج/٣/ژ ٣١٤٧/ج ٤) لەم جۆرە شوێنانەدا (ل) نیشانە ی تەرجەمە کوردییەکە ی (تاجول ئوصول) ه.

رافەو شیکردنەو:

عائیشە کچی ئەبوبەکری صدیقە، خێزانی پێغەمبەرە (دروودی خودی لەسەر بێ)، بەپێی ئایەتی (وَأَزَاجَهُ أَمْهَاتُهُمْ) بەهەموو یەکی لەهاوسەرەکانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەگوترێ: ئومومولوئەمینین، واتە: دایکی موسوئەلمانان، عائیشە (عزای خۆی لێ بێ) یەکیکە لەزانا گەورەکانی ئیسلام، شەریعەتزانێکی چاک بوو، فەرموودە ی پێغەمبەری زۆر گێڕاوتەو، خۆنەوار بوو، دووھەزارو

دووسه دو ده حەدیثی ڕیوایەت کردووە، (٢٢٨) حەدیثی لەبوو خاریدا هەیه، (٢٣٢) حەدیثی لەصەحیحی موسلیم دا هەیه لەم حەدیثانە سەدو حەفتا و چوار یان مۆتەفەفە قوعە لەیهین، واتە: هەم بوخاری و هەم موسلیم گیراویان نەتەووە، تەمەنی شەست و پینج سال بوو، منائی نەبوو، دەوری نووسال لەهاوڕیتی پێغەمبەر دا بوو، لەمانگی رەمەزانی سالی پەنجاو پینجی کۆچی دا لە مەدینە زایە دەبی، ئەبوو هورەیرە نوێژی لەسەر دەکا، لەسەر فەرمانی خوێ بەشەو لەپاش نوێژی و مەتر لەگۆرستانی بەقیع بەخاک دەسپێردری، رمزای خوای ئی بێ و پڕ گۆرەکە لەنوور بێ. عیرانی زمانی جوولەکەیه، خەلوەکیسانی سوفی یان لەم حەدیثە و مرگراوە. (ت/٤ ل/١٥٢) = تاج بەرگی جوارەم لا پەرە ١٥٢/هەروەها = تاج/٣ ژ/٣١٤٧ ج/٤.

٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ فَتْرَةِ الْوَحْيِ فَقَالَ: فِي حَدِيثِهِ: قَبِينَا أَنَا أُمِّشِي إِذْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ بَصْرِي، فَإِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَرَعَبْتُ مِنْهُ فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ وَتِبَابِكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ). فحمى الوحى وتتابع). (الحديث ٤ أطرافه في: ٣٢٣٨، ٤٩٢٢، ٤٩٢٣، ٤٩٢٤، ٤٩٢٥، ٤٩٢٦، ٤٩٥٤، ٦٢١٤).^(٤)

جابیری کوپی عەبدوللای ئەنصاری (رمزى خوى لى بى) باسى ئەو ماوەیەى دەگیرایەووە کە سەروش بێران بوو، سەروش نەدەهات بو پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بى) گوتی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بى) فەرمووی: ئەوا بەرپێوهم دەرۆم، لەپەر دەنگیکەم بەر گوێ کەوت لەناسمانەووە دەهات، کەسەرم هەلپری ڕوانیم و ئەو

(٤) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بدء الوحي إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، رقم: ١٦١ = ٤٠٤ شيحا.

فرىشتەى كەلەنەشكەوتى حىراء ھات بۆلەم، لەسەر كورسىيەك لەبەينى ئاسمان و زەوى دا دانىشتوو، جوبرائىل بوو بەھەواوۈ دانىشتبوو بانگى كردم و فەرمووى: ئەى موحەممەد! ئىتر منىش لەوۈ تۆقىم و گەپامەوۈ بۆ مائەوۈ گوتەم: دامپۇشن، دامپۇشن! ئەوانىش دايان پۇشىم ھەتا ترسەكەم رەويەوۈ، ئەوجا خۇاى گەورە ئەم ئايەتانەى ناردە خوارەوۈ فەرمووى: (يا ايها المدثر، قم فأندز، وثيابك فطهر، والرجز فأهجر) (۵۱/۷۴) واتە: ئەى رەببەرى كەخۇت بەنوۋىنى ناوماڭ پېچاوتەوۈ، ھەلسە تېكۆشە، كەى كاتى نووستن و پالگەوتنە، راپەرە ئەو خەلگە بى ئاگايە بىدار كەرەوۈ، لەسزاي خوا بيانترسىنە، تەنيا خوداى خۇت بەگەورە بگرە، ھەر ئەو بەخوداى خۇت بزانە، وەجل و بەرگى خۇت پاك و تەمىز رابگرە، وە وەك ھەمىشەو تاسەر واز لەبت و بتكارى بىنە، يا دەست لەگوناه ھەلگرە. ئىتر لەوۈ بەدوا سىرووش بەگەرمى دەھات و پەيتا پەيتا بەرودوا دەھاتە خوارى.

راقە و شېكردنەوۈ:

جابر خۇى و عەبدوللەى باوكى ھاورپى پېغەمبەر بوون، ئەمىش وەك عائىشە يەككە لەو شەش ھاورپىيەى كەفەرموۈدى زۇرتريان گىراۋەتەوۈ، ھەزارو پىنج سەدو چل فەرموۈدى گىراۋەتەوۈ، دووسەدو دەيان ھى بوخارى و موسلىمن، پەنجاو ھەشتيان پەسندى ھەردوولايە، بىست و شەشيان ھى بوخارى يە، سەدو بىست و شەشيشيان بەتەنھا ھى موسلىمە، كاتى مرد كوۋر بوو بوو، تەمەنى نەوۈدو چوار سال بوو، دوا ھاورپى پېغەمبەر بووۈ كەلەمەدىنە مردوۈ، ئەم فەرموۈدىيە پى دى دەگوترى موعەللەق، واتە: بەتەعلەق رىوايەت كراوۈ، تەعلەق ئەوۈدە سەرەتاي رشتەى فەرموۈدەكە كرتىنرابى، تەعلەقى صەحىجى بوخارى ھەموۈى موسنەدە، واتە: بەرشتەى ساخو بەئىسنادى صەحىح رىوايەت كراوۈ، يا لەلايەن بوخارى خۇيەوۈ يا

له لایهن فهرمووده زانیکی تری متمانه پیگراوهوه، بوخاری پشتهی ئهم فهرموودهیهی لهئهدهبو لهتهفسیردا لهم زاتانهوه دمیگپرتیهوه تادهگاتهوه سهر پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی): لهیه حیاوه، له لهیثهوه، له عوقه یلهوه، له ئیبنو شه هابهوه، لهئه بوسه لهمهوه، له جابیرهوه، له پیغه مبههرهوه: (تاج/ ۴/ ل/ ۲۹۴ ز/ ۹۸ ز/ ۲۱۴۸، ۲۱۴۷ تاج/ ۳/ چاپی/ ۴) + (ت/ ۵/ ل/ ۱۸۱).

۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ} قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَالِجُ مِنَ الرِّتِيلِ شِدَّةً وَكَانَ مِمَّا يَحْرُكُ شَفْتَيْهِ فَقَالَ: ابْنُ عَبَّاسٍ فَإِنَّا أَحْرَكُكُمَا لَكُمْ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَرِّكُهُمَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} قَالَ: جَمَعَهُ لَهُ فِي صَدْرِكَ وَتَقْرَأُهُ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ. قَالَ: فَاسْتَمِعْ لَهُ وَأَلْصِقْ. (ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا أَنْ تَقْرَأَهُ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ ذَلِكَ إِذَا أَتَاهُ جِبْرِيلُ اسْتَمَعَ فَإِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيلَ قَرَأَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا قَرَأَهُ. (الحديث ۵ - أطرافه في: ۴۹۲۷، ۴۹۲۸، ۴۹۲۹، ۵۰۴۴، ۷۵۲۴) (۵)

ئیبنوعه بباس (دروودی خودی لیسر بی) دمیغه مووو: له پیش دا کاتی جویرانیل - دروودی خودای له سهر بی - سرووشی دهیئا بو پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) گهلی جار پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) په له پهل دهکردو خوش خوش لیوو زمانی بو دمبزواندو ئهم حاله زور په ریشانی دهکرد، له بهرنهوه ئهم حاله ی پیوهمدیار بوو، ئیبنوعه بباس به سه عیدی کوری جوبهیری فهرموو: وهکوو چوون پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) لیوی بو ئه جولان منیش ئاوا لیو بو تو ده جولینم ههتا لهو حالته ی پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) به باشی حالی بی، جا خودای بالادهست و خاومن شکو ئهم نایه تانه ی نارد خواره وه بو: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} (۷۵/ ۱۶-۱۷) له کاتی و مرگرتنی

قورئان دا، کاتئ جوبرائیل بهسروش دهیپینئ بؤت، پهله پهلی لی مهکهو دومت نهیه بهیهگاو مهترسی نهومت نهبی کهبؤت رهوان ناکرئ، چوونکه ئیمه بهپی بهئینیک کهداومانه پیئت لهئایهتی (سنقرئک فلا تنسی) دا، بهپی ئهم بهئینه لهسهرمانه کهکؤی بکهینهوهو لهفهوتان پرزگاری بکهینو زؤر جوانیش بهتؤی رهوان بکهین، ئیبنوعهیباس (دزمی خوبان لی بی) فهرمووی: (واته: ئیمه لهسهرمانه بهئینهو دمیدمین بهتؤ کهئهم قورئانه بهجوانی بهتؤ رهوان بکهینو لهسهر زمانت ئاسانی بکهینو بهدل باش باش تی ی بگهیت، ههتا تۆیش گهلی خۆت فیئری خویندنو مانای قورئان بکهی! ئیبنوعهیباس (دزمی خوبان لی بی) فهرمووی: ئیت لهوه دوا کهجوبرائیل سرووشی بؤی دههینا، کهدهیخویندهوه بؤی نهو مات دمبوو، گوپی دهگرتو قسهی نهدهکرد، کاتئ دمپویشت ههزومت (دروودی خودی لهسهر بی) قورئانهکهی بهرهوانی و بهشیئنهیی دهخویند، وهک خوا بهئینو مژدهی نهوهی پی دابوو (تاج/۷ ل/۲۲۹ ز/۵۸ = تاج/۴ ز/۱۹۵) = (تاج بهرگی/۷ ل/۲۲۹ زنجیره/۵۸ فهرموودهی/۱).

رافه و شیکردنهوه:

ئیبنوعهیباس ناوی عهبدوئلای کورپی عهیباسه، ههق ئامۆزای پیغهمبهره، باسی فهضل و گهورهیی لهبهرگی پینجهمی تاج دا له لاپهه (۱۲۱) دا ههیه. ئهم زاته پایه بهرزه ناسراوه بهحیری ئوممهتو تهرجومانی قورئان، چونکه بهراستی دهریای زانستو رافهکاری قورئانه، یهکیکه لهو شهش هاوړی یانه کهفهرموودهی زؤریان گیراوهتهوه، ئهم ههدهیتهی مورسهلی سهحابی یه، حوکمی مهرفووعی ههیه، چوونکه لهکاتی هاتنی ئهم سوورمهتا ئیبنوعهیباس هیشتا لهدایک نهبووه، کهواته بهدیار رووداوهکهوه نهبووه، شتی وایش لهخووه ناگوترئ، کهوابی دهبی ئیبنوعهیباس ئهم باسهی یا له پیغهمبهر خۆی بیستبئ، یا لهیهکی لهو هاوړی یانهی کهئاکایان لهم حاله

بووه، مورسه لی صه حابی بؤیه حوکه و برپاری مهرفووعی ههیه چوونکه هاورپیانانی پیغه مبهەر (دروودی خودی لیسر بی) هه موویان راست و راستال و بهداد بوون، چوونکه هاورپیتی پیغه مبهەر (دروودی خودی لیسر بی) دل و دهر وونیانی رووناك گردبووه، ئیبنوعه بباس (۱۶۶۰) هه دیتی له پیغه مبههر وه (دروودی خودی لیسر بی) گپراوه ته وه، له بوخاری دا (۲۱۵) فهرمووده ی ههیه، له موسلیم دا (۱۴۲) هه دیتی ههیه، نه وه دو پینجیان په سهندی ههردوولایه، له ته مهنی (۷۱) سالیدا له طائف کۆچی دواپی کردوه، له کۆتایی ته مهنی دا کوپر بووه، نه م هه دیشه به لگهیه کی گه ورمیه له سهر نه وه که پیغه مبههر خو ی رافه ی قورنانی بو موسولمانان کردوه، هاورپیانیشی هه روا. ماموستا مه لا رهشید بهگی بابان له رافه و و مرگپراننی نه م فهرمووده یه دا ده فهرمو ی: (له م هه دیشه دا ئادابی موعه للیم و موعوللیم به بیان کراوه = له م فهرمووده یه دا ده ستووری نیوان ماموستا و فیرخواز دیاری کراوه).

۶- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَجُودَ النَّاسِ وَكَانَ أَجُودَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرَيْلُ (عَلَيْهِ السَّلَام) وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجُودُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ). (الحديث ۶ - أطرافه في: ۱۹۰۲، ۳۲۲۰، ۳۵۵۴، ۴۹۹۷) (۶)

دیسان ئیبنوعه بباس (عزای خودی لیسر بی) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) بو به خشندهیی و پیاوه تی له وینه ی خو ی نه بوو، له ره مه زانانیشا جو برائیل (سلاوی خو ی ن بی) ده هات بو لای، ده وری قورنانی بو ده کردوه، جاله م کاته دا له هه موو کاتیکی تر زیاتر خیری ده کردو شتی ده به خشی، جو برائیلیش (سلاوی خو ی ن بی) ده ستووری وابوو له مانگی ره مه زانا هه تا مانگ ته واو ده بوو، هه موو شه و ی ده هات بو

خرمہ تی دہوری قورٹانی بہ پیغہ مہر (درویدی خودی لکسر ہی) دہ کردہ وہ، ہہ تا بہ باشی
 رہوانی بکاو لہیری نہ چیٹہ وہ، لہ ماوہی تہ شریف ہیٹانی جوہرائیل دا
 پیغہ مہر (درویدی خودی لکسر ہی) پو بہ خشندهی و چاکہ خوازی سہری پیوہ نہ بوو، وہ
 بوٹہ نہ نہ وہ نہ خیرابوو، وٹہ وٹہ نہ بہ ہر چوارلدا شتی دہبہ خشی دہتگوت
 بای ہہ لکراوہ، سوزہی بہ ہہ مو لایہ کا دہگات (تاج - ۲ ل - ۹۳ ز - ۳۶).

۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ مِنْ فِيهِ إِلَى فِيهِ قَالَ
 الطَّلَقْتُ فِي الْمُدَّةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 فَبَيْنَا أَنَا بِالشَّامِ إِذْ جَاءَ بَكْتَابٌ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى هِرْقَلَ
 يَعْنِي عَظِيمَ الرُّومِ قَالَ: وَكَانَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ جَاءَ بِهِ فَدَفَعَهُ إِلَى عَظِيمٍ بُصْرَى فَدَفَعَهُ
 عَظِيمٌ بُصْرَى إِلَى هِرْقَلٍ، فَقَالَ هِرْقَلُ: هَلْ هَذَا أَحَدٌ مِنْ قَوْمِ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي
 يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ قَالُوا نَعَمْ، قَالَ: فَدُعِيتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَدَخَلْنَا عَلَى هِرْقَلٍ
 فَاجْلَسْنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: أَيُّكُمْ أَقْرَبُ نَسَبًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟
 فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: فَقُلْتُ أَنَا. فَاجْلَسُونِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَاجْلَسُوا أَصْحَابِي خَلْفِي ثُمَّ دَعَا
 بِتَرْجُمَانِهِ فَقَالَ لَهُ: قُلْ لَهُمْ إِنِّي سَأَلْتُ هَذَا عَنِ الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ فَإِنْ كَذَبَنِي
 فَكَذَّبُوهُ. قَالَ فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْلَا مَخَافَةُ أَنْ يُؤَكَّرَ عَلَيَّ الْكَذِبُ لَكَذَبْتُ.
 ثُمَّ قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: سَلُهُ كَيْفَ حَسَبُهُ فِيكُمْ؟ قَالَ قُلْتُ: هُوَ فِينَا ذُو حَسَبٍ، قَالَ: فَهَلْ
 كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا
 قَالَ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: وَمَنْ يَتَّبِعُهُ أَشْرَافُ النَّاسِ أَمْ ضَعَفَاؤُهُمْ؟ قَالَ قُلْتُ: بَلْ
 ضَعَفَاؤُهُمْ. قَالَ: أَتَزِيدُونَ أَمْ تَنْقُصُونَ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا بَلْ يَزِيدُونَ. قَالَ: هَلْ يَرْمِي
 أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ سَخَطَةٌ لَهُ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَهَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟
 قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: فَكَيْفَ كَانَ قِتَالُكُمْ إِيَّاهُ؟ قَالَ قُلْتُ: تَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ
 سَجَالًا يُصِيبُ مِنَّا وَتُصِيبُ مِنْهُ. قَالَ: فَهَلْ يَغْدِرُ؟ قُلْتُ: لَا. وَنَحْنُ مِنْهُ فِي مُدَّةٍ لَا
 نَدْرِي مَا هُوَ صَانِعٌ فِيهَا. قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَمَكَّنَنِي مِنْ كَلِمَةٍ أَدْخُلُ فِيهَا شَيْئًا غَيْرَ هَذِهِ.
 قَالَ: فَهَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا. قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ إِنِّي سَأَلْتُكَ

عَنْ حَسْبِهِ فَرَعَمَتْ أَنَّهُ فِيكُمْ ذُو حَسَبٍ وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ فِي أَحْسَابِ قَوْمِهَا.
وَسَأَلْتُكَ هَلْ كَانَ فِي آبَائِهِ مَلِكٌ فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. فَقُلْتُ لَوْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ قُلْتُ
رَجُلٌ يَطْلُبُ مُلْكَ آبَائِهِ. وَسَأَلْتُكَ عَنْ أَتْبَاعِهِ أَضَعَفَاؤُهُمْ أَمْ أَشْرَافُهُمْ فَقُلْتُ بَلْ
ضَعَفَاؤُهُمْ وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهَمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا
قَالَ فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. فَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيَدْعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ يَذْهَبَ
فِيكَذِبٍ عَلَى اللَّهِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَهُ سَخَطُهُ لَهُ
فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ إِذَا خَالَطَ بِشَاشَةِ الْقُلُوبِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ
يَنْقُصُونَ فَرَعَمَتْ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ حَتَّى يَتِمَّ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَاتَلْتُمُوهُ
فَرَعَمَتْ أَنَّكُمْ قَدْ قَاتَلْتُمُوهُ فَتَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سِجَالًا يَسَالُ مِنْكُمْ وَتَسَالُونَ
مِنْهُ. وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْتَلَى ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِبَةُ وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَغْدِرُ فَرَعَمَتْ أَنَّهُ لَا
يَغْدِرُ. وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ لَا تَغْدِرُ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلُ أَحَدٌ قَبْلَهُ فَرَعَمَتْ أَنْ
لَا. فَقُلْتُ لَوْ قَالَ هَذَا الْقَوْلُ أَحَدٌ قَبْلَهُ قُلْتُ رَجُلٌ اتَّمَّ بِقَوْلٍ قِيلَ قَبْلَهُ. قَالَ ثُمَّ قَالَ
بِمِ يَأْمُرُكُمْ قُلْتُ يَأْمُرُنَا بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالْعَقَافِ قَالَ إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ
حَقًّا فَإِنَّهُ نَبِيٌّ وَقَدْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّهُ خَارِجٌ وَلَمْ أَكُنْ أَظُنُّهُ مِنْكُمْ وَلَوْ أَنِّي أَعْلَمُ أَنِّي
أَخْلَصُ إِلَيْهِ لَأَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ لَعَسَلْتُ عَنْ قَدَمَيْهِ وَلَيَبْلُغَنَّ مُلْكُهُ مَا تَحْتَ
قَدَمَيَّ. قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَرَأَهُ فَإِذَا فِيهِ (بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَى مَنْ
اتَّبَعَ الْهُدَى أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَذْعُوكُ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ وَأَسْلِمْتَ يُؤْتِكَ اللَّهُ
أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ وَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَيَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ
سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَنْ لَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ
ارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ عِنْدَهُ وَكَثُرَ اللَّغْطُ وَأَمَرَ بَنَاهُ فَأَخْرَجْتَنَا. قَالَ فَقُلْتُ: لِأَصْحَابِي حِينَ
خَرَجْنَا لَقَدْ أَمَرَ أَمْرُ ابْنِ أَبِي كَبْشَةَ إِنَّهُ لَيَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الْأَصْفَرِ قَالَ: فَمَا زِلْتُ مُوقِنًا
بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ سَيَظْهَرُ حَتَّى أَدْخَلَ اللَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ.

وَحَدَّثَنَا هَسَنُ الْحُلَوَانِيُّ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَا حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ وَهْشَوَانُ ابْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَزَادَ فِي الْحَدِيثِ وَكَانَ قَيْصَرُ لَمَّا كَشَفَ اللَّهُ عَنْهُ جُنُودَ فَارِسَ مَشَى مَشْنُ حِمَصَ إِلَى إِيْلِيَاءَ شُكْرًا لِمَا أَبْلَاهُ اللَّهُ وَقَالَ فِي الْحَدِيثِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَقَالَ إِيْمُ الْيَرِيسِيِّينَ وَقَالَ بِدَاعِيَةِ الْإِسْلَامِ). (الحديث ٧ - أطرافه في : ٥١، ٢٦٨١، ٢٨٠٤، ٢٩٤١، ٢٩٧٨، ٣١٧٤، ٤٥٥٣، ٥٩٨٠، ٦٢٦٠، ٧١٩٦، ٧٥٤١).^(٧)

عہدوللای کوری عہبباس (ہرمزی خودیان لیں ہیں) فہرمووی: نہبوسوفیان بہزمانی
خوی بوی گیرامہوہ گوتی: لہکاتی ریکہوتن (صولج)ی حودمیبیبیہدا
کہلہنیوان منو پیغہمبہردا کرابوو، چووم بو شام لہوکاتہدا کہمن لہشام
بووم، لہکوٹای سالی شہشہمی کوچیدا، دیحیہی کہلبی نامہیہکی ہیٹا لہ
پیغہمبہرہوہ (درووی خودی لیسر ہیں) نووسرا بوو بو قہیصہری روم کہ ہہرقلہ، دیحیہ
کاغہزمکہی پیغہمبہر (درووی خودی لیسر ہیں) دہداتہ دہست سہرداری بوصر، سہرداری
بوصراش دہیداتہ دہستی ہیرقل خوی، ہیرقل لہشکری فارس دابووی
بہسہری داو تہنگی پی ہہلچنی بوو، شامو ہہموو دہوروبہری شام تاجزیرہو
گہلی ولاتی تری لی داگیر کردبوو، خوی پہنای بردبوو بو قوستہنتہنیہ،
لہویشا ماوہیہکی دوورو دریز گہماروی دابوو، کہخوا لہشکری فارسی لہکوئل
کردہوہ بو سوپاسی نہو بہہرہ گہورہیہ لہحیمصہوہ بہپیان چوو بو قودس
(زوہری (ہرمزی خوی لیں ہیں) کہیہکیکہ لہگیرمہوہکانی نہم فہرموودہیہ دہگیریتہوہ
کہلہحیمصہوہ تا قودس مافووریان بو راخستبوو، گول و رہبانہیان لہسہر
دانابوو بہسہریا دہرپی تابہیتولہقدیس) جاکاتی نامہکہی پیغہمبہری پی
دہگا، دہلی: نادہی بگہرین بزائن لیردا کہسی ہہیہ کہلہھوزی نہم پیاوہ بی
کہنہم کاغہزہی بومن نووسیوہو خوی بہ پیغہمبہر دہزانی؟ دہلین: بہلی:

(٧) أخرجه مسلم في المغازی (الجهادوالسیر) باب: کتاب النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) الی

گوتی: جا من و چهند که سیکي تری قورپه شییان بانگ کرد، که دهوری سیی کهس دهبووین، بردینیان تاجووینه لای هیرقل له قودس، له بهر دهمیا دایان نیشان دین قه یسهر له سهر ته ختی پاشایی دانیشتبوو، تاجی له سهره بوو، که وره که وره ی پۆم و په تریق و قه شه و راهییی زۆری له ده ورا بوو، گوتی: کامتان به خرمایه تی بهم پیاوه که گوايه خۆی به پیغه مبهه دزمانی نزیکتره؟ گوتی: گوتم: من، نیتر منیان له بهر دم خۆیدا دانیشان و هاوړیکانمیان له پشتمه وه دانیشان، نینجا زبانزان (ته رجمان) ده کی خۆی بانگ کردو گوتی: پییان بلئ: ئەوا من لهم پیاوه پرسیار ده که مو هه وائی ئەو پیاوه ی ئی دهرسم که ده ئی من پیغه مبهرم جا ئەگەر ئەم لهو بارمیه وه به درۆ وه لامی منی دایه وه ئیوه به درۆی بخه نه وه. ئەو سوفیان گوتی: به خوا له بهر ئەوه نه بوايه که پیم شهرم بوو درۆم ئی دهر که وئ، ئەگینا ئەو رۆژه درۆم ده کردو قه یسهرم چه واشه ده کرد له باره ی هه وائی پیغه مبهره وه، چونکه ئەو سهر دمه من و چه زرمته هاودا وای یه کهتری بووین. نینجا هیرقل به زبانزانه کی گوت: ئی ی بېرسه: بنه چه و ره سه نی له ناواتانا چۆنه، خانه دانه یان نا؟ گوتم: تابلیت خانه دان و وه جاخزاده میه، گوتی: ئایا له ناو باوو باپیریا پادشایان تیا هه لکه وتوو؟ گوتم: خهیر، گوتی: باشه ئەم پیاوه له پیش ئەوه دا که بلئ من پیغه مبهرم درۆتان ئی دیوه؟ گوتم: نه، گوتی: باشه ئەوانه ی که په پیره ی ده کهن و ده چنه سهر ئایینی ئەو له خانه دانه کانی خه لکن یاله لازمه بوون و بی نه واکانیان؟ گوتم: نه، ههر له هه ژارو لازمه بوونه کانیان په پیره ی ده کهن، گوتی: بهر بهر ره زۆر دمب یاکه م ده کهن؟ گوتم: خهیر، به لکوو رۆژ به پۆژ زۆر دمب، گوتی: باشه کهس هیه له وانیه که ده چنه سهر ئەو ئایینه له پاشا لیی بېزار بېی و پاشگه ز بېیته وه و مرگه پړی و وازی لی بېی؟ گوتم: نه، گوتی: ئەی شهرو شوړو جهنگتان له گه ل دا کردوو؟ گوتم: به ئی: گوتی: شه پکردن و جهنگینتان له گه لیا چۆنه؟ گوتم: تانیستا جهنگ له نیوانی ئیمه و ئەودا دووبه ختی بووه: به نۆره به سهره بوو، جاری واهیه ئەو زال ده بی به سهر

نیمه‌داو جاری وایش هه‌یه نیمه زال دهبین به‌سەر ئه‌ودا، گوتی: باشه، ئه‌ی به‌یمان ده‌شکینی یان نا؟ گوتم: تانیستا نه‌یشکاندوو، به‌لام نی‌ستاکه به‌یمانیکمان له‌نیوان دا هه‌یه، پیکه‌وتووین له‌سەر شه‌ر نه‌کردن، بۆ ماوه‌یه‌کی ناوبراو، جانا زانین ده‌یباته‌سەر یانا، ئه‌بوسوفیان گوتی: به‌خودا ته‌نیا ئه‌م وشه‌یه نه‌بی مه‌ودای تری نه‌دام، که‌تی‌چینیکی تی‌چینم و نه‌نگی له‌ پیغه‌مبه‌ر بگرم. گوتی: ئه‌ی باشه که‌سی تر له‌پیش ئه‌مه‌وه قسه‌ی وای کردوو له‌ناوتانا؟ گوتم: نه‌ه، ئه‌نجا به‌زوبان زانه‌که‌ی خۆیی گوت: بی‌ی بلێ: که‌من لیم پرسیت له‌لایه‌نی به‌نه‌چه‌و ره‌سه‌نی ئه‌م پیاوه‌وه، تۆ وه‌لامت دایه‌وه گوتت: که‌هه‌تا بلێ ی خانه‌دان و وه‌جا خزاده‌یه له‌ناومان، ئه‌وه‌یش ئاداب و نه‌ریتی هه‌موو پیغه‌مبه‌ری بووه، هه‌موویان وانه، هه‌مووکاتی خوا که‌سیکی خانه‌دان و وه‌جا خزاده‌ی هه‌لبزاردوو و کردوو یه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌رو ناردوو یه‌تی بۆسه‌ر هۆزه‌که‌ی خۆی، لی‌شم پرسیت که‌نایا باو باپیری ئه‌م پیاوه‌ شایان تیا بووه یانا، تۆ گوتت نه‌ه، منیش له‌دلی خۆما گوتم: ئه‌گه‌ر له‌باوک و باپیریا پادشا ببوایه دهم گوت پیاویکه‌ داوای مو‌لک و ده‌وله‌تی باوک و باپیری ده‌کاته‌وه، پرسیا ریشم لی‌ت کرد نایا په‌یره‌وانی ئه‌م پیاوه‌ ره‌شه خه‌لک و کۆمه‌له‌ی مسکینه‌کان، یا ئاغا و به‌گزامکان، ئه‌وه‌ بوو تۆ گوتت لازه‌بوون و مسکینه‌کان په‌یره‌وی ده‌کن، له‌راستی دا هه‌میشه‌ زۆربه‌ی په‌یره‌وانی هه‌موو پیغه‌مبه‌ری ئه‌و جۆره که‌سانه‌ن، لی‌شم پرسى نایا له‌پیش ئه‌وه‌دا که‌بلێ من پیغه‌مبه‌رم درۆتان لی‌ دیبوو، تۆ گوتت نه‌ه، منیش گوتم: چۆن ده‌بی له‌گه‌ل خه‌لکا درۆنه‌کا، به‌لام له‌پاشا بجۆ درۆ له‌گه‌ل خودا بکا، شتی وانابی، من له‌تۆم پرسى نایا که‌سی هه‌یه له‌شوینکه‌وتوانی، که‌بجیته‌ سه‌ر دینه‌که‌ی که‌شارمزابی لی‌ په‌یدا کرد وازی لی‌ بینى و به‌دلی نه‌بی؟ تۆ گوتت نه‌ه، له‌راستی دا هه‌رکاتی دل که‌خۆشی ی باومرو ئیمان بجیژی و تام و جیژی لی‌ و مر بگری ئیتر هه‌تا هه‌تایه ئه‌و فینکی باومره‌ له‌و دلّه ئارامه‌ دمرناچی و ده‌بن به‌گول و بولبول! من له‌تۆم پرسى نایا په‌یره‌وانی ئه‌و له‌زۆرین یاله‌که‌مین؟ تۆ

گوتت تادى زۆرتر دەبن! ھەموو ئايىن و بىروباومرپكى دروست ئاوايە، ھەر لەزىياد بوونە ھەتا لەئەنجاما سەردەگرى و تەواو دەبى، من لەتۆم پەرسى ئاىا شەپو شۆپو جەنگتان لەگەل دا کردووە، تۆ گووتت جەنگو شەپمان لەگەل دا کردووە تائىستا جەنگى نىوانمان دووبەختى بوو، جارى ئەو دەيباتەووە جارى ئىمە دەيبەينەو، لەپراستى دا ئەمە رەوشتى ھەموو پىڭەمبەرى بوو، لەسەرمتاوە تاقي دەگرىنەووە دووچارى سەراسى و ئىش و ئازاردەبن، بەلام لەئەنجام دا ئەوان سەردەكەون، كەخۆرەلھات بەرمبەرە سوپاى زۆرو سەتمو ناھەقى ئاودەگرىتە ژىرى و گولۆلەى دەكەوێتە لىژى، من لەتۆم پەرسى ئاىا پەيمان دەشكىنى يانا؟ تۆ گوتت: خاوەن پەيمانەو پەيمان ناشكىنى، ئەمەيش شپووە رەفتارى گشت پىڭەمبەرەنە، پىڭەمبەرەن (سلاوى خاويان لى بى) قەت پەيمان ناشكىن و بەلئىن دەبنەسەر، من لەتۆم پەرسى ئاىا كەسىكى تر لەپىش ئەم دا ئەم داوايەى ئەوى کردووە لەناوتاناو گووتويەتى من پىڭەمبەرم، تۆگوتت نە، منىش لەدلى خۆما گووتم ئەگەر كەسىكى تر لەپىش ئەمدا ئەم قەسەيەى بگووتايە دەمگوت: ئەم پياوھش لاسايى ئەو قەسە كۆنەيە دەكاتەو! ئەبوسوفيان گوتى: ئەنجا ھىرقەل گووتى: فەرمانتان بەجى پى دەكاو دەلى جى بكەن و جى مەكەن؟ گوتم: پيمان دەلى: نويز بكەن، زەكات بدەن، خزم دۆست بن و بۆخزم باش بن و مافى خزمایەتى بەجى بىن، دەست پاك بن، داوینپاك بن، دەم و دلپاك بن، بەندەيى ساغ بەس بۆخوداى گەورە بكەن، ھىچ شتێ نەكەين بەھاوێل بۆ خودا، واز لەو بتو خودا درۆيىنانە بەيىنين كەباوك و باپىرمان لەكۆنا دەيانپەرسن.

ھىرقەل گوتى: ئەمەى تۆ دەلييت لەبارەى ئەو پياوھە ئەگەر راست و دروست بى و ئاوايى ئەو پىڭەمبەرە، من دەمزانى كە ئەم پىڭەمبەرە بەزوويى پەيدا دەبى و دى، بەلام نەمدزانى كە لەئىوہيە ئەى كۆمەلەى عەرمبا! وەمن بەش بەحالى خۆم ئەگەر بزانم قووتار دەبم و دەگەمەلای ھەز

دەكەم بېچم بۇ خزمەتى، ئەگەر لەلای دەبووم قاقچەكانىم دەشۆرد، بەخودا قەلەمپروو دەستەلاتى ئەو دەگاتە ئەم شوین پایانهى منیش، وەخاکی بەیتولەقدیس و ھەموو ولاتى شامو رۆم داگیر دەکا. ئەبوسوفیان گوتى: لەپاشا داواى نامەكەى پێغەمبەرى کردو خویندى یەو، ناومرۆكەكەى ئەمە بوو: بەناوى خودای بەخشندەى میهرەبان، لەموحەممەدەو ھەبەندەى خودایە: کەپێغەمبەرى خودایە، بۆلای ھیرقەلى مەزنى رۆم، سلاوو دروود لەپەپەرەوانى رېگەى راستى، سلاو لەراستى خوازان! لەپاش ئەمە من داوات ئى دەكەم کەئىسلام ببیت، ئىسلام ببە لەھەردوو جیھان دا سەلامەت دەبیت، ئىسلام ببە خودا لەباتى جارى دووجار پاداشت دەداتى، چوونکە ھەموو خواوێ نامەپەكەى نۆموسوئەمان دووپاداشى بۆ ھەيە، سەرپرای ئەوھیش کەدەبى بەمامۆستای نیشاندەرى خیر بۆ ھەموو دەست و پەيوەندەكەى خۆت و دەبى بەسەر مەشق بۆيان، ئەگەر سەرپێچیش دەكەى و گەردنكەچى ناكەى بۆ ئىسلام ئەو بزانە کەھەم ئۆبال و گوناھى خۆت و ھەم ئۆبال و گوناھى مسکین و وەرزیڕەكانیش لەئەستۆى تۆیە چوونکە ئەوان ژێردەستى تۆن و چاویان لەدەمى تۆیە. ھەروەھا داوات ئى دەكەم بەھۆى ئەم ئایەتەیشەو کەدەفەرموى: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدََٰلَٰذَا فَقُوْلُوا أَشْهَدُوا بِآلَا مُمْسِلِمُونَ} (۲ - ۶۴) واتە: ئەى ئەھلى كىتاب! ئەى خواوێ نامەكان! ئەى كۆمەلەپێ کەخودا نامەى خۆى بەھۆى پێغەمبەرئى لەپێغەمبەرەكانى خۆپەو ھەم بۆ ناردوون! وەرن بۆسەر وەرگرتنى تاقە فەرموودەپێ، کەبۆ ئیمەو بۆ ئیو ھەكسانەو چوون یەكە بەپێ جیاوازیی، کەبەریتییە لەنیازپاکى و ساخى لەگەل خوادا وەئەم مەبەستەیش بەم چەن یاسایە دپتەجى، یەكەم عیبادەت و پەرستەن و خوداپەرستى بۆ كەسى تر نەكەین بۆ خودای گەورە نەپێ، دوھەم ھاوێل و كۆر و كچ و باوك و دايك و

که سووکاری بۇ برپار نه دهمین، سییه م له ناو خۆمانا یه کتری نه که مین به خوداو وهک خودا بیکه مین به خاوهن فەرمان و شت حه لال و حه رام بکا بۆمان، به بئ وهرگرتنی فەرمان له خوداوه، جانیه گهر نهو خاوهن نامانه پشنتیان له م په ندو نامۆزگاری و فهرمایشته راست و دروسته و پووپیچی یان له یه کتایی په رستی کرد، نهوا تۆ نهی پیغه مبه ر! هه م خۆت هه م په پره وه کانت پیان بلین: حه ق دیاره، ناشکرایه و به لگه نه ویسته، که ئیوه قه بوولی ناکه ن نهوا ئاگادار بن و به شایهت بن ئیبه فهرمان به رداری خوداین و موسوئمانین، نه بو سو فیان گوتی: که هیر قه ل له خویندنه وهی نامه که بۆوه، له ده وری بوو به زله زل و قاووقیز، نیت ر دستوور درایمه کراینه دمره وه، که چووینه دمره وه به هاوړپیکانی خۆمه گوت: به راستی خۆ کاری کورپه که ی نه بو که بشه گه وره بوو، خۆ نه وه تا شای رۆمیش ئی ده ترسی، (نه بو که بشه باوکی شیر ی پیغه مبه ره، می ردی حه لیمه یه که دایه نی حه زره ت بووه) نیت هر هر له وکاته وه من دهمزانی که کاروباری پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بن) سه ر ده که وئ و گومانم له وه دا نه بوو، تا نهو رۆژه ی خودا کردم ی به موسوئمان و چوومه سه ر ئایینی ئیسلام.

(لیره دا قسه ی نه بو سو فیان ته واو. زوهری ده فهرموی: ئیبنو ناطوور فهرمان په وای قودس و هاوړپئی ی هیره قل بوو، ئوسقوف و سه رۆکی ئایینی نه صارای شام بوو، له سه رده می عه بدوله لیک ی کور ی مه رپوان له شام بینیم نه م داستانیه ی بۆ گپرامه وه، گوتی: له وکاته دا که هیره قل هات بۆ قودس، به یانییه ک که له خه وه ئسا رهنگ و پرووی تیک چوو بوو، دمر وون په ستی ی پیوه دیار بوو، هه ندئ به تریق و پیاو ما قولانی ده ولته تی پیان گوت: شیو مت له به رچاومان گۆراوه، له سه ر بارودۆخی پیشووت نه ماوی. ئیبنو ناطوور ده یگوت: هیره قل کۆله نانی (کاهن) بوو، نه ستیره شوناس بوو، سه یری نه ستیره ی ده کرد، جا که لیان پر سی پیی گوتن: ئیمشه و ته ماشای نه ستیره م کرد، پادشای نهو گه له م چاو پی کهوت که خۆیان سوننه ت ده که ن، زال بوو

بوو، ئەرئى لەم مىللەتەنە کامیان خۇيان سۈننەت دەكەن؟ گۈتيان: ھەر
مىللەتتى جۈولەكە خۇيان سۈننەت دەكەن، بەوۋە خۇت سەخلەت مەكە،
بنووسە بۇ شارانى قەلەمپەروى خۇت ھەرچى جۈولەكەيان تىايە بيانكوزن!
لەم دەمەدا كەئەوان لەپراوئىژدا بوون، پياوئىكيان ھىنا بۇلاى ھىرەقل،
پادشاى غەسسان ناردبووى، دەنگو باسى پىغەمبەرى باس دەگرد، كەپەيدا
بووۋە داواى پىغەمبەرى دەكا، كەھىرەقل ھەوالى كارەكەى لى پەرسى وەللامى
ومرگرت، گۈتى: بچن ئەم پىاۋە بىەن برۋانن كەسۈننەت كراۋە يانا؟
كەتەماشايان كرد ھاتنەۋە گۈتيان: بەئى سۈننەت كراۋە، ھىرەقل لى پەرسى:
عەرب خۇيان سۈننەت دەكەن يانا؟ پىاۋەكە گۈتى: بەئى خۇيان سۈننەت
دەكەن، ھىرەقل گۈتى: ئەۋەى من دىم لەۋكاتەدا كەتەماشاي ئەستىرەم كرد،
كەسەرەكەۋتوۋ بوو، پادشاى ئەم مىللەتتى عەرەبەيە پەيدا بووۋە. ئەۋسا
ھىرەقل كاغەزى نووسى بۇ برادەرىكى خۇى لە (رومىيە) ئەۋىش لەزانستا
ھاۋتاي ھىرەقل بوو، ئەۋجا خۇى رۇبى بۇ حىمس لەۋى مايەۋە ھەتا وەللامى
نامەكەى لەبرادەركەيەۋە بۇ ھاتەۋە، راي ئەۋىش لەبارەى سەرھەلدانى
پىغەمبەرەۋە رىكى راي ھىرەقل بووۋە، لەبارەى ئەۋەشەۋە كەپىغەمبەرى
خۋايشە، ئەمجا ھىرەقل گەرە پىاۋەكانى ۋلاتى رۇم بانگ دەكاۋ لەكۈشكىكى
خۇيا لەحىمس كۇيان دەكاتەۋەۋە فەرمان دەكا دەرگاكانيان خپ داخست، خۇى
چوۋە جى يەكى بەرزو پى گۈتن: ئەى كۆمەلەى رۇم! ئەگەر دەتانەۋى
سەربەرزو سەرفراز بن ھەتا ھەتايە، ۋەمۇلك و دەۋلەتەشتان بەردەۋام بى و بۇ
بمىنى و مرن زوۋكەن موسۇلمان بىن، كەھىرەقل ۋاى وت ئەۋان ھەموۋ ۋەك
كەرەكۋى شەلەزان و بەرەۋ دەرگاكان ھەلئان تىزان كەبچن ھىرەقل بكوژن،
كەچوون دەرگاكان گشت داخرا بوون، ھىرەقل كەچاۋى كەۋت
بەھەلەسەلەمىنەۋەكەيان و ئاۋمىد بوو لەئىسلام بوونيان گۈتى: بياننەنەۋە
بۇلاى خۇم، كەگەرەنەۋە پى گۈتن: ئەۋە من كەئەۋ قەسەيەم بەئىۋە گۈت

تاقیم کردنه وه، ویستم بزائم تاج رادهیی نایینی خۆتان به توندیی گرتووه،
باش بوو هه لۆیسته که تانم به دل بوو، ئیتر ئه وانیش کورپنووشی به گه وه
زانینیان بۆ بردو گله ی یان لئ ی نه ما، ئه مه دواباسی هیرقه ل بوو له باره ی
پێغه مبه ره وه له م باسه دا. (ت ۶ - ل ۶۷) = تاجول ئوصول به رگی شه شه م
به کوردی لاپه ره / ۶۷ = تاج/ ۴/ ز/ ۴/ ژ/ ۳۷۱۰ ج/ ۴ هه روا له شوپنه کانی تر دا.

رائه و شیکردنه وه:

ئه بوسوفیان ناوی سه خری کورپی هه ربه، له مه سه له مه ی فه تحه، چاویکی
له رۆژی طائیف له ده ست داو ئه و چاوه که ی تری له غه زای په رمووک دا قه له بوو ج
بووه، له مه دینه نیشته جی بوو، له ته مه نی هه شتاو هه شت سالی دا له مه دینه
زایه بوو، خه زووری پێغه مبه ر بوو (ت ۵ - ل ۱۴۵ تاج/ ۳/ ز/ ۳۴/ ل ۶۶۷ ج/ ۴).

۲- نامه ی پروا (کتاب الایمان)

۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُنِيَ
الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ). (الحديث ۸ - طرفه فی: ۴۵۱۴) ^(۸)

عه بدو ئلای کورپی عومه ر (بمزی خودمان لئ بئ) فه رمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بئ)
فه رمووی: (ئیسلامه تی له سه ر ئه م پینج بنیاته دامه زراوه: په که م شه هاده ی؛
لا اله الا الله و محمد رسول الله: شایه تی دمه دم، به زمان ده ئیم و به دل باوه ر ده که م
که هه ر په زدانی پاک خودایه و هیج خودای تر نییه و موحه ممه دیش
پێغه مبه ری ره وانه گراوی خوایه، له لایه نی خواوه ره وانه گراوه بۆ سه ر مرۆڤو
جنۆکه، دوه م: راگرتنی نوێژو به جی هینانیه تی به پێی مه رجه کانی به رێک و
پێکی، سییه م: زه کاتدان، جواره م: هه جکردن، پینجه م: رۆژوو گرتنی ره مه زان).

راقه و شیکردنه وه:

ئیبنو عومه ناوی عهبدوڤلای کورپی عومهری کورپی خه ططابه، به مندالی موسولمان بووه، یه کیکه لهو شهش هاوړپیانیه پښه مبر کهفه رمووده زوریان گیراومه وه، یه کیکه شه لهو چوار کهسه ناویان عهبدوڤلایه و ناسراون به عه بادیلای ئه ربه عه، واته: چوار عهبدوڤلایکه، که دووهمیان ئیبنو عه بباسه، سیه میان عهبدوڤلای کورپی عه مره، چوارهمیان عهبدوڤلای کورپی زوبهیره، دووه زارو شهش سه دو سبی فه رمووده گیراومه وه، له بوخاریدا (۲۵۱) فه رمووده هیه، له موسلیم دا (۲۰۱) فه رمووده هیه، سه دوحه فتایان په سندی هه ردوولایانه، له ناو هاوړپ یاندا بیجگه له ئه بوهورمیره کهسی تر بهقه د ئه و فه رمووده نه گیراومه وه، گوته ی به هیتر نه ویه که سالی حه فتاوسی ی کوچی له فسخ له نزیك مه کهه کوچی دواپی کردووه: (تاج - ۱ ل - ۱۷ = ژماره ۱: ۱/ز) + (تاج/ ۵ ل/ ۱۳۰ = تاج/ ۳ ز/ ۲۷ ج/ ۴).

باسی کاروباره کانی باوهر

۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ). (الحديث ۹) ^(۱)

ئه بو هورمیره (د مزای خوی لای بی) له پښه مبره وه (د رووی خوی له سیر بی) ده فه رموی: (ئیمان و باوهر شهست و ئه و منده لقه، شهرمو حیا لقیکه له باوهر).

راقه و شیکردنه وه:

ئه بو هورمیره دم سپی کومه ئه ی هه زاره کانی صوفقه بوو، له سالی گرتنی خه یبه ردا موسولمان بوو، له خزمهت پښه مبردا ئاماده ی ئه م غه زایه بوو،

(۹) اخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان عدد شعب الايمان وفضلها وادناها رقم: ۲۵-۱۵۲ شيجا.

بوخوی دمه رموی: (بهه تیوی په رومرده بووم، که کۆچم کرد بو مه دینه هه ژار بووم، رهنجه رو خزمه تکاری بوسره ی کچی غه زوان بووم، خوا کردم ی به میردی) له ناو هاوړیکانی پیغه مبهردا کهس به قه د نه و فهرمووده ی نه گیراوتنه وه، پینج هه زارو سی سهدو حه فتاوجوار فهرمووده ی گیراوتنه وه، له بوخاری شهریف دا (۴۸) فهرمووده ی هه یه، له موسلیم دا (۵۱۵) فهرمووده ی هه یه، سی سهدو بیستو پینجیان په سندی هه ردوولایه، خه لکی یه مهنه، له خیللی نه زده، که ده چیته وه سهر هوژی دهوس، موچه پرری کوری، یه کی بووه لهو که سانه ی که فهرمووده یان لیوه گیراوتنه وه، له ته مهنی حه فتاو ههشت سالی دا، له سالی په نجاو هه شتی کۆچی دا له مه دینه کۆچی دواپی کردوه، له گورستانی به قیغ به خاک سپیردراوه. ته ماشای باسی مه زناهی نه بوهورمیره له (ت/۵ ل/۲۱۷ = تاج/۳ ز/۶۲ ل/۷۳۴ ژ/۳۵۲۱-۳۵۲۶) بکه.

۱۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَائِهِ اللَّهُ عَنْهُ). (الحدیث ۱۰ - طرفه فی: ۶۴۸۴).^(۱۰)

عبداللای کوری عه مر (دزای خوابان لای بی) فهرمووی: پیغه مبهرد (دروودی خودای لاسر بی) فهرمووی: (مو سولمانی ته وواو نه و موسولمانه یه که موسولمانانی تر له زیانی زمان و له زیانی دهستی پژگار بن، موهاجیری ساخو کۆچکاریش نه و که سه یه که گوریزو په و بکا له وشته ی که خودا قه دهغه ی کردوه).

رافه و شیکردنه وه:

عبداللای کوری عه مری کوری عاص یه کیکه له هاوړی ناوداره کانی پیغه مبهرد (دروودی خودای لاسر بی) دوازده سال له باوکی منالتر بووه، زانایه کی پایه بهرز

بووه، زۆر زانا بووه، زۆر بهدين بووه، جهوت سههده فرمودهه ههيه، لهبوخاری دا (۲۵) فرمودهه ههيه، لهموسليم دا (۳۷) فرمودهه ههيه، جهفدهيان پهسندی ههردوولايه، لهمانگی قوربانی سائی شهستو پینجی کۆچی دا، لهمهککه، یا لهطائف، یا لهمیسر، لهتهمهنی جهفتاو دوو سائی دا کۆچی دواپی کردوه: (تاج/ل ۲۲/ز ۲/ف ۶ = ز/۲/ژ ۸/ج ۴) + (تاج/ل ۵/ل ۱۴۰/ز ۳۱ = تاج/۳/ز ۳۱/ژ ۳۴۱۶-۳۴۱۹/ج ۴).

کام موسولمانه زۆر باشه

۱۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ). (الحديث رقم: ۱۱ في فتح الباری بشرح صحيح البخاري).^(۱۱)

ئهو موسا (په زهه خوی له به) فرمووی: عهرزی جهزهتیاں کرد: ئهه پینجهمهبری خودا! کام موسولمانه زۆر باشه؟ فرمووی: (ئهو کهسهه کهموسولمانان له زمان و دهستی سهلامهت بن).

رافه و شیکردنهوه:

ئهو موسای نهشعهری ناوی عهبدووللای کورپی قهیسه، لههاورپی مهزنهکانی پینجهمهبره، سئ سهدهو شهست فرمودهه ههیه، لهبوخاریدا (۵۴) فرمودهه ههیه، له موسلیما (۶۵) فرمودهه ههیه، پهنجایان پهسندی ههردوو لایانه، پهکیکه لههاورپی زاناکانی پینجهمهبر (هرووی خودی لهسهر به) لهتهمهنی (۶۳) سائی دا، لهمهککه، یا لهکووفه مردووه.

(۱۱) اخرجه مسلم في الايمان، باب بيان تفاضل الاسلام واي اموره افضل، رقم: ۴۲ = ۱۵۹، ۱۶۲.

خَوْرَاك به خشین به شیکه له نیسلام

۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنهما) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ). (الحديث ۱۲ - طرفاه في: ۲۸، ۶۲۳۶) (۱۲)

عهبدوئلاى كورى عه مر (همزی خوینا لى به) فهرمووی: پیاوی له پیغه مبهری پرسى: چى شتى له نایینی نیسلام دا زور چاکه؟ فهرمووی: (نانبد مبهو سلاویش لهه موو که سى بکه، چ بیناسی و چ نهیناسی). (تاج/ ۱/ ل ۲۲/ ف ۷/ ز ۸/ چ ۴/ ز ۲).

به شیکه له نیمان چى بوخوی پیخوشی

بو برای موسولمانیشی پی خوشی

۱۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. (الحديث ۱۳ - الرقم ۱۳ في فتح الباري شرح صحيح البخاري). (۱۳)

ئهنهس (همزی خوی لى به) له پیغه مبهروهه (دروودی خودی لى به) دمفه رمووی: (کهستان بهته وای نیمان و باومر ناهینی ههتا هه رچی بوخوی پی خوشه بو برای موسولمانیشی پی خوش نهی) (تاج/ ۱/ ل ۲۰/ ف ۲/ ز ۲).

رافه و شیکردنهوه:

به پی دهمی نایهتی قورئانی پیروز، موسولمانان له ناو خوینا خوشک و برای نایینی یه کترین، یهزدانی پاک دمفه رمووی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) واته: موسولمان برای موسولمانه، له شه ریعت دا، به پی ی باوی ناو کومه،

(۱۲) أخرجه مسلم في الايمان، باب تفاضل الاسلام وای اموره افضل رقم: ۳۹-۱۵۹.

(۱۳) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الدليل على ان من خصال الايمان ان يحب لأخيه، رقم: ۴۵-۱۶۸.

زووربهی رووی قسه له بپاوانه، به لām له راستی دا هه موو گفت و گوو برپاری
 وه کوو یهك نیرو می دهگریتهوه، مه گهر نیشانهیی هه بی دهقه که تایبته بکا
 به لایه کیانهوه، کهواته: مه بهست نهوهیه مروقی موسولمان، زن بی یان پیاو،
 چی بۆخوی پیتی خویش بی نهوهشی بۆ براو خوشکی موسولمانی پی خویش
 بی، کهواته: وشه ی برا له فهرمووده که دا بۆ تهغلیبه، نهك بۆ چه سپاندنی
 جیاوازی له نیوان نیرو می دا. نه نهسی کوری مالیک (همزی خوی لێ بی) نۆکه ری
 پیغه مبه ر بووه، دمسال خزمه تی چه زرمه تی کردوه، به هه تیوی گه وره بووه،
 له ناو یاران دا کهس به قه د نهو مندالی نه بووه، دهو له مه ند بووه، ته مه نی
 دریز بووهو پیغه مبه ری خوا له سه ر داخوای دایکی نه نهس نه م نزیایه ی بۆ
 کردووه: خودایه! پیت و فه ر به ره مال و منالی و ته مه نی دریز که و له گوناھی
 خویش به) نه نهس (همزی خوی لێ بی) ده فهرموئ: (سه د منال - دوو که مم - به خاك
 سپاردووه، که هه موویان له پشتی خۆم بوون!) ره زیکی هه بوو هه موو سالی
 دوو جار به ری ده گرت، ره یحانیکی تیا بوو بۆنی میسکی لیوه ده هات، ده لێن:
 زیاتر له سه د سال ژیاوه، دوا هاوړی بووه که له (٩٣) ی کۆچی دا، له سه رده می
 چه حاج دا له به صره مردووه (٢٢٨٦) فهرمووده ی له پیغه مبه ره وه گیراوه ته وه
 (٢٥١) فهرمووده ی له بوخاری دا هه یه (٢٥٩) فهرمووده ی له موسلیم دا هه یه
 (١٦٨) یان په سندی هه ردوولایانن: (تاج/ ٥/ ل/ ١٨٤).

باسی خو شه ویستی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له باوهره
 ١٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 قَالَ: (فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ
 وَوَلَدِهِ). (الحديث ١٤) (١٤)

نُوبو هورمیره (پرمزی خوی لب بئ) فہرمووی: پیغہمبہری خوا (دروودی خودی لسم بئ) فہرمووی: (بہو کہسہی کہوا گیانی من وا لہدستی نہوا کہستان بہتہواوی نیمان ناهینی و بہنیمانداری تہواو حسیب ناکری ہہتا منی خوشتر نہوی لہ لہباوک و لہدایک و لہمنالی خوئی و لہ گشت خہلگی تریش سہرجہم). (تاج/۱/ ۲۰/ ز/۲).

راقہ و شیکردنہوہ:

وشہی دەست لہم فہرموودمیہدا لہموتہشہبہیاتہ، ئیمہیش وەك موفہوویچہكان دەرکی مہبہست ئی ی ہہوالہی زانستی خودا دہكہین و وەك ئەو ہہوالكہرانہ دەلئین: (وما یعلم تأویلہ الا اللہ) وەك (الراسخون فی العلم) یش دەلئین: (آمنا بہ كل من عند ربنا) نزای باشیش بۆ موئہووویلہكان دہكہین، كہبۆ خزمەتی ئایینی خودا ئەرکی زۆریان كیشاوەو بہتہئویلی جوان چارہسەری زۆر لہ كیشەكانیان كردوہ، خوا پاداشی باشی ہەموو لایئ لہراژمەكرانی ئیسلام بداتہوہ. خوشەویستی راست و دروستی پیغہمبەر (دروودی خودی لسم بئ) بہوہ دەبی كہموسولمان پەپرەوی شەریعەتەكەى بكا، دہنا قسہ فەقیرہ ہەمووكەس پئ ی دەویری.

۱۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ). تەرجەمە كەى لہفہرموودەى چوار دەدا رویشت. (الحديث رقم: ۱۵) (۱۵)

باسی چیرى شیرینی باوہر

۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا

(۱۵) أخرجه مسلم في الايمان باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) اكثر من الأهل والولد، رقم: ۴۴ - ۱۶۷ شيحا.

وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ). (الحديث ١٦ أطرافه في: ٢١، ٦٠٤١، ٦٩٤١) ^(١٦)

لهئه نه سه وه له پیغه مبهروه (دروودی خودای لمسر بر) دمفه رموی: (هه رکه سی نه سی شته ی تیدابی تامی شیرینی باومر ده چیژی یه که م: خوداو پیغه مبهری خودای لهه موو شتیکی تر له لا خو شه ویستر بی، دوه م: هه رکه سه ی خو ش دهوی ساخ له بهر رمزای خوای گه وره خو شی بو ی، سی یه م: چو نیش پیی ناخو شه فری بدریته ناو ناگرمو مئاوایش پیی ناخو ش بی که جاریکی تر بجیته وه سهر کوفرو بی بروایی، دوا نه وه که خوا رزگاری کرد لی ی) (تاج/ عربی جلد/ ٥ ص ٧٨ = القسم العربی) + (تاج/ ١/ ل/ ٢١ ز/ ٢ = ژماره/ ٥).

باسی نیشانه ی باومر حویبی نه نصاره

١٧- عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ). (الحديث ١٧ - طرفه في: ٣٧٨٤) ^(١٧)

ديسان له وه وه له پیغه مبهروه (دروودی خودای لمسر بر) دمفه رموی: (نیشانه ی باومر ی بته و خو شه ویستی نه نصاره کانی پیغه مبهره (دروودی خودای لمسر بر) که به کوردی پییان ده گو تر ی: یارمه تیدمرانی پیغه مبهر، دروودو سلاوی خوای گه وره له خو ی و رمزای خوای گه وره له یارانی بی، نیشانه ی دوو پرووی و ناپاکیش له گه ل کومه لی ئیسلاما رق لی بوون و کینه کی شانه له نه نصار). (تاج- ١- ل- ٢١- ز- ٢).

رافه و شیکردنه وه:

نیشانه ی باومر و علامه تی ئیمان زو رن یه کی له وانه خو شه ویستی نه نصاره، نه نصار موسو لمانه کانی مه دینه ن که یارمه تی ئایینی خوایان

(١٦) أخرجه مسلم في الايمان، باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) أكثر من الأهل والولد والوالد، رقم: ٤٣ = ١٦٤.

(١٧) أخرجه مسلم في الايمان، باب الدليل على ان حب الانصار وعلى (رضي الله عنه) من الايمان، رقم: ٧٤ = ٢٢٢ شيجا.

به سهر و به مال داوه، نیفاق و دوو پرویش له نایینا نه وهیه: که سی به ده م
موسولمان بی و له ده وه ناموسولمان و بی بروایی، یا به ده م و دل موسولمان بی
به لام رمفتاری وه که به ناو موسولمان وایی!

١٨- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: (بِإِيعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تُسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتُرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبِإِعْنَاهُ عَلَى ذَلِكَ). (الحديث ١٨ أطرافه في:

٣٨٩٢، ٣٨٩٣، ٣٩٩٩، ٤٨٩٤، ٦٧٨٤، ٦٨٠١، ٦٨٧٣، ٧٠٥٥، ٧١٩٩

(٧٢١٣، ٧٤٦٨). (١٨)

عوپادهی کوری صامیت (همزی خوی لری بن) فه رمووی: (دهستهیی له یارانن پیغه مبه ر
(دروودی خودی لسه ر بن) له ده وری بوون، فه رمووی پییان: په میمانم له گهل دا بکه ن له سهر
نه وه: که هاوبه ش (شهریک) بو خوا دانه نی و دزی و حیزی نه که ن و ده س پاک و
داوینپاک بن و مندالی خوتان له بهر نه بوونی نه کوژن و له خوتانه وه له خوت و
خوړایی بوختیان هه لئه به ستن، وه له کردنی چاکه و پیاوه تی سهر پیچی نه که ن و
لاریتان نه بی له کاری خیر) جا هه رکه سیکتان نه م په میمانه ی هه تا سهر برده سهر
نه وه پاداشی باشی ده که ویتته سهر خوا، وه نه وهیشی تووشی شتی بوو له مانه و،
له م جیهانه دا تو له ی نه وه ی لی سهندرا نه وه ده بی به که فارمت بو ی و نه و تو له یه
بریتی ی تاوانه که ی ده که وئی، وه نه وهیشی تووشی شتی بوو له مانه به لام
له جیهان داخودا بو ی پووشی، نه وه کاری ده که ویتته ده ست خوا، جا خودا نه گهر
حه ز بکا نه و لی ی دمووری، نه گینا تو له ی نه وه ی له وجیهان دا لی ده ستینی

عوباده فہرمووی: (جا ئیمہ ییش لہ سہر ئہوہ پھیمانمان پی دا). (تاج/ ۳ ل/ ۳۶۵ ز/ ۱۰۱ ف/ ۱ تاج/ ۱ ز/ ۸ ژ/ ۵۵).

راٹھ و شیکردنہوہ:

ههتا بزانرئ که پیاوانی رشته گانی فہرموودمکانی صہ حیجی بوخاری چ که لہ پیاوئ بوون، سہرگوئئ لہ میژوویان دہنووسین، عوبادہ: ئہ نصاری یہ، خہ زرجی یہ، ئامادہی پھیمانی عہ قہبہ ی یہ کہم و دووہم بووہ، ہہروا ئامادہی بہدرو ئوحدو پھیمانی خوشنوودی (بہ یعہ تو رضوان) و ہہموو شہرگاگانی تری پښغہ مہر بووہ، لہ گہل پښغہ مہر خؤیدا (درووی خودی لہ سہر بی) لہ پښغہ مہرہوہ (۱۸۱) فہرموودہی گیراوتہوہ، شہشیان پھسندی ہہردوولایہ، دوانیان لہ بوخاری دا ہہیہ بہ لآم لہ موسلیم دا نییہ، دوانیشیان لہ موسلیم دا ہہیہ، بہ لآم لہ بوخاریدا نییہ، یہ کہم کہس بووہ کہ بووہ بہ قازی فہلہ ستین، پیاویکی کہ لہ گہتی قہویلہی قوژی بہ ہرہ مہند بووہ، سالی (۳۴) ک مردووہ، گورہ کہی لہ بہیتولہ قدیسہ جیگہ کہی زانراوہ، پھیومندیی ئہم فہرموودہیہ بہ سہر دیپری ئہم باسہوہ، کہ ئیمان و باوہرہ زور کہمہ، ئہو مہیش بہ ہوی ئہو تیہہ لکیشانہومیہ کہ دانہری تہ جریدی صہریح کردوویہتی لہ نیوان سہرباسہ سہرہکی و لاوہکی یہ گانی صہ حیجی بوخاریدا، ئہم ناسازی یہ لہ زور شوین لہم کتیبہ پیروزمیہ دا دووبارہ دہبیٹہوہ، بہ لآم چارمہری بہوہ دہکری کہ بگہرپیٹہوہ بؤسہر ئہصلہ کہ، لہ کؤندا موتالا کہری ئہم جوہرہ کتیبانہ ناگاہیکی چاکی لہم لایہ نانہ ہہبوو، بہ لآم نیستا وانہ ماوہ، خوینہر بہ گشتی تہواو ساگارو ساویلکہ بوون، مہگہر بہ دانسقہ خوینہری پسپور ہہبی!

باسی: بہ شیکہ لہ نایینداری نہ گہر لہ دہست نازاوہ رابکہی

۱۹ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَّهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرُ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ

وَمَوَاقِعُ الْقَطْرِ يَفْرُ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ). (الحديث ١٩ - أطرافه في: ٣٣٠٠، ٣٦٠٠، ٦٤٩٥، ٧٠٨٨). (١٩)

ئەبو سەعیدی خودری (عزای خوی لێ بێ) فەرمووی: پێغه مەبەری خوا (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (هاکا ئەو رۆژه هات کە مەردوم دەکەوێتە چەرخێکی خراپی واوە پیاوی موسوڵمان لەبەر ئازاوەی زۆرو لەتاو ئاشووب و فەرتەنە بەنایینی خۆیەو گوریزو رەو دەکا و هەڵدێ و شوێن ئازەل و گەلەرانێ خۆی دەکەوێ و بەلوتکەیی شاخەکان و بەلەو مەرگا گانەو گریان دەدا، ئەو رانە لەم رۆژه رەشەدا باشتەین مائی ئەو موسوڵمانە گۆشەگیرەیی، چونکە دەبێ بەهۆی پاراستنی نایینی و مایەیی گوزمرانی، دوور لە ئازاوەکان). (ریاض ٢/ل ٥٤٤ - کوردی) + (چاپی ٢/ل ١٥٠/ز ٦٩).

راقە و شیکردنەوێ:

ئەبو سەعیدی خودری ئەنصاری یە، لەرۆژی غەزای ئو خوددا لەبەر مندائی ڕێگەیی نەدرا کە بەشداری لەم غەزایەدا بکا، بەلام ئەو دەدا لە خزمەت پێغه مەبەردا نامادەیی دوازدە غەزا بوو، باوکی لە غەزای ئو خوددا شەهید بوو، هەزارو سەدو حەفتا فەرموودەیی هەیی، لەبوخاری دا شەست و دووی هەیی، لەموسلیم دا نەو دەو هەشتی هەیی، چل و شەشیان پەسندی هەردوولایان، بەبێ ی ئەم فەرموودمێه گۆشەگیری لەکاتی ئازاوەدا سوننەتە، گۆشەگیری لەهەموو کاتێک دا شتی چاکە، بەتایبەتی لەم زەمانەدا، بەمەرجی نەبێ بەهۆی زیان بۆخۆی یا بۆ موسوڵمانان، وەک ئەو بێ بەهۆی تەرکی جومعه و جەماعەت، یا بێ بەهۆی نەکردنی کاسبی. (ت/٥/ص ١٨٥ مبحث: السلامة في العزلة) + (ب - ١٠ - ٣ - ل - ١١ - ف - ٢١ - تاج/٥/ز ٣/ز ٥١٣٩، ١٤٠ - ج/٤).

باسی: پیغہ مبہر لہ ہہ موو کہ سی زیاتر لہ خوا دہ ترسی

۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمَرَهُمْ أَمْرَهُمْ مِنَ الْأَعْمَالِ بِمَا يُطِيقُونَ قَالُوا إِنَّا لَسْنَا كَهَيْئَتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ فَيَغْضِبُ حَتَّى يُعْرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: إِنَّ أَتْقَاكُمْ وَأَعْلَمَكُمْ بِاللَّهِ أَنَا). (الحديث ۲۰ في فتح الباری شرح صحیح البخاری) (۲۰)

عائشہ (مزدی خوی لی بی) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خوندی لسمہ بی) دہستووری وابوو کاتی فہرمانی بہ یارانی دہ کرد بو کردنی کاری، داوای شتیکی وای لی نہدہ کردن کہلہ تافہ تیاندانہ بی. گوتیان: نہی پیغہ مبہری خوا! ناخر نیمہ وہک تۆنین، تۆ لہ کوئی و نیمہ لہ کوئی، تۆ خودای کہ و رہ لہ گوناہی بہرو دوات خویش بووہ، کہ واتہ: نیمہ پیویستیمان بہ کردنی کاری باش لہ تۆ پترہ! پیغہ مبہریش (درویدی خوندی لسمہ بی) بہرادیہ کی وا لہم قسہ یہ یان توورہ دہ بوو لہرووی دیار بوو، دہیشی فہر موو: (من لہ ہہ موو تان زیاتر لہ خودا دہ ترسم، و دہ ہہ موو شان زیاتر دہیناسم، کہ واتہ: کاری زور بو من باشترہ!). : (تاج/۱ ل/۶۳ ز/۱۰ = ۸۰/ج/۴).

باسی باوہر بہ ہیژو بی ہیژی ہہ یہ

۲۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْرِجُوا (مِنَ النَّارِ) مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خُرْدٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَيُخْرِجُونَ مِنْهَا قَدْ اسْوَدُّوا فَيَلْقَوْنَ فِي نَهْرِ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي جَانِبِ السَّيْلِ أَلَمْ تَرَ أَنَّهَا تَخْرُجُ

صَفَرَاءُ مُلْتَوِيَةً). (الحديث ۲۲ في فتح الباري - أطرافه في: ۴۵۸۱، ۴۹۱۹، ۶۵۶۰، ۶۵۷۴، ۷۴۳۸، ۷۴۳۹) (۲۱)

لهئه بوسه عیدی خود ریه وه له پیغه مبه ره وه (دروندی خودی لسه ره) دمفه رموی:
(به ههشتی یه کان ده چنه به ههشت و دۆزه خیه کانیش ده چنه ناو دۆزه خ،
له پاشا خوی گه وه به فریشته کان دمفه رموی: هه رکه سی به قهده سهنگی دهنکه
خهرته له یی ئیمان و باومر له ناو دلی دا بووبی له دۆزه خ دمریکهن، جاکاتی
دۆزه خیه کان له دۆزه خ دینه دمره وه بوون به سووته مه پۆو رهش رهش بوون،
ئه وسا هه ئیان دهنه نه ناو رووباری ژبان وه، جا وهک تۆمه ی قهراخ سیلاو
خیرا سهوز دهنه وه نه ژینه وه، دیاره دیوتانه که کاتی تۆمه دهنه قی و چه که ره
دهکا چهنده گه شو زمره باوو ناسک و نازدارو به ره به ره به دهم سروه ی باوه
شنه شن دهکا و که رویشکه دهکا، نه وانیش که له رووباره که دینه دمره وه ناو
ناسک و نازدارو به که یفن!). : (تاج/ ۵ ل/ ۴۰۰ ز/ ۲۳۱) + (ب/ ۱۰ ز/ ۱۳۲ ل/ ۴۲۶
ف/ ۲ = تاج/ ۵ ز/ ۱۳۲ ژ/ ۵۷۰۵ ل/ ۷۲۱ ج/ ۴).

راشه و شیکردنه وه:

ئه م فه رمو و دهنه به لگه ی ئه وه یه که باومر به هیزو بی هیزی هه یه،
وه نه وه ی لسه ر موسو لمانه تی بمری زو و یادرهنگ ده چپته به ههشت، ههروهک
نامازه بۆ ئه وه دهکا که مه عنه و یات وهک باومر کردار سهنگ و کیشیان هه یه،
له م سه رده مه دا ته رازوو و پیومر چه شنی زۆرو سهیری هه یه، مه رج نییه
که هه ر شتی ته ندار بکیشری، شتی بی ته نیش (وهک کاره با، موقناتیسی، پله ی
سه رما و گه رما، راده ی شی، خاسیهت و تایبهتمه ندیی شت، ئه مانه هه موو
که رچی مادده و جه وه ره نین و عه رده و روو که شن، به لام له گه ل ئه وهش دا

ههريهكئ له مانه) پيؤمري خؤي ههيه، ئيتر تهعير لهو حهقيقهته بهههر وشهپئ بئ دهپئ، ناوي دهئئ ي تهرازوو، يان مهتر، نهوه لهجه وههري بابتهكه هيچ ناگؤرئ!

ناييني له رهى دهنگ، تيرى و كالى رهنك، خؤشى و ناخؤشى و چؤنئيتى و چه نديئتى ي تامو بؤ، نه مانه هه موو شه پؤل و مه وجهى خؤيان ههيه، ئيستا به پيؤمري تايبهتى، نهو شه پؤل و له رانه له يهك جيا دهكرينه وه، له سه ر شهريت و نه وار تؤمار دهكرين و ههركاتئ ويستيان نهو دهنگ و رهنك وهك خؤيان دووباره دهكه نه وه.

حهز دهكه م نه م راستيه تؤمار بكه م: ئيمه كه موسوئلمان نين باومرمان واپه كه ئيسلام تافه ئاييني راست و دروستى خوايه، ومئه وهى پيؤيست بئ بؤ پياده كردن و گه شه پيكردن و به رده وام بوونى نه م ئايينه خوداى گه و ره فه راهه مى هئناوه، جا له سه ر نه م بنياته خوداى گه و ره له زير چاوديرى خؤيدا، له پيش پياده كردنى ئيسلام دا، نه م زمانى عه ره بيهى كه قورئان و حه ديشى پئ تؤمار كراوه، په رومرده كردوو، نه وه تا به ريك و پيكي تهعيرى له مه به سته كانى خودا پئ دراوه ته وه، نه مهش به باوه رى من به شيكه له ئيرهاص، ئيرهاصيش: كاريكى ئاناسايى يه له پيش هاتنى له داى كه بوونى پيغه مبه ريك دا روو ددها، هه تا ببئ به نيشانهى دروستى ي په يامه كهى، يه كئ له و بنه مايانهى كه بوون به هؤى سه ره كى پاراستنى ئاييني پيروزى ئيسلام بنه ماي ته و فiq و پشتگيرى خودايى يه، راسته كه پيؤيست له سه ر موسوئلمان له هه ول و كؤشش و كارو كرده وه سارد نه بنه وه و نه وهى هؤى سه ره به رزى ديين و دنيايه هه ولئ بؤ بدن، به لام ته و فiqى خوايى سه رو هه موو نه مانه يه، ده نا كارمه ساتى گه و ره ي وا به سه ر ميلله تى ئيسلام دا هاتوو نه گه ر پشتگيرى خوايى نه بوايه ئيستا ناوي ئيسلام سرباؤوه.

۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ النَّاسَ يُعْرَضُونَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ قُمْصٌ مِنْهَا مَا يَبْلُغُ الثَّدْيِ وَمِنْهَا مَا دُونَ ذَلِكَ وَغَرَضَ عَلَيَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعَلَيْهِ قَمِيصٌ يَجْرُهُ قَالُوا فَمَا أَوَّلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الدِّينَ). (الحديث ۲۳ - أطرافه في: ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹). (۲۲)

دیسان نہ بوسہ عید (برقی غوی لہ ہر) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لہ سہر ہر)
فہر مووی: (نووستبوم لہ خہودا نہو خہ لکہم پی نشان دران، ہہ موو سہرو کراسیان لہ بہردا بوو، ہہ یان بوو کراسہ کھی دہگہ پیشتہ سہر مہ مکی و ہہ یان بوو لہوہ زیاتر یاکہ متر بوو، بہ لام کہ سہرہی عومہری کوپ خہ ططاب ہات و نہو بہ بہر دہمما رمت بوو تہ ماشام کرد کراسیکی ناودامانی لہ بہر دابوو لہ بہر پی دہ خشا، عہر زیان کرد: نہی پیغہ مبہری خوا! نہوہت بہ چی خہ و پھر زین کردو بہ چی لیکت دایہوہ؟ فہر مووی: بہ نایین). (تاج-ل/۲۰/ز/۴/ف/۱/ژ/۳۲۴۵/ج/۴).

شہر موو ہہ یا بہ شیکہ لہ ایمان و باوہر بہ خوا

۲۳- عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعْظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ). (الحديث ۲۴ - أطرافه في: ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹). (۲۳)

ٹیبنو عومہر (برقی خودیمان لہ ہر) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لہ سہر ہر) لہ لای
پی او یکہوہ رابورد، نہ نصاری بوو، خہریک بوو ناموز گاری برادر یکی خوی

(۲۲) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: من فضائل عمر (رضي الله عنه)، رقم: ۲۳۹۰ = ۶۱۳۹.

(۲۳) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان وأفضلها وأدناها، رقم: ۱۵۲ = ۳۶.

دهکرد، لهسهر ئهوه كه زۆر شهرمنه. پێغه مبههر (بروودی خودی لهسهر بێ) پێی فهرموو: (وازی لێ بێنه چوونكه شهرمو شكۆ بهشیکه لهباومرو ئیمان) (ریاض/٢ ل/٥٩٢).

ئهوهی شایه تمان بهیئێ و نوێژ بكاو زهكات بدا سهرو سامانی پارێزراون

٢٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ). (الحديث ٢٥) (٢٤)

دیسان لهوهوه پێغه مبههر (بروودی خودی لهسهر بێ) دمفه رموی: (فهرومانم پێ کراوه كه شهر بكم له گهه ئهم خه لكه دا هه تا شایه تمان دین و به زمان ده لێن: أَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؛ شایه تی دهم كه ههر خودا خودایه و بهس، مهحه ممه دیش پێغه مبههری خویه و له لایه ن ئهوه وه ره وانه کراوه بۆ سه ر ئه و خه لکه، وه تا پێنج فه رزه ی نوێژ به جوانی ده که و، زه کاتی فه رز ده دن، کاتی ئه وه دیان کرد ئیتر سه رو مال و نامووسیان له من حه رام ده بێ، مه گه ر له سه ر حه قی شه رعی، جا له دوا ئه وه لیپه رسی نه وه دیان له باره ی نیاز ی دلیانه وه له و دنیا له سه ر خویه). : (ریاض/١ ل/٣٧٢ ز/٤٩ + تاج/٢ ل/١٢ ف/٤ ز/٢) + (جایی/٢ ب/٢ ل/٣٠٤ ف/١ ل/٣٩٠).

رافه و شیکردنه وه:

له م فه رمووده یه وه ئه م شتانه و مرده گیرین: گو تنی شایه تمان به زمان مه رج ی به که می فه بوو ئی ئیسلامه، وه حوکم نا کرێ به کافری و بێ بروایی

(٢٤) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الأمر بقتال الناس حتى يقول: لا اله الا الله، رقم:

کەسێ بەهۆی کاری زۆر خراپەووە مادم ئەهلی شایەتمان بێ، بەم جوۆرە کەسە لەزاراوەی شەرعدا دەگوترێ: ئەهلی قیبلە، بڕیاری شەرع بەپێی رووکارەو لێپرسینەووە لەنیازی ناو دڵ لەسەر خواپە، بڕیاری شەریعەت لەسەر موسوڵمان جێ بەجێ دەکری ئەگەر سەرپێچی لەفەرمانەکانی شەرع بکا، وەک ئەو بەناحەق کەسێ بکوژی دەکوژرێتەووە.

باسی: هەندێ دەفەرموون ئیمان کردەووە

٢٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سُئِلَ أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: حَجٌّ مَبْرُورٌ). (الحدیث ٢٦ - طرفه فی: ١٥١٩) (٢٥)

ئەبوھورەیرە (مەزنی خۆی لێ بێ) فەرمووی: لە پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) پرسیار کرا: کام کارە زۆر پەسەندە؟ فەرمووی: باوەڕ بەخودا و بەپێغەمبەری خودا، گوترا: ئەو لەدوا ئەو چی کاری زۆر خێرە؟ فەرمووی: (غەزا و تیکۆشان لەرێگەی خودادا، گوترا: ئەنجا چی تر؟ فەرمووی: حەجیکی دروست!) (ریاض/٣/ل/٩٤٢).

راشه و شیکردنەووە:

لەهەندێ فەرموودەدا لەپاش باوەڕ بەشتین کردەووە نوێژە، یاشتیکی ترە، وەک وەلامیکی گشتی بۆنەم جوۆرە باسو بابەتانە کەبەدیمەن بۆنی ناتەبایی یان لێ دێ، دەئێین:

یەکەم: بەپێی حال و بەپێی کەس وەلام دەگوێرێ، بەوێنە: کاتێ جیهان بەناسایش بێ حەج لەغەزا باشتەر، بەلام کاتێ دوژمن شالۆوی هینابی غەزا لەحەج باشتەر،

دووم: بهزوری نهم رستهو تهعبیرانه هاندانه لهسه ر کردنی نهو کاره باشانه، مه بهست برپاردانی پلهی باشتړینی نیوانیان نییه، سییه م: وشه یی لهزارا کرتاوه، به لام له دلته وه مه بهسته، وهک وشه ی (مین) لیره دا موراده، نهوکاته پرسیاره که ناوای لی دئ: (سئل أي العمل = من = أفضل الأعمال: کام کاره لهزور کاره په سنده کانه؟).

چواره م: نیسمی ته فضیل له م جوړه شویناندها بو ته فضیل نییه، وهک له م نایه تاندها بو ته فضیل نییه: (وهو اهرن علیه) هه روا: (وربکم اعلم بکم) که (اهرن) بهواتا (هین) بی و (اعلم) بهواتا (عالم) بی، نهم جوړه ته نویله له م شویناندها زور په سنده، زاناکان دمه رموون: (نه گهر دوو دهق به دیمه ن پیکه وه نه ده گونجان دمبی لایه کیان به پیی زانستی ته نویل به نویل بکری، نهوکاته هه ردوو دهقه که په سندنو کار به هه ردوو لایان ده کری، به لام نه گهر به ته نویلش پیکه وه نه ده گونجان نهوا به هیزه کیان په سندن ده کری و بی هیزه کیان که نار ده کری، ته نانه ت هه ندی زانا دمه رموون: ته نویل دووریش بی له پرته کردنه وهی دهق باشته. تاویل له (آل الشيء الی کذا) یه واته نهو شته گه راپه وه بو نه وه و نه وه، لهزارا وهی زانستی هه رمووده دا مه بهست له ته نویل نه مه یه: گفته (لفظ) ی به پیی دانانی بنچینه یی (وهضعی نه صلی) خوی واتایی ده گه یه نی، به لام له بهر به لگه یه لهو واتایه وه نه قل ده کری بو واتایه کی تر، نه گهر نهو به لگه یه نه بوایه نهو واتایه ی که به پروالته گفته که ده یگه یه نی که نار نه ده کرا.

کاتنی نیسلام له سه ر واتای راسته قینه نه بی

۲۶ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْطَى رَهْطًا وَسَعْدٌ جَالِسٌ فَتَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا هُوَ أَغْجَبُهُمْ

إِلَيَّ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي فَقُلْتُ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي وَعَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ يَا سَعْدُ إِنِّي لَأَعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْهُ خَشْيَةً أَنْ يَكُفَّهُ اللَّهُ فِي النَّارِ. (الحديث ٢٧ - طرفه في: ١٤٧٨) (٢٦)

سهعدی کوری نهبو وه قاص (رمزی خودی سن بن) فهرمووی: من خوّم دانیشتبووم لهوکاته‌دا پیغهمبه‌ر (دروودی خودی لسم‌ر بن) به‌شی دهسته‌یه‌کی دا، به‌لام به‌شی پیاویتی نه‌دا، به‌لای منه‌وه نه‌و پیاوه باشت‌رینیان بوو، له‌به‌رنه‌وه گوتم: قوربان! نه‌ی پیغهمبه‌ری خودا! نه‌وه بوچی فی‌سارمه‌که‌ست بوارد، خو‌به‌خودا من به‌برواداری دمزانم، فهرمووی: به‌لگوو بلی به‌موسولمانی دمزانم و له‌حالی وادا شایه‌تی باومر، که شتی‌که واله‌ناو دل دا بوئهم جوړه که‌سه‌ی مه‌ده) جا منیش که‌می بی‌دمنگ بووم، هه‌تا نه‌وه‌ی دمزان‌ی له‌بار‌ی موسولمانه‌تی نه‌و پیاوه‌وه زوړی بو هی‌نام له‌به‌ر نه‌وه پرسیارمه‌که‌مم دووباره کرده‌وه، پیغهمبه‌ریش هه‌ر فه‌رمی‌ایشته‌که‌ی پی‌شووی دووباره کرده‌وه، له‌به‌ر نه‌وه که‌می‌کی تریش بی‌دنگ بوومه‌وه، هه‌تا له‌به‌ر هه‌مان هو‌ی پی‌شوو پرسیارمه‌که‌مم بو جاری سی‌یه‌م دووباره کرده‌وه، پیغهمبه‌ریش (دروودی خودی لسم‌ر بن) دی‌سانه‌وه هه‌ر فه‌رمی‌ایشته‌که‌ی پی‌شووی دووباره کرده‌وه، له‌دوایی دا فه‌رمووی: (نه‌ی سه‌عدا گه‌لی جار من به‌ش دهم به‌ه‌ندی که‌س، هه‌یشه له‌وم خو‌شتر ده‌وی و به‌شیشی نادم، دمزان‌ی نه‌وه‌بو؟ چونکه هه‌ندی که‌س نو موسولمانن، یا‌چاو‌چنوکن، دمه‌وی به‌به‌ش پیدان بیان لاوینم و بیانکه‌م به‌دوستی نی‌سلام، نه‌بادا بجیته‌وه ناو بی‌بروایی و خودا له‌ناو ئاگری دوزخ دا سه‌رم‌نگری بکا، به‌لام هه‌یه خو‌ی موسولمانی ساغه، پی‌ویستی به‌لاواندنه‌وه نیه).

(٢٦) أخرجه مسلم في الايمان، باب: تأليف قلب من يخاف على إيمانه لضعفه وفي الزكاة،

باب إعطاء من يخاف على إيمانه، رقم: ١٥٠ = ٣٧٦، ٣٧٧.

رافه و شیکردنه وه:

سه‌د له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌ش‌شه‌ره‌یه، واته: له‌و ده‌که‌سه‌یه که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سهر بر) مژده‌ی به‌ه‌ه‌شتی پیداون، له‌موسو‌ل‌مانه هه‌ره‌پیشینه‌کانه، له‌ته‌مه‌نی چواره سالی دا نی‌سلام بوو، ناماده‌ی غه‌زای به‌در بووه، هه‌روا هی غه‌زا‌کانی تری پاش به‌در بووه، نزای گیرابوو، یه‌که‌م که‌س بوو که‌یه‌که‌م تیری له‌پ‌ی‌گه‌ی خودا دا هاو‌یشت، له‌کۆ‌چه‌ره هه‌ره‌پیشینه‌کان بوو، دووسه‌دو حه‌فتا فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له‌بو‌خاری دا بیستی هه‌یه، له‌موس‌لیم دا بیست و سی هه‌یه، یازده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوولایه، له‌سه‌رده‌می نی‌مامی عومه‌ردا له‌سهر ده‌ستی سه‌هدا مه‌دائین فه‌ت‌ح کرا، کووفه‌ی دروست کرد، عومه‌ر کردی به‌فه‌رمانداری ولاتی عی‌راق، له‌په‌نجاو حه‌وتی کۆچی دا مردوو، له‌به‌قیع به‌خاک سپ‌یردراوه، دواترین که‌سه له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌ش‌شه‌ره که مردوو: (تاج/۵/ل ۸۶ = تاج/۳/ل ۶۰۹/ز ۱۲/ژ ۳۳۲۶ هه‌تا ۳۳۳۱ ج/۴) له‌م شوینه‌دا له‌تاجول ئوصول دا مناقبی سه‌هد نووسراوه.

کفر تا کفر فه‌رقی هه‌یه

۲۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَرَيْتَ النَّارَ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِهَا النِّسَاءُ يَكْفُرْنَ قِيلَ أَيْكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطَ). (الحديث ۲۹ - أطرافه في: ۴۳۲، ۷۴۸، ۱۰۵۲، ۳۲۰۲، ۵۱۹۷). (۲۷)

ئیب‌نوعه‌بباس (هم‌زای خودایان له‌سهر بر) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سهر بر) فه‌رمووی: (سه‌رنجی ناو دۆزه‌خم دا پ‌وانیم زوربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌ژنانی جیهان بوون،

چونکه سپله‌یی ده‌کهن) گوتیان: ئایا سپله‌یی له‌گه‌ل خودا دا ده‌کهن؟
 فهرمووی: (سپله‌یی له‌گه‌ل می‌رد ده‌کهن و چاکه‌یان له‌به‌رچاو نییه، نه‌گهر
 به‌دریژیی سأل چاکه له‌گه‌ل یه‌کیکیان بکه‌ی، دوا‌یی شتیکی که‌می ئی بینیت
 که‌به‌دلی نه‌بی ده‌لی: ههرگیز چاکه‌م له‌تۆ نه‌بینیوه‌).

که‌س به‌کردنی ئاوانه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی کافرنابی جگه له‌شیرک و کوفر

٢٨- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَابَيْتُ رَجُلًا فَعَيَّرْتُهُ بِأَمِّهِ فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا ذَرٍّ أَعَيَّرْتَهُ بِأَمِّهِ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ إِخْوَانُكُمْ خَرُّوا لَكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ فَمَنْ كَانَ آخِرُهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ وَلْيُلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ). (الحديث ٣٠ - طرفه في: ٢٥٤٥، ٧٠٨٣، ٢٨)

ئه‌بو‌ذهری غیفاری (همزی خوی لێ به‌) فهرمووی: (له‌گه‌ل بیاویک دا جنیومان
 به‌یه‌کتر دا، له‌سه‌ر قسه‌یه توانجم له‌دا‌یکی دا پیم گوت: کو‌ری ژنه
 قوله‌ره‌شه‌که، ئه‌ویش چوو له‌لای هه‌زرت سکا‌لی له‌ده‌ست کردم، جا که‌چووم
 بو‌ خزمه‌ت هه‌زرت (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌) فهرمووی: (ئه‌ی ئه‌بو‌ذهر! چۆن تانه
 له‌دا‌یکی ده‌ده‌ی؟ تۆ چۆن بپاویکی؟ هیشتا ره‌گی ره‌فتاری سه‌رده‌می نه‌زانیت
 تیدا ماوه، ئه‌م به‌نده‌و نو‌که‌رانه‌تان برای ئایینی ئیوه‌ن، خودا کردوونی
 به‌ژێرده‌سته‌ی ئیوه، خزمه‌تتان ده‌کهن، که‌واته له‌خواردن و جلو به‌رگا
 له‌خۆتان‌یان جیا مه‌که‌نه‌وه، کارو فهرمانی گرانی وایان مه‌ده‌ن به‌سه‌ردا
 که‌له‌کی‌شیان دا نه‌بی، نه‌گهر دنیا بوو دا‌وای شتیکی ئاواتان لی‌کردن یارمه‌تیان
 بده‌ن).

راقه و شیکردنه وه:

ماموستا مهلا رهشید بهگ - پرگۆزه کهی له نوور بئ - دمفه رموئ: نهو
پیاوهی له گهڵ نه بوذهر جنیویان بهیهك داوه بیلالی حه بهشی بووه،
له عومده تولقاریندا دمفه رموئ: (چاکه کردن له گهڵ ولاخ و نازده لیش دا
سووننه ته، نابئ ناههقی له وانیش بکری!): (تاج/ل ٤٤/ز ٢١/ف ٤ = تاج/٢
ل/٤٥٥/ز ٢٠٢٩).

نه بوزمی غیفاری په کیکه له ناوداران هاورپیان، له خوی دهگیرنه وه
که فهرموویه تی: من جواره مین کهس بووم که ئیسلام بووم، له بهر زوهدی و بئ
هه وایی له حه دیتدا دهیشوبه پین به حه زرتی عیسا (دروودی خودی له سر به) له دوا
جهنگی خه ندهق له مه دینه له گهڵ حه زرتدا مایه وه هه تا حه زرت و مفا تی
کرد. به پئ ی رپبازو بوچوونی نه بوزم: (ناپه وایه بو مروف پتر له پیداو یستی
خوی سامان پاشه که وت بکا) بویه پی ده لئین: (أبو الاشتر اکیه فی الاسلام)
له ئیسلام دا مال به هرهیه که له به هرهکانی خودا، مائی رحمت هه تا زوربی
دهستمایه ی دین و دنیا یه، به لام له گهڵ نه مهیش دا دهو له تی ئیسلام مافی
ههیه سیسته می مالداری چاودیری بکا، له کاتی پیویست دا جلهوی چلئسی
سه رمایه داری بگری. نه بوزم دووسه دو هه شتاویهك فهرمووده ی ههیه،
له بوخاری دا چواره فهرمووده ی ههیه، له موسلیم دا بیست و نو فهرمووده ی
ههیه، دوازه دیان په سندی هه ردوولایه، له رمبه زه له سالی (٣٢) ك نه مری
ههقی به جئ هیئا، ئیبنوومه سعود نو یژی له سه ر ته رمه که ی کرد. (ت/٥
ل/٢٠٤ = تاج/٣ ل/٧٢٢/ز ٣٥٠٩-٣٥٠٧).

باسی: صولج له نیوان موسولماناندا

٢٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا لَقِيَ الْمُسْلِمَانِ سَيَفِيهِمَا فَأَلْقَا تِلْ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ فَقُلْتُ يَا

رَسُولَ اللَّهِ فَبَهِدَا الْقَاتِلَ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ).
(الحديث ۳۱ - طرفاه في: ۶۸۷۵، ۷۰۸۳) (۲۹)

ئەبو بەكرە (رەزى خۇى لى بى) فەرمووى: بەگوئى خۆم لەزارى پىرۆزى پىڭەمبەرم
بيست دەيفەرموو: (هەركاتى دوو موسولمان دەستەو شمشىر بەرامبەر بەيەك
راوەستان، يەكێكىيان يەكێكىيانى كوشت، بكوژو كوژراو هەردوکیان لەئاگرى
دۆزەخدان) منیش گوتم: ئەى پىڭەمبەرى خودا! باشە وابكوژ لەبەر
خوینپىزىيەكەى شایانى دۆزەخە، ئەى كوژراو بۆچى؟ فەرمووى: (چوونكە
ئەویش بەخواستى دل سوور بوو لەسەر كوشتنى هاوړیکەى).

راقە و شیکردنەوه:

ئەبو بەكرە لەهاوړى هەره مەزنەكانى پىڭەمبەره، بەردهوام سەرگەرمى
خواپەرستى جوان بوو هەتا لەبەصرە لەسالى پەنجاو دووى كۆچى دا ئەمرى
هەقى بەجى هینا، سەدو سىو و دوو فەرموودەى لە پىڭەمبەرەوه گىراوئەوه،
لەبوخارى دا (۱۳) فەرموودەى هەیه، لەموسلیم دا (۹) فەرموودەى هەیه،
هەشتیان پەسەندى هەردوولایانە.

باسى: زولم تا زولم جیاوازی هەیه

۳۰ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ (الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) قَالَ: أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آيُنَا لَمْ
يَظْلَمُوا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ). (الحديث ۳۲ - أطرافه في:
۳۳۶، ۳۴۲۸، ۳۴۲۹، ۴۶۲۹، ۴۷۷۶، ۶۹۱۸، ۶۹۳۷). (۳۰)

(۲۹) أخرجه مسلم في الفتن واشراط الساعة، باب: اذا تواجه المسلمان بيفيهما رقم: ۲۸۸۸=۷۸۱.

(۳۰) أخرجه مسلم في الايمان، باب: صدق الايمان واخلاصه، رقم: ۱۲۴=۲۲۳.

عبداللہ کوری مہسعود (جزی خودایان لی ہس) فہرمووی: کہنایہتی (الذین آمنوا ولم یلبسوا ایمانہم بظلم أولئک ہم ألمان وهم مهتدون) (۸۲/۶) ہاتہ خوارمہوہ، کہنہمہ رافہکہیہتی: موسولمانی راست و دروست بہی ی دەستوورہکانی دین و نایین، ئەو برودارانہن کہباوہرپکی ساخی رہسای بیگہردی باشیان بہخودای خویان ہہیہو بہہہموو پیغہمبہرانی خوا ہہیہ، باومرپکی بہتی کہتیکہل بہزورو ستہم نہبی، ئەوانہ ئاسایش و ئارام و ہیمنی دادمبارئ بہسہریانا، خوشیان شارہزای رپگہی راستن و مرازیان ہاتوتہدی. فہرمووی: کاتی ئەم نایہتہ ہاتہخوارمہوہ بوو بہہوی نیگہران بوونی موسولمانہکان و مہترسی ئەومیان لی نیست کہبہر بہہرہی ئاسایش و ئارامی و شارما بوونی رپگہی راست نہکەون، بۆیہ گوتیان: ئەی پیغہمبہری خودا! دەبی کی بی ئەئیمہ کہزورو ستہمی لەخودی خوئی نہکردبی؟ کہواتہ: ئەم مژدیمہ بہئیمہ چی؟ بہلکوو بہپیچہوانہوہ ئەمہ ہەرہشہیہ لەئیمہ، چونکہ ہہموو کہسی لەئیمہ کہم یازور زورو ستہمان کردوہ، ئەویش (برووی خودی لەسەر ہس) فہرمووی: (مہبہست ئەوہ نییہ کہئوہ تی ی گہیشتوون، بہلکوو مہبہست لەو زورو ستہم و زولمہی کہلہم نایہتہدا ہہیہ شیرک و ہاوبہش دانانہ بۆ خودا، لەو چہشنہ زولم و ستہمہیہ کہلوقمان ناموزگاری کورہکە ی خوئی دہگرد کہتوخنی نہکەوی، کہقورئان دہیگپرپتہوہو دہفہرموی: (یابی لا تشرک باللہ إن الشرک لظلم عظیم) (۱۳/۳۱) واتہ: رۆلہی خویشہویستم! نہکە ی ہہلہی واگہورہ بکە ی، ہاوبہش و ہاورئ بۆ خودا بریار بدہی، چونکی شتی وا زولمیکی زور گہورمہ، زولم و زورو ناہەقیش لەموسولمانی باش ناوہشیٹہوہ، پیشہی ملہورہ ستہمکارہکانہ).

رافھو نیکۆلینه وه:

ههتا بزانیان که پیاوانی سه حیحی بوخاری چۆن پیاوانی بوون، لیرمدا کورتهیهکی بوخت له ژياننامه ی ئیمامی ئەعمەش تۆمار دهکەین، که یهکیکه له پیاوانی ڕشته ی ئەم فەرمووده یه، که ئاویه: بوخاری، ئەبوو لید، شوعبه، سولهیمان واته: (ئەعمەش) ئیبراهیم، عهلقه مه ئیبنومه سعود، ئیمامی ئەعمەش چوار ههزار فەرمووده ی ههیه، کتیی نه بوو، فه صیح بوو، هه رگیز له حنی نه ده کرد، له حن ئەوه یه که قسه به غهیری عه ربی فه صیح بکه ی، ئیمامی ئەنه سی دیوه، که واته: تابیی یه، تابیی موسولمانیکه له چینی دوومی میلله تی ئیسلام بی، پیغه مبه ری نه دیبی، به لام هاوړی پیغه مبه ری دیبی، ئەعمەش ئەم زاتانه مامۆستای بوون، واته: شیخی بوون، شیخی راوی یامو حه ددیث ئەو که سه یه که فەرمووده ی ئی و مرده گیرئ، ئەبو وانیل و مه عرورو موحاهید و ئیبراهیمی نه خه عی و تهیمی و شه عبی شیخی ئەعمەش بوون، سوبه یی و ئیبراهیمی تهیمی و شه وری و شوعبه و یه حیای قه طان و سوفیانی کور ی عویه نه فه قی ی بوون، واته: فەرمووده کانی ئەویان گیراوه ته وه، یه حیای کور ی قه طان ده فەرموئ: (ئەعمەش سو فیلکه یه کی وابوو به رده وام له ڕیزی یه که می نو یژی جه ماعه تدا ئاماده بوو، زانایه کی پایه به رزی ئیسلام بوو). وه کیع ده فەرموئ: (ئەعمەش نزیکه ی حه فتا سال ئەللا هو ئەکبه ری یه که می جه ماعه تی نه فه وتا وه!) شوعبه پی ی ده گوت: موصحف، واته: وهك موصحف راست و بی گه رده، پییان ده گوت: سید المحدثین، واته: گه وری فەرمووده زانه کان، بۆنی شیعه یی ئی ده هات، جار و بار ته دلیری ده کرد ته دلیر ئەوه یه که فەرمووده که له که سی که وه بگێر پته وه که هاوچه رخی خوی بی، به لام ئەو فەرمووده یی له و نه بیستی، له هه مان کات دا واپیشان بدا که ئەو فەرمووده یی له و بیستوه، مه به ستیشی له مه ئەوه یه که شیوه ی فەرمووده که جوان بکا، یا ئەوه یه: که فەرمووده زانه که

مامؤستاکه‌ی خوئی، یاکه‌سیکی تر له‌پیاوانی رښته‌ی فهرمووده‌که، به‌ناوئ
ناوببا که‌به‌و ناوه‌وه نه‌ناسرابئ، ئه‌عمه‌ش (ملاوی خوی ل به‌) له‌سالی شه‌ستی کوچی دا
له‌دایک بووه، له‌سه‌دوچلو هه‌شت دا مردووه، هه‌شتاو هه‌شت سال ژیاوه:
(ت/ل ۱۵۵/ز ۷/ف ۵ = تاج/ل ۴/ز ۲۱۵/۲۸۶۵).

باسی: نیشانه‌ی مروی ناپاک (مونا‌فیق)

۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ
الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ). (الحديث ۳۳
- أطرافه في: ۲۶۸۲، ۲۷۴۹، ۶۰۹۵) (۳۱)

له‌ئه‌بوهوره‌په‌وه (په‌زی خوی ل به‌) له‌حه‌زرمته‌وه (دروودی خودی ل به‌) ده‌فه‌رموئ:
(نیشانه‌ی مروفی ناپاک سی شته،: که‌قه‌سی کرد به‌قه‌ستی درو‌بکا، که‌به‌ئینی
شتیکی دا به‌که‌سی به‌ئینه‌که‌ی به‌جئ نه‌هینی، که‌سپارد ده‌ییکیان پی سپارد
گزی تیا‌بکا).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

واته خراپی کردارو گوتارو نیاز نیشانه‌ی مروی ناپاکه، ته‌ماشای رافه‌ی
فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۷) بکه، بو‌تیگه‌یشتن له‌واتای ناپاک. (ریاض/ل ۱/۲۲۹
ز/۲۵) + (چاپی/۲/۱۸۲ ژماره/ ۱۹۹).

۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ
خِصْلَةٌ مِنَ النَّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ
وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ). (الحديث ۳۴ - طرفاه في: ۲۴۵۹، ۳۱۷۸) (۳۲)

(۳۱) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان خصال المنافق، رقم: ۲۰۸=۵۹ شيحا.

(۳۲) أخرجه مسلم في الايمان باب: بيان خصال المنافق، رقم: ۲۰۷=۵۸.

عبداللّٰی کوری عومەر (پزی خودیان لی بی) له حەزرتەوہ (دروودی خودی لسمەر بی) دمفەرموئ: (هەرکەسێ خوو بگرێ بەم چوار شتەوہ ئەوہ مەنافیق و ناپاکی تەواوہ، وەهەرکەسێ خوو بگرێ بەیەکی لەم چوار شتەوہ ئەوہ رەگیکێ ناپاکی و نیفاقی تباداھەپە تاوازی لی دینی، کاتی بوو بەئەمیندار گزی و ناپای بکا، دووہم: کاتی قسە دەکا بەقەستی درۆی تیا بکا، سییەم کاتی پەیمان دەدا بەکەسێ بیشکینی و بی پەیمان دمر بچێ، چوارەم: کاتی داوا یەکی هەبوو لەسەر کەسێ ناھەقی لی بکا و بەھەق رازی نەبێ و بەھەق و ناھەق بیھوێ قسە ی خوێ سەرکەوئ). (ریاض/ ۵۹۹ ز ۸۶/ ف/ ۲) + (چاپی دووہم ز/ ۸۶/ ل ۲۰۷/ ژمارە ۲/ ۶۹۰).

راقەو شەرھ:

بۆلابردنی هەندێ پەرخنە لەم جێگە یەدا تەماشای کوردییەکە ی (ریاض الصالحین) بەرگی دووہم، لاپەرە (۲۰۷/ ژ ۶۹۰) بکە. نیفاق - واتە: ناپاکی، چۆری زۆرە، هەروا نیشانەکانیشی زۆرن، وەك ئەم پینچ نیشانە ی کە لەم دوو فەرموودە یەدا دیاری کراون، وەك کینە کێشان لەئەنصار، ناپاکیش چەند چۆری هەپە، وەك ناپاکی ی ناپاکەکانی سەردەمی پیغەمبەر (دروودی خودی لسمەر بی)، هەپە خوێ موسوڵمانە بەلام بەرپەفتار لەوان دەکا، هەپە مونا فیق و ناپاکی عورفی یە نەك شەرعی، وەك دەستوور یکی گشتی دەلێین: ئەم چۆرە تەعیرانە بۆ حەصری حەقیقی نین، بەلکوو بۆ هەپەشەو خەلک ھۆشیار کردنەوہ یە.

کردنی تەراویح لەشەوی لیلة القدر دا نیشانە ی ئیمانە

۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ۳۵ - أطرافه في: ۳۷، ۳۸، ۱۹۰۱، ۲۰۰۸، ۲۰۰۹، ۲۰۱۴). (۳۳)

نه بوهوره پیره (پرمای خوی لږ بڼه) فهرمووی: پیڅه مبهه (دروودی خوندی لسمه بڼه) فهرمووی: (ههرکه سئ ساخ له بهر رمزای خودا شه ونوږژی شه وی له یله تولقه در بکا، باومری پیی هه بی که تاعه تیکی هه فقه، خودا له ههرچی گوناوی له وهو پیی هه یه خوش دهی) (ت/٢ ل/١١٤ + ریاض/٣ ز/٢١٤ ل/٨٩١ = ز/١١٨٩).

باسی: غهزا کردن له باومره

٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اتَّذَبَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا إِيْمَانٌ بِي وَتَصَدِيقٌ بِرُسُلِي أَنْ أَرْجِعَهُ بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غِيْمَةٍ أَوْ أَذْخَلَهُ الْجَنَّةَ وَلَوْ لَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي مَا قَعَدْتُ خَلْفَ سَرِيَّةٍ وَلَوْ دِدْتُ أَنِّي أَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ). (الحديث ٣٦ - أطرافه في: ٢٧٨٧، ٢٧٩٧، ٢٩٧٢، ٣١٢٣، ٧٢٢٦، ٧٢٢٧، ٧٤٦٣، ٧٤٥٧) (٣٤)

ديسان له وهوه له پیڅه مبهه وه دمه رموی: (که سئ پروا بو غهزاو تیځوشان له پری خودادا، خودای بالادست و شکومه ند بوخوی دمی به دهسته بهری و، دمه رموی: خوځ که فیلی نهوم که یه کی له دوو خه لات هه وره ی پی بدهم: یابیبه مه ناوبه هه شت، یابیبه مه وه بو شوینی خوی له گهل نهو هه موو پاداشی گه ورو تالانییه زورهی که دهستی ده که وی! به مخرجی نهو تیځوشه ره که ده چی بو نهو غهزاو کوشه مه بهستی ته نیا رمزانه ندی خودابی و باومری به من و به پیڅه مبهه رانی من هه بی، پیڅه مبهه (دروودی خوندی لسمه بڼه) فهرمووی: دمه رسم که موسولمانان تووشی رمنج و سه خله تی بکه م دنا له گهل هه موو تاقمه موسولمانیکا که ده چن بو غهزا خوځم ده جووم بو نهو غهزایه، به لام نه مه ناکری: چونکه نه خوځ نهو تواناییه م هه یه که ولاخی سواری بو

هه موویان پهیدا بکه مو، نه خویشیان نهو دهسته یان دهرپوا، له هه مان کاتا زوړیش به زه حمه تی دمرانن و له شانیان گرانه نه گهر من بچم بو غه زاو نه وان نه یه ن! به و خودایه که گیانی موحه ممه دی له ده ست دایه، به حه زی دل پر په دل حه ز ده که م که له ریگه ی خودادا بچم بو غه زاو لهو غه زایه دا بکوژریم، دیسان زیندوو بېمه ووهو بچمه ووه بو غه زاو دیسان بکوژریمه ووه، هه مدیسان زیندوو بېمه ووهو بچمه ووه بو غه زاو هه مدیسان بکوژریمه ووه). (تاج/ ۸ ل/ ۴۶ ف/ ۲ = تاج/ ۴ ز/ ۴۲۸۹ ز/ ۱۱).

باسی: شه ونو یژی رهمه زان نیشانه ی باوهری ساخه

۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ۳۷ طَرَفُهُ ۳۵). (۳۵)

دیسان فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بر) فهرمووی: (که سی روژووی رهمه زان بگری، به نیمان و باوهره ووه ساخ له بهر رمزی خودا، خودا له گونا هه کانی له ووه پیشی خوش ده بی) (ت/ ۲ ل/ ۷۱ = تاج/ ۲ ز/ ۲۶ ز/ ۱۳۰۰ + ریاض الصالحین/ ۳ ل/ ۹۰۹ ز/ ۲۱۷ ز/ ۱۱۱۹).

۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) (الحديث: ۳۸ طَرَفُهُ ۳۵). (۳۶)

دیسان فهرمووی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بر) فهرمووی: (هه رکه سی به باوهری ته ووهو به نیازیکی پاکه ووه له بهر رمزی خودا شه ونو یژی رهمه زان بکا، خودا له گونا هه ی له ووه پیشی خوش ده بی). (ریاض/ ۳ ل/ ۸۸۹ ف/ ۱ ز/ ۲۱۳ ز/ ۱۸۷۲).

(۲۵) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين، باب: الترغيب في قيام رمضان، رقم: ۷۵۹ = ۱۷۷۶.

(۳۶) أخرجه مسلم في المسافرين، باب: الترغيب في قيام رمضان، رقم: ۷۶۰ = ۱۷۷۷.

٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا وَاسْتَعِينُوا بِالْعَدَاوَةِ وَالرُّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ). (ت/١ ل/٦٢ ز/١٠ ف/٤ ذ/٧٩): (من افراد البخاري. عيني/١-٢٣٦- المترجم) (الحديث ٣٩ أطرافه في: ٥٦٧٣، ٦٤٦٣، ٧٢٣٥) (٣٧)

ديسان فهرمووی: پیغهمبهر (درودوی خودای لهسهر به) فهرمووی: (ثایین ناسانه نهگهر کهسی لهخوی گران نهکا، ههرگیز نهبوه کهسی ثایین لهخوی گران بکاو بهتوندى باوهشی پیا بکاو ههتا سهر بییاتهسهر! بهلکوو نهو کهسانه لهنهنجام دا ثایین بهزاندوونی و کوئی پی داو، جا کهواته: ههر لهسهرمتاوه ملی ریگهی راست بگرن و نهوهندهی بۆتان دهلوئ دریغی لهکردنی کاری باش مهکهو مزگیانی خۆتان وهر بگرن، ئیوهیش وهک رپیوارى چالاک لهم سی کاتهدا تیکووشن و خوداپهرستی و بهندهگی خۆتان بکهو و بیکهو بهدهسمایهی خۆتان: سهر لهبهیانیان و سهر لهئیواران و دهمه و پارشیوا).

باسی: نوێژ له ئیمانیه

٣٨- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ أَوَّلَ مَا قَدِمَ الْمَدِينَةَ نَزَلَ عَلَى أَجْدَادِهِ أَوْ قَالَ أَخْوَالِهِ مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَنَّ صَلَّى قَبْلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا وَكَانَ يُعْجِبُهُ أَنْ تَكُونَ قِبْلَتُهُ قَبْلَ الْبَيْتِ وَأَنَّ صَلَّى أَوَّلَ صَلَاةٍ صَلَّاهَا صَلَاةَ الْعَصْرِ صَلَّى مَعَهُ قَوْمٌ فَخَرَجَ رَجُلٌ مِمَّنْ صَلَّى مَعَهُ فَمَرَّ عَلَى أَهْلِ مَسْجِدٍ وَهُمْ رَاكِعُونَ فَقَالَ أَشْهَدُ بِاللَّهِ لَقَدْ صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ مَكَّةَ فَدَارُوا كَمَا هُمْ قَبْلَ الْبَيْتِ وَكَانَتْ الْيَهُودُ قَدْ أَعْجَبَهُمْ إِذْ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَأَهْلُ الْكِتَابِ فَلَمَّا وَلَّى وَجْهَهُ قَبْلَ الْبَيْتِ أَنْكَرُوا ذَلِكَ). (الحديث ٤٠ أطرافه في: ٧٢٥٢، ٤٤٩٢، ٤٤٨٦، ٣٩٩). (٣٨)

(٣٧) من افراد البخاري عن المسلم. (عين/١/٢٣٦) - المترجم.

(٣٨) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: تحويل القبلة من القدس إلى الكعبة برفقم: ٥٢٥ - ١١٧٦، ١١٧٧.

بہراء (ہرموی خوی لئ ہن) فہرمووی: یہ گہمجار کہ پیغہمبہر (ہروودی خودای لہسہر ہن) تہ شریفی ہات بو مہدینہ، لہلای خالوانی دابہزی کہنہنصار بوون، تا شازدہ مانگ، یا فہرمووی تاحہقدہ مانگ پیغہمبہر (ہروودی خودای لہسہر ہن) لہمہدینہ لہنویردا روی دہکردہ بہیتولہقدیس لہدلشہوہ حمزی لہوہبوو کہکابہبئی بہرووگی نیسلام، جاکاتی کہخودا نہم ناواتہی ہینایہدی و بہیتوللا بوو بہقبیلہی موسولمانان یہکہم نویر کہموسولمانان لہگہل پیغہمبہردا بہرمو کہعبہ کردیان نویرزی عہصر بوو، جا پیاوی لہم کومہلہی کہلہگہل پیغہمبہردا نویرزیان بہرمو کابہ کردبوو، ہہمان روژ ری ی دہکہویتہ مزگہوتی مہدینہ، تہماشا دہکا نویرکہرہکان نویرزی عہصر دہکن، بہلام بہوہیان نہزانوہو وک جاران رویان لہبہیتولہقدیسہو وان لہروکوع دا، جاپییان دہفہرموی: سویند دہخوم نہم عہصرہ بہجماعہت لہپشت پیغہمبہرموہ بہرمو کہعبہ نویرزی عہصرم کرد، نیت نہوانیش لہسہر شایہتیہکہی نہو ہہر لہناو نویرزہکدا بہرمو کابہ، کہوا لہمہککہ، رویان ومرچہرخاندو باقی مہندہی نہو نویرزیان رومو کابہ تہواو کرد. خاومن نامہکان - واتہ: جوولہکہو گاورہکان - نہوہیان پی خوش بوو کہ پیغہمبہر (ہروودی خودای لہسہر ہن) رووہو بہیتولہقدیس نویرزی دہکرد، بہلام کاتی کہروی کردہ کابہ نہوہیان پہسہند نہکرد!).

رافہو لیکولینہوہ:

کابہ: کہعبہ: رووگہ: قبیلہ، نہم پیاوہی کہنہم شایہتیہی دا عہببادی کوپی نہہیک بوو، کاتی کہ رووگہ گوڑا یہکی بوو لہوتاقمہیہ کہلہگہل پیغہمبہردا دوو رکاتیان بہرمو قودس کردو دوو رکاتیان بہرمو مہککہ کرد، نہو مزگہوتہش کہہہوالہکہی پیدان مزگہوتی بہنی سہلہمہ بوو، کہوا لہمہدینہ، ناسراوہ بہمہسجیدولقبیلہتہین، واتہ: مزگہوتی دوو قبیلہ،

له گپړانه وهی ئیبنو عومره و نه نه س دا (همزی خودایان لږ بی) هه یه که چی که قوباء بووه، نویژه که یش به یانی بووه، که پیاوه که هات گوتی: روو که گؤړاوه، جا له سر یاسای دوو دهق، یادوو به لکه نه گهر به رامبر یه کتر و هستان و به ته ئو یلیش پیکه وه نه ده سازان، نه و به هیژه که یان په سهند ده کری و بی هیژه که یان نایه خ ده کری، هندی زانا فهرموویانه: گپړانه وهی نه نه س و ئیبنو عومره (همزی خودایان لږ بی) په سنده، چوونکه دوو کهس گپړاویانه ته وه، گپړانه وهی به راء نایه خ ده کری، به لام هردوو گپړانه وه که په سندن، ریڼه چاره ی یه ککرتنه و هیان و پیکه وه سازانیان ناوایه: هر گپړانه وهی باسی رووداوی دکا، له گپړانه وهی به راء دا پیاوی له خزمهت پیغه مبه ردا نویژی عه صر ده کاو ده چی بؤ مزگه وتی به نی سه له مه ته ماشا ده کا نویژی عه صری هه مان روژ ده که ن و هه واله که یان دمداتی، له گپړانه وهی نه نه س و ئیبنو عومره ردا نویژی عه صری له که ل دا ده کاو بؤ سبه نیی به یانی ده چی بؤ قوباء و هه واله که یان دمداتی، به م شیوه یه هردوو گپړانه وه که کؤ ده کری نه وه و به رابه ر ناوه ستن، نیمامی نه وه وی (سلاوی خوی ن بی) دمفه رموی: (به هر شیوه یی ده گونجا که دوو فهرمووده کؤ بکری نه وه و جیاوازی له نیوانیان دا نه میی نه وه باشته له وهی که فهرموودمی نایه خ بکری که پیاوانی راست و دروست له صه حیج دا گپړاویانه ته وه) له هندی گپړانه و هکانی بوخاری دا جیاوازی له نیوانی گپړانه وهی به راء و ئیبنو عومره ردا هه یه، که سی شارمزی مه شرمی بوخاری نه بی به هه له دا ده چی و گومانی ئالوژی و شیواوی به گپړانه وه جوړاو جوړه کانی بوخاری شهریف دها، به لام دمی بزانیان که نه م جوړه جیاوازی یه له صه حیجی بوخاری و موسلیم دا، نه گهر هه بوو، مه به ست لی شتیکی تاییه تییه، که فهرمووده زانه کان دمرکی نه و مه به سته ده که ن. خویا ربی له م کتیه پیروزده به پی ی توانا له م جوړه بابته تانه دده ویین، به لکوو له به خششی خوداوه سهر دمی نه م کاره پیروزه بشکی و نه م هه نگاوه بی به رچه شکاندنی

لەم بوارەدا، شت ھەر ئەومندە زەحمەتە ھەتا دەستی پێ دەکەیت، ئێتر بەرە بەرە رەورەو دە پێشکەوتن بەرەوپێشی دەبات. شت بەپەلە نابێ، مەرووف لەپەرێ نابێ بەکۆرێ، زمانی کوردی ھێشتا زۆری ماوە کە موفرمادات و زاراوە تازەکانی جێ ی خۆیان بگرن و بەتەواوی لەجیگە ی پێویستی خۆیان دا بچەسپێن! بەلام گومانم نییە کە زمانی ئەدەبی یە کەگرتووی کورد لەسەدە ی ئاییندەدا لەدایک دەبێ، وەئەم ئەدەبیاتە ی ئێستە ھەیە بوێ دەبی بەسەرچاوەیەکی رۆشن و پرشنگدار. لەسەردەمی پێغەمبەردا لەناو شاری مەدینەدا نو مزگەوتی تر ھەبوو: (ت/١/ ل/٢١٠ ف/٢+٣ زمارە/٣٨٧، ٣٨٨، ٣٨٩).

باسی بە جوانی موسولمان بوون

٣٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ اللَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسَنَ إِسْلَامُهُ يُكْفَرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ كَانَ زَلَفَهَا وَكَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْقِصَاصُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا). (الحديث ٤٢ في فتح الباري). (٣٩)

ئەبوسەعیدی خەدری (بەزێ خەوێ لەبەن) فەرمووی: لە پێغەمبەرم بێست دەیفەرموو: (کاتی بەندەیی موسولمان بوو، لەسەر شیوەمیەکی جوان، ئێتر ھەرچی گوناھێ لەو دەپێش لەحالی بێ برۆایی دا کردوووەتی، گەورەو بچووکی خوا لێی خۆش دەبێ، جا لەو دەو ھەرکاری بکا بەپێی خۆی تۆلە ی ھەیە، لەسەر ئەم شیوەمیە،: چاکە لەیەک بەدەو ە تا یەک بەحەوت سەد بوێ دەنووسری، خراپەیش یەک بەیەک بوێ دەنووسری، مەگەر خودا چاوپۆشی لێ بکاو لەسەری نەنووسی).

راه و شیکردنه وه:

ئه م فەرمودیه موعه لله قه، له بوخاری دا له هیج شوینیکا به موته صیلی ریوایهت نه کراوه، بۆیه به موعه لله ق دادهنری چونکه رشته (سه نه د) مکه ی ناوایه: مالیک فەرموویه تی: زهیدی کوری نه سله م هه والی پیم دا که عه طای کوری په سار هه والی پی داوه، که نه بو سه عیدی خودری هه والی پیداو که له پیغه مبه رم بیست ده یفه رموو، جا له بهر نه وه ی بوخاری به خزمهت مالیکی کوری نه نه س نه گه یشتوو فەرمووده که به موعه لله ق دادهنری، به لام وه کوو ده بینین شیخی بوخاری (عزای غوی لب بی) به صیفه تی جه زم پښوایه تی کردوه له بهر نه وه ی بوخاری به خزمهت مالیکی کوری نه نه س نه گه یشتوو فەرمووده که به موعه لله ق دادهنری، به لام نه سائی و هه س نه ی کوری سوفیان و نیسماعیلی به مه وصولی گیرا وویانه ته وه. کرده وه ی چاکه ی سه رده می بی بروایی کویر نابیته وه، ده خرپته سه ر کرده وه ی چاکه ی کاتی موسوئمانه تی، له بوخاری و موسلیم دا هیه که پیغه مبه ر (درووی خوبی لسه ر بی) به هه کیمی کوری حیزام ده فەرموئ: (له سه ر بناغه یه کی چاک و باش نیسلام بوویت). ته ماشای بهرگی شه شه می تاجو لئو صول، لاپه ره ٧٨ بکه، فەرمووده ی (١١) و (١٢) = (ت) ٦ ل/ ٧٨ ف/ ١١ + ١٢ = تاج/ ٤ ز/ ٩ (٢٨٨٥، ٣٨٨٦) له هه مووشوینیکی تریش نه وم هیما یانه به م مه به سته ن.

باسی باشتترین ناینداری..

٤٠ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا امْرَأَةٌ فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَتْ فَلَانَةُ تَذْكُرُ مِنْ صَلَاتِهَا قَالَ مَهْ عَلَيْكُمْ بِمَا تُطِيقُونَ فَوَاللَّهِ لَا يَمَلُّ اللَّهُ حَتَّى تَمَلُّوا وَكَانَ أَحَبَّ الدِّينِ إِلَيْهِ مَا دَامَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ). (الحديث ٤٣ - طرفه في: ١١٥١) (٤٠)

(٤٠) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين، باب: أمر من نعس في صلاته أو استعجم رعليه القرآن، رقم: ٧٨٥ = ٨٣٠ شيجا.

عائیشه (زوی خوی لی بی) فهرمووی: جاری پیغمبر (درووی خودی لسمر بی) هاته وه، لهو دممه دا نافرته تیکم له لا بوو، فهرمووی: ئەم ژنه کیه؟ گوتم: ئەمه فیساره نافرته، بۆ نویژ کردن و خوداپهرستی مانه ندی که مه! فهرمووی: (وسبه! ئەوه ندە خواپهرستی بکه ن که له تواناندا بی، چوونکه به خودا ههتا ئیوه و مرس نه بن خودا و مرس نابی، واته: پاداشدانه وی خودا بۆ ئیوه بهردهوام دهی تائیوه له تاعه تکردن سارد ده بنه وه، وهباشترین نایبنداری له لای خودا ئەوهیه که خاوه نه که ی بهردهوام بی له سهری).

رافه و شیکردنه وه:

گفت و گوێ پیغمبر (درووی خودی لسمر بی) له کاتی روون کردنه وه ی بابته کانی نایبندا، باله گه ل ناماده بوانی کوژمه کیش بی، به لام مه به ست لی سهرجه می گه لی ئیسلامه چونکه برپاری پیغمبر (درووی خودی لسمر بی) بۆ تاك ياله سهر تاك برپاریشه بۆ کوژه ل یا له سهر کوژه ل، مه گهر به لگه یه کی سهر به خو هه بی، که ریگه له وه بگری، هه روا برپار له سهر پیاو، ژنیش دهگریته وه، که واته: ئەم رسته و وشه و زاراوانه هه موو موسو لمانی له هه موو چه رخ و سهرده می کاده گرنه وه، مه گهر به لگه ی تایبه تی هه بی: به ندە، پیاو، که سی، له زمانه عهرمیی دا جیاوازی زۆره له نیوان دارشته (صیغه) ی نیرو می دا، به لام له کوردی دا ئەمه زۆر که مه، بۆ نمونه ئەم رسته و دارشته یانه له عهرمی دا بۆ نیڕینه ن: (یا ایها الذین آمنوا، احدثکم، یا عبادي، صاحبه، فلان) به رابه ری ئەمانه ئەمانه ن، که بۆ مینه ن: (یا ایها اللای آمن، احدثاکن، یا ایمانی، صاحبته، صاحبته، صاحبها، فلانة) له سهر ئەم بنیاته: وشه ی (علیکم) له م فهرمووده یه دا گهرچی بۆ پیاوانه و، له کاتی خو ی دا گفت و گو که له گه ل هاورپیان دا بووه، به لام ژنانیش دهگریته وه، چوونکه به لگه یی نیه که بیبری به سهر پیاواندا، هه ر وه که هه موو موسو لمانی چ پیاو چ ژن، له هه موو چه رخ و

چاخیکا دهگریته وه، چونکه به لگهیی یا نیشانهیی نییه که بیبری به سهر کاتیکی تایبه تدا. مه به ست له (دین) نایین نیه، چوونکه خاومن نایین نه بی بهره وام بی له سهری هه تا مردن، به لام مه به ست نایینداری و خودا په رستی کردنه، له تهرجه مه کوردیه که دا، وهک زور بهی کات، مه به ست سهره کیه که چه سپیندراوه، نهک واتهی پیت به پیتی له فظو بیژه که، نه و میش دهگریته وه بو کومه له یاسایهک له کاتی و مرگی پان و رافه کردن و لیکنده وه دا، که ده بی و مرگی پرو لیکنده وه به باشی ناگای لییان بی، یه کی له و یاسایانه نه م گوته یه یه: (ان القرآن یفسر بعضه بعضاً): نایه تهکانی قورشان له ناو خویان دا، ده بن به تهفسرو رافه بو یه کتری) دیاره که فهرمو ودهش ههروایه، که سی دمه یو له تهرجه مه و شهرحی هدیثدا به هه له نه چی ده بی ههردو زمانه که به باشی بزانی، ناگایه کی چاکی له زانسته نیسلا مییه کان و عولومی عهره بی هه بی، سهرم پای نه مهش هه موو پیوایاتی جور به جوری نه و هدیثه کوبکاته وه، نه و جا به پیی نه وانه تهرجه مه و شهرحه که وادابریژی که بگونجی له گه ل کاکله ی ناو مرۆکی هه موو گیرا و مگاندا، له لایه نی رهوان بیژیشه وه و مرگی پر بو ی هه یه نه گهر بتوانی پرسته ی رهسای رهوان بیژ به کار بیئی، زاناکان دمه رموون (مه له ل) و و مرپسبوون له خودا ناوه شیته وه، که واته نه م جور تهعبیره (لا یمل الله حتی تملوا) بو موشاکه له و ئیزدیواجه، بو یه به ندهش موشاکه له م به کارهینا، نه و جا مه به ستی سهره کی و مرپسبوونی خودام لیکنده وه. نه م جور شیکردنه و مه له کوردیدا، له م جور به ته دا هیشتا زور نوبهرمه یه، له بهر نه وه زور تیرو تهسه ل نابی: (ت/ال/٦١/ف/١٠/ز/ = ١٠/ز/ ٧٦).

باوه زیاده که دهکا

٤١ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ

قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ بُرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ ذَرَّةً مِنْ خَيْرٍ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ قَالَ أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ حَدَّثَنَا أَنَسٌ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِيْمَانٍ مَكَانٍ مِنْ خَيْرٍ. (الحديث ٤٤ - أطرافه في: ٤٤٧٦، ٦٥٦٥، ٧٤١٠، ٧٤٤٠، ٧٥٠٩، ٧٥١٠، ٧٥١٦) (٤١)

لهئله نه سه وه (برمزی خوی لی بی) له پیغهم به روه (دروودی خوبی له سر بی) دهفه رموی: (ئه وهی بلئی لا اله الا الله) و سهنگی دهنکه جوئی، یا دهنکه گهنمی، یامیرو وجهی، لهخیر، له دلیابی، له ناگری دوزخ دمرده چی و له دوزخا هه میشه یی نابی).

رافه و شیکردنه وه:

مه بهست له خیر باومر، سهنگی دهنکه جو که متره له سهنگی دهنکی گهنم، که واته: باومر زیاده که می هیه، هه روا لهفه رمووده که وه دمرده که وی که دهبی باومر به دهم و دل بی، دهن قه بوول نییه، که واته: هه رکه سی به زمان بلئی لا اله الا الله) و به دل باومر پی هه بی، ئه وه موسوئمانه، ئیتر باومر که ی کزه یابه هیزه ئه وه بابه تیکی تره، دیاره که موسوئمانیش زوو یادرهنگ له دوزخ رزگاری دهبی و شاد دهبی به به هه هشت. بزنان مه بهست لهم جو ره پرستانه: (ئه وهی بلئی لا اله الا الله) شایه تمانه یانه به ته واوی و باومر کردنه به نایینی پیروزی ئیسلام به ته واوی، ئه مه له چه شنی ئه وه میه که ده لی: (قل هو الله أحد) م خویند. واته: ته واوی سورمه که م خویند، دووریش نییه مه بهست ئه وه بی له هه موو جهرخیکا، به شی سه ره کی باومر: نیمان و باومر به خوایه تی خوی تاک و ته نیا، جا ئه گهر خاومنی ئه م باومر له بهر به هانه یه کی رهوا، وهک دووری له ناوهدانی و دووری له کوپی زانا و کو مه لگای موسوئمانان، ناگای له نایینی راست و دروستی سه رده می خوی نه بوو، ئه وه به هانه داره و بهر

ظاہری ئہم فہرموودمیہ دہکھوئ و سہرہنجامی لہدہستہی رزگارپیہ، واتہ:
لہئہہلی نہجاتہ: (ت/۱ ل/۳۲ ز/۴ ف/۷ ژ/۲۹).

۴۲- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ قَالَ لَهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آيَةٌ فِي كِتَابِكُمْ تَقْرَأُونَهَا لَوْ عَلَيْنَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ نَزَلَتْ لَأَتَّخِذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا قَالَ أَيْ آيَةٌ هِيَ؟ قَالَ: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا }، فَقَالَ عُمَرُ: قَدْ عَرَفْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ وَالْمَكَانَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَائِمٌ بِعَرَفَةَ يَوْمَ جُمُعَةٍ). (الحديث ۴۵ - أطرافه في: ۴۴۰۷، ۴۶۰۶، ۷۲۶۸). (۴۲)

بیاوویکی جوولہکہ بہعومہری گوت: ئہی فہرمانہروای موسولمانان! ئیہتئ
لہقورئانہکہتاندا ہہیہ دموری دہکھنہوہ، ئہگہر ئہو ئیہتہ بوئیمہ بہاتبایہ
کہکۆمہلئ جوولہکہین، روژئ ہاتنی ئہو ئیہتہمان ہہموو سائلئ دہکرد
بہجہژن. عومہ (روژئ خوی لئ ہئ) فہرمووی: کام ئیہتہ؟ گوتئ: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ
دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا } عومہریش فہرمووی:
ئیمہیش زۆر بہباشی دزمانین کہئہو روژہو ئہو شوینہو ئہو حالہی کہئہم
ئیہتہی تیا ہاتہخوارہوہ بوئ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہئ) کہی بوو، وہچۆن بوو،
روژ روژئ ہہینی بوو، کات کاتی جہژنی قوربان بوو، شوین سہر کیوی
عہرفہ بوو، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہئ) لہوئ راوہستابوو خہریکی کردنی
حہجی مالئاوایی بوو). (تاج-۱ ل-۳۳ ف-۸ ژ-۳۰ چ-۴).

رائہ و شیکردنہوہ:

واتہ ئیمہیش ئہو روژہمان کردوہ بہجہژن لہدوولاوہ، چوونکہ ہہم روژئ
عہرفہو ہہم روژئ ہہینی جہژنی گہلی ئیسلامن، ئہم فہرموودمیہ ئہوہی
لئ و مردہگیرئ کہ: ہہر روژئ، یاہہرشوینئ، رووداوویکی گرنگی وای تئیدا

رووبدا که بئی به هوئی به هرهی گه وره بؤ گه لی نیسلامو به مایه ی شانازی و سه ربه رزی موسولمانان دروسته بکری به جه ژنو و هه موو سائی یادی بکریته وه. په یوه ندی ئه م فه رموودمیه به سهر باسه که وه له وشه ی (اکملت لکم دینکم) دا دمردمه که وئ، چوونکه ئه وه ده که یه نئ که نیسلامی ته وای بی که م و کوری له وکاته دا هاتو ته دی، نه ویش ئه وه ده چه سپینئ که باومر که موزیاد ده کا.

باسی: زه کات له نیسلامه

٤٣- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَائِرِ الرَّأْسِ يُسْمَعُ دَوِيُّ صَوْتِهِ وَلَا يُفْقَهُ مَا يَقُولُ حَتَّى ذَكَرَ فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ فَقَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصِيَامَ رَمَضَانَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الزَّكَاةَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ فَأَدْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ وَاللَّهِ لَا أَرِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ). (الحديث ٤٦ - أطرافه في: ١٨٩١، ٢٦٧٨، ٦٩٥٦). (٤٣)

طه لحه ی کوری عوبه یدوللا (رمزی خوی لئ بئ) فه رمووی: پیاویکی قز ئالؤسکاوی خه لکی نه جد دههات بؤ خزمه تی چه زرم ت (دروودی خودی له سهر بئ) له دوور وه گرمه ی دهنگی دههات به لام نه مان دمرانی ده لئ چی، جا که هاته پیشه وه بؤ مان دمرکه وت که له باره ی نیسلامه وه پرسپاری هه یه، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سهر بئ) پئی ی فه رموو: (له شه وو رۆژیک دا ده بی پینج نوپژ بکه ی، پیاوه که گو تی: باشه نوپژ ی ترم له سه ره یانا؟ فه رمووی: نه، نوپژ ی ترت له سه ر نییه،

مەگەر بەئارمزووی خۆت نوپژى سووننەت بکەى، ئىنجا پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) فەرمووى: رۆژووى رەمەزانىش دەبى بگرى، پياوگە گوتى: باشە رۆژووى ترم لەسەرميانا؟ فەرمووى: نە، مەگەر بەئارمزووی خۆت رۆژووى تر بگرى، پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) باسى زەكاتىشى بۆ کرد، پياوگەيش گوتى: باشە لەمە زیاتر زەكاتى ترم لەسەرە؟ فەرمووى: نە، مەگەر بەئارمزووی خۆت خیرى تر بکەى، لەپاشا پياوگە رۆیشتو گوتى: بەخودا نەلەمە زیاتر دەکەم و نەلەمە کەمتر دەکەم. پېغەمبەرىش (دروودى خودى لەسەر بى) فەرمووى: ئەگەر راست بکا رزگارى دەبى!).

رافە و شیکردنەوہ:

طەلحە يەکیکە لە دە مژدە پیدراوەکان، ئەویش وەکوو ئەبوبەکرى صەدیق لەباپەرى حەوتەما، کەموررەیه، سەرجه لەی دەگاتەوہ بە پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) دایکى لە موسوڵمانە کۆچکارمکانە، لەهەموو نەبەردەکانى پېغەمبەردا نامادە بوو، لەغەزای بەدردا نەبى، هەتا لەم غەزایەیش دا پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) بەشە پشكى خۆبى بۆ داناو، یەکیکە لەو هەشت کەسە کەزۆر زوو ئىسلام بوون، یەکیکیشە لەو پینچ کەسەى لەسەر دەستى ئەبوبەکرى صەدیق دا ئىسلام بوون، یەکیکە لەو شەش کەسەیش کە عومەر هەلى بزاردبوون کە لەسەر راویژى موسوڵمانان لەپاش مەرگى خۆى یەکیکیان بکرى بەفەرمانرەوای موسوڵمانان، چونکە پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) هەتا مرد لییان رازى بوو، لەرۆژى ئو خوددا پشتى پېغەمبەرى چۆل نەکرد، شمشیریکیان داهینایەوہ بۆ روخسارى پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) ناوى نابوو، طەلحەى خیرو طەلحەى زۆر بەخشنە، سىو و هەشت فەرموودەى گێراوەتەوہ، دوویان پەسەندى هەردوولایە لەبوخارى دا دوو فەرموودەى هەیه، لەموسلیم دا سى. لەرۆژى روداوى ئەلجەمەل دا بەتیری ویل کوزرا، لەدەى جومادى یەکەمى

سائی سیی و شەشی گۆچی، لەتەمەنی شەست و چوار سائی دا، گۆری
لەبەصرە، کچیکی لە پاش سیی ساڵ خەوی پێوە بینی، سکاڵای لەدەست
شیداریی گۆرەکە دەکرد، جا لەسەر فەرمانی کچەکە تەرمەکەیان دەرھێنا،
کەچی هێشتا جەستە هەر تەرو نەرم و شل بوو، ئەوسا لەدارولھێجرتەین
لەبەصرە نیژدراپەو، گۆرەکە شۆرتدارە (بەزی خەوی لێ بو)، حاجی مەلا شەریفی
سەعاتچی ھەبوو، پیاویکی باش بوو، مەنسووبی حاجی کاک ئەحمەدی شیخ
بوو، حاجی کاک ئەحمەد دەچیتە خەوی دەفەرموی: حاجی مەلا شەریف!
لەزیرابی مائە مەسیحییەکە تەنیشتمەو خەریکە ئاو ئەدزیتە ناو
گۆرەکەمەو، فریام کەون! ئەویش دەچێ بۆ داریکەلی بۆلای شیخ مەحمودی
حەفید، شیخ موافەقە دەکا، حاجی مەلا شەریف گۆرەکە ھەڵدایەو، من
بەچاوی خۆم دیم کەلەلای سەریەو خەریک بوو ئاو مزیکە بگاتە
گۆرچەکە، دیم بەجام ئاوو لیتەکەیان دەرەدا، لەپاشا بەچیمەنتۆ
دایانپرشت و ئاو پرۆگەکەشیان گواستەو لەگۆرەکە دووریان خستەو، جارێ
ئەمەم گێرپایەو، حاجی مەلا عەبدوڵلای سێتەلانی فەرمووی: منیش بەدیار
ئەم پرۆدایەو بووم! (ومرگێر) (تاج ١-ل ١٨١-ف ٢ = ژ-٣٢٣ ز-٤٣)+(تاج ٥-ل ٨٤).

باسی: شوێن کەوتنی تەرم لەباوەرە

٤٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اتَّبَعَ جَنَازَةَ
مُسْلِمٍ إِمَامًا وَاحْتِسَابًا وَكَانَ مَعَهُ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا وَيَفْرُغَ مِنْ دَفْنِهَا فَإِنَّهُ يَرْجِعُ مِنَ
الْأَجْرِ بِقِيرَاطَيْنِ كُلُّ قِيرَاطٍ مِثْلُ أُحُدٍ وَمَنْ صَلَّى عَلَيْهَا ثُمَّ رَجَعَ قَبْلَ أَنْ تُدْفَنَ فَإِنَّهُ
يَرْجِعُ بِقِيرَاطٍ). (ت-١-ل-٥٥٧-ف-١-ز-٢١٠-ذ-١٠٩٧-ض-٤). (الحدیث
٤٧- طرفاه فی: ١٣٢٣، ١٣٢٥). (٤٤)

ئەبۇھورەیرە (پەزىلەتلىك بىر) فەرەمۇنى: پەيغەمبەرى خۇا (دروودى خودى لەسر بىر) فەرەمۇنى: ھەر كەسى لەبەرخاترى خۇا شوپن تەرمى موسولمانى بىكەوى و لەگەلى دا بى ھەتا نوپىزى لەسر دەگاۋ لەناشتنى دەپىتەۋە، لەھەمان كات دا باۋمىر بىكەۋە ھەبى كەئەۋە تاعەتتىكى باشەۋ ماىھى پاداشى چاكە، ئەۋە بەدوۋ قىراط پاداشەۋە دەگەپىتەۋە، ھەر قىراتەيان بەقەد كىۋى ئوھود دەبى، بەلام ئەۋە كەسەى كەنوپىزى لەسەربىكاۋ پىش ئەۋەى بىنپىزى بىگەپىتەۋە ئەۋە بەيەك قىراط پاداشەۋە دەگەپىتەۋە.

راڧەۋ شىكردنەۋە:

قىراط بەبى ى ولات دەگورپى، لەلاى خەلى مەككە دەكاتە ۲۴/۱ ى دىنارىكى زىر، لەلاى خەلى عىراق دەكاتە ۲۰/۱ ى دىنارى، ھەروا لەلاى شەرعزانەكان، ھەروا لەحەدپىشا بەبى شوپن دەگورپى، تەماشى ئەم شوپنە بىكە (ج/۱ ص ۲۷۲ عمدة القاريء ط/ ۱ بيروت).

۴۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ). (الحديث ۴۸ - طرفاه في: ۶۰۴۴، ۷۰۷۶). (۴۵)

لەعەبدوللاى كورپى مەسعودەۋە (پەزىلەتلىك بىر) خەزىرت (دروودى خودى لەسر بىر) دەفەرەمۇنى: (شەپە جىنىۋ كوردن لەگەل موسولمان دا فوسوق و لەپىگەى ھەق دەرچوونەۋ، شەپىبەستنىشى كوفەرە!).

راڧەۋ شىكردنەۋە:

مەبەست لەم فەرەمۇدەپە: ھەپەشە كوردنە لەكەسى كەبەنارەۋا بەدەست يابەزبان ئازارى موسولمان بەدا، چونكە شتى ۋا لەموسولمان ناۋەشىتەۋە،

به لکوو پیشه‌ی پیاوی خرابی له‌پرێ دمرچوو، رهفتای مروی بی بروایه.
(ریاض-٤ ل-١١٥٩ ف-١ ز-٢٢٦ ز-١٥٥٩).

٤٦- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يُخْبِرُ بَلِيلَةَ الْقَدْرِ فَتَلَاخَى رَجُلَانِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ إِنِّي خَرَجْتُ لِأُخْبِرْكُمْ بَلِيلَةَ الْقَدْرِ وَإِنَّهُ تَلَاخَى فُلَانٌ وَفُلَانٌ فَرُفِعَتْ وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ التَّمَسُّهَا فِي السَّعِّ وَالسَّعِّ وَالْخَمْسِ). (الحديث ٤٩ طرفاه في: ٦٠٤٩، ٢٠٢٣).

عوباده‌ی گوری صامیت (پرسی خوی ل-بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بی) له‌مال هاته دهره‌وه، تاهه‌والی له‌یله‌تولقه‌در رابگه‌یه‌نی، له‌وکاته‌دا دوو پیاو له‌موسوئلانان بوو به‌دهمه‌قاله‌یان، جا فه‌رمووی (درویدی خودی له‌سهر بی): من بۆئه‌وه له‌ماله‌وه هاتم بۆ ئیره‌ تاهه‌والی شه‌وی له‌یله‌تولقه‌درتان پی رابگه‌یه‌نم که‌کام شه‌وه‌یه له‌مانگ، به‌لام فیسارو فیساروو به‌دهمه‌قاله‌یان، ئیت‌ له‌بیرم نه‌ما به‌هوی نه‌و دمه‌قاله‌وه، سابه‌شکوو ئەم له‌بیرنه‌مانه‌ خیری پی‌وه‌بی بۆ ئیوه، جابه‌رجۆن بی ئیوه له‌شه‌وی بیست و چه‌وت، یابیست و نو، یابیست و پی‌نجی رده‌مه‌زان دا بۆشه‌وی له‌یله‌تولقه‌در بگه‌رین!

سهرنجی:

دهمه‌قالی و قسه‌ی بی هووده‌ گه‌لی جار ده‌بن به‌هوی پێگرتن له‌ خیر، به‌تایبه‌تی له‌شوینی پیرۆزی وه‌ک مزگه‌وت‌دا، یا له‌خزمه‌ت پیاوی زاناو پی‌شه‌وادا، که‌واته‌ هه‌ق وایه‌ موسوئلان خوی له‌شتی واپاریزی. به‌پیی ئەم فه‌رمووده‌یه به‌هوی هه‌له‌ی ئەم دووکه‌سه‌وه به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌کیس هه‌موو موسوئلانان چوو، ده‌ی دمبی به‌هوی ئەم هه‌مکه‌ شه‌ره‌ جنیوو شه‌ره‌ ده‌می و قسه‌ سووک و درۆ شاخ دارانه‌وه، که‌خۆیان له‌کاتی شه‌ری براکوژیدا، پی ده‌فه‌رموون: (شالای به‌روالی راگه‌یانندن) که‌ده‌ق له‌شه‌ره‌ جنیوی سهر

کانی ژنانی لادی دووره دهسته کان دهکا، چهنده خیرو بیر له کیس نهم نهته وه سته مدیده یه چوو بی؟! مه گهر ههر خوا خو ی بزانی.

باسی هاتنی جویرانیل بۆلای پیغه مبهري

بۆ روونکردنه وهی نیمان و نیسلام و نیحسان

٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَارِزًا يَوْمًا لِلنَّاسِ فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَبِلِقَائِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبُعْثِ قَالَ مَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ الْإِسْلَامُ أَنْ تُعْبَدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤَدِّيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ. قَالَ مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ أَنْ تُعْبَدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ وَسَأَخْبِرُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا إِذَا وَلَدَتِ الْأَمَةُ رَبَّهَا وَإِذَا تَطَاوَلَ رُعَاةُ الْإِبِلِ الْبُحْمُ فِي الْبُنْيَانِ فِي خُمْسٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ الْآيَةَ ثُمَّ أَذْبَرَ فَقَالَ رُدُّوهُ فَلَمْ يَرَوْا شَيْئًا فَقَالَ هَذَا جِبْرِيلُ جَاءَ يُعَلِّمُ النَّاسَ دِينَهُمْ). (الحديث ٥٠ طرفه في: ٤٧٧٧) (٤٦).

ئه بوهوره پیره (عزیز خوی لى بهی) دهفه رموی: روژی پیغه مبهري خوا (درووی خودی لى بهی) ته شریفی هات له شوینیکی بهرچاودا له ناومانا دانیشت له و کاته دا پیاوی هات بۆ خزمهتی گوتی: ئه ی موحه ممه دا نیمان و باومر بۆ روون بکه ره وه. فه رموی: ئه وه تا که باومر بکه ی به خودا و به فریشته کانی و به گه یشتن به دیداری له قیامه تدا و به پیغه مبه ره کانی و به پوژی زیندوبوونه وه. پیاوه که گوتی: ئه ی نیسلامه تی چییه؟ فه رموی: نیسلامه تی ئه وه تانی که خودا به رستیت و هاوبه شی بۆ بریار نه دهیت و نوێر به دروستی بکه ییت و زه کاتی فه رز به دهیت و

(٤٦) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان الايمان والاسلام والاحسان، رقم: (٩) و (١٠)=٩٧

شیخا. وأخرجه عن عمر (رضي الله عنه) في لباب نعمة، رقم: ٩٣=٨٩.

رؤژووی رهمهزان بگری و (حهجی مالی خودا بکهی). گوتی: ئهی چاکه چیه؟
 فهرمووی: چاکه نهوهیه کهبهچهشنی خودا بپهرستیت کهوهک: چاوت
 لهخودایی وایی، خو ئهگهر تۆیش ئهو نهبینیت. بی گومان کهئهو تو دهبینی،
 نینجا گوتی: قیامت کهیه؟ فهرمووی: منیش لهتۆی باشر لی نازاتم، بهلام
 وانیشانهکانیت بی دهلیم: ئهومتته کهمنال بهچاوی کارهکهر و نوکهر تهماشای
 دایک و باوکی خویمان بکهن، وئهوئته بهچاوی خووت ببینی: کهشوانه وشری
 رهشکهئهو پیخواوس و رهش و رووت و رهجال و شوان و گاوان و بیابان نشینهکان
 ببن بهخاوهن موک و سامان و خان و بهرمو کۆشک و تهلاری لی رابکیشن و فیزو
 دهمیهی پیومبکهن. زانینی کاتی قیامت یهکیکه لهو پینج شتانه کهخوا نهبی
 کهس نایان زانی، کهبریتین لهم پینج شتانه کهخوا نهبی کهس نایانزانی،
 کهبریتین لهم پینج شته کهوان لهم ئایهتهدا کهدهفهرموئ: (إن الله عنده علم
 الساعة وينزل الغيث ويعلم مافي الارحام وماتدری نفس مادا تکسب غداً وماتدری
 نفس بأی أرض تموت إن الله علیم خیر) (لوقمان/ ۳۱-۳۴) مهبهست لهئایهتهکه
 زانینی ئهم پینج شته لهعیلمی غهیه، لهو زانسته نهینی یهیه کهههر خوا
 خوئی دهبزانی و بهس: قیامت کهی دهبی، باران کهی دهباری، چی والهناو
 مندالدانهکانا، کهس نازانی سبهینی چی دمکا، کهس نازانی کهلهکوئی دهمری).
 جا لهپاشدا کاتی پیاوهکه رویش پئغهمبهر (برووی خودی لسهه بر) فهرمووی: ئادهی
 بیگیرنهوه بۆلام، ئهوانیش کهجووون بیهیننهوه بۆلای کهسیان نهدی، پیاوهکه
 غهیب بوو بوو، جا پئغهمبهر (برووی خودی لسهه بر) ویستی لهکارهکه حائییان بکا،
 فهرمووی: (ئهو جوبرائیل بوو هاتبوو کهخهلهکهکه فیری یاسا سهرهکیهکانی
 ئایینی نیسلام بکا). (۱-ل ۱۸-ف ۲ = تاج-۲-ل ۱۲-ز ۱-ژ ۲-ج ۴).

شیکردنهوه:

لهم فهرموودهیهدا پیناسهی باوهرو نیسلام و چاکهی تیدایه، ئهمهیش
 بهلگهی نهوهیه کهپیناسه سوننهته، ههروا لهفهرموودهکهدا دهردهکهوی

که جو برائیل و پیغمبر (برودی خودیان لمسر بر) جوړه نواندنیکې شانؤ گهری یان نیشان داوه وړوئیکې گرنګیان داناوو بؤ هونهری نواندن و بؤ هوکاری روون کردنه وه. کهواته: نه م جوړه هونهرانه لهزاتی خوایاندا، کاریکی رهواو بهجین، بهمهرجی بؤ کاری نابهجی بهکار نههینرین!

باسی: کهسی نایینی خوی له نهنگ بپاریزی

٤٨ - عَنْ ثَعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الشَّبَهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشَّبَهَاتِ كَرَاعٍ يَرْغَى حَوْلَ الْجَمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ جَمَى أَلَا وَإِنَّ جِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَارِمُهُ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ). (الحديث ٥٢ - طرفه: ٢٠٥١). (٤٧)

نوعمانی کوری بهشیر (رمزی خوی لمر بر) دمفهرموئ: خو شه ویست (برودی خودی لمسر بر) دمفهرموئ: (شتی حلال دیارو ناشکرایه، ههروها شتی حرامیش دیارو ناشکرایه، بهلام لهم بهینه دا هندی شت هه ن دوو بهینین و لههردوولا دهچن، لهبهرنه وه گه لی کهس سهریان لی دمرناکه ن و هوکمه کهیان لهشهرعا نازانن، بهلام زانایانی نایین لهپاش پهجوړی و لیکوئینه وهیه کی باش هوکمه کهیان دموزنه وهو برپار ددهن که حلالن یا حرامن، نهوسا بؤ خه لکی تریش ههیه لهسهر برپاری نهوان شته که بکه ن، یانه یکه ن، جا نهوهی که خوی بپاریزی لهشتی شوبه دارو گومان لیکراو، نهوه نامووس و نایینی خوی له نهنگ ولکه دهپاریزی).

بهلام نهوهی کهتوخنی شوبه دارو گومان لیکراو دهکهوئ، خوا نانخوا تووشی دهبی بهتووشی شتی حرامیش وه، وک چو ن شوان نهگه ران

لەدەورو بەری پاکژو پاوەند بلەومرپنئى بەرە بەرە رانەکە لەپاوەندەکەیش دەلەومرئى. باش ناگاداربى! کەهەموو پادشایى بەست و پاوەندىکى تايبەتى خوئى هەيه، بزائن کەبەست و پاوەندى خودايش لەم گۆى زەويیەدا، ئەو شتانەيه کەحەرامى کردوون!

باش ناگادار بن! کەگۆلمەيهک گوشت هەيه لەناو جەستەدا، ئەگەر ئەو گۆلمە گوشتە سازو باش بوو ئەوا جەستەيش هەمووى سازو باش دەبئى، بەلام ئەگەر ئەو گۆلمەيه خراپ بوو ئەوا جەستەيش هەمووى خراپ دەبئى، بزائن کەئەو گۆلمەيه برپىتى يە لە دل، کەواتە: دلى پاک و لەشى چاک، دلى پيس و لەشى چەپەل و پيس).

رافە و شیکردنەوه:

ئەم فەرموودەيهيش (لەسەر فەرمايشتى زاناگان) يەکێکە لەو فەرموودانە کەبوون بەسوورگەو مەدار بۆ ئىسلام. باشترين نموونە لەم رۆژگارەى ئىمەدابۆ شتى گومان لىکراو ئەو خواردەمەنى و خواردنەوه و داوو دەرمان و شتە تازە بابەتانەيه کەلەدمرەوى ولاتەوه دەهينرين، وەک: مريشکى سەربراو و گوشتى پاکەت. ئەمانەو وینەى ئەمانە جیگەى گومانن. دەبئى مەردوم لەم جۆرەشتانەدا راي زاناگان و مەريگرن، وەبەپىي فەرمايشتى ئەوان لەم بارەيهوه رەفتار بکەن، چونکە موسولمان ئەو موسولمانەيه کە لەهەلەو تاوان و گوناھ دا چاو لەرەشه خەلک نەکا، بەلکوو چاوى لەدەمى مامۆستای مەلا بئى، ئەو چى فەرموو ئەوه تەواوه، دەنا بەپراستى گەلئى خەلکى خوانەناس پەيدا بوون گەلئى لەدەهرى و زەندەقه کۆنەکان خراپترن، ئەوانەى کۆن هەر هيچ نەبئى شەرم و شکۆيان لەموحاسەبەى ويزدان و ميژوو رەخنەى کۆمەل دەکرد، بەلام ئەمەرۆ کەسانى پەيدا بوون، پەرورەدى ژێردەستى عەلانیيەتن بەئارەق گوشت کراون، گەل بەگەلە دمرانن، میللەت وەک دەواجينى خۆيان تەماشای دەکەن، هەر بىر لەقازانجى خۆيان دەکەنەوه، نەبەتەنگى ئايپينى خەلکەوه دین، نەدمەربايستى

تەندروستی و بەرزەموندی کۆمەڵ دین، بۆ بەرزەموندی خۆیان دەست لەگەڵ
شەیتان تێکەڵ دەکەن، بازرگانی بەناگرو بارووتو تی ئین تی و میکروبی سیلو
دیق و سەرمتانەو دەکەن!

ئەم فەرموودەیە موسلیم و ئەبو داود و تیرمیدز و نەشائیش
گێڕاویانەتەو، ئەوان لە (البیوع) دا گێڕاویانەتەو. نوعمانی کۆری بەشیر
خۆی و باوکی و دایکی صەحابی بوون. ئەنصاری یە، لەهۆزی خەزرجە، دایکی
ناوی عەمریە، خوشکی عەبدوڵلای کۆری رەواحیە، یەکەم منداڵی ئەنصارە
کە لە پاش کۆچ لە دایک بوو، سەدو چوار دە فەرموودە گێڕاوتەو، لە دەستە
عەبدوڵلای کۆری زوبەیر بوو، سەرکاری ئیبنوزوبەیر بوو لە سەر شاری
حیمص، لەو ماوەدا کە خەڵکی حیمص هەلگەرانەو هەڵات، بەلام
لەرۆژەکی واسیط دا کوزرا، لەسالی شەست و پینجی کۆچی دا، تەمەنی
دەوری شەست و سی سال بوو.

رشتە ی ئەم فەرموودەیە لە بوخاری شەریف دا، لەم شوێنەدا ئاویە: (حدثنا
أبو نعيم حدثنا زكريا عن عامر قال سمعت النعمان بن بشير يقول سمعت رسول الله
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول.. ههتا كۆتایی فەرموودەکە. هەژدە کەم هەندێ
لە ناسککاری ئەم رشتە یە قسە بکەین، چونکە زوو یادەرنگ رەورەوی هونەری
ومرگەرەن، لە کوردیش دا، بەرەو هەموو مەودا و مەیدان و کون و قوژبێکی
زانستی و هونەری و نایینی و کۆمەلایەتی ملی رێگە دەگرێ و بزافی و مرگەرەن
هەموو بابەتەکان دەگرێتەو. گەرچی لەم قۆناغەدا، لەبەر بێ هیزی و
لاوازی نووسەرەکانمان، و مرگێرەکانمان خەریکی و مرگێرانی شتی کەم
بایەخن، بەلام ئەم قۆناخە خۆیاربێ، زۆر ناخایەنی، ئەم رشتە یە لەرشتە
چوارکەسیەکانی بوخاری یە، و ئەم جۆرە رشتە یە زۆر دانسقه و نایاب و
بێندە. لەم رشتە یەدا تەحید و عەنعەنە و سەماعی تێدایە، تەحید ئەو یە
راوی بێ: حدثنا، یا حدثنی. عەنعەنە ئەو یە بێ: فلان عن فلان، سەماع
ئەو یە لەباتی ئەم جۆرە تەعبیرانە بێ: سمعت، لەم فەرموودە یەدا ئەو یە

تيدايه كه نوعمان شتى له پيغه مبهـر خوـى به مندالى بيستوووه، كاتى گهرهـبووه رايگه ياندوووه گيراويه تيهـوه، شتى وادروسته، كورد گوتهـنى خوـمان: بيري مندالى تيزهـ. بهـنده خوـم له يادمه زور بهـباشى جارى باوكم لهـبرايمـاواه بردمى بوـخزمهـت شيخ مهـحمودى حهـفيد لهـداريـكهـلى، باوكم عهـرزى كرد كهـنووشتهـم بوـ بكا، شيخ بهـم بوـنهـيهـوه بهـدهـق بهـباوكمى فهـرموو: نيمه لهـگهـل جنوكهـكانا خزمين چوـن دهـبى بيانسووتينم، بهـلام نووشتهـيهـكى بوـ نووسيم: (ت-٢ ل-٢٩٦ ف-١ ز-١٤٥ تاج-٢ ز-١٧٥٦ ز-١٤٥).

دانى پينج يهك له باوهره

٤٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ وَفْدَ عَبْدِ الْقَيْسِ لَمَّا أَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ الْقَوْمُ أَوْ مَنْ الْوَفْدُ قَالُوا رِبْعَةٌ قَالَ مَرْحَبًا بِالْقَوْمِ أَوْ بِالْوَفْدِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَدَامَى فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَأْتِيكَ إِلَّا فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَبَيْنَنَا وَبَيْنَكَ هَذَا الْحَيُّ مِنْ كُفَّارٍ مُضِرٍّ فَمُرْنَا بِأَمْرٍ فَصَلِّ نُخْبِرْ بِهِ مَنْ وَرَاءَنَا وَنَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَسَأَلُوهُ عَنِ الْأَشْرِبَةِ فَأَمَرَهُمْ بِأَرْبَعٍ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالَ أَتَذَرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصِيَامُ رَمَضَانَ وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَعْنَمِ الْخُمْسَ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ عَنِ الْحَتَمِ وَالِدُّبَاءِ وَالنَّقِيرِ وَالْمَرْفَتِ وَرَبَّمَا قَالَ الْمُقْبِرِ وَقَالَ اخْضَوْهُنَّ وَأَخْبِرُوا بِهِنَّ مَنْ وَرَاءَكُمْ). (ت-٤ ل-٨٥ ف-٣+٤ ز-٢٥ = تاج-٣ ل-٢٣٢ ز-٢٥ ذ-٢٧٣٨، ٢٧٣٩) (الحديث ٥٣ - أطرافه في: ٨٧، ٥٢٣، ١٣٩٨، ٣٠٩٥، ٣٥١٠، ٤٣٦٨، ٤٢٦٩، ٦١٧٦، ٧٢٦٦، ٧٥٥٦). (٤٨)

(٤٨) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الامر بالايمان بالله تعالى ورسوله (صلى الله عليه وسلم) وشرائع الدين، رقم: ١٧ = ١١٥-١١٨.

ئىبنوعەبباس (رەزى خۇدەيان لى بىن) فەر مووى: كە نوپنەرەكانى ھۆزى عەبدولقەيس ھاتن بۇ خزمەتى پېغەمبەر (درودى خۇدى لەسەر بىن) فەر مووى: ئەم خزمانە كىن؟ يا فەر مووى: ئەم نوپنەرەكانە كىن؟ گوتيان: لە خىلى عەبدولقەيسن كەدەچىتەوہ سەرھۆزى رەبىعە، فەر مووى: ئەم خزمانە بە خىربىن، ئىوہ لەئىسلام بوون دوانەكەوتوون، ھەتا بەھۆى ئەوہوہ تەرىقىتان بەسەر بى، وەكارىكى واتان لەدزى ئىسلام نەكردوہ كەپەشىمانى لەدوابى، عەرزىان كرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! لەبەرئەوہى ئىمە كەدپىن بۇ خزمەتى تۆ، بەسەر ئەم ھۆزەدا دپىن، كەلەكافەرەكانى ھۆزى موضەرەن، ناتوانىن بى ىن بۇ خزمەت، مەگەر لەمانگە حەرەمەكانا، تەنیا لەو مانگانەدا كەشەرپو شۆرپان تىادا قەدەغەيە دەتوانىن بپىن بۇ خزمەت، دەى بفرەموو ئامۇزگارپىيەكى روون و ئاشكرامان بى بفرەموو كەگەرپاينەوہ بۇ ولاتى خۇمان بەمەردومەكەى رابگەيەنن و ھەموو پابەندى بىن و رەفتى بى بگەين، ھەتا بەھۆى جى بەجى كردنى ئەو فەرمانەى تۆوہ بچىنە بەھەشت. وەلەبارەى ئەو دەرمانەوہ كەخواردنەوہيان تى دەكرى پرسىارىان لى كرد، پېغەمبەرىش (درودى خۇدى لەسەر بىن) فەرمانى پىكردن بە چوارو، نەى لى كردن لە چوار: يەكەم فەرمانى پى كردن بەباومرپەھىنان بەخوداى تاقو تەنیا. فەر مووى (درودى خۇدى لەسەر بىن): (ئايا دەزانن برپا ھىنان بەخوداى تاك و تەنھا چىيەو چۆنە؟) گوتيان: خواو پېغەمبەرى خوا باشى دەزانن. فەر مووى (درودى خۇدى لەسەر بىن): (برپىتپىيە لەشايتەمان لەسەر ئەم شىوہيە: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً رسول الله: بەزمان شايتەى دەدەم و بەدل باومر دەكەم كەبىجگە لەيەزدانى پاك ھىچ خودايەكى تر نىيە، خوايەكى تاك و تەنھايە، بى ھاوہلە، ھىچ ھاوہشى نىيە، بەھەمان شىوہ شايتەى دەدەم و باومر ھەيە كەموحەممەدى كورى عەبدوللا فروستادەو پېغەمبەرى خوايە. دوہم: فەرمانى پى كردن بەپراگرتنى نوپزو كردنى بەرپك و پىكى، سىيەم: فەرمانى پى كردن بەدانى زەكات، چوارەم: فەرمانى پى كردن بەگرتنى رۆزووى مانگى

رمه زمان. ومفهرومانیشی پئیان کرد که له دهست که وتی تالانی جه نگیش پینج یهک بدن، و نه ییشی لی کردن لهم چوار شته که به کاریان نه هیئن بو دروست کردنی خوښاوو سرکه و دښاو، چونکه شتی ناویان زور زوو دوترشی و توند دهبی و دهبی به نارهق؛ کوو په له و کووله که و به ستووی زفت دراوو کوټکه ی بنکی دارخورما. فهرمووشی (درویدی خودی لیسر بی) (ئهم فهرمایشتانه ییش که له م ماوه یه دا له منتان بیستوو به باش له بهر بکه و رایان بگه یه نن به خه لکی ولاتی خویشان).

رافه و شیکردنه وه:

لهم فهرمووده یه دا ماموستا (شیخ) ه که ی بوخاری ناوی عه لی کوپی جه عده (پرمای خوی لی بی) عه لی خوی فقهی ی ئیمامی ته وری و ئیمامی مالیک و گه لی زانای تری وینه ی نه مان بووه، پیاوی وهک ئیمامی ته حمه دو ئیمامی بوخاری و ئیمامی نه بوداودو که سانی تری وینه ی نه م زاتانه قوتابی نه و بوون فهرموودمیان لی و مرگرتوو. مووسای کوپی داوود دفهرموئی؛ که سم نه دیوه که وهک نه و زهینی روشن بی و فهرمووده ی به باشی له به ربی، ئیمامی ته حمه د هانی خه لکی ده دا؛ که فهرمووده کانی بنووسنه وه له موسنه دو کتیه کانی حه دیت دا. یه حیای کوپی معین دفهرموئی؛ (زانسته که ی ره بانی بوو، پیاویکی راستگو و باومرپیگراو بوو) ئیبنوئه ثیر له نیهایه دا دفهرموئی؛ ره بانی زانای گه وره ی دامه زراوه له زانسته و ئایین دا. نزیکه ی نه وه دو چوار سال ژیاوه، له (۱۳۰) کوچی دا له دایک بووه، له (۲۳۰) دا مردوووه، له گورستانی بابو حه رب له به غدا نیژدراوه. حه فتا سال رۆژناپۆژی به رۆزوو بووه!

۵۰- عن عمر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) حَدِيثُ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَقَدْ تَقَدَّمَ فِي أَوَّلِ الْكِتَابِ وَزَادَ هُنَا بَعْدَ قَوْلِهِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى: (فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) وَسَرَدَ بَاقِيَ الْحَدِيثِ:

تەماشای فەرموودەى ژمارە يەكى زنجیرە يەكى ئەم بەرگە بکە. لێرمدا:
زیادەیی ھەيە من لەپێشەوہ ئەم گێرانەوہى ئێرەم لەوئى نووسى.

باسى: کردەوہ ھەيە بەھوئى نیازەوہ دەبئى بەھەدەقە

۵۱- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَتَقَفَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ). (الحديث ۵۵ - طرفاه في: ۴۰۶، ۵۳۵۱). (۴۹)

ئەبومەسعو (رەزای خودایان لى بى) دەفەر موی: خۆشەویست (مروودى خودای لەسەر بى)
دەفەر موی: (ھەرکەسى لەبەر رەزای خوا مەسەرەفى مال و منالى خۆى بکا،
ھەرچیان بۆ خەرچ بکا کەم و زۆرى بەخێرو خیرات دادەنرئ بۆى).
راقە و شیکردنەوہ:

ئەبومەسعوود ناوی عوقبەى کورپی عامیرە، ئەنصارى یە، خەزرجى یە،
بەدرى یە، لەگەڵ حەفتا کەسەکەدا ئامادەى پەیمانى عەقەبە بوو،
لەھەموویان بەتەمەن بچوو کتر بوو، ئامادەى جەنگى ئوحودیش بوو، سەدو
دوو فەرموودەى لە پێغەمبەرەوہ (مروودى خودای لەسەر بى) گێراو مەتەوہ، لەبوخاریدا دە
فەرموودەى ھەيە، لەموسلیم دا سازدەى ھەيە، نۆیان پەسندى ھەردوولان،
لەکووفە نیشتەجئ بوو ھەر لەوئیش مردووە.

۵۲- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالتَّصَدَّقِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ). (الحديث ۵۷ - أطرافه في: ۵۸، ۵۲۴، ۱۴۰۱، ۲۱۵۷، ۲۷۱۴، ۲۷۱۵، ۷۲۰۴). (۵۰)

(۴۹) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل النفقة والصدقة على الأقربين، رقم: ۲۳۱۹=۱۰۰۲.

(۵۰) أخرجه مسلم في الايمان، انظر (عمدة القارئ/ العيني/ ج/ ۱/ ۲۲۴/ رقم/ ۲- المترجم)= ۱۹۹.

جهریری کوری عهبدوئلائی ئەل به جهلی (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی: بە ئێن و پەیمانم دا بە پێغه مبهەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەسەر ئەوه که نوێژ بهرێکو پێکی بکهمو، زهکات بدهمو، نامۆزگاری خیری هه موو موسولمانیکیش بکهم).

راشه و شیکردنهوه:

جهریر سه د فەرمووده ی هه یه، له بوخارید انۆی هه یه، له موسلیما چوارده ی هه یه، هه شتیان په سندی هه ردوولایانن.

۵۳- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنِّي أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ أَبَايُكَ عَلَى الْإِسْلَامِ فَشَرَطَ عَلَيَّ وَالْتَصَحَ لِكُلِّ مُسْلِمٍ فَبَايَعْتُهُ عَلَى هَذَا (الحديث ۵۸).

دیسان لهوه وه (پەزەیی خودمان لێ بێ) فەرمووی: جووم بو خزمهتی چه زهت (دروودی خۆدی لێ بێ) عه رزیم کرد: قوربان! ده مهوێ پەیمانته بدهمێ له سەر ئیسلامهتی، ئەویش ئەم مه رجهی شی بو دانام: که نامۆزگاری خیری هه موو موسولمانیکیش بکهم. جا منیش پەیمانم دا پێی له سەر ئەوه).

بسم الله الرحمن الرحيم

۳) نامه ی زانین (کتاب العلم)

۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ جَاءَهُ أُعْرَابِيٌّ فَقَالَ مَتَى السَّاعَةُ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَدِّثُ فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ سَمِعَ مَا قَالَ فَكَّرَهُ مَا قَالَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ لَمْ يَسْمَعْ حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ أَيْنَ أَرَاهُ السَّائِلُ عَنْ السَّاعَةِ؟ قَالَ هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَإِذَا ضَيَّعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ قَالَ كَيْفَ إِضَاعَتُهَا قَالَ إِذَا وُسِّدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ). (الحديث ۵۹ - طرفه في: ۶۴۹۶).

ئەبەبوھورپەرە (پەزەي خەي لى بىن) فەرەمووى: جارى حەزەرت (دروودى خەي لى بىن) لەناو كۆرپىكا قەسەي بۆ ياران دەکرد، پياويكى دەستەكى هات گوتى: ئەي كەي قىامەتە؟ پىغەمبەرىش (دروودى خەي لى بىن) لەسەر فەرەموودەكەي خەي رۆيشتو قەسەكەي خەي نەبەري بۆ وەلامى پرسىاري كابرە. يارانيش هەنديكيان گوتيان: پىغەمبەر (دروودى خەي لى بىن) گووى لى لەقەسەكەي بوو، بەلام قەسەكەيى بەدل نەبوو بۆيە وەلامى نەدايەو، هەنديكى تريشيان گوتيان: نانەيبىست. كاتى حەزەرت (دروودى خەي لى بىن) فەرەمايشتە كەي تەواو كەرد فەرەمووى: ئەو كى بوو لەقىامەتى پرسى؟ كابرەكە گوتى: ئەو مەن بووم، ئەمەتام لەخەمەتتا ئەي پىغەمبەري خەي! فەرەمووى (دروودى خەي لى بىن): هەركاتى سپاردە - واتە: ئەمانەت - پامال كرا ئيتەر چاومروانى داھاتنى رۆزى قىامەت بکە.

ئەعرابى يەكە فەرەمووى: ئەي پىغەمبەري خەي! چۆن چۆنى سپاردە پامال دەكرى؟ فەرەمووى: (هەركاتى كاروبارى ميللەت و فەرمانرەوايى موسولمانان سپيەردا بەدەستى ناكەس ئيتەر چاوەنواري قىامەت بکە) (رياض الصالحين/ كوردى بەرگى چوار لاپەرە/ ۱۳۲۰ ز. - ۳۷۰ ف. - ۲۰ ژ. ۱۳۳۷-۲۰۱۰).

۵۴ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَخَلَّفَ عَنَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرَةٍ سَافَرْنَاهَا فَأَذْرَكْنَا وَقَدْ أَرْهَقَتْنَا الصَّلَاةُ وَكُنْ نَتَوَضَّأُ فَجَعَلْنَا نُمْسَحُ عَلَى أَرْجُلِنَا فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا). (الحديث ۶۰ - طرفاه في: ۹۶، ۱۶۳) (۵۱)

عەبدوللاى كورى عەمر (پەزەي خەي لى بىن) فەرەمووى: لەسەفەرپىكا لەخەمەت پىغەمبەردا بووين، پىغەمبەر (دروودى خەي لى بىن) كەوتە دواو، كەپيمان گەيشتەو كەرمەي نوێژ بوو، ئىمەيش سەرگەرمى دەستنوێژ گرتن بووين، بەلام قاچمان پشیلە شۆر دەکرد، وەك دەستى تەري پيايىنى ئاوا، كاتى پىغەمبەر

٥٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةً لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا وَإِلَيْهَا مِثْلُ الْمُسْلِمِ فَحَدِّثُونِي مَا هِيَ؟؟) فَوَقَعَ النَّاسُ فِي شَجَرِ الْبَوَادِي قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَنَّهَا النَّخْلَةُ فَاسْتَحْيَيْتُ ثُمَّ قَالُوا حَدِّثْنَا مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ هِيَ النَّخْلَةُ. (الحديث ٦١ - أطرافه في ٦٢، ٧٢، ١٣١، ٢٢٠٩، ٤٦٩٨، ٥٤٤٤، ٥٤٤٨، ٦١٢٢، ٦١٤٤) (٥٢)

نهم فهرموودميه بهلگهيه لهسمر نهوه كه مهتال داهينان بو پوون
کردنهوهی مهبهستی جوان سوننهته: (تاج/ ٤ ل- ٧٤ = تاج- ٣ ژ- ٢٧١٣) له ههر
شويني هيمای لاپهره (ل) بوو مهبهست بهرگي تهرجمه کوردپهكهيه له

$$.Y \cdot 29 = 2111$$

تاج الأصول یا له ریاض الصالحین، به لام نه گهر رهمزه که (ص) بوو نه وه مه به ست نه صله عه ره بیه که یانه.

۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ دَخَلَ رَجُلٌ عَلَى جَمَلٍ فَأَنَاقَهُ فِي الْمَسْجِدِ ثُمَّ عَقَلَهُ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ أَتَيْكُمْ مُحَمَّدٌ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَكَيِّئِينَ ظَهْرَانِيهِمْ فَقُلْنَا هَذَا الرَّجُلُ الْأَبْيَضُ الْمُتَكَيِّئُ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ يَا ابْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَجَبْتُكَ فَقَالَ الرَّجُلُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي سَأَلْتُكَ فَمُشَدِّدٌ عَلَيْكَ فِي الْمَسْأَلَةِ فَلَا تَجِدُ عَلَيَّ فِي نَفْسِكَ فَقَالَ سَلْ عَمَّا بَدَأَ لَكَ فَقَالَ أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّ مَنْ قَبْلَكَ أَلِلَّهِ أُرْسَلَكَ إِلَى النَّاسِ كُلِّهِمْ فَقَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تُصَلِّيَ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ قَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تَصُومَ هَذَا الشَّهْرَ مِنَ السَّنَةِ قَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تَأْخُذَ هَذِهِ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَانِنَا فَتَقْسِمَهَا عَلَى فَقَرَانِنَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ نَعَمْ فَقَالَ الرَّجُلُ آمَنْتُ بِمَا جِئْتُ بِهِ وَأَنَا رَسُولُ مَنْ وَرَائِي مِنْ قَوْمِي وَأَنَا ضَمَامُ بْنُ ثَعْلَبَةَ أَخُو بَنِي سَعْدِ بْنِ بَكْرِ). (الحديث ۶۳).

نه نه س (همزی خوی لښه) فه رمووی: جارئ له خزمه تی پیغه مبه ردا له ناو مزگه وت دا دانیشتبووین، پیاوئ به سواری وشتره نیرمیه ک هات، لهحه وشه ی مزگه وتدا وشتره که ی ییخ داو به نه شکیل نه شکلی کرد. نه و جا خوی هاته ژووره وه و گوتی: کامتان محمدن؟ پیغه مبه ر (دروودی خودی لمر به) له نیوانیان پالکه وتبوو، گوتمان نه م پیاوه سوورو سپیبه یه که پالکه وتووه. گوتی: نه ی کوپی عه بدو لوططه لیب! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لمر به) فه رمووی: (به لئ پرسیاتر چییه باوه لامت بده مه وه) گوتی: من چهند پرسیاتر یکت ئی ده که م، پرسیاره کانم توندو ره قن، پیت ناخوش نه بن، مه به ستم روونکردنه وه ی باسه که یه، فه رمووی (دروودی خودی لمر به): (پرسیاتر چییه فه رموو بیکه) گوتی: تو نه وخوایه ی که خوی

هه موانه! ئایا خودا تۆی کردوه به پیغه مبهری خۆی و رهوانه ی کردووی بۆ سه ر
سه رجه می به ره ی ئاده می زاد هه تا به یامی ئیسلامیان پی رابگه یه نی؟ فه رمووی:
(ئه ی خودایه! تۆ به شایه ت به که به ئی ئه م قسه یه وایه) گوئی: باشه، تو خودا
ئایا خودا فه رمانی به تۆ کردووه که هه موو شه وو روژی ئه م پینج نوێژه فه رزه
بکه ی؟ فه رمووی: (ئه ی خودایه! تۆ به شایه ت به ئه مه یش وایه) گوئی: باشه،
تو خودا ئایا خودا فه رمانی به تۆ کردووه که هه موو سائی مانگی ره مه زان
به روژی و بی؟ فه رمووی: (ئه ی خودا! تۆ به شایه د به که ئه مه وایه) گوئی: باشه،
تو خودا ئایا خودا فه رمانی به تۆ کردوه که ئه م زه کاته له ده و له مه نده کانمان
و در بگریه و ئه و جا دابه شی بکه ی ته وه به سه ر هه ژاره کانمان دا؟ فه رمووی: (ئه ی
خودایه! تۆ به شایه ت به که ئه مه وایه). جا پیاوه که گوئی: من با وهرم هی ناوه
به م ئایینه ی که تۆ هی ناوته، و ده من نوینه ری هۆزه که مم که له لای خۆمان
چا و نه واری من ده که ن هه تا هه وائی تۆ یان بۆ به رمه وه، و ده من ضیمامی کوپی
شه له به م له خیالی به نی سه عدی کوپی به کرم. (تاج - ۲ - ۶۷ ز - ۲۵ ز - ۱۲۹۵).

باسی په خشی زانین

۵۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ بِكِتَابِهِ رَجُلًا وَأَمَرَهُ أَنْ يَدْفَعَهُ إِلَى عَظِيمِ الْبَحْرَيْنِ فَدَفَعَهُ عَظِيمُ الْبَحْرَيْنِ إِلَى كِسْرَى فَلَمَّا قَرَأَهُ مَرَّقَهُ فَحَسِبْتُ أَنَّ ابْنَ الْمُسَيَّبِ قَالَ فَدَعَا عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُمَزَّقُوا كُلُّ مُمَزَّقٍ). (الحدیث ۶۴ - أطرافه فی: ۲۹۳۹، ۴۴۲۴، ۷۲۶۴). (۵۳)

ئیبینو عه بباس (رهزای خودایان له یه) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر یه) نامه یه کی
به ناوی خۆیه وه نووسی و به پیاویکا ناردی بۆ سه ر که و ره ی ولاتی به حرمین،

که مونثیری کوپی ساوا بوو، ههتا نهو بیگه یه نی به کیسرای شای ئیرانی نه وکاته، جاکاتی کیسرا نوو سراوه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه ر بن) ده خوینیت هوه دهیدریننی! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمه ر بن) نرای لی کردن؛ که شه ق و به ق کرین.

رافه و شیکردنه وه:

نهو پیاوهی کاغه زه که ی پیغه مبه ری برد بو گه وره ی به حره ی عه بدو لای کوپی حوزافه ی سه می بوو، کیسرا نازناوی شای ئیرانه قه یسه ریش نازناوی هه موو پادشایه کی رومه، نه م کیسرایه ناوی (پرویزی کوپی هوفری کوپی نهوشیروان) ه، نزا که ی پیغه مبه ری لی گرا بوو کوپکی هه بوو ناوی شیرو بوو، خودا زالی کرد به سه ریدا، به خه نجه ر سکی در ی و کوشتی: (تاج - ۸ ل - ۱۱۳ = تاج - ۴ ز - ۴۲ ژ - ۴۵۱ ج - ۴).

۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَتَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كِتَابًا أَوْ أَرَادَ أَنْ يَكْتُبَ فَقِيلَ لَهُ إِنَّهُمْ لَا يَقْرَءُونَ كِتَابًا إِلَّا مَخْتُومًا فَأَتَا خَاتِمًا مِنْ فِضَّةٍ نَقَشَهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِهِ فِي يَدِهِ). (الحديث ۶۵ - أطرافه في: ۲۹۳۸، ۵۸۷۰، ۵۸۷۲، ۵۸۷۴، ۵۸۷۵، ۵۸۷۷، ۷۱۶۲) (۵۴)

نه نهس (پروزی خوی لئ به) فهر مووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه ر بن) نامه یه کی نووسی: یا ویستی نامه بنیری بو کیسراو قه یسه ری رومو بو نه جاشی پادشای حه به شه، ههتا بانگیان بکا بو سه ر ئایینی پیروزی ئیسلام، یارانی عه رزیان کرد: هه ر نامه یی مؤر نه کرابی نه مانه وهری ناگرن، پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمه ر بن) نه نگوستیله یه کی زیوینی دروست کرد، مؤری (محمد رسول الله) ی لی هه لکه ند، هه ر نامه یه کی ده نارد بو که سی به و نه نگوستیله یی مؤری ده کرد، نه نهس (پروزی خوی لئ به) فهر مووی: ئیستایش ده لی ی بریسه کی نهو نه نگوستیله یه له به رچاومه که له په نجه تووته ی دهستی چه پی پیغه مبه ردا بوو.

رائے و شیکردنه وه:

۱- ئەنگوستیلە ی زیو بۆ پیاو سوننه ته. ۲- مۆرکردنی نامە و شتی و سوننه ته. ۳- نووسینه وه ی عیلم و زانست و ناردنی بۆ خەلکی تر لە موسولمان و غەیری موسولمان بە مەرجی خو ی دروسته. ۴- نەخشی ئەنگوستیلە که ی پیغه مبه ر (دروودی خودی لاسەر به) سی دیپر بوو، دیپر یه که م (محمد) بوو، دیپر دوهم (رسول) بوو، دیپر سییهم (الله) بوو، لەخواره وه دهخویند رایه وه بۆ سه ره وه ئاوا:

الله

رسول

محمد

۵- پیغه مبه ر (دروودی خودی لاسەر به) جاروبار ئەنگوستیلە که ی ده کرده په نجه تووته ی دهستی چه پی، جاروبار یش ده ی کرده په نجه تووته ی دهستی راستی، که ده چه وو بۆ سه راو دایده که ند: (تاج- ۴ ل- ۱۸ = تاج- ۳ ز- ۲۵- ۲۸- ۹ هه تا ژماره ۲۸۲۱).

باسی: دانیشن له و شوینه دا که ریزی کۆره که کۆتایی دی

۵۹- عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَمَا (هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ) إِذْ أَقْبَلَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٌ فَأَقْبَلَ اثْنَانِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَهَبَ وَاحِدٌ قَالَ فَرَقَفَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةَ فِي الْحَلَقَةِ فَجَلَسَ فِيهَا وَأَمَّا الْآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ وَأَمَّا الثَّالِثُ فَأَذْبَرَ ذَاهِبًا فَلَمَّا فَرَّغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَنْ النَّفَرِ الثَّلَاثَةِ أَمَّا أَحَدُهُمْ فَأَوَى إِلَى اللَّهِ فَأَوَاهُ اللَّهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَاسْتَحْيَا فَاسْتَحْيَا اللَّهُ مِنْهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ. (الحديث ۶۶ طرفه في: ۴۷۴). (۵۵)

ئەبو واقیدی لەیثی (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەمرگەوت دانیشتبوو، خەڵکەکەیش لەدەوری دانیشتبوون، خەریکی تاعەتی خودا بوون، لەوکاتەدا سێ کەس هاتن، دوانیان هاتنە بەرمووە بۆلای پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) وە یەکیکیان رویشت، گوتی: جا دوو کەسە کە لەدیار پێغەمبەر راوەستان تایەکیکیان کەلێنێکی لەئەلقەوی کۆرەکەدا بەدی کردو تیا دانیشت، وە ئەوی تریشیان لەپشتیانەووە دانیشت، وەسپەمیشیان هەلی توراندو رویشت. جا کە پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لێ بۆوە فەرمووی: با باسی حالی ئەم سێ کەسەتان بۆ بکەم: یەکیکیان هانای برەبەر خوداو خودا هانای دا، یەکیکیشیام شەرمی کردو خودایش شەرمی لەو کرد، ئەوی تریشیان پشتی هەڵکردو بەکۆری مەجلیسی ئێمە رازی نەبوو، خودایش پشتی لەو هەڵکردو لێی تووڕە بوو.

رافە و شیکردنەو:

ئەبو واقیدی لەیثی (۲۴) فەرموودە لە پێغەمبەرەووە گیراوەتەووە یەکیکیان ئەم فەرموودە ئێرەیه کەپەسەندی هەردوولایە لەبوخاریدا تەنها ئەم فەرموودەیهی هەیه، لەسالی (۶۸) دا مردووە، حەفتاو پێنج سال ژیاوە، لەمەکە وەفاتی کردووە، گۆرەکە لەگۆرستانی موهاجیرینە: (ت - ۱۱ - ۷۶ ف - ۲ - ۱۴ ژ - ۹۹).

۶۰ - عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَعْدَ عَلَى بَعِيرِهِ وَأَمْسَكَ إِنْسَانٌ بِخِطَامِهِ أَوْ بِرِمَامِهِ قَالَ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا فَسَكَنَّا حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ سَيْسَمِيهِ سِوَى اسْمِهِ قَالَ أَلَيْسَ يَوْمَ التَّحْرِ قُلْنَا بَلَى قَالَ فَأَيُّ شَهْرٍ هَذَا فَسَكَنَّا حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ سَيْسَمِيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ فَقَالَ أَلَيْسَ بِذِي الْحِجَّةِ قُلْنَا بَلَى قَالَ فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا لِيُبْلَغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ فَإِنَّ الشَّاهِدَ عَسَى أَنْ يُبْلَغَ مَنْ هُوَ أَوْعَى لَهُ مِنْهُ).

(الحدیث ٦٧ - أطرافه فی: ١٠٥، ١٧٤١، ٣١٩٧، ٤٤٠٦، ٤٦٦٢، ٥٥٥٠، ٧٠٧٨، ٧٤٤٧). (٥٦)

نەبۆبەکرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەڕۆژی جەژنی قوربان دا، لەمینا، لەحەجی مائاواييی دا بەسەر پشتی و شترەکە ی پێشێهوه وتاریکی بۆ جەماوەرەکە دا. پیاوی جلهوی و شترەکە ی گرتبوو، پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەسەر پشتی و شترەکە دانیشتبوو، لەوتارەکەیدا فەرمووی: ئە ی موسولمانەکان! ئەم ڕۆژە چۆن ڕۆژیکە؟ ئێمەیش بێ دەنگ بووین، پێغەمبەریش تاماوئی مات بوو، لەدلی خۆمان دا گوتمان: لەوانە یە ناویکی تری تووی لێ بئی، بەلام فەرمووی: دیارە کەئەم ڕۆژی جەژنی قوربانە، کەقوربانی تیا دەکری، گوتمان: بەئێ خۆیەتی. فەرمووی: ئە ی ئەم مانگە چۆن مانگیکە؟ ئێمەیش دیسان بێ دەنگ بووینەوه، پێغەمبەریش (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دیسان ماوئی تر بێ دەنگ بوو، هەتا گومانمان بۆ ئەوه رۆشت کەناوی ئەم مانگە دەگۆڕی و ناوی تری لێ دەنی بەلام فەرمووی: دیارە ئەمە مانگی نۆمینیە کەحەجی تیا دەکری. گوتمان: چۆن دەفەرمووی وایە. فەرمووی: دەبزانن کەسەر و مال و خوین و نامووستان لەیەکتری حەرامە، وەك چۆن تاوان کردن گەلێ حەرامە و ناپەوايە، بەتایبەتی ئەگەر ئەو تاوانە لەم ڕۆژە زۆر بەرێزەتانا بکری کەوا لەم مانگە پیرۆزەتانا، نەخاوەلا لەم شارە پیرۆزەیشتانا بکری. فەرمووی (دروودی خۆدی لەسەر بێ): ئاگادارین! بانامادەبوانی ئەم فەرمايشته رایان بگەییەنن بەنادیاران، لەناوخۆتانا هەرچی دەژنەون لەم فەرموودهو وتارو روون کردنەوه ی شەریعەتە بەپێی ئەوانا رایان بگەییەنن بەیەکتری، سا بەشکوو حازرەکە ئەم زانست و فەرمايشتانه رابگەییەنی بەکەسی کەئەو باشتر لێیان تی بگا و چاکتریش لەبەریان بکا). (ریاض الصالحین - ٢٥٠ + تاج-٢ ل-٢١٩ = ژ-١٦١٠ ز-١١٢).

ئەم فەرموودەییە بەلگەییە لەسەر:

۱- بایە خدان بەلەبەرکردن و راگەیانندنی فەرموودەکانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر) بەلکوو ئەرکی واپەرۆز ئەگەر خودفەرز (فرض العین) نەبێ سوننەتیکی گەورەییە.

۲- مژدەیی ئەوێ تێدایە کە فەرموودە زانی گەورەو شەریعەتزانێ چاک لەهەموو چینی و چەرخیکا دەبن.

بیشری کورێ موفەفضەل، کە یەکیکە لە پیاوانی ڕشتەیی ئەم فەرموودەییە گشت رۆژی چوارسەد رکات نوێژی دەکرد، هەر رۆژنا رۆژی بەرپۆزوو دەبوو. عەبدوللای کورێ عەونیش کە یەکیکە تریانە، خاریجە لەبارەییەو دەفەر موی: (بیستو چورا ساڵ ھاوێی یەتی ئیبنو عەونم کردوو بە پێی ئاگاداریی من باوەر ناکەم کە لەو ماوە دوورو درێژدا فریشتەکان گوناھیان لەسەری نووسیوی).

۶۱- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ كَرَاهَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا). (الحديث ۶۸ - طرفاه في: ۷۰، ۶۴۱۱). (۵۷)

ئەبووانیل (بەزای خۆی لەسەر) فەرمووی: عەبدوللای کورێ مەسعوود (بەزای خۆیان لەسەر) دەستووری وابوو هەموو رۆژی پێنج شەموانی تەمێ و ئامۆزگاری دەکردین و دەعزی دەخویندەو بۆمان، رۆژی پیاوی پێی گوت: ئەو باوکی ئەو پەرەحمان! خۆزگەم هەموو رۆژی ئەم پەندو ئامۆزگارییەت بۆمان دەخویندەو. فەرمووی: ئەوێ من لەبەرئەو واناگەم چونکە حەزناگەم وەرستان بکەم، منیش وەک جارانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر) دەکەم، ئەو جارێ ناوبەناو پەندی ئێمەیی دادەداو ئامۆزگاری بۆ دەخویندینەو نەبادا ئەگەر هەموو

(۵۷) أخرجه مسلم في صفات المنافقين وأحكامهم، باب: الاقتصاد في الموعظة، رقم:

رؤزی پهندهمان دابداو وهعزمان بؤ بخوینیتتهوه جارس ببین. (ریاض-٢ ل-٦١١
ژ-٦٩٩ ل-٩١ + تاج-١ ل-٩١ = ژ-١٢٣٠ ل-١٧).

٦٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا). (الحديث ٦٩ - طرفه في: ٦١٢٥) (٥٨)

ئهنهس (مزی خوی لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (مروودی خودی لئسر بئ) فهرمووی: (کار
ناسان بکهن کار گران مه کهن، مژدهی خو ش به خه لک بدنه و به هه ره شه و
گوره شهی زور خه لک له دین مه ته کیننه وه) (ریاض-٢ ل-٥٦٥ ز-٧٤ ژ-٦٣٧).

٦٣- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ يُرِذِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يُعْطِي وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ). (الحديث ٧١ - أطرافه في: ٣١١٦، ٣٦٤١، ٧٣١٢، ٧٤٦٠) (٥٩)

مه عاوییه (مزی خوی لئ بئ) له پیغه مبه ره وه (مروودی خودی لئسر بئ) ده فهرمووی: هه رکه سی
که خودا بیه وئ تووشی خیرو خو شی بکا شارمزی نایینی ده کا، من ته نیا
ئه وه ندهم به ده سته که نه م فه رمایشت و شه ریعه ته دابه ش بکه م و به س، به لام
به شی گه وره یابجووک ئه وه به ده ست خودا خو یه تی و خودا خو ی ئه و بریاره
ده دا، وه نه م ئومه تی ئیسلامه یش هه ر به رده وام ده بن له سه ر ئه م نایینی
خودایه هه تا نزیکي رؤزی قیامه ت، ئه وه ی له دزیان بی زیانیان بی ناگه یه نی.

رافه و شیکردنه وه:

موعاوییه ی کوری ئه بوسوفیان ئه مه وی یه، سائی فه تی مه کهه موسولمان
بووه؛ ژنبرای پیغه مبه ر بووه، نووسه ری سرووش بووه، ته مه نی (٧٨) سال

(٥٨) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: في الامر بالتيسير وترك التنفير، رقم: ٤٥٠٣=١٧٣٤.

(٥٩) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: النهي عن المسألة بـرقم: ٢٢٨٦=١٠٣٧.

بووه، له کۆتایی ته مه نیدا تووشی دهمخواری بووه، سه دو شه ست و سی
 فهرمووده ی له پیغه مبه رموه گیراوده ته وه، ههشت فهرمووده ی له بوخاریدا
 ههیه، پینجیشی له موسلیم دا ههیه، چواریان په سندی هه ردوو پیره: (ت ١ ل-
 ٧٧ ز- ١٤ ف ١ ژ- ٩٨) + (ت ٥ ل- ١٤٥ = تاج- ٣ ل- ٦٦٦ ز- ٢٣ ج- ٤).

٦٤- بروه (ز- ٣ ف ٥٥) له گیرانه وه ی ئیرمدا: ئیبنوعومهر (رهزی خودمان لئ بئ)
 دمفه رموی: جاری له خزمه تی پیغه مبه ری خوا دا دانیشتبووین، کوروکی
 دارخورمایان هی نا بو ی، فهرمووی: درهختی ههیه گلاکه ی هه ئناوهری .. تا
 کۆتایی فهرمووده که.

٦٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسُلْطَ عَلَى هَلَكِهِ فِي الْحَقِّ
 وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعْلِمُهَا). (الحديث ٧٣ - أطرافه في:
 ١٤٠٩، ٧١٤١، ٧٣١٦). (٦٠).

ئیبنوومه سعود (رهزی خودمان لئ بئ) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودی لئ بئ)
 دمفه رموی: (حه سوودی و به خیلی پی بردن به کهس دروست نییه بهم دوو
 کهسه نه بی: به پیاوی خودا مائی پی بداو خۆشی دمستی تی بجی له پریگه ی
 راست دا داغانی بکا، دوهم به پیاوی که خودا دانایی و زانستی به سوودی پی بدا،
 جا هه م خۆی رهفتاری پی بکاو هه م له نیوانی خه لکا حوکی پی بکاو هه م
 فیری خه لکی تریشی بکا، به تایبه تی له گه ل فیرخوازانی نه و زانسته دریغی
 نه کا) مه به ست له حه سوودی و به خیلی پی بردن خۆزگه پی بردنه.

٦٦- عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ضَمَّنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ اللَّهُمَّ عَلِّمْنِي الْكِتَابَ). (الحديث ٧٥ - أطرافه في: ١٤٣، ٣٧٥٦، ٧٢٧٠). (٦١)

ئىبنوعەبباس (پەزى خواھان لى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بەر) گوشیمی بەسینگىگەوهو فەرمووى: ئەى خودایە! فێرى زانستى قورئانى بفەرموو (ت - ٥١٢١ ف - ٢١ - از - ٣ - تاج - ٣ - ل - ٦٤٢ - ژ - ٣٣٨١، ٣٣٨٢، ٣٣٨٣).

رافە و شیکردنەوه:

عیکریمە یەکیگە لەپیاوانی ڕشتەى ئەم فەرموودمى، فەقێ ی ئىبنوعەباس بوو، بەندهشى بوو، بەرەگەز بەرەپەر، خەلکی مەغریبە، حەدیثی لەزۆر لەهاورپیان وەرگرتوو، یەکیگە لەزانا گەورەکانی سەر دەمی خۆی، قورئانزانیکی چاک بوو، ئەیوب و خالیدولحەذەاء فەقێ ی بوون، دەلێن گوايه لەبیرو باومردا هەوا خۆای خەواریج بوو، نافیع و کەسانی تر تۆمەتی درۆیان لێ دەدا، جیگەى متمانەى بوخارى یە، بەلام موسلیم بەمەرچی فەرموودەى عیکریمە دەگێرێتەوه کە طاووس و سەعیدی کورێ جوبەیری لەگەڵ دابی، بۆرە گلەیی لەبوخارى دەکړئ لەسەر عیکریمە کەنەدەبوو حەدیثی عیکریمە لەبوخارى دا ڕیوايەت بکا، واتە عیکریمە لەپیاوانی مەرچی بوخارى یە بەلام لەپیاوانی مەرچی موسلیم نییە، بەلام بەسە بۆ فەضلى عەکرەمە کە جیگەى متمانەى امامی بوخاریە، عیکریمە گەڕێدە بوو، بەولātانا دەسوورایەوه، کاتی ئىبنوعەبباس دەمرئ عیکریمە هیشتا ئازاد نەبوو، عەلى کورێ ئىبنوعەباس دەیفروشی بەخالیدی کورێ مەعاویيە بەجوار هەزار دینار! عەکرەمە پێی دەفەرموئ: (هەموو عیلمەکەى باوکتت فروشت

به چوار هزار دینار! نهویش په شیمان ده بیته وه و سه وداکه
هه لده و شینیتته وه و نازادی دهکا، له مه دینه له تهمه نی هه شتا سالی دا مردووه،
رحمهت و رمزای خودای لی بی.

٦٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَقْبَلْتُ رَاكِبًا عَلَى حِمَارٍ
أَتَانُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ قَدْ نَاهَزْتُ الْإِخْتِلَامَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِمَنْى
إِلَى غَيْرِ جِدَارٍ فَمَرَرْتُ بَيْنَ يَدَيْ بَعْضِ الصَّفِّ وَأَرْسَلْتُ الْأَتَانَ تَرَعُ فَدَخَلْتُ فِي
الصَّفِّ فَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ عَلَيَّ). (الحديث ٧٦ - أطرافه في: ٤٩٣، ٨٦١، ١٨٥٧، ٤٤١٢). (٦٢).

ئيب نوچه بباس (رمزى خودايان لى بي) فه رمووى: ميردمنال بووم، خه ريكبووم بالقي
ده بووم، به سواری گویدر یزی هاتم پیغه مبه ر (مرووی خودی لى سمر بي) له وکاته دا له مینا
به رنو یزی بؤ خه لکه که ده گرد، هیچ روی له دیوارو شتی وایش نه بوو که بیکا
به بهر به ست (سوتره)، منیش به سواری گوئ در یزه که، که دیله که ر بوو، چوومه
پیشه وه، ته نانهت به بهر ده می هندی پیزیش دا رؤی شتم، نه و جا دابه زیم و دیله
که ره که م بهر لا کرد بؤ له و مران و خو م چوومه ناو پیزی نو یزه که وه، و ده که سیش
بؤ نه مه ره خنه ی لی نه گرتم! له گیرانه و میه کی موسلیم و تیر میذیدا: ما که ره که
به بهر ده می شاندا تی به ری و هیچ نو یزه که شی نه برین، نیت ر هندی که س ئیستا
له سهر چ بیرو با و مرئی له خو یانه وه ده ئین: که رو سه گو ژن به بهر نو یزه دا برؤن
ده برن؟! (ت - ١١ - ٢٤٣ = ز - ٧١ ژ - ٤٦٥، ٤٦٣، ٤٦٤، ٤١٦، ٤٦٧، ٤٦٨).

وهک له م فه رمو وده وده در ده که وئ ره سیده بوون مه رج نییه بؤ هه لگرتن
(تحمل) ی فه رمو وده و زانست، گرنگ نه وه یه راوی له کاتی و مرگرتن و بیستن
دا فامیده (ممیز) بی.

٦٨- عَنْ مَخْمُودِ بْنِ الرَّبِيعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (عَقَلْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَجَّةً مَجَّهَا فِي وَجْهِهِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسٍ سِنِينَ مِنْ دَلْرِ). (الحديث ٧٧ - أطرافه في: ١٨٩، ٨٣٩، ١١٨٥، ٦٣٥٤، ٦٤٢٢).

مهحموودی کوری ره بیع (رمزی خوی لسا به) فهرمووی: له بیرمه جاری پیغه مبه (دروودی خودی لسمه به) قومی ناوی له دولچهیی کرده ده می و پرزاندی له ده مو چاوم، نه و ده مه پینج سالان بووم.

له م فهرمووده یه دا نه مه ی تیدایه: گالته له گه ل منالدا دروسته، مهحمود بیت و فهر و مووفه رکی له و ناوه و مرگرتووه، مهحمود چه زره تی دیوه که واته داده نری به هاورپی پیغه مبه (دروودی خودی لسمه به) گهرچی زور منالیش بووه که دیویتی، مهحمود نه وه دوچار سال زیاه.

٦٩- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (مَثَلُ مَا بَعْثَنِي اللَّهُ بِهِ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ الْغَيْثِ الْكَثِيرِ أَصَابَ أَرْضًا فَكَانَ مِنْهَا نَقِيَّةٌ قَبِلَتِ الْمَاءَ فَأَلْبَتَتِ الْكَلَّا وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ وَكَانَتْ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ فَتَفَعَّ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ فَشَرِبُوا وَسَقَوْا وَزَرَعُوا وَأَصَابَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ أُخْرَى إِمَّا هِيَ قِيعَانٌ لَّا تُمْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلًّا فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَقَّهَ فِي دِينِ اللَّهِ وَنَفَعَهُ مَا بَعْثَنِي اللَّهُ بِهِ فَعِلِمٌ وَعِلْمٌ وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ). (الحديث: ٧٩). (٦٣)

نه بو موسای نه شعهری (رمزی خوی لی بیت) فهرمووی: چه زمرت (دروودی خودی لسمه به) فهرمووی: نه م هیدایه ت و رینموونی و و زانسته که خودا به مندا ناردوویه تی بو نه و خه لکه، وه ک بارانیکی زوری به فهر وایه که بباری له خاکی، به شیکی خاکیکی پاک و به پیز بی و باراناوه که بگریته خوی و

لەوەرپوگیاپەکی زۆری پێ سەوزیبی، وەبەشیکی تری زەویپەکی رەقەن و رووتەن بێ، شینایی و سەوزایی نەپوینێ، بەلام ئاوەکە قووت نەداتەو، بەلکوو گلی بداتەو و ببی بە ئەستێر و گۆماو و کانیاو و خودا بیکاتە مایە خێر و خۆشی و سوود بۆ مەردوم، بەم پەنگە: هەم خۆیان لێی بخۆنەو و هەم ئازەل و مالاتی پێ ئاوبەدن و هەم کشتوکالی لەبەرابەکن، وە بەشیکی تریشی دەستانی و شۆرمەکات بێ، نەئاو گل بداتەو و نەلەومیش بپوینێ. جا ئەم خاک و بارانە نموونە و وێنەن بۆ ئەو کەسە خودا پێداوانە کە لەئایینی خودا شارمژادەبن و بەفەرمانی خودا لەم ئایینی منە سوود و مەردەگرن و هەم خۆیان فیتری زانین دەبن و هەم خەلکی تریش فیتر دەکەن، بەهۆی ئەووە لەهەردوو جیهانا سەریان پێی بەرز دەبێتەو، هەر وەک نموونە و وێنەشن بۆ ئەو کەسانەش کە سەریان پێی بەرز نابێ، ئەو هیدایەت و دینە راستە کە خودا بەمانا ناردوویەتی ئەوان نایانەوێ و مەری ناگرن: (ریاض-ل ۱- ۷۸ ف- ۷ ز- ۱۶ ژ- ۱۶۲/۷ + تاج-ل ۱- ۸۵ ف- ۴ ز- ۱۵ ژ- ۱۱۲).

۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيَثْبُتَ الْجَهْلُ وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا). (الحديث ۸۰ - أطرافه في: ۸۱، ۵۲۳۱، ۵۵۷۷، ۶۸۰۸) (۶۴)

ئەنەس (پەڕەزەخوازی ئەبۇ) فەرمووی: بەخودا فەرموودەیی دەگێرپەو بۆتان، کە لەپاش من کەس نەگێرپێتەو بۆتان: خۆم لە پێغەمبەرم بیست دەیفەرموو (مەرووی خودای لەسەر بێ): یەکی کە لەنیشانەکانی نزیکبوونەوی قیامەت: کە بەرەبەرە زانین و عیلمی دینی هەڵدەگیرێ و نامێنێ و جەهل و نەزانی بەکاروباری ئایینی پەردەستێنێ و بلاو دەبێتەو ئارەق بەزۆری و بەناشکرا دەخورپێتەو و شەروالپێسی دەبێ بەباو و ناشکرا دەبێ، وەبەهۆی شەرو شۆرو

ثاشوبوه وه پياو كه م دهبى و ژن زور دهبى، ههتا واى لى دى كه په نجا ژن يهك پياو دهبى به سهر په رشكاريان! (ت-ل ۲۳۷-ژ ۲۳۵۱-ز ۹۲).

۷۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (لَأُحَدِّثَنَّكُمْ حَدِيثًا لَّا يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنَّ يَقِلَّ الْعِلْمُ وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا وَتُكْثَرَ النِّسَاءُ وَيَقِلَّ الرِّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لِخَمْسِينَ امْرَأَةً الْقِيمُ الْوَاحِدُ). (ف - بروانة: ذمارة/ ۷۰).

۷۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَبْنَا أَنَا نَائِمٌ أُتِيْتُ بِقَدَحٍ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ حَتَّى إِنِّي لَأَرَى الرِّيَّ يَخْرُجُ فِي أَظْفَارِي ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالُوا فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْعِلْمُ). (الحديث ۸۲ - أطرافه في: ۳۶۸۱، ۷۰۰۶، ۷۰۰۷، ۷۰۲۷، ۷۰۳۲) (۶۵)

ثيبنوعومهر (رمزى خودمان لى بن) فهرمووى: ژنه وتم له پيغه مبهري (درووى خودى لى سهر بن) دهميه رموو: جارى خه وتبووم، له خه ما كاتيكم زانى پيالهي شريان بوهينام، جا خووم ليم خواردموه ههات تهواو تهواو پاراو بوومو شير له سهرى په نجه كانمويه سهرى ده كردو له لووتمه وه دهاته وه، نينجا پاشماو كهى خووم دا به عومهرى كورى خه طالب. عهرزيان كرد: نهى پيغه مبهري خواا نه وه به جى لى دهميه ته وه؟ فهرمووى به زانين. (ت-ل ۲۰ = ۴-تاج ۳-ژ ۳۲۴۶، ۳۲۴۵).

۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ فِي حَبَّةِ الْوَدَّاعِ بِمَنْى لِلنَّاسِ يَسْأَلُونَهُ فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرْ فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَذْبَحَ فَقَالَ أَذْبَحْ وَلَا حَرَجَ فَجَاءَ آخَرُ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرْ فَتَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أَرْمِي قَالَ أَرَمَ وَلَا حَرَجَ فَمَا سِئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قُدِّمَ وَلَا أُخِّرَ إِلَّا قَالَ أَفْعَلُ وَلَا حَرَجَ). (الحديث ۸۳ - أطرافه في: ۱۲۴، ۱۷۳۶، ۱۷۳۷، ۱۷۳۸، ۶۶۶۵). (۶۶)

(۶۵) اخرجه مسلم في فضائل الصحابة: باب: فضائل عمر (رضي الله عنه) رقم: ۲۳۹۱ = ۶۱۳۹.

(۶۶) اخرجه مسلم في الحج، باب: من حلق قبل التحر او نحر قبل الرمي، رقم: ۱۳۰۶ = ۳۱۴۳.

عہدو لڑائی کو پری عہمری کو پری عاص (ہمزای خودمان لے بہ) فہرمووی: پیغہ مبہری
خو (دروودی خودی لسمہ بہ) لہ حہجی مائٹاواوی دا، لہ مینا، راوہستا ہتا موسولمانان
پرسیاری لے بکہن. پیاوی ہات گوتی: قوربان! نہ مزانی لہ پیش قوربانی
کردندا سہرم تاشی؟ فہرمووی: قوربانیکہت سہر بپرہ قہیناکہ. پیاویکی تر
ہات گوتی: نہ مزانی لہ پیش رجم کردنی شہیتاندا قوربانیم سہربریوہ؟
فہرمووی: رجمی شہیتان بکہ قہیناکا، نیتر نہو رۓہ ہرچی یان لے ی
دہرسی لہ بارہی ہر شتیکہوہ بواہ، کہ پیش خرابووی، یادوا خرابووی،
ہر دہیفہرمووی: بیکہ قہیناکہ : (ت-۲ ل-۲۸ ف-۴ ز-۱۱۱ ژ-۱۶۰۶).

۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(يُقْبَضُ الْعِلْمُ وَيَظْهَرُ الْجَهْلُ وَالْفِتْنُ وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ) قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا الْهَرْجُ؟
فَقَالَ: هَكَذَا يَبْدُو فَحَرَفُهَا كَأَنَّهُ يُرِيدُ الْقَتْلَ. (الحديث ۸۵ - أطرافه في: ۱۰۳۶،
۱۴۱۲، ۳۶۰۸، ۳۶۰۹، ۳۶۴۳، ۴۶۳۵، ۶۰۳۷، ۶۵۰۶، ۶۹۳۵،
۷۰۶۱، ۷۱۱۵، ۷۱۲۱).

نہ بوہورہ پیرہ (ہمزای خوی لے بہ) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لسمہ بہ) فہرمووی:
(بہرہ بہرہ زانستو عیلمی ٹایینی ہلہ دہگیرئ و نامینئ و جہل و نہ زانی
بہ کاروباری ٹایینی پہرہ دہستینئ و بلاو دہ بیتہ و دہو، فہرتہ نہو ٹاژاوہ
پہرہ دہستین و راوروت و تالانی و پرو زور دہبن! دنیا دہبی بہ ناخوران و
بوخوران. عہرزیان کرد: قوربان! ناخوران و بوخوران چییہ؟ بہ دہستی
فہرمووی: (مہبہست ٹہمہیہ) راوی دہفہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لسمہ بہ)
بہ دہستی ٹامژہی بو کوشتن کرد) : (ب-۱۱ ل-۹۱ ف-۶ ز-۹۱ ژ-۱۳۶).

۷۵- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَتَيْتُ عَائِشَةَ وَهِيَ تُصَلِّي فَقُلْتُ مَا
شَأْنُ النَّاسِ؟ فَأَشَارَتْ إِلَى السَّمَاءِ فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ فَقَالَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ قُلْتُ آيَةٌ؟
فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا أَيْ نَعَمْ فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلَّانِي الْعَشِيُّ فَجَعَلْتُ أَصْبُ عَلَى رَأْسِي
الْمَاءَ فَحَمِدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَتْنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ مَا مِنْ

شَيْءٍ لَمْ أَكُنْ أَرِيْتُهُ إِلَّا رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي حَتَّى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَأَوْحِيَ إِلَيَّ أَنْكُمْ تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ مِثْلَ أَوْ قَرِيبَ لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ يُقَالُ مَا عَلِمْتُكَ بِهَذَا الرَّجُلِ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ أَوْ الْمُؤْمِنَةُ لَا أَذْرِي بَأَيِّهِمَا قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى فَأَجَبْنَا وَابْتَعْنَا هُوَ مُحَمَّدٌ ثَلَاثًا فَيَقَالُ نَمْ صَالِحًا قَدْ عَلِمْنَا إِنْ كُنْتَ لَمُؤَقَّتًا بِهِ وَأَمَّا الْمُنَافِقُ أَوْ الْمُرْتَابُ لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ لَا أَذْرِي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ. (الحديث ٨٦ — أطرافه في: ١٨٤، ٩٢٢، ١٠٥٣، ١٠٥٤، ١٠٦١، ١٢٣٥، ١٣٧٣، ٢٥١٩، ٢٥٢٠، ٧٢٨٧) (٦٧)

نهسمائی کچی نه بوبه گر (همزی خوائی لست به) فهرمووی: چووم بولای عانیشه ی خوشکم، نویژی رۆژگیرانی دهکرد، گوتم نه و خه لکه چییانه بۆچی و شله ژاون؟ عانیشه ییش نامازهی کرد بۆ ناسمان که خۆرگیراوه، سهیریشم کرد که و خه لکه که له پشت پیغه مبه ره وه نویژی خۆرگیران دهکهن، عانیشه (همزی خوائی لست به) گوته: (سبحان الله). منیش گوتم نه م خۆرگیرانه نایهت و نیشانه یه بۆ سزایی که و به ریوه، ههتا بهنده کان هۆشیار ببه وه پیی؟ نهویش به سهری نامازهی کرد: به ئی وایه (و نه مه سه رهتای سزایه، خوائی گه وه دهفهرمووی: (وما نرسل بالآیات إلا تخويفاً) نیت منیش له گه لیان دا دهستم کرد به نویژ، نویژه که دریژه ی کیشاو رۆژه که ییشی زۆر گهرم بوو، له به ره نه وه بووران ه وه زۆری بۆهینام و دلم له سه ره خو چوو، ههتا دهستم کرد به ناو پرژان له پروم و هه ندی ناوم کرد به سه ره سه رماو هۆشم هاته وه. له پاش نویژه که پیغه مبه ره (دروودی خوندای له سه ره به) و تارێکی خوینده وه، له سه ره تاوه سوپاس و ستایش و وه سپێکی جوانی خودای گه وه ی کردو فهرمووی: نه وه ییشی که نه مدی بوو له م شوین و مه قامه م دا بینیم، ههتا به هه شت و دۆزه خیشم بینی!

وہ سرووشم بؤ ہات: کہئیوہ لہناو گۆرہ کانتاندا بہ سہختی تاقی دہ کریئہوہ،
 وہک ئہو تاقیکردنہوہ سہختو ناخۆشہی کہلہ سہردہمی جہ جالہ کویرہی
 جادوو گہردا روو دمدات. فاطیمہ کہئمہ فہرموودہیہ لہئہسمای نہنکیہوہ
 دہگیرپتہوہ فہرمووی: نہنکم یاوای گوت یاگوتی: فہرمووی: لہچہشنی
 تاقیکردنہوہی جہ جالہ کویرہی جادووگہر ہر کہسہتان لہناو گۆری خۆی دا
 تاقی دہ کریئہوہ: دوو فریشتہ کہناویان نہکیرو مونکەرہ، دہچنہ
 ناوگۆرہ کہموہ مردووہ کہ دادمنیشینن و پئی دہلّین: باومرت چہ دہربارہی ئہم
 پیاوہ، واتہ: چی لہبارہی موحمہمہدوہ دہزانی؟ جا ئہوہی بروادارو
 موسولمان بی، یا فہرمووی: ئہوہی باومرداری متمانہداربی دہلّی: ئہمہ
 موحمہمہدہ پیغہمبہرو فروستادہی خودایہ، بہلگہی رؤشن و رپگہی راستی
 پی نشان داوین، بؤیہ ئیمہیش باومرمان پئی ہیئاوہو شوین ئایینہکہی
 کہوتووین، ئہمہ موحمہمہدہ، سی جار باومر بہموحمہمہد تازہ دہکاتہوہ
 (چونکہ لہسہرمتای وہلامہکہیہوہ دہلّی: ئہمہ موحمہمہدہ، دووہم دہلّی:
 پیغہمبہرو فروستادہی خودایہ، سییم لہکۆتاییدا دیسان دہلّیئہوہ: ئہمہ
 موحمہمہدہ) ئہو جا فریشتہکان پئی دہفہرموون: بہخۆشی بخوہو خہوی
 خیرت بی، ئیمہ خویشان دہمانزانی کہتؤ بہراستی بہبی گومان باومرت پئی
 ہہیہ، فہرمووی: بہلام ئہوہیشی ناپاک بی، یاگوماندار بی - واتہ: دوودل بی -
 دہلّی: نازانم ئہم پیاوہ چہو چی نییہ، چاوم لہدہمی خہلک بووہ، ئہوان
 چییان گووتووہ منیش بؤ چاولیکہری گووتومہ!).

شیکردنہوہ: ئہسماء کچی ئہبوبہکری صدیقہ (ہرمزی خوہان لی بی)، خوشکی باوکی
 ی عائیشہی ہاوسہری پیغہمبہرہ، خوشکی ہہقی عہدوللای کوری
 ئہبوبہکەرہ، زنی حہزرہتی زوبہیرہ، ناودارہ بہ (ذات النطاقین) لہپیش کۆچ
 دا بہبیستو حہوت سال لہدایک بووہ، ہہژدہمہم کہس بووہ کہموسولمان
 بووہ، پہنجاوشہش فہرموودہی لہ پیغہمبہرہوہ (درودی خودی لہسر بی) گیراوتہوہ،

ههژده فهرموودهی لهبوخاریدا ههیه، ههژدهیشی لهموسلیم دا ههیه، چواردهیان پهسهندی ههردوولایه، کهواته سهرجه می فهرموودهکانی لهبوخاری و موسلیم دا دهکاته $۱۴ + ۴ + ۲۲ = ۴۰$ فهرمووده. لهپاش شههید بوونی عهبدوللای کورپی، لهمهککه، لهسائی جهفتاوسئی ی کۆچیدا لهتهمهنی سهه سائی دا کۆچی دواپی کرد، کهومفاتی کرد هیچ ددانی نهکهوتبوو، نهقلیشی ساغو تهواو بوو (رمزی خوی لی یه).

نهم حوکم و بریارانه لهم فهرموودهیه ومردهگیرین:

- ۱- بهههشت و دۆزهخ ئیستا ههن و دروست کراون.
- ۲- سزای گۆر ههیه و راسته و مردوو لهناوگۆرپدا زیندوو دمکریتهوه و قسه و گوفتوگۆی لهگهل دا دهکری و خهوی لی دهکهوی!
- ۳- پرسپاری نهکیرو مونکهر لهگۆرپدا لهمردوو راسته و ههقه، کهلهبارهی خواو پیغهمبهری خوداوه پرسپاری لی دهکهن.
- ۴- ههئسانی جهجال و پهیدا بوونی چهسپاوه و رۆژی لهپۆژان پروودما.
- ۵- نوپژی خۆرگیران سوننهته و سوننهته قورئانی بهدوو و درپژی تیادا بخویندری.
- ۶- نوپژی خۆرگیران بۆ ژنیش سوننهته، وهک ههموو جهماعهتکردنی لهپاش ریزی پیاوانهوه دمبن.
- ۷- دروسته پرسپار لهنوپژکهر بکری لهناو نوپژهکهیدا.
- ۸- قسهکردن لهناو نوپژدا قهدهمغهیه.
- ۹- ئاماژه کردن و شت پی نیشانندان لهناو نوپژدا ئهگهر لهبهر پیداوپستی بوو دروسته و کهراههت و ناباشی نییه.
- ۱۰- کاری سووکهلهو کهم نوپژی پی پووج نابیتهوه.

۱۱- له دوا نوږزی روژگیرانه وه وتار سوننه ته.

۱۲- ته نیا نه هلی یه قین نه هلی نه جاتن، مروی ناپاک و دوودل و بیږوا حالیان چون یه که و هه رسئ لا به بیږوا داده نرین: (ت ۱ ل ۱۱ هه تا ل ۷۰ ۴ + ت ۱ ل ۵۸۰ ف ۲ + ف ۳ + ف ۴ ز ۲۲۴ ژ ۱۱۴۵ هه تا ۱۱۵۴) هه روا پروانه عومده (ج ۱ ل ۹۳).

جا کاتئ به وردی سهرنجی هه موو گیرانه وه کانی ئەم فهرمووده یه ت دا له و کتیب و بابانه دا که تیا یانا ریوایه ت کراوه، بۆت دمرده که وئ که عیلمی حه دیث ج دمریا یه کی بئ په یه، و مزور به ی مه لا کانی ئەم سهردمه چه نده ئ ی بئ ناگان!

۷۶- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَهُ تَزَوَّجَ ابْنَةُ لَأَبِي إِبَاهِبِ بْنِ عَزِيزٍ فَأَتَتْهُ امْرَأَةً فَقَالَتْ إِنِّي قَدْ أَرْضَعْتُ عُقْبَةَ وَالَّتِي تَزَوَّجَ بِهَا فَقَالَ لَهَا عُقْبَةُ مَا أَغْلَمَ أَلَكِ أَرْضَعْتَنِي وَلَا أَخْبَرْتَنِي فَرَكِبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ وَقَدْ قِيلَ فَفَارَقَهَا عُقْبَةُ وَكَتَحَتْ زَوْجًا غَيْرَهُ). (الحديث ۸۸- أطرافه في: ۲۰۵۲، ۲۶۴۰، ۲۶۵۹، ۲۶۶۰، ۵۱۰۴).

عوقبه ی کوری حارث (همزی خوی لئ بن) فهرمووی: ژنیکم ماره کرد، کچی نه بوئیها بی کوری عه زیز بوو، ئافره تیکی رهشمان ئی پهیدا بوو دهیگوت: مه کم داوه به هه ردووکتان، منیش پییم گوت: من ناگام له شتی وانیه که تو مه مکت دابی به من، هه تا نیستایش قسه ی وات به من نه گوتوو، نه و جا سوار بووم و چووم بۆلای پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ سمر بن) له مه دینه و لییم پرسی، فهرمووی: چۆن ده بی، تازه گوتراوه که شیرتان به یه که وه خواردوو، نه و ژنه به قسه ی خوی ده ئی گوايه مه کی داوه به هه ردووکتان واز له و نیسه بینه، عوقبه ییش لیی جیا ده بیته وه و ژنه که شووده کات به میردیکی تر.

رافه و شیکردنه وه:

عوقبه (همزی خوی لئ بن) سه حابی یه، روژی ئازا کردنی مه که که موسولمان بووه، سی فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه له موسلیم دا فهرمووده ی نییه، نه بوداوودو

نه سانی و تیر میزی فه رموودی عوقبه یان گپراومته وه: (ت- ۳ ل- ۷۱ ف- ۴ = تاج- ۲ ز- ۲۰ ژ- ۲۰۷۹ ج- ۴).

۷۷- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أَنَا وَجَارٌ لِي مِنَ الْأَنْصَارِ فِي بَنِي أُمَيَّةَ بْنِ زَيْدٍ وَهِيَ مِنْ عَوَالِي الْمَدِينَةِ وَكُنَّا نَتَّابِئُ النَّزُولَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْزِلُ يَوْمًا وَأَنْزِلُ يَوْمًا فَإِذَا نَزَلْتُ جِئْتُهُ بِخَبَرِ ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْوَحْيِ وَغَيْرِهِ وَإِذَا نَزَلَ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ فَتَزَلَّ صَاحِبِي الْأَنْصَارِيُّ يَوْمَ تَوَيْتِهِ فَضْرَبَ بَابِي ضَرْبًا شَدِيدًا فَقَالَ أَأَنْتَ هُوَ؟ فَفَرَعْتُ فَخَرَجْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ قَدْ حَدَّثَ أَمْرٌ عَظِيمٌ قَالَ فَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ فَإِذَا هِيَ تَبْكِي فَقُلْتُ طَلَّقَكُنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ لَا أَذْرِي ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ وَأَنَا قَائِمٌ أَطَلَّقْتَ نِسَاءَكَ؟ قَالَ لَا فَقُلْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ). (الحديث ۸۹ - أطرافه في: ۲۴۶۸، ۴۹۱۳، ۴۹۱۴، ۴۹۱۵، ۵۱۹۱، ۵۲۱۸، ۵۸۴۳، ۷۲۵۶، ۷۲۶۳) (۶۸)

عومه ر (همزای خوی لن به) - فه رمووی: من و دراوسییه کی نه نصاریم له ناو خیلئ به نو نومیه ی کوری زهیدا بووین، که نه م خیلئ گونديکن له گونده کانی دموروبه ری مه دینه، که چه ند گونديکن له لای سه رووی مه دینه وه، له لای خوړه لاتیه وه، ناسراون به (عه والی مه دینه) هه یانه دوو میل له مه دینه وه دووره، هه یانه هه شت میل لی یه وه دووره، من و نه م هاوسییه م به سه ره ده چووین بو خزمه تی پیغه مبه ر (مروودی خودی له سه ر به) بو هه وال زانین و دهنگو باسی سرووش و شتی وا، دراوسییکه م که ناوی عوتبانی کوری مالیک بوو، روژی نه و دادمبه زی بو ناو شارو روژی من دادمبه زیم، نه و روژی که من دادمبه زیم هه والئ نه و روژم بوئی دهمر دموه له باره ی سرووش و شتی واوه، که نه ویش دادمبه زی هه مان شتی ده کرد. له و سه رده مه دا مه ترسیمان له پاشایئ له پاشاکانی غه سسان هه بوو، و امان بیستبوو که دیه وی به له شکرمه و بیته

سهرمان، زۆر لئی دفترساین، ئەو لەسهری خۆیا دابه‌زی و هاته‌وه له‌ناکا و ته‌ماشام کرد ئەو هاوڕێ ئەنصارییەم بەتوندی دای لەدەرگا و گوتی: بیکەرەوه، بیکەرەوه! ئەرێ خۆی لەوێ یە؟ منیش شە‌له‌زام و دەرچووم بۆ‌لای، گوتم: دیارە کابرای غە‌سسانی هاتۆ‌ته سهرمان! گوتی: بە‌لکوو لە‌وه خراپ‌تریش رووی داوه، پێ‌غه‌مبەر (دروودی خودی لە‌سەر بێ) که‌ناری له‌خیزانه‌کانی گرتووه!

منیش رویشتم بۆ مه‌دینه و چووم بۆ‌لای حه‌فصه‌ی کچم ته‌ماشام کرد واده‌گری، گوتم: ئە‌وه چیه‌؟ پێ‌غه‌مبەر ته‌‌لاق داون؟ گوتی: نازانم. ئینجا چووم بۆ خزمه‌تی پێ‌غه‌مبەر (دروودی خودی لە‌سەر بێ) به‌رله‌وه دابنیشم هه‌ر به‌‌پێ‌وه لێ‌م پرسى: ئایا ژنه‌کان‌ت ته‌‌لاق داوه؟ فه‌رمووی: (نه‌خه‌یر) له‌خۆشی یاندا گوتم: (الله اکبر). (ت- ۷ ل- ۲۰۶ ف- ۲ تاج- ۴ ز- ۴۷ ژ- ۴۱۷۹ ج- ۴).

۷۸- عَنْ أَبِي سَعْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا أَكَادُ أَذْرِكُ الصَّلَاةَ مِمَّا يُطَوَّلُ بِنَا فُلَانٍ، فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْ يَوْمِنَا، فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مُتَقَرُّونَ فَمَنْ صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمُ الْمَرِيضَ وَالضَّعِيفَ وَذَا الْحَاجَةِ). (الحديث ۹۰ - أطرافه في: ۷۰۲، ۷۰۴، ۶۱۱۰، ۷۱۵۹) (۶۹)

ئە‌بومه‌سعوودی ئە‌نصارى (ڕە‌زى خودایان لە‌ بێ) فه‌رمووی: پیاوی گوتی: ئە‌ی پێ‌غه‌مبە‌ری خودا! لە‌به‌ر فیساره‌که‌س له‌جه‌ماعه‌ت دوا ده‌که‌وم چونکه ئە‌وه‌نده‌ی درێ‌ژ ده‌کاته‌وه بۆ‌مان، منیش زه‌بوونم توانای ئە‌وه‌م نییه‌! ئە‌بومه‌سعود فه‌رمووی: هه‌رگیز له‌نا‌مو‌ژگاری کرد‌ندا وه‌ک ئە‌و رۆ‌ژه ناوا پێ‌غه‌مبە‌رم به‌‌تور‌ه‌ی نه‌‌بینیوه. ئنجا فه‌رمووی (دروودی خودی لە‌سەر بێ): ئە‌ی موسو‌لمانینه‌! هه‌ندێ له‌ئێ‌وه مه‌ردوم دەر‌ه‌ویننه‌وه و به‌‌نوی‌ژی دوورو درێ‌ژ خه‌‌لک له‌‌مزگه‌وت و نوێ‌ژی جه‌ماعه‌ت ده‌ته‌‌کێ‌ننه‌وه، جاهه‌رکامێ‌کتان

پیشنویزی هەر نوێژی دهکا بۆ ئەم خەڵکە بانوێژیکی کورتی ریکوپیکیان بۆ بکا، چونکە ئەو خەڵکە هەیانە لازەبوونە، هەیانە پیرە، هەیانە ئیش و کاری تری هەیە و پەلەیهتی، بەلام ئەگەر یەکیکتان بەتەنها خۆی نوێژی دەکرد، ئەووە چەندئ ئارمزوو دهکا بانه وەندەدی درێژ بکاتهووە (ش/ د/ ت/ ن: ت - ال - ۲۸۴ ف - ۲۲ - ۱۲۷ ژ - ۷۶۳) واتە: لەسەر فەرمايشتی تاجول ئوصول بەرگی یەکەم، بەگوردی، لاپەرە سی سەدو هەشتاو چوار، فەرموودەدی دوهم، زنجیرەدی سەدوبیست و حەوت ژمارە: ۷۶۳ چاپی چوارەم، ئەم فەرموودەیه شەیخان و ئەبوداوودو تەرمەژی و نەسائیش گێراویانەتەووە. ئیتر لەهەر شوێنی ئەم هیمايانە هەبوو هەروا).

۷۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَهُ رَجُلٌ عَنْ اللَّقْطَةِ فَقَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اِغْرِفْ وَكَأَهَا أَوْ قَالَ وَغَاءَهَا وَغَفَّاصَهَا ثُمَّ عَرَّفَهَا سَنَةً ثُمَّ اسْتَمْتَعَ بِهَا فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا فَأَذَّهَا إِلَيْهِ قَالَ فَضَالَّةُ الْإِبِلِ؟ فَقَضَبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ أَوْ قَالَ احْمَرَّ وَجْهَهُ فَقَالَ: وَمَا لَكَ وَلَهَا مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَجِذَاؤُهَا تَرُدُّ الْمَاءَ وَتَرْعَى الشَّجَرَ فَذَرُهَا حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا قَالَ فَضَالَّةُ الْغَنَمِ؟ قَالَ: لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّبِّ). (الحديث ۹۱ - أطرافه في: ۲۳۷۲، ۲۴۲۷، ۲۴۲۸، ۲۴۲۹، ۲۴۳۸، ۵۲۹۲، ۶۱۱۲). (۷۰)

زەیدی کوری خالیدی جوھەنی (زەوی خۆی لێ یە) فەرمووی: بیاوی لەبارەدی شتی دۆزراووە لە پێغەمبەری پرسی: حوکمی مالی دۆزراوە چییە؟ فەرمووی (دروودی خۆی لەسەر یە): دەمبین و پریاسکەو بوخچەو توورەکەکەیی نیشانە بکە، وەهەتا سالت ئاونیشانی هەڵبەدە، جا ئەگەر لەو ماومەیدا خاومەنەکەیی پەیدا بوو ئەووە بیدەرەووە پیتی، ئەگینا چی لێ دەکەیی بیکە.

گوتی: ئەى بېريارى وشترى بزر چييه؟ فهرمووى (درووى خودى لىسر بى): دەخلىت نەبى بەسەريەو دەغلى مەكە، ئەوكوندەو پىلاوى خوى پىيه، بوخوى ئاودەخواتەو لەومردەخوا هەتا خامنەكەى دەيدۆزىتەو.

گوتى: ئەى بېريارى بزن و مەرى گومبوو چييه؟ فهرمووى (درووى خودى لىسر بى): ئەگەر تۆ نەيبەيتەو دەخوامنەكەشى نەيدۆزىتەو ديارە كەگورگ دەيخوا! :
(ت - ۱۲ - ۳۷۸ ز - ۱۸۴ ف - ۲+۳+۴ = ۹ - ۱۹۶۰، ۱۹۶۱، ۱۹۶۲).

شىكردنەو:

زەيد (۸۱) فهرموودەى هەيه، لەبوخارىدا پىنجى هەيه لەتەمەنى (۸۵) سالىدا لەكووفە مردووە.

پەيوەندى ئەم فهرموودەيه بەباسى زانستەو لەویدايه كەدەفهرموى: (فَقَضِبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ) پياوەكە كەلە پىغەمبەرى پرسى: ئەى بېريارى وشترى بزر بوو چييه؟ پىغەمبەر (درووى خودى لىسر بى) واتوورەبوو هەردوو سەرکوئەكانى سوور هەلگەران، فهرمووى (درووى خودى لىسر بى): دەخلىت نەبى بەسەريەو... تاد. چونكە ئەمە ئەو دەگەيهنى كەزاناو ئامۆزگار بوى هەيه لەكاتى فيركردن و مامۆستايى و ئامۆزگارى كردندا لەسەر حەق توورەبى.

۸۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَشْيَاءَ كَرِهَهَا فَلَمَّا أَكْثَرَ عَلَيْهِ غَضَبٌ ثُمَّ قَالَ لِلنَّاسِ سَلُونِي عَمَّا شِئْتُمْ قَالَ رَجُلٌ مَنْ أَبِي؟ قَالَ: أَبُوكَ حُذَافَةُ. فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: مَنْ أَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَبُوكَ سَالِمٌ مَوْلَى شَيْبَةَ فَلَمَّا رَأَى عُمَرُ مَا فِي وَجْهِهِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَتُوبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (الحدیث ۹۲ - طرفه في: ۷۲۹۱). (۷۱)

(۷۱) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: توقيره (صلى الله عليه وسلم) وترك إكثار سؤاله،

ئەبو موسای ئەشعەری (بەزەیی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: رۆژی لەبارەى چەند شتیکیەوه لەپێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) پرسیارکرا، پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) هەزى لەباس کردنى ئەو شتانە نەبوو، جاکاتى پرسیاریکی زۆرى لیکرا توورەبوو، چونکە پرسیارەکان پێویست نەبوون، بگرە بۆ بەر بەرهەکانى بوون، بەلام فەرمووی: (بەئارەزووی خۆتان پرسیارتان چییە لێم بکەن وەلامتان دەدەمەوه، بۆ وەلامەکەى دانامینم، چونکە خودا پێگەى ئەوەى پێداوم) عەبدوللای کورپی حوزافە، کە لەکاتى دەرمانە قالى دا تانەى ئەوەیان ئی دەرمان کە کورپی باوکی خۆی نییە، بۆ راستی و دروستی ئەم تۆمەتە عەرزى پێغەمبەرى کرد: قوربان! من حالەکەم وایە، ئەو خەڵکە وام پێ دەلێن: بفرموو بۆم ساخ بکەرەوه: باوکی من کییە؟ حوزافە یە کە باوکی شەرعیەم یاکەسیکی ترە؟ فەرمووی (دروودی خەوای لەسەر بێ): تۆ کورپی حوزافە یە و حوزافە باوکتە) پیاوی تریش هەلسا و گوتی: قوربان! ئەو باوکی من کییە؟ فەرمووی (دروودی خەوای لەسەر بێ) سەلەکە نازادکراوی شەیبە یە).

جاکاتى ئیمامى عومەر (بەزەیی خەوای لەسەر بێ) تەماشای توورەبەى کرد لەرووی پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) دیارە، مەترسی ئەوەى ئی پەیدا بوو کە پرسیارەکان سەربەکیشتن بۆ پێناخۆش بوونی خواو پێغەمبەر، لەبەر ئەوە عوززى بۆى هێنایەوه و عەرزى کرد: قوربان! لەسەر دەستی خودای گەورە مەزن دا پەشیمانین لەهەر پرسیارێ کە تۆ پێت ناخۆش بێ!

۸۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَلَيْكَ كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا ثَلَاثًا). حَتَّى تَفْهَمَ عَنْهُ، وَإِذَا أَتَى عَلَى قَوْمٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ ثَلَاثًا (الحدیث ۹۴ - طرفاه فی: ۹۵، ۶۲۴۴).

ئەنەس (بەزەیی خەوای لەسەر بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بێ) کە گوتە یەکی دەرمان بوو لەبارەى رۆن کردنەوه ی ئایینەوه، سێ جار دووبارەى دەرمان کرد.

ههتا موسوئلمانان به جوانی ئی ی تی بگهن. (ت/ نه حمهد - تاج-۴ ل-۲۶۲ = تاج-۲ ز-۸۶ ژ-۳۱۰ ههتا ۳۱۰۵) کاتیکیش دهچوو بۆلای کۆمه ئیو، سلاوی ئی دهکردن، سئ جار سلاوی ئی دهکردن، یه کهمجار بۆ داوای پێگه پێدان، دوهمجار بۆ چاکوچۆنی، سییهمجار بۆ خواحافیزی.

۸۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ثَلَاثَةٌ لَهُمْ أَجْرَانِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَآمَنَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْعَبْدُ الْمَمْلُوكُ إِذَا أَدَّى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوْلَاهُ وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ أَمَةٌ يَطْوُهَا، فَأَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَزَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ). (الحديث ۹۷ - أطرافه في: ۲۵۴۴، ۲۵۴۷، ۲۵۵۱، ۳۰۱۱، ۳۴۶۴، ۵۰۸۳). (۷۲)

ئه بوموسا (پێزی خوی لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبهه (پروودی خودی له سهه بێ) فهرمووی: ئهه سئ که سهه دوو پاداشیان بۆ ههیه:

یه کهم: پیاوی که له سهه ئایینی جووله که یاگاوربێ و پاشان موسوئلمان ببی، دووه: کۆیله یی که ههه مافی خوداو مافی ناغاکانی به جوانی به جی بهینی، سییه: پیاوی که نه یزه کیکی وای هه بێ، که بۆی هه لال بێ، به جوانی ته میی بکاو، فیری خوینده واری و زانستی بکا، ئنجا ئازادی بکاو ماره ی بکا بۆخوی، وده مه بهستی له م کاره ییش ساخ رهمانه ندی خودابی).

رافه و شیکردنه وه:

ئهه فهرمووده یه به لگه یه کی تره له سهه ئه وه که خویندن و فیروون و زانستی که شه رعی پیرۆز په سه ندی بکا، که بریتی یه له هه ر زانستی که به رژه وه مند ی ره وای موسوئلمانانی تیابی: (تاج-۳ ل-۸۳ = تاج-۲ ز-۲۴ ژ-۳۱۰ ج-۴).

۸۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ وَمَعَهُ بِلَالٌ فَظَنَّ أَنَّهُ لَمْ يُسْمِعِ النِّسَاءَ فَرَوَّعَظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ بِالصَّدَقَةِ فَجَعَلَتْ الْمَرْأَةُ تُلْقِي الْقُرْطَ وَالْخَاتَمَ وَبِلَالٌ يَأْخُذُ فِي طَرَفِ ثَوْبِهِ). (الحديث ۹۸ - أطرافه في: ۸۶۳، ۹۶۲، ۹۶۴، ۹۷۵، ۹۷۷، ۹۷۹، ۹۸۹، ۱۴۳۱، ۱۴۴۹، ۴۸۹۵، ۵۲۴۹، ۵۸۸۰، ۵۸۸۱، ۵۸۸۳، ۷۳۲۵). (۷۳)

ثیبینوعه بباس (پرمزی خودیان لى بن) دمهفرموى: روژى پېغه مېهر (درووى خودى لى سمر بن) بيلال له گهل خوى بردو له ناو پياوانه وه روښت بوناو ژنان بو ته مى و ناموزگاريان، به زمينى خوى ژنان و معزه كه يان نه بيس تو وه، جا وتارى بويان داو مه و عيزه ي بويان خوښنده وه و ناموزگارى كردن و له ناو تويزه ي نه وه دا . فهرمانى پيكردن به خير كردن، نيت ژنه كان فهرمايشته كانى پېغه مېهر (درووى خودى لى سمر بن) كارى تى كردن و دليان گهرم بوو، دهستيان كرد به خير كردن، ثافهرمتى واپان تيادا هه بوو گواره كه ي له گوڼى خوى داده كه ندو ده ي كرد به خپرو هه لى ددايه ناو كوڅى بيلاله وه، هه يشيان بوو نه نگوستيله كه ي له په نجه ي خوى داده كه ندو هه لى ددايه ناو چاكى بيلاله وه، چونكه بيلال چاكى خوى گرتبو وه، ژنه كان هه رخيړكيان ده كرد ده يانكرده كوڅى نه وه وه).
راهه و شيكردنه وه:

عه طاي كورى نه بو ره باح له ثيبينوعه بباسه وه نه م فهرمووده ي گيړا و ته وه، عه طا په كيكه له گه وړه پياوه ناو داره كانى تابعين، له ههر چوار عه بدو ل لا كان گيړانه وه ي نه نجام داوه، له ناخرو نوخري جين شينى عو ثماندا له دايك بووه، عه طا دمهفرموى: له بيرمه كه عو ثمان (پرمزي خودى لى بن) كوژرا، له مه كه كه دا په رومرده بووه، له سه رمنجاما بوو به موفتى شارى مه كه كه، به نيت تيفاق پياو يكي شكومه ندى زور به دينى بتمان ه پيكر او بووه، حه فتا حه جى كردو وه، به په گه ز

حەبەشی بوو، پیاویکی ڕەشی یەكەكە چاوی لووت فسی دەست گۆجی پێ شەل بوو، لە ئاخرو ئۆخری تەمەنی دا کوێر بوو، بەلام بەهۆی عیلمو عەمەلەو گەشتۆتە ئەوپەری پایەبەرزى، فەقێ ئیبنوعەبباس بوو کاتى ئیبنوعەبباس گيانى سپارد عەطا لەجیگەكەى دانىشتو سەر روشتەى ئەلقەى كۆرى زانستەكەى درا بەعەطا، ئیمامى لەیث فەقێ ی بوو. لەتەمەنى هەشتا سالى دا لەسالى سەدوپازدەى كۆچى دا كۆچى دواىى کردوو. هەندى لەفەتواکانى غەریبە، وەك ئەو دەفەر موی: هەرکەسى بیهوى بچى بۆسەفەر، لەپیش ئەو دەدا لەشارەكەى خوى دەر بچى هەقى كۆکردنەوى نوێزى هەیه. واتە: هەقى جەمعى نوێزى هەیه.

۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلَ مِنْكَ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ). (الحديث ۹۹ - طرفه في: ۶۵۷۰).

ئەبوهورەیرە (ڕەزای خوی ئە بن) فەر موی: گوتم: ئەى پێغەمبەرى خودا! كى شادمانترین كەسە بەشەفاعەتو تەكای تۆ لەروژی قیامەتدا؟ فەر موی: ئەبوهورەیرە! خوێشم گومانم هەروا بوو كەكەس لەپیش تۆدا ئەمەم ئى نەپرسى وەتۆ یەكەم كەس بى كەنەم پرسیارەم ئى بكەى، چونكە دەتبینم ئەوئەندە حەرىسو سووریت لەسەر فەر مودەو حەدیت: لەروژی قیامەتدا بەختەوئەترین كەس بەتەكای من ئەو كەسە یە كەبەدەلێكى سافو بێگەرد، یافەر موی: كەبەسینە یەكی ساف بلى: لا إله الا الله: هەر خودا خودا یەو بەس).

۸۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَتَّزِعُهُ مِنَ الْعِبَادِ

وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمًا اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا). (الحديث ۱۰۰ - طرفه فی: ۷۳۰۷) (۷۴)

عہدوللای کوری عہمر (ہرمزی خواہان لن بن) فہرمووی: پیغہمبہر (ہرودی خودی لہسہر بن) فہرمووی: نہوہنبی کہخودا لہپر عیلہم و زانین لہبہندہکانی خوی بگریتہوہ، بہسرین بیسرپیتہوہ لہسینگیان، بہلام خودا بہرودوا زاناگان دہباتہوہ بولای خوی، تاوای لی دی عیلہم و زانین نامینی و ہہل دہگیری، جاکاتی نہزانین ماو نہزانا ما، نہوجا رہشہ خہلکہکہ سہروکی نہزان و نہدان بو خویان دادہنن و دہست دہکەن بہپرسیار کردن لییان، جائہوانیش بہنہزانی و نادانی فہتوایان بو دہدەن، نیتہر ہہم خویان لہپرئ دہردہچن و ہہم خہلکی تریش لہپرئ دہردہکەن). (ش/ت/ تاج - ال - ۹۲ = ز- ۱۷ ژ- ۱۲۶).

۸۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَتْ: النَّسَاءُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَلَبْنَا عَلَيْكَ الرَّجَالُ فَأَجْعَلْ لَنَا يَوْمًا مِنْ نَفْسِكَ فَوَعَدَهُنَّ يَوْمًا لَقِيَهُنَّ فِيهِ فَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ فَكَانَ فِيمَا قَالَ لَهُنَّ مَا مِنْكُنَّ امْرَأَةٌ تُقَدِّمُ ثَلَاثَةَ مِنْ وَلَدِهَا إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابًا مِنَ النَّارِ فَقَالَتْ امْرَأَةٌ وَاثْنَتَيْنِ فَقَالَ وَاثْنَتَيْنِ فِي رِوَايَةٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (لَمْ يُلْغُوا الْحِنْثَ). (الحديث ۱۰۱ - طرفاه فی: ۱۲۴۹، ۷۳۱۰) (الحديث ۱۰۲ طرفه فی: ۱۲۵). (۷۵)

نہبوسہعیدی خودری (ہرمزی خوی لن بن) فہرمووی: نافرمتان عہرزی حہزرمتیان کرد: نہی پیغہمبہری خودا! لہبہر ہیاوان خزمہتی تو بہرئیمہ ناکہوئی، زورتر نہوان لہخزمہتتا فیتری زانست و کاروباریی نایین دہبن، بفہرموو روژیکمان لہخزمہتتا بو دیاری بکہ ہہتا فیتری زانستی نایینیمان بکہی.

(۷۴) أخرجه مسلم في العلم، باب: رفع العلم وقبضه، رقم: ۲۶۷۳ = ۶۷۳۷ شيخا.

(۷۵) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: فضل من يموت له ولد فيحتسبه،

رقم: ۲۶۲۴ = ۶۶۲۹ ههتا ۶۶۴۶.

پیغهمبهریش (دروودی خودای لهسهر بئ) بهئینی رۆژیکی پیاوان داو لهو رۆژه دیاری کراوهدا چوون بو خزمهتی، چه زهت (دروودی خودای لهسهر بئ) دهستی کرد بهپه‌ندو ئامۆزگاری کردنیان و، لهباری کاروباری ئایینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه فه‌رمانی پێ کردن، بو نمونه پێ ی فه‌رموون: هه‌رژنی سی جگهر گۆشه‌ی له‌پیش خۆیه‌وه به‌مرن ده‌بن به‌شووراو په‌رژین بو‌ی به‌ده‌وری ئاگری دۆزه‌خ دا. ئافه‌ره‌تیکیش گوتی: ئه‌ی نه‌گه‌ر که‌سی دوو منداڵی له‌پیش خۆیه‌وه به‌مری چۆنه؟ فه‌رمووی: نه‌گه‌ر دوانیشی به‌مری هه‌روا) (ش / ن / تاج - ۱۱ - ۵۳۶ف - ۳ز - ۱۹۹ف - ۱ + ف - ۲ + ف ۴ - ف ۵ + ۶ + ۷ = ۱۰۴۶- هه‌تا ۱۰۵۲).

رافه‌ و شیکردنه‌وه:

پیاویش له‌م به‌پاره‌دا پێک وه‌ک ژن وایه‌، چونکه‌ گشت به‌پار (حوکم) یکی شه‌رع هه‌موو موکه‌لله‌فی ده‌گه‌رێته‌وه‌، چ نێرینه‌بی چ مێینه‌، مه‌گه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌یی هه‌بی که‌بیه‌ری به‌سه‌ر لایه‌کیاندا.

۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ حُسِبَ عُذْبَ قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ أَوْلَيْسَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا قَالَتْ فَقَالَ إِنَّمَا ذَلِكَ الْعَرْضُ وَلَكِنْ مَنْ تُوقَشَ الْحِسَابَ يَهْلِكُ). (الحديث ۱۰۳ - أطرافه في: ۴۹۳۹، ۶۵۳۶، ۶۵۳۷). (۷۶)

عائیشه (همزی خوی له‌ بئ) فه‌رمووی: به‌گو‌یی خۆم گو‌یم ئی بوو، عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پیغهمبهری خودا! خودا به‌مکا به‌قوربانته‌! ئه‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌ی: (فأما من أوتى كتابه يمينه فسوف يحاسب حساباً يسيراً) (۸۴/۸-۷) واته‌: هه‌رکه‌سی به‌ده‌ستی راستی نامه‌ی کرداری خۆی له‌قیامه‌تدا وه‌ر به‌گه‌ر به‌ئاسانی حیساب و لێپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ دا ده‌کری). ئه‌ویش فه‌رمو‌ی (دروودی

خودى لىسر بى): نهوى كه ليرى وادى دى موى مبهس دور كرنه ووه رانواندىكى سهرمايى يه كه خودا له گهل بهنده كه دا دووبه دوو چاوى به نامهى كردارىدا دى خىنى و پى دى موى: نايى پى دى نى لى م گونا، نهوىش عىرى دهكا: به لى: خودايش دى موى: موى و من له جىاندا نه م گونا، نهوىش بهس پوىوى، نهوا نه موى كه شى دى م لى لهو گونا، نهوىش بهس به دى م حساب و لى سى نه وى، نه گىنا هه ركه سى له حساب و لى سى نه وى له گهلدا بكولنه ووه به رى دى). (ش/ت/ تاج - ۷۷ - ۲۴۰ تاج - ۴ - ۷۷ - ۲۰۷-۴).

۸۸- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَوْمَ الْفَتْحِ يَقُولُ قَوْلًا سَمِعْتُهُ أَذْنًايَ وَوَعَاهُ قَلْبِي وَأَبْصَرْتُهُ عَيْنَايَ حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ حَمْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنْتَنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مَكَّةَ حَرَّمَهَا اللَّهُ تَعَالَى وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ فَلَا يَجِلُّ لِمَنْ رَأَى يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ بِهَا دَمًا وَلَا يَغْضَدَ بِهَا شَجَرَةً فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّصَ لِقِتَالِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا فَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذَنَ لِرَسُولِهِ وَلَمْ يَأْذَنْ لَكُمْ وَإِنَّمَا أَذَنٌ لِي فِيهَا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ثُمَّ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ وَلِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ). (الحدیث ۱۰۴ - طرفاه فی: ۱۸۳۲، ۴۲۹۵) (۷۷)

عه مری كورى سه عىد خه رى بوو له شكرى دى نارد بو سى نى بنوزوبه رى له مه كهكه، نه بوشورى نى نهل - عه دهوى (همزى خوى لى بى) پى فى موى: رى كه م بده نهى مى! تافى موى دى كه بى موى كه له پاش فى تى مه كهكه به دوو روى، له و تارا له زارى پى روى پى مبه ر (مرووى خودى لىسر بى) خوى بىست، به هه روى كوى خوى كوى لى بوو، ومبه دل دى له لى بوو، ومبه چاوى خوى سه رى ده كرد، له و كاته دا كه هه زى (مرووى خودى لىسر بى) نه م فى موى دى دى موى كه سوپاس و ستايشى خوداى كردو نى چا فى موى: مه كهكه خوداى كه و ره خوى

کردوویه تی به به ست و حهره م و نه م کارانه ی تیادا حهرام کردووه، وه خه لک له خو یانه وه نه یان کردووه به به ست و حهره م و نه م کارانه ی تیادا قه دهغه بکه ن، جا که وا بوو دروست نییه بۆ که سی که باومری به خوداو به رۆژی دوارپۆز هه بی که خوینی به ناهه ق تیابرپۆزی، یادارو درهختی داپاچی، ومه گهر دنیا بوو که سی کوشتاره که ی رۆژی فهتجی مه که کی پیغه مبهری کرد به به هانه بۆته وه ی شهرو شوپی تیابه رپا بکا، رپگهی مه دهن و بیانوی بپرن و پیی بلین؛ که وا خوا رپگهی پیغه مبهری خوی بۆته وه دا بوو، به لام رپگهی نیوه ی بۆ نه مه نه داوه، ته نانه ت بۆ منیش له و رۆژهدا بۆ ماوه یه کی که م رپگهی دا، که مه ودا که ی له به یانه کییه وه بوو هه تا عه سر، به لام نیستا وه ک سه رده می پيشو مه که قه دهغه بۆته وه بۆته وه به به ست (حهره م، کوشت و بری تیا نارمه وایه).

جابا نه وه ی که نیستا لیڕمه یه و حازره و به دیاره وه یه و به گوئی ی خوی نه م فه رمایشتانه له خۆم ده بیستی بارایان بگه یه نی به وکه سانه ی که نیستا لیڕه نین!

جا گوترا به نه بو شورمه یج: نه دی وه لامی عه مر چی بوو؟ فه رمووی: عه مریش گووتی: من نه مه له تۆ باشتر ده زانم نه ی نه بو شورمه یج! به لام یه ست (حهره م) ی مه که که په نای پیاوی یاخی و په نای پیاوی خوینرپۆزی هه لته اتوو هه روا په نای کزیکاری دزیکاری را کردوو نادات! (فه رمووده ی شه ست و یه ک له م کتیه به پیرۆزه ته ماشا بکه، تاج - ۲ - ۲۶۲ = ژ- ۱۷۰ - ۱۲۰).

راشه و شیکردنه وه:

به پیی نه م فه رمووده یه را گه یاندنی زانست چین به چین خودفه رزه (فه رزی عه ینه) له سه ر خودی زانا و فه رزی کیفایه یه له سه ر نه ته وه ی نیسلام.

نه بوشورم یح بیست فهرمووده ی ههیه، دوانیان په سهندی ههردوو پیره،
یه ک فهرمووده یشی له بوخاریدا ههیه له موسلیم دا نییه، یه ک بووه
له هوشمهندهکانی شاری مه دینه، سالی (۶۸) ک وفاتی کردوو.

۸۹- عن علی (رضی الله عنه) قال: سمعت رسول الله (صلی الله علیه وسلم)
يقول: (لا تكذبوا عليَّ فإنه من كذب علي فليتبوء مقعده من النار). (الحديث
۱۰۶). (۷۸)

نیمامی عهلی (مزی خوی لى بى) فهرمووی: به گوئی خۆم له زاری پیرزی پیغه مبهرم
بیست (دروودی خوندی لى بى) دهیغه رموو: درۆ به دهم منه وه مه کهن، چونکه هه رکه سی
به ئارمزوو درۆ به دهم منه وه هه ئبه ستی باجیگه ی خۆی له دۆزه خا خوش بکا
(ب/ت/ تاج - ال - ۸۴ - ز- ۱۵ - ژ- ۱۱۰).

رافه و شیکردنه وه:

ریبعی کورپی حیراش دمه فرموی: ئەم فهرمووده یه له عهلی بیستوو، ریبی
کووفه یی یه تابییی یه، پیاویکی خوا به رستی و مرعداری راستگو بووه، ههت
درۆی نه دمه کرد، دوو کورپی هه بوو له حه ججاج یاخی بوون، به حه ججاجیان
گوت: باوکیان ههت درۆ ناکا، هه وائی کۆرهکانی ئی به رسه راست پئی ده ئی
که له کوین، که سیکی نارد لیی پرسی، گوتی: وان له ماله وه، حه ججاجیش
گوتی: له بهر ئەم راستگو ی یه تۆ واله ههردوکیان خوش بووم. سویندی
خوارد که نابی پئی بکه نی ههتا جیگه ی خۆی نه زانی که به ههشتی یه
یادۆزه خی یه، ئیتر پئی نه که نی تاپاش مردن، له پاش مردن پیکه نی، رمبیعی
برایشی هه روا، بریه کیشی هه بوو ناوی مه سهوود بوو له پاش مردن قسه ی

کرد! مردوو شوړه که ی که شوړدی دهیگوت: (هه تا له شوړدنه که ی بووینه وه ههرده می به زمرده خه نه وه بوو) (بړوانه / عهینی / ۱۴۷/۲).

نه میرولونمینین نیمای عهلی هه ق ئاموزای پیغه مبه ره، زاوای پیغه مبه ره، میړدی فاطیمه ی کچیته ی، باوکی حه سه ن و حوسه ی نه، به پی پی په یمانی برایه تی به ستن (الواخاه) بوو به برای پیغه مبه ره، پیغه مبه ره (مردودی خودای له سر بهن) پی پی فهرموو: (تو له دونیاو قیامت دا برای منی!) یه کی بوو له و ده که سه که پیغه مبه ره مزده ی به هه شتی پی دابوون، خه لیفه ی چواره م بوو، پیاوکی زاهیدی دنیا نه ویستی خواپه رست بوو، هه تا بللی ی زاناو داناو هه قانی و رهوانبیز بوو، نه هجولبه لاغه که ی به لگه ی نه م قسه یه یه، له هه موو جهنگ و غه زاکاندا له خزمه ت پیغه مبه ردا بوو، جگه له غه زای ته بووک، زور به مندالی موسولمان بووه، له مائی پیغه مبه ردا په رومرده بووه، له پیغه مبه ره وه (۵۸۶) فهرمووده ی گیراوه ته وه، بیستان په سه ندی شه یخه ی نه، بوخاریش به بی موسلیم نوی تریانی له صه حیجی بوخاریدا گیراوه ته وه، موسلیمیش به بی بوخاری پازده ی تریانی گیراوه ته وه. که واته (۲۹) فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه، وه (۲۵) فهرمووده ی له موسلیم دا هه یه، سه رجه می فهرمووده کانی له صه حیجه ی نه دا ده کاته: $20 + 9 + 15 = 44$ چلو چوار فهرمووده. پینج سال جینشینی کردوو، به شهیدی مردوو، ته مه نی شه ست و سی سال بووه، له شهوی یه که شه مه له نوژده ی ره مه زانی سالی چلی کوچی دا، له کووفه ومفاتی کردوو، پیاوکی گهنم رهنګ بوو، سه رو ریشی پاک سپی بوو بوون، چوارشانیه کی تیګسپراو بوو، ده تګوت مانگی چوارده یه، ته نیا خو ی له ناو یارانی پیغه مبه ردا ناوی عهلی کوپی نه بوطالبیه، به لام له ناو فهرمووده گیرپوه کاندا هه شت که سی تر بهم ناوه هه یه: له (تاج - ۵۰ - ۵۹ تاج - ۳ - ۹ - ل - ۵۸۳ - ۳۲۸۸ هه تا ۳۳۱۱ ج - ۴) به کوردی باسی مناقیبی کراوه.

۹۰- عن سلمة بن الأكوع (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قال: سمعت رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (من يقل على ما لم آفل فليتبوء مقعده من النار). (الحديث ۱۰۹)
 سه له مهی کوری نه کوه (درووی خودی له سره بی): هه رکه سی شتی که من نهیم گوتبی به دهم منه وه
 بیلی، خودا له ناو ناگری دۆزه خا دهیگه وزینتی).

رافه و شیکردنه وه:

نهم رسته یه له رسته سی که سیه کانی بوخاری یه، که بریتین له ماموستا که ی
 بوخاری و تابیی یه ک و سه حابی یه ک، که نهم سی که سه ن: مه کی کوری
 ئیبراهیم و یه زیدی کوری نه بو عوبه یدو سه له مه، نهم جوړه رسته یه زوړ
 ده گمهن و نایابه، له بوخاریدا پتر له بیست فهرمووده ی رسته سی که سی هه یه،
 نهم فهرمووده یه یه که میانه، له رسته ی سی لای سی (سند ثلاثی) بلن دتر
 له بوخاریدا نییه، سه له مه ناماده ی په یمانی خوشنوودی بووه، که ناوداره
 به (بیعة الرضوان) حه فتاوحه وت فهرمووده ی هه یه، شازده یان په سه ندی
 هه ردوولان، بیست و یه کیان وان له بوخاریدا بیست و پینجیان وان له موسلیم
 دا، سه رجه می فهرمووده کانی له سه حیه یان دا ده کاته: ۱۶ + ۵ + ۹ = ۳۰
 فهرمووده. سه له مه پیاویکی نازای تیر نه ندازی تیزرهبوو، له پراگردندا و لاخی
 به رزه ی به جی ده هیشت، پیاویکی به هره مه ندی خیرکه ر بوو، کو مه له ی
 فهرمووده زانه گه وره کان که ناودارن به (الجماعة) فهرمووده یان له سه له مه وه
 گیراوده ته وه، وه ک: شافیعی و نیمام نه حمه دو بوخاری و موسلیم و نه بوداوودو
 تیر میذی و نه سانی و به یه هه قی و داره قوطني و.. تاد.

ده لّین گورگ قسه ی له گه ل دا کردووه، سه له مه ده فهرموئی: له پېش ئیسلام
 بوونما جارّ گورگی ناسکیکی رفاند، نیشتمه سه ری لّیم سه نده وه، گورگه که
 گوتی: خانه خراب چپته به سه ر منه وه رزقم ده بری، خو نه مه مالی تو نییه،

رزق و رۆژی یه که، خوا ره خساندویه تی بۆم که چی تو لیم دسه نیته وه. منیش گوتم: ئه ی بهنده کانی خودا! بهراستی ئه مه شتیکی سهیره، خو ئه وه ته گورگ قسه دهکا! که چی گورگه که گوتی: له مه سهیرتر ئه وهیه که پیغه مبهری خوا واله ناو ئه و بنکه دارخورمایانه دا بانگتان دهکا بۆ سهیر خوا بهرستی که چی ئیوه هیشتا ههر دهست له بته بهرستی هه ئناگرن! ئیتر منیش رپک چووم موسوئمان بووم، سه له مه (بهزی خوی لێ به) له ته مه نی هه شتا سالیدا، له مه دینه له سالی ههفتاو چواری کۆچی دا مردووه. (عینی/ ۱۵۳/۲).

۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (تَسْمَوُا بِاسْمِي وَلَا تَكْتُمُوا بِكُنْيَتِي وَمَنْ رَأَانِي فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَانِي فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ فِي صُورَتِي وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ). (الحديث ۱۱۰ - أطرافه في: ۳۵۳۹، ۶۱۸۸، ۶۱۹۷، ۶۹۹۳). (۷۹)

ئه بهوهره پیره (بهزی خوی لێ به) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودی له سهیر به) فهرمووی: ناوه کهم بکه ن به ناو بۆخۆتان به لام که سناوه کهم مه که ن به که سناو بۆخۆتان، واته: موحه مه دهو ئه حمه د که ناوی منن بیانکه ن به ناوی خۆتان. وه ههر که سیکیش له خه ویدا من بیینی ئه وه بهراستی له و خه وه دا به خه و منی دیوه، چونکه شهیتان خۆی بۆ نا کرئ به من و ناتوانئ خۆی بگورئ و خۆی بباته شیوه ی منه وه و بجیته خه وی خه لکه وه به ناوی منه وه. هه رکه سیکیش به ئارمزو و درؤ به ده م منه وه هه لبه ستئ باجیگه ی خۆی له دۆزه خا خوش بکا).

شیکردنه وه:

فهرمووده ی: (من کذب علی) موتواته ره، ههر له م شوینه دا بوخاری له پینچ سه حابه وه ده یگێرپێته وه، هه دیثی موته واته ره ئه وهیه له هه موو قۆناغیکه

خه لکیکی زور بیگیر نه وه، به شیوه یه کی وا که عه قل فیه بوول ناکا که نه و گشته خه لکه له و هه والهدا درو بکه ن. نه م چهنده به هره یه له م فهرمو و دمه دا هه یه:

۱- درو کردن به دهم پیغه مبه ره وه به تاوانی کی گه وره داده نری، هه تا درو که هی خه ونیش بی هه ر وایه، وه ک نه وه که سی به درو بی: له خه و ما به خزمه ت پیغه مبه ر گه ییشتم، یاله خه و ما دینی گوړی پیغه مبه ر م کرد، یا گویم له قسه ی بوو.

۲- بینینی پیغه مبه ر له خه وندا دروسته و روودهدا، به لام کاتی نه و خه و نه به راست داده نری، که خه و بین پیغه مبه ر (درو دی خودی له سر بی) له سر شیوه یی ببینی که له شیوه ی راسته قینه ی کاتی ژیا نی خو ی بجی، وه ک له سوننه ت دا روون کرا وده ته وه. دهنه نه وه با سی کی دو ورو دریژه: (عه نی ۲۰ / ۱۵۳ - ۱۵۸).

۳- که سی به خه و به خزمه ت پیغه مبه ر بگابه هره یه کی گه وره یه، به لکه ی خیر و خوشی یه، به لام به وه نابی به سه حابه، نه و فهرمو و دمه یشی که له و خه و نه دا له پیغه مبه ری ده بیستی سودو به هره ی لی و مرده گیری و به پیی شوین رافه و واتا ده کری، مه رج نییه له سر ظاهر ی خو ی بی، وه ک نه وه به که سی له خه وندا بفهرمو ی: نه و مه لایه بکوژه، مه لاکه یش پیاوی کی باش بی و کوشتنی نار ه وایی، نه وه شتی و نابی به (حوجه) و نا کری به به لکه له سر ره و بوونی نه و تا وانه، به هه ر حال مرو ف له کاتی خه و دا زه بتی نامینی، زه بت و کونتر و لیش مه رجه بو راوی: (تاج ۸ - ل ۲۳ - تاج ۴ - ل ۶۲۳ ز- ۷ ژ- ۴۲۶۷ هه تا ۴۲۶۹).

۹۲- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ، النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ حَسَبَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلِ أَوْ الْقَتْلَ وَسَلَّطَ عَلَيْهِمْ رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ أَلَا وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي أَلَا وَإِنَّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ أَلَا وَإِنَّهَا سَاعَتِي هَذِهِ حَرَامٌ لَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا وَلَا يُغْضَدُ شَجَرُهَا وَلَا يُلْتَقَطُ سَاقُطَتُهَا إِلَّا لِمَنْشِدٍ وَمَنْ

قُتِلَ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ إِمَّا أَنْ يَغْلِبَ وَإِمَّا أَنْ يُقَادَ أَهْلُ الْقَتْلِ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ
الْيَمَنِ (يُقَالُ لَهُ أَبُو شَاهٍ) فَقَالَ اكْتُبْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اكْتُبُوا فَلَانٌ. فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ: إِلَّا الْإِذْخَرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَا نَجْعَلُهُ
فِي بُيُوتِنَا وَقُبُورِنَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِلَّا الْإِذْخَرَ فَقَالَ: إِلَّا
الْإِذْخَرَ). (الحديث ١١٢ - طرفاه في: ٢٤٣٤، ٦٨٨٠) (٨٠)

ديسان نه بوهوره يره (هزی غوی لسه بهن) فهرمووی: سالی گرتنی مه ککه هوژی
خوزاعه پیاویکیان گوشت له هوژی بهنی لهیث، له جیاتی کوژراویکی خویان
که بهنی لهیث له ووه پيش کوشتبووینان، جا که نه مه عهرزی حهرمت (دروندی خودی
له سر بهن) گرا، سواری ولاخه که ی بوو، وه وتاریکی دا، فهرمووی: خودای گه ووه
سهروه مه ککه ی پاراست له ده ستریز ی له خاوهن فیله کان که نه بره وه
له شکره که ی بوون، که هاتبوون بو روو خاندنی که عبه، وه که له سوورمتی فیل دا
باس کراوه، یا فهرمووی: خودای گه ووه گوشت و کوشتاری له ناو مه ککه دا
قه دهغه کردوه، به لام به پشتیوانی خودا پیغه مبهری خواو موسولمانه کان
له رۆژی نازاد کردنی مه ککه دا زالبوون به سهر گرتنی نه م شارمدا، به لام باش
باش بزنان که نه م شاره نه له پيش مندا وه نه له پاش من بو که سی تر رهوا
نه بینهراوه رهوا نابینری که شهرو شوړی تیابکا، ناگادار بن هه تا بو منیش بو
ماوهیه کی زور که م لهو رۆژدها کوشتاری تیادا هه لال بوو، باش ناگادار بن
تانیستا له م ده مه دا شاریکی به ریزو قه دهغه یه، کهوا بوونه درکی پاکو
دهدری و، نه دارو درهختی داده پاچری و، نه کوشتارو شهرو شوړی تیادا ده کری
له م هه له وه هه تا رۆژی قیامت نه م شتانه ی تی قه دهغه یه. وه نه نه چیری
دهرو پینری ته وه، وه نه شتی داکه وتووی هه ل ده گپری ته وه، مه گهر بو که سی
که ناوو نیشانی هه لېدا بوئه وه ی که خاوه نه که ی پهیدا بی و بیباته وه.

وہہرکەسێ کەسێکی کوژرا ئەوا خۆی لەیەکی لەم دوو بپارە سەر پشکە: یا خوین و مردەگری یاخود تۆلە ی بۆ دەسەندری و لەجیات ی کوژراوەکە ی بکوژەکە دەکوژی تەو. جا پیاویکی یەمەنی کە پیاوان دەگوت: ئەبوشاھ هەلسا گوتی: ئەم ووتارە ی خۆتەم بۆ بنووسەرەو. پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: ببنووسنەو بۆ ئەبوشاھ. پیاویکی قورەیشیش (کەعەبباسی مامە ی پێغەمبەر بوو) گوتی: ئە ی پێغەمبەر ی خودا! تەنیا گیای سورناتک (اڤخر) ی ئی دەرچێ، چوونکە ئەم گیایە بۆ سووتەمەنی ناوماڵ و بۆ پەردووی سەردارمراو بۆ سەرگرتنی سەری گۆر بەکاری دینن، حەزەرتیش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: باشە تەنیا گیای سورناتکی ئی دەرچێ): (تاج-ل ۲۸۰-ز ۱۳۰-ژ ۱۷۰۳-ج ۴).

۹۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (لَمَّا اشْتَدَّ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعُهُ قَالَ ائْتُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدَهُ قَالَ عُمَرُ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَلَبَهُ الْوَجَعُ وَعِنْدَنَا كِتَابُ اللَّهِ حَسْبُنَا فَاخْتَلَفُوا وَكَثَرَ اللَّغَطُ قَالَ قَوْمُوا عَنِّي وَلَا يَنْبَغِي عِنْدِي التَّسَارُعُ). (الحديث ۱۱۴ - أطرافه في: ۳۰۵۳، ۳۱۶۸، ۴۴۳۱، ۳۲۴۴، ۵۶۶۹، ۷۳۶۶) (۸۱)

ئەبنووعەبباس (مەزەبە خودایان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەنەخۆشی سەرمەرگا، کاتی نەخۆشیەکە ی کەشەنگ بوو فەرمووی: (قەلەم و کاغەزم بۆ بێنن بانامە یەکتان بۆ بنووسم، پێداویسی ئەم قۆناغە ناسکە ی پاش خۆمتان بۆ رۆن بکەمەو، ئیتر لەپاش نووسینی ئەو نامە یە لەم لایەنەو سەرتان ئی ناشیوی!)

عوامەریش (مەزەبە خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئازارەکە ی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) زۆری بۆی هیناوەو تەواو کەشەنگی کردوو، وەکی تریش نامە ی خودای گەورە

که قورئانی پیرۆزه، که چرای رۆشنی دهستمانه واین له خزمهتیدا، خوا یاربێ بۆ چارهسه رکردنی هه رکێشه یی که له مه ولا پووبدا قورئانمان به سه، ئیتر بۆچی له م کاتی ئیش و ئازاردا به نووسینی نامه و شتی وا زیاتر ئیش و ئازاری چه زه مت بده یی!

ئیت یاران بوون به دوو به ره و، دهسته یه کیان ده یانگوت: بانامه که مان بۆ بنووسی، دهسته یه کیشیان ده یانگوت: بپویست ناکا، له هه مان کاتا بوو به ده نگه ده نگ و هه راوزه نا، پێغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بێ) فه رمووی: (ده ورم چۆل که ن لای من شوینی ئه م کێشمه کێشمه یه نییه!).

ئیبنوعه بباس (همزی خودایان لێ بێ) کاتی ئه م فه رمووده یه ی بۆ عوبه یدو لێ گێرپرایه وه، ته شریفی هه لسا له شوینه که ی خۆی و رۆشته ده ره وه فه رمووی: (سه رچاوه ی کۆسپ و کۆست و کاره ساته کانی گه لی ئیسلام گشتی ده گه رپێته وه بۆئه وه که ئه و نامه یه ی چه زه مت (دروودی خودای له سه ر بێ) نه نووسرا).

٩٤- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (اسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أُنْزِلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفَتَنِ وَمَاذَا فُتِحَ مِنَ الْخَزَائِنِ أَيْقِظُوا صَوَاحِبَاتِ الْحَجَرِ قُرْبَ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةً فِي الْآخِرَةِ). (الحديث ١١٥ - اطرافه في: ١١٢٦، ٣٥٩٩، ٥٨٤٤، ٦٢١٨، ٧٠٦٩). (٨٢)

ئومموسه له مه (همزی خوی لێ بێ) فه رمووی: شه وێ چه زه مت (دروودی خودای له سه ر بێ) له خه و هه ستا، فه رمووی: په نا به خوا له کاری خوا! ئه م شه و چی ئازه وه و ئاشووب داباری؟ وه چی گه نج و خه زنه داباری؟ چه ن دین دهرگای ره حمه تی خودا کرایه وه، خۆزگه که سی دایکانی موسو لمانان (امه ات المؤمنون) ی له خه و هه لده ستان بۆ شه ونو یژو خوا په رستی، ئای که چه نده ها که س هه ن له م جیهانه دا پۆشته و په رداخن که چی له و جیهانه دا رووت و قووتن!).

شیگردنهوه:

نوموسه له مه هاوسهری پیڅه مېهره (دروودی خودای لسمېر بڼ)، وادیاره نهو شهوه پیڅه مېهر (دروودی خودای لسمېر بڼ) له لای نهو بووه، (۳۷۸) فهرموودهی ههیه، سیازدمیان په سهندی هردوو پیره، دوو کوچو پړهوی له پیناوی نیسلا ما کردووه، کوچی بو حبه شه، کوچی بو مه دینه، له مانگی شه شه لانی سالی چواری کوچی دا پیڅه مېهر (دروودی خودای لسمېر بڼ) هیناو یه تی، له ته مه نی هه شتاو چوار سالی دا له به هاری سالی شه ستو چواری کوچی دا له مه دینه کوچی دواپی کردووه، نه بوهوره پیره نویژی مردووی له سهر کرد، له گورستانی به قیع به خاک سپړدرا: (تاج ۱- ل ۴۹۴- ز ۱۸۱- ژ ۹۷۲- ج ۴ + تاج ۵- ل ۱۵۸- تاج ۳- ز ۳۹- ژ ۳۴۴۲).

۹۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ أَرَأَيْتُمْ لَيْتَكُمْ هَذِهِ فَإِنْ رَأَسَ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَنْقَى مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدًا). (الحديث ۱۱۶ - طرفاه في: ۵۶۴، ۶۰۱). (۸۳)

عبداللای کوری عومهر (پړهوی خودایان لښ بڼ) فهرمووی: پیڅه مېهر (دروودی خودای لسمېر بڼ) له کوتایي ته مه نی دا به مانگی له پېش مهر گیدا، شهوی نویژی خه وتنانی بو کردین، که سلاوی دایه وه هه لساو فهرمووی: (ته ری دهنگو باسی نه م شهو چییه؟ ده سا نه وهی که من له م بارمیه وه ده یزانم نه م هه والیه: هه تا سهری سه د سا ل له م شه وه وه که س نامینی له وانهی که نیستا وان له سهر زهوی).

۹۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (بُتُّ فِي بَيْتِ خَالَتِي مِمُّوَّةَ بِنْتِ الْحَارِثِ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَهَا فِي لَيْلَتِهَا فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ ثُمَّ جَاءَ إِلَى مَنْزِلِهِ

(۸۲) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله (صلى الله عليه وسلم) لا تأتي مائة سنة وعلى الأرض ... رقم: ۲۵۷۳ = ۶۴۲۶ شيا. بېروانه فهرموودهی ژماره (۱۳۸) - و مرگېږ.

فَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ نَامَ ثُمَّ قَامَ ثُمَّ قَالَ: نَامَ الْغُلَيْنُ أَوْ كَلِمَةً تَشْبَهُمَا ثُمَّ قَامَ فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ فَجَعَلَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَصَلَّى خَمْسَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ نَامَ حَتَّى سَمِعْتُ غَطِيظَهُ أَوْ قَالَ خَطِيظَهُ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ. (الحديث ۱۱۷ - أطرافه في: ۱۳۸، ۱۸۳، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۲۶، ۷۲۸، ۸۵۹، ۹۹۲، ۱۱۹۸، ۴۵۶۹، ۴۵۷۰، ۴۵۷۱، ۴۵۷۲، ۵۹۱۹، ۶۲۱۵، ۶۳۱۶، ۷۴۵۲).

ثیبونوعه بباس (رمزی خود بیان لب) فہر مووی: شہویٰ لہ مالی مہیموونہی پوورم بووم، کہ ہاوسہری پیغہ مہر بوو، لہوی نووستم، حہ زہرت (درویدی خودی لہسر ہن) نوپڑی خہ وتنانی کردو ئہوجا گہرایہوہ بو مالہوہ، ئہو شہوہ سہرہی مہیموونہی پوورم بوو لہوی مایہوہ، جوار رگات نوپڑی کردو ئنجا خہوت، لہپاشا ہلہسا بو شہونوپڑ، و مہر مووی: (ئہوہ کورہکہ خہوت) یاوشہیہکی ناوای فہر موو.

ئنجا ہلہساو دہستی کرد بہشہونوپڑ، منیش جووم لہلای چہپیہوہ نوپڑم لہپشتیہوہ دابہست، بہلام پیغہ مہر (درویدی خودی لہسر ہن) بردمی بولای راستی خوی، و ہپنج رگات شہونوپڑی کرد، و ہدوو رگاتی تریشی کردو دیسان خہوتہوہ، ہتا گویم لہپر خہی بوو، لہپاشا چوو بو نوپڑی بہیانی: (ت - ۶ ل - ۹۷ ف - ۳۹ تاج - ۴ ز - ۱ ز - ۳۷۹۲).

۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنَّ النَّاسَ يَقُولُونَ أَكْثَرَ أَبَوِ هُرَيْرَةَ وَلَوْ لَا آيَاتَانِ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا حَدَّثْتُ حَدِيثًا ثُمَّ يَتْلُو إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى إِلَى قَوْلِهِ الرَّحِيمِ إِنَّ إِخْوَانَنَا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَانُوا يَشْغَلُهُمُ الصَّفْقُ بِالْأَسْوَاقِ وَإِنَّ إِخْوَانَنَا مِنَ الْأَنْصَارِ كَانُوا يَشْغَلُهُمُ الْعَمَلُ فِي أَمْوَالِهِمْ وَإِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ كَانَ يَلْزَمُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَبَعِ بْنِ بَطْنٍ وَيَخْضَرُ مَا لَا يَخْضَرُونَ وَيَحْفَظُ مَا لَا يَحْفَظُونَ). (الحديث ۱۱۸ - أطرافه في: ۱۱۹، ۲۰۴۷، ۲۳۵۰، ۳۶۴۸، ۷۳۵۴).^(۸۴)

ئەبۇھورەيرە (پەزىلى خۇدەي لى بىن) فەرموۋى: ئەو خەلگە پەيىم دەللىن: ئەبۇھورەيرە فەرموۋىدەي حەزرىت زۆر دەگىرپىتەۋە، بۇ ھاورپىيانى تر وانىن، وادەي منو ئەوان دىۋانى خۇدەيى!.

لەترسى ئەۋە نەبىي كەبەر ئەو ھەپەشەيە بىكەوم كەخۇدەي گەۋرە لەم دوو ئايەتەدا لەو كەسانەي دەكا، كەزانست حەشار دەمدەن، قەت فەرموۋىدەم نەدەگىرپايەۋە، ئەمەيش ئەو دوو ئايەتەنەيە: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ أَتُوبُ عَلَيْكَ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) - بەقەرە - ۲ / ۱۵۹ - ۱۶۰ - واتە: بەراستى ئەو زانايانەي كەئەو ئاياتو بەلگە رۇشسانە دەشارنەۋە، كەخۇدەي گەۋرە نازلى كردوون بۇ شارمزا كردنى بەرەي ئادەم بۇ رېگەي راست، پاش ئەۋەي كەزۆر بەجۋانى بەپىي پىداۋىستو شوپىن لەتەورات دا رۇشنى كردوونەتەۋە، كەتەوراتىش ۋەكۋو ئىنجىل ۋ قورئان نامەي خۇدەيە، ھەتا مەردوم بەباشى لى ي حالى بىن، بەراستى ئەم جۆرە مالووم ۋ قەشە ھەق حەشاردرا ئەو ۋىنەي ئەوان، خۇدەي گەۋرە خۇي نەفرىن ۋ لەعنەتيان لى دەكا، ھەروەھا نەفرەتكەرانى تىرىش لەعنەت ۋ نەفرەتيان لى دەكەن، مەگەر ئەوانەيان كەلەو تاۋانە پەشىمان بىنەۋەو رېگە راستەكە پىشانى مەردوم بدەن ۋ رەفتارى خۇيان چاك بىكەن، چونكە خۇدا ھەمىشە تەۋبە ۋ پەشىمانى بەندەي تەۋبەكارى پەشىمانى خۇي گىرا دەكا، بەراستى خۇدا لەھەموو كەس بەرەحمەتە).

دەللىن: ئەي بۇجى كۆچكاران ۋ يارىدەدەمران ۋەك ئەو ئاۋا بەزۆرى فەرموۋىدەي پېغەمبەر (دروۋى خۇدەي لەسەر بىن) ناگىرپەنەۋە؟ دەي باخۇم پىتان بلىم كەھۋى ئەمە چىيە؟ چونكە برا يارىدەدەرهكانمان خەرىكى خۇش كردنى زەۋى ۋ زار بوون ۋ خاۋەنى مەزرا ۋ باخ ۋ كشتوكال بوون، برا كۆچكارەكانىشمان خەرىكى سەۋدا ۋ ئال ۋ ۋىلى ناوبازار بوون، بەلام من بابايەكى بى ژن ۋ مال

بووم، یهکّ بووم لههزارانی کۆمهلهی سوفقه، خۆم تهرخان کردبوو بۆ فیربوونی شهریعت، لهبهرئهوه خزمهتی پێغهمبهرم چۆل نهدهکرد، به نانهسکی دهلكام به پێغهمبهرهوه ههتا بۆم بکرایه بۆ ئهم مهبهسته خزمهتی ئهوم بهرنهدهدا، ئهوانیش لهوئ نهبوونایه من ههر لهخزمهتیدا دهبووم، گهئ شت ههبوو ئهوان دهستیان نهدهپهڕژا لهبهری بکهن، لهبهرئهوه لهبیران دهچۆوه، بهلام من مهودام ههبوو لهبهرم دهکردو بهباشی رهوانم دهکرد: (ت ۵-ل ۲۱۷-تاج ۳-ل ۷۳۴-ز ۶۲-ژ ۳۵۲۱-ههتا ۳۵۲۶) مهناقیبی ئهبو هورمیره.

رافه و شیکردنهوه:

ههتا ئهم سهردهمهی ئیمهیش لهولاتی ئیمه و دهروروبهیریدا ئهم سوننهته دێرینهی نیمامی ئهبوهورمیره (ڕمزی خوی سن بن) لهناو دهستهی زانست پهروهراندا باوه، زاناو فیرخواز، یابلیین: مهلاو فهقی، لهبهر خزمهتی شهریعت فریای مالداری ناکهون، ههروا مائهروهرانیشت لهبهر پهیدا کردنی مال و سامان نایانپهڕژێته سهر زانستهکانی شهریعت، بهلام ئیستا لهگهئ کۆندا یهك فهرقی جهوهههری ههیه: لهکۆندا کۆکردنهوهی مال ڕێک وهك فیربوونی زانست ساخ بۆ رمزانهندیی خودای گهوره بوو، بهراستی مال خزمهتکاری زانست بوو، زانستیش چاوساگی دین و دنیاى مال و خاوم مال بوو، بهلام ئیستا نهدهولهمهند نهمهلا بهو شیویه نهماون، ههردوولا بهشوین ههلهیهی دونیاییدا وێلن. خودا پهنامان بدا.

۹۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْمَعُ مِنْكَ حَدِيثًا كَثِيرًا أَلَسَاءُ قَالَ ابْسُطْ رِدَاءَكَ فَبَسَطْتُهُ قَالَ فَعَرَفَ بِيَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ ضَمَّهُ فَضَمَّمْتُهُ فَمَا كَسَيْتُ شَيْئًا بَعْدَهُ). (الحديث ۱۱۹ طرفه في ۱۱۸).

دیسان فہرمووی: رُوْزِی عہرزی خۆشہوویستم کرد: قوربان! من فہرموودمیہکی زۆر لەتۆ دەبیستم دوایی لەبیرم دەچن؟ فہرمووی: (ئادەیی پۆشاکەکەت راخە) منیش رایم خست، ئەویش بەهەدوو دەستی بەئامازە مستی گرت لەلافاوی بەهرەیی خوداو ھەر بەئامازە کردیە ناو پۆشاکەکەمەو، وەك شتێ بەمشت ھەلبگرێ و بیکاتە ناوی ئاوا. ئنجا فہرمووی: (ئادەیی کۆی کەرەو) منیش کۆیم کردووە ئیتەر لەوہدوا ھیچ فہرموودمیہکی ئەوم لەبیر نەچۆتەو: (ت-ل ۲۱۷ تاج-۳ ز-۶۲ ژ-۲۵۲۱).

۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَاءَيْنِ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَبَشَّهْ وَأَمَّا الْآخَرُ فَلَوْ بَشَّهْ قُطِعَ هَذَا الْبُلْعُومُ). (الحدیث ۱۲۰).

دیسان ئەبوھورەیرە (بەزەیی خۆی لەسەر) فہرمووی: پەردوو دەفر زانستی جیا جیام لە پێغەمبەرەو لەبەر کردووە، ھەر دەفرەیی لەجۆرە زانستی، وایەکیکیانم بەخش کردووە، کەبەریتی یە لەم فہرموودەو سوننەتە پەخشکراوانە، وەلێ ئەو جۆرەکی تریان ئەگەر پەخشی بکەمەو دەدەن لەگەردنم، کەبەریتی یە لەزانینی ئازاوەکان و لەنیشانەکانی ھاتنی قیامەت و گەلێ لەنیشانەو دەنگوباسی ئازاوە گیرەکانی ناو گەلی ئیسلام.

شیکردنەو:

ئەبوھورەیرە (بەزەیی خۆی لەسەر) دەیفہرموو (اعوذ باللہ من رأس السّتين وإمارة الصبيان) مەبەستی خەلافەتی یەزید بوو، کەلەسەری سالی شەستی کۆچی دا بوو، وەخودا نزاکەیی گێرا کرد بەسالی لەپیش ئەوہدا گیانی سپارد، ئەم جۆرە زانستە ھەروا بەئاسانی دەست ناکەوێ، ھەموو کەسیش لێ ی تێ ناگا، کەواتە واباشە بپروای پێ بکەین و زۆر لێ ی نەکوێنەو، نزا بەکۆلی دڵ بەپروای

ته و او ده و ده یه کیکه له هوکانی هاتنه دی ئاوات، بویه پر بهدل ده لیم: خودایه! بهشی باشمان تی بخه، منیش ده لیم: (أعوذ بالله من الشرك ومشتقاته).

۱۰۰- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ اسْتَنْصِتِ النَّاسَ فَقَالَ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ). (الحديث ۱۲۱ - أطرافه في: ۴۴۰۵، ۶۸۶۹، ۷۰۸۰). (۸۵)

جهریری کوپی عه بدوللا (پرووی خوی لى به) فه رمووی: له حه جی مالئاوایی دا پیغه مبهه (پرووی خوی لى به) پی پی فه رمو: (ئادهی مهردومه کهم بو بیدهنگ بکه تاقسه یان بو بکه) منیش فه رمانه کهیم به جی هیئا، ئه ویش وتاریکی بو دان و تیا فه رمووی: (نه کهن له پاش خووم پاشگهز ببنه و ده و ده کی کومه لی کافران و میلیه تی خوخور به رببنه سهرو گوئلاکی یه کتری و له سهه پر و پاتالی جیهان له گهردی یه کتری بدهن).

۱۰۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي بْنُ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (قَامَ مُوسَى النَّبِيُّ خَطِيْبًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ فَسُئِلَ أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا أَعْلَمُ فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرِدْ الْعِلْمَ إِلَيْهِ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ. قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ بِهِ؟ فَقِيلَ لَهُ اخْمِلْ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ فَإِذَا فَقَدْتَهُ فَهُوَ ثُمَّ فَأَنْطَلَقَ وَأَنْطَلَقَ بِفَتَاهُ يُوشَعَ بْنِ نُونٍ وَحَمَلَا حُوتًا فِي مِكْتَلٍ حَتَّى كَانَا عِنْدَ الصَّخْرَةِ وَضَعَا رُءُوسَهُمَا وَكَاَمَا فَاسَلَا الْحُوتَ مِنَ الْمِكْتَلِ فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا وَكَانَ لِمُوسَى وَفَتَاهُ عَجَبًا فَأَنْطَلَقَا بَقِيَّةَ لَيْلَتِهِمَا وَيَوْمَهُمَا فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا وَلَمْ يَجِدْ مُوسَى مَسًا مِنَ النَّصَبِ حَتَّى جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أَمَرَ بِهِ

(۸۵) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان معنى قول النبي (صلى الله عليه وسلم)

لاترجعوا بعدى كفاراً، رقم: ۶۵ = ۲۲۰ شيخا.

فَقَالَ لَهُ فَتَاهُ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أُنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ قَالَ مُوسَى ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا فَلَمَّا أَتَتْهَا إِلَى الصَّخْرَةِ إِذَا رَجُلٌ مُسَجًى بِنُوبٍ أَوْ قَالَ تَسَجًى بِنُوبِهِ فَسَلَّمَ مُوسَى فَقَالَ الْخَضِرُ وَأَكَلِي بِأَرْضِكَ السَّلَامَ فَقَالَ أَنَا مُوسَى فَقَالَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ نَعَمْ قَالَ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رَشْدًا قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا يَا مُوسَى إِنِّي عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عِلْمَيْنِي لَا تَعْلَمُهُ أَنْتَ وَأَنْتَ عَلَى عِلْمٍ عِلْمَكَهُ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَغْصِي لَكَ أَمْرًا فَانْطَلَقَا يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ لَيْسَ لَهُمَا سَفِينَةٌ فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ فَكَلَّمُوهُمْ أَنْ يَحْمِلُوهُمَا فَعَرَفَ الْخَضِرُ فَحَمَلُوهُمَا بِغَيْرِ نَوْلٍ فَجَاءَ عُصْفُورٌ فَوَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ فَتَقَرَّرَ نَفْرَةٌ أَوْ تَفَرَّتَيْنِ فِي الْبَحْرِ فَقَالَ الْخَضِرُ يَا مُوسَى مَا نَقَصَ عِلْمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا كَنَفْرَةٍ هَذَا الْعُصْفُورُ فِي الْبَحْرِ فَعَمَدَ الْخَضِرُ إِلَى لَوْحٍ مِنَ الْأَوَاحِ السَّفِينَةِ فَتَزَعَهُ فَقَالَ مُوسَى قَوْمَ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ عَمَدْتَ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَحَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تَوَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا فَكَانَتْ الْأُولَى مِنْ مُوسَى نِسْيَانًا فَانْطَلَقَا فَإِذَا غُلَامٌ يَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ فَأَخَذَ الْخَضِرُ بِرَأْسِهِ مِنْ أَغْلَاهُ فَاقْتَلَعَ رَأْسَهُ بِيَدِهِ فَقَالَ مُوسَى أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا؟ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا لَهُمَا فَوْجَدًا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ الْخَضِرُ بِيَدِهِ فَأَقَامَهُ فَقَالَ لَهُ مُوسَى لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى لَوَدِدْنَا لَوْ صَبَرَ حَتَّى يُقَصَّ عَلَيْنَا مِنْ أَمْرِهِمَا).

(الحديث ١٢٢ - أطرافه في: ٧٨، ٢٢٦٧، ٢٧٢٨، ٣٢٧٨، ٣٤٠٠، ٣٤٠١، ٤٧٢٥، ٤٧٢٦، ٤٧٢٧، ٦٦٧٢، ٧٤٧٨).^(٨٦)

سه عیدی کوری جوبه یر (برخی خوی لن بری) فهرمووی: به نیبنوعه باسم گوت: به قسه ی نهوف به کالی بی نهو موسایه که هاوړی ی خدری زینده بووهو داستانه که یان له قورئان دا باس کراوه نهو مووسا مه شهوره نییه که پیغهمبه ری نهوه ی ئیسرائیل بووه!

نیبنوعه باس (برخی خودمان لن بری) فهرمووی: نهو دوشمنی خودایه درؤ دهکا (نهو لای خوی پیاوی باشه و زانایه کی پایه به رزه چؤن هه لای گه وړه ی واده کا؟) چونکه من ثوبه یی کوری که عب خوی قسه ی بو کردم، فهرمووی: به گوئی ی خؤم ژنه وتم له دهمی حه زرم ت (دروودی خودی له سر بری) دمی فهرموو: مووسا پیغهمبه ر (دروودی له سر بری)، هه ئسایه وه له ناو نهوه ی ئیسرائیل دا وتاریکی دا، لیان پرسی: کی له هه موو که سی زاناتره؟ فهرمووی: من! خودای گه ورمیش - له بهر نهوه ی که زانینی نه م باسه ی هه واته نه کرد به عیلمی خودا - گله یی له موسا کردو سرووش و نیگای نارد بو: نه ی موسا! به نده یه کی من هه یه نهو له تو زاناتره، نیستا واله مه جمه عولبه حرمین (واته: له دواوانی دوو دمریای فارس و روم، که نیستا پیان ده گوتری دمریای سوورو دمریای سپی، که نیسته نهو پارچه زهوییه بووه به جمه مسر له نیوانی ئاسیاو نه فریقادا هه لکه نهراوه و کراوه به راره ی پاپوړی گه وړه، پی ی ده لئین: قه ناتی سوئس). مووسا فهرمووی: نه ی په رومردگارم! جا نهوه چؤن خؤم بگه یه نمه لای؟ فهرمووی: ماسیه ک ببرژینه و له گهل خؤت دا له زمه میله یه کا بیبه، جا له کویدا نهو ماسیه ت وون کرد نهو به نده یه م واله ویدا، جا له زمه میله یه کا ماسیه کی هه لگرت و خوی و یؤشه ی کوری نوون که هم سوخته ی بوو، هم خوشکه زای بوو که وتنه ری و رؤیشتن هه تا گه یشتنه لای تاویره که ی قه راخ دمریا که، که خدری زینده له وی بوو، نیتر له وی سهریان نایه وه و خه وتن، ماسیه که ش له زمه میله که دا راپه ری و هاته دمره وه که وته ناو دمریا که وه، وه به ناو نیړینه ی ناوی دمریا که دا خه نده کیکی بو خوی دروست کردو ریگه ی خوی گرته به رو که وته ری، خودای

گه ورهیش شلپاوی ناوه که ی که به پرۆیشتنی ماسیه که شهق دهبوو وهك تاقی
سهر دمرگاو په نجه ره کرد به توونیل له ژیر ناوه که دا!

له گیرانه وهیه کا: له بن نهو گاهه رده دا کانیوئ ههیه ناوی ژیا نه، مه شهووره
به ناوی حیات، همرچی شتی لهو ناوه ی لی بکهوئ زیندوو ده بیته وه، جا
ماسیه که له ناوی نهو کانیه ی لی ده کهوئ و ده جوئ ته وه و راده چهنئ و
له زه میله که دمرده په پری و ده چیه ناو دمریا که وه، که مووسا (سهلامی خوی لب بن)
خه بهری ده بیته وه یووشه ی هاوړئ ی له بیر نا بی باسی نه م حاله ی
ماسیه که ی بو بکا، جاماوه ی نهو رۆژه و شهوئ کی ته واو هه تا به یانی دمرۆن،
تابؤ سبه ی نی موسا به یووشه ده فهرموئ: نانی به یانی مان بو بیته، به پراستی
له م سه فهره مانا تووشی ماندووی بووین! فهرمووی: هه تا لهو شوینه رمت
نه بوون که خودا کرد بووی به نی شان بهوئ ههستی به ماندووی و گفتی و
شه که تی نه کرد، خزمه تکاره که ی عهرزی کرد: (أرأيت إذ أوتينا إلى الصخرة فإني
نسيت الحوت وما أنسانيه إلا الشيطان أن أذكره واتخذ سبيله في البحر عجباً)
که هف - ۶۳ / ۱۸ - قوربان! پیم نالی ی بوچی وام به سه رهات؟ دمرانی کاتی
گه یشتینه لای به رده کهو تو نووستیت، من شتی کی سه یرم دی، ته ماشام کرد و
ماسیه برژاوه که مان له ناو زه میله که دمرپه پری و خوئ فری دایه ناو
دمریا که وهو له سه ر شیوهیه کی زۆر سه یرو سه رسو په ی نه ر به ناوی ناوه که دا
دهستی کرد به پریشتن، من له بیرم چوو نه م رووداومت بو بگیر مه وه، دیاره
که شه ی تان نه وه ی له بیر برده وه به هوئ خه یالی دلّه وه. فهرمووی: نهو
تونیله ی که بو مووسا و شاگرده که ی سه رسو په ی نه ر بوو. موسا به یوشه ی
فهرموو: (ذلك ما كنا نبغ فارتداً على آثارهما قصصاً) ۶۴ / ۱۸ - ده ی نیمه بو
نه مه ده گه پین که تو دیوته، نیر پیک به شوینی خو یان دا گه پانه وه.
فهرمووی: واته: به شوینی خو یان دا پیک گه پانه وهو شوینه واری خو یانیان
دهقاو دهق هه لگرتنه وده تا گه یشتنه وه لای تاویره که، ته ماشایان کرد واپیاوئ

به نوینی خوی داپوشیوه، جا موسا سلاوی لیکرد، خضریش فهرمووی؛ له کوئ لهم ولاتی تویه نهه جوړه سلاوو رو ژباشییه ههیه. فهرمووی: من مووسام، خدری زینده فهرمووی: موسای پیغه مبهری بهنی ئیسرائیل؟ فهرمووی: به ئی نهوم، هاتووم بولای تو که لهه عیلمو زانسته نایابهی که له لای خوداوه فیركراوی هه ندیکم فیربکهی که بیی بههوی گه ییشتنم بهر مزای خودا، خدر فهرمووی: تو ناتوانی له گهل مندا خوت بگری و صهبر بکهی، نهی موسا! من خودا له عیلمو زانستی خوی بازه عیلمو زانستیکی وای فیتر کردووم تو به ته وای نایزانیته وهك من شارمزایی یهکی ته وایته نییه لهو بابته ده، که پیی دهگوتری: عیلمی حه قیقهت یا عیلمی له دوننی، یا زانستی بههرمی - علمی لدنی - وه ههروهه تویش خوی مهزن له عیلمو زانستی خوی بازه عیلمو زانیارییهکی فیتر کردووی که بریتی یه له شه ریعهتو عیلمی ظاهر من وهك تو نایزانم، که وایوو واز بیته تو بهر پیگهی خوت و من بهر پیگهی خوم، موسا فهرمووی: { قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا } ٦٩/١٨ - خودا یاری نه گهر پیگهه بدهی له خزمهتتا بم، ده بیی به باشی نارام دهگرمو سه ریچی له فهرمانت ناکهه، خدریش فهرمووی: { قَالَ فَإِنِ ابْغَيتِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا } ٧٠/١٨ - باشه، به لام به مهرجی لهشت زور مه کو له ره وه هه رجیم کرد قسه مه که وه ههقت به سه ره وه نه بی ههتا خوم تییت ده گهیه نم.

فهرمووی: پاش نه وه که له سه ره نهه مهرجه ریکه و تن هه ردوکیان له قه راخی ده ری که وه که و تنه ری، تا پا پوړی هات قسه یان له گه ئیان دا کردن که هه ئیان بگرن، خدریان ناسی به بی کری به خوړایی هه ئیان گرتن، که سواری پا پوړه که بوون له پر موسا چاوی ئی بوو که وا خدر به ته شوئ ته خته یهکی له ته خته کانی پا پوړه که هه لکه نه، موسا پی ی فهرموو: نه وه چیت کردا لای خوی نهه پیاوانه پیاوه تی یان له گه ئمان کردو به به لاش ئیمه یان هه لگرتو وه

کەچی تۆ دەجیت پاپۆرەکەیان کون دەکەیی، تاکوو سەرنشینەکانی نوقم بکەیی و لەئاویدا بخنکین، بەراستی تاوانی گەورەو ناھەموارت کرد، خدر فەرمووی: ھا! ئەدی من پێم نەگوتی کەتۆ لەگەڵ من ھەلناکەیت و ناتوانی ئۆقرەبگری؟ مووسا فەرمووی: لەبیرم نەبوو، لێم مەگرمو ھاوڕێیەکی باش بەو چاوپۆشیم ئی بکە، بانەبی بەمایەیی باری زەحمەت بۆم. فەرمووی: ئەم جاری یەکەمەیان مووسا لەیادی نەبوو، فەرمووی: لەوکاتەدا چۆلەکەیی ھات لەسەر لیواری پاپۆرەکە نیشتەوێ دەندووکیکی ژەند بەئای دەریاکەدا، خدر پێی فەرموو: زانیاری من و زانیاری تۆ لەچا و زانیاری خودادا وەک دەنووک ژەندنی ئەم چۆلەکەییە وایە بەم دەریایەدا. ئەوجا لەپاپۆرەکە ھاتنە دەریا و ھەردووکیان بەکەناری دەریاکەدا دەستیان کرد بەپۆشتن، لەناکا و خدر چاوی کەوت بەکۆرپێکی مەلکار لەناو مەلداپاری دەکرد، یەکسەر پری کرد بەسەریاو بەدەست وەک بەچکە چۆلەکە سەری ھەلکەندو ملی ھەلکیشا و بەبی قسەو پرسیار و چەندو چوون کوشتی! موسا پێی فەرموو: {أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا لُّكْرًا} ئەو مەلدا ھەلکەندو بێ تاوان و گیانە پاکەت بەناھەق چۆن کوشت، بەبی ئەوێ کەسیکی کوشتبێ لەخۆتەو کوشتت؟ بەراستی کاریکی زۆر ناڕەوات کردو کاری وانا شیرین کەس پەسەندی ناکا.

لەغایەتو لەئەموولی شەرحی تاجول ئوصولدا دەفەرمووی: دەگێرەو: خدر لەم رەدەدی موسایە زۆر تووڕە دەبی، دەچی دەفەیی شانی چەبی مەلەکە دەردەھێنێ و گۆشتەکەیی ئی دادەمەلێ، سەیر دەکەن لێی نووسراو: ئەم کۆرە کافرە قەت ئیمان و باوەر ناھێنێ! ئیتر موسا ھێواش دەبیتهو. خدر دەفەرمووی: {قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا} ٧٥/١٨ - کۆرە! من پێم نەگوتی کەتۆ لەگەڵ مندا ھەلناکەیی و ناتوانی سەر لەکاری من دەربکەیی و لەبەرئەو خۆت پێ ناگێرێ و ھەل دەدەیت؟! پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێت) فەرمووی: رەدەدی ئەم جارەیی خدر توندو تیزتر بوو لەرەدەدی جاری یەکەم.

مووسا فہرمووی: {قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا} ۷۶/۱۸ - نہ گھر جاریکی تر پاش نہ مجارہ ھلہی وام کردولہ مہرجی خۆم دمرچووم نیتر ھاوړیتیم مہکھ، نیتر بیانوو بہ ھانہت برپوم. فہرمووی: پاش ټھوہ کہوتنہوہ ړیگھو رؤیشتن ھتا چوونہ ناو ناوہدانییہک (شاری ټھنطاکییہ) لھوئ داوای نان و ناویان لھہموو خہلکی ټھو دئ یہ کرد کہ بیخۆن، بہ لآم کہسیان ھایل نہ بوون کہ میوانداری یان پئ بکھن و بہ نانومیدی رؤیشتن، دیواریکیان بینی خہریک بوو ھہرمس بہینئ و بکھوئ، خدر دەستیکی پیادا ھیناو راستی کردہوہ، مووسا پئی فہرموو: خہلکی ټھم شارہ بئ ویزدان و چرووکن، ټھم ھۆزہ لای خۆی ټیمہ بووین بہ میوانیان، کہچی نہنان و ناویکیان پیمان داو نہ میوانداری یان پئ کردین، نہ گھر ھہوہستت ببوایہ کریت ئی و مردہ گرتن و بہ کرئ دیوارہ گھت راست دہ کردہوہ، خدر فہرمووی: {هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأَلْتُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا} ۷۸/۱۸ - ټھمہ کاتی لھیکہ جیابوونہوہی من و توہیہ، بہ زووی ټھو شتانہت بۆ روون دہ کہ مہوہو نہینئ یہ کانت پئ دہلیم کہخۆت بۆ نہ گرا بہ رابہریان. پیغہ مہبری خۆمان (دروودی خودی لہسر ہر) فہرمووی خۆزگا مووسا پتر ددانی بہخۆیدا بگرتبایہ ھتا خودا زیاتر داشتانی ټھم دوو زاتہی باس بکردایہ بۆمان!

سہعیدی کوری جوبہیر (رمزی خوی لہ ہر) فہرمووی: ئیبنوعہبباس (رمزی خوہان لہ ہر) ټھم نایہتہی بہم قیرائتہ دہخویند: {وَكَانَ رَأَاهُمْ مُلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا} و ټھم نایہتہی تریشی بہم قیرائتہ دہخویند: {وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ}. (تاج/ ۷ ل- ۴ ز- ۲ ف- ۲ تاج- ۴ ز- ۱ ژ- ۳۹۷).

۱۰۲ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْقِتَالُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَبِأَن أَحَدَنَا يَقَاتِلُ غَضَبًا

وَيُقَاتِلُ حِمْيَةً فَقَالَ مَنْ قَاتِلٌ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ). (الحديث ۱۲۳ - أطرافه في: ۲۸۱، ۳۱۲۶، ۷۴۵۸) (۸۷)

نهبومووسا (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: پیاوی هاته خزمه تی حه زمرت (درودی خودی) گوتی: نهی پیغه مبهری خودا! غه زاو شه پرگردن له بهر رمزای خودا کامه یه پیمان بهر موو؟ چونکه نیمه هه مانه له پرغان ده جهنگی و دیه وی تو له بستینن، هه یشمانه ته نگه دمیگری و له سر هوژی خو ی ده کاته وه، پیاوی وا هه یه بو تالان شه پردهکا، هه یه بو ناوو شو رمت شه پردهکا، هه یه تاشوینی دیاربوی و بلین نازایه له بهر نه وه شه پردهکا، جانا یا نه مانه کامه یان له بهر رمزای خودایه؟ فهرمووی (درودی خودی له سر بن) (هه رکه سی له پیناوی شه ریه تی خودادا شه پرکاو جهنگ سازبدا نه وه له بهر رمزای خودایه). (ت ۸- ل ۷۱- ف ۱- تاج- ز- ۱۷ ژ- ۴۳۵ ج- ۴ = نية الجهاد وحكمه). (ش/ د/ ت/ ن).

۱۰۳ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَا أَنَا أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَرْبِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى عَصِيبٍ مَعَهُ قَمَرٌ يَنْفَرُ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سَلُّوهُ عَنِ الرُّوحِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا تَسْأَلُوهُ لَأَيَّجِيءُ فِيهِ بِشَيْءٍ تَكْرَهُونَهُ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لَتَسْأَلَنَّهُ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَقَالَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مَا الرُّوحُ فَسَكَتَ فَقُلْتُ إِنَّهُ يُوحَى إِلَيْهِ فَقُمْتُ فَلَمَّا انْجَلَى عَنْهُ قَالَ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتُوا مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) (الحديث ۱۲۵ - أطرافه في: ۷۴۶۲، ۷۴۵۶، ۷۲۹۷، ۴۷۲۱) (۸۸)

عبداللای کوری مه سعود (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: جار ی له مه دینه له خزمه تی حه زمرتدا بووم، له ناو باخه خورمایه کا دهر ویشتن، پیغه مبه

(۸۷) اخرجہ مسلم في الامانة، باب: من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، رقم: ۴۸۹۷-۱۹۰۴، ۴۸۹۹.

(۸۸) اخرجہ مسلم في صفات المنافقين، باب: سؤال اليهود النبي (صلى الله عليه وسلم) عن

(دروودی خودی لیسر بی) په لکه دارخورمایه کی پی بوو، له کاتی روښتن خوۍ ددها به سهریدا، له لای دهسته یی جوله که وه رابورد، بازیکیان گوتیان: بؤ پرسیری له باره ی گیان ه وه له موحه ممد نه که ین، بازیکی تریان گوتیان: پرسیری لی مه که ن، نه بادا وه لاهمه که یتان به دل نه بی، له پاش دا گوتیان: نه ی باوکی قاسم! رۆح چییه؟ گیانی گیانله بهر چییه؟ جا پیغه مبر (دروودی خودی لیسر بی) تاوی راوه ستاو پاما، نه و جا سهری بهرز کرده وه، زانیم که نه وه سرووشی بؤ هات، نه و جا فهرمووی: {وَيَسْأَلُكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا} ۸۵/۱۷ - واته: پرسیرت لی ده که ن له حه قیقه تی رۆح، له کونه و ماهیه ته و چییه تی نه و شته ی که پی ده گوتری گیان که گیاندار به بوونی نه و گیانداره و زیندووه و به نه بوونی نه و بی گیان ه و مردووه، له وه لامیان بفرموو: رۆح له و شتانه یه که به هوۍ فهرمانی خودا وه پیدا ده بی، نیوه نایزان و تی ناگه و په ی پی نابهن، له سنووری هوښ و فامی نیوه به دمره، له مه یش سهرتان سوپنه مینی، چونکی نه وه ی نیوه ده یزان له چا و نه وه ی که خودا ده یزانی زور که مه (ت ۶ ل ۲۷۱ ف ۱۹ = تاج ۴ ز ۱۸ ل ۳۲۵ ژ ۳۹۶۹ ج ۴ = ش / ت).

شیگردنه وه: له گپړانه ی ئیرمدا: له ناو کاو له کانی شاری مه دینه دا).

۱۰۴ - عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذَ رَدِيفَهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ قَالَ يَا مُعَاذُ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ثَلَاثًا قَالَ مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُونَ قَالَ إِذَا يَتَكَلَّمُوا وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتَمُّوا. (الحديث ۱۲۸ - طرفه في: ۱۲۹). (۸۹)

ئەنەس (پەزى خەۋى لىن بىن) فەرەرموۋى: جارى موعاڭ (پەزى خەۋى لىن بىن) لەپاشكۆى پېغەمبەرەوھ سوار دەبى، پېغەمبەر (دروودى خەۋى لىن بىن) دەفەرەموۋى: ئەى موعاڭ! موعاڭ دەفەرەموۋى: بفرەرموۋ ئەى پېغەمبەرى خودا! وام لەخزمەتتا سەرم لەپىتايە، پېغەمبەر (دروودى خەۋى لىن بىن) لى جارى واپانگى دەكا، موعاڭىش ھەرسى جارەكە واوھلامى دەداتەوھ. جا ھەزەرت (دروودى خەۋى لىن بىن) دەفەرەموۋى: (ھەركەسى شاھەتى بىدا كەھەر خودا خودايەو بەس وەموھەمەد پېغەمبەرى خودايە، بەزەمان ئەم گەواھى يە بىداو بەدل باومپى پى ھەبى، ئىتر خودا لەئەگرى دۆزەخ رەزگارى دەكا). موعاڭ ھەرزى دەكا: قوربان! بانەم مژدە خۆشە بەموسولمانان رابگەيەنەم باخوشىيان تى بگەوى، فەرەرموۋى: ئاخىر پىشت بەم مژدەيە دەبەستەن و لەكرەمەى باش سارد دەبەنەوھ و پىشتى لى دەكەنەوھ). بەلام موعاڭ لەكەتتى سەرمەمەركىدا ئەم فەرەرموۋەيەى راگەيانەدو گىرايەوھ بو موسولمانان، نەبادا بەشارەنەوھى و بەرەنەگەيانەدنى گوناھبار بى: (تاج ۱-ل ۲۴ ز-۴ ف-۳ = ۲۵-۲۶ ج-۴).

۱۰۵- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْخَقِّ فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا احْتَلَمَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ. فَقَطَّتْ أُمُّ سَلَمَةَ تَغْنِي وَجْهَهَا وَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْتَحْتَلِمُ الْمَرْأَةُ قَالَ نَعَمْ تَرَبَّتْ يَمِينُكَ فِيمَ يُشَبِّهُهَا وَلَكُهَا). (الحديث ۱۳۰ - أطرافه في: ۲۸۲، ۳۳۲، ۶۰۹۱، ۶۱۲۱). (۹۰)

ئوم سەلەمەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پېغەمبەرەو پەزى خودا لەو بىن) فەرەرموۋى: ئوم سولەيمى داىكى ئەنەسى كورى مالىك ھات بۆلاى پېغەمبەر (دروودى خودا لەسەر بىن) گوتى: ئەى پېغەمبەرى خودا! خودا

له گوتنى قسهى رهوا شهرم ناكا، كه وابوو ئايا نه گهر ئافرمت شهيتانى بوو
خوشتنى له سهره يانا؟ پيغه مبهىر فهرمووى: به ئى، نه گهر ئاوى بيته وهو
ههستى پى بكا. ئوم سه له مهش رووى خووى داپوشى و فهرمووى: نهى
پيغه مبهىرى خودا! بوچى ئافرمتيش شهيتانى ده بى؟ فهرمووى (دروودى خودى لىسر بى):
هه زاروكه! نهى چوون؟ نهى نه گهر شهيتانى نابيت و ئاوى نايه ته وه نهى به چى
شيوهى مناله كهى لى ده چى؟. (تاج - ۱ ف ۵ - ز ۳۰ = ز ۲۶۲ ج ۴ - د/ش)

۱۰۶ - عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ رَجُلًا مَذَاءً فَأَمَرْتُ
الْمِقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ أَنْ يَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ فَقَالَ فِيهِ الْوُضْوءُ).
(الحديث ۱۳۲ - طرفاه في: ۱۷۸، ۲۶۹) (۹۱)

ئيمامى على (زمى خوى لى بى) فهرمووى: مهزيم زور بوو، شهرميشم ده كرد بو
خوم له پيغه مبهىر (دروودى خودى لىسر بى) بپرسىم، چونكه كچه كهى خيزانم بوو،
جابه ميقدادى كورى نه سوهدم گوت بو ئه مه لى بپرسى، چونكه خوم شهرم
كرد، كه لى پرسى بوو فهرموو بووى: (چووكى بشورى و ده سنويز بگرى،
شتى وا خو شوردن پيوست ناكا) (تاج - ۱ ل ۱۱۳ - ف ۹ - ز ۲۳ - ش / د / ت / ن)
۱۰۷ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَجُلًا قَامَ فِي الْمَسْجِدِ
فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ أَيْنَ تَأْمُرُنَا أَنْ نُهْلَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُهْلُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ وَيُهْلُ أَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ وَيُهْلُ أَهْلُ نَجْدٍ مِنْ
قَرْنٍ وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ وَيَزْعُمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَيُهْلُ أَهْلُ
الْيَمَنِ مَنْ يَلْمَلَمَ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ لَمْ أَفْقَهُ هَذِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). (الحديث ۱۳۳ - أطرافه في: ۱۵۲۲، ۱۵۲۵، ۱۵۲۷، ۱۵۲۸،
۷۳۳۴). (۹۲)

(۹۱) أخرجه مسلم في الطهارة باب: المذى، رقم: ۳۰۳ = ۶۹۴.

(۹۲) وأخرجه البخارى ومسلم وأبو داود والنسائى من رواية ابن عباس، ومن جابر أيضا

أخرجه مسلم (عينى - ۲ - ۲۱۷، رقم: ۷۲) المترجم = مسلم حج ۲۷۹۵، ۲۷۹۶.

عہد و نلائی کو پی عومہر (ہمزای خود بیان لیں ہیں) فہرمووی: پی اوئی لہناو مزگہوتا
 ھہسا گوتی: نہی پیغہ مہبری خودا! لہ کو یوہ فہرمانمان پی دہکھی کہ نیحرام
 دابہ ستین و دەست بکہین بہ لہ بہ یکہ کردن؟ فہرمووی: خہ لکی مہ دینہ
 لہ ذولحہ لیغہوہ نیحرام دادہ بہ ستن، کہ نیستا ناودارہ بہیری عہلی، خہ لکی
 شامیش لہ جوحفہوہ، خہ لکی نہ جدیش لہ قہرنولہ نازیلہوہ). نیبنوعومہر
 (ہمزای خود بیان لیں ہیں) دہیفہرموو: بہ قہسہی ھہندی زانا، کہ یہ کی لہوانہ نیبنوعہباسہ
 گوا یہ پیغہ مہبر (درویدی خودی لیسر ہیں) فہرمووشیہ تی: خہ لکی یہ مہنیش لہ چای
 یہ لہ ملہ مہوہ نیحرام دادہ بہ ستن، کہ یہ کی کہ لہ کیوہ کانی تیہامہ، و مدوو قونان
 دوورہ لہ مہککہوہ). نیبنوعومہر دہیفہرموو: بہ لام من خوّم شتی وا
 لہ پیغہ مہبرہوہ حالی نہ بووم. (تاج - ۲ ل - ۱۶۰ ز - ۸۲ ف - ۲ ژ - ۱۴۹۶ ج - ۴).

۱۰۸ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّ رَجُلًا
 سَأَلَهُ مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ فَقَالَ لَا يَلْبَسُ الْقَمِيصَ وَلَا الْعِمَامَةَ وَلَا السَّرَاوِيلَ وَلَا الْبُرُتْسَ
 وَلَا ثَوْبًا مَسَّهُ الزَّرْسُ أَوْ الزَّغْفَرَانُ فَإِنْ لَمْ يَجِدْ الثَّغْلَيْنِ فَلْيَلْبَسِ الْخُفَّيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا
 حَتَّى يَكُونَا تَحْتَ الْكَعْبَيْنِ). (الحديث ۱۳۴ - أطرافه في: ۳۶۶، ۱۵۴۲،
 ۱۸۴۲، ۵۷۹۴، ۵۸۰۳، ۵۸۰۵، ۵۸۰۶، ۵۸۴۷، ۵۸۵۲). (۹۳)

دیسان فہرمووی: پی اوئی گوتی: نہی پیغہ مہبری خودا! بوکہ سی لہ نیحراما
 بی بہرگی نیحرام چی یہ؟ فہرمووی (درویدی خودی لیسر ہیں): میژمرو کراس و دہرپی و
 کلاوو ھہرجلی و مرس و زہغہرانی پیوہبی لہ بہری ناکا، ھہروا خوف لہ پی
 ناکا، مہگہر بوکہ سی کہ جووتی سؤلی دەست نہکہوئی، نہوا باجووتی خوف
 لہ خوار قاپہر قہ لہوہ بر پتہوہ - نہوجا لہ پییان بکا). (تاج - ۲ ز - ۸۳ ل - ۱۶۱
 ف - ۱ ژ - ۱۵۰۰). (ش / د / ت / ن).

راشه و شیکردنه وه:

زۆر لهم فهرمودانه كهوان له نامه‌ی زانین دا به‌دیمه‌ن په‌یوه‌ندی یان به‌باسیکی تره‌وه پتره هه‌تا به‌نامه‌ی زانین (کتاب العلم) دوه، به‌لام نه‌گهر بچینه‌وه سهر نه‌صله‌که که‌سه‌حیحی بوخاری یه‌ ده‌بینین له‌وی ئیمامی بوخاری نهم فهرموودانه‌ی له‌ناو چه‌ند سهرباسیکی جیا‌جیادا گیراوه‌ته‌وه، که‌دوور یانزیک په‌یوه‌ندی یه‌کی باش له‌نیوان فهرمووده‌کان و سهرباسه‌کانا هه‌یه، هه‌روه‌ک جوړه په‌یوه‌ندی‌ه‌کیش له‌نیوانی نامه‌ی زانسته و نه‌وسه‌رباسانه‌دا هه‌یه. بۆ نموونه نهم نامه‌ی زانینه‌ی دابه‌ش کردووه به‌سهر په‌نجاو چه‌ند سهرباس دا، وه‌ک: (باب فضل العلم: باسی گه‌ورمیی زانین) و (باب من سئل علماً وهو مشغل في حديثه فاتم الحديث ثم اجاب السائل)..تاد.

بسم الله الرحمن الرحيم

٤) نامه‌ی ده‌سنوێژ

١٠٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ مَنْ أَخَذَتْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ قَالَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ مَا أَلْحَدْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ فُسَاءٌ أَوْ ضَرَّاطٌ). (الحديث ١٣٥ - طرفه في: ٦٩٥٤) (٩٤)

ئه‌بو هوره‌یره (ه‌مزای خوی له‌ به‌) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خودی له‌سهر به‌) فهرمووی: (هه‌رکه‌سێ ده‌سنوێژی شکا تاده‌سنوێژ نه‌گرێته‌وه نوێژی دروست نییه) بیاویکی هه‌ضره‌مه‌وتیش گوتی: ئه‌ی ئه‌بوهورمیره! ده‌سنوێژ به‌چی ده‌شکی؟ فهرمووی: به‌بالیبونه‌وه‌و تپرو تسو شتی وا).

۱۱۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الرُّضْوَةِ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ). (الحديث ۱۳۶). (۹۵)

ديسان فہرمووی: لہ پیغہمبہرم بیست دہیضہرموو: (لہرؤزی قیامت دا نومہتم پیان دہگوتری: ماروی چوارہل سبی، چونکہ نہو شوینانہی نہندامیان کہناوی دہستنیژ دہیانگریتہوہ سبی و گہشو جوانن، بہہوی نہسہرو شوینہواری دہستنیژہوہ، دہی بؤ بہدہستہینانی نہم بہہرہ گہورہیہ لہکاتی دہستنیژ گرتن دا چہندہی دہتوانن قہشی و گہشی ی خوتان زورتر بکہن). (ریاض - ۸۲۴/۳ + تاج - ۱/ ۵۶ ز- ۶۹ ز- ۹).

۱۱۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَكَّهَ شَكَأَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلُ الَّذِي يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ لَا يَنْفَعُ أَوْ لَا يَنْصَرِفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا). (الحديث ۱۳۷ - طرفاه فی: ۱۷۷، ۲۰۵۶). (۹۶)

عہدوللای کوری زمیدی ئہنصارى (دروى خودای لہسہر ہن) سکالای نہو حالہم کرد کہ جاری واہیہ مروؤف لہناو دہست نویژدا واہست دہکا، کہتہرای یہک، یا بایہک، یاشتئ، لہپیشیہوہ یالہباشیہوہ دہردہچی، ئایا حوکم و برپاری نہم حالہ چی یہ؟ دہستنیژ بہشتی وا دہشکئ یانا؟ فہرمووی: (بالہکاتی وادا وادانی کہدہستنیژہکہی نہشکاودو ماود، لہبہرئہوہ پیویست ناکا کہخوی لہنویژہکہی بدزیتہوہو نویژہکہی بپری، بہلام ہمرکاتی دہنگی بایہکی بیست، یابؤنی دہرچوویہکی کرد، یاہہستی بہدہرچوونی تہرای یہک کرد ئہوہ دہستنیژہکہی دہشکئ). (ت - ۱/ ۱۲۶ ف - ۱ ز- ۲۶ ز- ۲۰۷، ۲۰۸).

(۹۵) أخرجه مسلم في الطهارة باب: استحباب اطالة الغرة والتججيل، رقم: ۲۴۶ = ۵۷۸ شيخا.

(۹۶) أخرجه مسلم في الحيض باب: الدليل على من يتيقن الطهارة ثم شك، رقم: ۳۶۱ = ۸۰۲ شيخا.

راڻه و شيڪردنه وه:

دەر چوونی توڙماو (مهنی) راجیایی تیادایه که له دهستونوژ شکینه کانه یانا، نهم فهرموودمیه یاسایه که له یاسا سهرمکییه کانی فیهه، که ههموو شتی له سهر نه صلی خوی دهمینی، تا به به لکه باری تری بو دهجه سپی گومان له کاتی وادا زیانی نییه. پیاوانی رشتهی نهم فهرموودمیه شهش که سن، رشته که خوی ناوایه: (حدثنا علي قال حدثنا سفيان قال حدثنا الزهري عن سعيد بن المسيب عن عباد ابن تميم عن عمه).

چهند خالیکی گرنګ هه یه له بابته تی زانستی فهرمووده شوناسی یه وه، لهه بونه یه دا ناماژهی بو دهکه ین:

١. نهم رشتیه ته حدیث و عه نه نه ی تیادایه.

٢. پیاوانی نهم رشتیه شهش که سن پینجیان له پیاوانی (الکتب الستة) ن، کوتوبی سیته نهم شهش په راوهن: بوخاری، موسلیم، نه بوداود، تیرمیزی، نه سائی، نیبنوماجه، به لام لهه شهش که سه (عهلی) یان له پیاوانی بوخاری و نه بوداود و تیرمیزی و نه سائی یه و بهس، چواریشیان مه دینه یین، عهلی به سره یی یه، سوفیان مه که یی یه، لهه رشتیه دا صه حابی له صه حابییه وه ریوایهت دهکا، له سهر فهرمایشتی که سانی که ده فهرموون عه ببادیش صه حابییه، عه بدوللای کوری زهید نو حودی یه واته: ناماده ی غه زای نو حود بووه، هاوبه شی تیادا کردووه خوی و باوکی و دایکی هاوړپی پیغه مبر بوون، چل و هه شت فهرمووده ی هه یه هه شتیان په سندی هه ردو و پیرن، له ته مه نی حه فتا سالیډا، له مانگی قوربان دا له شهره که ی روژی حه رره دا، که له (٦٣) کوچیدا بوو شهید کرا.

١١٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَامَ حَتَّى نَفَخَ، ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ. (الحدیث ١٣٨- أطرافه سبقت فی رقم- ٩٧). (١١٧/٩٦)

ثیبونوعه بباس (رزمی خودایان لیس بر) فهرمووی: شهوی له مالی مهیموونهی پوورم بووم، که هاسهری پیغه مبر بوو، چه زهرت (دروودی خودی لیس بر) خهوت، پاش ماوهیی هه لسا بو شه ونویژ، دهستونویژیکی سووکه لهی گرتو دهستی کرد به شه ونویژ، منیش دهستونویژیکی سووکه لهم گرتو به پرهوی (اقتدا) م پی کرد نه وهندهی خودا مهیلی له سهر بوو چه زهرت شه ونویژی کرد، نهوجا خهوت هوهو له ناو خهوه که پیدای دهستی کرد به پرخه پرخ، نهوجا بانگدر هات به شوینی داو عهرزی کرد که بجی نویژی به یانیان بوبکا، چه زهرت (دروودی خودی لیس بر) له خهوه که هی هه لساو له گه لیدا ته شریفی برد بو مزگهوت، به دهستونویژ که هی پی شووهو نویژی کردو به هوی خهوتنی پاش شه ونویژ که هوه دهستونویژی نه گرت هوه، دیاره پیغه مبران به خهوتن دهستونویژیان ناشکی، گه لی جار علی ماموستای شیخی بوخاری: دهی فهرموو: سوفیان فهرمووی: ثیبونوعه بباس دهی فهرموو: نهوجا خهوت هوهو له ناو خهوه که پیدای دهستی کرد به پرخه پرخ، گه لی جاریش له باتی نهوه دهی فهرموو: نهو جا راکشا هه تا دهستی کرد به پرخه پرخ نهوجا بانگدر .. تاد).

۱۱۳ - عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرَفَةَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشَّعْبِ نَزَلَ فَبَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَلَمْ يُسَبِّحِ الْوُضُوءَ فَقُلْتُ الصَّلَاةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ الصَّلَاةُ أَمَامَكَ فَرَكِبَ فَلَمَّا جَاءَ الْمُزْدَلِفَةَ نَزَلَ فَتَوَضَّأَ فَاسْبَغَ الْوُضُوءَ ثُمَّ أَقِيَمْتُ الصَّلَاةَ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثُمَّ أَنَاخَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَهُ فِي مَنْزِلِهِ ثُمَّ أُقِيَمَتِ الْعِشَاءُ فَصَلَّى وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا). (الحدیث ۱۳۹ - أطرافه فی: ۱۸۱، ۱۶۶۷، ۱۶۶۹، ۱۶۷۲). (۹۸)

ئوسامه ی کوری زهید (رزمی خودایان لیس بر) فهرمووی: پیغه مبر (دروودی خودی لیس بر) له حه جی مالتاوا پیدای له پوژی عهرمه دا له عهرمه فاته هوه گه پرایه هوهو کهوته ریو

رؤیشت بۆموزده لیفه، تاگه یشته رپچکه کانی حاجیان، که پییان ده گوتری؛ (شیعی حاجیان) شیع واته: رپچکه ی قه داشاخ، جاله وی ته شریفی دابه زی و گمی زی کردو ده ستونویژیکی سووکه له ی گرت منیش عه رزیم کرد: قوربان! لی ره نویژ ده که ی؟ فه رمووی: نه خه یر، نویژ هاله پی شمانه وه له ولاتره، ئینجا سواری ولاخه که ی بووه وه رؤیشت تاگه یشته موزده لیفه، له وی دابه زی و ده ستونویژیکی تیروپری گرت. ئه و جا قامه تی نویژ کراو نویژی شیوانی کرد، ئنجا هه رکه سه له جیگه ی خوی و شتری خوی لی ییخ دا، نه بادا ته شویشو سه رلیشیوان دروست بکه ن، له پاشا قامه تی جه ماعه تی نویژی خه وتنانیش کراو نویژی خه وتنانیشی به جه ماعه ت بۆ کردین و، هیج نویژی تری له نیوانیاندا نه کرد).

راهه و شیکردنه وه:

ئوسامه ی کوری زهید خوی و باوکی خۆشه ویستی پیغه مبه ر بوون، نازناوی (الحب بن الحب) ی بووه، نه خشی نقیمی نه نگوستیله که ی (حب رسول الله) ی بوو، کوری ئومومنه یمه نه، که دایه و له له ی پیغه مبه ر بووه به منالی په روه رده ی کردووه، ئه و منده هۆشیارو لیها توو بوو له ته مه نی هه ژده سالی دا، چه زره ت (دروودی خودای له سه ر بێ) کردی به سه ر کرده، که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) مرد ته مه نی بیست سال بوو، سه د و بیست و هه شت فه رمووده ی هه یه، یازده یان په سه ندی هه ردوو پیرن، دوو فه رمووده یشی له بوخاریدا هه یه و له موسلیم دا نیه، دوو فه رمووده یشی له موسلیم دا هه یه، له بوخاریدا نیه، که واته: کو ی فه رمووده کانی له سه حیه ین دا ده کاته: ۱۵ + ۲۲ = ۱۹، له وادیلقورا، له سالی په نجاو چواری کۆچیدا، له ته مه نی په نجاو پینچ سالی دا گیانی پاکی سپاردووه. (دروودی خودای له سه ر بێ) ئه م فه رمووده یه په سه ندی هه ردوولایه، موسلیمیش له چه جدا گیراویه ته وه.

١١٤ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ تَوَضَّأَ فَعَسَلَ وَجْهَهُ ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَمَضَمَضَ بِهَا وَاسْتَنْشَقَ ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَجَعَلَ بِهَا هَكَذَا أَضَافَهَا إِلَى يَدِهِ الْأُخْرَى فَعَسَلَ بِهِمَا وَجْهَهُ ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَعَسَلَ بِهَا يَدَهُ الْيُمْنَى ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَعَسَلَ بِهَا يَدَهُ الْيُسْرَى ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَرَشَّ عَلَى رِجْلِهِ الْيُمْنَى حَتَّى غَسَلَهَا ثُمَّ أَخَذَ غَرْفَةً أُخْرَى فَعَسَلَ بِهَا رِجْلَهُ يَغْنِي الْيُسْرَى ثُمَّ قَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ. (الحديث ١٤٠) (٩٩)

عهطای کوری یه سار فهرمووی؛ ئیبنوعه بباس (برزی خودیان لئ بن) دهستنوئیزی له سهر نهم شیوهیه گرت؛ دهموچاوی ناوا شوژد، لۆچی ناوی هه لگرتو له دهمی و له لووتی خوی رادا و هنگی کرد، ئینجا له وئچی ناوی تری هه لگرتو کردیه هه ردوو دهستییه وهو دهموچاوی شوژد، ئینجا لالوئچی تری هه لگرتو دهستی راستی شوژد، ئینجا لالوئچی ناوی تری هه لگرتو دهستی چهپی شوژد، ئینجا دهستی تهپر کردو دهستی تهپری هیئا به سهر سه رییدا، ئه و جا له وئچی تری هه لگرتو که مه که مه پرژاندی له قاجی راستی و پئی ی شوژد، ئه و جا لۆچی تری هه لگرتو قاجی چهپی پئی شوژد، ئه و جا فهرمووی؛ (به چاوی خۆم پیغه مبهرم دی (برودی خودی له سهر بن) ناوا وهك نهم دهستنوئیزی من له بهر چاوی ئیوه گرتم نه ویش ناوا دهستنوئیزی گرت). (ت - ١ / ١٣٥ = ز - ٢٨ - ژ - ٢٣٣ ل - ١٣٦ ج - ٤).

شیکردنه وه:

رشتهی نهم فهرموودهیه له سه حیحی بوخاریدا ئاواپه: (حدیثنا محمد بن عبد الرحمن قال أخبرنا أبو سلمة الخزازي منصور بن سلمة قال أخبرنا ابن بلال (یعنی سلیمان) عن زيد بن اسلم عن عطاء بن يسار عن ابن عباس) نهم

(٩٩) هذا الحديث من أفراد البخاری عن المسلم، ولم يخرج مسلم عن ابن عباس في صفة الوضوء شيئا (عینی/ ٢ / ٢٦٣، رقم: ٦) المترجم.

ناسك كاری یانه لهم رښته یه دا هه یه: ته حدیث و ئیخبارو عه نه نه ی تیادایه، تابیی له تابیی یه وه فهرمووده که ی گیراوه ته وه، واته: زه مید له عه طاوه، چونکه هر دوکیان تابیین، راوییه کان یابه غدادین یامه دینه بین، هه ندی له راوییه کان رافه و ته فسیری هه ندی له وشه کانیان کردووه و بۆ دوا خویان رویمان کردۆته وه که مه به ست له (ئیبنو بیلال) له رښته که دا سوله یمانی کوری بیلاله، زه میدیش یاراوییه کی تر پروونی کردۆته وه: که مه به ست له وه که له پاش شۆردنی قاچی راستی دمفرموی: ئینجا لویچئ ناوی تری هه لگرت و قاچی پئی شۆرد، مه به ست شۆردنی قاچی چه پیه تی به دواترین لویچ! نه م جوړه تیچه نه له زانستی فهرمووده شوناسیدا پئی ده گوتری: رافه و روونکردنه وه و ته فسیر، چونکه نامرازی رافه کردن به کاره یئراوه که (یعنی) یه، که به مانای (واته) ی کوردی یه، به لām به مه ناگوتری تیچه نی به واتای ئیداج که یه کیکه له نه نگه کانی فهرمووده و فهرمووده که ی پئی ده بی به مودره ج.

هه ندی دمفرمون: چه دیته کانی ئیبنو عه بباس، جگه له دم دوازد میه کیان، نیتر نه وانی تری له سه حابه کانی پیغه مبه ر بیستووه، زۆرجاران خو ی پونی کردۆته وه که چه دیته که ی له کئ بیستووه، وه ک فهرمووده ی ژماره (٧) ی نه م ته جریده، که خو ی دمفرموی: نه بوسوفیان بۆ ی گیرامه وه، یادمه فرموی: فلانه فهرمووده م له ئوسامه ی کوری زهید بیستووه، یاله فه ضلی برامم ژنه وت، چونکه خو ی له سه رده می پیغه مبه ردا میردمنال بووه، ده پازده سالان بووه، لهم فهرمووده یه دا وهرگرتنی ناوی تازه بۆ ته پرکردنی سه ره گیرانه وه ی تری نه م فهرمووده یه وهرگیراوه، که نه بوداود گیراویه ته وه به پئ ی یاسای: (فهرمووده هه ندیکی ده بی به رافه و روونکردنه وه بۆ هه ندیکی تری). نه م فهرمووده یه کیکه له و چه ند فهرمووده که مانه ی که ئیبنو عه بباس بۆ خو ی له پیغه مبه ری وهرگرتووه.

۱۱۵ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ). (الحديث ۱۴۲ - طرفه في: ۶۳۲۲) (۱۰۰)

نه نه س (رمزی خوی لیس بر) دمفه رموی: پیغه مبه ر (درویدی خودی له سر بر) که دهیویست
بجیته ناو ناودهسته وه دهیغه رموو: (اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث):
نه ی خودایه! په نا دهرم به په نای تو له شهر ی گوّل و دیلی شهیتانی چه په ن)
(ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۸ ف - ۵ ز- ۲۴ ز- ۱۸۶).

شیکردنه وه:

رشته ی نه م فهرمووده یه له رسته ی جوار که سیه کانی بوخاری یه.
۱۱۶ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: فَوَضَعْتُ لَهُ وُضوءًا، قَالَ: (مَنْ وَضَعَ هَذَا) فَأَخْبِرَ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ). (الحديث ۱۴۳).

ئیبنوعه عباس (رمزی خوهران لیس بر) فهرمووی: پیغه مبه ر (درویدی خودی له سر بر) جاری
رؤیشته ناو ناودهست، منیش ناوی دهستنویرم بو دانا، جاکه هاته دمره وه
ناوه که ی دی بو ی دانرابوو، فهرمووی: (کی نه م ناوه ی داناوه؟ عهرزی کرا:
که من دامن اووه بو ی، فهرمووی: خودایه! شارمزای شه ریعتی بکه و بیکه
به زانایه کی گه وره ی نیسلام). (ت/ ۵/ ۱۲۱ ف - ۳ رقم ۳۳۸۱ ز- ۲۱ تاج- ۳).

۱۱۷ - عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الْغَائِطُ فَلَا يَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ وَلَا يُولِّهَا ظَهْرَهُ شَرُّوا أَوْ غَرَّبُوا). (الحديث ۱۴۴ - طرفه في: ۳۹۴) (۱۰۱)

(۱۰۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: ما يقول اراد دخول الخلاء، رقم: ۳۷۵ = ۸۲۹.

(۱۰۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستطابة، رقم: ۲۶۴ = ۶۰۸ شيحا.

ئەبوئەيوبى ئەنصارى (رەزى خۇي لى بىن) فەر مووى پېغەمبەرى خۆشەويست (دروودى خودى لەسەر بىن) دەفەر موئى: (كەدەچنە سەر پېشاو نەرووبكەنە پرووگە (قىبلە) و نەپشتى تى بىكەن، بەلام پرووبكەنە ئەملاو ئەولا). (ش / د / ت / ن / تاج / ۸ / ۱۸، ژمارە: ۱۰ ز- ۴ ژ- ۱۹۱ ل- ۱۱۰ ج- ۴ = چاپى چوارەم).

ئەبو ئەيوب ئەنصارى يە، نەججارى يە، لەھۇزى نەججارى خالوانى پېغەمبەرە، بەدرى يە، ئامادەى پەيمانى بەيغەتولعەقەبەى دوھم بوو، پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) كاتى كۆچى كرد بۆ مەدينە دەورى مانگى ميوانى ئەو بوو، يەككە لەنوجەباى صەحابەكان (رەزى خۇدايان لى بىن)، سەدو پەنجا فەر موودەى لەكتىبە ناودارەكانى حەديثدا ھەيە، حەوت لەو سەدو پەنجاپە پەسەندى ھەردوو پيرن، كەيەكى لەو حەوت فەر موودەيە ئەم فەر موودەى ئىرەيە كەواين لەخزمەتى دا، چونكە پېشەوا موسلىمىش (رەزى خۇي لى بىن) ئەم فەر موودەيەى گىراوتەو، لەصەحىحى خۇيدا، لەباسى (الطهارة) دا، لە (باب: الاستطابة) دا، ژمارە: ۲۶۴ = ۶۰۸ شىخا. يەك فەر موودەيشى لەبوخارىدا بەتەنھا ھەيە، كەواتە كۆى فەر موودەكانى لەصەحىحەين دا دەكاتە: ۱۰۷ = ۸. ئەبوئەيوب لايەنگىرى ئىمامى عەلى بوو، لەگشت جەنگەكانيدا لەگەلیدا بوو. لەگەل سوپاكەى يەزىدى كورى مەعاوييەدا، دەچى بۆ فەتھى قوسطە نطەنييە، جاكاتى نزيك دەبنەو نەخۆش دەكەوئى، بەھاوړيكانى خۇى دەفەر موئى: (كاتى كەمردم لەگەل خۇتان تەرمەكەم ھەلگرن و بەرەو شارەكە بمبەن، لەكوئدا بەرابەرى دوژمن ريزتان بەست، لەبەردەم پىي خۇتاندا بمئيزن، ئەوانىش واپان كرد). گۆرەكەى لەنزيك شوورا كۆنەكەى قەسطە نطە نيە بوو، كەئىستا ناوئراو: ئەستەنبوول، مزگەوتىكى مەزن لەسەر گۆرەكەى دروست كراو، موسولمانان رېزىكى زۆر لەگۆرەكەى دەگرن، ئىستا بوو بەزيارەتگايەكى گەورە، لەخزمەتيدا لەكاتى بى بارانيدا داواى بارىنى باران لەخوداى گەورە دەكرى، وەنزاكەيان گىرادەبى و باران دەبارى. لەسالى پەنجای كۆچيدا وەفاتى كردوو، رەزاو رەحمەتى خوداى گەورەى لى بى. (بەروانە: عەينى/۲/۲۷۶).

۱۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ نَاسًا يَقُولُونَ إِذَا قَعَدْتَ عَلَى حَاجَتِكَ فَلَا تَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ وَلَا بَيْتَ الْمَقْدِسِ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَقَدْ ارْتَقَيْتُ يَوْمًا عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَنَا فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى لَبَتَيْنِ مُسْتَقْبِلًا بَيْتَ الْمَقْدِسِ لِحَاجَتِهِ). (الحديث ۱۴۵ - أطرافه في: ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۲). (۱۰۲).

عەبدوللای کوری عومەر (مزی خواہان لہ ہن) فہرمووی: کہ سانی ہن دەلین: کاتی لەسەر پێشاو دانیشتن بو سەراوکردن رووبەر ووی قیبلە، یارووبەر ووی بەیتولەقدیس دامەنیشە. بەلام من جاری نیشم هەبوو چوومە سەر سەربانەکە ی حەفصە ی خوشکم کەژنی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بوو: پێغەمبەر م دی خەریک بوو دەستی بەناو دەگەیاندا، لەسەر دوو خشتی کال روو بەرووی شام دانیشتبوو، پشتی لەرووگە بوو، سەراوی دەکرد. (ش/د/ ۱ ن / ن - تاج/ ۱ / ۱۲۰ / ۱۱ ز- ۲۴ ژ- ۱۹۲).

۱۱۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) (أَنَّ أَرْوَاجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنْ يَخْرُجْنَ بِاللَّيْلِ إِذَا تَبَرَّزْنَ إِلَى الْمَنَاصِعِ وَهُوَ صَعِيدٌ أَفِيحٌ فَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْجُبْ نِسَاءَكَ فَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُ فَخَرَجَتْ سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ زَوْجُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي عِشَاءً وَكَانَتْ امْرَأَةً طَوِيلَةً فَنَادَاهَا عُمَرُ أَلَا قَدْ عَرَفْنَاكِ يَا سَوْدَةُ حِرْصًا عَلَى أَنْ يَنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الْحِجَابِ). (الحديث ۱۴۶ - أطرافه في: ۱۴۷، ۴۷۹۵، ۵۲۳۷، ۶۲۴۰).

عائیشە (خوای ن رازی بێ) فہرمووی: دەستووری هاوسەرەکانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو، کە دەچوون بو سەراو بەشەو دەر دەچوون، دەچوون بو سەراو خانەکانی مەدینە کە چۆنکی پان و پۆربوو لەلامالان بوو، پێیان دەگوت: مەناصیع. عومەریش هەمیشە پێشنیاری دەکردو عەرزە ی حەزرەتی دەکرد:

قوربان! زنه گانت قه دهغه بکهو مه هیله له مال دمر بچن، پیغه مبه ریش نهیده کرد، تاشه وی له شهوان واپړی ده که وی سوده ی کچی زه معه، که هاوسه ری پیغه مبه ر بوو، دهمی خه وتنان له مال دمر ده چی و ده چی بو سهر او، له بهر نه وه ی سوده نافرته ټکی که له گه لت بوو، عومهر دیناسیته وهو بانگی دهکا: نه ی سوده! بزانه دهناسین، عومهر له پهر وشی نه وه ی نایه تی حجاب بیته خواره وه، به هیوای نه م مبه سته بهرزه نه م قسه یه ی کرد. جاخو دای گه وره و سهر و مر نایه ته کانی حجابی نارد، که باسی حوکی خودا پو شینی ژنانیان تیدا پروون کراوه ته وه).

روونکړنه وه:

مبه ست له حجاب له شه رعدا نه وه یه پیاو ته ماشای نارپه وای له شی نافرته ی بیگانه نه کا، نه ویش به م چند شی ویه جی به چی ده کړی: له مال نه وه به ووی پهرده و هودو جیگه ی جیاوه، له دمریشه وه به ووی سهرپوش و په چهو بالا پوش و بهرگی ناودامانه وه، جلی کوردی بهرگیکی شهرعی زور جوانه، له راستی دا جوانترین نمونه یه بو حجابی نیسلامی، گرنګ نه وه یه زن شهرمگای به جلیکی ژنانه بپوشی، هه تا نه گهر بلووزو پانتو لی ژنانه ی ناسایی به حورمه ت له بهر بکا ده بی، چونکه جل و بهرګ له بهشی عاداته، له بهشی عیبادات نییه، له بهر نه وه دروسته که به پی عورفو باوی سهرده م بگوری.

له راستی دا خوبه ستنه وه به هه موو عاده ټکی سهرده می حه زرمته وه له م سده یه دا زه حمه ته، شتی وا بو که سی خوی ده ست دما، وه شتی چاکیشه، به لام بوئه وخه لکه به گشتی زه حمه ته، بناغه ی نایینیش له سر ناسانکاری یه. بپروانه: تاج-۹ ل-۳۲۹ ناخری باسی زوه د=تاج-۵ ل-۳۱۷ کو تایی زنجیره-۹۹ ژ-۵۲۲۵ م. ۱۲۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ أَحْيَاءُ أُنَا وَغُلَامٌ مَعَنَا إِدَاوَةٌ مِنْ مَاءٍ يَغْنِي يَسْتَنْجِي بِالْمَاءِ).

وفي رواية: من ماء وعذرة، يستنجى بالماء. (الحديث ١٥٠ - أطرافه في: ١٥١، ١٥٢، ٢١٧، ٥٠٠) (١٠٣)

ئەنەس (دەزای خودایان لەسەر بێ) **فەرمووی:** پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) **کەدەچوو** بۆسەراو، من و کورپکی تر، جەوهندەیی ئاومان هەڵدەگرت و شوینی دەکەوتین، واتە: بەوئاوە تاراتی دەگرت، لەگێڕانەوێهەکا: من و کورپکی تر لەسێرە ی مندا، **کە پێغەمبەر** (دروودی خودای لەسەر بێ) **دەچوو** بۆ سەراو جەوهندەیی ئاومان بۆ دەبرد، بەو ئاوە تاراتی دەگرت، وەنەقیزەکەیشمان لەگەڵ خۆمان دەبرد، **پێغەمبەر** (دروودی خودای لەسەر بێ) **دایدەچەقاندو** دەیکرد بەبەرەست (سوترە) لەکاتی نوێژدا). (ش/ د/ ت - تاج/ ١/ ١٢٢/ ١ ز - ٢٥ ژ ٢٠١).

١٢١- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ وَإِذَا أَتَى الْخَلَاءَ فَلَا يَمَسُّ ذِكْرَهُ يَمِينِهِ وَلَا يَتَمَسَّحُ بِيَمِينِهِ). (الحديث ١٥٣ - طرفاه في: ١٥٤، ٥٦٣٠) (١٠٤)

ئەبوقەتادە (دەزای خۆای لەسەر بێ) **دەفەرمووی:** **حەزرمەت** (دروودی خودای لەسەر بێ) **دەفەرمووی:** (کاتی شت دەخۆنەوێهە لەناو جامەکەدا هەناسە مەدەن، کەسەراویش دەکەن بەدەستی راستتان چووکتان مەگرن، هەروا تاراتیش بەدەستی راستتان مەگرن). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ١/ ١٢٠/ ١٣ ز - ٢٤ ژ - ١٩٤).

روونکردنەوێه:

ئەبوقەتادە ناوی حاریث، یا نوعمان، یاعەمری کورپ رەببەیی یە، نازناوی (فارس رسول الله) یە. واتە: شاسوارەکی پێغەمبەری خودا، لەخزمەت حەزرمەندا (دروودی خودای لەسەر بێ) ئامادە ی غەزای ئوحوودو غەزای خەندەقو غەزاگانی

(١٠٣) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستنجاء بالماء من التبرز، رقم: ٦١٩=٢٧١.

(١٠٤) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: النهي عن الاستنجاء باليمين، وفي الاشرية رقم:

تری پاش خەندەق بوو، بەلام واناودارەگە ئامادەى بەدر نەبوو، سەدوھەفتا
فەرموودەى ھەيە، يازدەيان پەسەندى ھەردوو پيرن، دوو فەرموودەى تری
لەبوخارىدا ھەيە جگەلەو يازدەيەى کەپەسەندى ھەردوو پيرن ھەشت
فەرموودەى تری لەصەحیحى موسليم دا ھەيە، واتە: کۆى فەرموودەکانى
لەبوخارىدا دەکاتە: $۱۱+۲=۱۳$ فەرموودە، وەکۆى فەرموودەکانى لەموسليم دا
دەکاتە يازدە لەگەل ھەشت دا يەکسانە بەنۆزدە، سەرجمى فەرموودەکانى
لەبوخارى و موسليم دا دەکاتە: $۱۱+۲+۸=۲۱$ فەرموودە. راجيايى ھەيە لەشوینى
مردنیدا ھەندى دەفەرموون: لەمەدینە مردوو، ھەندى دەلین: لەکووفە
مردوو، لەسالى پەنجاو چواری کۆچى دا لەتەمەنى ھەفتا سالىدا فەرمانى
ھەقى يەزدانى بەجى ھیناوە رەزای خودای لى بى. لەزانستى فەرموودەدا زانینی
زیدو شوینی مەرگ و چەندیتی تەمەن و سالى مەرگى فەرموودەزان (راوى) و
جیگەى دانىشتنى و ناوى ناسیاوى، بایەخىکى چاکى ھەيە، زۆرجار دەبى
بەسەرچاوە بۆ روون کردنەوہى فەرموودەگە، يابۆ لەبارى و نالەبارى رشتەگەى.
بۆ نموونە: بەپىى مەرچى بوخارى بەيەك گەيشتنى فەقى و مامۇستا،
بۆگىرانەوہى فەرموودە لەلایەنى ئەو فەقى يەوہ لەو مامۇستايەوہ پىويستە،
دەبى ھەردوولا ھاوچەرەخ بن، وەكى تریش ئىمامى ھەمزە لەغەزای ئوھوددا
شەھید بوو، کەواتە کەسى لەوہوہ داستانى غەزای خەندەق بگىرپتەوہ راست
ناکا، بەلام داستانى غەزای بەدر بگىرپتەوہ دەبى و قسەگەى پىى تیدەچى،
چونکہ ئىمامى ھەمزە يەكێك بووہ لەپالەوانەکانى غەزای بەدر، کەلەسالى
دووہى کۆچى دا پرووى داوہ، لەغەزای ئوھوددا شەھید بووہ کەلەسالى دوہى
کۆچى دا روى داوہ، دەى چۆن ئەقل دەگىرئ کەنىمامى ھەمزە داستانى غەزای
خەندەق بگىرپتەوہ کەلەسالى چوارەمى کۆچیدا رووى داوہ.

بىجگە لەم ئەبوقەتادەيە لەناو يارانى پىغەمبەردا کەسىکى ترنيە
کەسناوى ئەبوقەتادە بى، کەواتە: ئەگەر يەكئى فەرموودەى بداتەپال

نه بوقه تادمیه کی تر له هاوړپایانی پیڅه مېهر (دروودی خودی لسمې برخې) قسه که ی چېگه ی گومانیکې گه وره یه، بگره دروویه کی پرووته، چوونکه به پیچېه وانه ی فهرمايشت و رای پسپوړانی نه م زانسته وده یه.

۱۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (اتَّبَعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَخَرَجَ لِحَاجَتِهِ فَكَانَ لَا يَلْتَفِتُ فَدَنَوْتُ مِنْهُ فَقَالَ ابْغِي أَحْجَارًا أَسْتَنْفِضُ بِهَا أَوْ لُحْوَةً وَلَا تَأْتِيَنِي بِعَظْمٍ وَلَا رَوْثٍ فَأَتَيْتُهُ بِأَحْجَارٍ بِطَرَفِ ثِيَابِي فَوَضَعْتُهَا إِلَى جَنْبِهِ وَأَعْرَضْتُ عَنْهُ فَلَمَّا قَضَى أَتْبَعَهُ بِهِنَّ). (الحدِيث ۱۵۵ - طرفه في: ۳۸۶۰) (۱۰۵)

نه بوهوره پره (همزی خوی لښ برخې) فهرمووی: پیڅه مېهر (دروودی خودی لسمې برخې) رویشیت بو سهر او، منیش دوا ی که و تم، حه زرم ت (دروودی خودی لسمې برخې) ده ستووری و ابو و ناو وری نه دمه دایه وه، جا که لی نزیک بوومه وه فهرمووی: (چه ند به ردیکم بو په یداکه، خو میان پی پاک ده که مه وه) یا قسه یه کی ناوای فهرموو، فهرمووشی: (به لام نیس قان و ته پال هم بو مه ی نه). منیش له داوینی جله کا نما چه ند به ردیکم بو بردو له ته نیشتیه وه دامن و پشت م تی کرد، کاتی سهر او ده کی ته و او کرد خو ی به به رده کان سړی). (تاج / ۱ / ۱۲۳ / ۲ ز- ۲۵ ز- ۲۰۲).

روونکړنه وه:

له م فهرمووده یه دا به لگه له سهر نه وه هه یه که پړوا یه تی حه دیث به مه عنا دروسته، واته: گیرانه وه ی مه به سستی فهرمووده که به قسه یی نه نجام بدا، که خو ی به شداری بکا له داړ شتنه که یدا، وه ک لی رده دا نه بوهوره پره دم فهرمووی: (یا قسه یه کی ناوای فهرموو).

۱۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَاظُ فَأَمَرَنِي أَنْ آتِيَهُ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ فَوَجَدْتُ حَجَرَيْنِ وَالتَّمَسْتُ الثَّلَاثَ فَلَمْ

أَجِدُهُ فَأَخَذْتُ رَوْثَةً فَأَتَيْتُهُ بِهَا فَأَخَذَ الْحَجَرَيْنِ وَأَلْقَى الرَّوْثَةَ وَقَالَ هَذَا رِكْسٌ).
(الحديث ١٥٦) (١٠٦)

عبدالوللای کوری مه سعوود (برجای خودایان لی بر) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بر) چوو بؤ سہراو، فہرمانی پی کردم گہسی بہردی بؤ بہرم، ہہتا لہپاش سہراوہکہ خویان پی پاک بکاتہوہ، گہپام دوو بہردم دؤزی یہوہ، گہپام بؤ بہردی سییہم چنگم نہکہوت، لہباتی ئہوہ تہرسہقولیکم ہہلگرت و دوو بہردہکہو تہرسہقوولہکہم بؤیبرد، جاہر دووبہردہکہی و مرگرت و تہرسہ قوولہکہی تووپرداو فہرمووی: (ئہمہیان نابی چونکہ چہپہلہ).

روونکردنہوہ:

عہدوپرہمانی کوری ئہسود یہکیکہ لہپیاوانی رشتہی ئہم فہرموودمیہ، تابیی یہ، فہرموودمی لہباوکی و لہ حہزرتی عائیشہ و مرگرتوہ، ئہعمہش و کہسانی تریش فہرموودمیان لہو و مرگرتوہ، زانیہکی کارابوو، ہہموو رؤزی حہوت سہد رکات نوژی دہگرد، نوژی شیوان و بہیانی بہیہک دہستنوژی دہگرد، واتہ: بہشہو نہدہخہوت، ہہربیدار بووہ، شہوی زیندوو دہگردموہ، ہہتا شہبہق ہہر خہریکی خواہہرستی بوو، ئہم فہرموودمیہ لہئہفرادی بووخاریہہ.
١٢٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً مَرَّةً). (الحديث ١٥٧) (١٠٧)

ئیبینوعہبباس (برجای خودایان لی بر) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بر) جارہ جارہ کہدہسنوژی دہشؤرد، ہہموو ئہندامیکی دہستنوژی یہک جار دہشؤرد).
(ب/ د/ ت/ ن - تاج/ ١/ ١٣٦/ ٣ = ز- ٢٨- ٣٥).

(١٠٦) هو من أفراد البخاری (عینی/ ٢/ ٣٠٢/ ٢٢) المترجم.

(١٠٧) هذا مما تفرد به البخاری عن مسلم وأخرجه الأربعة (عینی/ ٢/ ٢/ ٢٣) المترجم.

۱۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ). (الحديث ۱۵۸) (۱۰۸)

عہدوللای کوری یہ زیدی نہ نصاری (مزی خوی لہ ہر) فہرمووی: (پیغہمبہرم دی (بروودی خوندی لہسمر ہر) دہستنوویژی دہگرت، ہہموو نہندامہکانی دہستنوویژی دووچار دووچار شورد). (ب/ د/ ت/ تاج/ ۱/ ۱۳۶/ ۲ = ز-۲۸-ژ-۲۳۴-ج-۴).

راقہ وشیکردنہوہ:

نہم فہرموودہیہ لہنہفرادی پیری بوخاری یہ، موسلیم نہیگیراودتہوہ، ہہروا کہسی تریش لہکؤمہلہکہ (الجماعہ: بوخاری، موسلیم، نہبوداوود، تیرمیژی، نہسانی، نیبنوماجہ) نہیگیراودتہوہ، بہلام لہنہبوہورہیرہوہ نہبوداوودو تیرمیژی گیراویانہتہوہ (عینی/ ۳/ ۴/ ۲۴)

۱۲۶- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: (دَعَا يَأْنَاءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى كَفِّهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ فَعَسَلَهُمَا ثُمَّ أَذْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْيَأْنَاءِ فَمَضَمَضَ وَاسْتَنْشَقَ ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مِرَارٍ ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. وَفِي رَوَايَةٍ: أَنَّ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا لَوْلَا آيَةُ مَا حَدَّثْتُكُمْوه سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَتَوَضَّأُ رَجُلٌ يُحْسِنُ وَضُوءَهُ وَيُصَلِّي الصَّلَاةَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الصَّلَاةِ حَتَّى يُصَلِّيَهَا قَالَ غُرُوءُ الْآيَةِ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ). (الحديث ۱۵۹ - أطرافه في: ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۹۳۴، ۶۴۳۳) (۱۰۹)

(۱۰۸) هذا من افراد البخاری ولم يخرجہ غیرہ من الجماعة (عینی/ ۳/ ۴/ ۲۴) المترجم.

(۱۰۹) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: صفة الوضوء وكماله، رقم: ۵۲۷=۲۲۶ شيجا.

حومرانی نۆکه‌ری عوئمان (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: عوئمان (رمزی خوی لئ بئ) داوای
 ئاوی دەسنوێژی کردو ئاوا لەسەر ئەم شیوەیە دەستنوێژی گرت: لەپیشا ئاوی
 کرد بەهەردوو دەستی خۆیدا، هەردوو دەستی تاهەردوو مووچەکانی سێ جار
 شۆرد، ئنجا دەستی راستی کرد بەناو دەرەکەداو سێ جار ئاوی لەدەمی و
 لەلووتی راداو هنگی کرد، ئنجا سێ جار دەم و چاوی شۆرد، ئنجا سێ جار
 دەستی راستی هەتا ئانیشکی شۆرد، ئینجا سێ جار بەوچەشنە دەستی
 چەپیشی شۆرد، ئینجا دەستی تەپری هیئا بەسەر سەریداو، سەری خۆی مەسح
 کرد، ئینجا قاچی راستی هەتا هەردوو قاپە رەقەلەیی سێ جار شۆرد، ئینجا
 سێ جار بەوچەشنە قاچی چەپیشی شۆرد، لەپاشا عوبمان فهرمووی بەچاوی
 خۆم پیغەمبەرم (دروودی خودی لەسەر بئ) دی وەك ئەم دەستنوێژی من گرتەم
 لەبەر چاوی ئیو، ئاوا دەستنوێژی گرت وئەوجا فهرمووی (دروودی خودی لەسەر بئ)
 هەرکەسێ دەستنوێژی بگری ئەچەشنی ئەم دەسنوێژی کەئیستا من گرتەم،
 ئنجا هەلسی دوو رکات نوێژی پوختی دوو لەخەیاڵی کاروباری دنیایی بکا،
 یاپتر لەدوو رکات بکا بەهەمان شیوە، ئیتر خودای گەورە لەگوناھی لەوەپیشی
 خوش دەبێ) لەگێڕانەوێهەکا: عوئمان (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: ئاگادار بن بائەم
 فهرموودەیه‌تان پێ بلێم، بەخودا لەبەر ئەو ئایەتە نەبێ کەهەرپەشە
 لەشاردنەوێ زانستی ئایینی دەکا، بەپێویستم نەدەزانی کەبۆتانی بگێرمەو،
 بەگوێی خۆم لەزاری پیرۆزی خوشەویستم بیست، دەیفەرموو (دروودی خودی لەسەر
 بئ): (هەرکەسێ دەستنوێژی بەجوانی بگری، ئەوجا نوێژی لەپینج فەرزەکان
 بکا، مسۆگەر کەخودا لەگوناھی ئەو ماوێهێ هەتا نوێژە فەرزەکەیی تری دوا
 ئەو نوێژە، خوش دەبێ). (ت/ ١ / ١/٣٥ ز ٢٨ ژ-٢٣٣). عورووی کوری زوبەیر
 دەرەموئ: (مەبەست لەم ئایەتە کەعوبمان لەم شوێنەدا ئاماژەیی بۆ دەکا
 ئایەتی سەدو پەنجاو نۆی سورەتی بەقەرەیه کەدەرەموئ: {إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ
 مَا أُنزِلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ

وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ { واته: (ئەو کەسانەى کەئەو بەلگەو نیشانە روژشانە
 حەشار دەدەن، کەخوادی گەورەو سەرورەر ناردوونى و لەنامە ئاسمانى یەکاندا
 روونى کردوونەتەو و بۆ مەردووم، ئەم جوړە کەسانە لەسەر ئەم جوړە تاوانە
 گەورانە، کەبریڤتى یە لەشاردنەو و زانستى نایینى، هەموو نەفرەتکەرئ
 نەفرەت و لەعنەتیان ئى دەکەن!).

روونکردنەو:

گەرچى ئەم نایەتە پیرۆزە دەرەق بەخاوەن نامەکان هاتۆتە خوارەو
 بەتایبەتى، بەلام بایەخ و عیبرت بەگشتیایەتى ی بیژەیه، عیبرت بە
 عومومى لەفظە، ئەک بەهۆیە تایبەتەکە، کەواتە: هەرکەسى زانستى نایینى
 حەشاربدا، سەر بەهەر نایینى بى، بەر هەرەشەى ئەم نایەتە دەکەوئ،
 فەرمانرەوای سییەمى موسوڵمانان ئیمامى عوثمانى کورپى عەففان، دایکى
 ناوى (اروى) یە کچى پوورى باوکى پێغەمبەرە لە پێغەمبەر منالترە،
 ناودەبرئ بە: ذو نورەین، واتە: دوو نوور، چوونکە دوو کچى پێغەمبەرى
 هیناوە لەپیشا روقیەى هیناوە، کەرۆقیە دەمرئ ئومموکەلثووم دەهینئ،
 روقیەو ئومموکەلثووم کچى پێغەمبەر بوون، دروودى خوا لە پێغەمبەر و
 رمزای خودا لەوان بى، سەدو چل و شەش فەرموودەى لەکتیبە ناودارەکانى
 سوونەتدا هەیه، پێشەوا بوخارى یازدەیانى گێراوەتەو.

لەپاش شەهید بوونى ئیمامى عومەر، لەیەگەم روژى موحەررەمى سالى
 بیست و چوارى کۆچى دا کرا بەجئ نشینی سییەم، دەولەتى ئیسلام لەسەر
 دەستى ئەودا تەواو تەواو دامەزراو رووبەرى فراوان بوو، سامان ئەوقى
 دایەو، مال زۆر زۆر بوو، وای ئى هاتبوو خەلک کەنیزەکیان دەکرى
 سەر بەسەر بەپارە، گرنگترین و ناودارترین کارى ئیمامى عوثمان جەمعى
 قورئان بوو، لەتەمەنى هەشتاو دوو سالتیدا، لەفەرتهنەیهکى کوپرانەدا،

له‌پوڅی هه‌ینی دا، پیکه‌وتی هه‌ژده‌ی مانگی قوربانی سالی (۳۵) کۆچی، له‌کاتی ده‌ورکردنه‌وه‌ی قورئاندا، نه‌سووه‌ی ته‌جیبی شه‌هیدی کرد، قورئانه‌که له‌باوه‌شی دا بوو خوینه‌که‌ی پڙا به‌سه‌ر نه‌م نایه‌ته‌دا؛ (فسیکفیکهم الله) هه‌زار ره‌حمه‌ت له‌ئیمامی جه‌زم‌ری که‌له (ذات الشفا) دا ده‌فه‌رموئ:

فَذَبِّحُوهُ تَالِي الْقُرْآنَ
بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَصْحَفِ الْعِثْمَانِي!

(بروانه: تاج/ ۵ / ۳۳۱ / ۱ = تاج- ۴ ز- ۹۴ ژ- ۳۶۸۴ هه‌روا تاج/ ۵ / ۴۵ ز - ۸ هه‌تا
ف - ۱۶ تاج- ۲ ز- ۸ ژ- ۲۲۷۲ هه‌تا ۲۲۸۷).
به‌گوردی واته:

وَهَكَ بِرَخ سَهْرَبِي، سَهْرَبَا عَوْثْمَانَ

کاتی شه‌هید بوون، قورئان له‌سه‌ر پان

۱۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:
(مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْشِرْ وَمَنْ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ). (الحديث ۱۶۱ - طرفه في: ۱۶۲ طرفه
في: ۱۶۱) (۱۱۰)

ئه‌به‌وه‌ره‌یره (په‌زی غوی له‌ به‌) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (مرووی غودی له‌ سه‌ر به‌) فه‌رمووی:
(هه‌رکه‌سی ده‌ستنوێژ ده‌گرێ باهنگ بکاو ئاو له‌لوولتی رابدا، وهه‌رکه‌سی
به‌به‌ردو شتی وا تارات ده‌گرێ، بابه‌چه‌ند به‌ردیکی تاک خو‌ی پاک بکاته‌وه،
وه‌ک سی یاپینج یا‌حه‌وت وه‌ هه‌روه‌ها). (ش/ ت/ ن- تاج/ ۱ / ۱۳۴ / ۱ ز- ۲۸ ژ- ۲۳۳).

۱۲۷- (مکرر) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أُنْفِهِ ثَمَّ لِيَنْشِرْ وَمَنْ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ وَإِذَا

اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يُدْخِلَهَا فِي وَضُوئِهِ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَذَرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ. (مكرر) (الحديث ١٦٢). (١١١)

ديسان نهو (زمری خوی لی به) فہر مووی پیغہ مبهری خوا (درویدی خودی لیسر بہ) فہر مووی:
(کاتی یہ کیٰ لہ نیوہ دمستنویر دہگری بائو بکاتہ لووتی یہ وہو ناو لووتی پاک
بکاتہ وہو نہوجا هنگ بکا، وہمہرکہ سیٰ بہ بہردو شتی وا تارات دہگری
بابہ چہن بہر دیکی تاک تارات بگری، کاتیکیش لہ خہو ہہ لہ دستن دہست
مہکمن بہ ناو حاجہ تہ کدہا، کہ ناوی دمستنویر کہی تیادیہ، لہ پیشا سیٰ جار
لہ دمرہ وہی حاجہ تہ کہ دمستتان پاک بشورن، نہوجا بوٲتان ہہیہ دہست بکہن
بہ ناویدا، بہ مشت یابہ لوٲج ناوی لی ہہ لگوٲزن، چونکہ نیوہ نازانن دمستتان
بہ شہو لہ کاتی خہو تن دا چی بہ سہر ہاتو وہو بہر کوئی ی تری جہستہ
کہو تووہ، دوور نیہ کہ بہرشتیکی پیس کہو تبی!). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ٨
١/١٣٠ ز- ٢٧ ژ- ٢٢١).

١٢٨- عَنْ ابْنِ عَمْرِو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَقَدْ قِيلَ لَهُ: (رَأَيْتَكَ لَا تَمَسُّ مِنَ الْأَرْكَانِ إِلَّا الْيَمَانِينَ وَرَأَيْتَكَ تَلْبَسُ الثَّعَالِ السَّبْيَةَ وَرَأَيْتَكَ تَصْبُغُ بِالصُّفْرَةِ وَرَأَيْتَكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهْلَ النَّاسِ إِذَا رَأَوْا الْإِهْلَالَ وَلَمْ يَهْلُ أَنتَ حَتَّى كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ أَمَّا الْأَرْكَانُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمَسُّ إِلَّا الْيَمَانِينَ وَأَمَّا الثَّعَالُ السَّبْيَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبَسُ الثَّعْلَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا وَأَمَّا الصُّفْرَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْبُغُ بِهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَصْبُغَ بِهَا وَأَمَّا الْإِهْلَالُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلُ حَتَّى تَنْبُعَ بِهِ رَاحِلَتُهُ. (الحديث ١٦٦-١٥١٤، ١٥٥٢، ١٦٠٩، ٢٨٦٥، ٥٨٥١) (١١٢)

(١١١) (مكرر) رواه الخمسة، أخرجه مسلم، باب: كراهة غمس المتوضيء يده المشكوك في نجاستها في الاناء (شرح النووي على صحيح مسلم ج/٢ ص ١٧٨، تاج الاصول ج/١ ص ٩٩ طبعة/٤) المترجم= ٥٥٩ شيحا ت- ج١- ز ٢٨- ژ ٢٣٢).

(١١٢) أخرجه مسلم في الحج باب: الإهلال من حيث ينبعث به راحلته رقم: ١٨٧٧.

عوبه ییدی کوپی جو ره یچ فهرمووی: عهرزی ئیبنوعومهرم کرد: قوربان! بۆ
تۆ چوار شت هه یه دهیانکه ی، که چی برادهرهکانی ترت نایکه ن؟ فهرمووی:
ئهوانه گامانه ن ئه ی کوپی جو ره یچ! گوتم: دهتبینم لهکاتی تهوافی کابه دا
له چوار گۆشه که ی کابه، بهس ئه و دوو گۆشه یه دست پیاده هینی و ماچیان
دهکه ی، که ناودارن به دوو گۆشه یه مه نییه کان، دهشت بینم سۆلی سه بتیش
له پی دهکه ی، که به سۆلی چه رمی خۆشه کراوی بی کۆلک و مووده گوتری،
دهشت بینم مووی خۆت و هه روا پۆشاکت به رهنگی زمره رنگ دهکه ی،
مه ردومیش له مه که که که مانگی نوئی قوربانیان دی، نیتر ئیحرامی هه ج
یاعه مره دادبه ستن، که چی تۆ له مه که که ده بی هه تا رۆژی هه شته می مانگی
قوربان، که ناوداره به رپۆژی ته رویه، ئیحرام دانابه ستی؟ ئیبنوعومهر
فهرمووی: دهبا بۆت روون بکه مه وه که بۆ واده که م: من بۆیه دهست ده هینم
به دوو گۆشه یه مانی یهکانی کابه داو ماچیان دهکه م، چونکه نه مدیوه
پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) جگه له م دوو گۆشه یه گۆشهکانی تری کابه ماچ بکا،
یاده ستیان پیدایه نیی، وه پیغه مبه ریشم به چاوی خۆم دیوه سۆلی سه بتی
له پی دهکرد، وه ده سنوپیژی پیوه ده گرت، بۆیه منیش هه ز دهکه م که ئه و جو ره
سۆله له پی بکه م، چونکه به ته رهسته کان زۆر تر سۆلی چه رمی خاویان له پی
دهکرد، به کاره یانی رهنگی زمره دیش له به رنه ومیه، که من خۆم دیومه که
پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) رهنگی زمره دی به کار ده هینا، له به رنه وه منیش
هه ز دهکه م ئه و رهنکه به کار به یینم و له وه دا پیغه مبه ر بکه م به سه رمه شق
بۆخۆم، مه سه له ی ئیحرام دابه ستیش ئه وه ی من دیومه ئه مه یه: پیغه مبه ر
(دروودی خودی له سه ر بی) کاتی ئیحرامی دادبه ست که ولاخه که ی له ژیری دا هه لده ستایه
سه رپی و به ره و مینا ده که وته ری). (بروانه زنجیره / ٩٥ تاج / ٢ / ١٨٥ = ١٥٤٣ هه تا ١٥٥١).

۱۲۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ الْتَيْمَنُ فِي تَنَعُّلِهِ وَتَرْجُلِهِ وَطَهْوَرِهِ وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ) (الحديث ۱۶۸ - أطرافه في: ۴۲۶، ۵۳۸۰، ۵۸۵۴، ۵۹۲۶) (۱۱۳)

عائیشه (مرزى خوى لى بى) دمفهرموى: خوښه ويست (درودى خودى لى بى) (تابوى بكرايه له گشت كاروباريكى خوى دا چه زى له و مېوو كه لای راست پيش بخت، وهك پيلآو له پي كړدن و سهردهيڼان و مووشانه كړدن و دهستنويز گرتن و گشت كاروباريكى بابه خدارى تر). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۴/ ۱۵۴ - تاج- ۱- ۳۲- ۳- ۲۸۰ + تاج/ ۴/ ۱۴۰/ ۴).

۱۳۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَائِثَ صَلَاةِ الْعَصْرِ فَالْتَمَسَ النَّاسُ الْوُضُوءَ فَلَمْ يَجِدُوهُ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِوُضُوءٍ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ الْإِنَاءِ يَدَهُ وَأَمَرَ النَّاسَ أَنْ يَتَوَضَّعُوا مِنْهُ قَالَ فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَتَّبِعُ مِنْ تَحْتِ أَصَابِعِهِ حَتَّى تَوَضَّعُوا مِنْ عِنْدِ آخِرِهِمْ) (الحديث ۱۶۹ - أطرافه في: ۱۹۵، ۲۰۰، ۳۵۷۲، ۳۵۷۳، ۳۵۷۴، ۳۵۷۵) (۱۱۴).

نه نه س (درودى خودى لى بى) هه رموى: نزيكى نويزى عهصر بوو، روانيم ياران ده گه پان بو ئاو بو دهستنويز، ئاو نه بوو، تاله جاميكا هه نى ئاويان هيئا بو پيغه مېهر (درودى خودى لى بى) بو دهستنويز، پيغه مېهر (درودى خودى لى بى) دهستى خسته ناو دمفره كه وهو دهستوورى دا به خه لكه كه دهستنويزى لى بگرن، به چاوى خوږ دممدى كه ناو كه له نيوانى په نجه كانى پيغه مېهر وه (درودى خودى لى بى) وهك كانى هه لده قولايه ناو جامه كه وه، ئيتز عه شامه ته كه هه تا دوا كه سيان لهو ناوه دهستنويزيان گرت). (ش/ ت - تاج/ ۴/ ۳۳۴ + ۲ + ۱ + ۳ + ۴ - تاج- ۳ ز- ۱۰۴ ژ- ۳۱۷۱، ۳۱۷۰، ۳۱۷۲، ۳۱۷۴).

(۱۱۳) اخرجه مسلم في الطهارة باب: التيمن في الطهور وغيره، رقم: ۲۸۶ = ۶۱۶.

(۱۱۴) اخرجه مسلم في الفضائل باب: في معجزات النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ۵۹۰۱-۲۲۷۹.

۱۳۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا حَلَقَ رَأْسَهُ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَوَّلَ مَنْ أَخَذَ مِنْ شَعْرِهِ). (الحديث ۱۷۱- طرفه في: ۱۷۰) (۱۱۵)

ئەنەس (پەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەحەجی مائثاوی دا سەری خۆی تاشی، یەکەم کەس لەو قەژە پیرۆزە بەرکەوت ئەبو طەلحە بوو). (تاج/۲/ ۲۱۶ زنجیرە/ ۱۱۱-ز. ۱۰۸ ژ-۱۵۹۶).

رافە و روئکردنەوه:

ئەم فەرموودەیە دەبێ بەبەلگە لەسەر چەند بێر (حوکم)ی، وەك پاکیی موو، پاکیی ئەو ئاوەی مووی پێ دەشۆرێ، سەرتاشین سوننەتی پێغەمبەرە، خۆ مووفەرك کردن بە مووی پیرۆزی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) سوننەتە لەخودەیبیبیە خیراشی کۆری ئومەییە سەری پێغەمبەری تاشی لەحەجی مائثاوی دا.

باسی: بەرماوەی سەکو شوین پای لەناو مزگەوتا

۱۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِثَاءِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعًا). (الحديث ۱۷۲). (۱۱۶)

ئەبوھورەیرە (پەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (کەسەگ یان بەراز دەمی نایە ناو حاجەت و قاپتانەوه هەرچی تێدايە

(۱۱۵) أخرجه مسلم في الحج، باب: بيان ان السنة يوم لنحر أن يرص ثم ينحر، رقم: ۱۳۰۵=۳۱۴۲-۳۱۳۹، ۱۵۹۶.

(۱۱۶) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: حكم ولوغ الكلب، رقم: ۲۷۹=۶۴۶.

بیریزن، نینجا حهوت جار بهناو بیشۆرن). لهگیرانه و میهکی تردا: (جاری
 حهوتهمیان بهخولاو). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۰۹/ ۴ = ز- ۲۴- ژ- ۱۶۲).
 ۱۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ الْكِتَابُ تُبُولُ
 وَتُقْبِلُ وَتَذْبُرُ فِي الْمَسْجِدِ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَكُونُوا
 يَرُشُونَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ).

ئیبونوعومهر (مزی خولهان لى به) فهرمووی: لهسهردهمی پیغه مبهردا (دروودی خودی لى به)
 به) سهگ دمهات و دهجوو بهناو مزگهوته کهى پیغه مبهردا، تهنانهت جاری
 وادهبوو میزیشی تی دهکرد، چونکه مزگهوت دمرگای نهبوو، لهگهڵ نه و مېشا
 ناویشیان لهشویڼ میزه کهى نه ده پرژان چ جای شوږدنه وهی).
 ۱۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: (لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ مَا يُحْدِثُ).
 (الحديث ۱۷۶ - أطرافه في: ۴۴۵، ۴۷۷، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۵۹، ۲۱۱۹،
 ۴۷۱۷، ۳۲۲۹).

ئهبوهور دیره (مزی خوی لى به) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودی لى به) فهرمووی:
 (بهندهی خوا ههتا لهناو مزگهوتدا چاومنواړی نو یژ بکا بهئیعتیبار والهناو
 نو یژداو خیرو پاداشی ئهو نو یژهی بۆهیه که چاومنواړی دمکا، بهمه رجی
 ده سنو یژ دهکی نه شکى).

۱۳۵- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: سَأَلَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ قَالَ قُلْتُ:
 أَرَأَيْتَ إِذَا جَامَعَ فَلَمْ يُنْزِلْ قَالَ عُثْمَانُ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، وَيَغْسِلُ ذَكَرَهُ. قَالَ
 عُثْمَانُ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ عَلِيًّا وَطَلْحَةَ
 وَأَبِي بَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَأَمَرُوا بِذَلِكَ (الحديث ۱۷۹ طرفه
 في: ۲۹۲). (۱۱۷)

زهیدی کوری خالد (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پرسیم له عوثماني کوری عهفان، گوتم: پیم بفرموو: نهگهر پیاو جووت بوو لهگهڵ کهسی، بهلام ئاوی نههاتهوه، بریارهکهی چیه، لهشی پیس دمی یانا؟ عوثمان (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (چووکی بشوړئ و دهستنوێژئ و دهستنوێژئ نوێژ بگرئ و تهواو). عوثمان فهرمووی: (نهمهم له پیغهمبهر خوی بیستووه) زهید فهرمووی: ههمان پرسیارم لهعهلی و زوبهپرو طهلهو ئوبهیی کوری کهعب کرد، نهوانیش فهرموویان: چووکی بشواو دهستنوێژئ بهو شیوهیه بگرئ).

١٣٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَجَاءَ وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّنَا أَغْجَلْنَاكَ فَقَالَ نَعَمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أُغْجِلْتَ أَوْ قُحِطَتْ فَعَلَيْكَ الْوُضُوءُ). (١١٨)

ئهبو سهعیدی خودری (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جاری پیغهمبهر (دروودی خودای لسمبر بئ) ناردی بهشوین پیاویکی نهنصاریدا، کههات بو خزمهتی تازه خوی شوړدبوو، هیشتا سهری ئاوی ئی دمتکا، پیغهمبهر (دروودی خودای لسمبر بئ) پئی فهرموو: (رهنگ بئ فریا نهکهوتبئ لهبهر پهله پهل نیشهکهت تهواو بکهی؟) گوئی: بهئ جووتبوونهکهم بو تهواو نهکرا کهتو ناردت بهشوینما یهکسهه خوم شوړدو هاتم بو خزمهتت. چهزمت (دروودی خودای لسمبر بئ) فهرمووی: (هههکاتی جووتبوونت بو تهواو نهکراو ئاوت نههاتهوه، بهس دهستنوێژت لهسههه، خوشوړدنت لهسهه نییه).

روونکردنهوه:

نهم بریاره لهپیشهوه وابوو، لهکاتی وادا خوشوړدن پیویست نهبووه، بهلام کاتی ئیسلامهتی بهتهواوی دامهزرا نهم بریاره ههئوهشایهوه، نهوهوی (همزی خوی

لن یسئد) دهم رموی: یهک گرتن (نیجماع) ههیه لهسه ر ئهوه که خو شوژدن
بپو یسته لهسه ر مرفو هه رکاتی سه ری چووک چوو به ناو پیش یابه ناو باش دا،
هه رجه ند هه یچ لایه کیشیان ناویان نهیه ته وه: (تاج/ ۱/ ۱۴۵ / ۴ ز- ۲۰- ژ ۲۶۱).

۱۳۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ وَأَلَّهُ ذَهَبَ لِحَاجَةٍ لَهُ وَأَنَّ مُغِيرَةَ جَعَلَ يَصُبُّ الْمَاءَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَتَوَضَّأُ فَعَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَمَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ). (الحديث ۱۸۲ - أطرافه في: ۲۰۳، ۲۰۶، ۳۶۳، ۳۸۸، ۲۹۱۸، ۴۴۲۱، ۵۷۹۸، ۵۷۹۹). (۱۱۹)

موغیره ی کوری شوعبه (رمزی خوی لن یسئد) فه رموی: پیغه مبه ر (درووی خودای لهسه ر یسئد)
چوو دمه وه رویشت بو سه راو، منیش به جه وهنده یی ئاوه وه شوینی که وتم،
جاله سه راو که ی لن بو وه ئاوه که م کرد به ده ستیاو ده سنو یژی گرت، وه له جیات ی
شوژدن یی ده ستی ته ری هی نا به سه ر هه ردوو سو له کانی دا، سو ل: واته:
خوفف). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۴۰ / ۱ = ز- ۲۹- ژ ۲۴۷).

۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَلَّهُ بَاتَ لَيْلَةً عِنْدَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ خَالَتُهُ فَاضْطَجَعَتْ فِي عَرْضِ الْوِسَادَةِ وَاضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلُهُ فِي طَوْلِهَا فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا انْتَصَفَ اللَّيْلُ أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ أَوْ بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَلَسَ يَمْسَحُ التَّوَمَ عَنْ وَجْهِ يَدِهِ ثُمَّ قَرَأَ الْعَشْرَ الْآيَاتِ الْخَوَاتِمَ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ ثُمَّ قَامَ إِلَى شَنْ مَعْلَقَةٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهَا فَأَحْسَنَ وُضوءَهُ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فَقُمْتُ فَصَنَعْتُ مِثْلَ مَا صَنَعَ ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ الَيْمَنَى عَلَى رَأْسِي وَأَخَذَ بِأُذُنِي الَيْمَنَى يَقْتُلُهَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ

ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ أَوْتَرَ ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى أَتَاهُ الْمُؤَذِّنُ
فَقَامَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ. (الحديث- ۱۸۳ طرفه في: ۱۱۷). (۱۲۰)

عہدو لّای کوری عہبباس (رمزی خواہان لہ ہی) فہرمووی: شہوی لہ لای مہیموونہی
پوورم، ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) مامہوہ، کہخوشکی دایکم بوو،
پیغہمبہریش (دروودی خودی لہسہر ہی) لہ لای بوو، چوونکہ شہوی سہرہی خوی بوو،
کہنوپیژی خہوتنانی کرد ہات بو مالہوہ، جا کہخہوتین من لہسہر باری پانی
ی سہرینہکہ سہرم کردہ سہری و راکشام، پیغہمبہرو ہاوسہرہکہیشی سہریان
کردہ سہرباری دریژی ی سہرینہکہو راکشان، وہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی)
خہوت، ہہتا نیوہ شہو، یاہہتا بہر لہنیوہشہو بہکہمی، یاہہتا پاش نیوہشہو
بہکہمی، نہوجا حہزرت خہبہری بووہو دانیشٹو بہدہستہکانی چاوہکانی
وولی و خہوہکہی بہدہستی لہپوخساری دہسری تاخہوی بزری، نہوجا دہ
نایہتہکہی کوتای سہرہتی نالی عیمرانی خویند، نینجا تہشریفی ہہلّساو
چو لہکوندہیہکی ہہلّساو دہسنوپیژیکی بہجوانی گرت، نہمجا ہہلّسا
بوہشہونویژ کردن. نیبنووعہباس فہرمووی: جامنیش ہہلّسامو چاوم لہو
کرد، نہو چی کرد منیش ہہمان شتم کرد، لہگہلّ نہودا خہوتہو لہگہلّ
نہودا لہخہو ہہلّسامو چاوی خؤم وولی و، دہ نایہتہکہم خویندو لہکوندہکہ
دہسنوپیژم گرتو نہوجا چووم لہ لای چہپیہوہ راوہستامو نویژم بہجہماعہت
لہپشتیہوہ دابہست، جا حہزرت (دروودی خودی لہسہر ہی) دہستی راستی نایہ سہر
سہرمو گوئی راستی گرتہو کہمی وولی و بردمی بو لای راستی و دوو رکات
شہونویژی کرد، نینجا دوو رکاتی تریشی کرد، نینجا دوورکاتی تریشی کرد،
ہہروا، ہہتا (سہرجہمیان کردیہ دوازدمرکات) نینجا بہیہک رکات وہتریشی

(۱۲۰) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين، باب: الدعاء في صلاة الليل وقيامه، رقم:

کرد، که سه رجه میان ده کاته سیازده رکات، نه و جا چه زرم ت راکشایه وه هه تا بانگدر هات و بانگی کرد که کاتی نویژی به یانی یه، جا چه زرم ت (دروودی خودی لمسر بن) هه تساو دوو رکات نویژی سووکه لهی کرد، نه و جا دمرچوو، رویش ت بو مزگهوت لهوئ نویژی به یانی بو مهردومه که کرد). (برپ = پروانه: فهرمووده ی نه و ه دوشه ش که له نامه ی زانست دا رابوارد. تاج/ ۶ / ۹۷ / ۳۹ = تاج ۴ ز ۴ ژ - ۳۷۹۲).

رافه و شیکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته و او له م فهرمووده یه که ریوایات و طوروق و ووجوهی زوره پروانه شهرحی نه و هوی له سهر صه حیجی موسلیم، ج/ ۶ ص ۴۴ هه تا ص ۵۵ له م فهرموودما نه مانه ی تیادایه: دروسته خویندنی قورئان به بی ده ستنویژ، هه رکاتی مروق به شه و له خه و هه تسا خویندنی نه م ده نایه ته سوننه ته، له نویژی سوننه ت دا جه ماعت دروسته، به دوو که سیش جه ماعت ده کری.

۱۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنْ رَجُلًا قَالَ لَهُ: أَسْتَطِيعُ أَنْ تُرِيَنِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ نَعَمْ فَدَعَا بِمَاءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ فَغَسَلَ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ مَضَمَضَ وَاسْتَنْشَرَّ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَذْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ). (الحديث ۱۸۵ — أطرافه في: ۱۸۶، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۷، ۱۹۹) (۱۲۱)

پیاوئ به عهبدو لای کوری زمیدی گوت: نایا ده توانی که پیشانم بدهی که پیغمبر (دروودی خودی لمسر بن) چون دهنویژی ده گرت؟ عهبدو لای فهرمووی: به ئی

باشه، جاداواى ئاوى كرددو لىي كردد بهههر دودو دهستى داودووجار ههر دودو دهستى ههتا ههر دودو مووچى خوئى شوؤرد، ئينجا ئاوى لهدهمى و لهلووتى رادا، نهوجا سئ جار روخسارى خوئى شوؤرد، ئينجا بهههر دودو دهستى سهرى خوئى تهر كردد، لهپيشا لهپيشه سهريه وه بردنى بو پشته سهرى، له سهره تاوه ههر دودو دهستى لهپيشى سهريه وه به تهري خشان به سهر سهريدا ههتا پشته مى، نهوجا بهر هودوا به سهر سهرى دا به كيشى كردن ههتا نهو شوينه ك له وئوه دهستى پيكرد، نهنجا ههر دودو پئى شوؤرد).

۱۴۰ - عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْهَاجِرَةِ فَأَتَيْ بَوْضُوءَ فَنَوَضَّأُ فَجَعَلَ النَّاسُ يَأْخُذُونَ مِنْ فَضْلِ وَضُوئِهِ فَيَتَمَسَّحُونَ بِهِ فَصَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرَ رَكَعَتَيْنِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَنَزَةً) (الحديث ۱۸۷ - أطرافه في: ۳۷۶، ۴۹۵، ۴۹۹، ۵۰۱، ۶۳۴، ۶۳۵، ۳۵۵۳، ۳۵۶۶، ۵۷۸۶، ۵۸۵۹) (۱۲۲)

نه بو جوحه يفه (هزاي خواي لى به) فهر مووى: پيغه مبهر (دروودى خوداي لى بهر به) له قرچه گهرماي نيوه پرودا ته شريفى هات بولامان، ئاوى دهستنويزيان بو هينا دهستنويزى لى گرت، جا خه لكه كه له پاشماوهى دهستنويزه كهى توزه توزه ئاويان دهر دودو بو مووفه رك خوئى خوئى هه لئيان دهسووى لهدهم و چاوو دهستى خوئيان، وه نيژه ميه كيش له بهر ده ميابوو، دايجه قانديبوو ههتابي به بهر بهست بو نويزه كهى).

نه بو جوحه يفه ئاوى وهه بى كورپى عه بدوللاى كورپى موسليمى سوائى يه، خه لكى كووفه يه، له كوئاي ته مهنى حه زمرت دا به خزمه تى گه ييشتوو، نه و كاته خوئى ميژدمنال بووه، گيژرانه وهى له پيغه مبهرو ئيمامى عه لى و بهراي كورپى عازيبه وه ههيه، كوربه كهى خوئى و عه ون و شه عبى و نه بوئى سحاقى سوبه يعى و كه سانى تريش گيژرانه و هيان له ووه ههيه، چل و پينج فهر موودهى

ههیه، دووانیان په سەندی هەردوو پیرن، لەبوو خاریدا دوو فەرموودە ی بە حیا (واتە: بەبێ ئەوە لە موسلیما هەبێ) ههیه، لەصەحیحی موسلیما سێ ی بە حیا ههیه، پێشەوا عەلی زۆر خۆشی دەویستو زۆر پێزی لێ دەگرتو زۆر جیگە ی متمانەو باوەری بوو، کردی بە لێرسراوی سەر بەیتولمال لەکووفە، لەهەموو شەپرو شەپرگەکانی عەلی دا لەگەڵی بوو، لەکووفە نیشتەجێ بوو، کۆمەلەکە (الجماعة) فەرموودەیان لێ یەوێ گێراو متەو، لەهاوێڕێ مناکارەکانی پێغەمبەر دەژمیڕی. بێژراویشە: کاتی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) مردوو و ئەو هیشتا رەسیدە نەبوو، لەسەر فەرماشتی عومدەلقاری لەحەفتاو دووی کۆچیدا مردوو، لە (الاصابة في تمييز الصحابة) دا دەفەرموی: (واقیدی دەفەرموی: لەو سەردەمەدا کەبیشەر والی عێراق بوو مردوو). برێوانە فەرموودە ی ژمارە: ۲۴۰ کە لەدواو دەیت.

ئەم جۆرە شیکردنەو هیهەم زۆر مەبەستە، چونکە حەزەدەکەم کەبراگوردە عەلاقەتمەندەکانی حەدیث بزانی کە سوننەت و راژەکرانی سوننەت لەهەموو قۆناغیک، چۆن بوونو، چی بوونو، کێ بوون. چونکە بەداخەو زۆر لەمەلاکانیش بەباشی لەحالەکە حالی نەبوون، بگرە زۆربەیان وادەزانی کە پیاوانی فەرموودەو سوننەت وەک ئەم کۆلکە مەلاو وشکەسۆفی و دەرویشە ساویلکانە و ابوون، کە هەندێ قسە ی سەر و بەریان لەبارە ی نایین و داستان ی پیاوچاگانەو لەبەرە، کە لەهەموو کەسێ دەکەن لەزانا نەبێ

۱۴۱- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ذَهَبَتْ بِي خَالَتِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجَعَ فَمَسَحَ رَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ ثُمَّ تَوَضَّأَ فَشَرِبْتُ مِنْ وَضْؤِهِ ثُمَّ قُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ فَتَنَظَّرْتُ إِلَى خَائِمِ الثُّبَةِ بَيْنَ كَفَيْهِ مِثْلَ زُرِّ الْحَجَلَةِ). (الحديث ۱۹۰ - أطرافه في: ۳۵۴۰، ۳۵۴۱، ۵۶۷۰، ۶۳۵۲). (۱۲۳)

رافه و شیکردنه وه:

(۱۲۴) ئەم فەرموودمىه قسەى سەحابىيە، ئىضافە گراوہ بۆلای سەردەمى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) لەبەرئەوہ بەمەرفوع دادنرئ، بېروانە: شەرحى صەحیحى موسلىم/ نەوہوى/ ج/ ۱/ ص ۳۰ چاپى دار احیاء التراث العربى بیروت - لبنان. (وەرگێژ).

اللَّهُ لِمَنْ الْمِيرَاثُ إِمَّا يَرِثُنِي كَلَّالَةً فَتَرَكْتُ آيَةَ الْفَرَائِضِ). (الحديث ۱۹۴ - أطرافه في: ۴۵۷۷، ۵۶۵۱، ۵۶۶۴، ۵۶۷۶، ۶۷۲۳، ۶۷۴۳، ۷۳۰۹) (۱۲۵)

جابر (رمزی خوی لب بر) فہرمووی: نہ خویش بووم ہو شمع نہ بوو، پیغہ مبہر (درووی خودی لہسر بر) ہاتبوو بو سہردانم، جا دمستنوئز دہگریو و لہ ناوی دمستنوئزہ کہی لیم دہپژینئی، ئہو جا ہو شمع دیتہوہ. جا گوتم: ئہی رھبہری خودا! میراتو کہ لہ پوورہ کہم بو کی یہ؟ چونکہ من تہنیا چہن خوشکیکم ہمن کہ کہ لہ پوورم لی بگرن و کہسی ترم نیہ نہ باوک و دایک و نہ منال، ئیتر بہم بوئہ یہوہ ئیہ تی کہ لہ پوور دابہش کردن ہاتہ خوارہوہ (ت/ ۱ / ۱۰۷ / ۱۳ / ۳ / ۱ / ۱ - ز ۱۵۸ - ز ۲۱ - ش / ن / ت).

۱۴۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَقَامَ مَنْ كَانَ قَرِيبَ الدَّارِ إِلَى أَهْلِهِ وَبَقِيَ قَوْمٌ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَخْضَبٍ مِنْ حِجَارَةٍ فِيهِ مَاءٌ فَصَغَرَ الْمَخْضَبُ أَنْ يَسْطُ فِيهِ كَفُّهُ فَتَوَضَّأَ الْقَوْمُ كُلُّهُمْ قُلْنَا كَمْ كُتِّمَ قَالَ ثَمَانِينَ وَزِيَادَةً). (۱۲۶)

ئہنس (رمزی خوی لب بر) فہرمووی: کاتی نوئزی عہصر داہات، ئہوانہی کہ مالیان نزیک بوو ہہ لسان چوونہوہ بو لای کہس و کاریان، بو دہسنوئز شورن، کو مہ ئیکیش لہ خزمہ تی حہزرتدا مانہوہ، لہ ئینجانہ یہ کی بہرددا چوڑی ئاویان ہیئا، بو دہسنوئز، بو پیغہ مبہر (درووی خودی لہسر بر) ئینجانہ کہ - لہ بہر بچووی - جی ی ئہوہی تیادا نہ دہبووہ کہ پیغہ مبہر (درووی خودی لہسر بر) دہستی تیادا بلاو بکاتہوہ، جاہہ موو ئہو کو مہ لہی لہ خزمہ ت حہزرتدا مانہوہ لہو چوڑہ ئاوہ دہسنوئزیان گرت، چونکہ خودا بہرہ کہ تیکی وای تیخت بہشی ہہ موویانی بہ زیادہوہ کرد، گوتمان: چہن کہس دہبوون؟

فهرمووی: (لهههشتا کهس پتر دهبووین). (ت/ ١/ ١٠٤ / ٥ = ژ- ١٥٠ ز- ٢١ + ت/ ٤ / ٣٣٣ / ٣+٢+١ = ژ- ٣١٧٠، ٣١٧١، ٣١٧٢ + ٤ + ت/ ٤ / ٣٣٦ / ٢+١ - ش/ت).

١٤٥- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ فَعَسَلَ يَدَيْهِ وَوَجَّهَهُ فِيهِ وَمَجَّ فِيهِ).

نه بوموسا (همزی خوی لی بین) فهرمووی جاری پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بین) داوای ناوی کرد بو دهستنو پتر، له جامیکا هه نی ناویان بو هیئا، ههردوو دهستی و دهموچاوی تیا دا شوږدو، ناوه کهی ناوده می تفرانه وه ناو جامه که).

١٤٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاشْتَدَّ بِهِ وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَرْوَاجَهُ فِي أَنْ يُمَرَّضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ تَخُطُ رِجْلَاهُ فِي الْأَرْضِ بَيْنَ عَبَّاسٍ وَرَجُلٍ آخَرَ قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ فَأَخْبَرْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ فَقَالَ أَتَدْرِي مَنْ الرَّجُلُ الْآخَرُ قُلْتُ لَا قَالَ هُوَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَعْدَمَا دَخَلَ بَيْتَهُ وَاشْتَدَّ وَجَعُهُ: هَرَبِقُوا عَلَيَّ مِنْ سَبْعِ قَرَبٍ لَمْ تُحَلِّلْ أَوْ كَيْتُهُنَّ لَعَلِّي أَعْهَدُ إِلَى النَّاسِ وَأَجْلِسَ فِي مِخْضَبٍ لِحَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ طَفِقْنَا نَصُبُ عَلَيْهِ تِلْكَ حَتَّى طَفِقَ يُشِيرُ إِلَيْنَا أَنْ قَدْ فَعَلْتُنَّ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى النَّاسِ). (الحديث ١٩٨ - أطرافه في: ٦٦٤، ٦٦٥، ٦٧٩، ٦٨٣، ٥٨٧، ٧١٢، ٧١٣، ٧١٦، ٢٥٨٨، ٣٠٩٩، ٣٣٨٤، ٤٤٤٢، ٤٤٤٥، ٥٧١٤، ٧٣٠٣) (١٢٧)

عائیشه (همزی خوی لی بین) فهرمووی: کاتی نه خو شینه کهی حه زهت (دروودی خودی لسمه بین) قورس بوو، به چه ند روژی له پيش مه رگیدا، روخسه تی له هاوسه ره گانی خواست، که له مالی من بمینیت هوهو، له وی خزمهت بکری، نه وانیش ریگه ی نه وهیان بی دا، جا روژی نه خو شینه کهی که شهنگ بوو، فهرمووی (دروودی خودی لسمه بین)

بی): (له حەوت کونده کە دەمبێنە کە یان نە کرابێتە وە ئاو بکەن بە سەرما، سابە شکوو کە مێ باری لە شەم سووک ببێ، هەتا بچم بۆ مزگەوت بۆ ئاو موسوڵمانان، تا وەسیتتان بۆ بکەم) جا سۆینە یەکی حەفصە ی ھاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودی لە سەر بێ) هەبوو، پێغەمبەر یان لە ناویدا دانیشاند، ئەو جا ئیمە ی ھاوسە رانی حە زرەت لە حەوت کونده، دەستمان کرد بە ئاو کردن بە سەریدا، هەتا خۆی ئامازە ی بۆ کردین: کە ئیتر بە سە، ئەو ی پێویست بوو کردتان. جاتۆزی باری لە شە سووک بوو، جا دوو پیاو چوونە ژێربائی، عەبباس و پیاویکی تر بوو، بە دارە دارە بردیان بۆ نوێژ بۆ مزگەوت، هەردوو پێی دەخشان لە زەوپیە کە. عوبەیدوللا فەرمووی: کاتی ئەم فەرموودە یە عایشە م باس کرد بۆ ئیبنو عەباس، فەرمووی: ئایا دەزانی ئەو پیاو کە ی تر کێ بوو؟ گوتم: نەو، فەرمووی: عەلی بوو. بېروانە (ژمارە/ ۲۷۱).

۱۴۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا يَأْنَاءَ مِنْ مَاءٍ فَأَتَيْ بِقَدَحٍ رَخَّاحٍ فِيهِ شَيْءٌ مِنْ مَاءٍ فَوَضَعَ أَصَابِعَهُ فِيهِ قَالَ أَنَسٌ فَجَعَلْتُ أُنْظِرُ إِلَى الْمَاءِ يَنْبُعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ قَالَ أَنَسٌ فَحَزَرْتُ مَنْ تَوَضَّأَ مَا بَيْنَ السَّبْعَيْنِ إِلَى الثَّمَانِينَ. (۱۲۸)

ئەنەس (بەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لە سەر بێ) لە دەفتریکا داوای ئاوی کرد، جامیکی دەم پەلیان بۆ هێنا، کە مێ ئاوی تیا بوو، پێغەمبەر (دروودی خودی لە سەر بێ) پەنجەکانی تی خست، ئەنەس دەیگوت: کە سەیری ئاوە کەم کرد لە نیوانی پەنجەکانی پێغەمبەر وە کانی هەل دەقولا، ئەنەس دەیگوت: ئەوانە ی دەسنوێژیان لەو جامە گرت دامن حەفتا هەشتاکە سیك دەبوون (ت/ ۱/ ۱۰۴/ ۵ ش).

۱۴۸ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَسِلُ أَوْ كَانَ يَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ وَيَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ). (۱۲۹)

ئەنەس (رەزى خۇاى لى بى) فەرمووى: گەئى جار وادەبوو پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەمەن (صاع) يَك ئاو خۇى دەشۆرد، يان دەيگەيانە پىنج مشت (مودد) جاروباريش بەيەك مشت ئاو دەستنوئىژىكى دەگرت! (ت/ ۱ / ۱۳۲ / ۷ ز- ۲۷ ژ- ۲۲۷ - ش/ د/ ت/ ن).

رافەو روونکردنەو:

صاع ئەيارەيەكە چوار مودد (مست: مشت) دەگرى، مودديش ئەيارەيەكى شەش گۆشەيە، دريژى زەيىكى نزيكەى (۹/۲) سم. مودد لەعەرەبيدا بەمشتيش دەگوترى. جا لەحەديث و لەشەرعا، مەگەر نيشانەيەكى لا بەر (قرينه الصارفه) هەبى، دەنا مەبەست لەموود مشتى مروؤ نيه، بەلكوو مەبەست ئەو ئەيارە ناوبراويە، كەزوربەى وەرگيرە كوردەكان تەرجهەيان كردوو بەمشت، يابەمست، بەلام تەرجهەمەكە زۆر سەرکەوتوو نيه، چونكە خەلك بەمشتى دەست تى دەگەن.

۱۴۹ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ سَأَلَ عُمَرَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ نَعَمْ إِذَا حَدَّثَكَ شَيْئًا سَعْدٌ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا تَسْأَلْ عَنْهُ غَيْرَهُ). (الحدِيث ۲۰۲). (۱۳۰)

عەبدوللاى كورى عومەر (رەزى خۇايمان لى بى) فەرمووى: سەعدى كورى ئەبو وەقاص (رەزى خۇاى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەسنوئىژى گرت،

(۱۲۹) أخرجه مسلم في الحيض باب: القدر المستحب من الماء في غسل الجنابة، رقم: ۳۲۵ = ۷۲۴، ۷۲۵.

(۱۳۰) من افراد البخارى (عينى/ ۲/ ۹۶/ ۶۵) المترجم.

لهجیاتی شۆردنی پێی دەستی تەری هێنا بەسەر سۆلهکانیدا، کەبەهوجۆره سۆله لەزاراوی شەرعاً پێی دەگوترێ (خوفف) عەبدوڵلای کۆری عومەر بۆئەم مەسەلەیه لەباوکی پرسی، باوکی پێی دەفەرموێ: (بەئێ وایه، وهکی تریش هەراکتێ سەعد فەرموودهیهکی پێغه مبه‌ری گێڕایه‌وه بۆت پێویست ناکا له‌کەسی تر بپرسی).

١٥٠- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمِيَّةِ الضَّمَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْسَحُ عَلَى الْخَفَيْنِ. (الحديث ٢٠٤ - طرفه في: ٢٠٥) (١٣١)

عەمری کۆری ئومەیه‌یه‌ی کۆری جهمری (هه‌زی خۆی له‌ بێ) فەرمووێ: بەچاوی خۆم پێغه‌مبه‌رم بینیه‌وه، له‌ده‌ستنیوێژدا، له‌جیاتی ی شۆردنی هه‌دوو پێی دەستی تەری هێنا بەسەر جووته سۆله‌که‌ی کەله‌پێ یدا (بوو).

شیکردنه‌وه:

عەمر پیاویکی زۆر ره‌شیدو قسه‌زان بوو، گه‌ئێ جار پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لاسه‌ر بێ) ده‌ینارد بۆ کاری گه‌نگ، نامه‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری برد بۆ نه‌جاشی له‌حه‌به‌شه، هه‌روا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لاسه‌ر بێ) ناردی بۆ مه‌که‌که، له‌وئێ تهرمه‌که‌ی خوبه‌یبی شه‌هیدی له‌سیداره‌که‌ی کرده‌وه هێنای. بیست فەرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخاریدا دوو فەرمووده‌ی هه‌یه.

١٥٠- (مكرر) عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ أَبِيهِ قَالَ: (رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى عِمَامَتِهِ وَخَفْيِهِ).

دیسان له‌وه‌وه (هه‌زی خۆی له‌ بێ) ده‌فەرموێ: پێغه‌مبه‌رم بینێ له‌ناو ده‌سنوێژا له‌جیاتی سه‌رتەپرکردن (مسح الرأس) دەستی تەری هێنا بەسەر می‌زهره‌که‌یداو، له‌جیاتی قاج شۆرینیش دەستی تەری هێنا بەسەر سۆله‌کانیدا).

۱۵۱- عَنْ الْمُغِيرَةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَهْوَيْتُ لِلْإِزْعِ خُفِّيهِ فَقَالَ دَعَهُمَا فَإِنِّي أَذْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا). (الحديث ۲۰۶ طرفه في: ۱۸۲).

موغیره ی کوری شوعبه (همزای خوی لب بن) فہرمووی: لہسہ فہریکا لہخزمہ تی
 حہزہ تدا بووم (دروودی خودای لہسہ بن) دہسنویژی گرت، کہ گہیشٹہ سہرقاچی
 دانہ ویمہ وہ کہ خوفہ کانی لہ پی ی داکہ نم، فہرمووی: (وازیان لی بینہ
 بہدہسنویژہ وہ لہ پیم کردوون) ئیتر قاچی نہ شورودو لہ جیاتی نہ وہ
 دہستی تہری ہینا بہسہر سولہ کانیدا. (ت/ ۱/ ۱۴۱/ ز- ۲۹ فہرموودہ ی
 ژمارہ: ۲۵۰).

۱۵۲- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ (أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْتَزُّ مِنْ كَيْفِ شَاةٍ فُدْعِي إِلَى الصَّلَاةِ فَأَلْقَى السَّكِّينَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (الحديث ۲۰۸ - أطرافه في: ۶۷۵، ۲۹۲۳، ۵۴۰۸، ۵۴۲۲، ۵۴۶۲) (۱۳۲)

عہمری کوری ئومہ ییہ (ہمزای خوی لب بن) فہرمووی: پیغہمبہرم دی (دروودی خودی لہسہ
 بن) شانی مہریکی بہدہستہ وہ بوو، بہجہ قوی پی پارچہ پارچہ ی دہکردو
 دہیخوارد، لہوکاتہدا بانگیان کرد بو نویز، ئیتر گوشت و جہ قوکہی داناو
 ہہلساو چوو بہرنویژی یہکہی بو کردن، بہلام لہبہر خواردنی گوشتہ کہ
 دہستنویژی نہ گرتہ وہ. (ت/ ۴/ ۵۳/ ۱۷ تاج- ۳ ز- ۱۶ ژ- ۲۶۵۲ - ش/ ت).

۱۵۳- عَنْ سُوَيْدِ بْنِ الثُّعْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ خَيْبَرَ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالصَّهْبَاءِ وَهِيَ أَدْنَى خَيْبَرَ فَصَلَّى الْعَصْرَ ثُمَّ دَعَا بِالْأَزْوَادِ فَلَمْ يُؤْتِ إِلَّا بِالسَّوِيقِ فَأَمَرَ بِهِ فَتَرَّى فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَكَلْنَا ثُمَّ قَامَ إِلَى الْمَغْرِبِ فَمَضْمَضَ وَمَضْمَضْنَا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ).

(الحديث ٢٠٩ — أطرافه في: ٢١٥، ٢٩٨١، ٤١٧٥، ٤١٩٥، ٥٣٨٤، ٥٣٩٠، ٥٤٥٤، ٥٤٥٥).

سووهیدی کوری نوعمان (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: سالی نازاد کردنی خه یبهر له خزمهت پیڅه مبهردا (دروودی خودی له سر بن) چووم بؤغهزا، بهر وه خه یبهر کهوتینه پړی، که گه یشتینه سه هباء، که ناوی شوینه که وا له خوار خه یبهر وه، له وی نو یژى عه صری کرد، که نانه که یان بوی هیئا، بری تی بوو له هه ندی قاووت و بهس، چه زرمهت (دروودی خودی له سر بن) فهرمانی فهرموو به ئاو تهریان کرد، نه و جا به کۆمه ل له گه ل پیڅه مبهردا دهستان کرد به خواردنی نه و پر پۆله ی قاوته. له پاشا له خزمه تی پیڅه مبهردا (دروودی خودی له سر بن) ئاوی له ده می خوی راداو ئیمه یش ئاومان له ده می خو مان راداو، ده ممان شو رد، نه بادا شتی له قاوته که له نیوانی ددانمانا بمینی ته وه وه له ناو نو یژه که دا پیوه ی خه ریک بین، به لام ده سنو یژمان تازه نه کرده وه به هو ی خواردنی قاوته که وه. (ت/٤/٥٥/٢٣ = تاج-٢ ز-١٦ ژ-٢٦٥٨).

روونکردنه وه:

سووهید (رمزی خوی لى بن) له دهسته ی پهیمانی خو شنوودی په (واته: له کۆمه له ی به یعه ته ور یضوانه) چه وت فهرموو ده ی هه یه، په ک فهرموو ده ی له بو خاریدا هه یه نه ویش نه مه یه.

١٥٤ - عَنْ مِمْوْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عِنْدَهَا كَيْفًا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (١٣٣)

مهیموونه ی هاوسه ری پیڅه مبهر (دروودی خودی له سر بن) فهرمووی: پیڅه مبهر (دروودی خودی له سر بن) له لای من شان ی گوشتی خوارد، نه و جا هه ئسا نو یژى کرد، له پاش خواردنی گوشته که ده سنو یژى نو ی نه کرده وه.

مهیموونهی گچی حاریث، دایکی موسولمانان، لهسالی شهش یاحهوتی
کۆچی، لهسهریف پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسهر بئ) هینای، لهههمان شوین لهسالی (۵۱)
ی ک، بیژراویش له (۶۶) ی ک مردوو، ئیبنووعه بباسی خوشکهزای نوژی
لهسهر تهرمه کهی کرد.

۱۵۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
شَرِبَ لَبَنًا فَمَضَمَضَ وَقَالَ إِنَّ لَهُ دَسْمًا. (الحديث ۲۱۱ طرفه في: ۵۶۰۹). (۱۳۴)

ئیبنووعه بباس (رمزی خودان لئ بئ) فهرمووی: جارئ پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسهر بئ) شیر
خواردموه، لهپاشا ئاوی لهدهمی رادا، فهرمووی: شیر چهوری و بهلخی ههیه).
(ت/ ۴ / ۱۱/۶۰ تاج- ۳ ز- ۱۷ ژ- ۲۶۷۴).

۱۵۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ يُصَلِّي فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى
وَهُوَ نَاعِسٌ لَا يَذَرِي لَعَلَّهُ يَسْتَغْفِرُ فَيَسْبُ نَفْسُهُ). (الحديث ۲۱۲). (۱۳۵)

عائیشه (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جارئ پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسهر بئ) فهرمووی:
کاتی یهکی لهئیوه لهناو نوژیژدا وهنهوزی دهداو خهوهنووچکهی بوو ئیتر
بابجئ بخهوی ههتا خهوهکهی دهروا، چونکه کاتی بهدهم وهنهوزهکوئی و
خهوهبردنهوهوه، نوژیژ بکهن رهنگه بتانهوی بیارینهوه بوخوتان بهلام
لهجیاتى نهوه جنیو بهخوتان بدهن (ت/ ۱ / ۲۹۸ = ز- ۹۶ ژ- ۵۷۸ - ش/د/ت/ن).

۱۵۷ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا
نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَنْمَ حَتَّى يَعْلَمَ مَا يَقْرَأُ). (الحديث ۲۱۳).

لهئه نهسهوه (رمزی خوی لئ بئ) لهپیغه مبههرهوه (دروودی خودی لهسهر بئ) دهفهرمووی: (ئهگهر
کهسیکتان لهناو نوژیژدا خهوی دههات و وهنهوزی دهدا، بایتر بخهوی، ههتا
بزانی چی دهخوینی، بهلام نهو نوژیژدی کهتیادیهتی دهبی نهوه تهواو بکا).

(۱۳۴) أخرجه مسلم في الحيض، باب: نسخ الوضوء مما مست النار، رقم: ۷۹۶=شیخا.

(۱۳۵) أخرجه مسلم في صلاة المسافر وقصرها، باب: أمر من نعل في صلاته، رقم: ۷۸۶ = ۸۲۲ شیخا.

۱۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ قَالَ وَكَانَ يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءَ مَا لَمْ يُحْدِثْ). (الحديث ۲۱۴).

عەمری کوری عامیر فەرمووی: ئەنەس (پەزەیی خەوی لێ بێ) فەرمووی پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ) بۆ هەموو نوێژی لەکاتی داهاستانی دا دەستنوێژیکی تازە (هەتا رۆژی نازاد کردنی شاری مەککە، لەو رۆژەدا بۆ دەرپرینی دروست بوون - واتە: بۆبەیانێ جەواز - بەیەک دەستنوێژ هەر پێنج فەرزه نوێژمکانی کرد). عەمر فەرمووی: گوتم: ئەو ئێوەی یارانێ پێغەمبەر چۆن دەستنوێژتان دەگرت؟ فەرمووی: یەک دەستنوێژمان بەس بوو، تاکاتی دەستنوێژمەمان دەشکا، ئەوسا لەکاتی پێویست دا دەستنوێژیکی تەرمەن هەڵدەگرتەوه. (ت / ۱ / ۱۳۹ / ۱۳ = ژ-۲۴۵ - ز-۲۸ - ب / د / ت / ن)

۱۵۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَائِطٍ مِنْ حِيطَانِ الْمَدِينَةِ أَوْ مَكَّةَ فَسَمِعَ صَوْتَ إِنْسَانَيْنِ يُعَذِّبَانِ فِي قُبُورِهِمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَذِّبَانِ وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ ثُمَّ قَالَ بَلَى كَانَ أَحَدُهُمَا لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ وَكَانَ الْآخَرُ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ ثُمَّ دَعَا بِجَرِيدَةٍ فَكَسَرَهَا كِسْرَتَيْنِ فَوَضَعَ عَلَى كُلِّ قَبْرٍ مِنْهُمَا كِسْرَةً فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ تَيَسَّرْ). (الحديث ۲۱۶ - أطرافه في: ۲۱۸، ۱۳۶۱، ۱۳۷۸، ۶۰۵۲، ۶۰۵۵). (۱۳۶)

ئەبنوعەبباس (پەزەیی خەوەمان لێ بێ) فەرمووی: جابری پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ) ئەمەدینە، یالەمەککە، بەلای باخە خورمایەکا رابورد، گوئی ی لەدەنگی دوو مەرووف بوو، لەناو گۆرمەکانیان دا سزا دەدران، پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ) فەرمووی:

(۱۳۶) أخرجه مسلم في الطهارة باب: الدليل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه، رقم:

(خاومنی ئەم دوو گۆرە سزا دەدرێن، لەسەر شتی سزا دەدرێن کە خۆیان لەژیانیان بەگەورەو گرانیان دانەناوە، بەبێ نرخیان زانیوە، بەلام ئەو شتە لەلای خودا، گوناھو تاوانیکی گەلی گەورە، یەکیکیان لەسەرئەو نازار دەدری چونکە لەحالی ژیانی دا خۆی لەگمیزی خۆی نەدەپاراستو، لەکاتی میزکردن دا خۆی لەپال شتیک دا حەشار نەدەدا، ئەوێتریشیان قسەچێن بوو، دوورمانی دەکرد، قسە دەهێناو دەبرد بۆ تیکبەردانی خەلک لەیەگرتی).

ئەنجا حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) پەلکە دارخوارمایەکی سەوزی هەلگرتو کردی بەدوو لەتەووە، هەرکەرتهی لەسەر گۆرێکیان داچەقاند. گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەمەت بۆچی کرد؟ فەرمووی: (چونکە گیاو داری سەوزو درەختی تەپری سەرگۆڕ، تاوشک دەبێ و تەراپی تیدا نامیێ دەپاریتەو بۆ مردوووەکە، جاکە وابوو بەشکوو ئەم دوولەتە پەلکە خورما سەوزمە لەم روانگەییەو، باری نازاریان سووک بکەن، هەتا ئەوکاتە کەوشک دەبنو لەتەسبیحات کردن دەکەون!) (تاج / ١١٠ / ١ = ٣ - ٢٣ ژ ١٦٥ ش / د / ت / ن).

روونکردنەوایی:

بریار (حوکم)ە کانی شەریعەت لەسەرچاوە گەورەکانی شەریعەت وەردەگیرێن، پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانی، لەکاروباری نایینی دا، وەک پێشینانە باشەکان، چاویان لەدەمی زانا گەورەکان بێ، وەک شیخی ئەزھەر، وەک جەنابی مامۆستا مەلاعەبدولکەریمی مودەرپس، وەک هەموو مەلا گەورەکانی تری جیهانی ئیسلام. وەلەکاتی پێویست دا موراجەعە کتێبە گەورەکانی شەرع بکری.

بەلام بەداخەو، لەولاتی ئێمەدا، بەتایبەتی لەکوردستانی ئازیزدا، شیرازە کە کاروبار تیکچوو، کەسانی وا خۆیان بەمەلا ناگۆرنەو فەقی ی تەواویش نین، خۆزگا بەخۆزگایی خودا، لایەنە ئیسلامییەکان هەقیان بەسەر بابەتە

فیقهیه کانه وه نه بوايه، دهوری قازی و مهلاو موفتیان نه بینیبایه، چونکه
نه رکی پیروزی سهرشانی نه وان پشتگیری شهریه ته، نه شری دعوته،
به رگری یه له نیسلام، هه ولدان و تیکۆشانه بۆ پیاده کردنی دهولته تی قورنان!

نه وهی من به چاوی خۆم می بینم کاره ساتیکی زۆر دلتەزینه، که نه ویش
نه مه یه: ره شه خه لکیکی جه هیلای و دروست بوون باوهریان به لایه نه که ی
خویان زیاتر هه یه تابه ره رمایشتی توحفه و ئوممی شافیهی و سه حیهی
بوخاری، هه تا ئیوارئ تۆ بلی ی له مینه حاجی نه وهی دا واده ره رموی، نه و
خه لکه سه رلی شیاوه شتی وابه بیده ته داده نی، ته نانه ته دووبه ره کی و
راجیایی یه کی گه وره ی و دروست بووه، له ناو پیزی نوپزی جه ماعه تدا،
دهزانرئ نوپز که ره که له چ لایه نی که وه سه ره به کی یه! زور به ی نه مانه
غه ربزه ده و گۆنه پیری عیلمانی!

به داخه وه لایه نه نه یاره کانی نیسلام نه هه له گه وره یان قۆستۆته وه، یه ک
به هه زار له گیرفانی خویانه وه لی زیاد ده که نه و، نه وه نه دی تر ئاگری ئازاوه
له نیوان لایه نه و گوروپ و گورۆهه نیسلامیه یه کان دا خۆش ده که نه!

من له م کتیه پیرۆزه دا عه رزی ئازیزانی خۆم ده که م: نابئ لایه نگیرانی نه و
لایه نانه خویان له تیکرایی موسو لمانان جیا بکه نه وه، وه ده بی په پره ی
مه ده به ی خویان بکه نه، نابئ هه نه دی بابته و مه سائیلی خیلای بکه نه به مارکه
موسه ججه له بۆخویان، منیش له گه ل نه وه دام که په پره ی سونه ته له پشتر و
باشتره له په پره ی کردنی کوپرانه ی مه ژه به!

به لام شتی و به رنامه یه کی هی دی و دورودرپزی ده وی، که له خودا به زیاد
بی ئیستا نه و به رنامه یه له گه شه کردن دایه، وه به هیج جوړئ پپو یستی
به پشگوئ خستنی نه م مه ژه به گه ورانه نییه، به لکوو خویاربی هه می شه
کو ششی باشی پاشینانی نه ته وه ی نیسلام ده بی به ته واو که ری کو ششی پیروزی

پیشینیانی ئەم نەتەو دیە، رحەمەت لەو کەسە، لەو لایەنە، لەو مەلایە، لەو موسوڵمانە کە قەسەى خێر بۆ موسوڵمانان دەکا، ریزەکانى موسوڵمانان یەك دەخا، گوێ بۆ قەسەى هەق دەگرێ.

جا وامن لێرەدا لەبابەت ئەم فەرموودەى وە، بۆ کەسى خۆى ئەم چەند خالە روون دەکەمەو:

١- دینى و سەردانى گۆڤو گۆڤستان سوننەتێكى گەورەى، بۆ پیاوو ژن سوننەتە، رحەمەت لەو کەسەى بەپێى شەریعەت سەردانەکەى ئەنجام دەدا.

٢- پیشەوا نەو دەوى (پەزى خۆى لێ بێ) لەبەرگى سییەمى شەرحى صەحیحى موسلىما، لەلایەن (٢٠٢ ز ٦٧٥ شىخا) دا، لەباسى (الدلیل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه) دا، بەدەق دەفەر موی: (واستحب العلماء قراءة القرآن عند القبر لهذا الحديث، لأنه إذا كان يرجى التخفيف بتسبيح الجريد فتلاوة القرآن أولى والله أعلم) واتە: زاناگان دەفەر موون: خویندنى قورئان لەسەر گۆڤ بەپێى ئەم فەرموودەى سوننەتە، چوونکە لەشویئى بەهۆى پیت و فەرى تەسبیحات کردنى پەلکە خورماى سەوزەو، سزای مردوو سووک بێ، دیارە کە بەهۆى قورئان خویندنى موسوڵمانەو بەشتر سزای سووک دەبێ).

٣- عەللامەى عەینیش (پەزى خۆى لێ بێ) هەمان را لەخەططابییەو راکوێز دەکا و دەفەر موی: (ئەم مەسەلەى راجیای تیا دایە، ئەبوحەنیفەو ئەحمەد (پەزى خویان لێ بێ) رایان وایە کە پاداشى خویندنى قورئان دەگا بەمردوو، بەپێى ی ئەو فەرموودەى کەوا ئەبوبەکرى نەجار لەکتێبى (السنن) دا، لەعەلى کورێ ئەبوطالبیەو دەگێرێتەو: پیغەمبەر (مروودى خودى لەسەر بێ) دەفەر موی: (هەرکەسى لەگۆرستانەو رەت بێ و یازدەجار (سورەتى قل هو الله أحد) بخوینى، ئەوجا پاداشەکەى ببەخشى بەمردووکان، بەقەد ژمارەى مردووەکان پاداشى پێ دەدرێ).

۴- لەكاتی خویندنی قورنانا سەکینەو مایە ئارامی و فریشتەى رحەمەت دادەبارن، بوخاری و موسلیم و تیرمیزی (رەزای خودیان لى بى) دەگێرێنەو: بەراء (رەزای خوێ لى بى) فەرمووی: شەوئ ئوسەیدی کۆری حوزەیر سوورەتى کەهف دەخوینئ، لەوکاتەدا ماینەکەى لەلایەو بەدوو گوریس بەسراپۆو، پەلە هەورئ دەدا بەسەریاو دەگیرتە ناوو، دەست دەکا بەگەر خواردن بەدەوریداو لى نزیك دەبیتهو، ماینەکەشى کەئەمە دەبینئ سلى لى دەکاو، هەل دەسەلەمیتەو، جا بۆبەپانى هاتە لای پیغەمبەر (مردودی خودی لەسەر بى) ئەمەى بۆ گێراپەو، فەرمووی (مردودی خودی لەسەر بى): (ئەو فریشتەى ئارامی و مایەى رحەمەت و ئاسایش بوون لەبەرخاترى قورنانهکە داباریون!)

۵- مەعقیلی کۆری یەسار (رەزای خوێ لى بى) لە پیغەمبەرەو (مردودی خودی لەسەر بى) دەفەرموئ: (یاسین دلى قورنانه، هەرکەسى ئەم سورەتە ساخ بۆ رەزای خودا بخوینئ، بەنیازی پاداشى باشى ئەوجیهان، مسۆگەر خودا لى خوش دەبئ، سوورەتى یاسین لەسەر مردووی خۆتان بخوینئ!) (نەسائی و ئەحمەدو ئیبنوماجە گێراویانەتەو ئیبنوحیبان بەفەرموودەیهکی دروستى داناو). واتە: بەحەدیپێکی صەحیحى داناو.

۶- دەقى ئایەت و فەرموودەى زۆر هەیه لەسەرئەو کەمردوو سوودو بەهرە لەکردهو کەسێکی تر وەردەگرئ. وەك:

۱- قورئان دەفەرموئ: (وكان أبوهمما صالحاً) وە دەفەرموئ: (ربنا اغفر لنا ولإخواننا الذين سبقونا بالإيمان) وە دەفەرموئ: (من يشفع شفاعة حسنة يكن له نصيب منها) وە دەفەرموئ: (والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بإيمان ألحقنا بهم ذريتهم).

ب- نزاو پارێنەو زیندوو بۆ مردوو سوودی هەیه بۆى، نوێژ لەسەر مردوو سوودی هەیه بۆى، بەپێى فەرموودەى ساخ، کەشەپخەین گێراویانەتەو

حه زرمته (دروودی خودای لهسهر بئ) دمفه رموئ: (كهسئ بمري و روژووی لهسهر بئ)، كه سوکاری دمتوانن له باتی نهو به روژوو بن) وهك دروشمییکی گشتی، بؤ قهزاگپرانوه بؤ مردوو پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) دمفه رموئ: (فدين الله الحق ان يقضى). حه جیش بؤ مردوو قهزا دهكړپته وه، فه رمووده لهسهر نه مه له بوخاری و موسليم و تيرميژدا ههیه، خپری وه قف دهگا به مردوو، لهفه رمووده ی ساخ دا دهلئ: پیاوئ گوتی: نهی پیغه مبهه ی خودا! دایکم مردوو، نایا سوودی ههیه بؤی نه گهر من ئیستا خپری بؤ بکه م؟ فه رمووی (دروودی خودای لهسهر بئ): (بهلئ). قه رزانه وهیش بؤ مردوو سوودی ههیه.

۷- نوپژى مردوو لهسهر گوږ دروسته، پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) خوئ له پاش ههشت سال نوپژى مردوو لهسهر شه هیده گانی ئو خود کرد، نه وهیش مه عنای وایه كه پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) قورئانی لهسهر مردوو خویندووه، چونكه فاتحه ی لهو نوپژدها خویندووه (بروانه: ۴۶۱).

۸- ئیمامی تيرميذى بهرشته یه کی جوان دهیگپړپته وه: ئیبنوعه بباس (رمزای خویان لئ بئ) دمفه رموئ: جارئ پیاوئ له یارانئ پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) نازانئ چاتوله که ی لهسهر گوږئ هه لده دات، كه گوئ ده گړئ واله ناو گوږه که دا یه کئ سوورته ی (تبارک الذي بیده الملك) ده خوینئ تاته وای دهگا، جاده چیته خزمه تی حه زرمته (رمزای خوی لئ بئ) عه رزی دهگا: قوربان! نهی پیغه مبهه ی خودا! نه مزانی چاتوله که مم لهسهر گوږئ هه ل دابوو، كه چی مرؤقیکی تیا بوو، كه لهو گوږدها نیژ رابوو، سوورته ی ته بارمکی خویند هه تا ته وای کرد، جا پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) فه رمووی: نهو سوورته شوورمه په رزینه و كهسئ بیخوینئ ده بئ به فریاره سی و رزگاری دهگا له سزاو ئیش و نازاری گوږ).

۹- زور لهو عیبادمه تانه ی كه پیغه مبهه ران و بهنده باشه گانی خودا له پاش مردنیان کردوویانه یاده یکه ن و بهنده له صه حیجی سوننه تدا بهرچاوم

کہوتوون لہئور جوزہی (بین یدی کتاب اللہ) دا تۆمارم کردوون وەك ئەم
چەن بابەتانەى وان لەم چەن ھەلبەستەدا دەى ئەم جوۆرە شتانە ئەو
دەگەيەنن، کەلەپاش مردنیش خيىرى کردەوێ باش دەگا بەخاوەنى،
و دەعەلاقەو پەيوەندى لەنيوان مردوان و زيندواندا بەتەواوى نەپچراوہ.
ئەمە چەند نموونەيەکە.

حافظ (المالك) الذي يتلوها
في كل يوم نال ما يرجوها
تتجيه من عقوبة القبور
وتشفع وله لدى الغفور
وجاء في الخبر أن الميتا
قرأها في قبره، قيس يا فتى!
لو لم يند هذا، فهذا الرجل
ما كان في دار الثواب يعمل
وبعض الانبياء بعد الموت
تعبداً طاف حول البيت
وبعضهم بالحج قد أهلا
وبعضهم في قبره قد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
أمرهم الرسول بالمصلى
لما سرى في قدسنا المعلا!
قد اقتدى الأموات بالأحياء
إذ أمرهم أحمد في الإسراء
هذا من التكريم للخيار
فلا مجال فيه للشرار!
أن نلهم التسبيح حين نخلد

يُثَبِّتُ أَنْ اللَّهَ دَوْمًا نَعْبُدُ
وَالْحَمْدُ وَالتَّسْبِيحُ وَالسُّجُودُ

١٠- له چوار چيوهى نهم روونكر دنده وهيه دا بهنده له كتيبي (بين يديه كتاب

الله) دا گوتوومه:

يَا سَيِّدُ تَقْرَأُ عَلَى الْأُمَمَاتِ
وَجَارَةَ لِسُورَةِ الصَّافَاتِ
قُرْآنَ رَبِّى قَلْبُهُ يَا سَيِّدُ
فَقَلِّبْ تَالِيَهَا بِهَا يَلِينُ
وَقَبْرِ مَنْ تَتْلَى عَلَيْهِ يُوْهِلُ
إِذْ السَّكِينَةُ عَلَيْهِ تَنْزِيلُ
وَسَنَ خَتَمَهَا عَلَى الْمُحْتَضِرِ
وَذَكَرُ مَا يَدْعُوهُ لِلتَّذْكَرِ!
يَا زَائِرَ الْقُبُورِ كُنْ مُسَلِّمًا
وَدَاعِيًا لَهُمْ بِخَيْرٍ وَعَلِمًا:
خَيْرُ هَدِيَّةٍ مِنَ الزَّوَارِ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ
(قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ)
إِنْ الْجَرِيئُ الْأَخْضَرُ إِذْ يَذْكُرُ
عَلَى الْقُبُورِ ذَنْبَهَا قَدْ يَغْفِرُ
بِخْتَمِ يَاسَيِّدِ الْقُبُورِ عَطَّرُوا
أَفْرَضَ بِأَنَّكَ الْجَرِيئُ الْأَخْضَرُ!
لَيْسَ لَتَفْرِيجِ الْكَرُوبِ مِثْلُهَا
وَكُلُّ لَيْلٍ قَبْلَ نَوْمٍ فَاتْلُهَا
إِنْ الْمَدَارُ لَعَلَى الْإِخْلَاصِ
وَقُوَّةُ السَّيِّقِينَ فِي الْخُلَاصِ

ئەمەش چەن شەيخەي كە لەو پەيڕستە كە بە حەيسابى ئەبجەد ژمارەى
سورەتەكان لەناو شەيخەكاندا، لەسەر ئەم شۆمىيە تۆماركراوە: (لو- زل) = ٣٦
كە دەكاتە ژمارەى سوورەتى ياسين. زل = ٣٧ كە دەكاتە ژمارەى
سوورەتى صافات، كە يەكسەر والەدوا ياسينەو، ئيتىر هەروا، لەهەمان كاتدا
خودى شەيخەكەيش مەعنا يەكى جوانى ئاسايى ترى هەيه:

هـود و يوسـف ورعـد سـور
الرمزها (يا بيحي) نعم الصورا
بالفكر سـر غـورة تمـيط
بكهـف مـريم العـلا (يحـيط)
(كـطـل) غـيث في حـقـول الفـوم
العنكبـوت في جـوار الـروم
(لا . لب) لي إن لم اقل ياهاني + (لقمان قبل سجدة القرآن)
ياسين والصافات قد تقاسموا + (لو . زل) علم لزل عالم
عـينى لقاـبى في فـداه (مـزحم!)
محمـد في فتـحه (ص) مكـرم
لـولا هـدى الـرحمن يـاحنون
في الواقـعة بـشدة (نـهـون)
بـسورة الحديـد نـصف الـسور
قـد إنتهـى عـدها في نظـري
عـدد نـصف سـور القـرآن
جـمع (الحديـد: زن) بـلا نقـصان!
وعـدي (وز) بـسين ادرجـوا
رقـم تحـريم وملـك يـخرج
إلى المعـارج بعينـها أشـر

في (جـ د نوح) رقم نوح قد سطر!
 والنزاعات جـارة لعـبس
 (عطـف) الجـوار منهمـا تأسـس!
 (لان) لتكـ ویر ولا نلفـ نار
 (نـمـل) رزقـتم منـه یاصـفاری!
 (فـج) هـوی المطفـفین من سـلك
 بالانـ شقاق (دف) یمـن مامـك
 (فـه) بـالبروج (وف) هـا تبـجـیلا
 ورتلـن طارـقـاً تـرتیلاً (١٣٧)

(١٣٧) بـروانه شهر حـی نه وهـوی له سـهر صـه حـی موسـلیم ج/٣ ص ٢٠٢، ج/ ١٨ ص ١٤٤، ج/ ٦ ص ٨١، ص ١٠١، ص ٢١٩، عمدة القاری ج/٢٠ ص ٣١، ص ٢٥ ج/٣ ص ١٨ ج/٦ ص ١٨، ج/ ١٦ ص ١٢٥، ج/ ٨ ص ١٥٢، ص ١٥٦، ج/ ١٧ ص ١٤١، ص ٦٤، ص ١٦٥، تاج الاصول ج/١ ص ٨٦، ص ٣٧٧، ص ٣٧٩، ص ٢٨١، ص ٢٨٣، ج/٣ ص ٢٨٠، ج/ ٤ ص ١٤، ص ٢١، ص ٢٣، مغنی المحتاج/١/ ٣٦٨/ ٣/ ٦٨-٧٠. الفقه المیسر/١/ ٢٩٥-٣٠١/٢-٣١٠. فیهی ناسان/١/ ٢٨٩، ٤٠٠-٤١٢. (نامہ زانین لہم کتبہ پیروزہ، فہر موودہی ژمارہ: (٢٧٥) + تاج/١ ص ٢٩٢
 حـلکردنی جـہن شیعری لہم شیعرائہی سہر وہ: قورئان (١١٤) سوورمتہ، نیوہی دمکاتہ:
 (٥٧) کہریک دمکاتہ کوئی پیتہ کانی (الحدید) کہ سورمتی ژمارہ (٥٧) ی قورئانہ: ا= ١ ل= ٣٠ ح= ٨ د= ٤ ی= ١٠ د= ٤ ہموو دمکاتہ: ١+ ٣٠+ ٨+ ٤+ ١٠+ ٤= ٥٧. سوورمتی مہ عاریج
 ژمارہ کہی (٧٠) یہ، عہینیش کہیہ کیکہ لہ پیتہ کانی (العارج) بہ حیسابی جومہل دمکاتہ
 (٧٠) (فج) هوئی الخ، ای قسماً بسورة الانشقاق من سلك طريق أهواء المطففين الجائرة في
 المعاملات ذفا - ای استأصل ونسف - بركة ماله. أو المعنى هكذا: من سلك طريق أهواء
 المكتالين المحتالين محق الله بركة ماله، بسبب الشقاق والمنازعة مع الذين غشهم بالتطفيف
 ونحوه، وضمن هذا المعنى يشير (فج=٨٢) إلى رقم السورة المطففين و (دف=٨٤) إلى رقم
 سورة الانشقاق، واته: ناوکه وانه کان، له سهر نهو ریزہی کہوان لہ شیعرہ کہدا وک (فہ=٨٥)
 ژمارہی برووجه (وف=٨٦) ژمارہی سوورمتی طاریقہ وہ ہر وہا - ودرگیر.

۱۶۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا تَبَرَّزَ لِحَاجَتِهِ أَتَيْتُهُ بِمَاءٍ فَيَغْسِلُ بِهِ). (۱۳۸)

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خۇدەيان لى بى) دەفەر موۋى: (ھەزرىت (رەزى خۇدەيان لى بى) كاتى دەھو بو سەراو، ئاوم بوۋى دەبىرد، خۇى پى دەشۇرد).

۱۶۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَامَ أَغْرَابِيٌّ قَبَالَ فِي الْمَسْجِدِ فَتَنَّاوَلَهُ النَّاسُ فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعُوهُ وَهَرِّقُوا عَلَى بَوْلِهِ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ أَوْ ذُنُوبًا مِنْ مَاءٍ فَإِنَّمَا بُعِثْتُمْ مُيسَّرِينَ وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ). (الحدِيث ۲۲۰ - طرفه في: ۶۱۲۸) (۱۳۹)

ئەبوھورپرە (رەزى خۇدەيان لى بى) فەر موۋى: ھەزرىتى دەشتەكى ھەلسا، لەناو مزگەوتەكەى پىغەمبەردا (درودى خۇدەيان لى بى) گىمىزى كرد، چەن كەسى تىيان خورپى: ئەھا كورە! شتى وانەكەى. پىغەمبەرىش (درودى خۇدەيان لى بى) فەر موۋى تازە وازى لى بەيىن، بەلام سەتلى ئا، يادۇلچەيى ئا بىكەن بەشويىنى مېزەكەى دا، خۇدەيان گەورە بوۋە منى كردوو بە پىغەمبەرى ئىو، كەوھك خۇم كلىب ئاستان بىكەن، نەوھك كارگران بىكەن (جاكە واپو دەيى چاۋ لەنەزان بېۋىش و بەناسكى فېرى وىل و ياساكانى ئىسلامى بىكەن). (ت/۱ / ۱۱۰ = ز-۲۳ ژ-۱۶۴ - ش/د/ت/ن).

۱۶۲ - عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِخْصَنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّهَا أَتَتْ بِابْنٍ لَهَا صَغِيرٍ لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَجْلَسَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَرِهِ قَبَالَ عَلَى ثَوْبِهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَضَحَّهَ وَلَمْ يَغْسِلْهُ). (الحدِيث ۲۲۳ - طرفه في: ۵۶۹۳) (۱۴۰)

(۱۳۸) أخرجه مسلم في الطهارة (عيني/۸۰/۱۲۲/۳) المترجم.

(۱۳۹) أخرجه مسلم في الطهارة (عيني/۸۲/۱۲۴/۳) المترجم.

(۱۴۰) أخرجه مسلم في الطهارة باب: حكم بول الطفل الرضيع، وفي السلام، باب التداوى

بالعود الهندى رقم: ۲۸۷=۶۶۰.

نوم قهیسى كچى میحصه ن (رمزى خوى لى بى) فهرمووى: كورپكى كۆرپه م هه بوو،
 نانه خۆره نه بوو بوو، بۆ موبارهكى بر دم بۆلاى پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى)
 پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) له كۆشى خوى دا داي نا، مناله كه ميزى كرد
 به جل ه كانيدا، پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) داواى ناوى كردو ئاوه كهى له جل ه كهى
 پرژاند، ئيت ر نه يشۆرد (ت/ ١ / ١١١ / ٤ = ز- ٢٣ ژ- ١٦٦ - ش/ د / ت / ن).

رافه و شيكر دنه وه:

نوم قهيس خوشكى وه كاشهى كورى ميحصه نه، له دي رينا له مه كه كه ئىسلام
 بووه، وه كۆچى كردوو به بۆ مه دينه، بيست و چوار فهرموودهى له
 پيغه مبه ر وه گير اوه ته وه، له سه حيه يندا دوو فهرموودهى هه يه، زۆر
 ته مه ندر يژ بووه. به پي ئى هم فهرمووده يه سوننه ته ساوا به نيازى پيرو ز
 بوون و نزاى باش بۆ كردن بى رى بۆ خزمه تى پياو چاكان.

١٦٣- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبَّاطَةَ
 قَوْمٍ فَبَالَ قَائِمًا ثُمَّ دَعَا بَاءً فَجِئْتُهُ بَمَاءٍ فَتَوَضَّأَ فِي رَوَايَةِ عَنْهُ: فَانْبَذَتْ مِنْهُ، فَأَشَارَ
 إِلَيَّ فَجِئْتُهُ، فَقُمْتُ عِنْدَ عَقْبِهِ حَتَّى فَرَعْتُ). (الحديث ٢٢٤- أطرفه في: ٢٢٥،
 ٢٢٦، ٢٤٧١) (١٤١)

حوزه يفه (رمزى خوى لى بى) فهرمووى: پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) چوو ه سه ر
 سه رانگو يلكى هو زى، له وى به پيو ه گميزى كرد، نه و جا داواى ناوى كرد، منيش
 ئاوم بۆ يبرد، ده سنو يژى پيگرت. له گير ا نه وه يه كى ترى حوزه يفه دا فهرمووى:
 منيش ويستم له كاتى گميز كردنه كه دا لى دوور بكه ومه وه به لام ئامازهى
 بۆ كردم كه به چم بۆ خزمه تى، هه تا بىم به حه شارگه بۆى و خه لكه كه له سه ر
 نه و شيوه يه نه يبينن، منيش چووم له لای قنگه پاژ نهى دا را وه ستام خۆم كرد
 به په ر ده هه تا گميزه كهى ته واو كرد. (ت/ ١ / ١٢٠ / ١٢ = ز- ٢٤ ژ- ١٩٣ - ش/ د / ت / ن).

شیگردنه وه:

وادمردمه کوئ پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بهر) لهم سهر او کردنه دا مه هانه یه کی ره وای بووبی وهک نه په رزان و خو پاراستن له بۆن و پیسی زبڵدانه که، له هه مان کاتدا به لگه ی نه وهیشه به پیوه گمیز کردن، له بهر هه ندی هۆ دروسته و ناروهانییه.

حوزه یفه ی کوری یه مانی عه به سی خو ی و باوکی ئو خودین، واته: له غه زای ئو خوددا به شداریان کردوه. - باوکی له غه زای ئو خوددا به هه له به دهستی هه ندی موسولمان شهید کرا، حوزه یفه یه کی که له هاوړی ههره مه زنه کانی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بهر) له غه زای خه ندمقا، رو ئیکی جوانی هه بوو پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بهر) ناردی سووسه ی هه وائی سوپای دوزمنی بۆ بکا.

فهرمووده ی زۆری له پیغه مبههره وه گپراوته وه، بیست فهرمووده ی له بوخاری شه ریفه هه یه، بیست و نۆی له موسلیم دا هه یه، دوازدیه یان په سه ندی هه ردوولایان، کو ی فهرمووده کانی له سه حیه ینا: $17 + 8 + 12 = 37$ ناو داره به رازگری پیغه مبههر (صاحب سِرِ النبِی). کاتی یه کی دمرد ئیمامی عومه ر سهرنجی ده دا نه گهر حوزه یفه ئاماده ی سهر ته رمه که ی نه بوایه نه ویش ئاماده ی نه ده بوو، چونکه پیغه مبههر (دروودی خودای له سهر بهر) ناوی گشت ناپاکه (مونا فیق) هکانی پی گووتبوو، یه ک به یه کیانی ده ناسی، له غه زای نه هاوهنددا ئاماده بوو، که سوپا سالاری موسولمانان، نوعمانی کوری موقرین شهید بوو، حوزه یفه ئالای هه لگرتو هه مه دان و ره ی ی و دینه و مر له سه ردهستی نه ودا ئازاد کران، له بیست و دووی کو چیدا عومه ر کردی به سه رکاری سهر مه دائین، له (٣٦) ی کو چیدا له پاش چل روژ له جینشینی عه لی له مه دائین مرد، سه فوان و سه عیدی کوری له یارانی عه لی بوون، له سه فین شهید بوون. له حوزه یفه پرسیار کرا: چی ئازاوه یه زۆر کوشنده یه؟ فهرمووی: (نه وه ی

که ببی به سهریشک له نیوانی خیرو شهردا، واسهرت لی شیوابی نه زانی کامه یان
هه لبریزی! دهیشی فهرموو: (قیامت هه لئاسی هه تا گشت هوزی،
ناپاکه کانیان دهن به ناغاو سهرۆکیان!) ومده یفه رموو: (ئه وهی بووه و نه وهی
دهبی، هه تا قیامت هه لدهستی، پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بی) هه مووی پی
گووتوووم). (ت / ۵ / ۱۸۸ / ۲+۱ تاج- ۳ ز- ۵۵ ژ- ۳۴۹۲، ۳۴۹۳).

۱۶۴- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ امْرَأَةً النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ أَرَأَيْتَ إِحْدَانَا تَحِيضُ فِي الثَّوْبِ كَيْفَ تَصْنَعُ؟ قَالَ تَحْتُهُ ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ وَتَنْضَحُهُ وَتُصَلِّي فِيهِ). (الحديث ۲۲۷- طرفه فی: ۳۰۷) (۱۴۲)

ئه سماء (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: ئافرمتی هاته خزمتی چه زرمهت (همزی خوی لئ بی)
عه رزی کرد: ئه گهر خوینی بینویژی بهر جله کانمان کهوت چی لی بکهین؟
فهرمووی: بی وولن و بی کرپنن و نه و جا به ناو هه لی گولوفن و دهستی تی
خهن، له پاشا پاک بی شۆرن، ئیتر نویژی پیوه بکهن). (ت / ۱ / ۱۱۰ = ۱۶۳ ز-
۲۳ = ش / د / ت / ن).

۱۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ أَقَادُغُ الصَّلَاةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا إِلَّا مَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِحَيْضٍ فَإِذَا أَقْبَلْتَ حَيْضُكَ فَدَعِي الصَّلَاةَ؟ وَإِذَا أَذْبَرْتَ فَأَغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ ثُمَّ صَلِّي). وقال (ثم توضأي لكل صلاة، حتى يجي ذلك الوقت) (الحديث ۲۲۸-
أطرافه فی: ۳۰۶، ۳۲۰، ۳۲۵، ۳۳۱) (۱۴۳)

عائیشه (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: فاطیمه ی کچی ئه بو حوبه یش هات بۆلای
پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بی) لئی پرسى: ئه ی پیغه مبه ری خودا! من ئافرمتیکم

(۱۴۲) من افراد البخاری عن مسلم (عینی/ ۲ / ۹۸/۱۶۱) المترجم.

(۱۴۳) أخرجه مسلم في الحيض، باب: المستحاضة وغسلها وصلاتها، رقم: ۷۵۱=۳۲۳.

حالم وایه هه‌میشه بئینویژم و که‌تیکه‌وتم پاک نابمه‌وه، جا ئایا هه‌تا حالم ئاوه‌هابی واز له‌نویژ بهینم یانا؟ فه‌رمووی: نه‌ه، چوونکه ئه‌وه ده‌ماره‌و خوینی به‌ربووه، وئه‌وه خوینی بی‌نویژی نییه، به‌لام له‌وه‌پیش چه‌ن رۆژ ده‌که‌وتیه بی‌نویژیه‌وه، ئیستاش له‌م حاله‌دا به‌قه‌د ئه‌و رۆژانه‌ی بئینویژی جارانت نویژ مه‌که، ئنجا خۆت بشۆره‌و نویژی خۆت به‌ئاسایی بکه‌له‌گیرانه‌وه‌یه‌کا: (کاتی سه‌رمه‌ی بی‌نویژی یه‌که‌ی جارانت ده‌ستی پی‌کرده‌وه، ئیتر وادابنی که‌ له‌ویوه ده‌که‌ویت به‌ بی‌نویژه‌وه، که‌واته: ئیتر نویژ مه‌که هه‌تا به‌قه‌د ئه‌و رۆژانه‌ ده‌روا، ئنجا باخوینه‌که‌ش نه‌وه‌ستی به‌لام تۆ وادابنی که‌پاک بوویه‌ته‌وه، جابه‌نیازی خۆشۆردنی بئینویژی خۆت بشۆره‌و ئه‌وجا به‌ئاسایی نویژی خۆتی لی‌بکه‌) وفه‌رمووی: (وه‌ بۆ هه‌موو نویژیکیش ده‌سنویژیکی تازه‌ بگه‌روه‌وه، هه‌تا دیسانه‌وه ده‌چیته‌وه کاتی ناوبراوی خۆت ئیتر دووباره‌ وادابنی که‌وا تازه‌ تی‌ده‌که‌ویت و واز له‌ نویژ بهین هه‌به‌قه‌د رۆژانی بئینویژی جارانت، ئیتر ئه‌مه‌ پیه‌ی هه‌میشه‌ت بی‌!)

(ت/ ١ / ٣٠١/١٦٥ هه‌تا لاپه‌ره‌ ١٧٠ = ز- ٣٦- ژ- ٣٠٤).

به‌هره‌کانی ئه‌م فه‌رمووده‌یه: ١- گو‌فتوگۆی ڕووبه‌روی ژن و پیاوی بیانی له‌باره‌ی کارو باری ئایینی یه‌وه دروسته. ٢- بیستنی ده‌نگی ژن بۆ پێ‌ویستی ی ره‌وا دروسته. ٣- به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر پیسی ی خوین. ٤- به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه ژنی هه‌میشه بئینویژ بۆ هه‌موو فه‌رزی ده‌سنویژی سه‌ربه‌خۆ ده‌گری. ٥- له‌کاتی بئینویژیدا نویژ نادروسته.

١٦٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَعْسِلُ الْجَنَابَةَ مِنْ ثَوْبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ وَإِنَّ بُقْعَ الْمَاءِ فِي ثَوْبِهِ). (الحدیث ٢٢٩- أطرافه فی: ٢٣٠، ٢٣١، ٢٣٢) (١٤٤)

عائیشہ (ہمزی خوی لے بی) فہرمووی: جاری وادہوو ئہسہری لہشپسیم
 بہجلہکانی پیغہمبہرہوہ دہشورد، کہدہچوو بؤ نوپڑ بؤ مزگہوت ہیشتا
 جیگہ شوراوہکہ تہر بوو، وەک پەلہیی لہرہنگیکی تر بہجلہکہیہوہ دیار بوو
 (ب/ ۱۱۴/ ۱۲ = تاج- ۲۳ ز- ۱۷۴ = ش/ د/ ت/ ن).

۱۶۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَدِمَ أَنَسٌ مِنْ عُكْلٍ أَوْ غُرَيْنَةَ
 فَاجْتَوَا الْمَدِينَةَ فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلِقَاحٍ وَأَنْ يَشْرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا
 وَأَلْبَانِهَا فَاطْلُقُوا فَلَمَّا صَحُّوا قَتَلُوا رَاعِي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْتَأْفُوا النَّعَمَ
 فَجَاءَ الْخَبَرُ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ فَلَمَّا ارْتَفَعَ النَّهَارُ جِيءَ بِهِمْ فَأَمَرَ فَقَطَعَ
 أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَسَمِرَتْ أَعْيُنُهُمْ وَأُلْقُوا فِي الْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ).
 (الحديث ۲۳۳- أطرافه في: ۱۵۰۱، ۳۰۱۸، ۴۱۹۲، ۴۱۹۳، ۴۶۱۰، ۵۶۸۵، ۵۷۲۷، ۶۸۰۲، ۶۸۰۳، ۶۸۰۴، ۶۸۰۵، ۶۸۹۹) (۱۴۵)

ئەنەس (ہمزی خوی لے بی) فہرمووی: تاقمی لہھوزی عوکل، یالہھوزی عورہینہ،
 ہاتنہ خزمہتی حہزرمت و موسولمان بوونو، پاش ماومیی ہہوای مہدینہیان
 پی نہکہوت. پیغہمبہر (ہرووی خودای لہسہر بی) فہرمانی پی فہرموون کەبچن بؤ
 دمرہوہی مہدینہ بؤ ناو رانہ وشرہ زمکاتہکانو، لہوئ لہگمیزو شیرى
 وشرہکان بخون، ہەتا سکیان دہکەویتہرئو، لہو نہخوشینہیہ رزگار دہبن،
 ئەوانیش ئاوايان کردو چاک بوونہوہ، کەچی روژی، لہئیسلا م و مردہگہرینو،
 سہرای ئەوہش شوانہکەہی پیغہمبہر (ہرووی خودای لہسہر بی) زور بہبی نہزاگہت
 دہکوژن، دہستو پیی دہپرئو دپک دہکەن بہچاوی دا تادہمرئ، ئنجا
 وشرہکانیش دہدەنہ بہرو، دہیان فرینن بؤ ولاتی خویان، ئەم دہنگوباسہ
 سہرلہبہیانى گہیشت، کاتئ حہزرمت (ہمزی خوی لے بی) بہم کارہساتہی زانی کۆمەلئ
 جہنگاومری نارد بہشوینیاناو، لہرئ دہیانگرنہوہو، دیلیان دہکەنو،

سەرلەنئواری دەیانھێننەووە بۆ مەدینە، جا پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) چاومڕی فەرمانی خودای کرد، تائایاتی سیی و سێ لەسورەتی مائیدە ھاتە خوارەووە، ئەوجا بە پێی ئەو نایەتە ھەزرمەت فەرمانی کرد، دەست و پایان بڕین و، بەبسماری سوورەووەگراو چاویان پشتن، ئەوسا تووڕیان دانە ناو خڕە بەرداوییەکەووە لەدەرەووی شار، کەپێی دەگوترا ئەلحەرە، داوای ئاویان دەکرد، کەس ئاوی نەدەدانی، ھەتا گیانیان دەرچوو (ت/۳/۲۳۰= ز-۸۸-ژ-۲۳۳۷ = ش/د/ن) = تاج ئەم فەرموودەییە گیراومتەووە لەبەرگی / ۲ لاپەرە / ۲۳۰ فەرموودە / ۳ لەوباسەدا و مەدەشفەرموئی (بوخاری و موسلیم و ئەبو داوود و نەسائی) ئەم فەرموودەییەیان گیراومتەووە.

۱۶۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي قَبْلَ أَنْ يُتَيَّ الْمَسْجِدُ فِي مَرَابِضِ الْقَنَمِ). (الحديث ۲۳۴- أطرافه في: ۴۲۸، ۴۲۹، ۱۸۶۸، ۲۱۰۶، ۲۷۷۱، ۲۷۷۴، ۲۷۷۹، ۳۹۳۲) (۱۴۶)

دیسان ئەنەس (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەپیش ئەوودا مەزگەوتەکەیی خۆی لەمەدینە دروست بکری لەناو بەچەرانا نوێزی دەکرد).
۱۶۹- عَنْ مِمْوَنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنْ فَأَرَةٍ سَقَطَتْ فِي سَمْنٍ فَقَالَ أَلْقَوْهَا وَمَا حَوْلَهَا فَاطْرَحُوهُ وَكُلُوا سَمْنَكُمْ). (الحديث ۲۳۵- أطرافه في: ۲۳۶، ۵۵۳۸، ۵۵۳۹، ۵۵۴۰) (۱۴۷)

مەیموونەیی ھاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: مشکێ دەکەوێتە ناو رۆنی مەییووە، بۆ ئەووە لەپێغەمبەر پرسیاریان کرد فەرمووی: مشکە تۆپیووەکەو دەوروبەرەکەیی فری دەن و، رۆنی خۆتان بخۆن). (ت/۱/۱۱۵/۱۴)

(۱۴۶) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: ابتناء مسجد النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ۵۲۴= ۱۱۷۳.

(۱۴۷) من أفراد البخاری عن المسلم (عینی/۳/۱۶۱/۹۸) المترجم.

١٧٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كُلُّ كَلِمٍ يُكَلِّمُهُ الْمُسْلِمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَكُونُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهَا إِذْ طُعِنَتْ تَفْجَرُ دَمًا لَلْوُنْ لَوْنُ الدِّمِّ وَالْعَرَفُ عَرَفُ الْمُسْلِكِ). (الحديث ٢٣٧ - طرفاه في: ٢٨٠٣، ٥٥٣٣) (١٤٨)

ئەبوهورەيرە (پەزى خەيلىسى) لە پەيغەمبەرەوه (دروودى خودى لەسەر بى) فەرمووى: (هەركەسى لەپەرىى خودادا زامار بکرى، لەپەرۆى قىيامەتا کەدى بۆ دىوانى خودا، زامەکەى تازەو نوێ يە، وەکوو کاتى زامارکردنەکەى، رێک لەسەر هەمان شێوەيشە، رەنگەکەى سوورى تليقى يە، وەك خوينى ئاسايى، بەلام بۆن و بەرامە خووشەکەى لەبۆنى ميسک دەکا، لەناو خەلکى مەحشەردا دەبى بەمايەى شانازى و سەربەرزى بۆى). (ت/٨/ ٢/٤٦ = ز-١١ ژ-٤٢٩٨ تاج-٤ ش)

١٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: (لَا يُولَدُ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ). (الحديث ٢٣٩). (١٤٩)

ئەبوهورەيرە (پەزى خەيلىسى) لە پەيغەمبەرەوه دەفەرمووى: (کەستان گمیز مەکەنە ناو ئاوى راوەستاوه کە لەبەرى نەروا لەپاشيشا بچى خۆى تيا بشوات). (ت/١/ ٦/١٠٥ = ز-٢١ ژ-١٥١).

١٧٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ وَأَصْحَابٌ لَهُ جُلُوسٌ إِذْ قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَيْكُمُ يَجِيءُ بِسَلَى جَزُورِ بَنِي فُلَانٍ فَيَضَعُهُ عَلَى ظَهْرِ مُحَمَّدٍ إِذَا سَجَدَ؟ فَأَبْعَثَ أَشَقَى الْقَوْمِ فَجَاءَ بِهِ فَنَظَرَ حَتَّى سَجَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضَعَهُ عَلَى ظَهْرِهِ بَيْنَ

(١٤٨) أخرجه مسلم في الامارة، باب: فضل الجهاد والخروج في سبيل الله، رقم: ٤٨٣٦ = ٤٨٣٨.

(١٤٩) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: النهي عن البول في الماء الدائم، رقم: ٢٨٢ = ٦٥٣، ٦٥٥.

كَتَفِيهِ وَأَنَا أَنْظُرُ لَا أَغْنِي شَيْئًا لَوْ كَانَ لِي مَنَعَةٌ قَالَ فَجَعَلُوا يَضْحَكُونَ وَيُحِيلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدٌ لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ حَتَّى جَاءَتْهُ فَاطِمَةُ فَطَرَحَتْ عَنْ ظَهْرِهِ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقُرَيْشٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَشَقَّ عَلَيْهِمْ إِذْ دَعَا عَلَيْهِمْ قَالَ وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الدَّعْوَةَ فِي ذَلِكَ الْبَلَدِ مُسْتَجَابَةٌ ثُمَّ سَمَى اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِأَبِي جَهْلٍ وَعَلَيْكَ بِعُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَالْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ وَعُقْبَةَ بْنَ أَبِي مُعَيْطٍ وَعَدَّ السَّابِعَ فَلَمْ يَخْفِظْهُ الرَّاوي قَالَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ الَّذِينَ عَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَرَغِي فِي الْقَلِيبِ قَلِيبِ بَدْرٍ. (الحديث ٢٤٠ - أطرافه في: ٥٢٠، ٢٩٣٤، ٣١٨٥، ٣٨٥٤، ٣٦٦٠) (١٥٠)

عبداللہ کوری مہسعود (ہرمزی خوی لہ بن) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لہسر بن) جاری لہ لای کہ عہدہ نوپڑی دہکرد، نہ بوجہ لہ و چہند ہاوپڑی یہ کی لہوی دانیشتبوون، روژی پیشووتریش و شترئ سہر برابوو، نہ بوجہ لہ گوتی: نادہی یہ کیکتان بچن پرزانگی نہ و شترہ سہر برابوہ بینن، کہدوینئ نہ و مالہ سہریان برپوہ پرزانگہ کہیان لہ لامالان فرئ داوہ، جاکاتی ہینای کہ موحمہد سہری دانا لہ ناو کورنوش دا، نہ و پرزانگہ پیسو و پوخلہ لہ گہل خوین و خوړو سیخوړہ کہیدا، لہ سہر بوٹہ قہی ملی دابنی، بہدترین کہسی کوئمہ لہ کہ دمرہ پریو، چوو پرزانگو و خوړو خوینہ کہی ہیناو، کاتی پیغہ مبہر (درویدی خودی لہسر بن) کورنوشی برد، لہ ناو شانیدا داینا، فہر مووی: ئیتر کردیان بہ فشو و پیکہنن، لہ بہر لافرتی و پیکہنن لال و پال کہ و تن بہ سہر یہ کتردا! بہ یہ کتریان دہگوت: نہ مہ کہ تنی تو بوو کردت بہ موحمہد!

منیش ہر سہیرم دہکردو دہسہ لاتی ہیچیشم نہ بوو، نہ گینا پرزانگہ کہم لہ سہر پشٹی فرہدہدا، حہزرت لہ سہر نہ و حالہ لہ ناو سہجدہدا مایہ وودو

سەری ھەئەنەبەری، تەرۆفی چوو بەفاطمەیی کچی گوت حالەکە وایە، ئەوکاتە فاطیمە مەلکار بوو. کەھات فری ی داو، دەستی کرد بەجێئێوان پێیان، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) کاتی نوێژەکەیی تەواو کرد، دەنگی ھەئەبەری و نزای شەری لی کردن، دەستووری ھەزەرت (بەزای خۆی لی بێ) وابوو کەنزای دەکرد سی جار نزاکەیی دووبارە دەکردەو، کەشتیکیشی لەخودا داوا دەکرد سی جار داواکردنەکەیی دووبارە دەکردەو.

جا ھەزەرت (بەزای خۆی لی بێ) سی جار لەسەر یەک بەدەنگی بەرز فەرمووی: (خودایە قورمیشم ھەوالەیی قین و قاری تۆ کرد!) ئەوانیش کەگوێیان لەمە بوو لەپێکەنین کەوتن، زۆر لەنزاو سکاڵاکەیی ترسان. دوا ئەو فەرمووی: (خودایە! ئەم زەلامانەم ھەوالە بەخەشم و قاری تۆ کرد، ئەبوجەھلی کۆری ھیشام و عوتبەیی کۆری رەبیعەو شەیبەیی کۆری رەبیعەو وەلیدی کۆری عوقبەو نۆمەییەیی کۆری خەلەفو عوقبەیی کۆری ئەبوموعەیطو....) فەرمووی: (ئەو ھەوتەمیشی ژمارد بەلام من ناوی ھەوتەمم لەبەر نەماوە) (ھەوتەم عەمارەیی کۆری وەلید بوو. عەینی). ئیبنومەسعود فەرمووی: (دەیی بەوکەسەیی گیانی منی بەدەستە، ئەو بەدبەختانەیی کە پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) یەکەییەکە ناوی ھێنان و نزای شەری لی کردن بەچاوی خۆم چاوم پێیان کەوت لەپۆژی بەدردا کوژرابوون، لەدوایی دا کەلاکەکانیان بەکیش کردن و توورپان دانە ناو کۆنە بیرەکەیی بەدرەو!) (ت / ١٩٠ / ٨ / ١ تاج- ٤ ز- ٨٢ ژ- ٤٥٦٨).

١٧٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَزَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَوْبِهِ). (الحدیث ٢٤١- أطرافه فی: ٤٠٥، ٤١٢، ٤١٣، ٤١٧، ٥٣١، ٨٢٢، ١٢١٤).

ئەنەس (بەزای خۆی لی بێ) فەرمووی: (جاروبار پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەناو نوێژدا کەناچار دەبوو تەیی دەکردە ناو دوتوی ی جەلەکانیەو).

١٧٤- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ سَأَلَهُ النَّاسُ: بِأَيِّ شَيْءٍ دُرِيَ جُرْحُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: مَا بَقِيَ أَحَدٌ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي كَانَ عَلَيَّ يَجِيءُ بِتُرْسِهِ فِيهِ مَاءٌ وَفَاطِمَةُ تُغْسِلُ عَنْ وَجْهِهِ الدَّمَ فَأُخِذَ حَصِيرٌ فَأُخْرِقَ فَحُشِيَ بِهِ جُرْحُهُ). (الحديث ٢٤٣- أطرافه في: ٢٩٠٣، ٢٩١١، ٣٠٣٧، ٤٠٧٥، ٥٢٤٨، ٥٧٢٢). (١٥١)

لهسههلی گوری نهل -ساعیدی- (همزی خوی لای هـ) پرسیارکرا: نهری لهپرؤزی
ههراکهی ئوhoodا زامهکهی پیغهمبهریان بهچی دهرمان کرد؟ فهرمووی:
(بهراستی لهکهسی باشتان پرسى، چونکه کهسی تر نهماوه کهلهمنی باشت لى
بزانی، لهپرؤزی ههراکهی ئوhoodا کهخوودهکهی پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهر بهه)
لهسههیدا شکاو، خوین بهدهمو چاویدا هاتهخوارهومو، ددانه چوارینه
(رهباعیه) کهی لهپریزی لای راستی، لهپریزی خوارهوه شکا، عهلی
لهقهلغانهکهیدا ناوی دههیناو، فاطیمهیش خوینهکهی لهپروخساری باوکی
دهشؤری، فاطیمه سهرنجی دا خوینهکه بهناوهکه زؤرتر دهبی، جوو پرزؤلی
حهسیری هیناو سووتاندنی و کردی بهسووتوو، وه نای لهسهر زامهکه، ئیتر
خوینهکهی وهستایهوه). (ت/٤/ ١/٢١١ تاج-٢ ز-٧٠ ژ-٣٠٣١).

رافه و شیکردنهوه:

پیشهوا نهوهوی (همزی خوی لای هـ) دمههرموئ: (بهلگهیه لهسههرئهوه کهخودای
گهوره پیغهمبههران و خوشهویستان و چاکانی خوئ، بهدمردو وهی و ئیش و
نازارو خهم و خهفته و زیانی سامانی تافی دهکاتهوه، یاگیرؤدهیان دهکا، ههتا
پاداشی باشی گهوره وهربگرن، ههتا بیشبهن بهسههرمهشق و پیشهوا بو
نهتهوهکانیان، ههتا لهکاتی لیقهومان و دووچاریدا دلنهوایی خوئان بههالی

ئەوان بدەنەو، هەتا بشاران کەئەوانیش هەر ئادەمیزادن و بەندەى خودان و،
حائیان حالى ئەوانە لەبارەى دەرود بەلاو بەسەرھاتى جیھانەو.

سەهل لەگەرە پیاوانى ھاوړى يانە، ناوى حەزن بوو، (حەزن) واتە:
سەخت و ناپەرھەت، (سەهل) واتە: خۆش و ئاسان، پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى)
ناوى نا سەهل، ئەنصارى يە، سەدو سى و هەشت فەرموودەى لەپێغەمبەرەو
گێڕاوتەو، سى و نو فەرموودەى لەبوخارىدا هەيە، يان: چلو يەك
فەرموودە، پتر لەسەد سال ژياو، لەنەوودو يەكى كۆچيدا لەمەدينە مردوو،
كە پێغەمبەر مردوو پازدەسال بوو، ئىمامى زوهرى فەقى ي بوو. يەكى
بوو لەو ھاوړى نازدارانەى پێغەمبەر كە حەججەك گەرى پێكردوون و نازارى
داون.

۱۷۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَوَجَدْتُهُ يَسْتَنْ بِسِوَاكِ يَدِهِ يَقُولُ أَعْ أَعْ وَالسَّوَاكُ فِي فِيهِ كَأَنَّهُ يَتَهَوَّعُ). (الحدِيث
(۲۴۴) (۱۵۲)

ئەبوموسا (بەزى خۆى لى بى) فەرموو: جارێ چووم بۆ خزمەتى حەزەرت (بەزى
خۆى لى بى) سىواكى لەدەستا بوو، سىواكى پى دەكرد، دەیفەرموو: (ئوع، ئوع)
وێك بەرشیتهو ئاوا (ت/۱/۲۳۴/۱/۳ = ز- ۶۵ ژ- ۴۲۸ + ل/ ۱۲۱/۳/۵، رىاض
الصالحين بەرگى/ ۳/ ل/ ۸۹۳ ز- ۲۱۵، فىقھى ئاسان/ ۱- ل- ۲۳ ز- ۷) (۱۵۲)

۱۷۶- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا
قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشْرُفُ فَأَهَ بِالسَّوَاكِ). (الحدِيث ۲۴۵ - طرفاه فى: ۸۸۹، ۱۱۳۶)

حوزەیفە (بەزى خۆى لى بى) فەرموو: (جاران پێغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) كەشەو
لەخەو هەلەسا بۆ شەونویژ، یا بۆھەر شتى تر، سىواكى لەدەمى رادەدا).

۱۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
أَرَانِي أَتَسَوَّكُ بِسَوَاكٍ فَجَاءَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ فَنَاولْتُ السَّوَاكَ
الْأَصْغَرَ مِنْهُمَا فَقِيلَ لِي كَبُرَ فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ مِنْهُمَا. (الحدیث ۲۴۶). (۱۵۴)

ثیبونوعومەر (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: سەرورەر (دروودی خودای لیسەر بی) فەرمووی:
(له خه وما دیتم کهوا به دارسیواکئ سیواک دهکهه، دوو پیاو هاتن بۆلام،
یه کیکیان له ویتریان گه وره تر بوو، منیش ویستم دارسیواکه که بدهم
به به چکۆله که بیان که چی پیم گوترا: گه وره که بیان وه پيشخه، منیش دام
به که وره که بیان). (ت/۸/۸/۶ تاج-۴ ز- ۵- ۴۲۵۹).

شیکردنه وه:

یه کئ له پیاوانی رشته ی ئهم فەرمووده یه عهفانی کوری موسلیمه،
له سه رده می مهینه ته که دا، که به فیتی موعته زیله کان گهریان ده کرد به زانا
گه وره کان، له باره ی قورئانه وه که دروست کراوه یا دیرین و قه دیمه له ویش
پرسیارکرا، رازی نه بوو که بئ: (قورئان مه خلوقه و دروستکراوی خودایه).
یه کئ بوو له حوککامی جهرح و ته عدیل، دههزار لیره ی زیرپان پی دا، له باتی
ی ئه وه که له باره ی پیاوی که وه رامای و بی ئاگایی له حالی دهر بپری، واته:
نه بئ عادله، نه بئ ناعادله، به لام قاییل نه بوو، فەرمووی: (قهت قهت حهق
ناکهه به ناحهق)، یه کئ تر له پیاوانی ئهم رشته یه نوعه می کوری حماده،
پیاویکی فهرانیز زان بوو، له سه رده می مهینه ته که دا، له باره ی خه لقی
قورئانه وه، نه ویشیان پتچا، له سه رئه وه له سامه را به ند کرا هه تا له سالی (۲۲۰)
ی کۆچیدا له زیندانا مرد! رمزای خودای ئی بی.

له فیهقی ناسانا (۲۴/۱) دمفه رموی: (سیواک سوودی زۆره: پووک توند دهکاته و هو، ددان ساخلهم دهکاو، دهسگای همرسو و ههزم به هیژدهکاو، گمیزکردن خیرا دهکاو، دهمو ددان پاک و خاویڤن دهکاته و هو، دهبی به مایه ی رمزای خوداو، پیری دوا دهخاو، چاره ی مروّف گه شو نوورانی دهکاو، گه شه و پهره به هو شیاری دهداو، پاداشی باش دووچه ندان دهکاو، له کاتی گیانه لادا گیانکی شان ناسان دهکاو، له کاتی سه ره مهرگا شایه تمان یادی موسولمان دهخاته وه!).

۱۷۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضوءَكَ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ ثُمَّ قُلِ اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ وَفَرَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ فَإِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ فَأَلْتِ عَلَى الْفِطْرَةِ وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَتَكَلَّمُ بِهِ قَالَ فَرَدَّدْتُهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا بَلَغْتُ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ قُلْتُ وَرَسُولِكَ قَالَ لَا وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). (الحديث ۲۴۷- اطرافه في: ۶۳۱۱، ۶۳۱۳، ۶۳۱۵، ۷۴۸۸) (۱۵۵)

خودایه خوّم دایه دهستی تۆو کاری خوّم سپارد به تۆو، په نام هیناوه بۆ په نای تۆو، پشتم به ستوو به تۆو، ههروهک مه ترسیم ههیه له قارو سزای تۆو، ئومیدی شیم قهوی یه به میهره بانی و رحمه تی تۆو، هیچ په ناو پاساری نییه له قارو قین و خوشمی تۆو، مه گهر ههر له لای خۆت، په نا ههر په نای تۆیه و بهس، باومرم ههیه بهو نامه پیرۆزه ی تۆو، که خۆت نار دوو ته ته خواره وه، که قورنانی گه ورهیه، و دباهومریشم ههیه بهو پیغه مبه ره یشت که خۆت رهوانه ت کردوو به سهر به ره ی ئاده میزادو به ره ی پهری، که چه زره تی موحه ممه ده).

(۱۵۵) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: ما يقول عند النوم وأخذ المضجع، رقم:

ئەوجا فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): (جائەگەر لەپاش خویندنی ئەم نزیاه، دنیا بوو وا پێکەوت لەو شەو هتدا بمیریت، ئەوا ئیمان دەر مەبەیتو، لەسەر ئایینی پاکی ئیسلام دەمیریت. و ئەم نزیاه بکە بەکۆتایی قسەی ئەو شەو هتو، کە دوو عاکەت خویند ئێتر قسەی تر مەکە، هەتا خەوت ئی دەکەوئ). بەراو فەرمووی: خەریکبووم لەبەری بکەم، کە بۆیم گوتهوه لەجیاتی پرستە (ونبیک الزی ارسلت) گوتم: (ورولک الزی ارسلت) کە چی حەز رەت (رەزای خۆی لێ بێ) بۆی راست کرد مەوهو فەرمووی: نەو، وامە ئی و شەکانی نزاکە لەخۆتەوه مەگۆرەو پێک وەک خۆم پێتم گوت وابلئ (ونبیک الزی ارسلت). (ت/ ۲۴/ ۸- ۱- تاج- ۴ ز- ۸ ژ- ۴۲۷۰ = ش/ د/ ت).

رافەو شیکردنەوه:

بەرائی کۆری عازیب (رەزای خۆمان لێ بێ) خۆی و باوکی هاوڕێ ی پێغەمبەر بوون، سێ سەد و پێنج فەرموودە لە پێغەمبەرەوه گیراوەتەوه، بیست و دوویان پەسەندی هەردوو پیرن، بوخاری بەجیا پازدە ی هەیه، موسلیمیش شەش.

بەراء دەیفەرموو: (مەرج نییه ئەو فەرموودانە ی کە ئێمە ئەیان گیرپێنەوه بۆ ئێوه بەگۆی خۆمان لەخودی پێغەمبەرمان بیستبن، هەیانە لەهاوڕێیانی خۆمانمان بیستوووە کە ئەوان لە پێغەمبەرمان بیستوووە بۆ ئێمەیان گیراوەتەوه).

هەندێ دمه‌فەرموون: ولاتی رەبی لەسەر دەستی ئەودا ئازاد کراوه، یەکەم غەزا کە بەراء هاوبەشی تیا دا کردوووە خەندەمقە، خۆی دمه‌فەرموئ: هەژدە سەفەرم لەگەڵ پێغەمبەردا کردوووە. لەناو هاوڕێ یاندا کەسی تر نییه جگە لەخۆی کە ناوی بەرای کۆری عازیب بێ. لەلایە نگرانی ئیمامی عەلی بوو، رەزای خودای گەوره لەخۆی و لەباوکی و لەئیمامی عەلی بێ.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۵) نامه‌ی خویشوردن (غوسل)

۱۷۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ بَدَأَ فَعَسَلَ يَدَيْهِ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ يَدْخُلُ أَصَابِعُهُ فِي الْمَاءِ فَيَخْلُلُ بِهَا أَصُولَ شَعْرِهِ ثُمَّ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ غُرْفٍ بِيَدَيْهِ ثُمَّ يَفِيضُ الْمَاءَ عَلَى جِلْدِهِ كُلِّهِ). (الحديث ۲۴۸- طرفاه في: ۲۶۲، ۲۷۲). (۱۵۶)

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہسہر ہاوسہرہکانی) فہرمووی: دہستوری پیغہمبہر وابوو کہبؤ لہشپسی خوی دہشورد، لہپیشا ہمدوو دہستی خوی دہشورد، تامووجہکانی، نینجا بہدہستی راست ناوی دہکرد بہدہستی چہپیداو، ناوگہلی دہشورد، ئہوجا دہق وہک دہسنویژی نویژ دہسنویژیکی دہگرت! ننجنا ناوی ہلہدہگرت و پہنجہی دہخستہ بن مووہکانی سہری، تادہیزانی کہوا تہواو تہربوون، ئہوجا سی مشت. ناوی دہکرد بہسہر بہسہریدا، لہپاشا سہراپا باقی مہندہی لہشی خوی دہشورد، لہپاشان ہمدوو قاجیشی دہشورد. (ت/۱/۱۵۳/۲ ز-۲۲ ژ ۱۷۹- ش/ د/ت/ ن)

۱۸۰- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: (تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ غَيْرَ رِجْلَيْهِ وَغَسَلَ فَرْجَهُ وَمَا أَصَابَهُ مِنَ الْأَذَى ثُمَّ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثُمَّ نَحَّى رِجْلَيْهِ فَعَسَلَهُمَا هَذِهِ غُسْلُهُ مِنَ الْجَنَابَةِ). (الحديث ۲۴۹- أطرافه في: ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۴، ۲۷۶، ۲۸۱). (۱۵۷)

(۱۵۶) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة غسل الجنابة، رقم: ۳۱۶-۷۱۶.

(۱۵۷) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة الغسل الجنابة، رقم: ۳۱۷-۷۲۰، ۷۲۵.

مەیموونەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرمووی: ئاوى خۆشۆردنەم دانا بۇ پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) لەپېشا دووجار یاسى جار ھەردوو دەستی خۆى شۆرد، ئینجا ئاوى کرد بە دەستی چەپیداو، ناوگەلى خۆى شۆرد، لەپاشا بەزەویيەكە دەستی خۆى سەرى، ھەتا بەتەواوى شوینەوارى تارات گرتنەكە بە دەستی ھەما، ئنجا سەرتاپا ھەموو لەشى خۆى شۆرد، ئنجا لەشوینەكەى خۆى گواستىھە، ئنجا ھەردوو قاچى خۆى شۆرد، لەگىرپانەویەكە: ئنجا سى جار سەرى خۆى شۆرد. واتە: لەپیش شۆردنى لەشیدا. لەگىرپانەویەكە تەردا: جامنیش پەرۆیەكەم بۆھینا كەخۆى پى وشك بكاتەو بەلام پەرۆكەى نەویستو، ئاوەكەى بە دەستی لەلەشى تەكاند. (ت/۱/۱۵۲- ز-۳۲- ژ-۲۷۷ = ش/د/ت/ن).

۱۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ مِنْ قَدَحٍ يُقَالُ لَهُ الْفَرْقُ). (الحديث ۲۵۰ - أطرافه في: ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۷۳، ۲۹۹، ۵۹۵۶، ۷۳۳۹) (۱۵۸)

عائیشە (پەزى خۆى لى بىن) فەرمووی: جاران مەن و پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) بەیەكەو لەیەك دەفر خۆمان دەشۆرد، پێیان دەگوت: (فەرەق) شازدە (رەگل) ئاوى دەگرت. لەگىرپانەویەكە: ھەردوو لایشمان لەشمان پىس بوو. (ت/۱/۱۰۵، ل - ۳/۱۴۹ - ز-۲۱- ژ-۱۵۲۰ - ش/د/ت/ن).

روونکردنەو:

قەتبى و كەسانى تر دەفەرموون: (فرق) ئاوا دەخوینریتەو (فەرەق) نەووى دەفەرموئ: بەم شیوەیە رەوانبێژ تەرە. ئیبنوتین دەفەرموئ: (فەرەق)

دهخوینریتته وه. ئیبنونه شیر دمه فرموی: فرهق شازده رمتله، به لام فرهق، به زنه ی ری، سه دو بیست رمتله. ئیبنوعویهینه دمه فرموی: فرهق سی صاعه، نه وهوی دمه فرموی: نه مه قسه ی جه ماومر هکانه، بیژراویشه: دوو صاعه، جه وه هری دمه فرموی: فرهق نه یاره یه کی ناسراوه له مه دینه هیه، شازده رمتله، نه بوزمید دمه فرموی: (فهرق) و (فهرق) یه ک شتن، نه یاره یه که سی مه ن دهگری، که دهکاته شازده رمتل.

نه مه نمونه یه که له جوړی شیکردنه وه، که نیشانه ی نه وه یه رافه کردنی فره مووده زور گرانه، پیویستی به زانستی زور هیه. جا نه گهر له شوینی بینیمان که فره مووده ی به دوو جوړ، یابه چهند جوړیکی جیا جیا، رافه کراوه، یاومر گپراوه، نه وه کیشه نیه.

۱۸۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: (دَخَلْتُ أَنَا وَأَخُو عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَلَى عَائِشَةَ فَسَأَلَهَا أَخُوهَا عَنْ غُسْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَتْ بِإِنَاءٍ نَحْوًا مِنْ صَاعٍ فَأَغْتَسَلَتْ وَأَفَاضَتْ عَلَى رَأْسِهَا وَبَيْنَنَا وَبَيْنَهَا حِجَابٌ). (الحديث ۲۵۱). (۱۵۹)

نه بو سه له مه - رحمه تی خودای لی بی - فره مووی: (من و برایه کی شیریی عائیشه (همزی خوی لی بی) رویشتین بو خزمه تی، برایشیری یه که ی له باره ی چوئیتی ی خوشوژدنی پیغه مبه ره وه پرسپاری لیکرد، نه ویش داوای دهووری صاعی ناوی کردو، خوی شوژد، له ته وقه سه ری ه وه ناوی کرد به سهر خویدا. له نیوانی ئیمه و له نیوانی عائیشه دا په رده یی هه بوو، نه و شوینانه ی شار دبوو که له له شی نافرمتی خوئی، ته ما شا کردنی نادروسته.

۱۸۳- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) قَالَ: (حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ أَنَّهُ كَانَ عِنْدَ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ وَأَبُوهُ وَعِنْدَهُ قَوْمٌ فَسَأَلُوهُ عَنْ الْغُسْلِ فَقَالَ يَكْفِيكَ صَاعٌ فَقَالَ رَجُلٌ

مَا يَكْفِينِي فَقَالَ جَابِرٌ كَانَ يَكْفِي مَنْ هُوَ أَوْفَى مِنْكَ شَعْرًا وَخَيْرٌ مِنْكَ ثُمَّ أَمَّنَا فِي ثَوْبٍ. (الحديث ۲۵۲ - طرفاه في: ۲۵۵، ۲۵۶)

ئەبۇئىسحاق (رەزى خەلىلى بىن) فەرەمۇۋى: ئەبۇجەئفەر مۇجەممەدى كۆرى غەلى كۆرى حوسەينى كۆرى غەلى كۆرى ئەبۇتالىب، كەناسراۋە بە (ئەلباقىر) گىراپەۋە بۇمان فەرەمۇۋى: مەن ۋاۋەكەم لەخزەمەت جابىرى كۆرى غەبدوللادا بوۋىن، كۆمەللى تىرى لەخزەمتدا بوۋ، لەبارەى خۇشۇردنەۋە كەجەندى ئاۋ بەشى دەكا لىيان پىرسى، فەرەمۇۋى: (مەنىكت بەسە!) (مەن = صاع).

پىاۋى گوتى: مەنى ئاۋ بەشەم ناكە خۇمى پى بشۇرم. جابىر فەرەمۇۋى: مەنى ئاۋ بۇ خۇشۇردن ۋا غوسل دەرگىردن بەشى پىغەمبەرى دەگرد، كەلەتۇمۇۋى زۇرتىر بوۋ، ۋەلەتۇيش چاكتىر بوۋ، كەۋاتە: قسەى ۋامەكە، لەپاشا كەنوئىز بوۋ، پىشەۋا جابىر (رەزى خەلىلى بىن) لەيەك لۇجل دا بەرنوئىزى بۇگردىن.

۱۸۴- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَّا أَنَا فَأَفِيضُ عَلَى رَأْسِي ثَلَاثًا). وَأَشَارَ بِيَدَيْهِ كِتْمَتَهُمَا. (الحديث ۲۵۴) (۱۶۰)

جوبەيرى كۆرى موطەئىم (رەزى خەلىلى بىن) فەرەمۇۋى: پىغەمبەر (دروۋى خەلىلى بىن) فەرەمۇۋى: (لەراستىدا مەن بەش بەھالى خۇم، سى مەشت ئاۋ دەكەم بەسەرما) جابىر فەرەمۇۋى: پىغەمبەر (دروۋى خەلىلى بىن) بەھەردوۋ دەستى نىشانى دا كەمەبەست لەمەشت پىر ھەردوۋ دەستە.

★ أخرجه مسلم. طهارة. استحباب استفاضة الماء رقم ۷۴۱.

(۱۶۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: استحباب إفاضة الماء على الرأس وغيره، رقم:

رافه و شیکردنه وه:

جوبه یر له پیاوماقولاڼی قورپیش بوو، نوینه یری قورپیش بوو که هاته خرمهت حه زرمهت بو بهردانی دیله کانی غه زای بهدر، له کاتی ئازادکردنی مه ککه دا موسولمان بوو، زانایه کی بنه چه ناس و ره گه ز ناسیکی گه و ره بوو، له نه بوبه کری صه دیکه وه نه و زانسته فیڕ بوو بوو، شهست فهرمووده ی هه یه، نویمان له بوخاریدا هه، له مه دینه له سالی په نجاو چواری کوچیدا مردوو ه).

۱۸۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ دَعَا بِشَيْءٍ نَحْوِ الْجَلَابِ فَأَخَذَ بِكَفِّهِ فَبَدَأَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ الْأَيْسَرِ فَقَالَ بِهِمَا عَلَى وَسَطِ رَأْسِهِ). (الحديث ۲۵۸). (۱۶۱)

عائیشه (همزای خوی لێ بێ) فهرمووی: (جاران پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه بێ) که بو له شپیی خوی ده شوړد، پر دهوړی گوژه یی ئاوی داوا ده کرد، نه و جا پر مشتی ئاوی هه لده گرتو له پيشا ده یکرد به لای راستی سه ریدا، نه مجا ده یکرد به لای چه پی سه ریدا، نه نجا به مست به هه ردوو دهستی ئاوی ده کرد به سه ر ته و قه سه ریدا.

۱۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِيَاءٍ وَاحِدٍ تَخْتَلِفُ أَيْدِينَا فِيهِ). (۱۶۲)

عائیشه (همزای خوی لێ بێ) فهرمووی: جاران من و پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه بێ) به یه که وه له یه ک دمفر خویمان ده شوړد، ری ده که وت له ناو دمفره که دا ده ستمان به ره نگاری دهستی یه کتری ده بوو. (ت/۱/۱۴۹/۳ = ز-۳۱-ز/۲۶۹).

۱۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ ثُمَّ يُصْبِحُ مُخْرِمًا يَنْضِخُ طِبَاءً). (الحديث ۲۶۷- طرفه في: ۲۷۰). (۱۶۳)

(۱۶۱) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة غسل الجنابة، رقم: ۷۲۳-۳۸.

(۱۶۲) أخرجه مسلم في الحيض، باب: القدر المستحب من الماء في الغسل الجنابة، رقم: ۷۲۹-۳۲۱، ۳۱۹.

عائشه (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: بۆخۆم بۆنی خۆشم دەدا لہ پیغہمبەر (درودی خودی لہسر بن) لہکاتی ئیحرام بەستن دا، بەلّام لہپیش ئەوہدا کەئیحرام ببەستی، جا ھەر لەوشەوہدا دەچوووە لای ژنەکانیو، بۆ بەیانیش ھیشتا بۆنی گولّوہکە دەمار دەمار دەپۆیی کەئیحرامی دادەبەست (ت/۲/۱۶۷/۲ ز- ۸۷ ژ- ۱۵۱۵).

۱۸۸- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدُورُ عَلَى نِسَائِهِ فِي السَّاعَةِ الْوَاحِدَةِ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَنَّ إِحْدَى عَشْرَةَ وَفِي رِوَايَةٍ: تِسْعُ نِسْوَةٍ. قِيلَ: لَأَنَّهُ أَوْكَانَ يُطِيقُهُ قَالَ كُنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُعْطِيَ قُوَّةَ ثَلَاثِينَ). (الحديث ۲۶۸ أطرافه في: ۲۸۴، ۵۰۶۸، ۵۲۱۵).

ئەنەس (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: سەردەمی پیغەمبەر (درودی خودی لہسر بن) یازدە ژنی ھەبوو، جاری وادەبوو لەیەک تاودا، بەشەو یابەرپۆژ، دەپۆشتەلای ھەر یازدەیان و یەکە یەکە لەو ماوەیەدا دروست دەبوو لەگەڵیان. لەگێرانی وەدیەکا: نوژنی ھەبوو. گوترا: جا ئایا توانای ئەوہی ھەبوو لەکاتیکی وا کەما لەگەڵ ئەوہندە ھاوسەردا دروست ببی؟ ئەنەس فہرمووی: بەئێ، ئیمە قسە ی ئەوہمان ئی دەکرد: کە پیغەمبەر (درودی خودی لہسر بن) لەم لایەنەوہ توانای سیی پیایوی پی دراوہ. (ت/۱/۱۵۶/۱۰ ز- ۳۲ ژ- ۲۸۶ - ش/د/ت/ن)

۱۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنِّي أُنْظِرُ إِلَى وَبِصِ الطَّيْبِ فِي مَفْرَقِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُخْرِمٌ). (الحديث ۲۷۱ - أطرافه في: ۱۵۳۸، ۵۹۱۸، ۵۹۲۳) (۱۶۴)

عائشه (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: ئیستاش ھەر لەبەرچاومە کە چۆن شوینی جیاکردنەوہی مووی سەری پیغەمبەر (درودی خودی لہسر بن) کە لەناوہراستا دەیکرد

(۱۶۳) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الإحرام، رقم: ۷۲۵=۷۲۶.

* أخرجه مسلم في الطهارة رقم- ۷۰۶ شيجا.

(۱۶۴) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الإحرام، رقم: ۱۱۹۰=۲۸۲۶، ۲۸۲۴.

به دوو به شه وه، بریسکه هی میسکه که ی پیوه بوو ده بریسکایه وه، که له پش نیحرام به ستن دا لیی دابوو. (تاج- ۱۸۱/۲ ز- ۸۷ ز- ۱۵۱۵ ج- ۴).

۱۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ غَسَلَ يَدَيْهِ وَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اغْتَسَلَ ثُمَّ يُخَلِّلُ بِيَدِهِ شَعْرَهُ حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشْرَتَهُ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ).

عائیشه (همزای خوی لښ بڼ) فهرمووی: ده ستووری پیغه مبه ر (درویدی خوندی لاسر بڼ) واپوو که بو له شپیس خوی ده شور د هردوو ده ستی خوی تامووجه کانی ده شور، نه و جا ریک وه که ده سنویرزی نویر ده سنویرزی ده گرت، نه و جا ده ستی ده کرد به خوشوړدن، ده ستی ده خسته بن مووه کانی سه ری، تابه زهینی وایده زانی که پیستی بن فزه که ی به باشی ته رپووه، نه و جا سی مست ناوی ده کرد به سه ر سهریدا، له پاشا باقی مه نده ی جهسته ی خوی پاک ده شور. (ت/ ۱۵۳/۱ / ۲ ز- ۳۲ ژ- ۲۷۸ - ش/ د/ ت/ ن).

رافه و شیکردنه وه:

نهم فهرمووده یه له پیشه وه رابورد (ب/ ۱ ف - ۱۷۹ = پروانه بهرگی یه که م، فهرمووده ی ژماره / ۱۷۹).

۱۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَقِمَتِ الصَّلَاةُ وَعَدَّتِ الصُّفُوفُ قِيَامًا فَخَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا قَامَ فِي مُصَلَّاهُ ذَكَرَ أَنَّهُ جُنُبٌ فَقَالَ لَنَا مَكَانُكُمْ ثُمَّ رَجَعَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَيْنَا وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَكَبَّرَ فَصَلَّيْنَا مَعَهُ). (الحديث ۲۷۵ - طرفاه في: ۶۳۹، ۶۴۰). (۱۶۵)

(۱۶۵) أخرجه مسلم المساجد ومواضع الصلاة، باب: متى يقوم الناس للصلاة، رقم:

۶۰۵= ۱۳۶۶ شيجا.

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇدای لى بىن) فەرمووی: جارى قامەتى نوپۇز كراو، رېزەكانى رېك خرانو، ھەركەسەى بەپۈۋە لەرپىزى خۇيدا رېك راوہستا، پېغەمبەریش (دروودى خودای لەسەر بىن) لەھۆدەكەى خۇيەوہ تەشرىفى ھاتەدەرەوہو لەنوپۇزگاگەى خۇيدا لەپېشمانەوہ راوہستا، لەوكتەدا يادى كەوتەوہ كەلەشپيسە، جا فەرمووی پيمان: (لەجىگەى خۇتان بن تادىمەوہ) ئەوجا رۇيشتەوہ بۇ مائەوہو گورج خۇى شۆرد، كەھاتەوہ بۇلامان سەرى ئاوى لى دەتكا، ھى خۇشۆردنەكەى، ئىنجا ئەللأھونەكبەرى نوپۇز دابەستنى كردو ئىمەيش لەگەئيدا نوپۇزمان دابەست

۱۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَغْتَسِلُونَ غُرَّةً يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ وَكَانَ مُوسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَسِلُ وَحْدَهُ فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَى أَنْ يَغْتَسِلَ مَعَنَا إِلَّا أَنَّهُ آذُرُ فَذَهَبَ مَرَّةً يَغْتَسِلُ فَوَضَعَ ثَوْبَهُ عَلَى حَجَرٍ فَفَرَّ الْحَجَرُ بِثَوْبِهِ فَخَرَجَ مُوسَى فِي إِثْرِهِ يَقُولُ ثَوْبِي يَا حَجَرُ حَتَّى نَظَرْتَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى مُوسَى فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا بِمُوسَى مِنْ بَأْسٍ وَأَخَذَ ثَوْبَهُ فَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَنَدَبَ بِالْحَجَرِ سِتَّةَ أَوْ سَبْعَةَ ضَرْبًا بِالْحَجَرِ). (الحديث ۲۷۸- طرفاه في: ۴، ۳۴۰، ۴۷۹۹) (۱۶۶)

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇدای لى بىن) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرمووی: (نەوہى ئیسرائیل - كەناودارن بەبەنى ئیسرائیل - بەرووت و قووتى لەبەرچاوى يەكترى خۇيان دەشۆرد، بەلام موسا (سەلام خۇدای لى بىن) پیاویكى زۆر بەشەرمو شکۆ بوو ھەمیشەخۇى باش دادەپۆشى، بەرەنگىكى وا پېستى لەشى ھىچ نەدەبىنرا، وەھەر بەتەنھایش خۇى دەشۆرد، جاھەندى كەسیان بەم جۆرە قسە ناشرىنانە ئازارى دلى موسايان دەداو، دەیانگوت: ببى و نەبى بۆيە

مووسا بهم شېوميه خۆى دادەپۆشى و بەجيا خۆى دەشواو لەگەڵ ئىمەدا خۆى ناشۆرى، ديارە نەنگى بە لەشيه وه هەيه، سايبە ئەكە، يادەبهو قۆرە، يادەردىكى ترى هەر هەيه.

جا خوداى گەورە سەرورەر ويستى ئەم قەسەو باسەى ئەوانە بەدرۆ بىخاتەوه، پاکی و بى نەنگى موسا (سەلامى خواى لى بى) دەرېخا، جابۆيه رۆژى موسا (سەلامى خواى لى بى) بەتەنيا خۆى لەوان کلا کردو رۆيشت بۆ چۆلى لەوئى خۆى بشۆرى، جا جلەکانى لەبەر خۆى داگەندو، لەسەر بەردى دايان، کاتى گەخۆى تەواو شۆرد، چوو بۆلاى جلەکانى تالەبەريان بکاتەوه، بەلام بەفەرمانى خوداى گەورە بەردەکە جلەکەى موساى فراند! مووسايش داردەستەکەى خۆى هەلگرت و نيشتە سەر بەردەکەو راپکرد بەشويى داو بانگى کرد: بەردەکە! جلەکانم دانى، بەردەکە! جلەکانم دانى، بەردەکەيش رۆيشت، مووسايش شويى کەوت، هەتا گەيشت بەکۆمەلئى لەنەوهى ئيسرائيل و، گشتيان تەماشاي لەشى مووسايان کرد، بەرووت و قووتى و بەچاوى خۆيان بينيان کەلەش و لارى لەوه جوانتر و پاکتر نابى و زۆر دوورە لەو درۆيانەى کە ئەوان دەيانلن، جا ئەوجا بەردەکە رەق راوەستاو مووسايش جلەکەى هەلگرتەوهو دەستى کرد بەلیدانى بەردەکەو، بەگۆچانەکەى چەند کۆتەکىكى باشى لى دا!

ئەبوهورهيره (پەرزەى خواى لى بى) دەفەر موى: سویندم بەخوداى گەورە مووسا وابەتوندى بەردەکەى داپلۆسى بوو، سى ياچوار، ياپينج، يا شەش، يا حەوت خالى لى کردبوو، ئاوا قەرنجاندىبوى وەك جيگەبرين. ئەمە ئەو داستانەيه کە خوداى گەورە بەم ئايەتە ئامازەى بۆ دەکاو دەفەر موى: (يا ايها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى فبرأه الله مما قالوا وكان عند الله وجيهاً) ٦٩/٣٣ - واتە: ئەى کەسانى کە باومپتان هەيه بەخودا بە پيغەمبەرى خودا! وەك ئەوانە مەبن کە ئازارى دلى موسايان دەدا، تاخوداى گەورە پاکی و بى نەنگى موسا

دەر خست و قسه ناهه قه گانی ئهوانی به درۆ خسته وه، له راستی دا موسا له لای خودای گهوره گهلی خاوهن خاترو زۆر پایه بهرزو رێزدار بوو. (ت/۷/ ۱۰۱/ ۱۹ = تاج-۴ ز-۱۶ ژ-۴۰۵۴ - ش/ت).

روونکردنه وه:

ئهم فهرموودهیه دهست دهدا بۆ به لگه، له کاتی پێویستی و ناچاریدا رووت کردنی شهرمگای مرووف دروسته، وهك شایهتی و مه بهستی پزیشکی و شتی تری وا وه ههرودها به لگهیه له سهر ئه وه دارو به ردیش ههست و پیت و فهر و هۆشیان ههیه، و مشیایوی ته می و ئاموزگارین.

۱۹۳- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَيْنَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ غُرْيَانًا فَخَرَّ عَلَيْهِ جَرَادٌ مِنْ ذَهَبٍ فَجَعَلَ أَيُّوبُ يَحْتَسِي فِي ثَوْبِهِ فَتَادَاهُ رَبُّهُ يَا أَيُّوبُ أَلَمْ أَكُنْ أَغْنَيْتَكَ عَمَّا تَرَى؟ قَالَ بَلَى وَعِزَّتِكَ وَلَكِنْ لَأُغْنِيَ بِي عَنْ بَرَكَتِكَ). (الحديث ۲۷۹ - طرفاه في: ۳۳۹۱، ۷۴۹۳).

ئهبوه هورهیره (همزای خوای من بن) فهرمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) فهرمووی: (جاری ئه یووب به رووتی: (واته: به بی په شته مال گرتنه وه به بهر کوشیا، به لام به ته نیا له جیگهیه کی چۆلا) خووی ده شو رد، له و کاته دا کولله ی زی پرینی به سه ردا داباری، جا ئه ییووب به مشت زی پره که ی ده کرده ناو جله کانیه وه. خودا و مند گازی کرد: ئه ی ئه ییووب! ئه دی من بی نیازم نه کردبووی له شتی وا، ئیتر ئهم هه لپه یه ی بۆچی یه؟ فهرمووی: با، به گه وره یی تۆ چۆن دمفه رمووی وایه، ئه و مند مت خیر و بی ر پێ به خشیوم کارم نییه به م زی پر به لام له گه ل ئه وه شا هه رگیزاو هه رگیز له پیت و فهری تۆ بی نیاز نابم و ئه و زی پریش به شیکه له پیت و فهری تۆ، بۆیه کۆی ده که مه وه!) (ت/۴/ ۱/۳۸۹ تاج-۳ ج-۴ ز-۱۱۹ ژ-۳۲۱۷).

۱۹۴- عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ تَسْتُرُهُ فَقَالَ مَنْ هَذِهِ فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِيٍّ). (الحديث ۲۸۰ - أطرافه في: ۳۵۷، ۳۱۱۷، ۶۱۵۸) (۱۶۷)

نومموهانی کچی نه بو طالیب (برزی خوی لب بئ) فهرمووی: سالی نازاد کردنی شاری مهککه، رویشتم بو خزمهتی پیغمه مبر (برودی خودی لسمبر بئ) که جووم خوی ده شور فاطیمه پهردهی بو کردبوو، که ههستی بهمن کرد فهرمووه (برودی خودی لسمبر بئ): (نهو ژنه کی یه؟) گوتم: منم نومموهانینم (ت/۱/ ۱/۱۴۸ = ز-۳۱ ژ-۲۶۷).

راقه و شیکردنهوه:

نومموهانی خوشکی نیمامی عه لی یه (برزی خوی لب بئ) چلو شهش فهرموودهی ههیه، دهلین: نهه له دوا نیمامی عه لی مردووه، ههق ناموزای پیغمه مبره، رمزاو رحمهتی خودای لی بئ (ت/۱/ ۴/۴۸۵ = ز-۱۷۹ ژ-۹۵۶).

۱۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقِيَهُ فِي بَعْضِ طَرِيقِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ جُنُبٌ فَأَلْحَسَتْ مِنْهُ فَذَهَبَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ كُنْتُ جُنُبًا فَكْرِهْتُ أَنْ أَجَالِسَكَ وَأَنَا عَلَى غَيْرِ طَهَارَةٍ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ إِنَّ الْمُسْلِمَ لَا يَنْجُسُ). (الحديث ۲۸۳ - طرفه في: ۲۸۵) (۱۶۸)

نه بوهوره پره (برزی خوی لب بئ) فهرمووی: جاری لهشم پیس بوو، لهیهکی له ریگهکانی مه دینه تووشی پیغمه مبر بووم (برودی خودی لسمبر بئ) له بهرنهوه که لهشم گران بوو خووم لی شارددهوه، جووم خووم شورددو نهوسا هاتمهوه بو خزمهتی،

(۱۶۷) أخرجه مسلم في الحيض، باب: تستر المغتسل بثوب ونحوه، رقم: ۷۶۲، ۷۶۳، ۱۶۶۶.

(۱۶۸) أخرجه مسلم في الحيض باب: الدليل على ان المسلم لا ينجس، رقم: ۳۷۱ = ۸۲۲.

فهرمووی: (ئەمى ئەبوهورەيرە! ئەووە لەکۆى بووى؟ گوتەم: راستىهکەى لەشم پيس بوو، لەبەرئەووە حەزم نەکرد بەلەشى ناپاکەووە لەخزمەتتا دابنىشم).
فهرمووی: (سوبحانەئەللا! چەند سەيریت! موسولمان چۆن پيس دەبێت!)
(ت/۷/۱۵۵/۱ = ز-۳۲ ژ-۲۸۳).

۱۹۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْرُقَدْ أَحَدُنَا وَهُوَ جُنْبٌ؟ قَالَ نَعَمْ إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرْقُدْ وَهُوَ جُنْبٌ).
(الحديث ۲۸۷- طرفاه في: ۲۸۹، ۲۹۰). (۱۶۹)

ئىبنوعومەر (پەزى خودايان لى بى) فهرمووی: عومەرى کورى خەططاب (پەزى خودايان لى بى) لە پىڤەمبەرى پەرسى: کەسێ لەئىمە ئەگەر لەشى پيس بوو، پيش ئەوەى خۆى بشۆرى، بۆى هەيە کەبەخەوێ؟ فهرمووی (دروودى خودای لەسەر بى): (بەئێ، هەركاتى لەشتان پيس بوو بۆتان هەيە کەبەلەشى پيسەووە بێهون، بەلام واباشە لەکاتى وادا دەسنوێژى بگرن ئەوسا بێهون).

۱۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَّذَهَا فَقَدْ وَجَبَ الْغَسْلُ). (الحديث ۲۹۱). (۱۷۰)

ئەبوهورەيرە (پەزى خۆى لى بى) فهرمووی: پىڤەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فهرمووی: (كاتى پياو لەناو جوارپەلى ئافەرتا دانىشتو لەگەلایا دروست بوو، باناوىشى نەيەتەووە، ئيتەر خوڤشۆردن لەسەر هەردوولا پىويست دەبێ) (ت/۱/۱۴۴ - ز- ۳۰ ژ- ۲۵۸ = ش/د/ن).

(۱۶۹) أخرجه مسلم في الحيض، باب: جواز نوم الجنب واستحباب الوضوء له، رقم: ۷۰۲=۳۰۶.

(۱۷۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: نسخ الماء من الماء، رقم: ۷۸۱=۳۴۳.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۶) نامه‌ی بینویژی (کتاب الحيض)

۱۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: (خَرَجْنَا لَا نَرَى إِلَّا الْحَجَّ فَلَمَّا كُنَّا بِسَرِفٍ حِضْتُ فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَبْكِي قَالَ مَا لَكَ أَنْفِستِ؟ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ فَأَقْضِي مَا يَقْضِي الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالنَّيْتِ قَالَتْ وَضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نِسَائِهِ بِالنَّبَقِ). (الحديث ۲۹۴- أطرافه في: ۳۰۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۹، ۳۲۸) (۱۷۱)

عائیشه (همزای خوی لب بر) فہرمووی: لەخزمەتی ھەزرەتدا (درودی خودی لەسەر بر) دەرجووین بۆ ھەج، وەبەتەمای ھەمرە نەبووین، چوونکە گومانمان وابوو کە لەمانگەکانی ھەجدا ھەمرە ناکرێ، کەگەیشتینە سەریف لەوێ من بێ نوێژ کەوتم و دەستم کرد بەگریان، پیڤەمبەر (درودی خودی لەسەر بر) ھات بەسەرما دەگریام، فہرمووی: (ئەو ھەیتە بۆچی دەگری؟) گوتم: بەخوا ھەزم دەکرد کەئەمسال نەھاتمایە بۆ ھەج، فہرمووی: (رەنگبێ بینویژ بیت؟) گوتم: بەلێ. فہرمووی: (ئەمە شتیکە خودا نووسیووێتەتی لەسەر کچانی ئادەم و سووچی تۆی تێدا نییە، جاھەرچی حاجی دمیكا تۆیش بیکە، بەلام تەوافی بەیت مەکە، ھەتا پاک دەبیتەوہ).

عائیشه (همزای خوی لب بر) فہرمووی: جاکەگەیشتینە مەککە ھەزرەت بەھاوڕێیانێ خۆی فہرموو: بیکەن بە ھەمرە، نیتەر خەلکەکە ئیجرامیان شکان، مەگەر ئەو کەسانە نەبێ کەئازەلێ دیاریی بەیتیان پێ بوو. فہرمووی: پیڤەمبەر (درودی خودی لەسەر بر) خۆی دیاری پێ بوو، وئەبوەکرو عومەریش دیارییان پێ بوو، ھەروەھا دەوڵەمەندەکانیش دیارییان پێ بوو، جا کەتافی

ئیوارہی روژی تہرویہ کہوتنہوہ ری، دیسانہوہ ئیجرامی حہجیان دابہستہوہ فہرمووی: روژی جہژن لہبئیویژی پاک بوومہوہ، ئہوجا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) فہرمانی پی کردم تہوافی ئیفازہم کرد، فہرمووی: جاگوشتی گایان بۆھینانین، گوتم: ئہم گوشتہ ہی جی یہ؟ گوتیان: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) گای کردووہ بہقوربانی بۆ ھاوسہرہکانی. (ت/۱/۱۹۸/۲ = ز-۱۰۰ ژ-۱۵۶۷ = ش/د/ت/ن).

۱۹۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَرْجُلُ تَغْنِي رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ حَائِضٌ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَئِذٍ مُجَاوِرٌ فِي الْمَسْجِدِ يُدْنِي لَهَا رَأْسَهُ وَهِيَ فِي حُجْرَتِهَا فَتَرْجُلُهُ وَهِيَ حَائِضٌ). (الحديث ۲۹۶ طرفہ فی ۲۹۵). (۱۷۲)

عائیشہ (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: (جاری وادہبوو بیئیویژ بووم پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) سہری خووی دہنایہ بہردہستم فزہکہیم شانہ دہکرد. لہگیرانہوہیہکا: جاری وادہبوو من لہناو ھودہکە ی خوما دہبووم، کەوا لہتہنیشٹ مزگہوتہکەوہ، پیغہمبہریش (دروودی خودی لہسہر بی) لہناو مزگہوتا خہلوہی دہکیشا لہدەرگای ھودہکە ی خوومہوہ، کەلہسەر مائی مزگہوت بوو سہری دہردہہیناو سہری لہمنہوہ نزیک دہکردوہ، منیش بویم شانہ دہکرد، لہوکاتہدا بیئیویژیش بووم) (ت/۱/۱۴۶/۲ = ز-۷۵ ژ-۱۴۶۳).

۲۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَكَبَّرُ فِي حُجْرِي وَأَنَا حَائِضٌ ثُمَّ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ). (۱۷۳)

عائیشہ (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: جاری وادہبوو پیغہمبہری خوا (دروودی خودی لہسہر بی) سہری لہسەر گوٹشم دادہنا، لہوکاتہدا من بیئیویژ بووم، وەلەسەر ئەو حالە قورئانی دہخویند.

(۱۷۲) أخرجه مسلم في (الباب: غسل الحائض رأس زوجها وترجله. الخ) المترجم=۶۸۲-۶۸۶.

(۱۷۳) أخرجه مسلم في الحيض، باب: الاضطجاع مع الحائض في لحاف واحد، رقم: ۳۰۱، ۶۸۰، ۶۹۱.

روونکردنه وه:

ژنی بښوونکي پاکه، ناوو نانی دهستی هه لاله، لیکه وتنی دروسته چونکه پاکه، نه وه وی (پرمزی خوی لښ بښ) دمه فرمووی: ئه م فرمووده یه به لگه ی نه وه یه که خویندنی قورن ان له کاتی راکشان و پالکه وتنا دروسته، هه روا له نزیکی جیگه ی پیسایشه وه. شیخی عهینی (پرمزی خوی لښ بښ) دمه فرمووی: (ئهمه ی نه وه وی دمه فرمووی: که له نزیکی جیگه ی پیسایشه وه خویندنی قورن ان دروسته جیگه ی سرنجه، چونکه به م قسه یه بښ نابښ خویندنی قورن ان به رابه ر به ناوده ست ناباشی (که راهه تی) ی هه بښ، به لام پښو یسته که کاری وانا باش بښ، له به رخاتری ریزگرتنی قورن ان، چونکه ده ور به ری شت حوکم و برپاری نه و شته ی هه یه).

۲۰۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعَةً فِي خَمِيصَةٍ إِذْ حِضْتُ فَأُتِيتُ فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِيضَتِي قَالَ أَلْقِيسْتَ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخَمِيصَةِ). (۱۷۴)

ئومموسه له مه ی هاوسه ری پښه مبه ر (دروودی خودی له سر بښ) که یه کی که له دایکانی موسولمانان، فرمووی: جاری له گه ل پښه مبه ردا له ژیر جاجمیکی بازوودا پالکه وتبووم، له نا کاو له و ده مه دا که وتمه بښ نو یزی یه وه، ئیتر خۆم له ژیر جاجمه که دزی یه وه، چووم خۆم گوړی و جلی بښو یزی یه که مم له به رکرد. فرمووی: (ئه وه تیکه وتیت؟) گوتم: به ئی. ئه و جا بانگی کردم وه، چوومه وه له گه ئیا له ژیر مه و جه که دا راکشامه وه.

۲۰۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَمَاءٍ وَاحِدَةٍ كَلَانَا جَنْبًا، وَكَانَ يَأْمُرُنِي فَأَنْزُرَ، فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ وَكَانَ يُخْرِجُ رَأْسَهُ إِلَى وَهْرِ مَعْتَكِفٍ فَأَغْسِلُهُ وَأَنَا حَائِضٌ) وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهَا

(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنِّي إِخْدَانًا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُبَاشِرَهَا أَمْرَهَا أَنْ تَتَزَرَ فِي فَوْزٍ حَيْضَتِهَا ثُمَّ يُبَاشِرُهَا قَالَتْ وَأَيُّكُمْ يَمْلِكُ إِرْبَهُ كَمَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْلِكُ إِرْبَهُ). (الحديث ۳۰۲ طرفه في: ۳۰۲، ۲۰۳). (۱۷۵)

عائيشه (همزى خوى لى بن) فہرمووی: جارى وادہبوو خووم و پیغہمبہر پیگہوہ لہیہک دمفر خوومان دہشورد، ہہردووکمانیس لہشمان پیس بوو. ہہندی جاریش بى نویتز دہبووم، پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر بن) فہرمانی پی دہکردم، بہرکوشم دہپوشی، نہوجا لہسہر نہو بہرکوشہوہ دہستی لہگہلما تیکہل دہکردو خووشی لی و مردہگرتم، زور جاریش لہناو مزگہوتا خہلوہی دہکیشا، لہناو مزگہوتہکہوہ سہری خووی دہہینایہ ناو ہوڈدہکہی منہوہ، کہبہتہنیشتی مالى مزگہوتہوہ بوو، منیش سہریم دہشورد لہوکاتہیشدا بیئویژ بووم.

لہگیرانہوہیہکی تردا عائیشہ دمفرموی: نہگہر یہکی لہئیہی ہاوسہرانی پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر بن) لہگہرمہی بیئویژیدا بوايہ، نہگہر پیغہمبہر بیویستایہ لہوکاتہدا دہستی لہگہل دا تیکہل بکا، فہرمانی دمدا بہرکوشیکی دمدا بہنیوانی ناوکی و نہژنووی دا، نہوجا لہسہر نہو بہرکوشہوہ دہستی بو دہبردو لہگہلیدا خووی تیکہل دہکردو خووشی لی و مردہگرت بہلام بہبی دروست بوون. عائیشہ فہرمووی: بہلام کی لہئیوہ دہتوانی کہ وہک

پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر بن) نارمزووی خووی بو زہوت بکری و سنوور نہبہزینن.

۲۰۳ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ إِلَى الْمُصَلَّى فَمَرَّ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي أُرِيكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ فَقُلْنَ وَبِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ تُكْفَرْنَ اللَّغْنَ وَتُكْفَرْنَ الْعَشِيرَ مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلٍ وَدِينٍ أَذْهَبَ لُبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِخْدَاكُنَّ قُلْنَ وَمَا نَقِصَاتُ دِينِنَا وَعَقْلُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ

نَصَفَ شَهَادَةَ الرَّجُلِ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ عَقْلِهَا أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ دِينِهَا). (الحديث ۲۰۴ أطرافه في: ۹۵۶، ۱۴۶۲، ۱۹۵۱، ۲۶۵۸). (۱۷۶)

ئەبوسەئیدی خودری (رمزی خوی لن بى) فەرمووی: جەژنى قوربان بوو، یاروژی جەژنى رەمەزان بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەمەر بى) دەرچوووە دەرەووە رویشت بوو نوێزگاکی بۆئەودەشتە لەدەرەووەی شار، سەری لەژنان داو فەرمووی: (ئەى کۆمەلى ژنان! خێرو خێرات زۆر بکەن و، زۆریش بپارێنەووە داواى لیبووردن لەخودا بکەن، چونکە من لەشەوى ميعراجدا خودا نیشانى دام کەئێوە زوربەى خەلکی دۆزەخ بوون) ژنەکان گوتیان: ئەى پێغەمبەرى خودا! ئەووە بۆچی ئێمە زۆر بەى خەلکی ناو دۆزەخین؟ فەرمووی: (چوونکە زۆر نەفرمت لەخەلک دەکەن و، سەلەبى لەگەڵ مێر دەکەن و چاکەى ئەوتان لەبەرچاو نیه، کەسەم نەدیووە کەوێک ئێوە ناوا کەم هۆش و کەم ئایین بى، کەچى لەگەڵ ئەووەیشا ناوا زال بى و، بیاو بەو هەموو زیرەکی و زرنکی یەیهووە تەفرەى دەداو هۆشى لەکەللەدا ناھێلى!) گوتیان: ئەى پێغەمبەرى خودا! کەم ئایینی و کەم هۆشییە کەمان کامەیه؟ فەرمووی: (کەم هۆشى یەکەتان بریتی یە لەووە کەشایەتى دووژن بەشایەتى تاقە بیاوئ حلیبە، ئەمە کەم هۆشییە کەتان، ئافەرەتیش لەکاتى بېنوێژیدا چەن شەوئ دەمینیتەووە نەنوێژ دەکاو، نەرۆژووی رەمەزان دەگرئ، ئەمەیش کەم ئایینی یەکەتان). (ت/ ۱/ ۲۶/ ۱ + ل - ۴۵۱ هەتا ۴۶۰ = ز- ۳ ژ- ۱۸ + ز- ۱۵۸ هەتا ز- ۱۶۳).

۲۰۴ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَكَفَ مَعَهُ بَعْضُ نِسَائِهِ وَهِيَ مُسْتَحَاضَةٌ تَرَى الدَّمَ فَرُبَّمَا وَضَعَتِ الطُّسْتَ تَحْتَهَا مِنَ الدَّمِ). (الحديث ۳۰۹ أطرافه في: ۳۱۰، ۳۱۱، ۲۰۳۷).

عائیشه (همزی خوی لیس بن) دمفه رموی: زنی له ژنه کانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سمر بن) له گهل پیغه مبهه ردا، له ناو مزگه وت دا خه لوهی ده کیشا، واته: نیعتیکافی ده کرد، به لام نهو ژنه هه میشه بی نویتز (موسسته حاضه) بوو، گهل جار له کاتی نویتز کردندا ته شتیکی له ژیر خویدا دادنا، نه بادا خوینه که مزگه وته که پیس بکا، (ت/۱/۱۷۰ = ز-۳۸ ژ-۳۰۸).

۲۰۵ - عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا نُنْهَى أَنْ نُجِدَّ عَلَى مِيتٍ فَوْقَ ثَلَاثِ إِلَّا عَلَى زَوْجِ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا وَلَا نَكْتَحِلَ وَلَا نَتَّطِيبَ وَلَا نَلْبَسَ ثَوْبًا مَصْبُوغًا إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ وَقَدْ رُخِّصَ لَنَا عِنْدَ الطَّهْرِ إِذَا اغْتَسَلْتَ إِحْدَانَا مِنْ مَحِيضِهَا فِي بُذَّةٍ مِنْ كُسْتٍ أَظْفَارٍ وَكُنَّا نُنْهَى عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ). (۱۷۷)

نوموعه طیهه (همزی خوی لیس بن) فهرمووی: نهی ی گراوه له نیمه که ده سته ی ژنانین که له سی رۆژ پتر تازی بۆ مردوو بگرین، مه گهر بۆ میرد، که ده بی بۆ نهو جوار مانگو ده رۆژ تازی بگرین، وه لهو ماوه یه دا نابی چاو بریژین، یاخومان بۆن خوش بکهین، یا جل و بهرگی رنگین له بهر بکهین، مه گهر بهرگی که له پیش دا هه ودا که ی رنگ کرابی و له پاشا چنرابی، یاته نرابی، کاتی کیش پاک بووینه وه له بی نویتزی که ویستمان خۆمان بشورین، پیگه ی نه وه مان دراوه که به قهه پویست عوودو گولاوو بۆنی خوش نه ختی بۆ وانیک، بۆ جیگه خوینه که به کار بهینین! (ت/۳/۱۸۹ = تاج-۲ ز-۷۹ ژ-۲۲۷۸ = ش/د/ن).

راقه و روون کردنه وه:

کوست، یا قوسط، جوړه بوخورو بۆنیکی خوشه، پارچه پارچه یه، هه ندی ده لئین: رنگی ره سباوه، له چه شنی نینوکی مروف وایه، هه ندی دمفه رموون: ظیفاری، یا نه ظفار که ناریکه له که ناره کانی عه دن، له هینده وه بۆنی خوش

دەھىنن لەوى ساخى دەكەنەو، ھەندى تر دەفەرموون: شارىكە لەيەمەن. ھەرچۇن بى مەبەست لەفەرموودەكە دووشتە: سوننەتە بۇ ئافرىت بەبۇنى خۇش بىنى ناخۇشى بىنۆيىزى و زمىستانى لابهري، ھەتا ئەگەر تازىبارىش بى لەكاتى خۇشۇردنا ئەو مافەى بۆھەيە.

ئوموموعەطىيە (مەزى خەوى لى بى) يەككىكە لەژنانى ھاورپىيانى پىغەمبەر، ھاورپىيەكى ناودارى پىغەمبەر بوو، زۆر ئازا و دلیر بوو، ئەنصارى يە بوو، لەزۆر غەزادا لەگەل پىغەمبەردا بوو، دەستى پزىشكى ھەبوو، نەخۇشيانى تىمار دەکرد، فەرموودەيەكى ھەيە لەبابەت شۆردنى مردوودە دادمەرى بەبنەماى شۆردنى مردوو، نۆ فەرموودەى لەبەخارىدا ھەيە رمزاو رەحمەتى خوداى ئى بى.

۲۰۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ غُسْلِهَا مِنَ الْمَحِيضِ فَأَمَرَهَا كَيْفَ تَغْتَسِلُ قَالَ خُذِي فِرْصَةً مِنْ مَسْكِ فَتَطْهَرِي بِهَا قَالَتْ كَيْفَ أَتَطْهَرُ؟ قَالَ تَطْهَرِي بِهَا قَالَتْ كَيْفَ؟ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَطْهَرِي فَاجْتَذِئْهَا إِلَيَّ فَقُلْتُ تَتَّبِعِي بِهَا أَثَرِ الدَّمِ). (الحديث ۳۱۴ طرفه في: ۳۱۵، ۷۳۵۷). (۱۷۸)

عائىشە (مەزى خەوى لى بى) فەرمووى: ئەسماء (مەزى خەوى لى بى) بۆچۇنىتى خۇشۇردنى بىنۆيىزى لە پىغەمبەرى پەرسى، فەرمووى: (ھەركامىكتان كەويستى خۇى بشۆرى، بالەپىشا ئاوو مۆردەكەى ئامادە بكاو خۇى پاك بكاتەو، تاراتىكى جوان بگرى، ئنجا دەستىنۆيىزىكى جوان بگرى، ئنجا ئاوبكا بەسەر سەرياو دەستى تى بخاو، زۆر باش ھەلىبگۇق تائاو دەگاتە بن مووەكانى سەرى، ئەوھەلە ئا و بكا بەسەر سەر خۇيا سەراپا، ئنجا گولە لۆكەيەكى مىسكاوى،

(۱۷۸) أخرجه مسلم في الحيض، باب: استحيتب استعمال الغتسله من الحيض فرصة رقم:

۳۳۲=۷۴۸، ۷۴۶.

یاگوئی خوری میسکاو، یا به رویه کی بونخوش بهینئ خوی پی پاک بکاته وهو تاراتی پی بگری!).

نهمائیش باش تی نه گه یشت گوتی: چون چون خوی پی پاک بکاته وهو تاراتی پی بگری؟ فهرمووی: (سوبحانه للاً سهیره بو تی ناگهی؟) خوتی پی پاک بکهره وهو تاراتی پی بگریه ته واو. عانی شهیش - رمزای خوی لی بی - فهرمووی: منیش نه سمم راکیشا به لای خومه وه، که کچی شه کهل بوو، وه پیم گوت: ودره من تیت بگهی نه: بیهینه به شوینی خوینه که داو، داینی له ناو شهرمتا، تاناو گیانت بوساردی لی نهیی و بونی خوش بی. له گیرانه وه یه کا: حه زهت (رمزای خوی لی بی) سی جار فهرمووی: پارچه یه کی میسکاو بی نه و تاراتی پی بگری، نیر پیغه مبه ر (دروودی خودی له سمر بی) شهرم گرتی و رووی کرد به ولاره، عانی شه دهی گوت: ژنگه لی یاریده دران (انصار) ژنگه لی چاکن نافهرین بوخویان! شهرم و شکو ریگهی نه وهی لی نه ده گرتن که بوخویان شاره زای نایین ببن! (ت/۱/۱۶۱/۱ = ز-۳۵ ژ-۲۹۷ ج-۴ = ش/د/ن)

۲۰۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَهْلَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَكُنْتُ مِمَّنْ تَمَتَّعَ وَلَمْ يَسْقِ الْهَدْيَ فَرَعَمَتْ أَلْهًا حَاضَتْ وَلَمْ تَطْهَرْ حَتَّى دَخَلْتُ لَيْلَةَ عَرَفَةَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ لَيْلَةُ عَرَفَةَ وَإِنَّمَا كُنْتُ تَمَتَّعْتُ بِعُمْرَةٍ؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَضَى رَأْسُكَ وَامْتَشِطِي وَأَمْسِكِي عَنْ عُمْرَتِكَ فَفَعَلْتُ فَلَمَّا قَضَيْتُ الْحَجَّ أَمَرَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ لَيْلَةَ الْحَصْبَةِ فَأَعْمَرَنِي مِنَ التَّنْعِيمِ مَكَانَ عُمْرَتِي الَّتِي نَسَكْتُ). (الحديث ۳۱۶ طرفه في: ۲۹۴). (۱۷۹)

(۱۷۹) أخرجه مسلم في الحج (صحيح مسلم بشرح النووي ج/۸ ص ۱۳۴، ص ۱۴۱، باب: بيان وجوه الإحرام الخ) انظر عمدة القاری ج/۳ ص ۲۸۷/۲۱- المترجم= ۲۹۲۸، ۲۹۱۰، ۲۹۱۱، ۲۹۲۵، ۲۹۲۷، ۲۹۲۹.

عوروہ فہرمووی: عائیشہ ی پوورم فہرمووی: لہ حہ جی مالاً واییدا لہ گہل
 پیغہ مبرا ئی حرام دابہ ست، یه کی بووم لہ وانہ کەلەسەر شیوہی تەمە تتوع
 حە جیان کرد، چونکہ دیاری (هەدی) ی بەیتیان پی نہ بوو، جا لەسەریف
 بینویژ کەوتە، هەتا شەوی عەرەفە هات، هەرپاک نہ بوومەو، جاگوتە: ئە ی
 پیغە مبرا خودا! ئەم شەو عەرەفە یە، منیش ئی حرامی عەمرەم دابە ستوو و
 بینویژیش، چار جیہ؟ فہرمووی: (قژر سەرکەت هەلومشینەو شانە ی بکەو،
 جاری واز لەتەواو کردنی عەمرەکەت بەینە!) منیش چۆنی فہرموو وام کرد،
 ئەو جا ئی حرامی حە جم دابە ست، جا کە حە جم تەواو تەواو کرد، جا شەوی
 حە صبە (ناوی شوینی کە لەنیوانی مەککەو مەدینە دا)، گوتە: ئە ی پیغە مبرا
 خودا! ئەم خەلکە هەموو حە ج و عەمرەشیان کردوو، تەنیا من نہ پی، کە هەر
 حە جم کردوو؟ پیغە مبرا ریش (دروودی خودی لەسەر بەر) فەرمانی کرد بەئەو رەحمانی
 بڕام، لەپاشکۆی و شترەکە ی خویدا بڕدەمی، تاچووینە تەنعیم، جالەوئ
 ئی حرامی عەمرەم بە ست، لەجیاتی ئەو عەمرە ی کە نیتەم لی هینا و هەلەم
 وەشانە و تەواوم نە کرد. (ت/۲/ ۱/۱۹۸ = ز- ۱۰۰ ژ- ۱۵۶۷ = ش/د/ ت/ ن).

۲۰۸ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (خَرَجْنَا مُوَاظِينَ لِهَلَالِ ذِي الْحِجَّةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُهْلَ بِعُمْرَةٍ فَلْيُهْلِلْ فَبِأَيِّ لَوْأَ أَنِّي أَهْدَيْتُ لَأَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ فَأَهْلَ بِغَضْهُمْ بِعُمْرَةٍ وَأَهْلَ بِغَضْهُمْ بِحَجٍّ وَكُنْتُ أَنَا مِمَّنْ أَهْلَ بِعُمْرَةٍ فَأَذْرَكَنِي يَوْمَ عَرَفَةَ وَأَنَا حَائِضٌ فَشَكُوتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ دَعِي عُمْرَتَكَ وَانْقُضِي رَأْسَكَ وَامْتَشِطِي وَأَهْلِي بِحَجٍّ فَفَعَلْتُ حَتَّى إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْحَصْبَةِ أَرْسَلَ مَعِيَ أَخِي عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ فَخَرَجْتُ إِلَى التَّعْمِيمِ فَأَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ مَكَانَ عُمْرَتِي وَلَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ هَدْيٌ وَلَا صَوْمٌ وَلَا صَدَقَةٌ). (الحديث ۳۱۷).

عائیشە (مەزای خۆی لی بەر) فەرمووی: چوار پینج رۆژی مابوو بۆ مانگی نووی
 قوربان، لەمەدینە بەرەو مەککە دەرچووین. پیغە مبرا (دروودی خودی لەسەر بەر)

فهرمووی: (ههرکه سیّ حه زده کا عه مره دابه ستیّ باعه مره دابه ستیّ، من خوّم بۆیه عه مره دانابه ستم چونکه ئازهلّی دیاری ی به یتیم هیّناوه له گهلّ خوّم) جابه ندیّ کهس عه مره یان دابه ست، جاکاتیّ روژی عه رفه هات من بیّنویژ بووم، له خزمهت حه زه تدا (درووی غووی له سر یی) سکاالی حالم کرد، عه رزیم کرد: من له سر شیوهی ته مه تتوع (پشوو و مرگرتن) ئیحرام دابه ستووه. به لام وا روژی عه رفه هات، من له به ره ئه وهی که بیّنویژم هیّشتا عه مره که مم ته واو نه کردووه، چونکه ته وافی به یتیم نه کردووه، که یه کیّکه له بنیاته کانی عه مره، که مه رجه له سر پاکی بکریّ، دهی ئه گهر چاوهریّ ی پاک بوونه وه بکه م بو ته واو کردنی عه مره که م، حه جی ئه مسالّم دفه وتیّ، چونکه فریای وه ستانی کیّوی عه رفه ناکه وم، که واته چار چییه؟

حه زه مت (رهزی غوای لی یی) فهرمووی: (واز له ته واو کردنی عه مره که م به یّنه وه، قژه سه ره که م هه ئوه شیّنه و شانه ی بکه و، ئیحرامی حه ج دابه سته باحه جی ئه مسالّت له کیس نه چیّ). جا منیش چۆنی فهرموو وام کرد، تاشه وی حه صبه، گوتم: نهی پیغه مبه ری خودا! خوّم عه مره م نه کردووه؟ جا عه بدوره حمانی برامی له گهلّ دا ناردم، دهرچووم بو ته نعیم، که نزیکترین ههریمی خاکی حیلله له خاکی حه ره مه وه، له ویّوه ئیحرامی عه مره م دابه ست له حیاتی عه مره که ی پیشووم.

هیشامی کوپی عوروهی کوپی زوبه یری کوپی عه وام فهرمووی: له هه موو ئه م گوپرانکار یانه دا عانیسه نه دیاری ی به ستی سه ربهرپوه، نه روژووی گرت، نه نانی هه ژاری دا (بروانه فهرمووده ی ژماره (۱۹۸) و (۲۰۷) بروانه: (ت/۱/۱۷۴/۲ = ز-۹۰ ژ-۱۵۲۷ + ز-۹۲ ژ-۱۵۳۸ + ز-۹۶ ژ-۱۵۵۰ + ل/۱/۱۷۷ + ل/۱/۱۷۹ + ل/۱/۱۸۷ + ل/۲/۲۰۳ + ل/۱/۲۲۵). بوئه وهی به باشی بزانی ئیحرام دابه ستن به چه ند جوړ ده کریّ، وه (تمتع = پشوو و مرگرتن) چییه و چۆنه، وه عه مره

چون دهکری بفهرموو ته ماشای فیقهی ناسان بهرگی یه کهم لاپه ره (۳۵۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۲، ۳۹۲ = ز-۱۶۳ هه تا ز-۱۶۷ بکه).

۲۰۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ أَتَجْزِي إِحْدَانَا صَلَاتَهَا إِذَا طَهَرَتْ فَقَالَتْ أَحَرُورِيَّةٌ أَلْتِ كُنَّا نَحِيضُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا يَأْمُرُنَا بِهِ أَوْ قَالَتْ فَلَا نَفْعَلُهُ. (۱۸۰)

موعاده (رهزی خوی لى بى) فهرمووی: لهعائیشهم پرسى گوتم: بوچی ژنى بینویژ روژووی رهمهزان دهگریته وه، که چی نویژه فهرزهکان ناگیرپته وه؟! فهرمووی: بوئویش ههرووری یهیت و لهو خهواريجانهی که دهلین: دهبی ژن نویژی کاتی بینویژیش وهک روژوو بگیریته وه؟ گوتم: خهیر، من لهوان نیم، بهلام پرسیاره و دهیکه، گوتم: جاران بهسه رینی ی پیغه مبهه ر خوی (دروودی خودی لى بى)، که دهکوتینه بینویژییه وه، لهپاش پاکبوونه وهو خوئوردن، پیغه مبهه ر (دروودی خودی لى بى) فهرمانی پیمان دهکرد که روژوو بگرینه وهو نویژ نه گیرینه وه (ت/۱/۱۶۳/۳ = ز-۳۵ ژ-۲۹۹ ش/د/ت/ن)

۲۱۰- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: حِضْتُ وَأَنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْخَمِيلَةِ فَأَلْسَلْتُ فَخَرَجَتْ مِنْهَا فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِيضَتِي فَلَبَسْتُهَا فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَفْسِتُ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَأَدْخَلَنِي مَعَهُ فِي الْخَمِيلَةِ. (الحدیث ۳۲۳ طرفه فی ۲۹۸). وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقْبَلُهَا وَهُوَ صَائِمٌ. (ز-۲۰۱).

(بروانه فهرموودهی ژماره ۲۰۱. لهگیرانه وهی ئیره دا ئومموسه لهمه (رهزی خوی

لى بى) دهفهرمووی: جاری واده بوو پیغه مبهه ر (دروودی خودی لى بى) بهروژوو بوو، لههه مان کاتا منی ماچ دهکرد).

۲۱۱- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ أَوْ قَالَ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ وَلَيَشْهَدَنَّ الْخَيْرَ وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلِّيَ قِيلَ لَهَا: الْحَيْضُ؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ أَلَيْسَ تَشْهَدُ عَرَفَةَ وَكَذَا وَكَذَا). (۱۸۱)

نوموموعه طیبیہ (ہمزای خوبی لب ہی) دمفہ رموی: لہرؤژی جہڑنی ردمہ زان و رؤزی جہڑنی قوربانا، پیغہ مبہر (برویدی خودی لہسر ہی) فہرمانی ہی دمکر دین: کہ گہورہ کچ و ٹافرمتی بیٹوئیڑو کہ یبانوی ناومان لہ گہل خومان ببہین بوئہ و دہشتہ، بو نویڑی جہڑن، بہ لام ٹافرمتہ بیٹوئیڑمکان نویڑمکہ ناکہن، تہنیا حازری کؤری پر فہرو نزای کؤمہ لی موسولمانان دمبن، گوتہ: ئہی پیغہ مبہری خودا! نہ گہر وارپکھوت یہ کیکمان چار شیوی نہ بوو نایا بہ بی چارشیویش ہہر بی بو نویڑگا کہ بو دمرہوی شار؟ فہرمووی: (بالہ خوشکیکی موسولمانی چارشیوی بخوازی).

حہ فصہ دمفہ رموی: گوتہ: چؤن؟ زنی بیٹوئیڑیش نامادہی ئہو کؤرہ بیڑوزہ بی؟ فہرمووی: بہ لی، ہہر وک چؤن لہ کاتی حہ ج کردنا نامادہی راوہستانی کیوی عہر مہفہ دمبی ہہروا لہ موزدہ لیفہ، ہہروا حازری نزا کردنی نویڑہ بارانہیش دمبی. (ب/ ۱ / ۵۳ / ۶ ز- ۱۵۹ ز- ۹۰۳ ج- ۴ = ش/ت/ ن).

راقہ و شیکردنہوہ:

ئہم بہرانہ لہم فہرموودہیہ و مردہ گیرین:

(زنی بیٹوئیڑ دروستہ یادی خودا بکا، لہسر ذیکری خودا پاداش و مردہ گری، مافی ہہیہ نامادہی کؤری دہورو دمرسو زانستو ہہموو جؤرہ

خَیْرَیْکِی تَر بَیْیْ، بَهْمَهَرَجِی کُؤْرَهکَه لَه نَاو مَزگَه وِتَا نَه بَیْیْ. هَه رَوَا بَوْی هَه یَه
گَوِیْ لَه خَوِیْنَدَنی قَوْرثَان و گَوْتَن و دَهوَر کَرْدَنه و هِی حَه دِیْث بَگَرِیْ).

۲۱۲- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا لَا نَعُدُّ الْكُذْرَةَ وَالصُّفْرَةَ
شَيْئًا). (الحديث ۳۲۶).

دِیْسَان نُو مَموعه طَبِیْه (رَه زای خَوای لَی بَیْ): دَه سَتو و رَمَان و اَبو و لَه پَاش
پَاکَه و ه بَوون لَه بَیْنو یَزِی، نِیْتَر لَیْلا و و زَه رَدَا و مَان بَه هِیج دَانَه دَه نَا. (ب/ ۱/ ۱۶۰ / ۳
= ز- ۳۳ ژ- ۲۹۲ = د/ ب / ن).

۲۱۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا
قَالَتْ: لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ حِمْيٍ قَدْ
حَاضَتْ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّهَا تَحْبِسُنَا أَلَمْ تَكُنْ طَافَتْ
مَعَكُنَّ؟ فَقَالُوا بَلَى قَالَ فَاخْرُجِي). (الحديث ۳۲۸). (۱۸۲)

عَائِشَه ی هَا و سَه رِی پَیْغَه مَبَه ر (دِر و و دِی خَوَا لَه سَه ر پَیْغَه مَبَه ر و رَه زای خَوَا
لَه سَه ر هَا و سَه ر ه کَانِی بَیْ) دَه فَه ر مَوِیْ: عَه ر زِی پَیْغَه مَبَه ر م کَرْد: نَه ی
پَیْغَه مَبَه رِی خَوْدَا! صَه فِیْه ی کَچِی حَوِیْه ی کَه و تَوْتَه بَیْنو یَزِیْه و ه؟ پَیْغَه مَبَه ر
(دِر و و دِی خَوْدِی لَه سَه ر بَیْ) فَه ر مَوِیْ: (گَلْمَان نَه دَا تَه و ه بَاشَه، پَه کِی گَه رَا نَه و دَمَان نَه خَا
بَاشَه، خَوْنَه و رَوْزِی جَه زَن لَه گَه لَ نِی و دَا تَه و ا فِی کَرْد؟) گَوْتِیَان: بَه لَی وَا یَه،
فَه ر مَوِیْ: (کَه وَا تَه: دَه رَچَوُ نَه ی صَه فِیْه!) (ت/ ۲ / ۲۲۷ / ۶ = ز- ۱۱۵ ژ- ۱۶۲۴ =
ش/ د / ت / ن).

لَه تَا جَا نَه م فَه ر مَو و دَمِیَه نَا وَا یَه: عَائِشَه (رَه زای خَوای لَی بَیْ) فَه ر مَوِیْ: شَه وِی نَه فَر
- وَا تَه: شَه وِی گَه رَا نَه و ه ی حَاجِی بُو و لَاتِی خَوِی - صَه فِیْه ی هَا و سَه رِی
پَیْغَه مَبَه ر (دِر و و دِی خَوْدِی لَه سَه ر بَیْ) فَه ر مَوِیْ: وَا دَمَزَانَم گَلْتَان دَه دَه مَه و ه، چَوْنکَه
کَه و تَو و مَه تَه بَیْنو یَزِیْه و ه، هِیْ شَتَا تَه وَا فِی مَالِئَا وَا یِی (تَه وَا فِی وِیْدَاع) یِ شَم

نه کردووه. پیغهمبه ریش (دروودی خودی له سمر بڼ) فهرمووی: لهش به بارو دهم به نازار بڼ، بوخیر به دهمیا نای! نهی روژی جهژن ته وافی نه کردووه؟ گوترا: با، کردوویه تی. فهرمووی: (دهبا بکه ویته رڼو له گه لمان بگه پیته وه بو مه دینه، مادام ته وافی فهرزی به جی هیناوه، که ناوداره به (طواف الإفاضة) یابه (طواف الزيارة) که بنیات (روکن) ی حهجه، ته وافی مالئواوی بو نه و بو وینهی نه و مهرج نییه، نه شی کهن قهیناکات)

۲۱۴- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ امْرَأَةً مَاتَتْ فِي بَطْنِ فَصْلَى عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ وَسَطُهَا). (الحديث ۳۳۲ طرفاه فی: ۱۳۳۱، ۱۳۳۲). (۱۸۳)

سه مووردهی کوری جهندوبوب (مجازی خوی لښ بڼ) فهرمووی: ژنی به سهر منالته وه مرد، واته: به هوئی زه یستانیه وه مرد، له پشتمی پیغهمبه ره وه (دروودی خودی له سمر بڼ) نویژی مردووم له سهر تهرمه که ی کرد، پیغهمبه ره (دروودی خودی له سمر بڼ) له ناو نویژه که دا له ناو هراستی تهرمه که دا وه ستابوو. (ت/ ۱ / ۵۵۸ / ۳ / ۲ = ز- ۲۱۰ ژ- ۱۰۹۷، ۱۰۹۹ / ت- د/ نه حمه د).

رافه و شیکردنه وه:

سه مووردهی کوری جهندوبوب سه دو بیستو سی فهرمووده ی هه یه، له بوخاریدا چوار فهرمووده ی هه یه، له په نجاو نوی کوچیدا کوچی دواپی کردووه.

۲۱۵- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّهَا كَانَتْ تَكُونُ حَائِضًا لَا تُصَلِّي وَهِيَ مُفْتَرِشَةٌ بِحِذَاءِ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى خُمُرَتِهِ إِذَا سَجَدَ أَصَابَنِي بَعْضُ ثَوْبِهِ). (۱۸۴)

مہیموونہی ہاوسہری پیغہ مہبر (دروودی خوا لہسہر پیغہ مہبر و رمزای خودا لہاوسہرہکانی) فہرمووی: گہئی جار ری دہکھوت من بینویژ دہبووم، لہماوہی بینویژیہکہما نویژم نہدہکرد، وادہبوو پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہسہر بہرماٹوچکہکھای کہلہپووشی خورما دروست کرابوو نویژی دہکرد، منیش لہسہر نہو حالہ لہناستی کورنووشگاکی رادہکشام، کہ حہزرت (پڑی خوی نہ ہی) کورنووشی دہبرد جلہکانی بہر من دہکھوت، کہواتہ: زاتی بینویژ پاکہ، لیکہوتنی زانی نییہو نویژ بہشتی وا بووج نابیتہوہ۔

بسم الله الرحمن الرحيم

۷) نامہی تہیہ مہوم (کتاب التیمم)

۲۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: (خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالنَّبِذَاءِ أَوْ بِذَاتِ الْجَنِّشِ انْقَطَعَ عَقْدٌ لِي فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى التِّمَاسِهِ وَأَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ فَأَتَى النَّاسُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالُوا أَلَا تَرَى مَا صَنَعَتْ عَائِشَةُ أَقَامَتْ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاضَعَ رَأْسَهُ عَلَى فِخْذِي قَدْ نَامَ فَقَالَ حَبَسْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسَ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَقَالَتْ عَائِشَةُ فَعَاتَبَنِي أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ وَجَعَلَ يَطْعُنُنِي بِيَدِهِ فِي خَاصِرَتِي فَلَا يَمْتَعْنِي مِنَ التَّحَرُّكِ إِلَّا مَكَانَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى فِخْذِي فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَصْبَحَ عَلَى غَيْرِ مَاءٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ التِّيمُمِ فَتِيمَّمُوا فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ الْحَضِرِ مَا هِيَ

(۱۸۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتراض بين يدي المصلي وفي المساجد ومواضع

الصلاة، باب: جواز الجماعة في النافلة والصلاة على حصير وخمرة رقم: ۱۱۴۶، ۵۱۳.

بِأَوَّلِ بَرَكَتِكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ فَبَعَثْنَا الْبَعِيرَ الَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ فَأَصَبْنَا الْعَقْدَ
تَحْتَهُ). (الحديث ۳۳۴ أطرافه في: ۳۳۶، ۳۶۷۲، ۳۷۷۳، ۴۵۸۳، ۴۶۰۷، ۴۶۰۸، ۵۱۶۴، ۵۲۵۰، ۵۸۸۲، ۶۸۴۴، ۶۸۴۵). (۱۸۵)

عائشہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خوا لہسہر پیغہمبہرو رمزای
خودا لہھاوړې و ھاوسہرانی بی) فہرمووی: لہخزمہتی پیغہمبہردا (دروودی خودی
لہسہر بی) لہسہفہریکا کہوتینہړې، رویشتین تاگہیشتینہ بہیداو، یاگہیشتینہ
(ذات الجیش) لہوئ گہردانہیہکی من پچرایہوہو گوم بوو، ئیتہر پیغہمبہریش
(دروودی خودی لہسہر بی) لہوئ مایہوہ بہہیوای دوزینہوہی ئہو گہردانہیہ، خہلکہکیش
لہخزمہتیدا مانہوہ، ئہمہ لہکاتیکا بوو کہنہ شوینہکہ ئاوی ئی بوو
ومنہخہلکہکہ ئاویان پی بوو، جاخہلکہکہ چوون بۆلای ئہبوبہکری باوکم و
گلہیی دہکەن و دہلین: نابینی عائشہی کچت چی کرد؟ پیغہمبہرو ئہم
عہشاماتہی لہم بیابانہ چۆل و بی ئاودا بۆ گہردانہیی گل داومتہوہو،
ئاویشمان پی نیہ! پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) خہوتبوو سہری لہسہر رانم
دانابوو، لہوکاتہدا ئہبوبہکر بہتورہیی ہات، فہرمووی: پیغہمبہرو ئہم
عہشاماتہت لہم شوینہ چۆل و بی ئاودا، بہبی ئاو، گل داومتہوہ، ماتلت
کردوون بہ خوت و خۆپایی، ئہمہ ئیش بوو تۆ کردت؟ ئیتہر چہندہ خودا
حہزکا ئہبوبہکر گلہیی لی کردم و بۆ تہمی کردن قسہی پی گوتم، خویش
خویشیش بہسہرہ سیخورمہ دہیکوتایہ کہلہکہم، منیش (ہہرچہند ئیشم پی
گہیشتبوو، بہلام لہبہرنہوہی کہسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) لہسہر رانم
بوو) جوولہم پی نەدەکرا! جا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) ئہو شہوہ خہوت
تابہیانی، کاتی کہبہیانی کہہستہ ئاونہبوو بۆ دہسنوئیز، جا خودا ئایہتی
تہیہموموی ناردہ خوارہوہ کہ دہفہرموئ: (... فلم تجدوا ماءً فتيماً صعيداً

طیباً فامسحوا بوجوهکم وأیدیکم منه) واته: ئەگەر لەهەموو ئەم شیوەکارانەدا ناو نەبوو، ئەوا قەستی هەلگرتنی گلیکی پاک بکەن و لەتۆزی ئەو گڵەپاکە دەست بەئێن بەروخسارو بەهەردوو دەستاندا، لەجیاتى دەسنویژ، یالەجیاتى خوشۆردنى لەشپىسى).

نیت تەیهەممومیان کرد. جا بەم بۆنەیهەو ئەوسەیدی کۆری حوزەیر فەرمووی: ئەى خانەوادەى ئەبوبەکر! بەراستی ئێو بۆ ئەم نەتەوہى ئىسلامە بوون بەپیت و فەر و خێرو بەرەمکەت، ئەم داھاتنى تەیهەممومە بەھۆى ئێوہوہ بوو، چونکە گوومبوونى گەردانەکەى عائیشە بوو بەھۆى، ئەمەیش یەکەم پیت و بەرەمکەتى ئێوہ نییە، پیت و فەر ی ئێوہ لەم بابەتەوہ زۆرە، ئوسەید (پزای خوای لى بى) یەکیک بوو لەدەمپراست (نەقیب)ەکانى شەوى پەیمانى عەقەبە، کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەو شەویدا کردبوونى بەدەمپراست و سەرگەورەى ھۆزەکانى خۆیان. عائیشە فەرمووی: سەیر لەویدا بوو ئەو و شترەى کەمەن لەو سەفەرەدا سواری دەبووم، پالکەوتبوو، کاتى ھەلمان ساند گەردانەکە لەژێریدا بوو، نیت دۆزیمانەوہ. (ت/ ۱ / ۱۷۱ / ۱ = ز- ۳۹ ژ- ۳۱۱).

۲۱۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ وَأَحِلَّتْ لِي الْمَعَانِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً). (الحدیث ۳۳۵ طرفاه فی: ۴۳۸، ۳۲۲۲). (۱۸۶)

جابیری کۆری عەبدوللّ (پزای خوای لى بى) دەفەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بى) دەفەرمووی: (پێنج بەهرەى گەورەم لەلایەنى پەرومردگارەوہ پى خەلات کراوہ،

ئەم پېنج بەھرەيە بەسەر يەكەوہ بەھيج پېغەمبەرئىكى تر لەپېش منەوہ بەكەس نەدراوہ:

يەكەم: تاماوى مانگەرئ يەك، دوژمن لەسامو شكۆى خۆمو لەشكرم زەندەقيان دەچئو، ھەر بەبيستنى ناوو شۆرەتى ئازابى سوپاى ئىسلام لەسايەى خوداوہ، ورە بەردەدەن و خۆگرييان دەرپوخئ، ئەمەيش بووہ بەھۆى سەرکەوتن بۆ ئيمە،

دووم: رووى زەويش ھەمووى بۆ خۆمو نەتەوہى ئىسلام کراوہ بەمزگەوتو، لەھەر شوئىئى مزگەوتى ئى نەبوو، لەسەر رووى زەوى نوئىزى خۆمانى ئى دەكەينو، مەرج نىيە كەئيمە وەك نەتەوہكانى تر ھەر لەناو كۆيسەو پەرستگاكاندا نوئىز بکەين و بەس! لەھەمان كاتدا خۆلەكەشى پاك و پاكەوہكەرە، لەكاتى پيويستدا خۆمانى پى پاك دەكەينەوہوتەيەمموى پى دەكەين، كەواتە: ھەر موسوئمانى، لەھەر كۆى يەك بوو، خواى مزگەوتى ئى بوو يانا، وەخواى ئاو ھەبوو بۆ دەستنوئىزو شتى وا يانا، بابەكەمائى ھەواوہيى نوئىزى خۆى لى بكا.

سييەم: مالى تالانى بېر واکانىش ھەلەل کراوہ بۆ من و بۆ نەتەوہى ئىسلامم، لەپېش مندا بۆ كەسى تر خواردنى مالى تالانى كافران ھەلەل نەبووہ،

چوارەم: لەروژى قىامەتدا لەخزمەت خوداى پەرورەدگاردا تكاو شەفاعەت بۆ ھەر كەسى بکەم خودا تەكاكەم قەبوول دەكا،

پېنجەم: جاران لەپېش مندا زوربەى پېغەمبەرەكان كەدەكران بە پېغەمبەر، بەتايبەتى رەوانە دەكران بۆسەر ھۆزەكەى خۆيان و بەس، بەلام من لەسايەى خوداوہ، خودا كەردوومى بە پېغەمبەر و رەوانەى كەردووم بۆسەر ھەموو كەسى بەگشتى واتە: بۆ سەر بەرەى مرؤف. (ت/ ۴/ ۳۴۳/ ۱ = ۵- ژ ۳۶ + ۱۱۴- ژ ۶۷۸).

۲۱۸- عَنْ أَبِي جُهَيْمٍ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصَّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: (أَقْبَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَحْوِ بئرِ جَمَلٍ فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ بِوَجْهِهِ وَيَدَيْهِ ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ). (الحديث ۳۳۷). (۱۸۷).

نهبو جوههیمی کوری صیممهی نه نصاری (مزی خوی لی بی) فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خودی لسمبر بی) جاری له لای بیری جهمه له وه دههات، پیاوی پی گیشته و سلاوی لی کرد، پیغهمبریش (دروودی خونی لسمبر بی) سلاوه که ی نه سه نده وه، ههتا رووی کرده دیواره که و رووی خوی و ههردو دهستی مهسح کرد، له گهردی سه ربهردی دیواره که، نه و جا که ته یه موومه که ی ته و او کرد وه لامی پیاوه که ی دایه وه (ت/۱/ ۱۷۷ / ۲/۲ = ز- ۴۱- ژ- ۳۸).

رافه و شیکردنه وه:

نهبو جوههیم خوی و باوکی له هاوړی یانی پیغهمبر بوون، باوکی یه کی بووه له هاوړی مه زنه کانی پیغهمبر، له غه زای ئو خودا پشته پیغهمبری چۆل نه کرد، پهیمانی پی ی دا له سهر مردن، له پروودا وه که ی بیری مهعوونه دا، له گه ل حه فتا قورئان خوینه کانداهه هید کرا، نه بوو جوههیم دوو فهرمووده ی له بوخاری شهریف دا هه یه، ناوی عه بدو لایه، خزره جی یه، نه نصاری یه.

۲۱۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْنَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنِّي أَجَنَّبْتُ فَلَمْ أَصِبْ الْمَاءَ فَقَالَ عُمَارُ بْنُ يَاسِرٍ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَمَا تَذْكُرُ أَنَا كُنَّا فِي سَفَرٍ أَنَا وَأَنْتَ فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ وَأَمَّا أَنَا فَتَمَعَكْتُ فَصَلَّيْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا فَضَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَفِّهِ

الْأَرْضَ وَكَفَّحَ فِيهِمَا ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ). (الحديث ۳۳۳۸ أطرافه في: ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۶، ۳۴۳، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷) (۱۸۸)

ئەبدرەحمانی کۆری ئەبزا (دەزێ خۆی لێ بێ) دەفەر موو: پیاوی هاتە خزمەت عومەری کۆری خەططاب (دەزێ خۆی لێ بێ) عەرزی کرد: لەشم پیسە و ئاوم دەست ناکەوی چارم چییە؟ عەمماری کۆری یاسریش لەوی بوو، بە عومەری کۆری خەططابی فەر موو: ئایا لەبیرتە کە جارە کە من و تۆ رەوتەنی بووین، لەو سەفەرمان لەشمان پیس بوو، کاتێ نوێژمان لێ بوو تۆ نوێژت نەکرد، بەلام من خۆم لەخۆلا گەوزان و ئەوجا نوێژم کرد، ئەو موبوو کە ئەمەم بۆ پیڤەمبەر (دەرووی خۆی لەسەر بێ) باس کرد فەر موو: (تەنھا ئاوەهات بەس بوو) ئەوجا پیڤەمبەر (دەرووی خۆی لەسەر بێ) هەردوو لەپی خۆی مائی بەسەر رووی زەویبە کەداو، فووی لێ کردن تاتۆزە کەیان تۆزێ سووک بێ، ئەوسا بە هەردوو ناولەپی مەسحی دەموچاوی و هەردوو دەستی خۆی کرد. (ت/ ۱/ ۱۷۷ = ۱ - ز ۴۱ - ژ ۳۱۷ = تاجول ئوصول بەرگی یەکەم، لاپەرە (۱۷۷) فەر موودە زمارە یەکی ئەولاپەرە یە لەو مرگەرپاوە کوردی یەکە ی لەچاپی یەکەم = ز ۴۱ - ژ ۳۱۷ چاپی چوارەم).

عەبدرەحمانی کۆری ئەبزا ی خوزاعی خۆی و باوکی صەحابی بوون (دەزێ خۆیان لێ بێ). ئیمامی عومەر (دەزێ خۆی لێ بێ) لەپەسنی جوانی عەبدرەحمانا دەیفەر موو: (عەبدرەحمانی کۆری ئەبزا یەکیکە لەو بەهرەمورانە کە خودا بەهۆی زانیینی قورئانەو بەپایەبەرزی کردوون) خۆی زۆرتر فەر موودە لە ئیمامی عومەر و ئوبەییە کۆری کە عەبەو دەگیرایەو، سەعیدو عەبدوڵلا، کە کۆری خۆی بوون لەگەڵ موحەممەدی کۆری ئەبولەجالیدا، فەر موودە کانی ئەویان گیراوتەو، عەبدرەحمان دەیفەر موو: (نوێژم بە جەماعەت لەپشتی پیڤەمبەرەو کردووە).

۲۲۰- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حَصِينٍ الْخَزَاعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّا أَسْرَيْنَا حَتَّى كُنَّا فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَقَعْنَا وَقْعَةً وَلَا وَقْعَةً أَحَلَى عِنْدَ الْمُسَافِرِ مِنْهَا فَمَا أَتَقَطْنَا إِلَّا حَرُّ الشَّمْسِ وَكَانَ أَوَّلُ مَنْ اسْتَيْقَظَ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ الرَّابِعُ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَامَ لَمْ يُوقِظْ حَتَّى يَكُونَ هُوَ يَسْتَيْقِظُ لِأَنَّا لَا نَذَرِي مَا يَحْدُثُ لَهُ فِي نَوْمِهِ فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ عُمَرُ وَرَأَى مَا أَصَابَ النَّاسَ وَكَانَ رَجُلًا جَلِيدًا فَكَبَّرَ وَرَفَعَ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ فَمَا زَالَ يُكَبِّرُ وَيَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ حَتَّى اسْتَيْقَظَ بِصَوْتِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا اسْتَيْقَظَ شَكَوْا إِلَيْهِ الَّذِي أَصَابَهُمْ قَالَ لَا ضَيْرَ أَوْ لَا يَضِيرُ ارْتَحِلُوا فَارْتَحِلْ فَسَارَ غَيْرَ بَعِيدٍ ثُمَّ نَزَلَ فَدَعَا بِالْوُضوءِ فَتَوَضَّأَ وَتَوَدَّى بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى بِالنَّاسِ فَلَمَّا انْقَضَتْ صَلَاتُهُ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَرِلٍ لَمْ يُصَلِّ مَعَ الْقَوْمِ؟ قَالَ مَا مَنَعَكَ يَا فَلَانُ أَنْ تُصَلِّيَ مَعَ الْقَوْمِ قَالَ أَصَابَتْني جَنَابَةٌ وَلَا مَاءَ قَالَ عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ فَإِنَّهُ يَكْفِيكَ ثُمَّ سَارَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاشْتَكَى إِلَيْهِ النَّاسُ مِنَ الْعَطَشِ فَنَزَلَ فَدَعَا وَدَعَا عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: اذْهَبَا فَابْتَغِيَا الْمَاءَ فَاطْلُقَا فَتَلَقَّيَا امْرَأَةً بَيْنَ مَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ مِنْ مَاءٍ عَلَى بَعِيرٍ لَهَا فَقَالَ لَهَا أَيْنَ الْمَاءُ قَالَتْ عَهْدِي بِالْمَاءِ أُمْسِ هَذِهِ السَّاعَةَ وَتَفَرُّكَا خُلُوفًا قَالَا لَهَا انْطَلِقِي إِذَا قَالَتْ إِلَى أَيْنَ قَالَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ قَالَا هُوَ الَّذِي تَعْنِينَ فَانْطَلِقِي فَجَاءَا بِهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَدَّثَاهُ الْحَدِيثَ قَالَ فَاسْتَنْزَلُوها عَنْ بَعِيرِهَا وَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِنَاءٍ فَفَرَّغَ فِيهِ مِنْ أَفْوَاهِ الْمَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ وَأَوْكَأَ أَفْوَاهَهُمَا وَأَطْلَقَ الْعَرَابِيَّ وَتَوَدَّى فِي النَّاسِ اسْقُوا وَاسْتَقُوا فَسَقَى مَنْ شَاءَ وَاسْتَقَى مَنْ شَاءَ وَكَانَ آخِرُ ذَاكَ أَنْ أُعْطِيَ الَّذِي أَصَابَتْهُ الْجَنَابَةُ إِنَاءً مِنْ مَاءٍ قَالَ اذْهَبْ فَأَفْرِغْهُ عَلَيْكَ وَهِيَ قَائِمَةٌ تَنْظُرُ إِلَى مَا يَفْعَلُ بِمَائِهَا وَإِنَّمَا اللَّهُ لَقَدْ أَفْلَحَ عَنْهَا وَإِنَّهُ لِيَخَيَّلُ إِلَيْنَا أَنَّهَا أَشَدُّ مِلَّةً مِنْهَا حِينَ ابْتَدَأَ فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْمَعُوا لَهَا فَجَمَعُوا لَهَا مِنْ بَيْنِ عَجْوَةٍ وَدَقِيقَةٍ وَسَوِيقَةٍ حَتَّى جَمَعُوا لَهَا طَعَامًا فَجَعَلُوهَا فِي ثَوْبٍ وَحَمَلُوهَا عَلَى بَعِيرِهَا وَوَضَعُوا الثَّوْبَ بَيْنَ يَدَيْهَا قَالَ لَهَا تَعْلَمِينَ مَا رَزَقْنَا مِنْ مَائِكَ شَيْئًا وَلَكِنَّ

اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَسْقَانَا فَأَنْتَ أَهْلُهَا وَقَدْ احْتَبَسْتَ عَنْهُمْ قَالُوا مَا حَبَسَكَ يَا فُلَانَةُ قَالَتْ
الْعَجَبُ لَقِينِي رَجُلَانِ فَذَهَبَا بِي إِلَى هَذَا الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ فَفَعَلَ كَذَا وَكَذَا
فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لَأَسْحَرُ النَّاسِ مِنْ بَيْنِ هَذِهِ وَهَذِهِ وَقَالَتْ يَأْصِبُهَا الْوُسْطَى وَالسَّبَّابَةُ
فَرَفَعَتْهُمَا إِلَى السَّمَاءِ تَعْنِي السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ أَوْ إِنَّهُ لِرَسُولُ اللَّهِ حَقًّا فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ
بَعْدَ ذَلِكَ يُغَيِّرُونَ عَلَى مَنْ حَوْلَهَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا يُصَيِّبُونَ الصِّرَمَ الَّذِي هِيَ مِنْهُ
فَقَالَتْ يَوْمًا لِقَوْمِهَا مَا أَرَى أَنَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ يَدْعُونَكَ عَمْدًا فَهَلْ لَكُمْ فِي الْإِسْلَامِ
فَأَطَاعُوهَا فَدَخَلُوا فِي الْإِسْلَامِ. (الحديث ۳۴۴ طرفه في ۳۴۸، ۳۵۷۱). (۱۸۹)

عیمرانی کوری حوصینی نهل - خوزاعی - (رعزای خوی لی بن) فہرمووی: لہ سہ فہریکا
لہ خزمہ تی پیغہ مہردا بووین، شہوئی تادہ مہ وبہ یان ہہر بہ ریوہ بووین،
لہ دہ مہ وبہ یانا کہ لہ خہو خوشت نپہ بو کاروانی شہونخوونی کہر، ویستمان
سہر خہوئی بشکی نین، بہ لام کہ خہ ومان لی کہوت خہ بہرمان نہ بووہ تاتینی
خوڑہ کہ خہ بہری کردینہ وہ، یہ کہم کہس خہ بہری بووہ نہ بو بہ کری صہدیق
بوو، دوہم فیسار بوو، سیئہم نہو فیسار بوو، چوارہم کہس عومہری کوری
خہ طاب بوو. پیغہ مہریش (دروودی خودی لہسر بن) کہتہ شریفی دہ خہوت خہ بہرمان
نہ دہ کردہ وہ، تاخوی خہ بہری دہ بووہ، چونکہ مہ ترسی نہ وہ مان ہہ بوو کہ لہو
دہ مہدا سرووشی بوئی، جائہ گہر خہ بہری بکہینہ وہ سرووشہ کہہ بپری.

کاتی عومہر خہ بہری بووہو حالہ کہی بینی لہ بہ جہرگی خوی بہ دہنگی
بہرز دہستی کرد بہ نہ لآھو نہ کبہر کردن، نپتر لہ سہر نہ لآھو نہ کبہر کردن و
دہنگ بہرز وہ کردن بہر دہوام بوو، ہہتا بہ دہنگی نہو پیغہ مہر (دروودی خودی لہسر
بن) خہ بہری بووہ، نہ و جا خہ لکہ کہ حالہ کہ یان عہرز کردو سکا لای نہ وہ یان
لہ خزمہ تیدا کرد کہ نوپزی بہ یانیان چووہو ئاویش نییہو، بہم بو نہ یہ وہ

زۆر پەرۋش، حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) بۆلگەنلەن ھەرموۋى: (قەيدى نىيە) يا ھەرموۋى: (قەيناكا، ئادەى زوۋكەن باركەن) ئىتر بارىيان كىردو كەمى دوور كەۋتەنەۋە لەۋ شۆپنە خراپە، ئەۋجا حەزرىت دابەزى و داۋاى ئاۋى دەسنوۋىزى كىردو، دەسنوۋىزى گىرتو، ھەرمىانى ھەرموۋ بانگ دراۋ، دوو رىكاتە سۈننەتەكەى پېش بەيانى كىردو، ئىجا ھەرمىانى ھەرموۋ قامەت كىراۋ، بەرنوۋىزى ى نوۋىزى بەيانى بۆ ھاورپىيانى كىرد، كە حەزرىت نوۋىزەكەى تەۋاۋ كىرد رۋانى ۋاپىاۋى لەكۆمەل كىلابوۋە نوۋىز ناكە لەگەل ئەۋان، ھەرموۋى: (ئەى فەيسارەكەس) ئەۋە بۆ لەگەل گەل نوۋىزەكەت نەكىرد؟ گوتى: قوربان! لەشپىسىم تۈۈش بوۋەۋە خۆ شۆردىم لەسەرەۋ ئاۋىش نىيە.

حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) ھەرموۋى: (بەگىل تەپەمەموم بىكە، لەكاتى ۋادا تەپەمەمومت بەسە) ئەۋجا پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لىق) كەۋتەپىۋ مەردومەكەش لەتاۋ تۈۋنىتى سىكالايان بىردەبەر، جا پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لىق) دابەزى ەلىۋ مىنى بانگ كىردو، ھەرموۋى: (بىرۇن بۆ ئاۋ بىگەپىن). جا ھەردوكمەن رۆشىتىن، تاگەشىتىن بەژنى، بەسۋارى ۋىترى بوۋ، لەناۋ كۆلى دوو كۈندەى گاۋەسا سۋار بوۋ بوۋ، ھەردوۋ قاقچەكانى شۆپ كىردبۆۋە، پىمان گوت: لەكۆى ئاۋ ھەپە، ئەم ئاۋمىت لەكۆى ھىناۋە؟ گوتى: ئاۋ لەم نىزىكە نىيە، رۆژە رىيەك دوورە، دۈپنى ئەم كاتە لەلەى ئاۋەكەۋە ھاتوۋم! پىاۋەكانى ئىمەش بۆئاۋ دەگەپىن ۋ بەشۈپن ئاۋدا ۋىلن. پىمان گوت: دەۋرە لەگەلمان، گوتى: بۆ كۆى؟ گوتمان: بۆلەى پېغەمبەرى خەلىق، گوتى: ئەۋ كىراپەى كەپپى دەلپن: ۋەرگەپراۋ؟ گوتمان: بەللى ئەۋەپە كەتۋ ۋاى پى دەللى ى، دەى ۋەرە بابىرۋىن بۆلەى، ئەۋجا بىردەمەن بۆلەى پېغەمبەر، ۋەچى قەسەپەكى بۆئىمە كىرد ھەمان قەسەى كىردەۋە بۆ ئەۋىش، بەلام ەرزى پېغەمبەرى كىرد كەھەتۈبارە.

حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) دەستۈۋرى دا ھەردوۋ گاۋەسەكانىيان لەۋىترەكە داگىرت ۋ ئەكە دابەزى، ئەۋجا حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) داۋاى جامىكى كىردو

ھەردوو دەمى ھەردوو گاۋەسەكەي كىردەۋو ئاۋى ئى داكرىنە ناۋ جامەكەۋو،
دەميانى بەدەمبىنەكانيان بەستەۋو، ۋەنزى بەسەريان دا خويندو دەستى
پىرۋى ھىنا بەھەردوو ھىنگەكانياندا، فەرمانى فەرموو بەناۋ عەشاماتەكەدا
جاردرا: بىھەرموون ھەم ئاۋ بىدەن بەۋلاخەكانتان، ھەم بۇ خۇتان ئاۋ بىخۇنەۋو،
جا ھەركەس بەئارمىۋى خۇى بەشى خۇى برد، لەدوا ھەموان پىغەمبەر
(درودى خودى لەسەر بى) دەفرى ئاۋى بەپىاۋە لەش پىسەكەداۋ، پىى فەرموو: (بىرۋ
لەشۋىنىكا بىكەبەسەر خۇتا).

ژنەكەيش ھەر راۋەستا بوو سەرنجى دەدا كەچى لەئاۋەكەي دەكرى،
سۈيىندم بەزاتى خدا كاتى لەشكرەكە بەتەۋاۋى بەشى خۇيان ئاۋ برد لەو
دوۋگاۋەسەۋ وازيان لەئاۋەكە ھىنا، ئاۋەكە يەك تىۋك كەمى نەكرىبوو،
بەلكوۋ زىادى كىردىبوو. پىغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) فەرموو: (شتىكى بۇ
كۆپكەنەۋو) ئىمەيش ھەندى خورماي عەجۋە مەدىنەۋ ئاردو قاۋتمان بۇى
كۆكرەۋو، تاھەمۋى بوو بەبىر خۇراكى باشو كىردىانە ناۋ پارچەپى
جەۋە، ئەۋسا ژنەكەيان سۋارى ۋىترەكەي خۇى كىردەۋو، جەكەيان
بەخۇراكەكەيەۋە ناپەبەردەمىۋ، گاۋەسەكانيان بۇ باركرەۋو، پىغەمبەر
(درودى خودى لەسەر بى) پىى فەرموو: (خۇت دەزانىت كەئىمە ھىچمان لەئاۋەكەي تۇ
كەم نەكرىۋەۋو، ئەۋەتا بەبەرچاۋتەۋە ئاۋەكەت ۋەك خۇى ماۋە، زىادى
نەكرىپى كەمى نەكرىۋەۋو، ئەۋەي كەبەكارمان ھىنا، ئاۋى بوو لەخواۋە بوو،
خودا خۇى بۇى رەخساندىن!).

ئەۋجا ژنەكە رۇيشتەۋە بۇ ناۋكەسوكارى، تۇزى درەنگ دەپراتەۋە، پىى
دەلئىن: ئەرى خاتوون! خىر بوو ۋادىرەنگ ھاتىتەۋە؟ دەلئى: كارىكى عەنتىكە
درەنگى بەسەر ھىنام! توۋشى دوو كابرا بووم بىردىيان بۇلاى ئەۋ پىاۋەي
كەپىى دەلئىن: سابىنىي، ۋاتە: لەئايىنى كۇنى خۇى ۋەرگەپاۋ. شتى سەير
سەيرى دەكرىد، دەسا بەزاتى خوا ئەم پىاۋە يەككىكە لەم دوۋكەسە:

یا جادو و بازترین کەسە لەنیوانی ئەم زەمینە و ئەم ئاسمانەدا، یاخود بەپراستی پێغەمبەری رهوانە کراوی خودایه، بەپەنجە ی ناو پراستی و بەپەنجە ی شایه تمان ئامازە ی کرد بۆ ئاسمان و زەوی.

جالە وەدوا ناوبەناو لەشکری ئیسلام هەڵمەتیان دەبەردە سەر ئەو خێلە هاوبەشکەرانی کە لە دەورووبەری هۆزی ئەو ژنە بوون، وەدەستیان لەتاقمەکە ی ئەو نەدەدا، هەتا رۆژی ژنە کە بەهۆزەکە ی خۆی دەلی: من لەوبا وەردام کە ئەم کۆمەڵە یە بەخۆپایی نییە کە هەقیان بەسەر ئێوە وە نییە، بەلکوو ئەمە هۆیەکی هەیه، کە ئەویش ئەو یە ئەمانە چاکە یەکی ئێمەیان لەبەر چاوه، جامن وابەباش دەزانم تازو وە قەبوولی ئیسلام بکەین، ئێوە دەلێن چی؟ هۆزەکە ی بەیهک دەنگ بەگوێی دەکەن و هەموو ئیسلام دەبن (ت/٤/ ٣٣٧/٢ + ت/١/٢٠١/٣ = تاج-٣ ١٠٥-ژ ٣١٧٥ + تاج-١ ٤٩-ژ ٣٦٨).

روونکردنەوه:

عیمرانی کورێ حوصەین خۆی و باوکی هاوڕێ ی پێغەمبەر بوون، عیمرانی سالی ئازاد کردنی خەیبەر ئیسلام بووه، لە پێغەمبەر وە سەدو هەشتا فەرمووده ی گیرا وەتەوه، لەبوخاری نازداردا دوازدە فەرمووده ی هەیه، عومەر ناردی بۆ بەصره هەتا شارەزای ئایینیان بکا، بوو بەقازی بەصره، گشت جاری فریشتە دەهاتن بۆ دیدەنی و سلاویان لێ دەکردو بەگوێ ی خۆی سلاو وەکە یانی دەبیست، لەپەنجاو هەشتی کۆچیدا، لەبەصره مرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۸) نامہی نویش (کتاب الصلاة)

۲۲۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ أَبُو ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فُرِجَ عَنْ سَقْفِ بَيْتِي وَأَنَا بِمَكَّةَ فَنَزَلَ جِبْرِيلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَجَ صَدْرِي ثُمَّ غَسَلَهُ بِمَاءٍ زَمْزَمَ ثُمَّ جَاءَ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مُمْتَلِيٍّ حِكْمَةً وَإِيمَانًا فَأَفْرَغَهُ فِي صَدْرِي ثُمَّ أَطْبَقَهُ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَعَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَلَمَّا جِئْتُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ جِبْرِيلُ لِخَازِنِ السَّمَاءِ افْتَحْ قَالَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا جِبْرِيلُ قَالَ هَلْ مَعَكَ أَحَدٌ قَالَ نَعَمْ مَعِيَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أُرْسِلْ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ فَلَمَّا فَتَحَ عَلَوْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَإِذَا رَجُلٌ قَاعِدٌ عَلَى يَمِينِهِ أَسْوَدَةٌ وَعَلَى يَسَارِهِ أَسْوَدَةٌ إِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَمِينِهِ ضَحَكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَسَارِهِ بَكَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْبَائِنِ الصَّالِحِ قُلْتُ لِجِبْرِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا آدَمُ وَهَذِهِ الْأَسْوَدَةُ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ نَسَمُ بَنِيهِ فَأَهْلُ الْيَمِينِ مِنْهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ وَالْأَسْوَدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ فَإِذَا نَظَرَ عَنْ يَمِينِهِ ضَحَكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ شِمَالِهِ بَكَى حَتَّى عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ فَقَالَ لِخَازِنِهَا افْتَحْ فَقَالَ لَهُ خَازِنُهَا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُ فَفَتَحَ قَالَ أَنَسٌ فَذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ فِي السَّمَوَاتِ آدَمَ وَإِدْرِيسَ وَمُوسَى وَعِيسَى وَإِبْرَاهِيمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يَثْبُتْ كَيْفَ مَنَازِلَهُمْ غَيْرَ أَنَّهُ ذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ آدَمَ فِي السَّمَاءِ الدُّنْيَا وَإِبْرَاهِيمَ فِي السَّمَاءِ السَّادِسَةِ قَالَ أَنَسٌ فَلَمَّا مَرَّ جِبْرِيلُ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِدْرِيسَ قَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِدْرِيسُ ثُمَّ مَرَرْتُ بِمُوسَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا مُوسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِعِيسَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا عِيسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِإِبْرَاهِيمَ فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْبَائِنِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِبْرَاهِيمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَأَخْبَرَنِي ابْنُ حَزْمٍ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا حَبَّةَ الْأَنْصَارِيِّ كَانَا يَقُولَانِ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ عَرَجَ بِي حَتَّى ظَهَرْتُ لِمُسْتَوَى أَسْمَعُ فِيهِ صَرِيفَ الْأَقْلَامِ
 قَالَ ابْنُ حَزْمٍ وَأَنْسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 عَلَى أُمَّتِي خَمْسِينَ صَلَاةً فَرَجَعْتُ بِذَلِكَ حَتَّى مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى فَقَالَ مَا فَرَضَ اللَّهُ
 لَكَ عَلَى أُمَّتِكَ قُلْتُ فَرَضَ خَمْسِينَ صَلَاةً قَالَ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ
 ذَلِكَ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى قُلْتُ وَضَعَ شَطْرَهَا فَقَالَ رَاجِعْ
 رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ
 فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ ذَلِكَ فَارْجَعْتُهُ فَقَالَ هِيَ خَمْسٌ وَهِيَ خَمْسُونَ لَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ
 فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ رَاجِعْ رَبِّكَ فَقُلْتُ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ رَبِّي ثُمَّ انْطَلَقَ بِي حَتَّى
 انْتَهَى بِي إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَغَشِيَهَا أَلْوَانٌ لَا أَذْرِي مَا هِيَ ثُمَّ أُدْخِلْتُ الْجَنَّةَ فَبِإِذَا
 فِيهَا حَبَائِلُ اللَّوْلُؤِ وَإِذَا ثُرَابُهَا الْمَسْكُ. (الحديث ۳۴۹ طرفاه في: ۱۶۳۶، ۳۳۴۲). (۱۹۰)

ئەنەئەسى كورپى مالېك (پەزىلەتلىك خەلىپە) ھەرموۋى: جاران ئەبۇدۇر (پەزىلەتلىك خەلىپە) ھەرموۋى: (ھېشتا لەمەككە بووم دەيگىرپايەو: كە پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) دەيغەرموۋ: (ھېشتا لەمەككە بووم بىنمىچى مائەكە شەق بوو، جوبرئىل لەشەفەكەو دەبەزى، سلاۋى خوداى لى بى، سىنگى لەت كردم و بەئاۋى زەم زەم شورديەو، ئەوسا تەشتىكى زىپىنى ھېنا، پىر بوو لەدانايىو باوم، واتە: لەحىكمەت و ئيمان، تەشتە پىرەكەى خالى كرده ناو سىنگەو، ئەوجا قەپاتى كردهو. ئىنجا دەستى گرتەم و سەرى خستەم بۆ ئاسمانى يەكەم.

كاتى كەشتىنە ئاسمانى يەكەم، جوبرائىل بەدەرکەوانى ئاسمانى ھەرموۋ: دەرگاگەمان بۆ بکەرەو، ئەوئىش ھەرموۋ: ئەوئىش يە؟ ھەرموۋ: مەم جوبرائىل، ھەرموۋ كەسى تەرت لەگەئە؟ ھەرموۋ: بەئى: موخەممەد

لهگه ئاڤه، فهرمووی: دياره نږدراوه به شوینیدا؟ فهرمووی: به ئی، جا دمرگاکه ی بۆمان کردهوه سهرکه وتینه سهرئاسمانی یهگه، سهرنجم دا واپیاوی دانیشتووه، لهراستو لهچهپیهوه، پۆل پۆل تارمایی ی عهشامات دیارن، پیاوه که سهیری لای راستی خۆی دهکرد، لهخۆشیدا پئی دهکهنی، بهلام که سهیری لای چهپی خۆی دهکرد، لهخهفتهانا، دهگریا، فهرمووی مهرحهبا له پیغه مبهری باشو له کوپی باشم، گوتم: نهی جوبرائیل! نه مه کییه؟ فهرمووی: نه مه باوه ئاده مه، نه وتارمایی عهشاماتانهش کهوان لهراستو چهپیهوه، گیانگهل و رهوانگهل (نهرواح) ی وهچهو نهوه گانیهتی، نهوانه یان کهوان له لای راستیهوه نهوانه بهههشتین، بهلام نهوانه یان کهوان له لای چهپیهوه نهوانه دۆزهخین، جابۆیه که تهماشای لای راستی دهکا پئی دهکهنی و که تهماشای لای چهپی دهکا دهگری.

ئهوجا سهری خستم بۆ ئاسمانی دووهم، به دمرکه وانه که ی فهرموو: دمرگاکه بکه رهوه، نهو پرسیارو وهلامه ی که له نیوانی جوبرائیل و دمرکه وانی یه کهم دا رووی دا، له نیوانی جوبرائیل و دمرکه وانی ئاسمانی دوهمیش دا رووی دا، نهوجا دمرگاکه ی کردهوه.

نه نهس فهرمووی: ئه بوژمپ باسی نهوه ی فهرموو که پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر ب) له ئاسمانه کان ئهم پیغه مبهرانه ی دیوه: ئادهم و ئیدریس و مووسا و عیسا و ئیبراهیم - دروودی خودای گهره یان ئی بی - بهلام جیگه و شوینی هه موویانی دیاری نه کرد، ته نیا باسی نه وهنده ی کرد که له ئاسمانی یه کهم به ئادهم دهگا، له ئاسمانی شه شه م به ئیبراهیم.

نه نهس خۆی دهیغه ره موو: کاتی جوبرائیل پیغه مبهر دهبا بۆلای ئیدریس، پیغه مبهر رۆژباشی ئی دهکا و ساڵوی ئی دهکا، ئیدریسیش پئی ده فهرموو: مهرحهبا له پیغه مبهری باشو له برای باش، (جا به جوبرائیلیم گوت: نه مه کی یه؟ فهرمووی: نه مه ئیدریس پیغه مبهره، ئینجا گه یه شتم به مووسا،

فهرمووی: مهرحبا له پیڅه مبهري باش و له برای باش، گوتم: نه مه کیه؟
 فهرمووی: نه مه مووسایه، نه و جا گه یستم به عیسا، فهرمووی: خوشهاتن
 پیشکesh ده کم به برای باش و به پیڅه مبهري باش، گوتم: نه مه کیه؟
 فهرمووی: نه مه عیسایه، نه و جا گه یستم به نیراهیم، فهرمووی: مهرحبا له
 پیڅه مبهري باش و له کوری باشم، گوتم: نه مه کیه؟ فهرمووی: نه مه
 نیراهیم بوو (سه لاسی خوی لئ بڼ).

نیبنوشیهاب (که ناوداره به زوهری) ده فهرمووی: نه بوبه کری کوری
 موحه ممدی کوری عه مری کوری حه زم هه وائی پیم دا: که نیبنوعه باس و
 نه بوحه ببهی نه نصاری فهرموویانه: پیڅه مبهري (درووی خودای له سر بڼ) فهرمووی:
 (پاشتر بهرو ژوورتریش برام تاگه یستمه سه رناستی له وپوه گویم له جیره ی
 قه له می فریشته کان بوو). نیبنوشیهاب (درووی خوی لئ بڼ) ده فهرمووی: نه بوبه کری
 نه وهی نیبنوحه زم له پیر (شیخ) ی خوی هوه، نه نه سی کوری مالیک
 له نه بوذه روه (درووی خوی لئ بڼ) ده فهرموون: پیڅه مبهري (درووی خودای له سر بڼ) فهرمووی:
 (نه و جا) خودا شه وو روژی په نجا نویژی له سر گه لی نیسلامم دانا، منیش
 بهم فهرمانه وه گه پامه وه، هه تا چوومه وه لای مووسای کوری عیمران،
 فهرمووی: خودا چی بؤدانای له سر نه ته وه که ت؟ گوتم: له هه موو شه وو
 روژیکا په نجا نویژی داناوه له سر هه موو موسو لمانی، فهرمووی: من له تو
 زیاتر شارمزاییم هه یه له پرفتاری نه و خه لکه، چونکه من له پیش تو دا نه رکی
 زورم له م بارمیه وه له گه ل گه لی خوم دا، که نه وهی نیسرائیلن، کی شامو،
 بهر او وردم کردوون و نه زموونی باشم هه یه له م بواره دا، جابویه دمازم که
 نومته (نه ته وه) ی تو ته وانا ی نه و میان نییه، که واته بگه پر مه بؤلای
 خودای په رومردگارت، داوای ئی بکه که نه م نویژانه له سر نه ته وه که ت سووک
 بکا، منیش گه پامه وه بؤ خزمه تی په رومردگارم، بؤنه و شوینه ی که یه که مجار
 گو فتو گویم له خزمه تیدا کردو، داوای نه ووم ئی ی کردو، نه ویش ژماره یه کی ئی

لابردن، دیسان گه پامه وه بۆلای مووسا، حاله که م پی گوت، نه ویش فهرمووی بگه پیره وه بۆلای په رومردگارت، چونکه نه ته وه که ت توانای ئه م ژماره داشکاوه یشیان نییه، جا چوومه وه بۆ خزمه تی و دیسان ژماره یه کی تری ئی داشکاند، نه ویش دیسانه وه فهرموویه وه: بجۆره وه بۆ خزمه تی په رومردگارت چونکه نه ته وه که ت توانای ئه م ژماره تازه یشیان نییه، ئه م ژماره یش که ماوه هیشتا ههر زۆره، نه مجارهیان که چوومه وه خزمه تی فهرمووی: خۆیان به کردن ژماره یان پینج نویژه، به لام خیره پاداشی په نجا نویژیان هه یه، نه ی موحه ممه دا! نه مه دوا فهرمایشته و گۆرانی بۆ نییه، وه نیت له مه زیاتر ژماره ی نویژه کان که م ناکه مه وه، به لام بۆتۆو بۆهه موو نویژکه ریکی ئۆمه تی تۆ هه یه له جباتی کردنی ئه م پینج نویژه یه، خیره پاداشی په نجا نویژه که ی پيشوو. دیسانه وه گه پامه وه بۆلای موسا، هه م دیسانه وه فهرموویه وه: بجۆره وه بۆ خزمه تی په رومردگارت، به لام گوتم: ئه م خیره م قه بوئه و کاری خۆم دایه ده ست خودا، نیت شهرم ده که م له په رومردگارم که برۆمه وه بۆلای و داوی که م کردنه وه ی ژماره ی پینج نویژه ی ئی بکه م).

هه روا برده میان هه تا گه یاندمیانه لای سیدره توله ونته ها (واته: دارمۆردی هه ره نه وه پهر، بۆیه وای پی ده بیژری چونکه زانیاری فریشه کان هه تا نه وی بر ده کا، جگه له یه زدانی پاک که س نازانی له ولاتر چی هه یه) سه رنجم دا چه نده ها رهنگی سهیری زۆری جۆراو جۆر دایپۆشیبوو، مه گهر خودا بۆخوی بزانی که چی بوون و چۆن بوون و چه ند بوون!

باشتر برامه ناو بههه شته وه، که ته ماشام کرد پهر له گومه زی مرواری و خاکه که یشی مسکه). (ت/ ۴/ ۲۹۹/ ۱، ت/ ۱/ ۸۰/ ۱ = تاج- ۳ ز- ۱۰۰ ژ- ۳۱۵۵ + تاج- ۱ ز- ۴۳ ژ- ۳۲۲).

روونکردنه وه: ئه م بهه رانه له م فهرمووده یه و مرده گیپن:

- ۱- ئیسراو میعراج دوو رووداوی جیان.
  - ۲- پیغهمبهر له نه وهی چه زهرمتی ئیبراهیمه (سهلامی خوی لی بی).
  - ۳- بهههشتو دۆزهخ ئیستا دروست کراون و ههن.
  - ۴- گیانی چاگان دمبرین بو ئاسمان.
  - ۵- پیغهمبهران بهراستی زیندوون، بهکاری باشی نه وهو نه ته وهیان دلخۆش دهبن، بهکاری خراپیان دلگران دهبن.
  - ۶- مهرحه باو چاکوچۆنی و بهخیرهاتن له کاتی بهیهک گهیشتن دا سوننهته.
- (ت/ ۴ / ۲۹۹ + ۱ / ت/ ۱ / ۱۸۰).

۲۲۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ حِينَ فَرَضَهَا رَكْعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ فَأَقْرَبَتْ صَلَاةَ السَّفَرِ وَزَيْدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ). (الحديث ۳۵۰ طرفاه فی: ۱۰۹۰، ۳۹۳۵).

عائیشهی دایکی موسوئمانان (همزای خوی لی بی) دهفه رمووی: له سه رهتاوه یه کهمجار که خودای گه وره نویژێ فه رزکرد، دوورکات دوورکات فه رزی کرد، ئیتر نویژخوین نیشته جی بوایه، یارپبوار بوایه، گشت نویژێ دوورکاتی دهکرد، جانویژێ سه فه ره وهک خۆی مایه وهو له سه ره شیوهی یه کهمجار چه سپاو دامه زرا، به لام نویژێ نیشته جی لی ی زیاد کرا (ت/ ۱ / ۴۶ ز- ۱۵۵).

روونکردنه وه:

ئهم فه رموودهیه مورسه لی سه حابییه، مورسه لی سه حابی حووجهت و به لگه یه، بۆیه مورسه له چونکه عائیشه خۆی فریای روودانی ئهم داستانه نه که وتوو، سایا له پیغهمبهری بیستوو، یاله یه کێ له هاوڕێ یانی پیغهمبهری ژنه وتوو، هه رچۆن بی ئهم فه رموودهیه ده بی به سه ره به لگه بو ئهم بابته، که عیبادته، چونکه عیبادت به پراپی خۆیی دانامه زری، ساخ بوونه وهی

هه موو په رستنې پټو یستی به ده قی یاسا دانهر (شاریع) هه یه که خودای که وره یه، که س بوی نییه چو نیت ی و چهن دیت ی په رستنې بریار بدا، جگه له خودا خو ی.

مورسه ل (به کوردی واته: بئ به ند: بئ پټو ونند: ره ها: به ر ه لا: نازاد: سه ر به ست) چونکه راوی جلّه وی پر شته که به ر ده داو، خو ی سه ر به خو، راسته و خو فهر موو ده که ده گټر پته و ده، باسی نه وه نا کا که نه و فهر موو ده یه له کئ و مرگرتو وه. که واته: حه دیت ی مورسه ل، واته: فهر موو ده ی به ر ه لا، که سه ر رو شته ی رو شته که کو یر بؤ ته و ده، له ده ستا نه ما وه.

بسم الله الرحمن الرحيم

٩) چهن د باسی کی نو یژ به جل و به ر که وه (أَبْوَابُ الصَّلَاةِ فِي الثِّيَابِ)
٢٢٣- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ قَدْ خَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ). (١٩١)

عومه ری کو ری نه بوسه له مه (همزی خوی لئ بئ) فهر مووی: پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بئ) له یه ک لؤ جل دا نو یژ ی کردو هه ردو و چمکه که ی له سه ر شانی راست و چه پ کرد بو و، ئالاند بووی له خو یه وه (ت/١/٢١٥ ز. ٥٥).

عومه ری کو ری نه بوسه له مه زر کو ری پیغه مبه ر بو وه، له سالی دووی کو چیدا له خاکی حه به شه له دایک بو وه، چهن د فهر موو ده ی له سه حیه ی ن دا هه یه، کو ری ئومو سه له مه ی هاو سه ری پیغه مبه ر ه (بروانه: ت/١/٥٢٠ / ٣ / ٤، ت/٤/ ١٨٩ / ١، ت/ ٤٧/ ٤ / ٢) = ز- ١٩٢ ژ- ١٠١٦، ١٠١٧ + تاج- ٣ ز- ٥٧ ژ- ٢٩٦٢.

٢٢٤- عَنْ أُمِّ هَانِئِ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ ابْنَتُهُ تَسْتُرُهُ قَالَتْ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ مَنْ هَذِهِ فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِئِ بِنْتُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ مَرْحَبًا بِأُمِّ هَانِئِ

فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ غُسْلِهِ قَامَ فَصَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ مُلْتَحِفًا فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَلَمَّا انْصَرَفَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ زَعَمَ ابْنُ أُمِّی أَنَّهُ قَاتِلٌ رَجُلًا قَدْ أَجْرْتُهُ فَلَانَ ابْنُ هُبَيْرَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَجَرْنَا مَنْ أَجَرْتَ يَا أُمَّ هَانِي قَالَتْ أُمَّ هَانِي وَذَاكَ ضَحَى). (الحديث ۳۵۷). (۱۹۲)

نومموهانیئی کچی نه بوطالیب (درمزی خوی لب بن) فهرمووی: سالی نازاد کردنی شاری مهککه، رؤیستم بو خرمه تی پیغه مبه ر (درودوی خودای له سمر بن) که چووم خه ریک بوو خوئی ده شور د، فاطیمه ی کچی به پارچه یی جل په رده ی بو کر دبوو، فهرمووی: که سلاوم لی کرد، فهرمووی: (نهو ژنه کی یه؟) گوتم: منم نومموهانیئی کچی نه بوطالیب. جافه رمووی: (مه رحه با له نومموهانیئی). جاکاتی له خو شور دنه که ی لی بووه هه شت رکات نویژی چی شته نگاوی کرد، له دوا هه موو دوو رکاتی که وه سلاوی ددایه وه، له کاتی نویژه که دا یه ک پارچه جلکی نالاندبوو به خو یه وه، که سلاوی دایه وه عه رزیم کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! عه لی برام دمی هوی پیاوی بکوژی که کوری هو به یری می ردی منه، وه منیش په نایم داوه، نه مانم پیی داوه، پیغه مبه ریش (درودوی خودای له سمر بن) فهرمووی: (نه ی نومموهانیئی! وانه مانمان دا به هه رکه سی تو نه مانی بده تی!) نومموهانیئی فهرمووی: کاتیش چی شته نگاو بوو. (ت/۱/۱۴۸، ت/۱/۴۸۵/۴ پروانه: زنجیره ی پینجهم، فهرمووده ی ژماره - ۱۹۴) = ز-۳۱ ژ-۲۶۷ + ز-۱۷۹ ژ-۹۵۶. ۲۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ سَائِلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَوَّلُكُلِّكُمْ ثَوْبَانِ؟). (الحديث- ۳۵۸ طرفه ی ۳۶۵). (۱۹۳)

(۱۹۲) أخرجه مسلم في الحيض، باب: يستر المغتسل بثوب ونحوه، رقم: ۲۳۶.

(۱۹۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الصلاة في ثوب واحد وصفة لبسه، رقم: ۷۶۲=۵۱۵.

ئەبۇھورەیرە (پەزای خەوی لێ بێ) فەرمووی: پیاوی هەتسا لە پێغەمبەری پرسی: نوێژ بەیەک لۆجلەووە دروستە؟ پێغەمبەریش (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەووە تۆ دەتێی چی، ئەو چۆن دروست نییە، کوا هەرکەسێ بگری لەئێوە دوو پارچە جلی هەیه؟). (ت/١/٢١٥) = ز-٥٥ ژ-٣٩٦.

٢٢٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا يُصَلِّي أَحَدُكُمْ فِي الثُّوبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ عَلَى عَاتِقَيْهِ شَيْءٌ). (الحديث ٣٥٩ طرفه في: ٣٦٠). (١٩٤)

ئەبۇھورەیرە (پەزای خەوی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) دەفەرموی: (بەیەک پارچە جلی واوە نوێژ مەکەن، کەنەگاتەووە بەسەر هەردوو شانتانان). (ت/٢/٢١٦) = ز-٥٥ ژ-٣٩٧.

٢٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَشْهَدُ أَلَيْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَلْيُخَالِفْ بَيْنَ طَرَفَيْهِ).

ئەبۇھورەیرە (پەزای خەوی لێ بێ) دەفەرموی: شایەتی دەدەم کەبوخۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمبەرم بیست دەیفەرموو: (هەرکەسێ لەیەک لۆجل دا نوێژ دەکا، بابیناڵتینی لەخۆیەووە، هەردوو چمکەکە ی لەسەر شانی راست و چەپ بکا) (بەروانە/ ژمارە: ٢٣٣)

٢٢٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ فَجِئْتُ لَيْلَةً لِبَعْضِ أَمْرِي فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي وَعَلَيَّ ثَوْبٌ وَاحِدٌ فَاشْتَمَلْتُ بِهِ وَصَلَّيْتُ إِلَيْ جَانِبِهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَا السُّرَى يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ بِحَاجَتِي فَلَمَّا فَرَعْتُ قَالَ مَا هَذَا الْإِشْتِمَالُ الَّذِي رَأَيْتُ قُلْتُ كَانَ ثَوْبٌ يَغْنِي ضَاقَ قَالَ فَإِنْ كَانَ وَاسِعًا فَالْتَجِفْ بِهِ وَإِنْ كَانَ ضَيِّقًا فَاتَّزِرْ بِهِ). (الحديث ٣٦١ طرفه في: ٣٥٢). (١٩٥)

(١٩٤) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الصلاة في ثوب واحد وصفة لبسه: رقم: ٥١٦=١٦٦٤.

(١٩٥) أخرجه مسلم في الزهد والرفائق، باب: حديث جابر الطويل، رقم: ٣٠١٠=٧٤٣٧.

جابیری کوری عهبدوللا (رمزای خویان لئ بئ) فهرمووی: لهسهفه ریکا
له خزمهتی هزرهتدا بووم، شهوی بۆ ئیشیکی خۆم چووم بۆ خزمهتی، کاتی
چووم خهریکبوو نوێزی دهکرد، منیش یهك پارچه جلم پێوه بوو، راستو
چهپ ئالاندبووم له خۆمهوهو، لهتهنیشتهوه دهستم کرد بهنوێز کردنو
بهپرهوی (ئیقتدا)م پپی کرد، کاتی لهنوێزهکهی بۆوهو رووی لهپرووگه نهما
فهرمووی: (ئهی جابیر! بهم شهوه خیره هاتووی؟) منیش کارهکهی خۆم
عهرزى کرد، جاکاتی ئیشهکهمم تهواو کرد، هزرمت (رمزای خوی لئ بئ) فهرمووی:
(ئهی جابیر! ئهگەر جلهکه فهرح بوو دوو چمکهکهی راستو چهپ بکه،
بهلام ئهگەر تهسك بوو بیهسته بهکهمههرتهوه!)

روون کردنهوه: بۆ حالیبوونی تهواو ئهم فهرموودهیه لهتاجول ئوصول
راگوێز دهکهین، جابیر فهرمووی: (.. پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بئ) ههلسا نوێز بکا،
منیش یهك عهباى میلدارم لهبهردا بوو، ویستم دوو چمکهکهی راستو چهپ
بکه، پیاما نهگهیشهوه، عاباکه ههنى ریشوو گوێزو گوێنکهی پێوه بوو،
سهربهروه خواریم کردهوهو ئهنا لهزیر ههردوو بالمهوه ههردوو چمکهکهیم
واستو چهپ کردو، لهسهر سینگم گریم دان و ملم کوور کردهوه بهسهریاو،
بهلم گرتم تابهرنه بیتهوه، ئهنا چووم لهلای چهپی پیغه مبههره وهستام،
پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بئ) دهستی گرتم و سووراندیمییهوه، بردمی لهلای راستی
خۆیهوه وهستاندمی، لهپاش دا جهبباری کوری سهخریش هاتهوهو،
دهستنوێزی گرتو، هات لهلای چهپی پیغه مبههره وهستا، هزرمت (رمزای خوی لئ
بئ) دهستی ههردوکهانی گرتو پالی پێوه ناین بۆ دواوه، ههتاریک لهپشتی
خۆیهوه پیزی کردین و رایوهستانین، ئاگام ئی نهبوو پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بئ)
سهرنجی منی دهدا، لهپاشا کهههستم پئی ی کرد بهدهستی ئاواى کرد، واته:
ناوقه دت ببهسته، جاکاتی ئی بۆوه، فهرمووی: (ئهی جابیر!) گوتم: بفهرموو
ئهی پیغه مبههری خودا! فهرمووی: (ئهگەر جلهکه فهرح بوو دوو چمکهکهی

راست و چپ بک، به لَام نه گهر ته سَك بوو بیبهسته به که مه رته وه...
 تا کو تایی فهرمووده که، برپاوه: (به رگی چواره می تاجولئوصول. کوردی لاپه ره
 ۳۱۵ - فهرموودهی ژماره یه ک، زنجیره ی - ۱۱۰ = تاج-۳ ز- ۱۱۰ ز- ۳۱۵).

۲۲۹- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَجُلًا يُصَلُّونَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَاقِدِي أَرْزِهِمْ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ كَهَيْئَةِ الصَّبِيَّانِ وَيُقَالُ لِلنِّسَاءِ لَا تَرْفَعْنَ رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَسْتَوِيَ الرَّجُلُ جُلُوسًا). (الحديث ۳۶۲ طرفه في: ۸۱۴، ۱۲۱۵). (۱۹۶)

سهل (همزی خوی لن بن) فهرمووی: به چاوی خوُم دیومه که پیاوان به رکوش
 (نیزاره کانیا، له بهر ته سَك و تروسکی و، نه بوونی جل و بهرگ، وه ک
 بهروانکه ی منالان، گری دما به بهر و کیانه وه، له کاتی نویژی جه ماعه تدا،
 که له پستی پیغه مبهروه دهیان کرد، پیاویکیش بانگه وازی ده کرد: ژنان! نیوه
 سهر بهرز مه که نه وه، تا پیاوه کان هه لده سنه وه، له پاش کوور نووشه وه پیک
 داده نیسنه وه، نه وه ک له داویننه وه شهر میان دمر که وی! (ت/۱/۳۹۲/۴-ز-۱۳۰-ژ-۷۸۰).

۲۳۰- عَنْ مُعِيزَةَ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَقَالَ يَا مُعِيزَةُ خُذِ الْإِدَاوَةَ فَأَخَذْتُهَا فَاطْلُقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تَوَارَى عَنِّي فَقَضَى حَاجَتَهُ وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ شَامِيَةٌ فَذَهَبَ لِيُخْرِجَ يَدَهُ مِنْ كُمِّهَا فَضَاقَتْ فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ أَسْفَلِهَا فَصَبَبْتُ عَلَيْهِ فَنَوَضًا وَضَوْءَهُ لِلصَّلَاةِ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ ثُمَّ صَلَّى). (الحديث ۳۶۳ طرفه في: ۱۸۲).

موغیره ی کووری شوعبه (همزی خوی لن بن) فهرمووی: له سه فهریکا له خر مه تی
 چه زه تدا بووم (دروودی خودی له سهر بن) جاری فهرمووی: (ئه ی موغیره! مه تاره که
 هه لگره) منیش مه تاره یی ناوم هه لگرت و شوینی که وتم، پیغه مبهر (دروودی خودی
 له سهر بن) له من دوور که وته وه تاون بوو له بهر چاوم و چووه نه دیوی، له وی
 دهستی به ناو گه یاند، چاکه له سه راوه که ی لی بووه، هاته وه ویستی ده ستویژ

بگری، جبهیه کی شامی دهستکردی بیپروایانی له بهردا بوو، چه زهنت (برمزی خوی) ویستی قوئی هه لئالی و له سه ر قو له که یه وه دهستی دهر بهینی، به لام قوئی جبه که ته سک بوو، دهستی بو دمر نه ده هات لی یه وه، جاله ژیر جبه که وه دهسته گانی دهر هیناو، جبه که ی دا به سه ر شانیدا، نه وسا ئاوم کرد به ده ستیاو، ده ستیزی گرت بو نو یژ، له جیات ی شو ردنی پی ی دهستی ته ری هی نا به سه ر سو له گانیدا (بر/فه رمو وده ی ژماره: ۱۳۷+ت/۴/۱۰۸/۱=تاج-۳ ز-۳۲ ژ-۲۷۸۴).

رافه و شیکردنه وه:

جلو بهرگی دهستکردی بیپروایان پاکه و دروسته به هره و سوودی لی و مر بگری، به مه رجی پیس نه بی، چونکه نه م جبه شامی یه دهستکردی بیپروایان بووه، چونکه نه م رووداوه له غه زای ته ببوک دا بووه، نه و سه رده مه ش شام کافرستان بووه. وه کی تریش به پیومری (وطعام الذین اوتوا الكتاب حل لكم) بی، ده بی جلو بهرگو شتی تری بیپروایان باشتر رهوایی بو موسو لمانان به مه رجی له زاتی خو یا رهوایی، چونکه له سه ر براودا نه ی ی کراوه له خواردنی گوشتی گیانله به ری که له کاتی سه رب ری ناوی خودای له سه نه برایی، به لام له جلو بهرگو شمه ک دا شتی وانیه که به فهرمو ی: (هه ر دهستکردی ناوی خودای لی نه هینرایی به کاری مه هینن!)

۲۳۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْقُلُ مَعَهُمُ الْحِجَارَةَ لِلْكُفَّةِ وَعَلَيْهِ إِزَارُهُ فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ عَمُّهُ يَا ابْنَ أَخِي لَوْ حَلَلْتَ إِزَارَكَ فَجَعَلْتَ عَلَى مَنْكَبِكَ ذُوْنَ الْحِجَارَةِ قَالَ فَحَلَّهُ فَجَعَلَهُ عَلَى مَنْكَبِهِ فَسَقَطَ مَعْشِيًا عَلَيْهِ فَمَا رُبِّيَ بَعْدَ ذَلِكَ غُرَيَّا نَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

(۳۶۴ طرفاه في: ۱۵۸۲، ۳۸۲۹). (۱۹۷)

جابیری کوری عہدوللا (ہرمزی خوی لہ ہر) دمفہرموی: کاتی ہوزی قورمیش لہ پیش
رموانہ کردن (بیعتہت) ی پیغمبہردا کہعبہیان دروست کردہوہ، پیغمبہرو
عہباسی مامہی بہیہکہوہ لہ گہل ٹہوانا بہردیان بؤ دہینا، عہباس بہ
پیغمبہر (دروودی خودی لہسر ہر) دمفہرموی: ٹہی کوری ہرام! تویش وک ہاوہلہکانت،
شہر والہکەت بکہرموہو بیخہرہ سہرسانت، بابہرد سہرسانت نہبا، پیغمبہر (دروودی
خودی لہسر ہر) کہوادہکا شہرمگای دہردمکہوئی، ٹیتر لہشہرمانا دمبووریتہوہو خرب
بہردمبیتہوہ دہکہویتہ سہرزموئی، وہچاوی لہترسی خودا بہرموئاسمان ٹہبلہق
دمبی، وہ دمفہرموی: دہرپیکم کوانی، ٹہوچا دہرپیکہ لہبہردمکاتہوہ، ٹیتر لہو
رؤژہ بہدواوہ بہرووتی نہبینراوہ. (ت/۲/۲۶۹/۱ = ز-۱۳۴ ژ ۱۷۱۶).

راقہ و شیکردنہوہ:

مہبہست لہدمرپی لہم شوینہدا (ٹیزارہ)، کہپشتہمالٹیکی گہورمہیہ وک
بہرکوش دہپیچری بہلای خوارووی لہشہوہ، ٹہم فہرموودہیہیش مورسہلی
صہحابی یہ، چونکہ جابیر نامادہی ٹہم رووداوہ نہبووہ

۲۳۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: (كُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ اشْتِمَالِ الصَّمَاءِ وَأَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ لَيْسَ عَلَى
فَرْجِهِ مِنْهُ شَيْءٌ). (الحديث ۳۶۷ أطرافه في: ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰،
۵۸۲۲، ۶۲۸۴). (۱۹۸)

ٹہوسہعیدی خودری (ہرمزی خوی لہ ہر) دمفہرموی: پیغمبہری خودا (دروودی خودی لہسر
ہر) نہیی کردوہ لہوہ کہمرؤف بہپارچہ جلی خوی شہتہک بدا، بہشیوہیہکی وا
کہنہتوانی دہستی لیوہی دہرپینی مہگہر لہدامینیہوہ، کہبہم جؤرہ
خوپپچانہومیہ لہزاراوی شہریعتہ دا دہگوتری: (اشتمال الصماو: مہلوتکہپیچ)

و نه هی کردوو له وهیشه کهپیاو به چیچکانه وه جلّی بنائینن به خۆیه وه، به لام هیچ نه دا به شه رمگای خۆی دا، که به م جوړه خوږچانه و میده ش دهگوتری: (نیحیتیاب: تیوه پیچان). (ت/ ۱۳۷/ ۴ - تاج- ۳ ز- ۴۱ ژ- ۲۸۵۶).

۲۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ بَيْعَتَيْنِ عَنِ اللَّمَّاسِ وَالنَّبَازِ وَأَنْ يَشْتَمَلَ الصُّمَاءُ وَأَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ). (الحديث ۳۲۷ أطرافه في: ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰، ۵۸۲۲، ۶۲۸۴). (۱۹۹)

نه بوهوره یه (هزی خوی لس بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بی) نه هی له م دوو جوړه فروشتنه کردوو: له فروشتن به دهمست لیږدان، که ناوداره به (مولامه سه) وه له فروشتن به هه لږدان بویه کتری، که ناوداره به (مونا به ده) فروشتن به دهمست لیږدان ناوایه: فروشیار به کړپار ده لی: هه رکا تی دمست دا له م جله وه به یعی هاتبی و، نیتر نه وه له باتی ته ماشا کردنی و نه م دیوه نه و دیو کردنی و نه م دهست لیږدانه ش خوی به شه وی تاریک بی، خوی به روژی رووناک بی. فروشتن به هه لږدان بویه کتریش ناوایه: نه م جله که ی خوی هه لږدا بونه وو نه ویش جله که ی خوی هه لږدا بونه م، و نه م له جیاتی داریژگه (صیغه: گوته) ی فروشتن، نیتر به بی سهرنج دان و دلگرتن. وهه روا هه زرم (هزی خوی لس بی) نه هی له خومه لو تکه کردن کردوو، وه له ویش که پیاو به چیچکانه وه دابنیشی و، به پارچه یی جل خوی بابو له بیدا (ت/ ۲/ ۳۱۵ = ز- ۱۵۲ ژ- ۱۸۰۶، ش/ د/ ن بر): (فه رمووده ی ژماره - ۲۳۲) که له پیښه وه رابوورد.

رافه و شیکردنه وه:

نه م جوړه فروشتن و دانیشتن و خوږچانه له سهرده می نه زانیدا بابووه، وه له زمانی عه ره بیدا زاراوی بوا دانراوه، مه رج نییه نه م جوړه شتانه له سر

هه مان یاساو شیوه له ناو گهلانی تردا هه بووین، چونکه زوړشت زاده ی ژینگه و کاتو حیگه و شوینو دهوروبه رو سه رماو گه رماو هو ی تایبه تین، بۆ نموونه: له کوستان به فرو کړیو مو تو فو و زیان و سه هو ل و چلو وړه و کلیله و به فرمالین و ره قبوونه وه و ناوبه ستو و شه خته و زوقه و سه هو لبه ندان و ده ستو پارچین هه یه، له گه رمیانیش له و بیابان و ته پوتوزو قرچه ی گه رماو خوړبردن و شتی تری له م بابته تانه هه یه، له به رنه وه گه ل نهسته مه که نه م جوړه زاروه تایبه تانه پیتاوپیت و مرگی پرین بوسه ر زمانیکې تر بویه من زورجاران هه و ل دده م که به و اتا شته که بکه م به کوردی، چونکه مه به ست نه و مه که خوینه ری کورد له جه و هه ری بابته ته که حالی بی.

۲۳۴- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ قَالَ: (أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ فِي تِلْكَ الْحَجَّةِ فِي مُؤَذِّنِينَ يَوْمَ النَّحْرِ يُؤْذِنُونَ بِمَنَى أَنْ لَا يَحْجَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ قَالَ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ثُمَّ أُرْدِفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا فَأَمَرَهُ أَنْ يُؤْذِنَ بِرَاءَةً قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَذَنَ مَعَنَا عَلِيٌّ فِي أَهْلِ مَنَى يَوْمَ النَّحْرِ لَا يَحْجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ). (الحدیث ۳۶۹ اطرافه فی: ۱۶۲۲، ۳۱۷۷، ۴۳۶۳، ۴۶۵۵، ۴۶۵۶، ۴۶۵۷). (۲۰۰)

حومه یدی کوړی عه بدوړه حمانی کوړی عه وف فهرمووی: نه بوهوره یره (رهزی خوی لږه) فهرمووی: له وحه جه دا که پیغه مبه ر (دروودی خوی لږه) نه بو به کړی کردبوو به سه رداری هه ج، که به ر له هه جی مائتاوایی بوو، له و هه جه دا نه بو به کړ منی له گه ل دهسته یی جار دمری تردا نارد، روژی جه ژن ده ستان کرد به جار دان: نیتر له م سال به دواوه بته رست و هاوبه شه یدا که ر نه یه ن بۆ هه ج، وه که سیش نابی به رووتی ته وافی به یت بکا. حومه یدی کوړی

عہد دورہ حمان فہرمووی: پاشتر پیغہ مہر (درویدی خودی لہسر ہی) عہلش دہنیری،
 و فہرمانی پی دہکا کہ بانگہ واز ہل دا بہ خویندہ وہی ٹاہہ تہکانی سہرمتای
 سوورمتی بہرائت. ٹہبوہورہیرہ فہرموویہ تی: لہرؤژی جہژندا عہلی لہگہل
 ٹیمہدا لہناو خہلکی مینادا ٹہم بانگہ وازہمان پہ خشہوہ کرد: لہم سال
 بہدواوہ فرہخوا (مشرک) نہیی بؤ حہج، وہمرؤفی روتیش تہوافی خانہی
 خودا نہکا. (ب/۲/۱۸۷/۲+ب/۶/۱۹۹/۵ = تاج-۲ ز-۹۶ ژ ۱۵۵۱ + تاج-۴ ز-۱۰ ژ ۲۸۹۴).

لہ تاجول ثوصولا، لہ تہفسیری سورمتی بہرائتہدا، فہرموودہی پینجہم
 دہفہرموی: لہ عہلی (ہمزای خوی لی ہی) پرسیارکرا: لہو حہجہدا کہ حہزمت (ہمزای خوی لی
 ہی) توی نارد تاہہ خہ ہلٹہکاندنی خوداو پیغہ مہری خودا لہفرہ خواکان جاپ
 بدہی، چی فہرمانیکت پی کرابوو، کہلہو رؤژہدا رایبگہیہنی؟ فہرمووی: بہم
 چوارشتہ فہرمانم پی کرابوو: یہکہم: ٹادہمیزادی پروت تہوافی کابہ نہکا،
 دوہم: ٹہوانہی پہیمانان ہہیہ لہگہل پیغہ مہردا (درویدی خودی لہسر ہی) ٹہوہتا
 ماوہی ٹہو پہیمانہ تہواو دہبی مؤلت دہرین، وہ ٹہوہی پہیمانی نییہ
 تاجوار مانگ مؤلت دہری، سییہم: ناچیتہ بہہشت مہگہر کہسی
 کہنیمان و باوہری ہہبی. چوارہم: لہم سال بترازی ٹیتر نابی ہاوبہ شپہیدا
 کہران و موسولمانان پیکہوہ حہج بکہن، واتہ: ٹیتر لہمرؤ بہدواوہ
 فرہخوانہیہن بؤ حہج (تیرمیژی بہرشتہیہکی جوان گپراویہ تیہوہ. ت/۲۰۱/۵
 = تاج-۴ ز-۱۰ ژ ۲۸۹۵ ج-۴).

۲۳۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ غَزَا خَيْبَرَ فَصَلَّيْنَا عِنْدَهَا صَلَاةَ الْغَدَاةِ بَعَثَ فَرَكَبَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ وَرَكِبَ أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَا رَدِيفُ أَبِي طَلْحَةَ فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فِي رُقَاقٍ خَيْرَ وَإِنْ رُكِبْتِي لَتَمَسُّ فَيَخِذُ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ
 حَسَرَ الْإِزَارَ عَنْ فَخِذِهِ حَتَّى إِنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِ فَخِذِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَلَمَّا دَخَلَ الْقَرْيَةَ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبَتْ خَيْبَرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ

الْمُنْذِرِينَ قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ وَخَرَجَ الْقَوْمُ إِلَى أَعْمَالِهِمْ فَقَالُوا مُحَمَّدٌ وَالْخَمِيسُ يَغْنِي
الْجَيْشَ قَالَ فَأَصْبَنَاهَا عَنُودَةً فَجُمِعَ السَّيِّئُ فَجَاءَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ يَا
نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطِنِي جَارِيَةً مِنْ السَّيِّئِ قَالَ إِذْهَبْ فَخُذْ جَارِيَةً فَأَخَذَ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيٍّ
فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أُعْطِيتَ دِحْيَةَ صَفِيَّةَ
بِنْتَ حُيٍّ سَيِّدَةَ قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا لَكَ قَالَ ادْعُوهُ بِهَا فَجَاءَ بِهَا فَلَمَّا نَظَرَ
إِلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ خُذْ جَارِيَةً مِنَ السَّيِّئِ غَيْرَهَا قَالَ فَأَعْتَقَهَا النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَزَوَّجَهَا فَقَالَ لَهُ ثَابِتٌ يَا أَبَا حَمْزَةَ مَا أَصْدَقَهَا قَالَ نَفْسَهَا
أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ بِالطَّرِيقِ جَهَّزْتُهَا لَهُ أُمُّ سُلَيْمٍ فَأَهْدَتْهَا لَهُ مِنَ اللَّيْلِ
فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا فَقَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيَجِئْ بِهِ
وَبَسَطَ نِطْعًا فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالتَّمْرِ وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالسَّمَنِ قَالَ وَأَحْسِبُهُ
قَدْ ذَكَرَ السُّوَيْقَ قَالَ فَحَاسُوا حَيْسًا فَكَانَتْ وَلِيْمَةً رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). (الحديث ٣٧١ أطرافه في: ٦١٠، ٩٤٧، ٢٢٢٨، ٢٢٣٥، ٢٨٨٩،
٢٨٩٣، ٢٩٤٣، ٢٩٤٤، ٢٩٤٥، ٢٩٩١، ٣٠٨٥، ٣٠٨٦، ٣٣٦٧،
٣٦٤٧، ٤٠٨٣، ٤٠٨٤، ٤١٩٧، ٤١٩٨، ٤١٩٩، ٤٢٠٠، ٤٢٠١،
٤٢١١، ٤٢١٢، ٤٢١٣، ٥٠٨٥، ٥١٥٩، ٥١٦٩، ٥٣٨٧، ٥٤٢٥،
٥٥٢٨، ٥٥٦٨، ٦١٨٥، ٦٣٦٣، ٦٣٦٩، ٧٣٣٣). (٢٠١)

نِيَمَامِي نُهْنَس (همزاي خوي لن بن) فِهْرَمُوِي: بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خودي لسمهر بن) سُوِيَاِي
ثَامَادِه كَرْدُو بَهْرَهو خَهْيَهْر كَهْوَتَهْرِي، تَارِيكُوْلِيْلَهْ كَهْ لَهْپَال قَهْ لَآي خَهْيَهْر دَا
نُوِيْزِي بَهْ يَانِيْمَان كَرْد، نُهْوَجَا بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خودي لسمهر بن) سُوَارِي وَاْلَا خَهْ كَهْ ي بُوو،
بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خودي لسمهر بن) وَاْلَا خَهْ كَهْ ي خُوِي بَهْ نَاو كُووْجَهو كُوْلَانَهْ كَانِي
خَهْيَهْر دَا غَار دَمْدَا، مَن وَ نُهْ بُوَطَهْ لَحَهْ لَهْ نَزِيكِي بِيَغْهَمْبَهْر هُوَه بُووِيْن، تَهْنَانَهْ ت

كەشكە ژنۆم لەپاشكۆی ئەبوسەلحەو دەیدا لەپانی پێغەمبەری خودا (دروودی خودای) لەسەر: جالەئەنجامی و لاخ تاو دان و جەنجالی و پالەپەستۆدا رانی پێغەمبەر رووت بوو، تەنانەت من بەچاوی خۆم سپێدەدی رانی پێغەمبەرم بینی.

كاتی پێغەمبەر و سوپاکە ی هەل ژانە ناو گوندەكەو، پێغەمبەر (دروودی خودای) لەسەر: (اللَّهُ أَكْبَرُ خَرَبْتُ خَيْرٌ إِلَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ): ئەللاھوئەكبەر، وێران بوو خەیبەر، لەراستی دا ئیمە هەركاتی بۆ هۆزی بچینە مەیدان، ئیتر ئەوتۆقیوانە بەیانی رۆژی رەشیانە) وئەم فەرمايشتهی سێ جار دووبارە کردەو، کەئیقئیباسە لەم ئایەتە پیرۆزە: {فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ} ۱۷۷/۳۷ - واتە: کاتی تۆلە ی سەختی خودا بەردەرگا بەهۆزی بپروا دەگریو، لەهەموولاو گەمارۆیان دەدا، ئیتر ئەو گەلە تۆقیوانە سەرلەبەیانی رۆژی رەشیانە). فەرمووی: لەولایشەو جۆولەكەگان ئاگیان لەم هەلمەتە نەبوو، سەرلەبەیانی وەك رۆژانی تر وەدەرکەوتن بۆسەر مەزراو ئیش و کاری رۆژانە ی خۆیان، لەپەر لووتیان تەقی بەلووتی سوپای ئیسلاما، جاهاواریان ئی هەلسا و گوتیان: ئای! ئەمە موخەممەدو سوپاکە یەتی، هاتوون بۆسەرمان.

ئەنەس فەرمووی: قەلای خەیبەرمان بەزمیری بازوو لەچنگی دوزمن رزگار کرد. کاتی ژنە دیلەکان کۆ کرانەو، دەحیە ی کەلبی هاتە خزمەتی حەزرمەت عەززی کرد ئە ی پێغەمبەری خودا! لەم ژنە تالانیانە کەنیزەکیکم پێ بدە، فەرمووی: (برۆ کەنیزەکی ببه). دەحیە پیاویکی قۆزی شوخ بوو، زۆر جارن جوبرائیل لەشیوە ی ئەودا دەهات بۆخزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای) لەسەر: و سرووشی بۆ دەهینا، دەحیە چوو، صەفییه ی کچی حویە ی برد بۆ خۆی بەلام پیاوی هات گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا! صەفییه ی کچی حویە ی، کەخانە ی ژنانی هۆزی بەنی قورەیظە و بەنی نەظیرە، داوتە بەدەحیە، چۆن شتی وا دەگونجی، ئەو خانە خانە دانە بۆکەسی تر دەست نادا مەگەر بۆ تۆئە ی

پيغهمبهری خودا!) نهوجا پيغهمبهر (درویدی خودی لسمبر بهی) فهرمووی: (ئادهی دهحیه بانگ کهن نهو ژنه بهیئتی) دهحیه هاتهوهو صفیهی هیئایهوه، کاتی پيغهمبهر (درویدی خودی لسمبر بهی) تهماشای صفیهی کرد، بهدهحیهی فهرموو: (برپۆ لهو ژنگهله بهتالانی گیراوانه کهنیزهکیکی تر بهره بوخۆت).

فهرمووی: نهوجا پيغهمبهر (درویدی خودی لسمبر بهی) صفیهی نازاد کردو مارهی کرد بوخۆی، ثابیتی بهنانی بهنیمای نههسی فهرموو: نهی باوکی حه مزه! چی کرد بهمارهیی بۆی؟ فهرمووی: خودی خۆی کرد بهمارهیی بۆی، لهپیشا لهباتی مارهیی نازادی کردو نهوسا مارهی کرد لهخۆی، جاکاتی گهراپانهوه بۆ مه دینه، لهپگه شهوی ئومموسولهیمی دایکم تهمدارهکی بووکی بۆ صفیه خستو جیازی ی بووکی بۆ کردو کردی بهبووک و پیشکشی کرد به پيغهمبهر، بۆبهیانی پيغهمبهر (درویدی خودی لسمبر بهی) زاوا بوو. نهوسا فهرمووی: (هه رکهسی خۆراکی ههیه بابچی بهیئتی)، نانی شایی یهکهی بریتی بوو لهوه، که حه زمرت (بهزی خوی لسمبر بهی) فهرمانی کرد، سفرمیهکیان راخست، ئیت هه رکهس لهلای خۆیهوه ههئێ خورما، یارۆن، یاقاوت، یاکهشکی هیئاو ههئیان رسته سهری و کردیان بهخورماورۆن و، دهستان کرد بهنۆش کردنی، ئیت هه رنهوه نانی شایی یهکهی بوو. (ت/۳/۹۳ = تاج-۲ ز-۴۰ ژ-۲۱۲ ج-۴ + تاج/۴ ص-۳۶۸، ص-۴۲۲).

روونکردنهوه:

خهیبهر قهلایهکی قایم بوو، بهدهستی هۆزی جوولهکهوه بوو، جیگهی هۆزی بهنوقورهیظهو بهنی نهظیر بوو، لهخۆرهلاتی باکووری مه دینهوهیه، شەش قوناغ لهمه دینهوه دووره، باخه خورمای زۆر بوو، سالی حهوتی کۆچی ئازادکرا، نهبوطلحه میردی ئومموسولهیمی دایکی نههسی نۆکهری پيغهمبهره، ناوی زهیدی کورپی سههلی نهنصاری یه، نامادهی شهوی پهیمانی عهقه به بووه، یهکیکه له (نوقه بهکان) ی نهو پهیمانه، نهوه دوو

فهرموودهی ههیه، بوخاری سیانیانی گێڕاوتتهوه، نهههس زړکوپړی بوو. لهپاش مهرگی پیغهمبهر نهبوطلحه چل سال لهسهریهک بهرۆزوو بوو، بهس لهدوو جهژنهکانا رۆزووی دهشکان.

٢٣٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْفَجْرَ فَيَشْهَدُ مَعَهُ نِسَاءً مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ مُتَلَفَعَاتٍ فِي مُرُوطِهِنَّ ثُمَّ يَرْجِعْنَ إِلَى بُيُوتِهِنَّ مَا يَعْرِفُهُنَّ أَحَدٌ). (الحديث ٣٧٢ أطرافه في: ٥٧٨، ٨٦٧، ٨٧٢).

عائیشه (همزی خوی لښ بڼ) دهفهرمووی: بهخودا گهلئ جار وادهبوو که پیغهمبهر (دروودی خوندی لهسهر بڼ) جهماعهتی نوږزی بهیانی بو دهکردین، ههندی ژنی بروادار، چارۆکهیی، یاشالینهیی، یابالاپیچیکي دهپیچا لهخویهوهو ئامادهی نهو نوږزه دهوو لهپشت پیغهمبهرهوه، کاتی لهپاش کردنی جهماعهت ژنهکان بهو شیویه دهگهړانهوه بو مالی خویان، کهچی هیشتا لهپگه لهبهر تاریکولیلکه، کهس نهیدهناسینهوه. (ت ٥/١٩٦/١ = ز-٤٧ ژ-٣٥٢).

٢٣٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي خَمِيصَةٍ لَهَا أَغْلَامٌ فَتَظَرَ إِلَى أَغْلَامِهَا نَظْرَةً فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ اذْهَبُوا بِخَمِيصَتِي هَذِهِ إِلَى أَبِي جَهْمٍ وَأَتُونِي بِالْبَجَائِئِ أَبِي جَهْمٍ فَإِنَّهَا أَلْهَتْنِي آنَفًا عَنْ صَلَاتِي). (الحديث ٣٧٣ طرفاه في: ٧٥٢، ٥٨١٧). (٢٠٢)

عائیشه (همزی خوی لښ بڼ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خوندی لهسهر بڼ) نوږزی دهکرد، کراسیکي خوری گول گولئ لهبهردا بوو، لهناو نوږزهکهدا سهرمنجیکي گول و نهخشهکانی دا، کاتی لهنوږزهکه بووه فهرمووی: (گول و نهخشی نهه کراسه

خەریکیان کردم و نه یانەهێشت لەناو نوێژە کەدا باش دڵ بدهمه نوێژە کەم، کەوابوو ئەمە ببەنەو و بۆنەبوجەهم خۆی و کراسە ئەنبیجانی یە سادەکەى ئەو بێنن بۆمن). (ت/۲۹۸/۱ ز- ۹۶ ژ- ۵۷۷ = ش/د).

رافە و شیکردنەو:

ئەبوجەهم ھاوڕێیەکی ناوداری پێغەمبەرە، کراسیکی گۆل گۆلی خوری بەدیاری دەدا بە پێغەمبەر، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەر ئەو ھۆیە کەباس کرا، کراسە کە دەنێریتەو و بۆنەبوجەهم. بەلام لەبەرئەو بەھۆی گەرانیەو دیاریە کە یەو بۆی دلگیر نەبێ، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) داواى ئی دەکا کە بیگۆریتەو بە کراسیکی سادەى بێ نەخش بۆی.

ئەم فەرموودەیە بەلگەى ئەو یە کە ئەو نەخش و نیگار و نووسین و وێنانەى کەوان بە میحراب و دیواری رووی قیبلەى مزگەووتەو ھەمووی کاریکی ناباشن، نەبوونیان گەلی چاکترە، بگرە ئەگەر بکری فەرش و رایەخى ناو مزگەوتیش ھەتا سادەى بێ نەخش و نیگاری بێ باشترە. بەلام ھەرچۆن بێ بەم جوژەشتانە نوێژ بەتال نابیتەو.

۲۳۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (كَانَ قِرَامٌ لِعَائِشَةَ سَتَرَتْ بِهِ جَانِبَ بَيْتِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمِيطِي عَنَّا قِرَامَكَ هَذَا فَإِنَّهُ لَا تَزَالُ تَصَاوِرُهُ تَعْرِضُ فِي صَلَاتِي). (الحديث- ۳۷۴ طرفه في: ۵۹۵۹).

ئەنەس (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: عایشە پۆپەشمینیکی ھەبوو، وێنەى ئی نەخشا بوو، کردبووی بەپەردە بۆ کولێنى ناوماڵەکەى خۆی' کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەو یە دى پێی فەرموو: (ئەى عایشە! ئەم پۆپەشمینەى

خۆتمان لى دووربخه ردهوه، چونكه لهناو نوێژمكه م دا وێنهكانى دینه بهرچاوم! (ت/٣/١٦٠/٤ = تاج-٣-ز-٥٠ ژ-٢٩١٥).

٢٣٩- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَهْدَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُوجُ حَرِيرٍ فَلَيْسَهُ فَصَلَّى فِيهِ ثُمَّ انْصَرَفَ فَتَزَعَهُ تَزَعًا شَدِيدًا كَالْكَارِهِ لَهُ وَقَالَ لَا يَنْبَغِي هَذَا لِلْمُتَّقِينَ). (الحديث-٣٧٥- طرفه في: ٥٨٠). (٢٠٣)

عوقبهى كورى عامر (همزى خوى لى بن) دمهه رموى: كه وايهكى چاكدارى ئاوريشمیان بهديارى هینا بو پێغه مبهه، پێغه مبهه (درووى خودى لى بن) له بهرى كردو نوێژى پيوه كردو له پاشا كه سلاوى دايه وهه رووى له پروگه نهما، به توندى كه واكهى له بهر خوى داکه ندو فرهى دا، وهك يهكئى ههزى لى نه بئى، نه و جا فه رمووى: (ئه مه بو پياوى له خواترس دهست نادا). (ت/٤/٢١٦/١ = ز-٥٥ ژ-٢٩٩).

راشه و شيگردنه وه:

وشهى (انصرف) لهه شوینانه دا مهعناى وايه: نوێژكه ر نوێژمكه تهواو دهكاو سلاو دمهاته وهه رووى له پروگه نامینئى.

چه مك و مهفهوومى رستهى (ئه مه بو پياوى له خواترس دهست نادا) مهعناى وانیه كه بو موسولمانى ناساى گونا بهارى له خواترس دهست ددها، چونكه ئهه جووره دهر بپین و تهعيرانه بو ته نكیدی مه نطووقه، نهك بو به يانی ده لاله تى مهفهووم.

عوقبهى كورى عامرى جو هه نى په نجاو پینج فه رموودهى ههیه، له سه حیحى به خاریدا هه شت فه رموودهى ههیه، والى موعاویه بوو له سه ر ولا تى میصر، سالى په نجاو هه شتى كوچى له میسر مردووه.

۲۴۰- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قُبَّةِ حَمْرَاءَ مِنْ أَدَمٍ وَرَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ وَضُوءَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَأَيْتُ النَّاسَ يَتَدَرُونَ ذَاكَ الْوَضُوءَ فَمَنْ أَصَابَ مِنْهُ شَيْئًا تَمَسَّحَ بِهِ وَمَنْ لَمْ يُصِْبْ مِنْهُ شَيْئًا أَخَذَ مِنْ بَلَلٍ يَدِ صَاحِبِهِ ثُمَّ رَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ عَنَزَةً فَرَكَّزَهَا وَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مُشَمَّرًا صَلَّى إِلَى الْعَنَزَةِ بِالنَّاسِ رَكَعَتَيْنِ وَرَأَيْتُ النَّاسَ وَالِدَوَابَّ يَمْرُونَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْ الْعَنَزَةِ). (الحديث- ۳۷۶ طرفه في: ۱۸۷). (۲۰۴)

ئەبوجوحەیفە (دەزەخەیی ئەبۇ) دەفەرەمۆی: بیلالم بینى بانگی دەدا، بە دەم بانگدانە کەو دەخولایەو، ئەملاولای دەکردو، دەمی خوئی بە پراستو بە چەپا دەسووراند، وەدوو پەنجەى خوئی نابوونە ناو دوو کونەگوئی ی خوئی، تادەنگی تەواو بە هیزبى و بە هەر چوارلادا بگا، لە واکاتەدا پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بى) لەناو چادریکی سووری چەرمینا بوو کە هی خوئی بوو، هەروا بیلالم دی ناوی دەستنوێژە کە ی پێغەمبەری پى بوو، چاوم ئى بوو خەلکە کە پاشماوێ ئەو ناویمان دەفۆستەو، جانەوانەى کە لەو ناویمان دەست دەکەوت، یە کسەر بۆ مووفەرکی دەیانسوی لە خوئی و لەسەر و چاویان و خوئی پى موبارەک دەکرد، بەلام ئەوانەى کە لەو ناویمان دەست نە دەکەوت، لە تەپری ی دەستی هاوپی یەکی خوئی دەستی خوئی ی تەپەر دەکردو، بۆ مووفەرک دەیانسووی لە خوئی و خوئی پى پیروژ دەکرد، ئەنجا بیلالم بینى نێزمیەکی هینا، لەزیکەلانی کە ی بە طحادا داچەقاند، کردی بە بەربەست (سوترە) بۆ نوێژە کە، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بى) کە لە چادرمە هاتە دەرەو بۆ نوێژگا کە، دەستی جلی سووری لە بەردا بوو، هەردوو لاقى تانیوێ هەلکەردبوو، بەرەو نێژە کە نوێژی دابەست، نوێژی نیومرۆی بەدوو رکات بە قەصرو جەمە تەقدیم بۆ کردین،

ئەوجا نوپۇزى عەصرىشى بەدوو ركات، بەكۆكردنەۋەى كورتەۋە كراۋ، بۇ كردين.

ئىتر لەۋديو نيزەكەۋە سەگو كەرو ئازەل و مالات و خەلك بەبەرنوپۇزى جەماعەتەكەدا ئاموشۇيان دەگردو قەدەغەنەدەكران. (ت ۱/ ۲۲۸ / ۴ + ل ۲۴۱ / ۲ ز- ۷۱ ز- ۶۱ ز- ۴۲۵ + ز- ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶).

رافە و شىكردەۋە:

ئەبوجوھەيفە (پەزى خەۋى لى بى) چلو پىنج فەرموودەى لە پىغەمبەرەۋە گىرپاۋەتەۋە، دوانيان پەسەندى ھەردوو پىرن، بوخارى دوانيانى بەجيا گىرپاۋەتەۋە، موسلىمىش سيانيان، كۆى فەرموودەكانى لەصەحيحەين دا دەكاتە: ۷ = ۳+۲+۲ فەرموودە. ئىمامى عەلى زۆرى خۇش دەۋىست، جىگەى متمانەى بوو، كردى بەبەرپرسى بەيتولمال لەكووفە، لەھەموو شەرگەكانىدا لەگەئىدا بوو.

عەۋنى كورى ئەبوجوھەيفە (پەزى خەۋى لى بى) فەرموۋى: باۋكم فەرموۋى: جارى تريتى گەنەو گۆشتەم خواردبوو چووم بۇ خزمەتى پىغەمبەر، لەۋى قرقىنەم دەھات، فەرموۋى: (ئەبوجوھەيفە! ئەم قرقىنەيە ھەلبەرەبۇكاتىكى تر، چونكە ئەۋانەى كەلەم جىھانەدا زياتر تىرن، لەپۇزى قىامەتا لەھەموو كەسنى پتر برسيتتيان درىژە دەكىشى. عەۋن فەرموۋى: ئىتر لەۋەدوا باۋكم ھەتا مرد تىرسكى خۆى نەخوارد، ئەگەر نانى ناشتاي بخواردايا نانى شىۋانى نەدەخوارد، ئەگەر نانى شىۋانى بخواردايە نانى بەياني نەدەخوارد. پىروانە: فەرموودەى ژمارە: ۱۴۰)

۲۴۱- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ سُئِلَ: (مِنْ أَيِّ شَيْءٍ الْمُنْبَرُ؟ فَقَالَ مَا بَقِيَ بِالنَّاسِ أَعْلَمُ مِنِّي هُوَ مِنْ أَثْلِ الْعَابَةِ عَمِلَهُ فَلَانْ مَوْلَى فَلَانَةَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَامَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ عَمِلَ وَوُضِعَ

فَاسْتَقْبَلَ الْقَبِيلَةَ كَبْرًا وَقَامَ النَّاسُ خَلْفَهُ فَقَرَأَ وَرَكَعَ وَرَكَعَ النَّاسُ خَلْفَهُ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ
ثُمَّ رَجَعَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ عَلَى الْأَرْضِ ثُمَّ عَادَ إِلَى الْمَنْبَرِ ثُمَّ رَكَعَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ
رَجَعَ الْقَهْقَرَى حَتَّى سَجَدَ بِالْأَرْضِ فَهَذَا شَأْنُهُ. (الحديث: ۳۷۷ أطرافه في: ۴۴۸،
۹۱۷، ۲۰۹۴، ۲۵۶۹). (۲۰۵)

سه‌هلی کوری سه‌عد (دوای خودی له‌سهر بن) پرس‌یاری لی‌کرا: نایا دوانگه‌که‌ی پیغه‌مبهر
(دروودی خودی له‌سهر بن) له‌چی دروست کرابوو، فه‌رمووی: که‌سی نه‌ماوه که‌له‌من له‌م
باسه‌یه باشتر بزانی، داره‌که‌ی له‌ته‌رگه‌ز (ئه‌ثل) ی جه‌نگه‌له‌که‌ی نزیک‌ی مه‌دینه
بوو، که‌ناوی ئه‌لغابه‌یه، دارتاش‌ی دروستی کرد، ره‌نجبه‌ری ژنی بوو، کاتی ته‌واو
بوو، وه‌له‌جیگه‌ی خوی دانرا، پیغه‌مبهر چوو ه‌سهری له‌سهری راوه‌ستاو، وتاری
ه‌ه‌ینی خوینده‌وه، ئه‌ه‌وجا له‌سهر مینه‌ره‌که‌ نو‌یژی دابه‌ست، له‌پیشا رووی
کرده رووگه‌و، ئه‌للا‌ه‌ونه‌که‌به‌ری نو‌یژدابه‌ستنی کرد، نو‌یژ خوینه‌کانیش
له‌پشتیه‌وه ریزراوه‌ستانو نو‌یژیان به‌جه‌ماعه‌ت دابه‌ست، ئه‌ه‌وجا پیغه‌مبهر (دروودی
خودی له‌سهر بن) ده‌ستی کرد به‌قورئانخویندنی رکاتی یه‌که‌م، که‌ته‌واوی کرد روکو‌عی
برد، خه‌لکه‌که‌یش له‌خواره‌وه که‌له‌پشت ئه‌وه‌وه ریزبوو بوون له‌گه‌ل ئه‌ودا
روکو‌عیان برد، ئه‌ه‌وجا پیغه‌مبهر (دروودی خودی له‌سهر بن) سهری له‌چه‌مینه‌وه به‌رز
کرده‌وه، نو‌یژ خوینه‌کانیش سه‌ریان له‌چه‌مینه‌وه به‌رزکرده‌وه، ئینجا پیغه‌مبهر
پشتاوپشت له‌دوانگه‌که‌ دابه‌زی، رووی له‌رووگه‌ وهرنه‌چه‌رخان، ه‌ه‌تا گه‌پشته
خواره‌وه، له‌سهر زه‌وییه‌که‌ دوو کورنوشی برد، دیسان پیغه‌مبهر (دروودی خودی له‌سهر
بن) گه‌راپه‌وه بو‌سهر مینه‌ره‌که‌و، ده‌ستی کرد به‌قورئانخویندنی رکاتی دوهم،
دیسان که‌ته‌واوی کرد له‌سهر مینه‌ره‌که‌ روکو‌عی برد، خه‌لکه‌که‌یش له‌گه‌لیدا
روکو‌عیان برد، ئه‌ه‌وجا پیغه‌مبهر سهری له‌چه‌مینه‌وه‌ی رکاتی دوهم

بهر زکرده‌ود، نویژ خویینه کانیش هه‌روا، دیسانه‌ود پیغه‌مبه‌ر (درویدی خودی له‌سەر بێ) پشتاوپشت له‌دوانگه‌که دابه‌زی یه‌ود، له‌سەر زه‌وییه‌که دوو کرنووشی تری برده‌ود، خه‌لکه‌که‌یش هه‌روا، هه‌تا له‌سەر ئەم شیوه‌یه نویژمه‌کی بۆیان ته‌واو کرد، ئەه‌وجا رووی کرده خه‌لکه‌که‌و فه‌رمووی: (ئهی موسولمانه‌کان! ئەمه‌م له‌به‌ر چاوی ئیوه له‌سەر ئەم شیوه‌یه کرد هه‌تا له‌نویژکردن دا خۆم بکه‌ن به‌سەر مه‌شقو چاو له‌من بکه‌ن و، چۆنیتی نویژ له‌خۆم فی‌ربین!) ئەمه‌بوو داستانی دوانگه‌که. (ت/۳/۲/۳۶۴/۱/ت+۲/۱/۳۴۷/۴/صه‌حیحی موسلیم، شه‌رحی نه‌وه‌وی/۳۳/۵- ز ۱۱۹-ژ ۷۳۰ + تا ج-۲ ز ۱۰۹-ژ ۳۸۳، ۳۸۴ ج-۴).

۲۴۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ جَدَّتَهُ مُلَيْكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِبَطْنِهَا لِيَأْكُلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ قَوْمُوا فَلِأَصْلَ لَكُمْ قَالَ أَنَسٌ فَقُمْتُ إِلَى حَصِيرٍ لَنَا قَدْ اسْوَدَّ مِنْ طَوْلٍ مَا لَيْسَ فَتَضَخْتُ بِمَاءٍ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَفَّقْتُ أَنَا وَالَّتَيْمَ وَرَأَاهُ وَالْعَجُوزُ مِنْ وَرَائِنَا فَصَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ انْصَرَفَ. (الحديث- ۳۸۰ أطرافه في: ۷۲۷، ۸۶۰، ۸۷۱، ۸۷۴، ۱۱۶۴). (۲۰۶)

ئهنه‌سی کوری مالیک (بە‌زی خۆی له‌بێ) فه‌رمووی: موله‌یکه‌ی نه‌نکم نانی دروست کرد بو‌ پیغه‌مبه‌رو بانگی کرد، که‌ته‌شیری هات و نانی خوارد، ئەه‌وجا فه‌رمووی: (ئاده‌ی هه‌ستن بادوو رکات نویژی سوننه‌تان له‌ماله‌که‌تان بو‌ پیرۆزی به‌جه‌ماعه‌ت بو‌ بکه‌م). ئهنه‌س فه‌رمووی: هه‌سیری‌که‌مان هه‌بوو له‌به‌ر راخستنی زۆر کۆن بوو، ره‌نگی ره‌ش بوو بوو، منیش چووم ئەو پارچه‌ هه‌سیره‌م مانی و ئاوم ئی پرژاند، ئەه‌وجا پیغه‌مبه‌ر (درویدی خودی له‌سەر بێ) له‌به‌رده‌مانه‌وه له‌سەر هه‌سیره‌که راوه‌ستاو، نویژی دابه‌ست، من و هه‌میره‌ی

کۆری ئه‌بوضه‌میره‌ش که‌ئه‌و وه‌خته‌هه‌تیو بوو، له‌پشتیه‌وه‌ بووین به‌ریزی، پیریژنه‌که‌ی نه‌نکیشم له‌پشت ئیمه‌وه‌ به‌ته‌نیا نوێژی به‌جه‌ماعه‌ت له‌پشت پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ دابه‌ست، جا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سهر بێ) له‌به‌رخاتری ئیمه‌ دوورکات نوێژی به‌جه‌ماعه‌ت کرد، ئه‌وجا له‌پاش ته‌واوکردنی نوێژه‌که‌ ته‌شریفی که‌راپه‌وه‌ بۆ مائه‌وه‌ی. (ت/٣/٢٨٩/١ ز-١٢٩ ژ-٧٧٥).

رافه‌و شیکردنه‌وه‌:

له‌م فهرمووده‌یه‌دا ئه‌م به‌هرانه‌ی تیا‌دایه‌: جه‌ماعه‌ت له‌نوێژی سونه‌تا دروسته‌، له‌مالیشا جه‌ماعه‌ت دروسته‌، سونه‌ته‌ جیگه‌ نوێژ بمالێ و پاک رابگیرێ، دروسته‌ منال له‌ریزی پیاوانا راوه‌ستی، به‌پیاویک و منالی ریز دروست ده‌بێ، که‌سێ به‌ته‌نیا خوێ راوه‌ستی، له‌ناو ریزدا نه‌بێ، نوێژه‌که‌ی دروسته‌، نوێژی منالی فامیده‌ داده‌مه‌زێ، هه‌روا ده‌سنوێژی، نوێژ له‌سه‌ر هه‌سیر دروسته‌، له‌مالی خاوه‌ن ده‌مه‌تا نوێژ بکړی بۆ مووفه‌رک و پیروزی.

٢٤٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ: (كُنْتُ أَنَا مَعَ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلَايَ فِي قَبْلَتِهِ إِذَا سَجَدَ غَمَزَنِي فَقَبَضْتُ رِجْلَيْ إِذَا قَامَ بَسَطْتُهُمَا قَالَتْ وَالْيُيُوتُ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ فِيهَا مَصَايِخُ). (الحديث: ٣٨٢ أطرافه في: ٣٨٣، ٣٨٤، ٥٠٨، ٥١١، ٥١٢، ٥١٣، ٥١٤، ٥١٥، ٥١٩، ٩٩٧، ١٢٠٩، ٦٢٧٦). (٢٠٧)

عائیشه‌ی هاوسه‌ری هه‌زه‌مت (دروودی خودا له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌سه‌ر عائیشه‌ بێ) ده‌فه‌رموێ: جاری واده‌بوو له‌به‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا له‌سه‌ر نوێنه‌که‌م ده‌خه‌وتم، پێغه‌مبه‌ریش له‌هه‌مان نوێن نوێژی ده‌کرد، هه‌ردوو قاچیشم له‌وکاته‌دا له‌رووی رووگه‌وه‌ له‌جێ سووژده‌که‌یدا ده‌بوو،

جا که ده یویست با به دست تیوهی دهر مند، منیش قاجم هه لده کیشا تاسوژ ده که ی ته واو ده کرد جائه وهه ل ده سایه وه منیش دیسانه وه قاجم راده کیشایه وه، نه وسه رده مه هیشتا ماله کانمان چرای تیانه بوو، له بهر نه وه نه مه دزانی که که ی کور نووش دها، دها پیش نه وه ی تیووم بزنی جی کور نووشه که م بوی چول ده کرد. (ت/۵/۲۴۴/۱ = ز-۷۱ ژ-۴۶۷).

۲۴۴- وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّيَ وَهِيَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ عَلَى فِرَاشٍ أَهْلُهُ اغْتِرَاضَ الْجَنَازَةِ). (الحديث: ۳۸۵ طرفاه في: ۵۴۲، ۱۲۰۸). (۲۰۸)

دیسان فهرمووی: جاری وا ده بوو پیغه مبه ر (مرووی خودی له سهر بر) له سهر نوینی نووستنه که ی خووی و خیزانه که ی نویزی شه ونویزی ده کرد، له وکاته دا من له بهر ده میدا، له نیوانی پیغه مبه رو رووگه کهیدا راده کشام، ریک وهک شیوهی دانانی تهرم له بهر ده می که سیکا نویزی مردووی له سهریکا ناوا (ت/۵/۲۴۴/۱ = ز-۷۱ ژ-۴۶۶).

۲۴۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَضَعُ أَحَدُنَا طَرَفَ الثَّوبِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ فِي مَكَانِ السُّجُودِ). (الحديث- ۳۸۶ طرفه في: ۵۸۵). (۲۰۹)

ئه نه س (همزی خوی لب بر) فهرمووی: جاران کاتی نویزی نیوه پومان به جه ماعه ت له گهل پیغه مبه ردا ده کرد، ری ده که وت قرجه ی نیوه پو بوو، له بهر گهر می ی شوین کور نووشه که، له سهر چمکی جلی خومان کور نووشمان ده برد

(۲۰۸) أخرجه مسلم (عینی/۴/۱۱۵/۴۹) المترجم= ۱۱۴۲.

(۲۰۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب تقديم الظهر، رقم: ۶۲۰ = ۱۴۰۶ شيجا.

۲۴۶- وعنه أنه سئل: (أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي نَعْلَيْهِ قَالَ نَعَمْ). (الحديث- ۳۸۷). (۲۱۰)

لهنیمامی نه نهس پرسیارکرا: نایا پیغه مبهه به پیلاوه وه نو یژی ده کرد
یاناه؟ فهرمووی: به لئی به پیلاوه وه جار جاره نو یژی ده کرد.

۲۴۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ بَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خَفَيْهِ ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى فَسُئِلَ فَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ مِثْلَ هَذَا قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَكَانَ يُعْجِبُهُمْ لِأَنَّ جَرِيرًا كَانَ مِنْ آخِرِ مَنْ أَسْلَمَ). (۲۱۱)

جهه ریری کوری عه بدوللا (چیزی خوی لست به) جاری گمیزی کردو خوی پاک
کرده وه نه و جا ده ستو یژی گرتو، له باتی شور دنی قاچه کانی دهستی ته ری
به سوله کانی دا هی ناو، نه وسا هه لسا به سوله کانی وه نو یژی کرد، جاپیاوی
ره خنه ی لی گرتو لی ی پرسی: چۆن شتی واده که ی؟ پیست ناشوری و،
به پیلاوه وه نو یژی ده که ی؟ فهرمووی: بۆنایکه م، من به چاوی خۆم دیومه که
پیغه مبهه (دروودی خودی له سمر به) هه مان شتی کردو وه موسولمانان نه م فهرمووده ی
جهه ریریان زور به دل بووو چونکه به لگه ی بریاره که ی هه لته وه شاهه وه،
چونکه جهه ریر له دوا هاتنی نایه تی ده ستو یژی که وا له سوور هتی مانی ده دا
نیسلام بووه، نه مهیش واتای وایه ده سه یانان به سولدا که له پیش هاتنی نه م
نایه ته دا هه بووه نه سخ نه بوته وه به هاتنی نه م نایه ته

۲۴۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ بْنِ بُجَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا صَلَّى فَرَجَ بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى يَبْدُوَ بَيَاضَ إِنْطِئِهِ). (الحديث- ۳۹۰- طرفاه في: ۸۰۷، ۳۵۶۴). (۲۱۲)

(۲۱۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: جواز الصلاة في نعلين، رقم: ۵۵۵=۱۲۳۶.

(۲۱۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: المسح على الخفين، رقم: ۲۷۲=۶۲۱.

عبداللہ کوری مالیک، کہہناوی دایکیشیہ وہ ناودہبری و پئی دہگوتری؛
 نیبنو بوجہینہ (ہزی خوی لی بن) دہفہرموی؛ پیغہمبہر (مروودی خودی لمسر بن) کہنویزی
 دہکرد، لہناو کورنووشدا، ہہردوو بالی خوی بلاو دہکردوہ، تہنانت جاروبار
 سپیدہی بنباخہ لی دہردہکھوت.

روونکردنہوہ:

ہروانہ: فیقہی ناسان، بہرگی یہکہم، لاپہرہ ۸۲ - باسی ژمارہ ۶۶.
 عبداللہ کوری مالیک یہکیکہ لہہاوری ناودارہکانی پیغہمبہر (مروودی خودی
 لمر بن) بوجہینہی دایکیشی صہحابیہ بووہ، دہلین: باوکیشی لہہاوری
 یانی پیغہمبہر بووہ، لہہوژی نہزدہ، لہمیژوہ موسوٹمان بوو بوو،
 پیاویکی سوؤفیلکہی خواہہرست بوو، نہم زاتانہ فہرموودہکانیان
 گیراودہتہوہ: نہعہرج و حہفصی کوری عاصم و عہل کوری عبداللہ
 کوری بوجہینہ، لہناخرو ئوخری جینشینی ی موعاویہدا، لہکاتی
 فہرمانہروایی مہروان لہسہر مہدینہ، لہپہنجاو شہشی کؤچیدا مردوہ،
 ہروانہ: (ف - ۴۴۵).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۰) باسہکانی رووگہ (أبواب القبلة)

۲۴۹ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَبِيحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ
 ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ فَلَا تُخْفَرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ).

ئەنەس (مەزەي خەي لى بىن) دەفەر موۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لىسەر بىن) دەفەر موۋى: (ھەركەسى ۋەك خۇمان ئەم نوۋىژەي ئىمەيە بىكاو ۋەك خۇمان رووبىكاتە ئەم قىبلىيەي ئىمەيە، ۋەك خۇمان لەگۆشتى گىانلەبەرئى بخوا كەئىمە سەرى بېرىن، ئىتەر ئەو كەسە موسولمانى تەواۋە، لەئامانى خودا، لەئامانى پېغەمبەرى خودادايە، كەوابوو ئىتەر ئىۋەيش ئامان و پەيمانى خودا بىبەنەسەر، ۋەناپاكى لەو موسولمانە مەكەن) (ت/۱/۲۱۰/۱ ز-۵۳ ژ-۳۸۶).

۲۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ سَأَلَ رَجُلًا طَافَ بِأَبْنَيْتِ الْعُمْرَةِ وَلَمْ يَطْفِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَيَّامِي أَمْرًا أَنَّهُ فَقَالَ قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَطَافَ بِأَبْنَيْتِ سَبْعًا وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ وَطَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ). (الحديث ۳۹۵ أطرافه في: ۱۶۲۳، ۱۶۲۷، ۱۶۴۵، ۱۶۴۷، ۱۷۹۳). (۲۱۳)

لەئىبنوعومەر (مەزەي خەي لى بىن) پەرسىياركرا: پىاۋئى لەكاتى كردنى عەمرەدا تەوافى بەيت بىكا، بەلام ھاموشۆي نىۋانى سەفاو مەرۋا نەكا، ئايا بۆي ھەيە لەگەل ژنەكەي دا دروست بىي؟ فەر موۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لىسەر بىن) كەتە شريفى برد بۆ مەككە ھەوتجار بەدەۋرى بەيتدا ھەلسورا، ۋەلەپشتى مەقامى ئىبراھىمەۋە دوو ركات نوۋىژى تەوافى كرد، ۋەھەوت جارىش لەناۋەندى سەفاو مەرۋەدا ھاتوچۆي كرد. ئىنجا بۆئەۋەي كەبەباشى بزانين كەئەمە ياساى رەساي ئايىنەو پەيپەۋى كردنى مەبەستە، ئەم ئايەتەي خويندەۋە: (لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة) واتە: لەپراستى دا پېغەمبەرى خودا پەھبەرۋ سەرمەشقىكى ھەرە جوانە بۆئىۋە، ۋەشاينى ئەۋمەيە كەئىۋە چاۋى ئى بىكەن، ھەنگاۋ بەھەنگاۋ بىست بەبىست شوۋىنى بىكەن). (ت/۲/۱۹۱/۳ ز-۹۷ ژ-۱۵۵۵ ج-۴).

٢٥١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (لَمَّا دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ دَعَا فِي نَوَاحِيهِ كُلِّهَا وَلَمْ يُصَلِّ حَتَّى خَرَجَ مِنْهُ فَلَمَّا خَرَجَ رَكَعَ رَكَعَتَيْنِ فِي قُبْلِ الْكَعْبَةِ وَقَالَ هَذِهِ الْقِبْلَةُ). (الحديث: ٣٩٨ أطرافه في: ١٦٠١، ٣٣٥١، ٣٣٥٢، ٤٢٨٨). (٢١٤).

ئىبنوعەبباس (بەزى خوليان لى بى) فەرمووى: روژى ئازاد كردنى مەككە، كەناودارە بەفەتەتەى مەككە، كەپىغەمبەرەو كۆمەللى لەيارانى چوونە ناوماى كابەو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەناو هەموو لايەكى ناو كابەدا نزاى كردو لەخودا پاراىەو، بەلام بەپىي ئاگادارى من كە لەئوسامەى كورپى زمىدم وەرگرتوو، نوپژى لەناويدا نەركردوو، هەتا ديتەدمرەو، كە ديتە دەرەو بەرەرووى رووگە (موقابىلى قىبلە) دووركات نوپژى سوننەت دەكا، وە دەفەرموئ: (ئەمە رووگەى موسولمانانە، ئەو قىبلە يەيە كە لەنوپژدا رووى تى دەكەن). (ت/٢/٢٧٢/٢ ژ-١٧٢٠ ز-١٣٥).

روونکردنەو:

ئىمامى بوخارى (بەزى خوليان لى بى) گەللى جار بەگىرپانەو فەرموودەيى، ئاماژەى بۆ مەبەستىكى تىرىش كردوو، كە لەپوژگارى ئەودا قسەى لى كراوو، لەناو كورپى زاناکاندا قسەى جىاجىاي لى كراوو، جاروبارىش راجىايى لەومەسەلەيدا بەهوى جىاوازي شىوازي چەند فەرموودەيەكەو پەيدا بوو. جاپيشەوا بوخارى بۆبەرپەرچدانەو، ياوەلامى ئەوچۆرە پرسىارو راجىاجيانە، بەگىرپانەو فەرموودەيى لەبارەيەو ئاماژەى كردوو، گەللى جاريش بپرپارە شەرعەكانى لەئاماژەى فەرموودەكان وەرگرتوو، فەرموودەكەى كردوو بەبەلگە لەسەرى، هەتا ئەوچۆرە ئاماژەو ووردهكارىيەى بوخارى بوو بەسەرچاوە بۆ زۆر لەبپرپارە شەرعى يەكانو

گوتراوه (فقه البخاری فی تراجمه). جاله سهر نهم بنیاته دهبی فهرمووده کانی
بوخاری ره چاو بکرین

۲۵۲- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ أَنْ يُوجَّهَ إِلَى الْكَعْبَةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَتَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ وَقَالَ السُّفْهَاءُ مِنَ النَّاسِ وَهُمْ الْيَهُودُ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَصَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ ثُمَّ خَرَجَ بَعْدَ مَا صَلَّى فَمَرَّ عَلَى قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ فَقَالَ هُوَ يَشْهَدُ أَنَّهُ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَّهُ تَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَتَحَرَّفَ الْقَوْمُ حَتَّى تَوَجَّهُوا نَحْوَ الْكَعْبَةِ). (الحديث ۳۹۹ طرفه في: ۴۰). (۲۱۵)

تهرجه مه که ی له پی شه وه رابورد، پروانه فهرمووده ی ژماره : (۳۸)

۲۵۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ فَإِذَا أَرَادَ الْفَرِيضَةَ نَزَلَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ). (الحديث ۴۰ أطرافه في: ۱۰۹۴، ۱۰۹۹، ۱۱۴۰). (۴۱۴۰)

جابر (رمزی خوی لب بن) فهرمووی: جاران پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بن) به سواری و لاخ،
نویژی سوننه تی ده کرد، به مهر جی و لاخه که له ژیریا رووی له شوینی مه به ست
بوایه، به لام که ده یویست نویژی فهرزبکا، له و لاخه که داده به زی و رووی ده کرد
رووگه و نویژی داده به ست و نویژه که ی به ته و او ی به ره و رووگه ته و او ده کرد.
(تی/۱/۲۱۴/۲-ز ۵۴-ز ۳۹۳، ۳۹۴).

۲۵۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِبْرَاهِيمُ الرَّايِ عَنْ عَلْقَمَةَ الرَّايِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: لَا أَذْرِي زَادَ أَوْ نَقَصَ فَلَمَّا سَلَّمَ قِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَدَثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ؟ قَالَ وَمَا ذَاكَ؟ قَالُوا صَلَّيْتَ كَذَا وَكَذًا فَشَنَى رَجُلِيهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَلَمَّا أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّجَهُ قَالَ إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ لَتَبَأْتُكُمْ بِهِ وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي وَإِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ فَلْيَتِمَّ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيُسَلِّمْ ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ۴۰۱، ۴۰۴، ۱۲۲۶، ۶۶۷۱، ۷۲۴۹). (۲۱۶)

عبداللہ کوری مہسعود (ہرمزی خود بیان سے ہے) فہرمووی: جاری پیغمبر (ہرمووی خودی لیسر ہے) بہرنویژی نوژی نیوموؤ بو یارانی دہکا، نیراہیم کہنہم فہرموودمیہ لہعہلقہمہوہ، لہئینومہسعودمہوہ دہگیرپتہوہ، لی یتیک چوو بوو، دہیفہرموو: نازانم: پیغمبر لہنویژہکہ زیاد دہکا، یالی ۱ کہم دہکاتہوہ۔ جاکاتی پیغمبر (ہرمووی خودی لیسر ہے) سلاو دماتہوہ عہرزی دہکەن: نہی پیغمبر خودا! نایا ہیچ گورانی لہنویژدا رووی داوہ؟ فہرمووی: (بوچی چی بووہ؟) گوتیان: وا وانویژت کرد، وەک رۇزان بہناسای نوژیژت نہکرد۔ جا پیغمبر (ہرمووی خودی لیسر ہے) لہسەر چۆک بہرمورووگہ دانیشت، وەک بو تہحیات دابنیشی ئاوا، وەدوو کرنووشی ہلہی برد، نہوجا سلاوی دایہوہ، پاشتر کاتی رووی تی کردین فہرمووی: (ئەگەر گورانی لہنویژدا رووی بدایہ پیم دہگوتن، منیش ئادەمیزاد وەکوو ئیوہ، چۆن ئیوہ شتتان لہبیردہچی منیش ئاوہہا جاروبار شتم لہبیردہچی، جانہگەر پیکہوت جاری شتیکم لہیاد نہمابوو، ئیوہ بیخہنہوہ یادم، ئەگەر لہنویژہکەتاندا گومانتان بو پەیدا بوو، وەک ئەوہ کەنہتاندەزانی کەسی رکاتتان کردووہ یادووړکات، ئەوہ لہبارودوخی وادا،

بانویژ خوین به ووردی بیر بکاته ووه، مشووری رووی به راستی بخوات و حاجی به راست دزمانی له سه ره ووه نویره که ی ته ووا بکات، نه مجار سلاو بداته ووه، نه ووا دوو کرنووشی هه له ببات (ب/ ۹/۳۲۷/۱ ز- ۱۰۹ ژ- ۶۴۲ چ- ۴).

۲۵۵- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَأَفْقَتُ رَبِّي فِي ثَلَاثَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَتَّخَذْنَا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى فَفَزَلْتُ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَآيَةُ الْحِجَابِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَمَرْتَ نِسَاءَكَ أَنْ يَحْتَجِينَ فَإِنَّهُ يُكَلِّمُهُنَّ الْبَرُّ وَالْفَاجِرُ فَفَزَلْتُ آيَةُ الْحِجَابِ وَاجْتَمَعَ نِسَاءُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْغُبَرَةِ عَلَيْهِ فَقُلْتُ لَهُنَّ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ فَفَزَلْتُ هَذِهِ آيَةُ).

پیشه ووا عومهر (همزی خوی لسن بسن) فه رمووی: له سایه ی خوداوه له م سئ مه سه له یه دا رای من له گهل فه رمانی به رومردگاری گه ورده ما یه کی گرت، یه که م: عهرزی پیغه مبه رم کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! خوزگه مه قامی ئیرا هی ممان ده کرد به نویره گا. واته: نه و شوینه ی که له کاتی دروست کردنی که عبه دا ئیرا هم تیادا راده ووستا، ده مان کرد به جیگه نویره، جابه م بونه یه ووه نه م نایه ته هاته خواره ووه: (واتخذوا من مقام إبراهيم مصلی) به قهره. واته: له مه قامی ئیرا هی م جیگه نویره وهر بگرن و نویره ی سونه تی تیا بکه ن بو خوتان، دوه م: گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! خوزگه فه رمانت ده کرد به ژنه کانت به له چک کردن و خودا پوشین، واته: له پیاوی بیگانه چارشپو بگر نه ووه، یاله پستی په رده ووه قسه و گوشتو گویشان له گهل دا بکه ن، چونکه چاک و خراب قسه یان له گهل ده که ن، جابه م بونه یه شه ووه نایه تی حیجاب (بالا پوشی) هاته خواره ووه که ده فه رموئ: (واذا سألتموهن متاعا فاسألوهن من وراء حجاب). نه حزاب ۳۳/۳۵. واته: کاتی قسه و گوشتو گوشتان له گهل ژنه کانی پیغه مبه ردا کرد، وهک نه ووه داوای شتیکتان لی کردن، له پستی په رده ووه، وهک دیوار و دهرگا و په رده ی ناوباره گا، قسه یان له گهل دا بکه ن. سییه م: کاتی که ژنه کانی

پیتغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەر رهه‌وێ باری یه‌کتری، کۆبوونه‌وه‌یان له‌ حه‌ز مه‌رت کرد، منیش پێم گوتن: (عسی ربه‌ إن طلقن أن یدله‌ أزواجاً خیراً منکن). جا له‌م هۆیه‌ شه‌وه‌ ئه‌م ئایه‌ ته‌ هاته‌ خواری: هیوا وایه‌ نه‌گه‌ر ته‌ لاقتان بدا خودا له‌باتی ئیوه‌ چه‌ند ژنیکی باشتی پێ بدا).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۱) باسه‌کانی مزگه‌وت (أبواب المساجد)

۲۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نَحَامَةً فِي الْقِبْلَةِ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ حَتَّى رُئِيَ فِي وَجْهِهِ فَقَامَ فَحَكَّهُ يَدِهِ فَقَالَ إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ أَوْ إِنَّ رَبَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ فَلَا يَزُقُّ أَحَدَكُمْ قَبْلَ قِبْلَتِهِ وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمَيْهِ ثُمَّ أَخَذَ طَرَفَ رِدَائِهِ فَبَصَقَ فِيهِ ثُمَّ رَدَّ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَقَالَ: (أَوْ يَفْعَلُ هَكَذَا). (الحديث: ۴۰۵ طرفه‌ في: ۲۴۱). (۲۱۷)

ئه‌نه‌س (پەزای خۆی لێ بێ) فه‌رمووی: پیتغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) له‌ناو مزگه‌وتا به‌رووی قیبله‌وه‌ به‌ئغه‌میکی بینی، زۆری پێ ناخۆش بوو، جابه‌لسا به‌شتی به‌ده‌ستی خۆی کړاندی، فه‌رمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئیه‌وه‌ که‌له‌ناو نوێژدا ده‌بن ئه‌وه‌ رازو قسه‌ی نه‌ینی و گوڤتوگۆ له‌گه‌ل خودای په‌رومردگاری خۆتاندا ده‌که‌ن) یا فه‌رمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئه‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که‌ خودا له‌ نیوانی ئه‌وه‌و نیوانی رووگه‌دا بێ، که‌ وابوو له‌رووی رووگه‌وه‌ تفو به‌ئغه‌م و چلّم روّمه‌که‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر چار تان نه‌بوو له‌لای چه‌پتانه‌وه‌، یا له‌ژێر پێتاندا تف داکه‌ن و، به‌خۆل و چه‌وی ناو مزگه‌وته‌که‌ داپۆشن). ئینجا حه‌ز مه‌رت (پەزای خۆی لێ بێ) چمکی له‌شپۆشه‌که‌ی خۆی گرت و تفی تێ کرد و لێ به‌سه‌ریه‌گا، فه‌رمووی: (یاخودا وابکه‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی من کردم!). (ت/۱/۲۵۸-ز/۱۱۸-ژ/۷۱۴-ش/د)

٢٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نُخَامَةً فِي جِدَارِ الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَ حَصَاةً فَحَكَّهَا فَقَالَ إِذَا تَنَخَّمَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَخَّمَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ الْيُسْرَى). (الحديث: ٤٠٨ طرفاه في: ٤١٠، ٤١٦). (٢١٨)

ئەبوھورەیرەو ئەبو سەعیدی خەدری (بەزەیی خەوای ئەب) فەرموویان: جاری پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بە) بەئەغەمیکی بەدیواری رووی قیبلەووە لەناو مزگەوتە جەو پێکەوت، بەجەوێ کرانیدی، فەرمووشی: (کاتی کە سێکتان ویستی بەئەغەمی رۆ بکا، بارۆی نەکاتە بەردەمی خۆی، هەروا با لەلای راستیشەووە رۆی نەکا، بالەلای جەپیەووە تەف رۆبکا، یالەژێرپیی جەپیدا رۆی بکا).

رافەو شیکردنەووە:

بەپێ ی ئەم فەرموودمیه: تەف رۆکردن لەبەردەم داو، لەلای راستەووە، لەناو نوێژداو، لەگشت کاتیکی تەردا ناباشە، بەشیوەیهکی گشتی ئیسلام بایەخ بەپاک و خاوینی دەدا، پێشگیری لەپێسی و پۆخلی و قێزەونی دەکا، وەهەوێ داووە کە بەپێی تواناو بەپێی ی کات و شوێن بایەخی تەواو بەپاکی و خاوینی بدری. کەواتە: ئەمە رۆی لەهۆکارە نوێکانی خۆپاک راگرتن ناگرێ، وەک بەکارهێنانی دەستەسپرو کرێنست و شتی وا.

٢٥٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الْبُرَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا). (الحديث: ٤١٥-٤١٦). (٢١٩)

پیشہ و انہ سے (ہجری خوافی لے بہ) دمفہ رموی: خوشہ ویست (درویدی خودی لمسر بہ) دمفہ رموی: (تف رؤ کردن لہ ناو مزگہ و تا گوناہہ، کہ فارہ تہ کہی نہ و دیہ کہ بہ خوئی ناو مزگہ و تہ کہہ دایپوشی). (ت/۲۵۷/۱ ز ۱۸-۷۱۲).

۲۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (هَلْ تَرَوْنَ قِبْلَتِي هَا هُنَا فَوَاللَّهِ مَا يَخْفَى عَلَيَّ خُشُوعُكُمْ وَلَا رُكُوعُكُمْ إِلَيَّ لَأَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (الحديث: ۱۸/۴ طرفہ فی: ۷۴۱). (۲۲۰)

نہ بوہور میرہ (ہجری خوافی لے بہ) فہ رموی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لمسر بہ) فہ رموی: (لہئیوہ وایہ کہ منیش و ہک نیوہ ہر رووی قبیلہ، کہوا لہ بہ ردہ ممہوہ دہ بینم و بہس، بہ خودا زورباش ناگام لہ خوشوع و لہ روکو عتانیہ لہ ناو نوپڑہ کہما، چونکہ من لہ پستی سہریشمہوہ بہ باشی دہتان بینم، خودا بہ ہرمیہ کی وای پیدام کہ بہ ردہم و پستی خوّم ہر دوولا لہ یہک کاتا دہ بینم!). (ت/۲۸۴/۱ ز ۹۰-۵۵۰).

راقہ و شیکردنہ وہ: نہم فہ رمو و دیہ لہ نیشانہ کانی پیغہ مبہر ایہ تی یہ.

۲۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سَابِقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي أُضْمِرَتْ مِنَ الْحَقِيَاءِ وَأَمَدَهَا ثِيَةُ الْوَدَاعِ وَسَابِقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَرْ مِنَ الثِّيَةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ فِيمَنْ سَابَقَ بِهَا). (الحديث: ۲۰/۴ اطرافہ فی: ۲۸۶۸، ۲۸۶۹، ۳۸۷۰، ۷۳۳۶). (۲۲۱)

عہ بدولای کوری عومہر (ہجری خوابان لے بہ) کہناسراوہ بہ نبینوعومہر، واتہ: کوری عومہر، فہ رموی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لمسر بہ) پیشپ کہیہ کی و لاخی بہرزی سازدا، نہسپ و ماینہ کانی کرد بہ دو و تاقم، نہو و لاخانہ کی کہ نامادہ

(۲۲۰) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الأمر بتحسين الصلاة وإتمامها والخشوع فيها، رقم: ۹۵۷-۴۲۴.

(۲۲۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: المسابقة الخيل وتضميرها، رقم: ۸۲۰-۱۸۷۰.

کرا بوون بۆ قوشمه، نه مسهري مهيدانى تهراتينه کهيان حهفاء بوو، نه وسهري نه نييه تولوه دواع بوو، نه و ماين و نه سپانه يشى که ناماده نه کرا بوون بۆ قوشمه، گۆرهبانى پيشبرکي کهيان کورت تر بوو، له شه نييه تولوه دواعه وه بوو، ههتا مزگهوتى بهنى زوره يق. وهمن خۆم يه کيک بووم له و که سانه ي که به شداريان له م پيشبرکي يه دا کرد. (ت/۱/۱۰۲/۸ = تاج-۴ ز-۳۳ ژ-۴۲۳ چ-۴).

۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَقَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انْثُرُوهُ فِي الْمَسْجِدِ وَكَانَ أَكْثَرَ مَالٍ أُتِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهِ فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ جَاءَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ فَمَا كَانَ يَرَى أَحَدًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِذْ جَاءَهُ الْعَبَّاسُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْطِنِي فَإِنِّي فَادَيْتُ نَفْسِي وَفَادَيْتُ عَقِيلًا فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خذْ فَحِثًا فِي ثَوْبِهِ ثُمَّ ذَهَبَ يَقُولُ فَلَمْ يَسْتَطِعْ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعُهُ إِلَيَّ قَالَ لَا قَالَ فَارْفَعُهُ أَلَيْتَ عَلَيَّ قَالَ لَا فَتَشْر مِنْهُ ثُمَّ ذَهَبَ يَقُولُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعُهُ عَلَيَّ قَالَ لَا قَالَ فَارْفَعُهُ أَلَيْتَ عَلَيَّ قَالَ لَا فَتَشْر مِنْهُ ثُمَّ احْتَمَلَهُ فَأَلْقَاهُ عَلَى كَاهِلِهِ ثُمَّ انْطَلَقَ فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتْبِعُهُ بَصَرَهُ حَتَّى خَفِيَ عَلَيْنَا عَجَبًا مِنْ حِرْصِهِ فَمَا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَثَمَّ مِنْهَا دِرْهَمٌ). (الحديث: ۴۲۱ طرفاه في: ۳۰۴۹، ۳۱۶۵).

نه نهس (بمزي خوي لى بن) فهرموى بۆيه کهمجار مالى وازۆر له سه رانه ي ولا تى به حرهين ببيت بۆ پيغه مبه ر (درووى خودى له سر بن) فهرموى: (له ناو گو شه يه کى مزگهوت دا هه لپريژن).

کاتى پيغه مبه ر (درووى خودى له سر بن) ته شريفى رويشت بۆ مزگهوت بۆ نويز ئاورى له و ماله نه دايه وه تانويژه که ي ته و او کرد، نه وسا رويشت به لايه وه دانيشت، جابه رکه سيکى دمدى به شى دهدا لى، له پر عه باسى مامه ي

پښه مېر هات، فەرمووی: ئەه ی پښه مېرەری خودا! لەم سامانە بەشم بەدە، چوونکە من پارە ی دوو سەرانەم داو، سەرانە ی خۆم و سەرانە ی عەقیلی برازام، کە هەردوو کمان لە غەزای بەدردا بە دیل گیرابووین، لە بەرئەو هە شایەنی باربوو و یارمەتیم، پښه مېر پښی فەرموو: (فەرموو بۆخۆت ببە)، ئەو جا عەباس بە لەپ لە سامانە کە ی مائی یە ناو عاباکە یەو، کە هات هە ئی بگری نەیتوانی بیدا بە کۆ ئیا، جا فەرمووی: ئەه ی پښه مېرەری خودا! فەرمان بکە بە یە کۆ کە بیدا بە کۆ ئما، فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ) (ناشتی وانا کەم) فەرمووی: دەخۆت بیدە بە کۆ ئما، فەرمووی: (دروودی خودای لەسەر بێ) (ئەو دیش ناکەم) جا هە ندیکی لە کۆ ئما کە ی دا کردو، دیسان ویستی هە ئی بگری، وە عەرز ی حە زرتی کردەو: ئەه ی پښه مېرەری خودا! فەرمان بکە بە کە سۆ ئمە جا بیدا بە کۆ ئما، فەرمووی: (خەیر) فەرموویەو: دەخۆت بیدە بە کۆ ئما، فەرمووی: (خەیر) جا هە ندیکی تری ئی دا کردو ئەو سا هە ئی گرتو دای بە کۆ ئیداو رویشت، پښه مېریش (دروودی خودای لەسەر بێ) چاوی تی بپی و سەرنجی عەباسی مامی دا، هەتا لە بەر چاومان ون بوو، ئەو ەندە سەیری لە سوور بوون و هە ئپە و پەرۆشی ی عەباس بۆ مال هات، سامانە کە هە مووی سە دە هەزار دیر هەم بوو، هەر لەو شوپنە دا پښه مېر (دروودی خودای لەسەر بێ) هە ئنە سا هەتا هە مووی دا بەش کردو یە ک درە می نە مایەو.

رافە و شیکردنەو:

ئەم فەرموودە یە تە علیقە، بە لām ئە بونە عیم لە (مستخرج) ی خۆیدا، حاکم لە موس تە درەکی خۆیدا، بەر شتە یی، بە پی ی مەرجی بوخاری، گیراویانە تەو. بڕوانە (فتح الباری ب/ ٤٢١/ ١ - ل ٦١٤)

٢٦٢- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الرَّبِيعِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ عِثْبَانَ بْنَ مَالِكٍ وَهُوَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَلَّهُ أُنِّي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ أُنْكَرْتُ بَصْرِي وَأَنَا

أَصَلِّيَ لِقَوْمِي فَإِذَا كَانَتْ الْأَمْطَارُ سَالَ الْوَادِي الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ لَمْ أُسْتَطِعْ أَنْ آتِيَ مَسْجِدَهُمْ فَأَصَلِّيَ بِهِمْ وَوَدِدْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ تَأْتِينِي فَتُصَلِّيَ فِي بَيْتِي فَأَتَّخِذَهُ مُصَلًّى قَالَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَفْعَلُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ قَالَ عِتْبَانُ فَعَدَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو بَكْرٍ حِينَ ارْتَفَعَ النَّهَارُ فَاسْتَأْذَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَذْنَتْ لَهُ فَلَمْ يَجْلِسْ حَتَّى دَخَلَ الْبَيْتَ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ تُحِبُّ أَنْ أُصَلِّيَ مِنْ بَيْتِكَ قَالَ فَأَشْرَفْتُ لَهُ إِلَى نَاحِيَةِ مِنَ الْبَيْتِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَبَّرَ فَقُمْنَا فَصَنَّفْنَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ قَالَ وَحَسْبُنَا عَلَى خَزِيرَةٍ صَنَعْنَاهَا لَهُ قَالَ فَثَابَ فِي الْبَيْتِ رِجَالٌ مِنْ أَهْلِ الدَّارِ ذُووُ عَدَدٍ فَاجْتَمَعُوا فَقَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ أَيْنَ مَالِكُ بْنُ الدُّخَشِينِ أَوْ ابْنُ الدُّخَشِينِ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ذَلِكَ مُنَافِقٌ لَا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقُلْ ذَلِكَ أَلَا تَرَاهُ قَدْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُرِيدُ بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّا نَرَى وَجْهَهُ وَنُصِيحَتَهُ إِلَى الْمُنَافِقِينَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ. (الحديث: ٤٢٥ طرفه في: ٤٢٤). (٢٢٢)

مهحموودی کوپی رمبیع (همزی خوی لب بر) فهرمووی: عیتبانی کوپی مالیک (همزی خوی لب بر) کهله هاورپییانی پیغه مبه ر بوو، کهیه کیک بوو له وئنه نصاریانهی کهئامادهی جهنگی به دربوو بوون، بهرنویژی بو هوزه کهی خوی دهکرد، روژی هاته خزمهتی چه زرمته (همزی خوی لب بر) عهرزی کرد: نهی پیغه مبه ری خودا! کهلی جار ری دهکهوی دهبی به تاریکستان و باران، منیش پیاویکی کویرم و ناتوانم به و باران و تاریکه شهوه برپوم بو مزگهوت بهرنویژیان بو بکه، به تایبهتی که باران بباری شیوه کهی واله نیوانی من و نه واندا ریگه نادا، جاله بهرئه وه

ئەى پىغەمبەرى خودا! ھەزدەكەم تەشرىف بىنى بۇلام، لەشۋىنىكى مائەكەما
بۇ پىرۋىزى و موبارەكى نوپۇزى بكە، تائەو شۋىن نوپۇزى تۇ بكەم بەنوپۇزگای
خۇم، ھەرمووى: پىغەمبەرىش (درووى خودى لەسر بى) ھەرمووى: (خوا ياربى
وادەكەم).

عيتبان دەيفەرموو: جابۇسبەينى، كەخۇر بەرزەوہ بوو، پىغەمبەر (درووى
خودى لەسر بى) لەگەل دەستەيى لەيارانى، كەئەبۋبەكرىان تىدابوو، تەشرىفيان ھات،
جا ھەزرىت (درووى خوى لى بى) رىخۋازى كرد، منىش ھەرمووم لى كردن، كەھاتە
ژوورەوہ تەشرىفى دانەنىشت تافەرمووى: (لەكوئى مائەكەتدا ھەزدەكەى
نوپۇزى لى بكەم؟) منىش گۆشەيەكەم لەناو مائەكەدا پىنىشان دا.

ئەوجا پىغەمبەر (درووى خودى لەسر بى) لەویدا بەرمو قىبلە راوہستاو،
ئەللاھوئەكبەرى نوپۇز دابەستنى كردو، ئىمەيش لەپشتىوہ رىزبووين و ،
پىغەمبەر خوى رىزى كردىن، وەنوپۇزمان بەكۆمەل لەپشتىوہ دابەست،
ئەوجا دوو ركات نوپۇزى سوننەتى بۇمان كردو، سلاوى دايەوہ.

ھەرمووى: ئەوجا پىغەمبەر و ميوانەكانى ترمان گل دايەوہو، ئارەدەوای
قىمەمان بۇ دروست كردن. جالەخەلكى گەرەك بەرمبەرە لە پىغەمبەر (درووى
خودى لەسر بى) كۆبوونەوہو ھاتن بۇخزمەتى، گوتيارى لەوان گوتى: ئەوہ بۇ مالىكى
كۆپى دوخەيشىن ديار نيە، دەبى لەكوئى بى وانەھاتووہ بۇ خزمەتى
پىغەمبەر و ئامادەى ئەم كۆرە پىرۋزە نەبووہ؟ پىاوپىكيان وەلامى دايەوہو
گوتى: كورە! ئەوہ ناپاكە، دوو رووہ، ھەربەدەم موسولمانە، لەدلەوہ رقى
لەخواو پىغەمبەرى خودايە. پىغەمبەرىش (درووى خودى لەسر بى) ھەرمووى: (نا،
وامەلئ، ئەوہتا بەبەرچاوەوہ ئاشكرا دەلئ: (لاإله الا الله) مەبەستى لەگوتنى
ئەم وشە پىرۋزە رمزى خودايە!) ھەرمووى: خودا پىغەمبەرى خودا باشتى
دەزانن، ھەرمووى: بەلام ئىمە واھەست دەكەين كەبەدل لەگەل ناپاكانەو،
بەدەمىش پاسى ئەوان دەكا. سەرورەيش (رمزى خوى لى بى) ھەرمووى: (دەسا مالىك

شایه تمانی ساخ له بهر رمزای خودا هیئاوهو، هه رکه سیکیش ساخ له بهر رمزای خودا بلی (لا اله الا الله: جگه له بهر و مردگاری پاک خوی تر نییه) خودا له قیامه تا له سه ر ناگری دۆزه خ حهرامی دهکا). (ت/۱/۳۷۸-ز-۱۲۴ ژ-۷۵۳ چ-۴).

الله و شیکردنه وه:

ئه م بههرانه له م فهرموودهیه و مرده گیرین: بهر نوپزی کویر، دواکه و تن له نوپزی کۆمه ل له بهر مه هانه ی رهوا، دیار یکردنی نوپزگا له ناو مال دا، پیروزی و مرگرتن له جیگه ی نوپزو خوا به رستی پیغه مبه ران و پیاوچاکان، نیشانه للا کردن، چوون بو خزمه تی پیاوچاکان کاتی دینی شوینی بکه ن، نوپزی سوننه ت به پۆز به جه ماعه ت دروسته، واباشیشه دوو ركات بکری، دروسته بگوتری: مزگه وتی فیساره که س.

۲۶۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ وَأُمَّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ذَكَرْنَا كَنِيْسَةَ رَأَيْتَهَا بِالْحَبْشَةِ فِيهَا تَصَاوِيرُ فَذَكَرْنَا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ أَوَّلِيكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَمَاتَ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوْرَ فَأَوَّلِيكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). (الحديث: ۴۲۷ اطرافه في: ۴۳۴، ۱۳۴۳، ۳۵۷۳). (۲۲۳)

عائیشه (رمزای خوی لسن بن) فهرمووی: ئومموحه بپیبه و ئومموسه له مه، که هه ر دووکیان هاوسه ری پیغه مبه ر بوون - دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو رمزای خودا له هاوسه رو یاران - له ولاتی حه به شه، له کاتی کۆچ کردنیاندا بو ئه وی، کلیسایه کیان دیبوو، به ناوی مارییه، باسی ئه و په یکه رو وێنانه بو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) گپرایه وه، که له ناو ئه و کلیسایه دا دیبوویان.

فهرمووی (دروودی خودی لسمه بڼ): (نه وانه هوژيکن کاتي بهندهيه کی باش، ياپياوچاکي له ناوياندا هه لده که وي، که ده مري ده چن مزگه وت له سهر گوره که ي دروست ده که ن و نه و وينا نه ي تيا ده کيشن، نه م جوړه که سانه يش نه م جوړه ره وشته ناپه سه نده يان داهيناوه به دتريني دروستکراواني خودان، له لای خودای مه زن له پوژي قيامه تدا) (ت/۱/۳۶۶ ز ۱۲۱ ژ ۷۳۵ چ ۴).

رافه و شيگردنه وه:

شيخي عه سقه لانی (سه لامی خوی لی بی) له فقه تحول باريدا له م جيگه يه دا دمفه رمووي: نه م فهرمووده يه به لگه يه له سهر نه وه که له بريا رو حوکه شه رعی يه گاندا بایه خ به شه رعه، نه ک به نه قل و هو ش.

۲۶۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَنَزَلَ أَعْلَى الْمَدِينَةِ فِي حَيٍّ يُقَالُ لَهُمْ بَنُو عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَأَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِمْ أَرْبَعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى بَنِي النَّجَّارِ فَجَاءُوا مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ وَأَبُو بَكْرٍ رِدْفُهُ وَمَلَأَ بَنِي النَّجَّارِ حَوْلَهُ حَتَّى أَلْقَى بِفَنَاءِ أَبِي أَيُّوبَ وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ حَيْثُ أَدْرَكَتُهُ الصَّلَاةُ وَيُصَلِّيَ فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ وَأَلَّهُ أَمْرَ بَيْنَاءِ الْمَسْجِدِ فَأَرْسَلَ إِلَى مَلَأٍ مِنْ بَنِي النَّجَّارِ فَقَالَ يَا بَنِي النَّجَّارِ ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هَذَا قَالُوا لَا وَاللَّهِ لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ فَقَالَ أَنَسٌ فَكَانَ فِيهِ مَا أَقُولُ لَكُمْ قُبُورُ الْمُشْرِكِينَ وَفِيهِ خَرِبٌ وَفِيهِ نَخْلٌ فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَنَبَشَتَتْ ثُمَّ بِالنَّخْبِ فَسَوَّيْتُ وَبِالنَّخْلِ فَقَطَعَ فَصَقُّوا النَّخْلَ قَبْلَةَ الْمَسْجِدِ وَجَعَلُوا عِضَادَتِيهِ الْحِجَارَةَ وَجَعَلُوا يَنْقُلُونَ الصَّخَرَ وَهُمْ يَرْتَجِزُونَ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهُمْ وَهُوَ يَقُولُ:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْأَخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ (۲۲۴)

ئەنەس (رەزى خۇدای لىق بىر) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىر) كەكۆچى كىرد بۇ مەدىنە، لەپىشا لەعەوالى مەدىنە دابەزى، لەناو خىلايكا كەپپان دەگوتن: بەنى عەمرى كۆرى عەوف، لەناوينا چوار دەشەو ماپەو، ئەوجا هەوالى نارد بۇ بەنى نەججارى خالوانى، كەهاتن هەموو شمشىرەكانيان كىردبوو شانيان، ئىستايىش ئەللىق ئەو دىمەنە لەبەرچاومە، كەچۆن پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىر) بەسوارىي وشترەكەى ژىرى بوو، بۇ زىدە رېز ئەبوبەكر لەپاشكۆپەو سوار بوو بوو، لەگەلئا بەرمەو شارى مەدىنە دەرپۇشتن، تاگەيشتە ناوشار ئىشكى پىغەمبەريان لەناحەز دەگرت، كەگەيشتەنەجى پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىر) بارگەكەى لەحەوشەى ئەبوئەيوبا خست، وەلەپپىش دروستكردنى مزگەوتەكەيدا لەكويدا نوپۇزى لى دەبوو لەویدا نوپۇزى دەكرد، رى دەكەوت لەناو پەچەرانىشا نوپۇزى دەكرد، تالەپاشتر فەرمانى كىرد بەدروست كىردنى مزگەوت، جاناردى بەشوین كۆمەلەى بەنى نەججارد، كەهاتنە خزمەتى پىق فەر موون: (ئەى بەنى نەججارا! ئەم باخەى خۆتانم پىق بفرۆشن و نرخەكەيم پىق بلىن؟) گوتيان: نەبەخودا بەفرۆشتن نايدەين، بەلام بەخۆپايى پىشكەشى دەكەين بەخودا پىغەمبەرى خودا بەهاگەيمان هەر لەخودا دەوى، ئەنەس دىفەرموو: باپىتان بلىم كەچى تىدادبوو: چەند گۆپىكى بىتەرستان و چەند كەلاوئەك و برى دارخورماى تىدادبوو، جا پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىر) فەرمانى دىمىكرد گۆپى بىتەرستەكانيان هەلئەكاندو چالايى شوپن گۆرەكانيان پىر كىردەموو دارخورماكانيان برى و لەلای پروگەى مزگەوتەكەو رىزان كىردن و، هەردوولاشىپانى دىمىكەكەشيان لەتاشەبەرد دروست كىرد، كاتى كەتە بەردەكانيان دەگواستەو سۆزىان دەكردو پىغەمبەرىش لەگەلئان سۆزى دىمىكردو دىفەرموو:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ   فَأَغْفِرْ لِلْأَصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

خیر ئەوخێزە سەبەیی لەخوانە! پەحمەت لەئەنصار، لەکوچکارانە!

(ت/۲/۵۷۸/۱-ز-۲۲۳-ژ-۱۱۴۲-ج-۴-ت/۴/۲۱۶/۴).

۲۶۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (إِنَّهُ كَانَ يُصَلِّي إِلَى بَعِيرِهِ وَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ۴۳۰ طرفه في: ۵۰۷). (۲۲۵)

ئەبنوعومەر (پەزەیی خوێبان لەسەر) جاری وادەبوو و شترەکەیی لەبەردەم خۆیدا رادەگرت و دەیکرد بەبەرەبەست، واتە: بەسوترەیی نوێژ، ئەوجا لەناستی و شترەکەیی بەرمو رووگە نوێژەکەیی دەکرد، و مەدەیشی فەرموو: بۆخۆم پێغەمبەرم دیووە کەناوای کردوو! (ت/۴/۲۳۷/۱-ز-۶۷-ژ-۴۴۹-ج-۴).

۲۶۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (عَرِضْتُ عَلَى النَّارِ وَأَنَا أَصَلِّي). (الحديث: ۴۳۱ طرفه في: ۲۹). (۲۲۶)

ئەنەسەسی کوری مالیک (پەزەیی خۆیی لەسەر) فەرموو: سەرور (دروودی خۆیی لەسەر) فەرموو: (جاری) لەناو نوێژدا بووم کەخوای گەورە ناگری دۆزەخی پێنیشان دام).

رافە و شیکردنەوه:

لەفەتحوڵباریدا نامازە بۆئەمە دەکا: کەبەئارمزوو لەناو نوێژدا رووکردنە ناگر باش نییە، بەلام لەبەرناچاری فەیناکا

۲۶۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا). (الحديث: ۴۳۲ طرفه في: ۱۱۸۷). (۲۲۷)

۲۶۸- عَنْ عَائِشَةَ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا (لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طُفِقَ يَطْرُحُ خِمِصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَلْيَائِهِمْ مَسَاجِدَ يُحْذَرُ مَا صَنَعُوا). (الحديث: ۴۳۵ أطرافه في: ۱۳۳۰، ۱۳۹۰، ۳۴۵۳، ۴۴۴۱، ۴۴۴۳، ۵۸۱۵).

عائیشہ و ثیبونوعہباس (رمزای خویان لى بى) دمفهرموون: (کاتى فریشتہى گيانکیشان هات بو خرمهتى حهزرت (رمزى خوى لى بى) لهکاتى سهرمه رگا، حهزرت (رمزى خوى لى بى) پۆپه شمینیکی گۆل گۆل دابوو به سهر روخسارى خویدا، ناوبه ناو که پۆپه شمینه که خهفه و تهنگه نهفه سی ده کرد، رووی خوی لادهدا، وه لهکاتى نه م سه خه هتى سهرمه رگا دافهرمووی (دروودی خودی له سهر بى): (له عنه و نه فرینی خودا له سهر جووله که و گاور بى، که گۆری پیغه مبه رکانی خویان کردوو به مزگهوت).

پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بى) به م فهرمایشته هه ره شه ی له م کرداره ناپه سه ندهیان ده کرد، نه بادا موسولمانانیش چاو له وان بکه و، هه مان تاوان بکه و، گۆری پیغه مبه ر بکه و به مزگهوت و، نوپژو په رستش تیدا بکه و، به ربه ره له پاش رۆژگار یکی دوورو درپژ گۆره که خوشی بپه رستن: (ت/۳۶۷/۲: ش)

۲۶۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ وَلِيدَةَ كَانَتْ سَوْدَاءَ لِحَيٍّ مِنَ الْعَرَبِ فَأَعْتَقَهَا فَكَانَتْ مَعَهُمْ قَالَتْ فَخَرَجَتْ صَبِيَّةً لَهُمْ عَلَيْهَا وَشَاخٌ أَحْمَرُ مِنْ سُورٍ قَالَتْ فَوَضَعَتْهُ أَوْ وَقَعَ مِنْهَا فَمَرَّتْ بِهِ حُدَيَّةٌ وَهُوَ مُلْقَى فَحَسِبْتُهُ لَحْمًا فَخَطَفْتُهُ قَالَتْ فَأَتَمَسُوهُ فَلَمْ يَجِدُوهُ قَالَتْ فَأَتَاهُمُونِي بِهِ قَالَتْ فَطَفِقُوا يُفْتَشُونَ حَتَّى فَتَشُوا قُبُلَهَا

(۲۲۷) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: النهي عن بناء المساجد على القبور،

رقم: ۵۳۱= ۱۸۸۷.

قَالَتْ وَاللَّهِ إِنِّي لَقَائِمَةٌ مَعَهُمْ إِذْ مَرَّتِ الْحُدَيَّاءُ فَأَلْفَنَّهُ قَالَتْ فَوَقَعَ بَيْنَهُمْ قَالَتْ فَقُلْتُ هَذَا الَّذِي أَتَاهُمُ مُونِي بِهِ زَعَمْتُمْ وَأَنَا مِنْهُ بَرِيَّةٌ وَهُوَ ذَا هُوَ قَالَتْ فَجَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْلَمَتْ قَالَتْ عَائِشَةُ فَكَانَ لَهَا خِباءٌ فِي الْمَسْجِدِ أَوْ حِفْشٍ قَالَتْ فَكَانَتْ تَأْتِينِي فَتَحَدِّثُ عِنْدِي قَالَتْ فَلَا تَجْلِسُ عِنْدِي مَجْلِسًا إِلَّا قَالَتْ:

وَيَوْمَ الْوُشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَبَّنَا أَلَا إِنَّهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ أَلْجَانِي

قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ لَهَا مَا سَأَلُكَ لَا تَقْعُدِينَ مَعِيَ مَقْعَدًا إِلَّا قُلْتُ هَذَا؟ قَالَتْ فَحَدَّثَنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ: (الحديث: ۴۳۹ طرفه في: ۳۸۳۵).

عائشہ (ہرمزی خوی لہ بن) دہفہ رموی: ہوزیکی عہرب ہہوو، کھنیزیکی رہشیان ہہوو، کاتی نازادیان کرد ہر لہ گہ لیان مایہوہ، کھنیزہ کھہ بوی گیرامہوہ وتی: کچو لہ یہ کیان ہہوو، تازہ بووک بوو، دہچی بو کوکو و کانی، بہر مووریکی سووری کشتہک چہرمینی لہ خودابوو، دوو گورزہ بوو، دوو رہنگ بوو، بہ مرواری و کوڑہکہ ہونرابوؤو، بہ سیرمہ لہ سہر تہختی چہرم لہ سہر شیوہی کھمہرہو ہہ یاسہ دروست کرابوو، گوتی: جاکیزہکہ بہرموورہکہ لہ شوینی دادہنی، یاگوتی: لی ی دہکہوی، کوولارمی بہدانراوی دہیبینی، لہ بہر سووری چہرمہکہو سپیتی مرواری یہکہ وادہزانی پارچہیی گوشت و بہزہ، پری پیادا دہکاو دہیفرینی.

گوتی: گہ لی بویگہ پان نہ یاندوزیہوہ، گوتی: نیر منیان کرد بہدزو تومہتی ناہہ قیان لہ بارمیہوہ لہ مندا، و مدہستیان کرد بہ پشکنیم، وتی: تہ نانہت ناوگہ لیشیان پشکنیم! و ہناو شہرمیشم گہ پان بوی!

جاگوتی: منیش بہ کوئی دل لہ خودا پارامہوہ کھپاکی ی و بی تاوانی من ناشکرا بکا، نیر ہیشتا من لہ ناویاندا بہ پیوہ راو مستابووم کھلہ پر لہ ولوہ کوولارہکہ لہ ناسمانہوہ ہات، بہرموورمکہی فری دایہ نیوانی کوئمہ لہ کھیانہوہ،

گوتی: جاگوتم: نهوا خودا پاکی و بی تاوانی ی منی دمربری و بوختان و شەلتاخەکە ی ئیوہی پووچ کردەوہ، ئەو مەتا ئەمە بەرموورەکە تانە.

عائیشە فەرمووی: جا ژنەکە هاتە خزمەتی حەزەرەت (مزی غووی لێ بێ)، وەموسولمان بوو، عائیشە فەرمووی: ئەم ژنە چاتۆلێکی لەناو مزگەوتە هەبوو، ستاری تیادا دەکرد، یا فەرمووی: کولینێکی لەناو مزگەوتە هەبوو، عائیشە فەرمووی: گەڵی جار دەهات بۆلام و قسە ی بۆ دەکردم، هەموو جارێ کە دادەنیشتم لەلام دەیکوت:

وَيَوْمَ الْوِشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَبَّنَا
أَلَا إِنَّهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ الْجَانِي

رۆژەکە ی بـهـرموور، سـپـری یـهـزدانی
رزگـاری کـردم له گاورسانی

بەپەخشانیشت واتە: رۆژەکە ی بەرموورو کۆلارەکە یەکیکە لەرۆژە سەیرەکانی پەرورەدگارمان، ئۆخە ی کەرزگاری کردم له گاورسانی. منیش جارێ بێیم گوت: ئەوە چییە لەهەموو کۆرێکا ئەم هەلبەستە دەخوینیتەو؟ ئیتر ئەویش ئەم داستانە ی بۆم باس کرد.

راقەو شیکردنەوہ:

ئەم فەرموودمیە بەلگە یە لەسەر ئەوە مروۆفی بێ جیگە و پێگە، ژن بێ یان بیاو، دروستە بۆی لەناو مزگەوتە ستاربگری، چ بەشەو، چ بەرۆژ، بەمەرچی مەترسی تووشبوونی نازاوەی نەبی، بەلگە ی ئەوەیشە کە نزی ستەمبار با ببێروا (کافر) یش بێ گیرا دەبی.

۲۷۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْتَ فَاطِمَةَ فَلَمْ يَجِدْ عَلَيْهَا فِي الْبَيْتِ فَقَالَ أَيْنَ ابْنُ عَمِّكَ قَالَتْ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ شَيْءٌ فَعَاضَنِي فَخَرَجَ فَلَمْ يَقُلْ عِنْدِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لِلْإِنْسَانِ انْظُرْ أَيْنَ هُوَ فَجَاءَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ فِي الْمَسْجِدِ رَاقِدٌ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ قَدْ سَقَطَ رِدَاؤُهُ عَنْ شِقِّهِ وَأَصَابَهُ ثُرَابٌ فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُهُ عَنْهُ وَيَقُولُ: (قُمْ أَبَا ثُرَابٍ، قُمْ أَبَا ثُرَابٍ). (الحديث: ۴۱ ۴ أطرافه في: ۳۷۰۷، ۶۲۰۴، ۶۲۸۰). (۲۲۸)

سه هلی کوری سه عد (همزی خوی لن بر) فهرمووی: پیاوی له که سوکاری مهروان بوو به سه رکاری سهر شاری مه دینه ی نازدار، ناردی به شوینما گوتی: و مره جنیو به عه لی بده! گوتم: من شتی وانا که م. پی ی گوتم: که نه وه نا که ی بلی: له عنه ت و نه فرینی خودا له نه بوتوراب. گوتم: من هه له ی وانا که م، چوونکه هیج ناویکی عه لی وه کوو نه م ناوه ی له لای خو ش نه بوو، که به نه بوتوراب بانگیان ده کرد که یفخو ش ده بوو، جاپییان گوت: له بهر چی به عه لی ده لئین نه بوتوراب، واته: خو لاوی، فهرمووی: جاری پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) دهر و ا بو مائی فاطیمه ی کچی دهر وانی عه لی له ماله وه نییه، دمه رموئ: ناموزات کوا؟ فاطیمه ده لئ: شتی له نیوانماندا روی دا، توژی عاجزی که وته نیوانمان و له بهر نه وه چو و ته دهر وه و چانی نیومرو ی له لای من نه کرد، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) به مروئی دمه رموئ: (نا ده ی بزانه عه لی له کوئ یه؟) که دیته وه ده لئ: نه ی پیغه مبه ری خودا! عه لی له مرزگه وت نووستوه، چه ز رمت (همزی خوی لن بر) ده چی بو لای، دهر وانی و اراکشا وه پو شا که که ی له لایا که وتو وه خو لاوی بو وه، جا پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) به ده ستی خو ی خو له که ی لی دمه کی نی خو ش خو ش دمه رموئ: (هه لسه نه ی خو لاوی! هه لسه نه ی نه بوتوراب!) (ت/۵/۶۴/۵ تاج-۳ ز-۹ ژ-۳۲۹۲ ج-۴).

۲۷۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلْمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ). (الحديث: ۴۴۴، طرفه في: ۱۱۶۳). (۲۲۹)

نهبو قهتاده (همزی خوی لبی) فهرمووی: سهروهر (دروودی خودی لسمبر لبی) فهرمووی: (هركاتی چوونه ناو مزگهوت، له پېش نهوودا كه دابنیشن دوو پكات نویژی دیاری مزگهوت بکهن). (ت/۱/۳۵۶/۵ ز-۱۸ ژ-۷۱۰ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

روونکردنهوود: نهبو قهتادهی نهل سوله می (همزی خوی لبی) ناسراوه بهشاسواری پیغه مبهری خودا (فارس رسول الله) سهدو حهفتا فهرموودهی له حهزرمتهوود (دروودی خودی لسمبر لبی) گپړاومتهوود، سیازده فهرموودهی له بوخاریدا ههیه، نه بو قهتاده دم فهرمووی: (له پوژی غمزای ذی فهرمهردا، حهزرمته (همزی خوی لبی) پپی فهرمووو: (نهوود چیه بهدهم و چاوتهوود؟) گوتم: نهوود زامی تیره بهرم کهوتوو نهی پیغه مبهری خودا! فهرمووی (دروودی خودی لسمبر لبی): (ده و مره نزیکهوود) منیش رویشتمه بهرده می، تفی پیروژی دا له جیگه ی تیره که، بپرای بپرای نه پلی داو نه کولایه وود! له پهنجاو چواری کوچیدا له مه دینه مرد، بیژراویشه: له (۲۸) دا مردووو، عهلی نویژی مردووی له سمر کردوود.

۲۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَنَّ الْمَسْجِدَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَبْنًى بِاللِّبْنِ وَسَقْفُهُ الْجَرِيدُ وَعُمْدُهُ خَشَبُ النَّخْلِ فَلَمْ يَزِدْ فِيهِ أَبُو بَكْرٍ شَيْئًا وَزَادَ فِيهِ عُمَرُ وَبَنَاهُ عَلَى بُنْيَانِهِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللِّبْنِ وَالْجَرِيدِ وَأَعَادَ عُمْدَهُ خَشَبًا ثُمَّ غَيَّرَهُ عُثْمَانُ فَزَادَ فِيهِ زِيَادَةً كَثِيرَةً وَبَنَى جِدَارَهُ بِالْحِجَارَةِ الْمَنْقُوشَةِ وَالْقَصَّةِ وَجَعَلَ عُمْدَهُ مِنْ حِجَارَةٍ مَنْقُوشَةٍ وَسَقَفَهُ بِالسَّاجِ). (الحديث ۴۴۶). (۲۳۰)

(۲۲۹) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين وقصرها باب: استحباب تحية المسجد برَكَعتين، رقم: ۱۶۵۱-۱۶۵۰.

(۲۳۰) أخرجه مسلم عن طريق مسلمة عن أبي نضرة عن أبي سعيد (فتح الباري) ۱/۴۶۶/.

رقم/۴۴۷ المترجم. = ۱۲۱۷ مسلم. مساجد. الشيخ شيجا.

ثیبنو عومهر (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: له سه رده می پیغه مبه ر خۆیدا (دروودی خودی له سه ر بئ) مزگه وته که ی مه دینه، که ناو داره به مزگه وتی پیغه مبه ر، به خشتی کال دروست کرابوو، داره پراکه ی و په ردوه که ی په لکه خورما بوو، کۆله که وه دهسته ک و نیرگه کانی له دارخورما بوون، نه بوبه کر له ماوه ی جینشینى خۆیا هیچ دهستکاری نه کرد، به لām عومهر (همزای خوی لئ بئ) دهستکاری کردو له پانی و به رزی لئى زیاد کرد، به لām ههروه ک سه رده می پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بئ) دیواره که ی به خشتی کال و، دارمپاو په ردوه که ی له دارخورمای تازه دانیاه وه، به لām له پاشا عوتمان (همزای خوی لئ بئ) له کاتی جینشینى خۆی دا، دهستکاری به کی چاکى کردو، زۆرشتى گۆزى و، گه لیکی لئ پتر کرد، ئه وه بوو دیواره که ی به به ردی نه خشاوو گه چ دروست کرد، وه له باتی کۆله که پایه ی به به ردی نه قاپی نه خشین دانا، ومبه داری ساجیش بانه که ی دارمپا کرد. (ت/ ۱/ ۳۶۴ = ز- ۱۱۹ ژ- ۷۳۰ = ب/ د)

۲۷۳- عَنْ عِكْرِمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: قَالَ: (لِي ابْنُ عَبَّاسٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَلِإِبْنِهِ عَلِيٍّ الطَّلِقَ إِلَى أَبِي سَعِيدٍ فَأَسْمَعَا مِنْ حَدِيثِهِ فَأَنْطَلَقْنَا فَبِذَا هُوَ فِي حَائِطٍ يُصَلِّحُهُ فَأَخَذَ رِدَاءَهُ فَاحْتَبَى ثُمَّ أَلْشَأُ يُحَدِّثُنَا حَتَّى أَتَى ذِكْرُ بِنَاءِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ كُنَّا نَحْمِلُ لَبَنَةً لَبَنَةً وَعَمَّارٌ لَبَنَتَيْنِ لَبَنَتَيْنِ فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْفُضُ الثَّرَابَ عَنْهُ وَيَقُولُ وَيَحْ عَمَّارُ تَقْتُلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَةُ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ وَيَدْعُوْنَهُ إِلَى النَّارِ قَالَ يَقُولُ عَمَّارٌ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ. (الحديث: ۴۴۷ طرفه في: ۲۸۱۲).

عیکریمه (همزایش خوی لئ بئ) فهرمووی: ثیبنوعه بباس (همزای خولهبان لئ بئ) به من و به عه لی کوری فهرموو: برۆن بو خزمه تی ئه بوسه عیدی خودری (همزای خوی لئ بئ) گوئى له فهرمووده بگرن، ئیمه یش چووین، که چووینه خزمه تی له ناو رمزیکی خۆیا بوو، خه ریکی رپکخستنی بوو، که ئیمه ی دی له شپۆشه که ی هه لگرت و

پېچای له خوییه ووهو، بهرگی زانایانی پوښی، نه و جا دهستی کرد به گوتنی
 فهرمووده بۆمان، ههتا هاته سه رباسی دروستکردنی مزگه وتی پېغه مبه
 له مه دینه، فهرمووی: ئیمه یهك خشت یهك خشتان هه لده گرت، به لام
 عه مامر گشت جاری دوو خشت دوو خشتی هه لده گرت، نه و منده شه وقی له سه
 ئیشه كه بوو، پېغه مبه (دروودی خودی له سه رب) له سه رنه م حاله چاوی پی كه وت،
 به دهستی خوی ته پوتو زه كهی له سه رو له شی عه مامر دمه كاند، به وه نه و په ری
 ریزو رمزامه ندی به را به ری ده نواندو، مژده ی شه هید بوونی پی داو،
 فهرمووی: (هاوار له خۆم بۆ عه مامر! دهستی سته مكار ده یكوژن، عه مامر
 بانگیان دهكا بۆ قه بوو لکردنی مایه ی به هه شت، دهستی سته مكاریش نه و
 بانگ دهكهن بۆ سه ر کاری ناهه ق كه ده بی به هوی چوونه ناو ناگری دۆزه خ!)
 فهرمووی: عه مامریش فهرمووی: په نا ده گرم به په نای خودا له توو شبوونی
 ناژاوه. (ت ۲/۱۳۹/۵ تاج ۲ ز ۲۹ ژ ۳۴۱۲).

۲۷۴ - عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (عِنْدَ قَوْلِ النَّاسِ فِيهِ حِينَ
 بَنَى مَسْجِدَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرْتُمْ وَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَتَغَيَّرُ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي
 الْجَنَّةِ). (الحديث: ۴۵۰). (۲۳۱)

پیشه و عوتمان (دروودی خودی له سه رب) له کاتی جینشینی خویدا ویستی مزگه وته كهی
 پېغه مبه (دروودی خودی له سه رب) گه وه بکا، خه لکه كهیش پیاپان ناخوش بوو، بیزاری
 یان دمربری، ئیمامی عوتمان فهرمووی: نه مه کردتان به چی نه و منده له سه ری
 دمرۆن، من خۆم له م لایه نه وه له ئیوه باشتی لی دزمانم، چونکه به گوئی خۆم
 له زاری پیروزی پېغه مبه رم ژنه وت ده یفه رموو: (هه ركه سی مزگه وتی دروست

بکا، ساخ له بهر رمزای خودا، خودایش له قیامه تا، له پاداشی ئه ومدا، له بهههشتا ته لاریکی بۆ دروست دهکا، له وینه ی ئه و مزگه وته

رافه و شیکردنه وه:

واته: مزگه وته دروستکراو مکه تاگه ورمتر و باشتربێ، ته لار مکه یش باشتربێ دهبی له بهههشتا

۲۷۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (مَرَّ رَجُلٌ فِي الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ سِهَامٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْسِكْ بِنَصَالِهَا). (الحديث: ۵۱، ۷۰۷۳، ۷۰۷۴). (طرفه في: ۲۳۲)

جابیری کوری عهبدو لالا (رمزای خوی لێ بهر) فهرمووی: پیاوی له ناو مزگه وته وه تیپه پ بوو، پیغه مبهه (دروودی خودی له سهه بهر) پیی فهرموو: (دهست بگره به نووکه کانیانه وه، باکه سی زامار نه کهن)

۲۷۶- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ مَرَّ فِي شَيْءٍ مِنْ مَسَاجِدِنَا أَوْ أَسْوَاقِنَا يَنْتَبِلْ فَلْيَأْخُذْ عَلَى نَصَالِهَا لَا يَغْفِرَ بِكَفِّهِ مُسْلِمًا). (الحديث: ۵۲، طرفه في: ۷۰۷۵). (۲۳۳)

ئوبوموسای نه شعهری (رمزای خوی لێ بهر) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودی له سهه بهر) فهرمووی: (ئه گهر که سیك، تیرو شیرو نیزه و شتی وای پی بوو، وه چوو بۆ مزگه وت و بازار په کانه مان، بادهستی بگری به نووکه که یه وه، نه بادا موسولمانی زاماریکا). (ت/۱/۳۶۲/۱۹ ز- ۱۸ ژ- ۷۲۴ ج- ۴).

(۲۳۲) أخرجه مسلم في البر والصلة والأدب، باب: أمر من مر بسلام في مسجد، رقم: ۲۶۱۴ = ۶۶۰۴.

(۲۳۳) أخرجه مسلم في الادب (عينی/۴/۱۲/۲۱۶) المترجم. = ۶۶۰۷.

راقه و شیکردنه وه:

دیاره که چه کی نویش وهك تفهنگو دهمانچه و شهستیر ههمان برپاری بۆ ههمیه، مه بهست له دهست گرتن به نووکی شیرو تیره وه نموونه هینانه وهیه بۆ رزگار بوونی مهردووم له زیانی نهم چه گانه، دهنه مه بهست قهیدنییه، چونکه نه گهر قهید بی به غهیری دهستیپوه گرتن چاری نییه، که واته: رزگار بوونی مهردووم به دهمانچه و شتی وا به وهده بی، که زامنه که ی داخه ی، یا خالی که ی له ته قه مه نی.

۲۷۷- عَنْ حَسَّانِ بْنِ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ اسْتَشْهَدَ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَلَشُّدُّكَ اللَّهُ هَلْ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَا حَسَّانُ أَجِبْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ أَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ نَعَمْ). (الحديث: ۴۵۳ طرفاه في: ۳۲۱۲، ۶۱۵۲). (۲۳۴)

ئه بوهورمیره (همزی خوی لی بی) فهرمووی: ههسانی کوری پابیتی نه نصاری (همزی خوی لی بی) له ناو مزگه وته که ی پیغه مبهردا (دروودی خودی له سهر بی) هۆنراوه ی ده خوینده وه. عومهر (همزی خوی لی بی) له لایه وه ږمت بوو، به گۆشه ی چاو خیسه یه کی لی کردو لی مؤږبۆوه، نه ویش گوتی: من نابه جاییم نه کردووه، ئاله م شوینی حازیه دا هۆنراوه م تیا دا خویندۆته وه وه له وکاته دا پیاوی له تۆ باشتیش له وی بووه، که پیغه مبهر بوو (دروودی خودی له سهر بی) وه کاره که ی منی له لا په سه ند بوو، نه و جا ههسان رووی کرده من و فهرمووی: توخوا ئایا تۆبۆخۆت له پیغه مبهرت نه بیستوو ه که به من بهر موئ: (ئه ی ههسان! له جیات ی من تۆ به شیعر و مرام و بهر په رچی تانه وته شه ری بیرواگان بدمه وه، خودایه! به گیانی پاک پشتیوانی بکه) واته: به هۆی جو برائیله وه یاری ده ی ههسان بده له دانانی شیعر دا بۆله سهر کردنه وه ی پیغه مبهری خودا، ئایا تۆئه مهت له پیغه مبهر

بیستووه یانا؟ منیش گوتم: خودا ناگاداره که چۆن ده لئی وایه و قسه که ت راست و دروسته. (ت/۱/۱۹۰/۵ تاج-۳ ز-۵۷ ژ-۳۴۹۵ ج-۴). (رقم: الحدیث فی فتح الباری: ۴۵۳ - طرفاه فی: ۳۲۱۲، ۶۱۵۲).

راشه و شیکردنه وه:

حه سسان (په زای خوی لى بن) ناسراو به شاعیرى پیغه مبه ری خودا، سه دو بیست سال ژیاوه شهستی له سه رده می نه زانیداو شهستی له سه رده می ئیسلامدا، له سالی په نجای کۆچیدا مردوو.

۲۷۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا عَلَى بَابِ حُجْرَتِي وَالْحَبَشَةُ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتُرُنِي بِرِدَائِهِ أَنْظُرُ إِلَى لَعِبِهِمْ فِي رِوَايَةٍ: يَلْعَبُونَ بِحِرَابِهِمْ). (الحدیث رقم: ۴۵۴ - أطرافه فی: ۴۵۵، ۹۵۰، ۹۸۸، ۲۹۰۶، ۳۵۲۹، ۳۹۳۱، ۵۲۳۶) (۲۳۵)

عائیشه (په زای خوی لى بن) فهرمووی: کات روژی جه ژن بوو، حه به شیه کان به قه لخان و نیزه یاریان دمکرد، یاخۆم داوام له پیغه مبه ر (دروودی خودای لى سه ر) کرد، یاخۆی فهرمووی: حه زده که ی ته ماشا بکه ی؟ منیش گوتم: به ئی، ئیتر منی له پشتی خۆیه وه وهستان و، چه ناگه م نایه سه رشانی و، روومه تهم نابهر وومه تیه وه، جا حه زمرت (په زای خوی لى بن) فهرمووی: نه ی نه وه ی نه رفیده! خه ریکی یاری خۆتان بن، ئیتر منیش ته ماشام کرد، تاخۆم تاقه تهم نه ما، حه زمرت (په زای خوی لى بن) فهرمووی: ئیتر به سه ته؟ گوتم: به ئی، فهرمووی: (ده برۆ). له گێرانه وه یه کا: جارێکیان روژی جه ژن بوو، روژه کانی مینابوو،

(۲۳۵) أخرجه مسلم في الصلاة العيدين، باب: الرخصة في اللعب الذي لامعصية فيه، رقم:

حەبەشییەکان ھاتن بۆ مزگەوت، دەستیان کرد بەنێژەبازی. پێغەمبەر (بروودی خودای لەسەر بێ) بانگی کردم و سەرم لەسەر شانی داناو، دەستم کرد بەتەماشای کردنی یاری یەكەیان، تاخۆم وازم ھێنا، لەتەماشای کردنیان (ش/ن - ت/۱/۲۶۰/۲ = ز- ۱۶۳ ژ- ۹۱۶ ج- ۴).

رافە و شیکردنەوہ:

مەبەست لەنەوہی ئەر فیدە حەبەشییەکانە. لەم فەرموودە پێرۆژەدا زۆر مەبەستی گەرمی رەچاودەکرێ، ئەگەر ھەموو گێڕانەوہ و طەریق و جودو ئەطرافەکانی بەوردی رەچاوبکرێ، دەبن بەدەروازەیی بۆ چارەسەری گەلی لەکێشە گەورەکانی ئەم چاخە. وەك روانینی ژن و پیاو بۆیەكتری، لەسنووری ئەدەب و دەستوور و باوی دامەزرای ناوگۆمەل دا، وەك یاری و گەمەکردن و گۆزانی گوتن و دەنگی ئافەرت و رابواردنی رەوا - واتە: لەھوی موباح - و مۆسیقا و تەپل و دەفو یاری کردن لەناو مزگەوتدا ئەگەر کەسێ دەیهوێ لەبارە ی ئەم بابەتانەوہ شتیکی دروست لەسونەت کۆ بکاتەوہ باتەماشای فەتحوولباری و شەرحی نەوہی لەسەر صەحیحی موسلیم و شەرفاوی و عەینی و تاجوول ئوصول و قەسطەلانی بکا.

۲۷۹- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ تَقَاضَى ابْنِ أَبِي حَذَرٍ دَيْنًا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ فِي الْمَسْجِدِ فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا حَتَّى كَشَفَ سَجْفَ حُجْرَتِهِ فَنَادَى يَا كَعْبُ قَالَ لَيْتَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعْ مِنْ دَيْنِكَ هَذَا وَأَوْمَأَ إِلَيْهِ أَيْ الشَّطْرَ قَالَ لَقَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُمْ فَأَقْضِهِ). (الحدیث ۴۵۷ - أطرافه فی: ۴۷۱، ۲۴۱۸، ۲۴۲۴، ۲۷۰۶، ۲۷۱۰).

کەعبی کورپی مالیک (بەزێ خودی لێ بێ) فەرمووی: قەرزیکم لەسەر ئێبینوئەبو حەدرەد بوو لەناو مزگەوتدا داوایم لێ ی کردەوہ بەھوێ ئەوہوہ دەنگکمان

بهرزموه بوو، تاراده یه کی وا پیڅه مبه ر (دروودی خوندی لاسر بر) له ناو مالی خوږه وه
گوږی له دمنگه دمنگمان بوو، جاته شریفی هاته دمرموه که بی بولامان، چوو
پهردهی دمرگای هوډه کهی خوږی کلاکردو بانگی کرد: (نه ی که عب) گوتم:
بهرموو نه ی پیڅه مبه ری خودا! سهرم له پیتایه. فهرمووی: (نه ومنده
له قهرزه که ت دابشکینه) به نامازه تی گه یاند که له نیوه ی قهرزه کهی خوږ
بیی لی. که عب فهرمووی: عمرزیم کرد: نه وا دام شکان نه ی پیڅه مبه ری
خودا! جا حه زرم ت به نیبونو نه بی حه درمدی فهرموو: (دمتویش هه لسه برږ
نه و نیوه کهی تری پی بدرموه!).

شیکردنه وه:

که عب (مرزی خوی لاس بر) تافانه ی باوکی بوو، ناوداره به که عبی شاعیر، یه کی که له
شاعیره ناوداره گانی موسو لمانان له سهرده می پیڅه مبه ردا، یه کی که له وسی
که سه ی که نه م نایه ته له بارمیان ه وه هاتووه: (وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى إذا
ضاقت عليهم الأرض) تا کو تایی نایم ت، هه شتا فهرمووده ی گپراو مته وه، چوار
فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه، له کو تایی ته مه نیدا کو یر بوو بوو، عه بدو لای
کوری چاوسا غی بوو: (ریاض الصالحین بهرگی یه که م ل- ۳۴ ف- ۹ = ز- ۲ ژ- ۹/۲۱
ج- ۲).

۲۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَسْوَدَ أَوْ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَتْ
يَقُمُ الْمَسْجِدَ فَمَاتَ فَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْهُ فَقَالُوا مَاتَ قَالَ أَفَلَا
كُنْتُمْ أَذْنُتُمُونِي بِهِ ذُلُونِي عَلَى قَبْرِهِ أَوْ قَالَ قَبْرَهَا فَأَتَى قَبْرَهَا فَصَلَّى عَلَيْهَا).
(الحديث ۴۵۸ - طرفاه في: ۱۳۳۷، ۴۶۰) (۲۳۶)

نہ بوہور میرہ (ہرمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: پیاو پکی رمش (یافہرمووی: ژنیکی رمش) مزگہوتی دہمائی، نہمری خودای کردو فہرمانی ہہقی بہجی ہینا، روژی پیغہمبہر (درووی خودی لہسر ہر) ہہوآلی پرسی، گوتیان: مردا فہرمووی: نہی نہدہبوو پیم بلین! گورہکہیم پی نشان بدن، نہوجا چوو بوہسر گوورہکہی و نوژی لہسر کرد (ت/۱/۲۵۸ / ۱۰ ز- ۱۸ ز- ۷۱۵ ج- ۴ = ش/د)

۲۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا أُنْزِلَتْ الْآيَاتُ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي الرَّبَا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ حَرَّمَ تِجَارَةَ الْخَمْرِ). (الحديث ۴۵۹ - أطرافه في: ۲۰۸۴، ۲۲۲۶، ۴۵۴۰، ۴۵۴۱، ۴۵۴۳، ۴۵۴۲) (۲۳۷)

عائیشہ (ہرمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: کاتی نایہتہکانی سوورمتی بہقہرہ لہبارہی سووخوریبہوہ ہاتن، کدہمفہرموون: (الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس) ہہتا (لا تظلمون ولا تظلمون) پیغہمبہر (درووی خودی لہسر ہر) ہاتہ دمرہوہو ہات بو مزگہوت و لہوی نایہتہکانی بو خہلکہکہ خویندہوہ، ہرپاری نارہوہوونو سوودی پی راگہیانندن، لہپاشتر بازارگانی بادو مہیشی نارہوہو کرد

۲۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ عَفْرِيَّتَا مِنَ الْجَنِّ تَقْلَتَا عَلَى الْبَارِحَةِ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا لَيَقْطَعَنَّ عَلَيَّ الصَّلَاةَ فَأَمْكَنِي اللَّهُ مِنْهُ فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُضْبِحُوا وَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلَّكُمْ فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَأَتَّبِعِيَ لِأَحَدٍ مِنْ بَغْدِي). (الحديث ۴۶۱ - أطرافه في: ۱۲۱۰، ۳۲۸۴، ۳۲۲۳، ۴۸۰۸) (۲۳۸)

(۲۳۷) أخرجه مسلم في المساقاة، تحريم بيع الخمر، رقم: ۵۸۰ = ۴۰۲۳.

(۲۳۸) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة باب جواز لعن الشيطان في الصلاة رقم:

ئەبۇھورەیرە (مەزەبى خەلىپەسى) فەرەمۇۋى: پەيغەمبەر (دروودى خەلىپەسى) فەرەمۇۋى: (دوۋى شەھىد دىۋىكى جەنۇكە لەپەر پەلامارى دام، يا وشەيەكى ئاۋاي فەرەمۇۋى، بۇ ئەۋە پەلامارى دام تاكوۋ نوۋزەكەم پى بېرى، بەلام لەسايەى خوداۋە دەستىم لى ي گىرەۋە گىرەم، وىستىم كەبى بەستەمۇۋە بەيەكى لەكۆلەكەكانى مزگەوتەۋە ھەتتا بەيەنى ھەمۇۋەتەن سەيرى بىكەن، بەلام كەفەرمايشتەكەى سولەيمان پەيغەمبەرى بىرام بىرەكەوتەۋە ئىتر خويپرەم كىرد، مەبەست ئەۋە فەرمايشتەى سولەيمانە كە دەفەرەمۇۋى: (رَبُّ هَبْ لِي مَلَكًا لَا يَتَّبِعِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي) واتە: ئەى پەرۋەردگارم! مۇلك و دەستەلات و سامانىكى وام پەيغەمبەر كەلەپاش مەن بۆكەسى تر دەست نەدات). (ت/۱/۱۵/۳۶۰ ز-۱۱۸ ژ-۷۲۰ ش).

۲۸۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَصِيبَ سَعْدٌ يَوْمَ الْخَنْدَقِ فِي الْأَكْحَلِ فَضْرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ لِيَعُوذَهُ مِنْ قَرِيبٍ فَلَمْ يَرْعُهُمْ وَفِي الْمَسْجِدِ خِيَمَةً مِنْ بَنِي غِفَارٍ إِلَّا الدَّمُ يَسِيلُ إِلَيْهِمْ فَقَالُوا يَا أَهْلَ الْخِيَمَةِ مَا هَذَا الَّذِي يَأْتِينَا مِنْ قَبْلِكُمْ فَبَإِذَا سَعْدٌ يَغْذُو جُرْحُهُ دَمًا فَمَاتَ فِيهَا). (الحديث ۴۶۳ - اطرافه في: ۲۸۱۳، ۳۹۰۱، ۴۱۱۷، ۴۱۲۲) (۲۳۹)

عائىشە (مەزەبى خەلىپەسى) فەرەمۇۋى: لەغەزەى خەندەقا، سەعدى كورى موعاژ زامار بوو، ئىبنولعەرەقە ناۋى لەھۇزى قورەيش، تىرىكى دابوۋ لەشادەمارى بالى، كەبەعەرەبى پى دەلەين: (ئەككەل: عرق الحياه) بەكوردەيش پى دەلەين: رەگى ھەيات، يارەگى زىان، ھەزەمت (مەزەبى خەلىپەسى) لەناۋ مزگەوتەكەدا چاتۇللىكى بۆھەلدابوۋ، لەپەناۋە زوۋ زوۋ سەرى لى دەداۋ تەشەرىفى دەچوۋ بۆھەۋالپەرسى، لەناۋ مزگەوتەكەدا چادىكى تىرىش ھەبوۋ، ھى ھۇزى بەنى غىفار بوو ھەلىان دابوۋ بۇ روقىەى ئەنصارىيە كە دەستى پىزىشكى ھەبوۋ زامارەكانى دەرمان دەكرد، جاكاتى بەنى غىفارىيەكان چۆراۋەگەى خويەنيان

بینی هات بوناو چادره که ی خویان راجه نین و هاواریان لی هه نساو گوتیان: نهری نهی دانیش توانی ناو نهو چادره ی ته نیشتمان! نه م جوگه له خوینه جیبه له لای نیوه وه دی بولای نیمه؟ که ته ماشایان کرد وابرینه که ی سه عد ته قیوه و کفاره ی خوینی دی و چوراوگه ی وه ک جوگه له رپویه، نیر له ناو نهو چادره دا سه عد به و پیکانه شه هید بوو. (ت/۸/۲۲۰/۱ تاج- ۴ ز- ۸۹- ۶۰۷ + تاج- ۳ ز- ۴۵- ۳۴۶۹).

۲۸۴- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (شَكَوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي أَشْتَكِي قَالَ طُوفِي مِنْ وَرَاءِ النَّاسِ وَأَلْتِ رَاكِبَةً فَطَفْتُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ يَقْرَأُ بِالطُّورِ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ). (الحديث: ۴۶۴ أطرافه في: ۱۶۱۹، ۱۶۲۶، ۱۶۳۳، ۴۸۵۳). (۲۴۰)

نوم سه له مه ی هاوسهری پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بن) فهرمووی: سکا لای حاتم له لای حه زرم ت (رمزی خوی لن بن) کرد، که نه خو شم، فهرمووی (دروودی خودی له سهر بن) (له پاش خه لکه که وه به سواری ته واف بکه، جامنیش وام کرد، له وکاته دا که من ته وافم ده کرد پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بن) له ته نیشتی که عبه وه نویژی ده کرد، سوره تی (والطور و کتاب مسطور) ی له ونویزه دا خویند). (ت/۲/۱۸۴/۴ ز- ۹۴- ۱۵۴۲ ل- ۱۹۹ ج- ۴).

۲۸۵- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَا مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ مُظْلِمَةٍ وَمَعَهُمَا مِثْلُ الْمِصْبَاحَيْنِ يُضِيئَانِ بَيْنَ أَيْدِيهِمَا فَلَمَّا افْتَرَقَا صَارَ مَعَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا وَاحِدٌ حَتَّى أَتَى أَهْلَهُ. (الحديث ۴۶۵ - طرفاه في: ۳۶۳۹، ۳۸۰۵)

نه نه س (رمزی خوی لن بن) فهرمووی: دووپیاو له یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بن) شه وی له خزمه ت حه زره تدا ده بن، له مزگه وت چاوه روانی نویژی خه وتنان

رافه و شیکردنه وه:

(به‌ته‌واتوور چه‌سپاوه، که‌کۆمه‌لێ فه‌قی ی برۆا پێ‌کراوی راست و دروست گێ‌راویانه‌ته‌وه‌و فه‌رموویانه‌: شه‌ویکی زۆر تاریکی ئه‌مۆسته‌چاوی تۆف کۆمه‌لێ فێ‌رخواز بووین، له‌خزمه‌ت شێ‌خی پێ‌شه‌وا زانای پایه‌به‌رز حسان الدینی ئه‌ل ره‌هاویدا له‌سه‌ر ده‌عوته‌ بووین، که‌دانه‌ری کتێ‌بی (البحر) و چه‌ندین کتێ‌بی ناوداری تهره‌، له‌شاری عینتاب بووین، کاتێ‌ بڵاوه‌مان ئێ‌ کرد، چه‌ند که‌سێ‌ ویستیان به‌چه‌راوه‌ له‌خزمه‌تیدا بچن هه‌تا به‌رده‌رگا‌که‌ی، چونکه‌ شه‌وه‌که‌ی زۆر تاریک و نوته‌ک ده‌بی، به‌لام شێ‌خ قه‌بوول نا‌کا، ئێ‌تر ئه‌وانیش ده‌گه‌رپێ‌نه‌وه‌، به‌لام دوا ئه‌وان کۆمه‌لێ تر دوورو نزیک شوینی ده‌که‌ون، سوێ‌ندیان له‌سه‌ر ئه‌مه‌ده‌خوارد: که‌به‌چاوی خۆمان دوو پارچه‌ نووری گه‌وره‌مان ده‌بینی وه‌ک فانووس وابوون، یه‌کێ‌کیان له‌لای راستی مامۆستاوه‌و

ئەوێ تریان لەلای چەپییەو بوون، لەگەڵیدا دەرۆشتن، هەتا گەشتە بەردەرگاکی خۆیان، کەدەرگاکی کرایەو و شێخ رۆشتەو و مائەو و دوو پارچە نوورەکی بەرزەو بوون و نەمان. گەڵی بەهرە تری گەرە گەرە لەم زاتەو، دەرگەرەو، سوپاس بۆخودا ئەم زاتە یەکیکە لەو مامۆستایێشەوایانە کەمن زانستم ئی وەرگرتوون. فەرماشتی مامۆستای عەینی تەواو).

بەندەیش بەم بۆنە گەرەوێەو ئەم بەهرەگەرەوێە تاجول ئوصولتان عەرزی دەکەم، چونکە مەرج نییە کەخاوەن کەرەمەت هەر مەرۆف بێ، بەلکوو کتیب و درەخت و گیانلەبەرانی تریش بەهرەو کەرەمەتی سەیر سەیران ئی بینراو، (بڕوانە فەرموودە زمارە - ٢٦٩ و ١٩٢ و ١٥٩ و ٩٨، ١٠١ و ٤/٣٤٧/٢+). بەرگی سێیەمی تاجول ئوصول لەژێر چاپدا بوو، زۆر مەبەستم بوو کەبزانم لەچاپ دەرچوو و یان، شەوێ خۆم خەریک کرد، کەخەوتم گوتم: خۆدایە! خەوێ روون کەرەو نیشانە حال بێ لەم بارمەو و ببینم، جا هەرئەو شەو لەخەوما پیاوێکی شیو شیرین جەلالەینیکی بەرگ زەردی داپێم، کاتی خەبەرم بۆو وام هەست دەکرد جەلالەینی کە بەراستی وابەدەستەو، بەلام کەتەماشای دەستم کرد هیچم نەدی! دوایی هەرچەنم دەکرد سەرم لەم خەونە دەرئەو، لەدلی خۆما گوتم: پەییو نەدی بەنیازەکی مەو و نییەو خەوتمەو!

کەچی بۆجاری دوو هەمان پیاو هاتەو خەووم لەگوفتوگۆیەکا ئەمە بۆ روون کردمەو: دانەری (جلالین) دوو کەسن، ئیو هیش دوو کەسن: دانەرو وەرگێر، بەرگی سێ دەرچوو، واتە: سێ بەرگی تاج بەکوردی تەواو بوو، لەبەرئەو دانەرو وەرگێر یەکی (٣٠-سی) خێریان بۆ نووسراو، چونکە خێر یەک بەدەیه، وشە (جلالین) بەحسابی جومەل رەمزی ئەمە تیایە لەسەر ئەم شیوێ: ج = ٣، ل = ٣٠، ١ = ١، ل = ٣٠، ی = ١٠، واتە: ٣٠ = ١٠ × ٣ = ج × ی = ل بۆدانەرو (ل) ئی بۆدانەرو (ل) ئی بۆ وەرگێر!

جاكاتى خەبەر م بۆۋە زۆر م بەلاۋە سەير بوو، لەدلى خۆم دا گوتم:
خۆھىشتا پىتى (ن) ماۋە، دەبى ئەم ھىماى چى بى؟ بۆجارى سىيەم پياۋەكە
ھاتەۋە خەۋم بەر لە مەلابانگدان فەرموۋى: ن = خمسين = خمس × ى = ن =
۱۰×۵ = ۵۰ واتە: پەنجا خىرى تەۋاۋى تىرىش بۆدانەر نووسراۋە، چونكە ئەصلە
عەرەبى يەكەى بەپىنچ بەرگ چاپ كراۋە!

يەك دوو رۆزى نەبرد بەرگى سىيەمى تاج دەرچوو، بەرگەكەى زەرد بوو،
ئومىد دەكەم سىجار دووبارە بوونەۋەى ئەم خەۋنە ھىمايى بۆ تەۋاۋبوۋنى
تاج و رياض و تەجرىدى بوخارى. ئەمەى نووسىم پالڧتەى مەبەست بوو واللە
اعلم.

گەلى جار بەھرى گەۋرە گەۋرەم لەتاجول ئوصول دىۋە، ئەگەر تۆماريان
بەكەم دەبن بەپەراۋى. جارىكىش ماتۇرپىكى موبەرىدەۋ وەتەرپەمپىكى
موبەرىدەۋ دوو تەلەفوۋنم پى بوو، لەپاش دەۋام خستمنە ناۋ گونىيەكە و
خستمنە بەردەمى خۆم لەئوتومبىلىكى خەستەخانەداۋ رۇيشتەۋە بۇمال.
شۋىن مستشفى كركوك العسكرى بوو، كاتى گەيشتىنە دەرگى مۇستەشفا
تەماشام كرد ئوتۇمبىلەكان يەك لەدۋايەك رىزبوون!

مەفرەزەيى ئەمەنى فەيلەق و ئەمەنى نەخۇشخانەى سەربازى كەركوك
ئوتومبىل بەئوتومبىل، ەك بۆدەرزى بگىرپىن ئاۋا دەيانپىشكىنى، لەپىشمەۋە
خۆشپۇ ئامپرو موساعيدو دوكتۆرەكان بەرپىز ەستابوون يەكە يەكە دايان
دەبەزاندن، ژىر كوشنەكانىش دەگەرپان، ئەۋسا دەيان گوت: تۆ بپۇ! ئەۋسا
ئوتۇمبىللى تريان دەپىشكىنى، منىش ئاگام لەھىچ نەبوو جالەسايەقەكەم
پرسى: ئەمە چىيە؟ گوتى: تەلەفوۋن و موتوپرو وەتەرپەمپى موبەرىدەى
زۆرى نەخۇشخانە دزراۋە، ئەمە مەفرەزەى ئاسايشە لەناكاۋ ھاتوون، ھەتا
دەكە بدۆزەۋە!

بهراستی هه ناسهم سوار بوو، هه یای هه زار سائهم چوو، کێ برپوا دهکا که من ئهم شتانهم نه دزیوه، هه رجیش دزراوه به سه رمندا ساخ ده بیته وه، ومکی تریش من کوردم، بێ که سم، خه لکی به ناهه ق دهسته چه وهی خوێان به سه رمانا دهسپن، دهمره تپه بیانوو به کیشیان هه بی. یه ک سه رهات به دلما: (تاجول نوصول راوبه خت) نه زیاده که م، که شه کی گرتمی وه ک که سی بجپینێ به گویم: مه ترسه خوا که ریمه!!

مقدم طبیب إحصائی باطنی/ غسان نوری أحمد له پێشمه وه بوو، دایان به زاندو زۆر به وردی ئوتومبیله که یان پشکنی هیچیان نه دۆزی یه وه.

سه ره که شته سه رم نه سنوولی ئهمنی فه یله ق فه رمانی دهرکرد: تفضل إنزل: فه رموو دابه زه! دهرگا که م کرده وه که دابه زم، مه سنوولی فه لهمی ته وه جیه سیاسی ناوی نه زه هه بوو، جه عفهری بوو خه لکی به سه ره بوو، له ولاره وه ک له زه وی هه لقوئی په یدا بوو، رووی کرده مه سنوولی ئاسایشی فه یله ق و پێ ی گوت: من و مقدم عزالدین ئهم سه یارمه مان ته فته ش کرده وه هیچی تیانییه بابروا، ئه و جا یه که سه ر رووی کرده من و گوتی: قوربان! فه رموو برپوا! منیش رویشتم و رزگارم بوو، له خودا به زیادی، خودا شایه تی حاله من بێ تاوان بووم، ئاگام له دزی و فزی نه بوو، به لام نه گهر ئه و شتانهم له ورژه دا پێ بگه رانیه خوشم دادگایی خوهم بکردایی خوّم حوکم ده دا سوپاسی بێ پایان بۆ خودای میهرمان

٢٨٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَطَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقُلْتُ فِي نَفْسِي مَا يُبْكِي هَذَا الشَّيْخَ؟ إِنْ يَكُنْ اللَّهُ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ الْعَبْدُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ أَعْلَمَنَا قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ لَا تَبْكُ إِنَّ أَمَنَ النَّاسِ عَلَيَّ

فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنْ أَخُوهُ الْإِسْلَامُ وَمَوَدَّتُهُ لَا يَتَّقِينَ فِي الْمَسْجِدِ بَابٌ إِلَّا سُدَّ إِلَّا بَابُ أَبِي بَكْرٍ. (الحديث ٤٦٦ - طرفاه في: ٣٦٥٤، ٣٩٠٤). (٢٤١)

ئەبوسەعیدی خودری (پەزەیی خەوای لێ بە) فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بە) وتاریکی دا بۆ یاران، فەرمووی: (خودا بەندەمیەکی خۆیی کردووە بەسەرپشک: کە یالە جیهاندا بمیئنی، یا ئەوبەش و یارەیه هەلبگرێ کە لە لای خودا بۆی دانراوە، ئەوبەندەمیەش ئەو بەش و بارەیهی هەلبژارد کە لە لای خودایە).

فەرمووی: جائەبەبەگر دەستی کرد بە گریان، ئێمە ئەم گریانە ی ئەومان بەلاوە سەیر بوو، تەنانەت من لە دلی خۆما گوتم: ئەم پیرە میردە بۆ دەگری لەبەر ئەوەی کە خودا بەندەمیەکی کردووە بەسەرپشک لەنیوانی جیهان و لەنیوانی ئەو بەش و بارەیهی کەوا لە لای خودا، وەبەندەکەیش بەش و بارەمەکی لای خودای هەلبژارد بێ، شتی وا گریانێ بۆچی یە؟

تۆمەز ئەوبەندەمیەکی کە کرابوو بەسەرپشک و خاترخۆکرا بوو لەنیوان ئەم جیهان و ئەو جیهاندا پێغەمبەر خۆی بوو (دروودی خودی لەسەر بە) وەئەبەبەگر (پەزەیی خەوای لێ بە) تیگەشتبوو، جا حەزەرت (دروودی خەوای لێ بە) فەرمووی: (ئەو ئەوبەبەگر! مەگری، بەراستی ئەوبەبەگر لەهەموو پەڕیاوشتی بەسەر منەو هەیه چ بەگیان، چ بەسامان، ئەگەر من لەئۆمەتم کەسیکم بگرتایە بەدۆست بۆخۆم ئەوبەبەگر دەگرت بەخەلیل و دۆست بۆخۆم، بەلام کەسێ لەئۆمەتم ناگرم بەدۆست و خەلیلی تایبەتی بۆ خۆم، چوونکە من خودا کردوومی بەدۆستی خۆی، بەلام لەگەڵ ئەمەیش دا هەتابلێتی براهەتی و دۆستایەتی ئایینی ئیسلام لەنیوانمانا پتەوو بەهێزە لەسایە خوداوە) هەتائەوکاتە گەڵی لەهاورپێیان دەرگای

مالیان له سهر مزگهوت هه بوو، جا پێغه مبهه (دروودی خودای له سهر بێ) لهم بارهیه وه
فهرمووی: (ههردەرگایێ له سهر مزگهوته دهبی بگیری، تهنیا دەرگای ماله که ی
نه بو به کر نه بێ!)

۲۸۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ غَاصِبٌ رَأْسُهُ بِخَرْقَةٍ فَقَعَدَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ أَحَدٌ أَمَنَ عَلَيَّ فِي نَفْسِهِ وَمَالِهِ مِنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي قُحَافَةَ وَلَوْ كُنْتُ مَتَّخِذًا مِنَ النَّاسِ خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا وَلَكِنْ خُلَّةَ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ سُدُّوا عَنِّي كُلَّ خَوْخَةٍ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ غَيْرَ خَوْخَةِ أَبِي بَكْرٍ). (الحديث ٤٦٧ أطرافه في: ٣٦٦٥، ٣٦٥٧، ٦٧٣٨).

ئیبینوعه باس (پرمزای خوایان لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خودای له سهر بێ)
له نه خو شینی سه ره مه رگا، به پارچه یی به رۆ سه ری خو ێی پێچا بوو، له مال
دەرچوو هات بو مزگهوت، له سهر دوانگه (منبر) ه که دانیشته و سو پاس و
ستایشی خودای کردو نه و جا فهرمووی: (له پراستی دا نه بو به کر له هه موو که سی
زیاتر چاکه و پیاو ته ی به سه رم نه وه هه یه، چ به گیان، چ به سامان، گریمان من
که سی کم - له نه ته وه ی ئیسلام - بگرتایه به دو ست (خه لیل) نه بو به کری کو ری
نه بو قه حافه م هه لدم بژاردو نه وم ده کرد به دو ستی گیانی به گیانی خو م، به لام
له گه ل نه وه یشا له سایه ی خودا وه هه ر براه ئایینی مه وه هه م هاو پیمه، دیاره
که دو ستایه تی ی ئیسلام گه ل باش ته ره له هه موو جو ره دو ستایه تی یه کی تر، نه و
دەرگا بچکولانه ی که وان له سهر مزگهوت هه موویان بگرن، نابێ دەرگای
ماله کانتان له سهر مزگهوته که ی من به مینی تهنیا دەرگۆ له که ی
نه بو به کر نه بێ). (ت/ ١/١١/٥ تاج- ٣ ز- ٣- ٢٢٣٤ ج- ٤).

۲۸۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدِمَ مَكَّةَ فَدَعَا عُثْمَانَ بْنَ طَلْحَةَ فَفَتَحَ الْبَابَ فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَلَالَ

وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ ثُمَّ أَغْلَقَ الْبَابَ فَلَبِثَ فِيهِ سَاعَةً ثُمَّ خَرَجُوا قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَبَدَرْتُ فَسَأَلْتُ بِلَالًا فَقَالَ صَلَّى فِيهِ فَقُلْتُ فِي أَيِّ؟ قَالَ بَيْنَ الْأَسْطَوَاتَيْنِ قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَذَهَبَ عَلَيَّ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى. (الحديث: ٤٦٨ طرفه في: ٣٩٧). (٢٤٢)

عبداللہ کوری عومر (رمزی خواندان سن سن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خودی لہسمر سن) سائی نازادکردنی مہککہ، عثمانی کوری طہلحہی بانگکرد، کہ کلیلداری کہعبہ بوو، فہرمانی پی کرد عثمان دہرگاگہی کردہوہ نہوجا پیغہمبہر (درویدی خودی لہسمر سن) و بیلال و نوسامہی کوری زہیدو عثمانی کوری طہلحہ چوونہ ناوکابہوہ، نہوجا دہرگاگہ داخرا، تاویٰ لہناویدا مانہوہ، نہوجا ہاتنہدہرہوہ، من گورج لہبیلالم پرسى: نایا پیغہمبہر نویزی تیاکرد؟ فہرمووی: نا نویزی تیا کرد. گوتم: لہکویدا؟ فہرمووی: لہنیوانی دوو کوٰلہکہ یہمہنیہکاندا. نیبنوعومر دہیفہرموو: لہدہستم چوو لیٰ بپرسم چہند رکاتی تیادا کرد). (ت/٢٧٢/٢ + ٥ ز ١٣٥ ژ ١٧١٨ ج ٤).

٢٨٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ مَا تَرَى فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ؟ قَالَ مَثْنَى مَثْنَى فَإِذَا خَشِيَ الصُّبْحَ صَلَّى وَاحِدَةً فَأَوْثَرَتْ لَهُ مَا صَلَّى وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ وَثْرًا فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِهِ). (الحديث ٤٧٢ - اطرافه في: ٤٧٣، ٩٩٠، ٩٩٣، ٩٩٥، ١١٣٧). (٢٤٣)

دیسان عبداللہ کوری عومر (رمزی خواندان سن سن) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (درویدی خودی لہسمر سن) لہسہردوانگہ بوو، وتاری دہدا، پیاویٰ لیٰ پرسى: قوربان! رات

(٢٤٢) أخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب دخول الكعبة للحاج وغيره رقم: ١٣٢٩=٢٣١٧.

(٢٤٣) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة الليل مثنى مثنى والوتر

ركعة، رقم: ٧٤٩ - ٧٥٣=١٧٤٥، ١٧٤٧، ١٧٤٦.

چُونَه لَه بَارِی شَه وَنَوِیژ دِهَو؟ فَهَر مَووی: (وَاخِیْرَتَرَه شَه وَنَوِیژ دَوور کات دَوور کات بَکَرِی، وَاتَه: لَه هَم مَوو دَوو رِکاتِکَا سَلَو بَداتَه وه، شَه وَنَوِیژ خَوین کَه ترسی نَه وهی بَوِیْهَیْدَا بَوو کَه وَا خَه رِیکَه بَه یان بَدَا بایَه ک رِکات بَه تَه نَهَا بَکَا، نِیْتَر جَه نَدَهی شَه وَنَوِیژ کَر دَوو وه نَه وَ تاقَه رِکاتَه دَه یان کات بَه تَاک) نَافِیع دَه یَفَهَر مَوو: نِیْبَنو عَوْمَهَر دَه یَفَهَر مَوو: یَه ک رِکاتَه کَهی وَه تر بَکَه ن بَه دَوَاتَرِین نَوِیژِی شَه وَتَان، چَوْنِکَه پِیْغَه مَبَهَر (دَر وِدی خَوِدی لَه سَر بِن) بَه مَه فَهَر مَانِی کَر دَوو وه. (تاج: ۱/۴۹۷ ز ۱۸۲ ژ ۹۷۹ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

شِیکَر دَنَه وه:

نَه مَه بَه لَگَهی نَه وه یَه: کَه دَر وِستَه کَوِز گَر تَن وَ دَانِیْشْتَن وَ نَه لَقَه دَان لَه نَاو مَزگَه وَتَا، لَه خَزْمَت مَامُوْستَا دَا، بَو مَه بَه سَتِی شِیکَر دَنَه وه وَ فِیْرَبَوونی زَانَسْتِی شَه رَعِی، وَه ک دَه وِر و دَه رَس و یَا دَکَر دَنی خَوِداو خَوِیْنَدَنی قَوْرُئَان، بَه مَه رَجِی سَه رَنَه کِیْشِی بَو سَه رِیْشِیَوَان لَه نَوِیژ کَه رَان.

۲۹۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى). (الْحَدِيث ۴۷۵ - طَرَفَاهُ فِي: ۵۹۶۹، ۶۲۸۷). (۲۴۴)

عَه بَدَوَلَلای کَوِری زَه یَدی نَه نَصَارِی (رَمَزِی خَوِی لَه بِن) فَهَر مَووی: بَه چَاوی خَوْم پِیْغَه مَبَهَر مَدِی، دَو وِردی خَوِدای لِی بِن، لَه نَاو مَزگَه وَتَا لَه سَهَر پِشْت رَاکِشَا بَوو، لَاقِی نَابَوُو وه سَه رَلاَقِی. (ت: ۱/۳۵۹ ز ۱۲- ز ۱۱۸ ژ ۷۱۷ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

۲۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْجَمِيعِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً)

فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وَأَتَى الْمَسْجِدَ لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ خَطِيئَةٌ حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ وَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ تَحْسُهُ وَتُصَلِّي يَعْنِي عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ مَا لَمْ يُخْذِثْ فِيهِ). (الحديث: ۷۷؛ طرفه في: ۱۷۶). (۲۴۵)

نُه بوهورهیره (رمزی غوی لى بهر) فه رمووی: پیغه مبهر (مرووی غودی لى بهر) فه رمووی:
(نویزی کومهل، که به جه ماعت دمیکن، بیست و پینج جار پاداش و خیری زورتیه له نویزی ماله وهوبازار، که مروف به تهنیا خوی دهیکا نه وهیش له بهر نه مهیه چونکه ههرکاتی یهکی له نیوه دهنویژیکی جوان بشوری و بجی بؤ مزگهوت و له وجوونهی تهنیا مبههستی نویزی، نه م بههره گه ورهیهی بؤهیه: ههرهنگاوی دهنی خودا پلهی پی ی بهرزی دهکاته وهو، گوناهیکی پی ی لیی هه ل دهوهرینی هه تا دهجیته ناومزگهوت نه مه حالیهتی، کاتیکیش که دهجیته مزگهوت نیتیر والهناو نویژداو مانه وهی له ناو مزگهوتابه نویژ دادهنری بوی، هه تا نویژ له ویذا گلی بداته وه، فریشتهیش بوی دهپارینه وهو خوش خوش دهلین: خودایه لى خوش به، خودایه! میهری له گه ل بنوینه، به مهرجی له وشوینه دا بی که نویژه کهی تیادا کردوه، به مهرجی نه وهیش که دهسنویژه کهی نه شکى). (ت/۱/۳۷۰ = ز-۱۲۲- ژ-۷۴۳- ج-۴ = ت ش/د/ت/ن).

۲۹۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَكَ أَصَابِعُهُ). (الحديث ۴۸۱ - طرفه في: ۲۴۴، ۲۴۶، ۲۴۶) (۲۴۶)

(۲۴۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: فضل الصلاة الجماعة ... رقم: ۱۴۷۸ - ۱۴۷۳، ۱۵۰۴-۶۴۹.

(۲۴۶) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: تراحم المؤمنين وتعاطفهم وتعاضدهم، رقم: ۲۵۸۵ -

نه بومووسا (همزی خوی لب بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لسمر بن) فهرمووی: (موسولمان قه لایه بؤ موسولمان، وده چؤن چینی دیوار چنگ ددهندهیهک، موسولمانانیش لهگه ل یهکتردا دهبی ئاوابن) نهوجا پیغهمبهر (دروودی خودای لسمر بن) بؤ روون کردنهوهی لیكچوونهکه پهنجهی ههردوو دهستی خوی تیک ئالان. (ریاض الصالحین/ ۱/ ۲۶۰- ش).

۲۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى صَلَاتَيْ الْعِشِيِّ فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَقَامَ إِلَى خَشْبَةٍ مَعْرُوضَةٍ فِي الْمَسْجِدِ فَأَتَكَأَ عَلَيْهَا كَأَنَّهُ غَضَبَانُ وَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَوَضَعَ خَدَّهُ الْأَيْمَنَ عَلَى ظَهْرِ كَفِّهِ الْيُسْرَى وَخَرَجَتْ السَّرْعَاثُ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالُوا قَصُرَتِ الصَّلَاةُ وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ فَهَابَا أَنْ يُكَلِّمَاهُ وَفِي الْقَوْمِ رَجُلٌ فِي يَدَيْهِ طَوْلٌ يَقَالَ لَهُ ذُو الْيَدَيْنِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْسَيْتَ أَمْ قَصُرَتِ الصَّلَاةُ؟ قَالَ لَمْ أَنْسَ وَلَمْ تُقْصَرْ فَقَالَ أَكَمَا يَقُولُ ذُو الْيَدَيْنِ فَقَالُوا نَعَمْ فَتَقَدَّمَ فَصَلَّى مَا تَرَكَ ثُمَّ سَلَّمَ ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ۴۸۲- أطرافه في: ۷۱۴، ۷۱۵، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۶۰۵۱، ۷۲۵۰) (۲۴۷)

نه بوهورمیره (همزی خوی لب بن) فهرمووی: جاری پیغهمبهر (دروودی خودای لسمر بن) بهرنویژی نویژی نیوهرؤ - یاعهسر- ی بؤ دهکردین، دوو رکاتی بؤمان کردو سلاوی دایهوه، تهختهیهک لهناو مزگهوتا هه ل سهپینرابوو، پیغهمبهر (دروودی خودای لسمر بن) هه لسا پالی دابهوتهختهیهوه، وده عاجزو زیزوابوو، دهستی راستی نایه سهردهستی چهپی و پهنجهکانی تیک پهراوندو روومهتی لای راستی دانا

(۲۴۷) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: السهو في الصلاة والسجود له. رقم:

له سه رپشتی دهستی چه پی، ومنه وانهی به په له بوون له دمرگا کانی مزگه و ته وه
چوونه دهره وه، نو یژ که ره کانی تریش له بهر خو پانه وه گوتیان: نو یژ کورت
کرا و ته وه؟ نه بویه کرو عومهریش له ناو کومه نهی نو یژ خو پنه کانا بوون،
پر کیشیان نه کرد که له م بار میه وه قسه له گه ل حه ز رمتدا بکه ن، له ناو
کومه نه که دا پیاو هه بوو، هه ردو وده ستی که می در یژ بوون، له بهر نه وه پیان
ده گوت: ذولیه دهین (واته: ده ست در یژ که له) جائه و پیاو هه لسا عه رزی
حه ز رته تی کرد: قوربان! نهی پیغه مبه ری خودا! ئایا نو یژ کورت کرا و ته وه
یاتو له یادت نه بوو، که وا له باتی چوار رکات دوور کاتت کرد؟ پیغه مبه ریش
(دروودی خودی له سر بهر) فه رمووی: نه م دوو شته هیچیان رووی نه داو ه، نه من له بیرم
چوو ه و نه نو یژیش کورت بو ته وه، نه ویش عه رزی کرد: با، نهی پیغه مبه ری
خوا! یه کی له م دوو شته روی داو ه، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سر بهر) رووی کرده
خه لکه که و فه رمووی: ئایا شتی وا رووی داو ه، وه ذولیه دهین ده لی وایه؟
گوتیان: به لی نهی پیغه مبه ری خودا! قسه که ی ته وا وه. ئینجا پیغه مبه ر (دروودی
خودی له سر بهر) گه راپیه وه بو جیگه ی نو یژ که ی خو ی و، پیژ که و ته وه دوور کاتی
تری کردو به دانیش تنه وه (له پاش سلا و دانه وه) دوو کړنووشی هه له ی له سر
نه م شیوه یه برد: له پاش سلا و دانه وه ی دو م نه ل لا هونه کبه ری کردو
کورنووشیکی ئاسایی برد، یان که می در یژ تر، نه و جا سه ری بهر ز کرده وه و
نه ل لا هونه کبه ری کردو کورنووشیکی ئاسایی تری برد، یان که می در یژ تر
له کوورنووشی ئاسایی، دیسانه وه سه ری بهر ز کرده وه نه ل لا هونه کبه ری کردو
بو جاری سییم سلاوی دایه وه. (ت/۱/۳۲۶/۷/۸/۹/۱۰ ز ۱۰۹ ژ- ۶۴۰ ج- ۴).

۲۹۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي أَمَاكِنَ مِنَ الطَّرِيقِ
فَيُصَلِّي فِيهَا وَيُحَدِّثُ أَنَّ أَبَاهُ كَانَ يُصَلِّي فِيهَا وَأَنَّ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَمْكِنَةِ وَحَدَّثَنِي نَافِعٌ عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَمْكِنَةِ).
(الحديث ۴۸۳- أطرافه في: ۱۵۳۵، ۲۳۳۶، ۷۳۴۵).

گه لی جار عه بدوللای کوری عومهر (درویدی خوئی لیسر بیست) له ریگه و بانه کانی دهوروبه ری مه دینه، بۆ نویژکردن منه ی نهو شوینانه ی دهکرد که پیغه مبه ر (درویدی خوئی لیسر بیست) نویژی تیا کردوون، نهویش له وشوینانه دا نویژی دهکرد، وه نه وه ی دهگپرایه وه: که به خوودی خوئی پیغه مبه ری دیوه له وجیگایانه دا نویژی کردووه.

۲۹۵- عَنْ نَافِعٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْزِلُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ حِينَ يَعْتَمِرُ وَفِي حَجَّتِهِ حِينَ حَجَّ تَحْتَ سَمُرَةٍ فِي مَوْضِعِ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ وَكَانَ إِذَا رَجَعَ مِنْ غَزْوٍ كَانَ فِي تِلْكَ الطَّرِيقِ أَوْ حَجَّ أَوْ عُمَرَةَ هَبَطَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ فَإِذَا ظَهَرَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ أَلَاخَ بِالْبَطْحَاءِ النَّبِيِّ عَلَى شَفِيرِ الْوَادِي الشَّرْقِيَّةِ فَعَرَّسَ ثُمَّ حَتَّى يُصْبَحَ لَيْسَ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِحِجَارَةِ وَلَا عَلَى الْأَكْمَةِ النَّبِيِّ عَلَيْهَا الْمَسْجِدُ كَانَ ثُمَّ خَلِيجُ يُصَلِّي عَبْدُ اللَّهِ عِنْدَهُ فِي بَطْنِهِ كُتِبَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يُصَلِّي فَذَحَا السَّيْلُ فِيهِ بِالْبَطْحَاءِ حَتَّى دَفَنَ ذَلِكَ الْمَكَانَ الَّذِي كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي فِيهِ). (٢٤٨) (الحديث ٤٨٤ - أطرافه في: ١٥٣٢، ١٥٣٣، ١٧٩٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى حَيْثُ الْمَسْجِدُ الصَّغِيرُ الَّذِي دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِشَرْفِ الرُّوحَاءِ وَقَدْ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَعْلَمُ الْمَكَانَ الَّذِي صَلَّى فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ثُمَّ عَنْ يَمِينِكَ حِينَ تَقُومُ فِي الْمَسْجِدِ تُصَلِّي وَذَلِكَ الْمَسْجِدُ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ الْيُمْنَى وَأَنْتَ ذَاهِبٌ إِلَى مَكَّةَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَسْجِدِ الْأَكْبَرِ رَمِيَّةٌ بِحَجَرٍ أَوْ نَحْوِ ذَلِكَ). (٤٨٥ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يُصَلِّي إِلَى الْعِرْقِ الَّذِي عِنْدَ مُنْصَرَفِ الرُّوحَاءِ وَذَلِكَ الْعِرْقُ انْتِهَاءُ طَرَفِهِ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمُنْصَرَفِ وَأَنْتَ

ذَاهِبَ إِلَى مَكَّةَ وَقَدْ ابْتَنَيْتُمْ ثُمَّ مَسْجِدَ فَلَمْ يَكُنْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يُصَلِّي فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ كَانَ يَتْرُكُهُ عَنْ يَسَارِهِ وَوَرَاءَهُ وَيُصَلِّي أَمَامَهُ إِلَى الْعِرْقِ نَفْسِهِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الرُّوحَاءِ فَلَا يُصَلِّي الظُّهْرَ حَتَّى يَأْتِيَ ذَلِكَ الْمَكَانَ فَيُصَلِّي فِيهِ الظُّهْرَ وَإِذَا أَقْبَلَ مِنْ مَكَّةَ فَإِنْ مَرَّ بِهِ قَبْلَ الصُّبْحِ بِسَاعَةٍ أَوْ مِنْ آخِرِ السَّحَرِ عَرَّسَ حَتَّى يُصَلِّيَ بِهَا الصُّبْحَ). (٤٨٦ رقم الحديث في فتح الباري)

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ تَحْتَ سَرْحَةٍ ضَخْمَةٍ دُونَ الرُّوَيْثَةِ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ وَوَجَاهِ الطَّرِيقِ فِي مَكَانٍ بَطْحٍ سَهْلٍ حَتَّى يُفْضِيَ مِنْ أَكْمَةِ دُوَيْنَ بَرِيدِ الرُّوَيْثَةِ بِمِيلَيْنِ وَقَدْ انْكَسَرَ أَغْلَاهَا فَأَثْنَى فِي جَوْفِهَا وَهِيَ قَائِمَةٌ عَلَى سَاقٍ وَلَهَا سَاقِيهَا كُتِبَ كَثِيرَةٌ). (٤٨٧ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى فِي طَرَفِ ثَلَاثَةِ مِنْ وَرَاءِ الْعُرْجِ وَأَلَتْ ذَاهِبَ إِلَى هَضْبَةٍ عِنْدَ ذَلِكَ الْمَسْجِدِ قَبْرَانِ أَوْ ثَلَاثَةِ عَلَى الْقُبُورِ رَضَمٌ مِنْ حِجَارَةٍ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ عِنْدَ سَلَمَاتِ الطَّرِيقِ بَيْنَ أُولَئِكَ السَّلَمَاتِ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الْعُرْجِ بَعْدَ أَنْ تَمِيلَ الشَّمْسُ بِالْهَاجِرَةِ فَيُصَلِّي الظُّهْرَ فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ). (٤٨٨ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ عِنْدَ سَرَاحَاتٍ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ فِي مَسِيلٍ دُونَ هَرَشَى ذَلِكَ الْمَسِيلِ لَأَصِيقَ بَكْرَاعٍ هَرَشَى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ قَرِيبٌ مِنْ غُلُوقِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي إِلَى سَرْحَةٍ هِيَ أَقْرَبُ السَّرْحَاتِ إِلَى الطَّرِيقِ وَهِيَ أَطْوَلُهُنَّ). (٤٨٩ رقم الحديث في فتح الباري/ طرفاه في: ١٧٦٧، ١٧٦٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ فِي الْمَسِيلِ الَّذِي فِي أَذْيِ مَرِّ الظُّهْرَانِ قَبْلَ الْمَدِينَةِ حِينَ يَهْطُ مِنَ الصَّفَرَاوَاتِ يَنْزِلُ فِي بَطْنِ ذَلِكَ الْمَسِيلِ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ وَأَلَتْ ذَاهِبَ إِلَى مَكَّةَ لَيْسَ بَيْنَ مَنْزِلِ رَسُولِ

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ إِلَّا رَمِيَةً بِحَجَرٍ. (٤٩٠ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ بِذِي طَوًى وَيَبِيتُ حَتَّى يُصْبِحَ يُصَلِّي الصُّبْحَ حِينَ يَقْدُمُ مَكَّةَ وَمُصَلِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ لَيْسَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ وَلَكِنْ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ). (٤٩١ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اسْتَقْبَلَ فَرَضَتِي الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَبَلِ الطَّوِيلِ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَجَعَلَ الْمَسْجِدَ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ يَسَارَ الْمَسْجِدِ بِطَرَفِ الْأَكْمَةِ وَمُصَلَّى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْفَلَ مِنْهُ عَلَى الْأَكْمَةِ السُّودَاءِ تَدْعُ مِنَ الْأَكْمَةِ عَشْرَةَ أَذْرُعٍ أَوْ نَحْوَهَا ثُمَّ تُصَلِّي مُسْتَقْبِلَ الْفُرْصَتَيْنِ مِنَ الْجَبَلِ الَّذِي يَبْتَكَ وَبَيْنَ الْكَعْبَةِ). (٤٩٢ - رقم الحديث في فتح الباري).

نافیع (رمزای خوی لی بر) فہر مووی: عہد وئلائی کو ری عومہر (رمزای خویان لی بی) ہہ وائی پیدام: پیغہ مبہر (مرووی خودی لسمہر بر) کاتی دہچوو بو عہمرہ، کدہدگہ یشتہ ذولحہ لیفہ، کدہچوار میل لہمہ دینہ وہ دوورہ، کدہ نیستا پیی دہگوتری بیر عہلی، لہوی لہ ژولحہ لیفہ دادہ بہزی و لای دہدا بو وچان گرتن، لہحہ جی مالآواییشدا لہوی دابہزی، لہژی ردارموغہ یلا نی کالای دہدا، لہشوینی نہو مزگہ وتہدا بوو کدہوا لہ ذولحہ لیفہ.

جاران دہستووری پیغہ مبہر (مرووی خودی لسمہر بر) وابوو کدہ لہ وپیگہ وہ، لہغہزا، یالہحہج، یالہعہمرہ، دہگہ راپہ وہ بوئمہ دینہ، لہناو شیوی عہ قیقہ وہ دادہ بہری، کدہ لہناو شیوہ کدہ مردہچوو لای دہدا، ولآخہ کدہ لہوزیخہ لآنہ پان و بہرینہ دا ییخ دہدا، کدہدکہ ویتہ سہرقہ راخی شیوہ کدہ، لہخورہ لآتی کدہوانہی شیوہ کدہ وہ، نہوزیخہ لآنہ ناودارہ بہ بہطحای ذولحہ لیفہ، نالہ ویدا وچانی دہگرت و ہہتا بہیانی لی دہدا لہوی دہمایہ وہ، لہلای نہو نہو مزگہ وتہدا

نا کهوا له سهر گرده بهر دینه که، وهله سهر ئه و ته پۆلکه یهیش نا که مزگه وتیکی وابه سهر وه، له ویدا دهر میی هه بوو عه بدوللای کوری عومهر (پرمزای خویشان لئ بئ) له ناو ئه و دهر مه دا نو یژی ده کرد، له ناو ئه و دهر مه دا چه ند ته پۆلکه لی هه بوو، جاران پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) له ویدا نو یژی ده کرد، به لام به ره به ره لافاو پالی نا به زیخ و لی زیخه لانه که وه، له قورولیتیه ی به طحا که ناو ئه و دهر مه ی پر کرده وه، ئه و شوینه ی که عه بدوللای بۆ پر وزی نو یژی تیا دا ده کرد له و چه و و قور و لیته دایبۆشی.

دیسان نافیع (پرمزای خوی لئ بئ) فه رمووی: و عه بدوللای کوری عومهر (پرمزای خویان لئ بئ) گێر پرایه وه بۆم: که پیغه مبه ری سه روهر (دروودی خودای له سهر بئ) له ویدا نو یژی ده کرد که مزگه وته بچکۆله که ی لییه، کهوا له نزیکی مزگه وته ناونجی یه که وه، کهوا له سهر ئه و به رزای یه ی که دهر وانی به سهر گوندی ره و حادا، ره و حا و دوور و ژ - که ده کاته سی و شهش میل - له مه دینه وه دووره، عه بدوللای (پرمزای خوی لئ بئ) ئه و شوینه ی دهرانی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) نو یژی لی کرد بوو، ئاوا نیشانه ی ئه و جیگه یه ی هه لده دا: کاتی له مه دینه وه ده چیت بۆ مه که که، له وئ له لای راسته وه کاتی له ناو مزگه وته که دا راده و مستیت نو یژ ده که ی، مزگه وته ناونجی یه که ده که ویته سه ر قه راخی لای راستی پێگه که، که له مه دینه وه بچیت بۆ مه که که، به رده هاو یژی، یاده وری به رده هاو یژی له مزگه وته گه وره که وه دووره!

وه ئیبنو عومهر له پال ئه و یاله ی شدا نو یژی ده کرد، کهوا له لای کۆتایی ره و حادا، که ناو داره به یالی (عرق الظبیه) کلکه ی ئه م یاله کۆتایی دی، له سهر قه راخی پێگه که، له نزیک ئه و مزگه وته وه کهوا له نیوانی یاله که و کۆتایی ره و حادا، که له مه دینه وه بچئ بۆ مه که که. ئاله ویدا مزگه وتی دروست کرابوو، عه بدوللای له و مزگه وته دا نو یژی نه ده کرد، به لکوو ئه و مزگه وته ی به جئ ده هیشت و له لای چه پیه وه ده یخسته پشت خوی و له به رده م مزگه وته که وه

بهره و خودی یائی عیر قول زه بیه نویژی دهکرد، وه جاران عه بدوللای کوری عومهر سهرله به یانیان لهره و حائه وه بهره مه ککه دهکته و ته پری، نویژی نیومرپی نه دهکرد، تا دهاته نه و شوینه و لهوی نویژی نیومرپی دهکرد به لام نه گهر له مه ککه وه به اتایه ته وه، و به تاوی له پیش به یانا بگه یشته ته نهوی، یا له بهره به یانا بگه یشته ته نهوی لهوی لای دهدا، هه تا نویژی به یانی لی دهکرد.

و منافع فهرمووی: و مه بدوللا گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بی) له ژیر شیخه ئیکی گهرمدا، له نزیك گوندی روومیشه وه لای لای دهدا، له لای راستی ریگه که وه ریك له بهره ر ریگه که، له شوینیکی دهستانی ته ختانی پان و پوردا داده به زی، له ته پۆلکه وه سهری هه لدهدا که دوو میل دووره له و جیگه یه وه که به ریدی روومیشه لی داده به زی. نه و ته پۆلکه له یش لووتکه ی شکاومه وه نووشتاومه وه ناوخی، له بهره نه وه ریك وهك خانوو له سهر دیوار ناوا قنج راومه ستاوه، نهك وهك گرد له بنه وه پان و له سهر وه تهسك بی، له بنیدا کۆمه لی ته پکه لی زوری لی بوو.

دیسان نافع (همزی خوی لی بی) فهرمووی: و مه بدوللا گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بی) له دامینی تافگی نویژی دهکرد، له پشت عهرجه وه، که بهره یائی برپی، له لای نه و مزگه وته دوو گۆر یاسی گۆر هیه، گۆره کان کۆمه له به ردیان واله سهر، وان له لای راستی ریگه که وه، له لای تاویره کانی سهر ریگه که دان، له ناو نه و تاویره وه عه بدوللا له پاش قرچه ی نیومرپی که خۆر لارده بۆ وه له عهرجه وه دهجووبۆ نه و مزگه وته نویژی نیومرپی لهوی دهکرد.

دیسان (همستی خوی لی بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر (همزی خوی لی بی) نه م فهرموو دمییه ی گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بی) له لای کۆمه لی شیخه لا، له چه پی ریگه که وه، له ناومرپۆگه یه کی لافاوا، له نزیك مله ی ههرشاوه، لای دا بۆ وچان، نه و ناومرپۆگه یه لکاوه به دامینی لاپالی ههرشاوه، له نیوانی

ئەو و پڻ ڳهه ڪه ڏا نزیکه ی تیر هه اوڻیڙی دمبی، ودهه بدوللای رووهو شیخه لئی
لهو شیخه لانه نویڙی دهکرد، که نزیکترین شیخه لئی بوو لهو شیخه لانه ی
که له پڻ ڳهه که وه نزیك بوون، وه له گشت شیخه له کانی تریش دریڙتر بوو.

دیسان نافع (پرمزای خوبی لئ بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر (پرمزای
خوایان لئ بی) ئەم فهرمووده یه ی پئی گوتم: که پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بی)
جاران له وئاوه پڻ ڳه ی لافاوهدا دابه به زی کهوا له خوارووی مه روظه هرا نه وه،
له ناستی مه دینه، له ویڊا که به رهو شیوه زمرده کان دابه پهریت له ناو ئەو
ئاو پڻ ڳه یه ڏا دابه به زیت، کهوا له لای چه پی پڻ ڳه که وه، که به رهو مه که که
برویت، جڳه ی دابه زینه که ی پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بی) به رده هه اوڻیڙی
له پڻ ڳه که وه دووره.

دیسان نافع (پرمزای خوبی لئ بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر (پرمزای
خوایان لئ بی) ئەم فهرمووده یه ی گپراو هتوه بوڻ که جاران پیغه مبهەر (دروودی
خودی له سهر بی) له ذیطه و دابه به زی، وه شهو له وی دهمایه وه تابه یانی، و منویڙی
به یانی له وی دهکرد، ئەو جا دهرؤیشته ناو مه که وه، نویڙگا که ی پیغه مبهەر
(دروودی خودی له سهر بی) له ذی طه و، له سهر ته پوڻ که یه کی گه وره بوو، له ناو ئەو
مزگه و ته ڏا نا که نیستا له وی دروست کراوه، به لام له خوار نه وه وه له سهر
گردیکی گه وره.

دیسان نافع (پرمزای خوبی لئ بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر گپرایه وه بوڻ:
که پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بی) رووی کرده سهر که ل، که پڻ ڳه که له سهر
شاخه که به به ینیدا دهر و، ئەو شاخه ی که ده که و ته نیوانی پیغه مبهرو نیوانی
شاخه دریڙه که ی لای که عبه وه، ئەو مزگه و ته ی که نیستا له وی دروست کراوه
دهیخته لای چه پی مزگه و ته که وه که له ناخری کرده که وه بوو، نویڙگا که ی
پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بی) له خواریه وه بوو، له سهر کرده ره شه که، ده که ز

یالهدهوری دهگهز لهوگرده بهجی بهیله، نهوجا رووبکه ره سه رکه له که له سه ره
کیوه که و نویژ بکه، کیوه که له م کاته دا دمکه ویته نیوانی توو نیوانی که عبه وه.

راشه و شیکردنه وه:

بۆ تیگه یشتنی ته واوله م چه ند فه رمووده یه پئویست به نه خشه یه کی نه م
رپگه و بانانه هه یه، شیخی عه سقه لانی له فه تحو لباریدا ده فه رموی: (له م
سه رده مه ی نی مه دا له م مزگه وتانه ته نیا دوو مزگه وته که ی ذو لحو له یفه و
مزگه وته کانی ره وحاء ده زانرین و به س) وه هه روا ده فه رموی: (پوخته ی نه م
فه رموودانه به لگه ی نه وه یه: که ئیبنو عومه ر خو ی پیرۆز ده کرد له پیت و فه ری
نه و شوینه پیرۆزانه.. سوودی زانی نی نه م جیگایانه یش نه وه یه که به غه و ی
ده فه رموی: هه ر مزگه وتی ساخ ببیته وه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر به ت) نویژی
تیادا کرد وه، نه گه ر که سی ئاه و نه زربکا که نویژی تیادا بکا، نه زره که ی
داده مه زری و له سه ری هته ی که جی به جی ی بکا، هه روه ک چۆن که سی نه زربکا
که نویژ له مه س جیدو لحه راما، یاله مزگه وته که ی پیغه مبه ر هه ردا،
یاله مه س جیدو لئه قصادا بکا ئاوا.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۲) باسه کانی به ره به ست (سوتره) ی نویژ که ر

(أبواب ستره المصلی)

۲۹۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ إِذَا خَرَجَ يَوْمَ الْعِيدِ أَمَرَ بِالْحَرَبَةِ فُتَوَضَّعُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا وَالنَّاسُ وَرَاءَهُ
وَكَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السَّفَرِ فَمِنْ ثَمَّ اتَّخَذَهَا الْأَمْرَاءُ). (الحدیث ۴۹۴ - أطرافه فی:
۴۹۸، ۹۷۲، ۹۷۳) (۲۴۹)

ثیبونوعومەر (رمزى خواهان لى بى) فەرمووى: دەستوورى پىڭەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) وابوو، لەپرۆژى جەژنا، کە لەشار دەر دەرچوون و دەچوون بۆ نوێزگا کە لەدەرەوى شار، بۆ کردنى نوێزى جەژن، فەرمانى بەنۆکەرەكەى دەکرد، نێزەمى كى هەڵدەگرتو، لەبەر دەم پىڭەمبەرەوه دەرپۆشت، تادەگە یشتە نوێزگا کە، لەوێ لەبەر دەم پىڭەمبەرەوه نێزەكەى دادەچەقاند، ئیتر پىڭەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) بەرەو ئەو نێزەمى نوێزى دەکرد، خەلكەكەش لەپشتیەوه بەجەماعەت نوێزى دەکرد، ئەم نێزەداچەقاندەنى لەلەسەفەریشدا دەکرد، لەشوینى كەدیواری ئى نەبووایە بۆ کردنى بەبەرەبەست، جائەم كارەى پىڭەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) سەرچاوەى ئەو دەستوورو باوەیە كە فەرمانەر واکان کردوینە بەیاسا لەجەژن و ئەمانەدا كەسێ نێزەمى هەڵدەگرێ و لەبەر دەمیانەوه تانویزگا کە دەر و).

۲۹۷- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ بِالْبُطْحَاءِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَتْرَةٌ، الظَّهَرُ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرُ رَكَعَتَيْنِ تَمُرٌ بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَرْأَةُ وَالْجِمَارُ). (الحديث: ۴۹۵ طرفه في: ۱۸۷). (۲۰۰)

ئەبوجوحەیفە (رمزى خوى لى بى) فەرمووى: لەبەطحای مەككە پىڭەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) بەرنوێزى دەکرد نیوەپرۆ و عەصرى كورت كردهوه، بەكۆكردنەوهى كورتەوه كراوى پىشخراو لەسەر ئەم شیومە كردنى، لەپیشا نوێزى نیوەپرۆى بەدوو ركات بۆ كردن، دوابەدواى ئەو نوێزى عەصریشى بەدوو ركات بۆ كردن، لەو كاتەدا لەبەر دەمىەوه لەودىو نێزەكەوه ژن و گۆیدریژ هاموشۆیان دەکرد ئەویش زیانى بۆ نوێزەكەیان نەبوو. (ت/۲/۱/۲۴۱/۱- ۴- ۶۲- ج- ۴).

۲۹۸- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ بَيْنَ مُصَلَّى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الْجِدَارِ مَمْرُ الشَّاةِ). (الحديث: ۴۹۶ طرفه في: ۷۳۳۴). (۲۰۱)

سهل (رمزی خوی لن بی) فهرمووی: نویژگه (موصه‌لا) که‌ی پیغه‌مبهر (دروودی خودی
لسمر بی) له‌جیگه‌ی پیکانییه‌وه تادیواره‌که - به‌قه‌د گوزمرگای مه‌رئ، یابزنی،
ده‌بوو. (ش/د/تاج/ ۱/ ۲۳۶/۱).

۲۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ تَبِعْتُهُ أَنَا وَغُلَامٌ وَمَعَنَا عُكَّازَةٌ أَوْ عَصَا أَوْ عَنَرَةٌ وَمَعَنَا إِدَاوَةٌ فَإِذَا فَرَغَ مِنْ حَاجَتِهِ نَاولَنَاهُ الْإِدَاوَةَ). (الحديث: ۵۰۰). (۲۵۲)

ئه‌نه‌سی کوپی مالیک (رمزی خوی لن بی) فهرمووی: جاران پیغه‌مبهر (دروودی خودی لسمر
بی) که‌ده‌جوو بو‌سه‌راو، من و کوپیکی تر له‌سی‌ره‌ی مندا، جه‌وه‌نده‌یی ئاومان
هه‌لده‌گرتو شوینی ده‌که‌وتین، که‌سه‌راوه‌که‌یی ته‌واو ده‌کرد ئاوه‌که‌مان ده‌دایه
ده‌ستی تاراتی پی ده‌گرت.

هه‌روا دارشه‌قی یاداردستی یانی‌زه‌یه‌کی‌شمان له‌گه‌ل خو‌مان ده‌برد له‌پاش
تاراتکردن و ده‌سنویژ گرتن ئه‌گه‌ر له‌شوینی نویژی بکردایی که‌به‌ربه‌ستی
تری لی نه‌بوایه، ئه‌وه‌ی ده‌کرد به‌به‌ربه‌ست. (تاج/ ۱/ ۱۲۲/ ۱- ز ۲۵- ژ ۲۰۱- چ ۴).

۳۰۰- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْأُسْطُوَانَةِ الَّتِي عِنْدَ الْمُصْحَفِ فَقُلْتُ يَا أَبَا مُسْلِمٍ أَرَأَاكَ تَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَ هَذِهِ الْأُسْطُوَانَةِ؟ قَالَ فَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَهَا). (الحديث: ۵۰۲). (۲۵۳)

یه‌زیدی کوپی ئه‌بو‌عو‌به‌ید فهرمووی: سه‌له‌مه‌ی کوپی ئه‌کو‌ه (رمزی خوی لن بی)
ده‌ستووری وابوو له‌لای کو‌له‌که‌که‌ی لای صندوو‌قی قورئانه‌که‌دا منه‌یی نویژی
ده‌کرد، منیش عه‌رزیم کرد: ئه‌ی ئه‌بو‌مو‌س‌لیم! سه‌ره‌نجت ده‌دم له‌لای ئه‌م

(۲۵۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستنجاء بالماء من التبرز، رقم: ۱۱۳۴-۲۷۱.

(۲۵۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: دنو المصلي من السترة، رقم: ۵۰۹-۶۱۸، ۶۱۹.

(۲۵۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: دنو المصلي من السترة، رقم: ۵۰۸ = ۱۱۳۵.

کۆلەکهیه دا منهیی نوێژ دهکە، هۆی نهوه چیه؟ فهرمووی: دیومه که پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر به) لیره دامنهیی نوێژی دهکرد. (ت/۱/۲۳۶=ز-۶۷-ژ-۴۴۷).

شیکردنهوه:

ئه م کۆلەکهیه کۆلەکهی ناوهراسته له کۆلەکهکانی رهوضه ی موکهر رهمه، کهوا له مزگه وته کهی پیغه مبهەر، له مه دینه ی نازدار، ناسراوه به کۆلەکهی کۆچکاران (اسطوانة المهاجرین).

دهگیر نهوه: عایشه (همزای خۆی لای به) دهیغه رموو: (ئه گهر مه ردمه که به مه بزانی له سه ری ده یکه ن به شه ره تیر، چونکه ههر که سه یان خۆی ده یویست له ویدا نوێژ بکا). عایشه به نهیانی ئه م رازه ی لای ئیبنوزوبهیر درکاندبوو، بۆیه ئیبنوزوبهیر زۆر له ویدا نوێژی دهکرد.

۳۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْكَعْبَةَ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ الْحَجَبِيُّ فَأَغْلَقَهَا عَلَيْهِ وَمَكَثَ فِيهَا فَسَأَلْتُ بِلَالًا حِينَ خَرَجَ مَا صَنَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ جَعَلَ عُمُودًا عَنْ يَسَارِهِ وَعُمُودًا عَنْ يَمِينِهِ وَثَلَاثَةَ أَعْمِدَةٍ وَرَأَاهُ وَكَانَ الْبَيْتُ يُؤْمِنُ عَلَى سِتَّةِ أَعْمِدَةٍ ثُمَّ صَلَّى؟ وَفِي رِوَايَةٍ: عُمُودَيْنِ عَنْ يَمِينِهِ). (الحديث: ۵۰۵ طرفه في: ۳۹۷).

ئیبنوعومه ر (همزای خواهران لای به) فهرمووی: سالی نازادکردنی مه کهکه، پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر به) خۆی و بیلال و ئوسامه ی کوری زهیدو عوتمان ی کوری طه لهی ئهل - حه جه بی چوونه ناومالی کابه وه، و مدمرگایان له سه ره خۆیان داخست و تاوی له ناویدا مانه وه، جاکه مدمرگا که یان کرده وه یه که م کهس که چوو وه ژووره وه من بووم، به بیلال که یشتم لایم پرسی: ئایا پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر به) نوێژی تیا دا کرد؟ فهرمووی: به ئی: کۆلەکه یه کی خسته لای چه پیه وه دوو کۆلەکه ی خسته لای راستیه وهو سی کۆلەکه یشی خسته پشت خۆیه وه، که نه مه

سهرجه میان ده‌گانه شەش کۆلەگە، ئەو سەر دەمەیش بەیت لە سەر شەش ئەستون بوو (بروانە فەرموودەى ژمارە: ۲۸۸).

۳۰۲- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ كَانَ يُعَرِّضُ رَاحِلَتَهُ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا قُلْتُ أَفَرَأَيْتَ إِذَا هَبَّتِ الرِّكَابُ؟ قَالَ كَانَ يَأْخُذُ هَذَا الرَّحْلَ فَيَعْدِلُهُ فَيُصَلِّي إِلَى آخِرَتِهِ أَوْ قَالَ مُؤَخَّرِهِ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ۵۰۷ طرفه في: ۳۸۲). (۲۵۴)

عوبەیدوللا فەرمووی: نافع فەرمووی: ئیبنوعومەر (پرمزای خوايان لى بى) فەرمووی: جاران پێغه مېهر (دروودی خویدی لى بى) و لاخه که ی له بهردهمی خۆیدا له سەر لا درێژ دهکردو ئەوجا نوێژی بهردو و لاخه که دهکردو و لاخه که ی دهکرد به بهربهست (سووتره). نافع فەرمووی: گوتم به ئیبنوعومەر: باشه له کاتی و شتر شەلەژانا چۆن؟ فەرمووی: له کاتی وادا کۆپانه و شتره که ی دههیناو به پێکی له بهردهم خۆیه و مدای دهناو پێک دهیی و هستان و ئەوجا بهردو کۆپاره ی پاشه و ه ی کورتانه که نوێژی داده بهست، ئیبنوعومەریش هه مان شتی دهکرد. واته: ئەگەر و شتره که ی هێمن بوایه له سهرباری پانی خودی و شتره که ی دهکرد به بهربهست دهن کۆپانه که یی دهکرد به بهربهست. (ت/۱/۲۳۷/۴ ز- ۶۷ ژ- ۴۹۹ ج- ۴).

۳۰۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعَدْتُمُونَا بِالْكَلْبِ وَالْجِمَارِ لَقَدْ رَأَيْتُنِي مُضْطَجِعَةً عَلَى السَّرِيرِ فَيَجِيءُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَتَوَسَّطُ السَّرِيرَ فَيُصَلِّي فَأَكْرَهُ أَنْ أُسْحَحَهُ فَأَنْسَلُ مِنْ قِبَلِ رِجْلِي السَّرِيرِ حَتَّى أُنْسَلَ مِنْ لِحَافِي). (الحديث: ۵۰۸ طرفه في: ۳۸۲). (۲۵۵)

(۲۵۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: ستره المصلى، رقم: ۵۰۲ = ۱۱۱۷.

(۲۵۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتراض بين يدي المصلى، رقم: ۵۱۲ = ۱۱۴۳.

هندی گهس له خزمهتی عائیشهی دایکی موسولماناندا (همزی خوی لږ بر) باسی
 نهوشتانهیان دهکرد که گوايه نه گهر به بهر دهم نویژ که ردا برپون نویژ که کی
 ده برن، وه گوتیان: سه گو که روژن نویژ ده برن! عائیشه ییش فهرمووی: نه مه
 چون قسه یه که، نیمه ی ژنان ده کهن به هاوتای سه گو که ر؟!

شتی وا راست نییه، چونکه ریکه وتوو ه من خوم له سهر تهخت راکشوم کاتی
 پیغه مبه ر (دروودی خودی لاس بر) ته شریفی دهاته وه، ریک له ناو مرپاستی چارپایه که ی من
 له سهری راکشابووم راده وه ستاو نویژی داده به ست، جائه گهر له وکاته دا بو کارئ
 هه لېستامایه حزم نه ده گرد که ریک روو به پرووی حه زرت راست ببه وه،
 له بهر نه وه به هیواشی له لای پاینی چارپایه که وه خوم دهنزیه وهو خوم له ژیر
 لیغه که مه وه ده کی شایه وه. (ت/۴/۱ = ز-۷۱ ژ ۴۶۶ = ش/د/ن).

۳۰۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي يَوْمٍ جُمُعَةٍ
 إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ شَابٌّ مِنْ بَنِي أَبِي مُعَيْطٍ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَدَفَعَ
 أَبُو سَعِيدٍ فِي صَدْرِهِ فَنَظَرَ الشَّابُّ فَلَمْ يَجِدْ مَسَاعًا إِلَّا بَيْنَ يَدَيْهِ فَعَادَ لِيَجْتَازَ فَدَفَعَهُ
 أَبُو سَعِيدٍ أَشَدَّ مِنَ الْأُولَىٰ فَتَنَالَ مِنْ أَبِي سَعِيدٍ ثُمَّ دَخَلَ عَلَىٰ مَرْوَانَ فَشَكَا إِلَيْهِ مَا لَقِيَ
 مِنْ أَبِي سَعِيدٍ وَدَخَلَ أَبُو سَعِيدٍ خَلْفَهُ عَلَىٰ مَرْوَانَ فَقَالَ مَا لَكَ وَلِإِنِّي أَخِيكَ يَا أَبَا
 سَعِيدٍ! قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ
 يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَدْفَعْهُ فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ
 شَيْطَانٌ). (الحديث ۵۰۹ - طرفه في: ۳۲۷۴) (۲۵۶)

نه بوسالڅ (همزی خوی لږ بر) فهرمووی: روژئ ههینی بوو، نه بوسه عیدی خودی
 نویژی ده کرد، شتیکی کردبوو به بهر به ست هه تا کهس به بهر
 نویژ که یدا نه روا، لویکیش له خیلئ نه بوموعیط ویستی به بهر نویژ که یدا
 تی به ری، نه بوسه عید نه یه یشت و پالیکي نابه سینگیه وهو ته سی پی کرده وه

دواوه، لاوهكهيش سهرنجی دا تهنیا له بهردهم نه ووهه پښه گوزمه ههیه، له بهرنه ووه دووباره ویستی له وپوهه بپروا، نه بوسه عیدیش دیسان پښه گهیه پښه نه داو نه مجاره توندتر له جاری یه کهم پالې پپوهی نا، لاوهكهيش قسهی ناشیرینی به نه بوسه عید گوت له سهرنه ووه، نه وجا چوو بولای مه پروان و له لای مه پروان - که نه و سهردهمه فهرانپروای سهرشاری مه دینه بوو - سکالای حالی له نه بوسه عید کردنه بوسه عیدیش (به دوا نه ودا) چوووه ژووړوه بولای مه پروان.

مه پروان عهرزی کرد: نهی نه بوسه عید: نهی باوکی سه عید! نه ووه چیتانه له گهل نه م لاوه دا، خوتوو نه و به پپي نایه تی قورنان، مامه و برازی نایینین، قورنان دمفه رموی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) که واته خیره وانیاونتان تیک چوووه؟

نه بوسه عید (پروای خوی لښ) فهرانمووی: به گوئی ی خوم له زاری پپروزی خوشه ویستم بیستووه، دروودی خودای له سهری، دهی فهرانموو: (نه گهر یه کیکتان به ره و به ره بهستی نوپزی ده کردو نه و به ره بهستی کردبو و به نیوانی خوی و خه لکی تر، هه تا که سی به بهردهم نوپزه کهیدا نه پروا، له وکاته دا یه کی تر ویستی به بهر نوپزه کهیدا تیپه پښه بانه هیلی و به دهستی پالې پپوهنی، جانه گهر کابرا هه رسره خهری یی کردو و به لاساری ویستی به بهر نوپزه کهیدا بپروا، بانه هیلی، نه گهر هه وازی نه هینا بابچی به گزیدا، چونکه نه و جوړه کرداره له پرفتاری شهیتانه و شهیتان نه ووهی پپده کا) (ت/۱/۲۴۰/۳-۶۹-ژ-۴۶۰-ج-۴).

۳۰۵- عَنْ أَبِي جُهَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ قَالَ أَبُو النَّضْرِ لَا أَذْرِي أَقَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ شَهْرًا أَوْ سَنَةً. (الحديث: ۵۱۰). (۲۵۷)

نہ بوجوہہ یم (رمزی خوی لہ ہر) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہر) فہرمووی: ناموشوکر کاتی لہبہردہمی نویژکہرہوہ رمت دہبی نہگہر بزانی بہوہ چہندی گوناہی تووش دہبی، حہزی دہکرد کہچل .. رابوہستایہو لہبہردہمیہوہ رمت نہبواہیہ. نہبونہضر (رمزی خوی لہ ہر) کہیہکیکہ لہفہرموودہ گیرہوہکانی نہم فہرموودمیہ، دمفہرموی: بوسری کوری سہعید کہنہمہی بو من گیراوتہوہ نازائم فہرمووی: چل روژ رابوہستایہ، یاچل مانگ، یاچل سال. (ت/۱/۲۴۰ ز ۶۹ ژ ۴۵۸ = ش/د/ت/ن).

۳۰۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَنَا رَاقِدَةٌ مُعْتَرِضَةً عَلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يُوتِرَ أَقْظَنِي فَأَوْتَرْتُ). (الحدیث: ۵۱۲ طرفہ فی: ۵۹۹۶). (۲۵۸)

عائیشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہر) دمفہرموی: گہلی جار وادمبوو من لہسر نویژنہکہی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہر) رادہکشامو دہخہوتم، پیغہمبہریش (دروودی خودی لہسر ہر) لہپشت منہوہ نویژی دہکرد، من لہسرشیوہی دانانی تہرم لہبہردہم نویژکہیدا، دہکہوتمہ نیوانی پیغہمبہرو رووگہیہوہ، کہواتہ نویژ کردن لہسر نہم شیوہیہ قہیدی نییہ، جاکاتی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہر) دہیویست نویژی وہتر بکا منی لہخہوہلدستان، وہترہکہمم دہکرد.

۳۰۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةً بِنْتُ زَيْتَبٍ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِأَبِي الْعَاصِ بْنِ رَيْعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا). (الحدیث: ۵۱۶ طرفہ فی: ۵۹۹۶). (۲۵۹)

(۲۵۸) أخرجه مسلم في الصلاة باب: الإعتراض بين يدي المصلي، رقم: ۵۱۲ = ۱۱۴۱.

(۲۵۹) أخرجه مسلم في المساجد وموضع الصلاة، باب: جواز حمل الصبيان في الصلاة، رقم: ۵۴۳ = ۱۲۱۲ - ۱۳۱۴.

ئەبوقەتادەى ئەنصارى (پەزىلەتلىك خەلىپە) فەرمانى: بەچاۋى خۇم پېغەمبەرم
 بىننى (دروۋى خەلىپە) بەرنوۋىزى بۇ مەردوم دەکرد، لەۋكاتەدا ئومامەى كىچى
 ئەبوعاصى بەسەر شەنەۋە بوو، كىچى زەمىنەبى كىچى پېغەمبەر بوو (دروۋى خەلىپە)
 جالەكەتلىك چەمىنەۋە (روكوع) دا دايدەنا، تاگەتلىك لەكوۋرەنوش ھەل
 دەسايەۋە ئەوسا دەيكرەۋە قەلەندۇشكانى. (ت/۱/۳۳۸/۱ ز-۱۱۳ ژ-۶۶۴ ج-۴). ئەم
 فەرمانى بەلگەيە لەسەر ئەم دوو مەبەستە گىرەنگە:

يەكەم: كارى كەم لەناۋ نوۋىزدا لەبەرناچارى دروستە.

دووم: لەفەتخولبارىدا دەفەر مەۋى: فاكەھانى دەفەر مەۋى: حىكمەتلىك ئەم
 ھەلگەرتلىك ئومامەيە لەم كاتەدا لەسەر ئەم شىۋەيە بۇ ئەۋەيە كە پېغەمبەر
 (دروۋى خەلىپە) بەكرەۋە بىسەلەننى كەكچىش ۋەك كوپ نازىزو خۇشەۋىست
 نازدارە، جىگەي قەدرە پىزە، ھەتتا ئەۋ باۋە كۆنە نەشەيە لەناۋ دلى
 عەرەبەكاندا بىسپىتەۋە، كەبەچاۋى سوۋك ۋە بەپىزەۋە تەماشاي كىچان دەکرد،
 ديارە كەنەمەيش لەسەر ئەم شىۋەيە لەناۋ نوۋىزى جەمەتەدا چاتر دەبى
 بەپەندە ئامۇزگارى بۇ عەرەبەكان، باشتەر لەۋ رەۋشە بەدە چاۋترسىنيان
 دەكا.. فەرمانىشتى عەسقىلەنى تەۋاۋ.

كەبىرەيى ھەبۋ، خەۋى بەشت دەزانى، ۋىستى بۇچاۋلىكەرى لاسكايى
 پېغەمبەر (دروۋى خەلىپە) بىكەتەۋە، گۈايە ئەۋىش دەۋىست بىسەلەننى ژن
 لەكۆمەلگەي ئىمەدا پىزدارە. كچۆلەيەكى ھەبۋ ناۋى ۋەك ناۋى (شەرىن) بوو،
 يەك دوۋجار دەيكرە قەلەندۇشكانى ۋە لەناۋ خەلگا ھاموشۋى پىۋە دەكردو
 ۋىنەي دەگرت لەتەلەفەزىۋنا پىشانى دەدا. بەلام فىل لەخودا ناكىرى، خودا
 پىنى نواند، كەكچەكەي گەۋرە بوو داي بەشوۋ، بەلام بەدەستى خەۋى
 مېردەكەي كۈشت ۋە مەندالەكانى ھەتەۋ كىرد. فتامل*.

۳۰۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يُصَلِّي عِنْدَ الْكَعْبَةِ وَجَمْعُ قُرَيْشٍ فِي مَجَالِسِهِمْ إِذْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ أَلَا تَنْظُرُونَ إِلَى هَذَا الْمُرَائِي... إِلَى آخِرِ الْحَدِيثِ). (الحديث: ۵۲۰ طرفه في: ۲۴۰). (۲۶۰)

ثم فہرموودمیہ لہ پیٹشہوہ رابوورد، پروانہ فہرموودہی ژمارہ: ۱۷۲ لہم شوینہدا لہناخرہوہ دمفہرموی: (ہاوملانی ثم بیرہ بہدہ لہعہنتو نہفرمت لہشوینن!).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۲) نامہ ی کاتہکانی نوٹز (کتاب مواقیت الصلاة)

۳۰۹- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ وَقَدْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا وَهُوَ بِالْعِرَاقِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ مَا هَذَا يَا مُغِيرَةُ أَلَيْسَ قَدْ عَلِمْتَ أَنَّ جَبْرِيلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ فَصَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ بِهَذَا أُمِرْتُ). (الحديث ۵۲۱- طرفه في: ۳۲۲۱، ۴۰۰۷) (۲۶۱)

موغیرہ ی کوپی شوعبہ لہوسہردہمہدا کہفہرمانپرہوای کووفہ بوو لہعیراق نوپژری عہصری دواخست، ٹہبومہسعودی ٹہنصاری (ہمزای غوی لہ بن) رؤیشت بووسہری و پپی فہرموو: ٹہمہچیہ؟ ٹہی موغیرہ! ٹایا نازانی کہ پیغہمبہر

(۲۶۰) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: مالقي النبي (صلى الله عليه وسلم) من اذى المشركين رقم: ۱۷۹۴ = ۶۴۲۵.

(۳۶۱) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: اوقات الصلاة الخمس رقم: ۶۱۰، ۶۱۱ = ۱۳۷۸، ۱۳۷۹.

(دروودی خودای لهسر بئ) فهرمووی: جوبرائیل (سهلامی خودای لی بئ) هاته خواروه بوئه وهی که فیتری نویژم بکا، جاهه رنوئیژری له کاتی خویدا بهرنوئیژییه که ی بوکرم، له پئیش دا نویژی نیومرۆم له گهڵ دا کرد، له کاتی عهصریش دا نویژی عهصره له گهڵ دا کرد، ههروا نویژی شیوان و نویژی خهوتنان و نویژی بهیانی، ههرنوئیژری له کاتی تایبهتی خویدا له گهڵ جوبرائیل دا کردم) له پاشا چه زهت (ههزی خوی لی بئ) فهرمووی: (خودای گهوره فهرمانی پئ کردووم به کردنی ئەم پینج نویژه له پینج کاته دا). (ت ۱/۱۹۳/۱ = ز- ۴۷ ژ- ۳۴۸ ج- ۴ = ش/د/ن).

۳۱۰ - عَنْ حُذِيفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ أَيْكُمْ يَحْفَظُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْفِتْنَةِ قُلْتُ أَنَا كَمَا قَالَ قَالَ إِنَّكَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَيْهَا لَجَرِيءٌ قُلْتُ فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ قَالَ لَيْسَ هَذَا أُرِيدُ وَلَكِنْ الْفِتْنَةُ الَّتِي تَمُوجُ كَمَا يَمُوجُ الْبَحْرُ قَالَ لَيْسَ عَلَيْكَ مِنْهَا بَأْسٌ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا أَبَا مَغْلَقًا قَالَ أَيْكُسَرُ أَمْ يَفْتَحُ قَالَ إِذَا لَا يُغْلَقُ أَبَدًا قُلْنَا أَكَانَ عُمَرُ يَعْلَمُ الْبَابَ قَالَ نَعَمْ كَمَا أَنَّ دُونَ الْقَدِ اللَّيْلَةَ إِنِّي حَدَّثْتُهُ بِحَدِيثِ لَيْسَ بِالْأَغَالِيطِ فَهَبْنَا أَنْ نَسْأَلَ حُذِيفَةَ فَأَمَرَنَا مَسْرُوقًا فَسَأَلَهُ فَقَالَ الْبَابُ عُمَرُ). (الحديث ۵۲۵ - أطرافه: ۱۴۳۵، ۱۸۹۵، ۳۵۸۶، ۷۰۹۶) (۲۶۲)

خوده یفه (ههزی خوی لی بئ) فهرمووی: له خزمهتی عومهردا دانیشتبووین، فهرمووی: کێتان فهرمایشته که ی پئغه مبهری (دروودی خودای لهسر بئ) له باره ی ناژاوه فهرتنه کانه وه له بهره؟ منیش گوتم: من له بهرمه دهق وهک خوی فهرموویهتی، عومهردا فهرمووی: به راستی تو کووی لی ناکه یته وهو چاونه ترسی دوورنییه له خوته وه سه بارمت به فهرتنه کان شتی بلێی! منیش عهرزیم کرد:

حەزەرت (پەزە خەوی لێ بێ) دەیفەرموو: ئەو ئاشووب و ئازاوەیە کە تووشی بیاو دەبێ، بەهۆی کەس و کار و مال و منال و هاوسێ و دراوسێوە، نوێژ و رۆژوو خێرکردن و فەرمانکردن بەچاکە و نە ی کردن لەخراپە، دەبن بەکەفارمتی و پاکی دەکەنەو.

عومەر (پەزە خەوی لێ بێ) فەرمووی: مەبەستم ئەمەنییە، بەلکوو لەو فیتنە و ئازاوەیە دەپرسم کەوێک شەپۆلی دمریا شەپۆل دەدا، گوتم: قوربان! ئەو دمیان زیانی بۆتۆنابێ، ئەو وەڵەپشتی دمرگایەکی داخراوە، ئەو دمرگایە و لەنیوانی تۆ و ئەودا، تائەو دمرگایە داخرابێ ئەو ئازاوەیە روونادا.

فەرمووی: جانا یا ئەو دمرگایە دەشکێنرێ یادەکرێتەو؟ گوتم: دەشکێنرێ. فەرمووی: کەواتە هەتا هەتایە داناخێتەو. بێژرا: ئایا عومەر دەیزانی مەبەست لەو دمرگایە چییە؟ حوزەیفە فەرمووی: بەلێ زۆرباش ئەو دمرزانی، وێک سوور دەیزانی کە پۆز رۆشت شەو دادی، ئاواش دەیزانی کە مەبەست لەو دمرگایە چییە، چونکە من فەرموودەیهکی دروست و قسەیهکی دۆغری وام بۆیگێڕایەو کە هەلەشەو پەلەشەوتیکەل و پیکەل نەبێ! جا لەحوزەیفە پرسیار کرا: ئەو دمرگایە کێ بوو؟ فەرمووی: عومەر خۆی بوو، واتە: هەتا عومەر لەزێاندابی ئازاوە سەرھەل نەدا. (ت/۵/۷۲/۱)

۳۱۱- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْ هَذَا قَالَ لَجَمِيعِ أُمَّتِي كُلِّهِمْ). (الحديث ۵۲۶ - طرفه في: ۴۶۸۷) (۲۶۳)

ئەبەنەمەسعوود (پەزە خەوی لێ بێ) فەرمووی: جاری پیاوی ماچی لەئافەرتی دەسەنێ، لەپاشان هاتە خەزەمتی حەزەرت (پەزە خەوی لێ بێ) وئەمەمی باس کرد بۆی،

جاخودا ئەمەى ناردەخوارەو: (أقم الصلاة طرفى النهار وزلفاً من الليل إن الحسنات يذهبن السيئات) ۱۱/۱۱۴ - واتە: ھەموو شەوو رۆژى پىنج نۆیژە فەرزەکان لەکاتى خۆياندا بەرپک و پیکى بکەن، دلتيا بن کەئەم نۆیژانە لەکردهو ھەرباشەکانى ئیوون، بەراستى کاریکى فرەجوان و شیرین، بزانی کەياسايەکى دامەزراوى خودایى یە، کەکردهو ى باش و کارى چاکەو رەفتارى جوان، ھەمیشە کردهو ى خراب و تاوان لادەبەن و گوناھ دەسپرنەو. پیاو ەکەیش گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا! ئەمە بەتایبەتى ھەر بۆمن وایە؟ فەرمو ى: (ئەم برپارە بۆگشت ئۆمەتەکەمە بۆھەمو ىان ھەروایە). (ت/۱/۱۸۵/۹ ز-۴۲ ژ-۳۳۱ ج-۴ = ش/د/ت).

وعنه في رواية: (لن عمل بها من أمتي):

ديسان لەو ەو ە لەگێرانی ەمەکا: (بۆھەمو ى کەسى لەنەتەو ى من - واتە لەگەلى ئىسلام سەرچەم - کەکار بەم ئایەتە بکەن).

۳۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ ثُمَّ بَرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْ اسْتَرْذَنُ لَرَأَيْتَنِي (الحديث ۵۲۷- أطرافه في: ۲۷۸۲، ۵۹۷۰، ۷۵۳۴) (۲۶۴)

عەبدوللا (رەزای خوای لى ە) فەرمو ى: لەپێغەمبەرم پرسى کام کارو کردهو ى زۆر خۆشەو ىستە لەلای خوای گەورە؟ فەرمو ى: (نۆیژى فەرز لەکاتى خۆى دا)، گوتەم: باش ئەو چى تر؟ فەرمو ى: (باش ئەو باشبوون لەگەل باوک و دایک). گوتەم: باش ئەو چى تر؟ فەرمو ى: (خەباتگێرپان و تیکۆشان لەرپگەى خودا دا، ئیبنو مەسعود فەرمو ى: (ئەمانەم لەدەمى پێغەمبەر خۆى بیستوو، وئەگەر لەم بارەى ەو زیاتریشم لى داوا بکەرایە بۆى پتر دەکردم).

۲۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (اللَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ ذَرْبِهِ قَالُوا لَا يُبْقِي مِنْ ذَرْبِهِ شَيْئًا قَالَ فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا). (الحديث ۵۲۸). (طرفه في: ۲۴۱). (۲۶۵)

ئەبۇھورەیرە (مەزەبى خەۋى لىن بىن) فەرمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بىن) فەرمۇۋى: پېم بلّين ئەگەر جۇگە ئاۋى لەبەر دەرگای يەككىكتانابى، وەھەموو رۇزى پېنج جار خۇى تيا بشۇرى ئايا هيچ چلكى پىۋە دەمىنى؟ ياران گوتيان: ئەھ هيچ چلكى پىۋەنامىنى، فەرمۇۋى: (دەئەمە وپنەى ئەم پېنج نۇپزە فەرزەيە، خودا گوناھيان پى دەكوژىنىتەوھ). (ت/۱/۸۳ / ۵ = ز-۴۳ ژ-۳۲۶ ج-۴ = ش/ت/ن).
 ۳۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ وَلَا يَسْطُ ذِرَاعِيهِ كَالْكَلْبِ وَإِذَا بَرَقَ فَلَا يَزْفَنُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ). (الحديث ۵۳۲) (۲۶۶)

ئەنەس (مەزەبى خەۋى لىن بىن) فەرمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بىن) فەرمۇۋى: كاتى لەكپنووش سەرھەلدەبىر پىشتان پىك راست بىكەنەوھ، لەناو كورپنووشىش دا، لەچەشنى سەگ كەلەسەردەم رابكىش ئاۋا بالتان لەسەر زەۋىيەكە رامەخەن، وەھەركاتى تفى، يابەلغەمىكتان رۇكرد، رۇى مەكەنە بەردەمى خۇتان، ھەروا لەلاى راستىستانەومرۇى مەكەن، چونكە رازو قسەى نەينى ى بەندە لەگەل پەرومردگاریدا جارى وادەبىى رۈوبسەرۈودەبىى، جارى وادەبىى لەلاى راستەوودەبىى). (ت/۱/۲۷۶ / ۲ = ز-۸۵ ژ-۵۲۹ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

(۲۶۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: المشي الى صلاة تمحي الخطايا. رقم/ ۶۶۷ = ۱۵۲۰.

(۲۶۶) انظر رقم: ۲۵۷- أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتدال في السجود ووضع الكفين على الأرض (شرح نووي/ ۲۰۹/ ۴) المترجم = ۱۱۰۲.

روونکردنه‌وه:

بروانه فهرمووده‌ی ژماره: ۲۵۷ و ۲۵۶ و ۲۵۸ که له پێشه‌وه له‌باسه‌کانی مزگه‌وتدا رابوو و ردن.

له‌عه‌ینی و له‌فه‌تحو‌لباریدا ده‌فه‌رموئ: مه‌به‌ست له‌ (اعتدال) له‌كوپ‌نووشدا نه‌وه‌یه: كه‌نوێژخوێن هه‌ردوو ئه‌ژنۆی و به‌ری ده‌ستی و ته‌وێلی له‌سه‌ر نوێژگا‌كه‌ی دابنۆ، قوورسی سه‌ری ب‌خاته سه‌ر شوێن كوپ‌نووشه‌كه‌ی و هه‌ردوو ئانی‌ش‌كی له‌زه‌وی به‌رزموه‌ ب‌كا، هه‌روا له‌ لاقه‌بره‌غه‌كانی خۆشیه‌وه كه‌مێ دووریان ب‌خاته‌وه‌، خۆی نه‌نووسینێ به‌یه‌كه‌وه‌و متیش نه‌بێ به‌زه‌وییه‌كه‌وه‌، له‌هه‌مان كاتا لای خوارووی له‌شی كه‌مێ به‌رزتر بێ له‌لای سه‌رووی بالای، وه‌له‌م كرده‌ران‌ه‌دا راده‌ی میانه‌و هه‌ددی وه‌سه‌ط ب‌گرێ، كه‌مێكیش س‌كی له‌پانه‌كانی به‌رزموه‌ ب‌كا، به‌مه‌ ده‌گوترێ ئیعتیدال له‌نیوان خۆگرمۆله‌ كردن و خۆف‌شه‌وه‌كردندا.

۳۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ وَاشْتَكَّتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا فَقَالَتْ يَا رَبِّ أَكُلْ بَعْضِي بَعْضًا فَأَذِنَ لَهَا بِنَفْسَيْنِ نَفْسٍ فِي الشِّتَاءِ وَنَفْسٍ فِي الصَّيْفِ فَهُوَ أَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الْحَرِّ وَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الزَّمْهِرِيرِ). (الحديث ۵۳۷- طرفه في: ۳۲۶۰) (۲۶۷)

ئه‌بوهوره‌یره (زما‌ی خ‌وای ل‌ی ب‌ن) فه‌رمووی: پێغه‌م‌به‌ر (دروودی خ‌ودی له‌سه‌ر ب‌ن) فه‌رمووی: (كاتێ گه‌رما دادی، به‌فینکی نوێژی نیوه‌ر‌پۆ ب‌که‌ن و ماوه‌یی د‌وای ب‌خه‌ن، له‌قرجه‌ی گه‌رما‌ی نیوه‌ر‌پۆدا مه‌یکه‌ن، چونکه‌ قرجه‌ی گه‌رما له‌ها‌ل‌وای ناگری د‌وژه‌خه‌، ناگر له‌لای خ‌ودا س‌کا‌لا له‌حالی خ‌ۆی ده‌کا‌و ده‌لێ: ئه‌ی په‌روم‌ردگا‌رم!

ناوسكى خۆمم خواردۇتەوۋو پېشاۋم بەسەريەكا، لەناو خۆما پەنگم خواردۇتەوۋ، پىشۋويەكم بدمرئ، جابخودا رېگەى دا كەدوو ھەناسەبدا، ھەناسەيى لەزستانا ھەناسەيى لەھاوينا، دەى قرچەى گەرمای ھاوینو تەشقى سەرمای زستان - كەنئوۋ ھەستيان پئى دەكەن - بریتين لەو دوو ھەناسەيەى دۆزەخ، كەلەزستان و ھاوينا دەيان دا). (ت/۱/۱۹۷/۸ ز-۴۷ ژ-۳۵۵ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

بۆنموونە لەسەر لىكۆلئىنەوۋى پىسپۇرپانە، ھەتا بەباشى لەكۆرۇكى دەقو ئامازەى ئەم فەمايشتە نەستەقانە حالى بىينو، شوين بۆچوونى لاوازی ناپسپۇرپان نەكەوين، ئەم نموونە لەشيكردنەوۋو بۆچوونى جياجيا، لەفەتحولبارى يەوۋ، راگويز دەكەم:

(راجيايى ھەيە لەناو زانايانا، كەنايا ئەم سكالايە، بەزمانى حالە، يابەزمانى گوتارە؟ ھەردەستەيى يەكئ لەم دوورايەى بەلاوۋ پەسەندە، ئىبنوعەبدولبەر دمفەرموئ: ھەريەكئ لەم دوو فەرمایشتەرووى ئاراستەى ھەيە، وموینەى تری لەدەقى ئايینی دا ھەيە، بەلام بۆچوونى يەكەم دامەزراوترە) قازى عەيازىش دمفەرموئ: (راى يەكەم ديارى ترە) قورطوبى دمفەرموئ: (گفتەو لەفظەكە بپررئ بەسەر حەقىقەتدا، شتى وا بۇخوا كارىكى ئەستەم مەحال نىيە، لەم جىگەيەدا، ھەركاتىكىش پىغەمبەرى راستگۆ، لەبابەت كارىكى واو، كەپروودانى لەتوانادا ھەبئ، وەپئويستى بەتەئويل (ساخ كردنەوۋ) نەبئ، ھەوائىكى راگەياندا، لەكاتى وادا ئەم فەرمایشتە بپررئ بەسەر واتاى راستەقىنەيى دا باشترە، نەك بەسەر واتاى مەجازىدا) نەومویش ھەروا دمفەرموئ: بۆيە دمفەرموئ: بپيینی بەسەر راستەقىنەيىدا دروستى تەواوۋ. تۆرپشتىش ھەروا دمفەرموئ: بەلام شىخى بەيضاوى دمفەرموئ: (بپيینی بەسەر واتاى مەجازىدا لەبارترە: كەواتە: مەبەست لەسكالای دۆزەخ كۆپەسەندنو تاو سەندنيەتى، وەمەبەست لەوۋ كەدەلئ ناوسكى خۆمم خواردۇتەوۋو پېشاۋم بەسەريەكا،

پالەپەستۆو بەسەریه‌کا ترشانی پارچه‌کانیه‌تی، وەمەبەست لەهەناسەدانی بریتی یە لەو گەرماو سەرمایه‌ی کەلێ ی دەرده‌چێ. زەینی کۆری مونی‌ریش دمه‌رموئ: هەلبژاردە برینیه‌تی بەسەر واتای راستەقینەدا، چونکە شتی وا لەتوانای دەستەلاتدا هەیه، وەله‌بەر ئەو‌هیش گەرچی گوتار نیستی‌عارە دەکری بۆتە‌عیر لە‌حالی، وەشتی واکاریکی ناسراو و بی‌سراو، لە‌گوفتو‌گۆدا، بە‌لام لە‌سەر ئەم شیوه‌ی وا لەم فەرموودەدا، دوورە لە‌مە‌جازه‌وه، لە‌شی‌وازی گوفتو‌گۆی ناسایی کە‌باوو سانایی بی‌ بە‌دمرە، چونکە ئە‌وم‌تا لە‌سەر‌ماتاو و‌شە‌ی سکالا بە‌کار‌هێ‌نراو، ئە‌وسا روون کراو‌تە‌وه کە‌دم‌قی سکالا‌کە چۆ‌نه، سکالا‌کە فە‌بوول‌کراو و پێ‌گە‌ی پێ‌ دراو و دوو‌هە‌ناسە‌ بد‌او، دوا‌یی روون‌یش کراو‌تە‌وه کە‌هۆ‌ی سەر‌مای زستان و گەر‌مای هاوین ئە‌و دوو هە‌ناسە‌ی دۆ‌زه‌خە، وە‌هە‌ناسە‌کان‌یش تە‌نیا دوان و بە‌س). فەر‌مایشتی فە‌ت‌حول‌باری تە‌واو.

و‌شە‌یه‌کی دل هە‌ژین: لە‌عە‌ینی دا دمه‌رموئ: ئە‌مە بە‌ل‌گە‌یه لە‌سەر ئە‌وه کە‌دۆ‌زه‌خ شت تی‌ دە‌گا و هۆ‌شی هە‌یه، لە‌کتی‌با دە‌لێ: شت نی‌هە کە‌وه‌ک بە‌هە‌ست و دۆ‌زه‌خ گوی‌ی سووک بی. هە‌روا لە‌پ‌ی‌وا‌یه‌ت دا هات‌وو‌ه کە‌ دۆ‌زه‌خ گوفتو‌گۆ لە‌گە‌ل حە‌ز‌م‌ت (م‌زی‌خو‌ی ل‌ح بی) دا دە‌کا، وە‌بان‌گی موس‌و‌ل‌مان دە‌کا: (تی‌پەر‌پە ئە‌ی خاو‌ن ب‌پ‌وا، و‌اشە‌وقی روون‌اکی تو‌ گ‌ری منی کو‌ژانە‌وه!).

٣١٦- عَنْ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَرَادَ الْمُؤَذِّنُ أَنْ يُؤَذِّنَ لِلظَّهْرِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْرِدْ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُؤَذِّنَ فَقَالَ لَهُ أَبْرِدْ حَتَّى رَأَيْنَا فِيءَ الثَّلُولِ). (الحدیث: ٥٣٩ طرفه فی: ٥٣٥). (٢٦٨)

نه بوذمری غیفاری (همزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: لہسہ فہریکا لہ خزمہ تی
 پیغہمبہردا بووین، بانگدر کہبیلال بوو، ویستی بانگی نیومرؤ بدا،
 پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہیں) پیی فہرموو: (بیخہرہ فیئکی) لہپاشا پاش ماوہیی
 تریش بیلال ویستی بانگ بدا، دیسان پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہیں) پیی فہرموو:
 (زیاتریش بیخہرہ کاتی فیئکی) ئیتر ہہموو جارئ کہبیلال دہیویست بانگ
 بدا، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہیں) پیی فہرموو: (زیاتریش بافیئک ہی) ہہتا
 روانیمان واتہ تہپولکہکانی دہورو بہرمان سیبہری لای ئیوارہیان بوپہیدا
 بوو، ئہوجا حہزہمت (همزی خوی لیں ہیں) پیگہی بیلالی دا بانگی ئہو نیومرؤیہی دا).

۳۱۷- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ حِينَ زَاغَتِ الشَّمْسُ فَصَلَّى الظُّهْرَ فَقَامَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَذَكَرَ السَّاعَةَ فَذَكَرَ أَنَّ فِيهَا أُمُورًا عِظَامًا ثُمَّ قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَسْأَلَ عَنْ شَيْءٍ فَلْيَسْأَلْ فَلَا تَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَخْبَرْتُكُمْ مَا دُمْتُ فِي مَقَامِي هَذَا فَأَكْثَرَ النَّاسُ فِي الْبُكَاءِ وَأَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ خُذَافَةَ السَّهْمِيُّ فَقَالَ مَنْ أَبِي قَالَ أَبُوكَ خُذَافَةُ ثُمَّ أَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَبَرَكَ عُمَرُ عَلَى رُكْبَتَيْهِ فَقَالَ رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا فَسَكَتَ ثُمَّ قَالَ غَرِضْتُ عَلَى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ آتِفًا فِي غَرَضِ هَذَا الْحَائِطِ فَلَمْ أَرَ كَالْخَيْرِ وَالشَّرِّ). (الحديث: ٥٤٠ طرفه في: ٩٣). (٢٦٩)

ئہنہسی کوپی مالیک (همزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: خہلک گہل پرسیاریان لہ
 پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہیں) دہکرد، بگرہ بہپرسیار بیزاریان کردبوو، جارؤزی
 حہزہمت (همزی خوی لیں ہیں) لہوکاتہدا کہخور لہناومرپاستی ئاسمان لادہدا کہسہرہتای
 نویژی نیومرؤیہ، لہمال دمرچوو نویژی نیومرؤی کرد، ئہوسا رؤیشتہ
 سہردوانگہو بہراوہستانہوہ وتاریکی فہرموو، باسی قیامہتی کردو باسی
 ئہوہی کرد کہزور کاری گہورہو کارہساتی سامناکی تیادا روودہدا، ئہوجا

فهرمووی: (ههركهسێ چهزی له چی پرسیارێكه باپرسیار بكا، ههرجی شتیكم ئی پرسیار بکهن پیتان دهئیم، مادام لهم شوینهدا بهم).

كاتی مهردوم حالهكهیان بینسی، ترسیان ئی نیشت و زۆر گریان، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سهر بێ) خوش خوش دهیغه رموو: (دهی پرسیارم ئی بکهن) جاعبدو ئلای کوری حوزافه ی ئهل - سههمی ههئسا گوتی: باوکی من کییه؟ فهرمووی: باوکی تو حوزافه یه (نیتر خوش خوش هه ر دهیغه رموو: (دهی پرسیارم ئی بکهن) جاعومهر مهترسی ئهوهی ئی نیشت که ئه مه هه ره شه بی و سه ره تابێ بۆهاتنی سزایه کی سهخت، له به ره ئه وه عومهر هات به چۆکا و فهرمووی: خودامان به په رومردگاری خۆمان قه بوو له و، ئیسلاممان به ئاین قه بوو له، موحه ممه دمان به پیغه مبه ر قه بوو له. ئه وسا چه زره ت خامۆش بوو، له پاشتر فهرمووی (دروودی خودی له سهر بێ): (هه رگیزاو هه رگیز وهك ئه مرۆ له بابه ت چاکه و له بابه ت خراپه وه شتم نه دیوه، چونکه به هه شت و دۆزه خیان هیئایه به رچاوم و له پال ئه م یواردا وینه ی هه ردووکیانم دی!) (ت/ ١ / ٢٢٦٩)

٣١٨- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الصُّبْحَ وَأَحَدُنَا يَعْرِفُ جَلِيسَهُ وَيَقْرَأُ فِيهَا مَا بَيْنَ السَّتَيْنِ إِلَى الْمِائَةِ وَيُصَلِّي الظُّهْرَ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ وَالْعَصْرَ وَأَحَدُنَا يَذْهَبُ إِلَى أَقْصَى الْمَدِينَةِ ثُمَّ رَجَعَ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ وَكَسَيْتُ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَلَا يَبَالِي بِتَأْخِيرِ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ ثُمَّ قَالَ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ). (الحديث ٥٤١ - أطرافه في: ٥٤٧، ٥٦٨، ٥٩٩، ٧٧١) (٢٧٠)

ئه بو به رزه (هه زای خوی له بێ) فهرمووی: جاران پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بێ) کاتی که له نوێزی به یانی ده بووه، به ری دنیا رووناك ده بووه، به رهنگیکی واکه هاو نیشینی خۆمان ده ناسییه وه، به لام له سه ره تای نوێژ دابه ستنه وه به باشی

نہ ماندہ ناسیئہ وہ، پیغہ مبہر (دروودی خودای لمسر بہ) دەوری شہست نایہت تادەوری سەد نایەتی تیا دەخویند. ئەو کاتەیش نوێژی نیومرۆی بۆ دەکردین، کە خۆر لادەدا بەدیمەن لە ناومرپاستی ئاسمان، کە نوێژی عەصریشی بۆمان دەکرد هێشتا خۆر بەگور بوو، بەتین بوو، هەمان بوو لەپاش نوێژی عەصر دەچوو بۆئەو پەڕی مەدینە، کە دەهاتەو هێشتا خۆر بەگور بەتین بوو، ئەبومینہال فەرمووی: ئەو گوتە یەم لەیاد نەماوە کەئەبوبەرزە بۆکاتی داہاتی نوێژی شیوان فەرمووی، ئەبوبەرزە فەرمووشی: حەزرت (مەزای خوی لێ بہ) هەتا سیئەکی شەویش دەربەستی دواخستنی نوێژی خەوتنان نەبوو). (ت/۱/۱۹۶/۴ = ز-۴۷-۳ ۲۵۳-ج-۴).

۳۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِالْمَدِينَةِ سَبْعًا وَثَمَانِيًا الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ). (الحديث ۵۴۳- طرفاه في: ۵۶۲، ۱۱۷۴) (۲۷۱)

ئەبەنوعەبباس (مەزای خودایان لێ بہ) فەرمووی: جارە جارە پیغە مبہر (دروودی خودای لمسر بہ) لە مەدینە، نوێژی نیومرۆو عەصری کۆدەکردەووە بە جەمەع هەشت رگاتی دەکرد، بەلام بەدوو جار، لەپیشا چوار رگات نوێژی نیومرۆی دەکردو سلاوی دەدا یەو، دوابەدوای ئەو یەگسەر چوار رگات نوێژی عەصری دەکردو سلاوی دەدا یەو، هەر وەها شیوان و خەوتنانیشی کۆدەکردەووە بەگۆکردنەووە حەوت رگاتی دەکرد بەلام بەدو سلاو دانەووە). (ت/۱/۲۰۲/۵ = ز-۴۹-۳ ۳۷۰-ج-۴ ش/د/ت/ن).

روونکردنەووە:

پیشەوا عەسقەلانی لەفەتحو لباریدا، دەر فەرمووی: کۆمە ئێ لەپیشە وایانی شەریعەت، بەپێی روائەت (ظاہیر) ی ئەم فەرموودمە، بپاریان داو،

که جه مع و کۆکردنه وهی دوو نویژ له مائه وه بۆ نیشته جی، به بی به هانه، جاروبار دروسته، به مهر جی ئەم جه معه نهکا به پیشه هه می شه بی، وهک ئیبنوسیرین و رمبیه و ئەشهه ب و ئیبنولونزیر و قه ففالی که بیر، خه طابی دمفه رموی: کۆمه لی له دهسته ی فهرمووده (ئه صحابی حه دیث) یش هه مان رایان هه یه، به لکه شیان فهرمووده که ی موسلیمه، که له کۆتای یه که یدا دمفه رموی: عهرزی ئیبنو و عه بباسم کرد: پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه ر) له به رچی ئاوی کردوه، به بی ئەوه که له سه فه ردا بی، یاترسی دوژمنی هه بی، یاباران بی، نویژی کۆکردۆته وه؟ فهرمووی: مه به سستی پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه ر) له م کۆکردنه وه ئەوه مبوو نه ته وه که ی تووشی سه راسی و نارچه ته نه کا. فهرمایشتی عه سه قه لانی هاته کۆتایی. منیش که وه مرگێرم ده ئیم: کارکردن به م رایه بۆ هه موو که سی دروسته، چونکه ئەم زانایانه هه موو خاوه ن پایه به رزن، به لام به مهر جی، وهک ئەوه زانایانه دمفه رموون، کۆکردنه وه که له به رپیویستی بی، واته: له به ر حاجه ت، وهک ئەوه نویژ که ره له و کاته دا کاریکی گرنگی هه بی، مه سه لا پزیشک بی و خه ریکی عه مه لیات بی، کریکار بی و سه ر که رمی کار بی و ده سستی نه په رژی ده ست له کاره که ی هه لبرئی.

۳۲۰- عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ قِيلَ لَهُ: (كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ؟ فَقَالَ كَانَ يُصَلِّي الْهَجِيرَ الَّتِي تَدْعُوْنَهَا الْأَوَّلَى حِينَ تَذْخَضُ الشَّمْسُ وَيُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَرْجِعُ أَحَدَنَا إِلَى رَحْلِهِ فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ وَكَسِيَتْ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَكَانَ يَسْتَجِبُ أَنْ يُؤَخَّرَ الْعِشَاءُ الَّتِي تَدْعُوْنَهَا الْعَتَمَةَ وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا وَكَانَ يَنْقُتِلُ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ حِينَ يَعْرِفُ الرَّجُلُ جَلِيْسَهُ وَيَقْرَأُ بِالسِّتَيْنِ إِلَى الْمِائَةِ). (الحديث ۵۴۷ طرفه في: ۵۴۱). (۲۷۲)

سه ییاری کوری سه لاهه ده فهرموی: له خزمهت باوکم دا چووین بوخزمهتی نه بوبه رزه ی نه سه له می (دزمی خوی لی بی) باوکم عهرزی کرد: پیغه مبه ری خودا (دروودی خواد لی بی) نویژه فهرزه کانی چۆن ده کردو له که یا ده یکردن؟ فهرمووی: نویژی قرچه ی نیوه پوی نه وکاته ده کرد که خۆر له ناوم پرستی ئاسمان لاده دا، که ئیوه پی ی ده لئین: نویژی یه که م. کاتی عه صریشی مکرد خۆر هیشتا زیتو زیندوو بوو، واته: به گورو به تین بوو، زمرده ل نه گه رابوو، جاری واده بوو هه مان بوو له پشت پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی) نویژی عه صری به کۆمه لی ده کردو ده گه راپیه وه بۆ ماله وه ی که له وه پری مه دینه وه بوو، وه ل حال هیشتا خۆر زیتو به گورو بوو، سه ییار فهرمووی: له یادم نه ماوه که نه بوبه رزه سه بارهت به کاتی نویژی شیوان چی فهرموو، ده ستووری هه زمهت (دزمی خوی لی بی) وابوو: له پیش کردنی نویژی خه وتناندا هه زی له نووستن نه بوو، له پاش کردنی نویژی خه وتنانیش هه زی له گو ف تو گو نه بوو، کاتی کیش له نویژی سه به ینی ده بووه بیا و هاو نشینی خوی ده ناسییه وه، هه زمهت (دزمی خوی لی بی) ده وری شه ست نایهت تاسه د نایهتی له نویژی به یانیدا ده خویند). (ریاض الصالحین/ ٤/ ١٣٦٦/ ١).

راقه و شیکردنه وه:

نه بوبه رزه له موسو لمانه پیشینه کانه، ئاماده ی ئازاد کردنی شاری مه که که بووه، له وه دوایش هه تا هه زمهت (دزمی خوی لی بی) ومفات ده کا هه ر له خزمه تیدا غه زا ده کا، له شه ست و چواری کۆچیدا له مه رو، یاله به صره، یاله بیابانی سه جستان ده مرئ، چوار فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه.

٣٢١- عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَخْرُجُ الْإِنْسَانُ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَتَجِدُهُمْ يُصَلُّونَ الْعَصْرَ). (الحديث ٥٤٨ - أطرافه في: ٥٤١، ٥٥٠، ٥٥١، ٧٣٢١) (٢٧٣)

ئەنەسى كۆرى مالیک (رەزى خوى لىن بىن) فەرموۋى: جاران لەسەردەمى پېغەمبەردا كاتى نوپۇزى عەصرمان دەکرد، ھەمان بوو لەپاش نوپۇز دەچوو بوخىلى بەنى عەمرى كۆرى عەوف كەلەقوباء بوون، كەدوو ميل لەمەدینەو دەوور بوون كەدەگەيشتە ئەوئ دەپروانى خەرىكى نوپۇزى عەصرن).

٣٢٢- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً حَتَّىٰ قَيْدَهُبُ الدَّاهِبِ إِلَى الْعَوَالِي فَيَأْتِيهِمُ وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً وَبَعْضُ الْعَوَالِي مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَىٰ أَرْبَعَةِ أَمْيَالٍ أَوْ نَحْوِهِ). (الحديث ٥٥٠) (٢٧٤)

ديسان ئەنەس (رەزى خوى لىن بىن) فەرموۋى: جاران كە پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) جەماعەتى نوپۇزى عەصرى بۆمان دەکرد، ھىشتا خۆر بەرزو بەتىن و بەشەوق بوو، ھەبوو دەچوو بۆ عەوالى، كەدەگەيشتە ئەوئ ھىشتا ھەر خۆر بەرزبوو، عەوالى جەند گوندىك بوون لەدەورى مەدینە بوون، نزيكەكەيان دوو ميل بوو، دوورەكەيان ھەشت ميل دەبوو، ھەيان بوو دەورى چوار ميل دەبوو).

٣٢٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الَّذِي تَقَوُّتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَنَّكَ تَوَتَّرَ أَهْلُهُ وَمَالُهُ. (الحديث ٥٥٢) (٢٧٥)

ئىبنوعومەر (رەزى خويان لىن بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) فەرموۋى: (ھەركەسى نوپۇزى عەصرى بچى وەك ئەو ھەوايە كەمال و منالى بەفیرۆدابىن) (ت/١/١٩٠/٤ ز-٤٤ ژ-٣٤٠ ج-٤ = ش/د/ت).

(٢٧٤) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب استحباب التكبير بالعصر، رقم: ٦٢١-١٤٠٧.

(٢٧٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: التغلض في تقويت صلاة العصر،

۳۲۴- عَنْ بَرِيدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّهُ قَالَ فِي يَوْمٍ ذِي غَيْمٍ: فَقَالَ بَكْرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ. (الحديث ۵۵۳ - طرفه في: ۵۹۴)

ئەبومەلیح (رمزی خوی لى بى) فەرمووی: لەغەزایەکا، لەڕۆژیکی هەورە روژدا، لەگەڵ بورەیدەدا بووین، فەرمووی: زوو نوێژی عەصر بکەن چونکە پێغەمبەر (مروودی خودی لەسەر بى) دەفەرموێ: (هەرکەسێ نوێژی عەصر نەکا کردەى ئەو و بردهى با). (ت/ ۱/ ۱۹۱/ ۵ + -ز- ۴۴-ژ- ۳۴۱ چ- ۴ = رياض الصالحين ۳/ ۸۳۵/ ۶).

رافە و شیکردنەو:

بورەیدەى کورێ ئەل - حوصەیب (رمزی خوی لى بى) هاوڕێی پێغەمبەرە، سەدوشت و چوار فەرموودەى لە پێغەمبەرەو گێراوەتەو، سێ فەرموودەى لەبوخاریدا هەیە، لەمەرو لەکاتی غەزاکردندا وەفاتی کردووە، دوواترین هاوڕێی پێغەمبەر (مروودی خودی لەسەر بى) بوووە کە لەخۆراسان لەسائی شەست و دوو دا مردووە، رمزای خودای ئى بى.

۳۲۵- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً يَغْنِي الْبَدْرَ فَقَالَ إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا ثُمَّ قَرَأُ وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ). (الحديث ۵۵۴ - اطرافه في: ۵۷۳، ۴۸۵۱، ۷۴۳۵، ۷۴۳۶) (۲۷۶)

جەریر (رمزی خوی لى بى) فەرمووی: شەوێ لەخزمەتى حەزەرت دا بووین، شەوێ چاردەى مانگ بوو، تەماشایەکی مانگی کردو فەرمووی: چۆن ئیستاکە

هه مووتان به ناسانی و ناسوودمی ئەم مانگە دەبینن بەبێ پالەپەستۆ، لەقیامەتیشا ناوا خودای خۆتان دەبینن، بۆبیینی تووشی هیچ ناپەهەتی و پالەپەستۆیی نابن، جاتادەتوانن ئاگاداری نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەربن و مەیان چۆینن، چوونکە ئەم دوو نوێژە هۆی چوونە بەهەشت و دیتنی خودان، ئینجا حەزەرت (پەزەیی خۆی ئەم) ئەم ئایەتە ی خوێندەو: (وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها) ۲۰/۱۳۰ - واتە: بەباشی ئاگاداری ی نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەربەن و هەمیشە لەناو نوێژدا سوپاس و ستایشی خودای خۆتان بکەن). (ت/۱/۱۹۰/۲ - ش/د/ت)

۳۲۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ يَرْجُحُ الَّذِينَ بَاثُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَغْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي؟ فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ). (الحدیث ۵۵۵ - اطرافه فی: ۳۲۲۳، ۷۴۲۹، ۷۴۸۶) (۲۷۷)

ئەبوھورەیرە (پەزەیی خۆی ئەم) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەفەر موئ: چەن فریشتەیی بەشەوو چەن فریشتەیهکی تر بەرۆژ بەرودوا بەدیارتانەو دەبنو، بەسەر مۆشکەتێکی دەگرن، وەهەردوو لایان لەنوێژی بهیانی و نوێژی عەسەردا یەکتەر دەگرن و یەکتەری دەگۆڕن، جاکاتی ئەوتاقمە فریشتەیهکی کەوا شەو لەدیارتان بوون، سەردەکەونەو بە خەزمەتی خودای گەورە پەروردگار، لێیان دەپرسی - هەرچەندە کەخۆشی باشتەر حالیان دەزانێ - دەفەر موئ: کەئێوە هاتنەو لەلای ئەو بەندانە ی منەو چیان دەکردو خەریکی چی بوون؟ دەلێن: کەئێمە چوین بۆلایان ئەوان نوێژیان دەکرد، کەئێمەیش هاتینەو دیسان هەر نوێژیان دەکرد). (ت/۱/۱۸۴/۶ - ز- ۴۴ - ج- ۳۳۸ - ش/ن).

٣٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَدْرَكَ أَحَدُكُمْ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَلْيَتِمَّ صَلَاتَهُ وَإِذَا أَدْرَكَ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَلْيَتِمَّ صَلَاتَهُ). (الحديث ٥٥٦ - طرفاه في: ٥٧٩، ٥٨٠) (٢٧٨)

ثهبوه رويره (رمزى خوى لى بن) فهرمووى: خو شه ويست (درووى خوى لى بن) فهرمووى: (ههركه سى) فرياي يهك ركاتى نويزى بهيانى له پيش خوركه وتندا بكهوى ثهوه فرياي نويزى ثهوه بهيانى يه به تهواوى دهكهوى، بهواتا به حازر دميكا، نهك به قهزا، وه ههروهها كهسى فرياي پكاتيكى نويزى عهصر بكهوى، له پيش خورثاوا بوندا، ثهوه فرياي نويزى عهصرى ثهوه روزه به تهواوى دهكهوى). (ت/١/٢٠٠ / ٢ ز-٤٨- ٣٦٥، ٣٦٤، ش/د/ت/ن)

٣٢٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ إِذَا بَقَاؤُكُمْ فِيَمَا سَلَفَ قَبْلَكُمْ مِنَ الْأَمَمِ كَمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ أُعْطِيَ أَهْلُ التَّوَرَةِ التَّوَرَةُ فَعَمِلُوا بِهَا حَتَّى اتَّصَفَ النَّهَارُ ثُمَّ عَجَزُوا فَأَعْطُوا قِرَاطًا قِرَاطًا ثُمَّ أُعْطِيَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ الْإِنْجِيلَ فَعَمِلُوا بِهِ حَتَّى صَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ عَجَزُوا فَأَعْطُوا قِرَاطًا قِرَاطًا ثُمَّ أُعْطِيتُمُ الْقُرْآنَ فَعَمِلْتُمُ بِهِ حَتَّى غُرُوبِ الشَّمْسِ فَأُعْطِيتُمُ قِرَاطَيْنِ قِرَاطَيْنِ قَالَ أَهْلُ التَّوَرَةِ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَقْلُ عَمَلًا وَأَكْثَرُ أَجْرًا قَالَ هَلْ ظَلَمْتُكُمْ مِنْ أَجْرِكُمْ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَا فَقَالَ فَذَلِكَ فَضْلِي أَوْتِيهِ مَنْ أَشَاءَ). (الحديث ٥٥٧ - أطرافه في: ٢٢٦٨، ٢٢٦٩، ٣٤٥٩، ٥٠٢١، ٧٤٦٧، ٧٥٣٣) (٢٧٩)

(٢٧٨) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: من أدرك ركعة من الصلاة فقد أدرك، رقم: ٦٠٨ - ١٣٧٠.

(٢٧٩) أخرجه مسلم (العيني/٥/٢٢/٥) لاحظ: فتح الباري ج/٢/٢٩١/٦٠٢ حيث يعده من افراد البخاري المترجم.

ئىبنو عومەر (مەزى خۇبان لى بى) دەفەرمۇي: لە پىغەمبەر (دروندى خودى لەسر بى) خۇيم
 بىست دەيفەرموو: (ماودى مانەودى ئىوہ لەچاو مانەودى ئەونەتەوانەى تردا
 كەلەپىش ئىوہودە لەجىھانا بوون كەمە، بەقەد نىوانى نوپۇزى عەسرو شىوانە،
 تەورات خەلات كرا بەدەستەى تەورات، ھەتا نىومرۇ كارىان پى كرا، ئىتر
 كۆلىان دا، ۋەھەرپەكەى سەرو قىراتيان پى درا، لەپاش دا ئىنجىل خەلات كرا
 بەدەستەى ئىنجىل، ئەوانىش ھەتا نوپۇزى عەسر كارىان پى كردو كۆلىان دا،
 ئەوانىش يەكى سەرو قىراتى خۇيان ۋەرگرت، ئىنجا ئەم قورئانە بەخەلاتى
 درا بەئىمە، ۋەئىمە تانوپۇزى شىوان كارمان پى كرا، واتە: ھەتا كاتى نرىكى
 كۆتايى جىهان، ۋمىهكى سەرو دوو قىراطمان ۋەرگرت). جا دەستەى تەورات ۋ
 ئىنجىل گوتيان: ئەى پەرۋەردگارى ئىمە! بۆبەمانە يەكى سەرو دوقىراتت داو،
 بەلام بەئىمە يەكى سەرو يەك قىرات؟ لەگەل ئەۋەشدا كەئىمە كارمان لەوان
 زۆرتەر كردوو؟ خوداى گەۋرەو سەرۋەرىش دەفەرمۇي: ئايا لەپاداشى خۇتان
 ھىچ كەمترم پىتان داۋە؟ دەلىن: نەخىر، دەفەرمۇي: دەئەۋە بەش ۋ
 بارەۋبەھرى خۇمە بەكى ئارمزوو بكەم دەيدەمى). (ت/۲/۲۶۳/۵ ز-۷۵ تاج-۳
 ج-۴). (۳۵۸۳-ج-۴).

رافە و شىكردنەۋە:

ئىمامى حەرەمەين (مەزى خۇاى لى بى) دەفەرمۇي: (بىرپارى شەرع لەو فەرموودانە
 ۋەرنەگىرپن كەدەگىرپن بەضەرپولەئەل) ئەم فەرموودەيەيش ضەرپولەئەلەو،
 بەنموونە ھىنراۋەتەۋە، لەبەرئەۋە مەرج نىيە كەموشەبەھ ۋ موشەبەھوبىيى
 لەھەموو روۋىەكەۋە چوون يەك بن.

۳۲۹- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا وَإِنَّهُ لَيَنْصِرُ مَوَاقِعَ نَبْلِهِ). (الحديث ۵۵۹) (۲۸۰)

رافعی کوری خدیج (رمزی خوی لب بن) دمفه رموی: نهوسا که له گه ل پیغه مبه ردا (درویدی خودی له سمر بن) نویژی شیوانمان دمکرد، ده گه راپینه وه بو شوینی خو مان هیشتا دنیا نه وه ندده رووناك بوو شوینی دمه تیرمان دهبینی، که تیرمان دمه قاند دهمان بینی له کوئ دده له زموی. (ت/۱/۱۹۸/۱۲ ز- ۴۷ ژ ۳۵۹ چ- ۴).

۳۳۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الظُّهْرَ بِالْهَاجِرَةِ وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ نَقِيَّةً وَالْمَغْرِبَ إِذَا وَجِبَتْ وَالْعِشَاءَ أَحْيَانًا وَأَحْيَانًا إِذَا رَأَوْهُمْ اجْتَمَعُوا عَجَلًا وَإِذَا رَأَوْهُمْ أَبْطَأُوا آخَرَ وَالصُّبْحَ كَانُوا أَوْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيهَا بَغْلَسٍ). (الحديث ۵۶۰ - طرفه في: ۵۶۵) (۲۸۱)

له جابیری کوری عه بدوللا (رمزی خوی لب بن) پرسیار کرا: له ج کاتیکا پیغه مبه ر (درویدی خودی له سمر بن) نویژه فه رزمه کانی دمکرد؟ فه رموی: له قرجه ی گه رمای نیومرودا نویژی نیومرودی دمکرد، که نویژی عه صریشی دمکرد خور هیشتا به گور بوو، تینی مابوو، زهره هه لئه گه رابوو، که خوریش ناواده بوو نویژی شیوانی دمکرد، نویژی خه وتنانیشی جاروبار پیشی دمخستو، جاروباریش دوی دمخست، له سهر نه م شیویه: نه گه ر نویژخوینه کان زوو کو ببونایه ته وه، زووبه زوو جه ماعه تی خه وتنانی بو دمکردین، به لام نه گه ر نویژکه ره کان

(۲۸۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: بيان أن أول وقت المغرب عند غروب الشمس، رقم: ۶۳۷ = ۱۴۲۹.

(۲۸۱) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب التكبير بالصبح، رقم: ۶۴۶ = ۱۴۵۸.

درهنگ بهاتنایه، نهویش خهوتنانی دوادهخست، بهتاریکولیللهکهیش نویژی بهیانی بو دهکردن). (ت ۴/۱۹۶/۱ ز- ۴۷ ژ- ۳۵۱ ج- ۴ ش/د/ن).

۳۳۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَقْلٍ الْمُزَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَغْلِبَنَّكُمْ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمُ الْمَغْرِبِ قَالَ وَتَقُولُ الْأَعْرَابُ هِيَ الْعِشَاءُ). (الحديث ۵۶۳) (۲۸۲)

عبداللای کوری موغهفهل نهل -موزمنی- (مزی خوی ل- بن) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودی لهسر بن) فهرمووی: (عهرمه دهشت نشینهکان ناوی نویژی شیوانتان لی نهگورن و، نهکه نئیوهیش چاو لهوان بکهن و، بهنویژی شیوان بلین: عیشاء، چونکه نویژی شیوان خودا ناوی ناوه مغریب). عبداللای دهیفرموو: عهرمه سارانیشینهکان بهنویژی مهغریب دهلین: نویژی عیشاء.

رافه و شیکردنهوه:

عبداللای کوری موغهفهل یهکیکه لهدهستهی پهیمانی خوشنوودی (بهیعهتوریشوان) کهپیشیان دهگوتری: (اصحاب الشجرة: یارانای درهخت) عبداللای دهیفرموو: بهدهستی خۆم لق و پۆپی نهو درهختم له پیغهمبهر (دروودی خودی لهسر بن) دوور دهخستهوه، کهلهکاتی ریکهوتنی حودهیبیهدا پهیمانی بهیعهتوریشوانی لهژیردا سازدرا، چلو سی فهرموودهی ههیه، لهبوخاریدا پینجی ههیه، کاتی شاری (تست) نازادکرا عبداللای یهکهم کهس بوو لهدمروازهکیهوه چوه ژوورهوه، لهههموو کهسی زیاتر حهسهنی بهصری فهرموودهکانی دهگیریتتهوه، یهکی بوو لهو دهکهسه کهنیمای عومهر ناردنی بو بهصره، ههتا دانیشتوانی شارمزی نایین بکهن، حهوت منالی ههبوو، سالی

شہستی کؤچی لہبہصرہ مرد، لہسہر راسپیڑی خوی ٹہبویہرزہی ٹہسلہمی
نویژی لہسہر تہرمہکھی کردا (ف - ۳۲۰)

۳۳۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عَمْرُ نَامَ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانُ فَخَرَجَ فَقَالَ لِأَهْلِ الْمَسْجِدِ مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرِكُمْ). (الحديث ۵۶۶ - أطرافه في: ۵۶۹، ۸۶۲، ۸۶۴) (۲۸۳)

عائیشہ (ہمزای خوی لہ بن) فہرمووی: بہرلہوہی کھنئیسلامہتی لہ شوینانی تریش
جگہ لہناوشاری مہدینہ، بلاوبیبتہوہ، شہوی لہشہوان، پیغہمبہر (دروہی خوی لہسہر
بن) نویژی خہوتنانی دواختو درہنگ کردی، ہہتا عومہر ہاوارى لہ ہہلساو
فہرمووی: ٹہی پیغہمبہری خودا! ہفہرموو جہماعہتہکہمان بو بکہ، درہنگہ،
ژنانو منالان لہناو مزگہوتا خہویان لہ کہوتووہ، لہمہ زیاتر ناتوان
چاومپروانی جہماعہت بکہن، ٹہوسا حہزرمت (ہمزای خوی لہ بن) ہاتہدمرہوہو ہات
بوٹاو مزگہوتو، بہنامادہبوانی ناومزگہوتہکھی فہرموو: (ٹہم چاومنواری
کردنہ بہکہم مہزان، ٹہمہ بہہرمیہکی گہورمیہ، خودا لہم کاتہدا بہس
بہٹیوہی داوہ، کہسی ترنییہ جگہ لہٹیوہ، لہدانیشتوانی سہر رووی زہوی،
کہلہم دہمہدا چاومنواری ٹہم نویژمبکا، وہک ٹیوہ چاومنواری دہکہن!)

راقہ و شیکردنہوہ: ہروانہ فہرموودہی ژمارہ: ۳۳۴ کہوا لہدواوہ.

۳۳۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أَا وَأَصْحَابِي الَّذِينَ قَدِمُوا مَعِيَ فِي السَّيْفَةِ نُزُولًا فِي بَقِيعِ بَطْحَانَ وَالتَّيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَكَانَ يَتَنَاقَبُ التَّيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ كُلَّ لَيْلَةٍ نَفَرٌ مِنْهُمْ فَوَافَقْنَا

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَأَصْحَابِي وَلَهُ بَعْضُ الشُّغْلِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ فَأَعْتَمَ
بِالصَّلَاةِ حَتَّى ابْهَارَ اللَّيْلُ ثُمَّ خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِهِمْ فَلَمَّا قَضَى
صَلَاتَهُ قَالَ لِمَنْ حَضَرَهُ عَلَى رَسُولِكُمْ أَبْشِرُوا إِنَّ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ
مِنَ النَّاسِ يُصَلِّي هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرُكُمْ أَوْ قَالَ مَا صَلَّيْ هَذِهِ السَّاعَةَ أَحَدٌ غَيْرُكُمْ لَأَ
يَذْرِي أَيُّ الْكَلِمَتَيْنِ قَالَ قَالَ أَبُو مُوسَى فَرَجَعْنَا فَفَرَحْنَا بِمَا سَمِعْنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٥٦٧) (٢٨٤)

ئەبومووسا (بەزەیی خەوی لە بن) فەرمووی: لەیەمەن بووین هەوالمەن بیست کە
پێغەمبەر (برووی خەوی لەسەر بن) کۆچی کردوو هەو مەدینە، جاخۆم و دووبرام و
پەنجاو سێ کەسی لەخزمەکانم، کۆچمان کرد بۆلای، سواری پاپۆڕی بووین
لەحەبەشە هەلێ رشتین لەلای نەجاشی، لەوێ تووشی جەعفەری کۆری
ئەبو طالیب و ھاورپێکانی بووین، وەلەوێ ماینەو هەتا کاتی گشتمان پێکەو
بەگەمی گەراینەو بۆلای پێغەمبەر (برووی خەوی لەسەر بن) لەمەدینە بوو، هەموو
شەوێ دەستەیی لەیارانی، لەکاتی نوێژی خەوتنانا بەنۆرە ئیشکی
پێغەمبەریان دەگرت، کاتی خۆم و ھاورپێکانم چووین بۆ خزمەتی حەزرت
(بەزەیی خەوی لە بن) واریکەوت خەریکی سوپا رێکخستن بوو، لەبەرئەو نوێژی
خەوتنانی دواخست، هەتا شەو تەواودرنگ بوو، شەو تەواو زرنگیەو،
ئەوجاھاتە دەرەو هات بۆ مزگەوت و نوێژی خەوتنانی بەکۆمەڵ بۆکردین،
کە نوێژەکە ی تەواو کرد بەئامادەبوونی فەرموو: (ھێواش بن، لەجیگە
خۆتان مەبزوین، مژدەتان ئی بێ، یەکیکە لەنازو بەھرەکانی خودا
کەرژاندووینەتی بەسەر ئێوەدا، ئەوێە کە لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن،
کەجگە لەئێوە لەم دەمەدا کەسی تر ئەم نوێژە ناکا) یا حەزرت فەرمووی:
(بەس ئێوە لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن) راوی دەفەرمووی: نازانم حەزرت

(مزی خوی لیس بن) کام لهم دووشتہی فہرموو. نہبومووسا فہرمووی: نیتر زور زور
بہشادمانی گہراپنہوہ لہخوشی نہم مزدہ خوشہی گہلہپیغہمبہرمان بیست).
(بروانہ: تاج / ۴/۳۲۷ از - ۱۰۲ تاج - ۳ ژ - ۳۱۶۷ ج - ۴ = کوردی).

۳۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عُمَرُ نَامِ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانُ فَخَرَجَ فَقَالَ لِلْأَهْلِ الْمَسْجِدِ مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرَكُمْ). (الحديث ۵۶۹ طرفه في: ۵۶۶). (۲۸۵)

بروانہ فہرموودہی ژمارہ ۳۳۲ لیرمدا نہمہی زیاترہ: عائشہ فہرمووی:
نہوسہردہمہ نوپژ بہجہماعہت ہہر لہمہدینہ دہکرا، چوونکہ لہمہککہ نوپژ
بہدزی دہکرا، شوپنہکانی تریش نسلامہتی یان پی نہگہیشتبوو، دہستووری
پیغہمبہرو یارانۃ وابوو: نوپژ خہوتنانیان لہنیوانی ئاوابوونی سوورایی
کہناری ناسمان و تپیہرپوونی سیپہکی یہکہمی شہودا دہکرد.

وفي رواية: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (فَخَرَجَ لَيْلِيُ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ الْآنَ يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءً وَاضِعًا يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ فَقَالَ لَوْ لَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُصَلُّوْهَا هَكَذَا فَاسْتَبْتُ عَطَاءَ كَيْفَ وَضَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِهِ يَدَهُ كَمَا أَلْبَاهُ ابْنُ عَبَّاسٍ فَبَدَّدَ لِي عَطَاءَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ شَيْئًا مِنْ تَبْدِيدٍ ثُمَّ وَضَعَ أَطْرَافَ أَصَابِعِهِ عَلَى قَرْنِ الرَّأْسِ ثُمَّ ضَمَّهَا يُعْرِئُهَا كَذَلِكَ عَلَى الرَّأْسِ حَتَّى مَسَتْ إِبْهَامُهُ طَرَفَ الْأُذُنِ مِمَّا يَلِي الْوَجْهَ عَلَى الصَّدْغِ وَكَاحِيَةِ اللَّحْيَةِ لَا يُقْصَرُ وَلَا يَنْطَشُ إِلَّا كَذَلِكَ. وروى عن أنسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هذا الحديث فقال فيه: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى وَبِصِ خَاتَمَةِ لَيْلَتِئِذٍ. (ريواية ابن عباس ۵۷۱ - طرفه في: ۷۲۳۹ وريواية أنس الحديث ۵۷۲ - أطرافه في: ۶۰۰، ۶۶۱، ۸۴۷، ۵۸۶۹) (۲۸۶)

له گپړانه وهی ئیبنوعه باسدا (همزی خودبهان لى بى) دمفهرموئ: جاکه عومهر هه ئساو
 فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خودا! بفرموو جهماعه ته که مان بؤ بکه،
 پیغه مبهر (دروودی خودی له سمر بى) خوئ شوږدبوو، که له هؤده که ی خوئ هاته دمروهه
 بؤناو مزگهوت هیشتا سهری تهرپوو، ئیستایش ههرده لئی شیوهی ئه وکاته ی
 واله بهرچاوم، سهری ئاوی ئ دهتکا، ههردوو دهستی له سمر سهری داناوو،
 فهرمووی (دروودی خودی له سمر بى): (مه بادا زحمه تی ئومه تم بدهم، دنا فهرمانم پی
 دهکردن که له م دمه دا نوپزی خهوتنان بکهن) ئیبنوعه باس به کردهوه
 گپړاپه وه که چؤن چؤنی پیغه مبهر (دروودی خودی له سمر بى) دهستی له سمر سهری خوئ
 داناوو: جاتؤزی په نجه کانی بلاو کردهوه ئه وجا نووکی په نجه کانی له سمر
 لاسهری داناو، ئه وجا په نجه کانی به یه که وه لکان، وئاوا په نجه کانی راکیشا
 به سمر سهریدا بهر وه لای خواره وه، هه تا ههردوو په نجه که لئی له ئاستی لاجانی
 دایان له نووکی گوپکانی، له لای روویه وه. وه له سمر هه مان شیوه دهستی هیئا
 به سمر لاجانگی و به سمر سهریشیدا، پپشه واه ئه نه سیش (همزی خوئ لى بى) ئه م
 فهرمووده یی گپړاومته وه، له گپړانه ومیه کا له دواکه یه وه دمفهرموئ: ئیستایش
 ده لئی بریسکه ی ئه نگوستیله که ی پیغه مبهر (دروودی خودی له سمر بى) واله بهرچاوم،
 که له وشه وه دا دمدره وشایه وه). (ت/۱/۱۹۹ + ز-۴۷ ژ-۳۶۰ ت/۴ ز-۳۵ ل-۱۱۶).

شیکردنه وه:

بروانه فهرمووده ی ژماره: ۱۱۴. ئه م فهرمووده ییش یه کیکه له و ددوازه
 هه دیته ی که ئیبنوعه باس به خودی خوئ له پیغه مبهر خوئی بیستووه.
 هه روا بروانه شهرحی نه وه ی له سمر سه حیحی موسلیم ج/۵ ص ۱۴۱، مبحب
 (باب وقت العشا و تاخیرها)

۳۳۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: (مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ) (الحدیث ۵۷۴). (۲۸۷)

ئەبوموسای ئەشعەری (بەزەیی خەوی لێ بێ) دەفەر مووی: پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ) (هەرکەسێ دوو نوێزە فێنکەکە بکا، کە نوێزی بەیانی و نوێزی عەصرن، دەچیتە بەهەشت) (ت/۱/۱۹۰/۳ ز-۴۴ ژ-۳۴۰ ج-۴ = ش).

۳۳۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ حَدَّثَهُ أَنَّهُمْ تَسَحَّرُوا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قُلْتُ كَمْ بَيْنَهُمَا قَالَ قَدَّرَ خَمْسِينَ أَوْ سِتِينَ يَغْنِي آيَةً). (الحديث ۵۷۵ - طرفه في: ۱۹۲۱) (۲۸۸)

ئەنەس (بەزەیی خەوی لێ بێ) فەر مووی: زەیدی کۆری ثابت بۆیگێرامەووە فەر مووی: چەندکەسێ بووین لەخەزەمت پێغەمبەردا پارشیومان کردووە ئینجا هەڵساین چووین بۆ نوێزی بەیانی، گوتم: نیوانی پارشیوەکەو بانگەکە چەندێ دەبوو؟ فەر مووی: دەوری پەنجە تاشەست نایەت دەبوو).

۳۳۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: (كُنْتُ أَتَسَحَّرُ فِي أَهْلِي ثُمَّ يَكُونُ سُرْعَةً بِي أَنْ أَذْرِكَ صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۵۷۷ - طرفه في: ۱۹۲۰) (۲۸۹)

سەهلی کۆری سەعد (بەزەیی خەوی لێ بێ) فەر مووی: لەمالی خۆمان لەناو خێزانما پارشیۆم دەکرد، ئەوجا بەپەله دەجووم بۆ مزگەوت، هەتا فریای جەماعەتی نوێزی بەیانی بکەوم لەگەڵ پێغەمبەردا (دروودی خەودی لەسەر بێ).

۳۳۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (شَهِدَ عِنْدِي رَجُلَانِ مَرْضِيُونَ وَأَرْضَاهُم عِنْدِي عُمَرُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَشْرُقَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (الحديث ۵۸۱) (۲۹۰)

(۲۸۸) أخرجه مسلم في الصيام، باب: فضل السحور وتأكيد استحبابه، رقم: ۱۰۹۷ = ۲۵۴۷.

(۲۸۹) من افراد البخاری عن المسلم (رضي الله عنه) (عينی/۱۰/۲۹۸/۲۹) المترجم.

(۲۹۰) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: الأوقات التي نهى عن الصلاة فيها: ۸۳۶ = ۱۹۸.

ثیبنو عهباس (رمزی خوابان لیس) فهرمووی: چهن پیاوچاکی، کهیه کیکیان عومه
بوو، که بهلامه وه نهو لههه موویان بؤراست گۆیی و نایینداری په سه ندر بوو،
شایه تیان لادامو فهرموویان: پیغه مبهه (دروودی خودی لسهه لیس) له پاش کردنی نویژی
به یانی هه تا خور هه ل دی، ریگهی کردنی نویژی سوننه تی نه ده دا، هه روه ها
له پاش کردنی نویژی عه صریش ریگهی کردنی نویژی سوننه تی نه ده دا هه تا
خورئاو ادمبی. (ت/۱/۲۰۳/۱ = ز-۵۰ ژ-۳۷۲ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

۳۳۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا تَحْرَوْا بِصَلَاتِكُمْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا). (الحديث ۵۸۲ - أطرافه
في: ۵۸۵، ۵۸۹، ۱۱۹۲، ۱۶۲۹، ۳۲۷۳) وقال ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)
قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إذا طلع حاجب الشمس فأخروا الصلاة
حتى تغيب) (الحديث ۵۸۳ - طرفه في: ۳۲۷۲) (۲۹۱)

ثیبنو عومه (رمزی خوابان لیس) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لسهه لیس) فهرمووی:
پیغه مبهه (دروودی خودی لسهه لیس) فهرمووی: (بهقه سستی له کاتی خورکه وتن،
یا خورئاو ابوونا نویژ مه کهن) له گپړانه و میه کا: ثیبنو عومه (رمزی خوابان لیس)
فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لسهه لیس) فهرمووی: (که خور له ناسو وه سه ری کی شا
نیتر نویژ مه کهن تابه قه د رمیک بهرز دهبیته وه، که خوریش گه یشته دهم
که ل نووکی لای خوارووی ناو ابوو نیتر نویژ مه کهن تابه ته واوی ناوا دمی).
(ت/۱/۲۰۴/۲ = ز-۵۰ ژ-۳۷۳ = ش/ن).

۳۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
نَهَى عَنْ بَيْعَتَيْنِ وَعَنْ لَيْسَتَيْنِ تَقْدِمُ وَزَادَ فِي هَذِهِ الرِّوَايَةِ: وَعَنْ صَلَاتَيْنِ نَهَى عَنْ
الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (انظر: ۲۳۳).

(بروانه: فہرموودہی ژمارہ: ۲۳۳) لہ گپرانہ وہی ئیرمدا ئہمہی پترہ: وەنەہی ی کردووہ لہم دوو کاتہیش کەنوێژیان تیا دا بکری: لہ پاش کردنی نوێژی بەیانێ ھەتا خۆر ھەل دێ، وەلہ پاش کردنی نوێژی عەصر ھەتا خۆر ئاوا دەبێ. (بروانه: ۳۳۸).

۳۴۱- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنَّكُمْ لَتُصَلُّونَ صَلَاةً لَقَدْ صَحِّبْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا رَأَيْنَاهُ يُصَلِّيَهَا وَلَقَدْ نَهَى عَنْهُمَا يَغْنِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۸۷ - طرفه في: ۳۷۶۶) (۲۹۲)

موعاوییە کورێ ئەبوسوفیان (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: ئێوہ لہم سەر دەمەدا دوو رکات نوێژی سوننەت لہ پاش نوێژی عەصر مە دەکەن، ئێمە کە ھاوڕیتی پیغەمبەری خودامان کردووہ (دروودی خۆی لێ بێ) نەمان دیوہ کە ھەزەرت (پەزای خۆای لێ بێ) ئەو نوێژە بکا، بە لکوو پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نەہی دەکرد لہ کردنی ئەم دوو رکاتە لہ پاش نوێژی عەصر مە دەکەن.

۳۴۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (وَالَّذِي ذَهَبَ بِهِ مَا تَرَكَهُمَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ وَمَا لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى حَتَّى ثَقُلَ عَنِ الصَّلَاةِ وَكَانَ يُصَلِّي كَثِيرًا مِنْ صَلَاتِهِ قَاعِدًا تَغْنِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيهِمَا وَلَا يُصَلِّيهِمَا فِي الْمَسْجِدِ مَخَافَةَ أَنْ يُثْقَلَ عَلَى أُمَّتِهِ وَكَانَ يُحِبُّ مَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ). (الحديث ۵۹۰ - أطرافه في: ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۱۶۳۱)

عائیشە (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: بەخودایە کە پیغەمبەری بێردمە بۆلای خۆی، پیغەمبەری خودا ھەتا مردو گەیشتەوہ بەخزمەتی خودای گەورە، ئەم دوو رکاتە سوننەتە لہ پاش نوێژی عەصر مە تەرک نەکردووہ، کاتیکیش ومفاتێ کردو چوو مە بۆدیوانی خودا کە بە گران و بەزەحمەت نوێژی بۆدەکرا، چوونکە پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) کاتی چوو وەناو سالتەوہ کە مێ گوشتی گرتو

قورس بوو، نیت زۆربهی شه و نوپزی به دانیشته وه دهکرد. پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لی بی) ئەم دوو رکاته سوننه تی پاش نوپزی عهصره ی له ماله وه دهکرد، له مرگه وت نه یانی دهکرد، له ترسی نه وه نه بادا باری ئۆمه تی گران بکا، نه وانیش چاو له وبکه ن و بیانکه ن و نوپزه سوننه ته کانی به رودای نوپز مه رزه کان زۆر ببن و نوپز خوین به ئاسانی بۆی نه کرین، چونکه هه میسه چه زی دهکرد که کار بۆنه ته وه ی ئیسلامی خو ی ئاسان بکا). (ب/۱/۵۰۶/۸+۹+۱۰ ز- ۱۸۵ ژ- ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷ ج- ۴ ب/۱/۵۰۴/۳+۴ شهرحی نه وه ی له سه ر صه حیجی موسلیم ج/ ۶ ص ۱۳ + ص ۲۷).

۳۴۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (رَكْعَتَانِ لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُهُمَا سِرًّا وَلَا عَلَانِيَةً رَكْعَتَانِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ وَرَكْعَتَانِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۹۲ طرفه في: ۳۹۰). (۲۹۳)

دیسان عائیشه (مزی خوی لی بی) فه رمووی: دوو نوپز هه ن، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) نه به نه یینی و نه به ناشکرا ته رکی نه دهکردن: دوو رکات له پیش نوپزی به یانی یه وه دوو رکات له پاش نوپزی عهصره وه).

۳۴۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سِرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ لَوْ عَرَّسَتْ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَخَافُ أَنْ تَنَامُوا عَنْ الصَّلَاةِ قَالَ بَلَا أَوْ قِطَّكُمْ فَاضْطَجَعُوا وَأَسْتَدَّ بِلَالٌ ظَهْرَهُ إِلَيَّ رَاحِلَتِهِ فَعَلَبْتُهُ عَيْنَاهُ فَتَنَامَ فَاسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ طَلَعَ حَاجِبُ الشَّمْسِ فَقَالَ يَا بَلَالُ أَيْنَ مَا قُلْتَ قَالَ مَا أَلْقَيْتُ عَلَيَّ نَوْمَةً مِثْلَهَا قَطُّ قَالَ إِنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَكُمْ حِينَ شَاءَ وَرَدَّهَا عَلَيْكُمْ حِينَ شَاءَ يَا بَلَالُ قُمْ فَأُذِّنْ بِالنَّاسِ بِالصَّلَاةِ فَتَوَضَّأَ فَلَمَّا ارْتَفَعَتِ الشَّمْسُ وَابْتِیَاضَتْ قَامَ فَصَلَّى). (الحديث ۵۹۵ - طرفه في: ۷۴۷۱). (۲۹۴)

ئەبوقەتادە (پەزەل خەوای ئەب) فەرمووی: لەسەفەرێکا خۆم لەخزمەت حەزەرتدا بووم، شەوێ کەوتینەپێ، هەندێ لەبرادەران عەرزیان کرد: ئەی پێغەمبەری خودا! خۆزگە سەرخەوێکمان دەشکان و لەپێش بەیان و چانیکیان دەگرت، فەرمووی: (ئاخر دەرسم خەوتان ئی بکەوێ و ئاگاتان لەنویژی بەیانی نەمێنێ) بیلال فەرمووی: بخەون من خەبەرتان دەکەمەوه. جا ئەوانیش پالکەوتن و خەویان ئی کەوت، بیلالیش وڵاخەکە ی خۆی ییخ داو پستی پێوهی دا. جا بیلالیش خەوزۆری بۆهینا و چاوی چوووه خەوو نووست، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر ئەب) خەبەری بۆوه خۆر لەئاسۆوه گۆچکە ی کیشا بوو، فەرمووی: (ئەی بیلال! کوا ئەوهی تۆ گوتت؟ تۆ نەتگوت من خەبەرتان دەکەمەوه؟) بیلالیش فەرمووی: هەرگیز خەوی وا قوورس نەگرتووم. فەرمووی (دروودی خودای لەسەر ئەب): (ئەمە خواستی خوا وابوو، خوا لەئەزەلدا ئەمە ی لەچارە نووسیوین، لەراستیدا ئەودەمە ی کە خەوتان ئی کەوتوووه خوا خەوی ئی خستوون و لەسەر خواستی خوا خەوتان ئی کەوتوووه لەو دەمەدا کە خۆی خواستی لەسەر بووه گیانتانی بردۆتەوه بۆلای خۆی، وەلەودەمەدا کە خۆی خواستی لەسەر بووه گیانتانی گیراوتەوه بۆناو جەستەتان). ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر ئەب) دەست نویزی گرت، کاتی دەستیان کرد بەجەماعەت خۆر بەرز بوو، تەواو سپی هەل گەرابوو. (ت/۲۰۱/۱/۳ ز- ۴۹ ژ- ۳۶۸).

نویژی قەزا بەجەماعەت دەکری

۳۴۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (جَاءَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ فَجَعَلَ يَسُبُّ كُفَّارَ قُرَيْشٍ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كِدْتُ أَصْلِي الْعَصْرَ حَتَّى كَادَتْ الشَّمْسُ تَغْرُبُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاللَّهِ مَا صَلَّيْتُهَا فَقُمْنَا إِلَى بُطْحَانَ فَتَرَضَّا لِلصَّلَاةِ وَتَوَضَّأْنَا لَهَا فَصَلَّيْنَا

الْعَصْرَ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَهَا الْمَغْرِبَ). (الحديث ۵۹۶ - أطرافه في: ۵۹۸، ۶۴۱، ۹۴۵، ۴۱۱۲) (۲۹۵)

جایی کوری عہدوللا (پہلوی خویان لئ بئ) فہرمووی: روژی غہزای خہندہق لہ پاش خورٹاوا ، عومہری کوری خہططاب (پہلوی خوی لئ بئ) ہاتو دہستی کرد بہ جنیودان بہ بیپر وایانی قورہیش، فہرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا! خہریک بوو خورٹاوا دہبوو ئہوسا نوپژی عہصرم بوکرا؟ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) فہرمووی: (بہ خودا من ہیشتا نہیم کردوود!). ئہوجا ہہ لئساین چووین بو شیوی بو طحان کہوا لہ مہدینہ، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) لہوئی دہستنوپیژی گرت بو نوپیژو، ئیمہیش دہسنوپیژمان گرت بوئی، ئہوجا نوپیژی عہصری بہ کومہل بوکردین لہ پاش خورٹاوا بوون. لہ پاشتر نوپیژی شیوانیشی بہ جہماعہت بو کردین).

باسی قہزای نوپیژی لہ بیر چوو

۳۴۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيَصِلْ إِذَا ذَكَرَهَا لَا كُفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي). (الحديث ۵۹۷) (۲۹۶)

ئہنہسی کوری مالیک (پہلوی خوی لئ بئ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) دہفہرموئی: (ہہرکہسی ہہرنوپیژیکی لہ بیر چوو، لہکاتی خویدا نہ یکرد باہرکاتی یادی کہوتہوہ ئہوکاتہ بیکا، ئیتر جگہ لہمہ بریتی (کہفارت) ی

(۲۹۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب الدليل لمن قال الصلاة الوسطى العصر رقم: ۶۳۱.

(۲۹۶) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الصلاة، باب: قضاء الصلاة الفائتة، واستحباب تعجيل قضائها، رقم: ۶۸۴ = ۱۵۶۷.

ترى نييه، وهك خودا دمه رموى: (أقم الصلاة لذكرى) طه/٢٠- ١٤. واته: به تاييه تى ناگادارى نوپژده كهت بكه و لهكاتى خويا بيكه بويا د كردن و ناوبردنى من). (ت/١/٢٠١/١ ز- ٤٩ ژ- ٣٦٦+ ٢+ ٣+ ٤ - ش/د/ ت/ ن)

٣٤٧- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا انْتَضَرْتُمُ الصَّلَاةَ. (الحديث ٦٠٠) (٢٩٧)

ديسان نه نهس (همزي خوي لى بن) فهر مووى: شهوى پيغه مبهه (درووى خودى لسهه بن) نوپژى خه و تنانى دواخت، له نيوه شه ودا كردى، كه له نوپژ بؤوه فهر مووى: خه لكى تر نوپژى خويان كردو خه و تن، به لام نيوه نه و متى چاو منوارى نه م نوپژ ده كه ن نه م ماوهيه تان هه موو به نوپژ بؤحسيبه). (ت/١/١٩٩/١٣ ز- ٤٧ ژ- ٣٦٠ چ- ٤).

٣٤٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ أَرَأَيْتَكُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ فَإِنَّ رَأْسَ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ). يريد بذلك أنها تحزم ذلك القرآن. (الحديث ٦٠١ طرفه في: ١١٦). (٢٩٨)

(بپروانه فهر موودهى ژماره: ٩٥). ليره دا نه م پترييهى ههيه: مبهه ستى پيغه مبهه (درووى خودى لسهه بن) له م فهر موودميه نه و ميه: كه له پاش سه د سالى تر له م رؤوه كه س نامينى له م خه لكه ي كه نيستا هه ن و ان له سه ر رووى زه وى و نه م چينه ي نيستا ههيه كو تا يى دى، مبهه ست نه وه نييه كه له پاش سه د سالى تر قيامه ت هه ل ده سي و كه س نامينى (ت/٤/٣٦٥/٢ تاج- ٣ ز- ١١٢ ژ- ٣٨٩).

(٢٩٧) أخرجه مسلم (عينى/٧٦/٩٦/٥) باب وقت العشاء وتأخيرها - المترجم - ١٤٤٤-١٤٤٧.

(٢٩٨) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله (صلى الله عليه وسلم) لا تأتى مائة

باسی کوفتوگو له پاش نویژی خه ووتنان

۳۴۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ أَصْحَابَ الصُّفَّةِ كَانُوا أَنْاسًا فَقَرَاءَ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ اثْنَيْنِ فَلْيَذْهَبْ بِثَلَاثٍ وَإِنْ أَرْبَعٍ فَخَامِسٍ أَوْ سَادِسٍ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ جَاءَ بِثَلَاثَةٍ فَأُتِلَتْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَشْرَةٍ قَالَ فَهُوَ أَنَا وَأَبِي وَأُمِّي فَلَا أَذْرِي قَالَ وَأَمْرَاتِي وَخَادِمٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَ بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ تَعَشَّى عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لَبِثَ حَيْثُ صُلِّيَتِ الْعِشَاءُ ثُمَّ رَجَعَ فَلَبِثَ حَتَّى تَعَشَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَ بَعْدَ مَا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ وَمَا حَبَسَكَ عَنْ أَصْيَافِكَ أَوْ قَالَتْ ضَيْفَكَ قَالَ أَوْ مَا عَشَيْتِيهِمْ قَالَتْ أَبَوْا حَتَّى تَجِيءَ قَدْ عَرِضُوا فَأَبَوْا قَالَ فَذَهَبْتُ أَنَا فَاخْتَبَأْتُ فَقَالَ يَا غُنْثُرُ فَجَدِّعْ وَسَبِّ وَقَالَ كُلُوا لَا هَيْنًا فَقَالَ وَاللَّهِ لَا أَطْعَمُهُ أَبَدًا وَإِنَّمَا اللَّهُ مَا كُنَّا نَأْخُذُ مِنْ لُقْمَةٍ إِلَّا رَبًّا مِنْ أَسْفَلِهَا أَكْثَرُ مِنْهَا قَالَ يَغْنِي حَتَّى شَبِعُوا وَصَارَتْ أَكْثَرُ مِمَّا كَانَتْ قَبْلَ ذَلِكَ فَنَظَرَ إِلَيْهَا أَبُو بَكْرٍ فَإِذَا هِيَ كَمَا هِيَ أَوْ أَكْثَرُ مِنْهَا فَقَالَ لِامْرَأَتِهِ يَا أُخْتُ بَنِي فِرَاسٍ مَا هَذَا قَالَتْ لَا وَفَرَّةٌ عَيْنِي لَهَا الْآنَ أَكْثَرُ مِنْهَا قَبْلَ ذَلِكَ بِثَلَاثِ مَرَّاتٍ فَأَكَلَ مِنْهَا أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَغْنِي يَمِينَهُ ثُمَّ أَكَلَ مِنْهَا لُقْمَةً ثُمَّ حَمَلَهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَصْبَحَتْ عِنْدَهُ وَكَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمٍ عَقْدٌ فَمَضَى الْأَجَلَ فَفَرَّقْنَا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا مَعَ كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْاسٌ اللَّهُ أَغْلَمَ كَمَ مَعَ كُلِّ رَجُلٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا أَجْمَعُونَ أَوْ كَمَا قَالَ). (الحديث ۶۰۲ - أطرافه في: ۳۵۸۱، ۶۱۴۰، ۶۱۴۱). (۲۹۹)

عبدالوره حماني گورپی نه بوبه کړی صه ددق (رمزي خوايان لښ بس) فه رمووی:
دانيشتواني ميوانخانه ی صوففه خه لکيکی هه ژار بوون، جاري پیغه مېهر (دروودی
خودی لسمر بس) فه رمووی: (نه وهی نانی دووکه سی هه یه بایه کی له م میوانانه له گه ل
خوی بباته وهو بیکا به سیته میان، هه روا نه وهی نانی چوار که سی هه یه

باپینچ ھەممىٰ لەگەڵ خۆى بباتەو، یا فەرمووی: باپینچ ھەممىٰ یاشەشە ھەممىٰ لەگەڵ خۆى بباتەو) ئیتر ئەبوبەکریش (بەزای خۆى لى بن) سىٰ کەسىٰ لەگەڵ خۆى ھێنایەو، بۆمالەو، پیغەمبەر خۆى (درووى خۆى لەسەر بن) دەکەسىٰ لەگەڵ خۆى بردەو، عەبدورەحمان فەرمووی: ئیمە من و باوکم و دایکم بووین، راوی فەرمووی: وابزانم عەبدورەحمان فەرمووشى: ژنەکەى من و نۆکەرێکیشمان لەگەڵ بوو. نۆکەرەکە ھى ئیمە و مالى باوکم بوو، بەلام ئەبوبەکر خۆى چوووە بۆلای حەزرت و لەلای ئەو شیوى کردەو، ھاتەو ئەوەندەى خودا مەیلی لەسەربوو لەشەو رابووردبوو، جازنەکەى پىٰ ی گوت: بۆچى درەنگ ھاتیتەو بۆلای میوانەکان؟ ئەویش بەدایکمی فەرموو: ناشىٰ ھەتا ئیستا شیوت بۆدانەنابن؟ دایکیشم فەرمووی: خۆلکیان کردن تانانیان بۆدابنری، بەلام رازی نەبوون تاخۆت نەپیتەو. عەبدورەحمان فەرمووی: جامنیش لەترسى باوکم چووم خۆم شارەدووە نەبادا لەسەر میوانەکان قسەم پىٰ بلىٰ. جاباوکم بانگی کردم و فەرمووی: خویڤى! ئەو لەکوئى؟ ئەى لچ و لیوت بکرى، ئەى واوالیکراو؟ ئەو بۆنانت بۆنەم میوانانە دانەناو؟ جا کەلەحالەکە حالى بوو بەمیوانەکانى فەرموو: دەبۆخۆن، بەنۆشى گیانتان نەبىٰ، دیارە سووچى خۆتان بوو، سابەو خودایە بەھیچ جۆرى نابىٰ من لىٰ بخۆم، عەبدورەحمان فەرمووی: شتیکی سەیر رووی دا، بەھەقى خوا ھەر پاروویە کەمان لەخواردەمەنیەکە ھەلەدەگرت لەبن پارووەکەو بەرز دەبۆو و پترو زۆرتەر دەبوو، ئیتر ھەروا ھەتا تیرمان خوارد، کەچى نانەکە زیادى کردبوو، کەمى نەکردبوو، ئەبوبەکریش بەووردی سەرنجىکی ئەم حالەى داو فەرمووی: ئەرى کچەکەى بەنى فیراسى ئەو چییە؟ دایکیشم فەرمووی: منیش وەك تۆى لىٰ دزمانم، بەلام سویندم بەوہى کەبوو بەمایەى ئەم چاوو دل روۆشنى یەم نانەکە ئیستا سىٰ قاتى پىٰشترپەتىو، لەپیت و فەرى تۆو میوانەکانتەو خودا پیت و فەرى تىٰ خستوو، لەبەرئەو ئەبوبەکریش

(دروودی خودی لیسر بئ) سویندهکەى خوۋى شکاندو تیکەیهکی بۆ موفه‌رکی له‌وانه موفه‌رکه خواردوو فەرمووی: دیاره ئەو سویندهی که‌خواردم لەم نانه نه‌خۆم ئەوه له‌شه‌یتانه‌وه بوو، چونکه نانی پیرۆزی وا حەیفه مرۆلئى نه‌خوا ئەوجا قەره‌وانه‌کەى به‌خواردمه‌نییه‌که‌وه هه‌لگرت و بردى بۆ خزمه‌تى حەزرت، له‌وئ دای نا بۆبه‌یانی، عەبدورەحمان فەرمووی: له‌وه‌وپیش له‌نیوانی ئیمه‌و له‌نیوانی هۆزیکى تردا په‌یمانئ هه‌بوو، ماوه‌ی په‌یمانه‌که‌مان ته‌واو بوو بوو، سوپاکه که‌هاتنه‌وه بۆمه‌دینه؟، حەزرت (دەزى خوی لئ بئ) کردنى به‌دوازدە به‌شه‌وه هەر به‌شى له‌وسوپایه سەرکرده‌یه‌کی بۆدانا، هەر سەرکرده‌یئ مه‌گەر خودا بۆخوۋى بزانی چه‌ند که‌سى له‌گه‌ل دا بوو، له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا ئەو نانو چیشته که‌مه که‌له‌و قەره‌وانه‌دا بوو، له‌سه‌ره‌تاوه به‌به‌ره‌که‌تى ئەبوبه‌کرى صه‌دیق و له‌دوايى دا به‌پیرۆزى حەزرت (دەزى خوی لئ بئ) به‌ره‌که‌تیکى ناشکرای وای تئ که‌وت به‌شى ئەو هه‌موو سوپایه‌ی کردو ئەوانیش گشتیان لیان خواردو به‌سیانى کرد). (ریاض الصالحین/۳/۱۰۸۲/۱).

شیکردنه‌وه:

له‌فه‌تحو‌لباریدا دمه‌رموئ: نامه‌ی کاته‌کانی نوێژ (کتاب موافیت الصلاة) بریتیه له‌سه‌دو حه‌فده فەرمووده، سێو شه‌شیان ته‌علیقن، ئەوانه‌ی تریان موته‌صیلن، له‌مانه‌ چل و هه‌شتیان پوخته‌وپاڤه‌تن - واته: خالیصه‌ن - سه‌شت و نۆشیان دووبارهن، جایا له‌م نامه‌یه‌ خو‌یا دووباره‌ کراونه‌ته‌وه، یاله‌پیشه‌وه. هه‌موویان پیشه‌وا موسلیمیش (دەزى خوی لئ بئ) په‌سه‌ندی کردوون و ئەویش گێڕاونه‌تیته‌وه، جگه له‌م سیازده‌یه‌یان:

۱- فەرمووده‌ی ئەنه‌س: (کنا إذا صلینا .. سجدنا علی ثيابنا اتقاء الحر) که‌رچی موسلیم ئەم فەرمووده‌یه‌ی به‌مه‌عنا گێڕاوه‌ته‌وه.

- ۲- ئەم فەرموودەیی تری ئەنەس کەتیایدا دەفەرموی: (ما أعرف شيئاً مما كان على عهد النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
- ۳- ئەم فەرموودەیی تریشی کەھەر بەواتا فەرموودەیی دوھمیەتی کەتیایدا دەفەرموی: (وهذه الصلاة قد ضيعت).
- ۴- فەرموودەیی ئیبنوعمەر (إِشْتَدَ الْحَرُّ فَأَبْرَدُوا عَنِ الصَّلَاةِ) رقم-۳۱۵.
- ۵- فەرموودەیی ئەبوسەعید: (أَبْرَدُوا بِالظَّهْرِ....).
- ۶- فەرموودەیی ئیبنوعمەر: (إِنَّمَا بَقَاؤُكُمْ فِيهَا سَلَفٌ قَبْلَكُمْ...) رقم-۳۲۸.
- ۷- فەرموودەیی ئەبومووسا: (مثل المسلمين واليهود والنصارى...).
- ۸- فەرموودەیی ئەنەس: (كناصلی العصر ثم يخرج الانسان...) بەلام ھەردوو پیر لەسەرئەصلی ئەم فەرموودەییە یەکن.
- ۹- فەرموودەیی عەبدوڵلای کوپی موعەففەل (لا یغلبنکم الأعراب) رقم-۳۳۱.
- ۱۰- فەرموودەیی ئیبنوعمەباس: (لولا أن أشق على أمتی.....) رقم-۳۳۴.
- ۱۱- فەرموودەیی سەھلی کوپی سەعید (كنت أتسحر...).
- ۱۲- فەرموودەیی موعاوییە: (إنکم لتصلون صلاة...) رقم-۳۴۱.
- ۱۳- فەرموودەکی ئەبوقەتادە: (أخاف أن تناموا عن الصلاة..) ھەروا دەفەرموی سێ ئەنەری مەوقوفیشی تیادایە. ھ، کەواتە: سەرچەمی فەرموودەو ئەنەرەکانی ئەم (نامەیی کاتەکانی نوێژ) دەگاتە: (۱۲۰) لەم (۱۲۰) ھ چل و یەکیان لەتەجریدەکەدا ھاتوو. عەبدوپەرەحمانی کوپی ئەبو بەکری کوپی ئەبو قوحافە، خۆی و باوکی و باپیری لە ھاوپیانی پێغەمبەر بوون، کوپیکی بوو ناوی موحمەد ئەبوعەتیق بوو، ئەویش لەپیش مەرگی پێغەمبەردا لەدایک بوو، برای ھەقی عائیشەییە، لەپیزی لەشکری بێروایانی قورەیشا نامادەیی شەری بەدرو شەری ئوحد بوو، داوای کرد

که پالنه وانی بوی بجیته مهیدان، باوکی ویستی بجی، پیغه مبه ر (درویدی خودی لاسر
 نه بیهشت و پی فهرموو: (خوتمان پی بهیلله!) له پاشتر موسوئمان بوو
 موسوئمانیکی زور جوانی لی دمرچوو، له ناگر بهسته که ی خوده پیبه دا له گه
 پیغه مبه ر بوو، پالنه وانیکی زور نازاو دلیر بوو، تیرهندازیکی چاک بوو،
 له گه ل خالیدا ناماده ی شه ری یه مامه بوو، حه وتی له سه رکرده گانیان گوشت،
 که یه کیکیان (محکم) ی یه مامه بوو، که له سه ر که لی نی له که لی نه کانی قه لاکه
 بوو، نیر سو پای نیسلام له و که لی نه وه هه لپژانه ناو قه لاکه. عه بدورپه حمان
 کوری گه وری نه بوبه کره، له نوم رومانه، پیاویکی پیاوچاکی دین قایمی
 خاوه ن په یمانی راستگو بوو، قهت دروی لی نه بیئراوه. له رو داوی نه ل -
 جه مه ل دا له گه ل عانیسه ی خوشکی بوو، به لام موحه ممه دی برای له گه ل
 پیشه واهلی بوو، روژی موعاوییه له سه ر دوانگه ووتار دما، له خه لکه که
 داوا ده کا که له پاش خو ی یه زیدی کوری هه لپژیرن به جی نشین!!
 عه بدورپه حمانیش دمه رموئ: (بو نه مه هیر قه لییه ته؟ که ده ستووریان وایه
 هه رگاتی قه یصه ر دمه ری قه یسه ری تر له شوینی داده نیشی!).

موعاوییه له پاش نه م هه لپوئسته سه د هه زار دره می زیوینی بو دهنیری،
 به لام نه و وری ناگری و دمه رموئ: (ثایینم نافروشم بوجیهانم) جابه ره و
 مه که که ده که ویته ری، له ری له ناو خه ودا به مه رگی کوتوپر دمه ری، ته ره مه که ی
 ده بن بو مه که که له وئ دهنیژن، سالی په نجاوسی ی کوچی ده بی، کاتی عانیسه
 هه وانی مه رگی ده بیستی ده چی بوحه ج، له مه که که ده چیته سه رگو ره که ی و
 ده گری و نه م شیعه ری موته ممیمی کوری نووه یره ده خوینیته وه که به سه ر
 مالیکی برابدا هه لی داوه له به حری طویل:

و کنا کند مانی جذیمة حقبة

من الدهر حتی قیل لن یتصدعا

فلما نفرقنا کانی و مالکا

لطول اجتماع لم نبت ليلة معا

واته:

وهك دووها ودهمی گیانی به گیانی
 رۆژگاری نۆرمان پیکه وه رانی
 گهر دوون له ناکاو بی چاوه پروانی
 رۆژگاری دووری و جودایی هانی
 تهونی جودایی وه ها ته نیوه
 پیکه ی په یوه ندی ته واو بریوه
 منی له کاکم وادا بریوه
 ده لئی له مه و بهر یه کمان نه دیوه!

عهبدوپه حمان له سه ره تاوه ناوی عهبدو لکه عبه بووه، پیغه مبهه (درویدی خودای لسهه
 به) ناوه که ی گۆری و کردی به عهبدوپه حمان، چهند فه ره موودییه کی له سه حیح دا
 ههیه، سائی له پاش مه رگی عهبدوپه حمان عانی شه ی خوشکیشی دهری، رهزای
 خودایان لی بی.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۴) نامه‌ی بانگ (کتاب الاذان)

سهره‌تای داهاتنی بانگ (باب: بدء الاذان)

۳۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يَقُولُ: (كَانَ الْمُسْلِمُونَ حِينَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ يَجْتَمِعُونَ فَيَتَحَيَّنُونَ الصَّلَاةَ لَيْسَ يُنَادَى لَهَا فَتَكَلَّمُوا يَوْمًا فِي ذَلِكَ فَقَالَ بَعْضُهُمْ اتَّخِذُوا نَاقُوسًا مِثْلَ نَاقُوسِ النَّصَارَى وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ بُوقًا مِثْلَ قَرْنِ الْيَهُودِ فَقَالَ عُمَرُ أَوْلَا تَبْعُونَ رَجُلًا يُنَادِي بِالصَّلَاةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا بَلَالُ قُمْ فَتَادِ بِالصَّلَاةِ). (الحديث ۶۰۴) (۳۰۰)

ئىبنوعومەر (رەزای خوایان لى بى) دەیفەرموو: کاتى موسولمانان کۆچیان کرد بۆ مه‌دینه، هێستا بانگ دانەمه‌زرا بوو، خو‌یان چاودێرى کاتى نوێزىيان دەکردو بۆى کۆدەبوونەوه. رۆژى لێم باره‌یه‌وه دەستیان کرد به‌گوفتوگۆ. هه‌ندیکیان فه‌رموویان: بازه‌نگى دابنێین وه‌ک ه‌ی نه‌صرانى یه‌کان، وه‌ک ئه‌وان له‌کاتى نوێژدا ناقوقوس لى بده‌ین، هه‌ندى تریان فه‌رموویان: ئه‌ی بۆئێمه‌یش وه‌ک جووله‌که‌کان که‌رهنایه‌ک دروست نه‌که‌ین بۆخۆمان. عومه‌ریش فه‌رمووی: ئه‌ی بۆ پیاوی نه‌چى بانگ بدا بۆنوێژ؟ ئیتر پێغه‌مبەر (درووى خودای له‌سەر بى) فه‌رمووی: (ئه‌ی بیلال! هه‌لسه‌ بانگ بده‌ بۆ نوێژ)

۳۵۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أُمِرَ بَلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ وَأَنْ يُؤْتَرَ الْإِقَامَةَ). (الحديث ۶۰۵ طرفه في: ۶۰۳). (۳۰۱)

ئهنه‌س (رەزای خوای لى بى) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (درووى خودای له‌سەر بى) فه‌رمانى به‌بیلال کرد که‌وته‌کانى بانگ جووته‌ جووته‌ بلى، وه‌وته‌کانى قامه‌ت به‌تاک بلى،

وتهى: (قد قامت الصلاة) نهى، بهلام ثم وتهيه له قامته دا دووچار بلى) (ت/۱/۲۲۶ ز ۶۱ ژ ۴۲۱ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

۳۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ فَلِذَا قَضَى النَّدَاءَ أَقْبَلَ حَتَّى إِذَا ثَوَّبَ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ حَتَّى إِذَا قَضَى الثَّوْبَ أَقْبَلَ حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ اذْكُرْ كَذَا اذْكُرْ كَذَا لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ حَتَّى يَظُلَّ الرَّجُلُ لَا يَذْهَبُ كَيْفَ صَلَّى). (الحديث ۶۰۸ - أطرافه في: ۱۲۲۲، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۳۲۸۵) (۳۰۲)

ئەبوهورهیره (همزای خوی لب بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بى) فهرمووی: (کاتی بانگ دهری بونیژ شهیتان هه لده تورینى و جرت لی ددها، تاگوئی له بانگه که نهی، جا که بانگه که تهواو دهبی دیسان دیته وه تاقامته دهکری بونیژ نهوجا دووباره هه لده تورینیته وه، که قامته تهواو دهبی دیسان دیته وه دهجیته بنکلیشه ی پیاوه و پیی دهلی: بیر له مه بکه ره وهو بیر له وه بکه ره وه، ومئه وشتانه ی وه بیر دینیته وه که له وه پیش له بیرى نه بوون، هه تا به رادهیه کی وا دلی بی ناگادهکا که نازانی چه ن رکات نویژ دهکا). (ت/۱/۲۲۲ ز ۵۹ ژ ۴۱۴ ج ۴ = ش/د/ن).

۳۵۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جَنَّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۶۰۹ - طرفاه في: ۳۲۹۶، ۷۵۴۸). (۳۰۳)

عه بدوللای کوری عه بدوره حمانی کوری سه عه سه (همزای خوی لب بى) فهرمووی: ئه بوسه عیدی خودری (همزای خوی لب بى) فهرمووی پییم: ده تبینم تو چهزت له مالآت و

مهرپداری و دهشته، جاهه رکاتی له ناو مهرو مالاته که تا بوویت و بانگت دا، یالهو دهشته بوویت و بانگت دا، تهواو دهنگ له بانگه که هه لپره، چونکه ههرچی له قهری دهنگی بانگمردابی و گوئی ی لی بی، چ جنوکه بی و، چ مروف بی، چ فریشته بی و، چ شتی تربی وهك دارو بهردو شتی بی گیانی تر، له پروژی قیامه تا شایه تی بو دهن و بهو شایه تییه چاوو دلی روشن ده که نه وهو، سه ری بی ی بهر زده بی. نه بوسه عید فهرمووی: نه م فهرمایشته م له پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمر بی) خوئی بیستوه. (ب/۱/۲۲۳/۳ ز-۵۹ ژ-۴۱۶ چ-۴ = ب/ن).

۳۵۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا غَزَا بَنِي قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ يَغْزُو بَنِي حَتَّى يُصْبِحَ وَيَنْظُرَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا كَفَّ عَنْهُمْ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَغَارَ عَلَيْهِمْ). (الحديث: ۶۱۰ طرفه في: ۳۷۱). (۳۰۴)

نه نه س (رهزی خوئی لی بی) فهرمووی: یاسای پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمر بی) وابوو: که دمرویشته بوغهزا بو سه ر هوژی، هه تا به یانی نه دایی نهیده دا به سه ریانا، جا نه گهر له کاتی به یانیدا گوئی له دهنگی بانگ بوایه نهوا وازی لی ده هینان، نه گینا له پاش به یان هی رشی ده برده سه ریانو، په لاماری دهدان. (ت/۸/۱۲۰/۲ تاج-۴ ز-۴۶ ژ-۴۶۳ = ش/د/ت).

۳۵۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ). (الحديث ۶۱۱) وعن معاوية (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مثله إلى قوله: وأشهد أن محمدا رسول الله. وكما قال: حي على الصلاة، قال: لا حول ولا قوة إلا بالله وقال: هكذا سمعنا نبيكم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول (الحديث ۶۱۲ - طرفاه في: ۶۱۳، ۹۱۴) (۳۰۵)

(۳۰۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه (صحيح

مسلم بشرح النووي ج/۴ ص ۸۴) المترجم = ۲۴۸۲.

(۳۰۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه، رقم: ۳۸۳.

ئەبوسەئیدی خەدەری (بەزەئی خەوی ئە بێ) فەرەمووی: خۆشەوێست (بەروودی خەودی لەسەر بێ) فەرەمووی: (کاتی گۆیتان لەبانگ دەبێ بانگدەر چ دەلی ئیوێش ئەو بەلێنەو). (ت/۱/۲۳۰ ز- ۶۳ ز- ۴۲۹ = ش/د/ت/ن).

۳۵۵- (دووبارە- مکرر) موعاوییە (بەزەئی خەوی ئە بێ) جاری گۆی لەبانگ بوو، لەسەرەتای بانگەو بانگدەر هەرچی دەفەرەموو ئەویش گووتەکە ی ئەو دووبارە دەکردهو، هەتا (وأشهد أن محمداً رسول الله) بەلام کاتی بانگدەر گوتی: (حي على الصلاة) موعاوییە فەرەمووی: (لاحول ولا قوة إلا بالله) کاتیکیش بانگدەر گوتی: (حي على الفلاح) موعاوییە فەرەمووی: (لاحول ولا قوة إلا بالله) ئیتر لەپاش (حي على الفلاح) بانگدەر هەرچی فەرەموو موعاوییە ئەو دووبارە کردو، بەبێ زیادو کەم. لەپاشا فەرەمووی: لەسەر ئەم شیوێیە کەرابوو دەلامی سەندنەو بانگ بەگۆی خۆم ژنەوتوو لەزاری پیرۆزی پێغەمبەری خۆشەوێستی ئیو. (بەروودو سلاوی خەودی لەسەر بێ).

روونکردنەو:

یەكەم: بۆمەشق کردن لەسەر وەرگیرانی زاراوەکانی زانستی فەرەموو، هەرودها بۆ شارەزا بوون بەرەبەرە لەمەرجهکانی هەردوو پیر-کەبوخاری و موسلیم، (بەزەو رەحمەتی خەودەیان ئە بێ) دەلیین: پێشەوا عەسقلانی لەم شوینەدا دەفەرەمو: پێشەوا موسلیم (رەحمەتی خەوی ئە بێ) لەعومەری کۆری خەططابەو، فەرەموو دەیی دەرەهێتی، وێنە ئەم فەرەموو دەیی موعاوییە، بەلام بوخاری دەری نەهێناو، چونکە راجیایی هەیه لەویدا کە ئەم فەرەموو دەیی عومەرە پەیهوێست (موصول)، یا بەرەلایە واتە مۆرسەلی صەحابی یە، وەک پێشەوای فەرەموو دەناسی گەرە دارەقوونی ئامازە بۆ کردو. ئەم فەرەموو دەیی

موعاویہ پیش موسلیم دہری نہ ہیئاوہ، واتہ: نہیگیراوتہوہ، چوونکہ
 نہوہپترییہی کہجیگہی مہبہستہ لہم فہرموودہیہ بہپئی مہرجی موسلیم
 نیہ، چونکہ رشتہکہی نہناسیکی تیدایہ. واتہ: زیادہ مہقصوودہکہی بہپئی
 مہرجی موسلیم نیہ،

دووم: بانگو قامہت لہم کاتانہدا سوننہتن: لہپیش نویژدا، لہکاتی
 ناونانی منائی ساوادا، لہکاتیکا کہسی دہنگی بہرگوئی بکہوئی و لہجنوکہو
 پہری و شتی وا بترسی سوننہتہ بانگ بدا، یاقامہت بکا، چونکہ شہیتان
 لہدہنگی بانگو قامہت ہلڈی، بیسہر ہہموو وشہیی، خودی وشہکہ
 یاذیکرہکہی کہلہکاتی بیستنی ئہو وشہیہدا دہگوتری، لہپاش بانگدہروہ،
 بہشیئہیی، بہدہنگی نزم لہبہرخویہوہ دلئیتہوہ، ئہمہش بؤگشت موسولمانی
 کہگوئی لہبانگ بی سوننہتہ، تہنانہت بؤ بی دہستنوئیژو لہشپیسیش، مہگہر
 بؤکہسی کہمہہانہی ہہبی، وہک سہراوکہرو نویژکہرو کہسی لہگہل
 حہلآیدادروست بووبی، ئہمانہ بؤیان ہہیہ لہپاش تہواوبوونی کارہکہیان
 بہپیز بانگہکہ بسیئنہوہ، بہمہرجی زور بہینی نہکہوتبی! مہرجہ بانگدہرو
 قامہتکہر موسولمان بن، مہرجہ بانگدہر فامیدہبی و خاوەن تہمیزو ہوش
 بی و نیئرینہیش بی، خویندنی قورئان و ویردو یادہکانی تر، وہک تہسبیحات و
 صہلاوات، بؤ سہندنہوہی بانگو قامہت دہپرئ. تہسبیحات کردن لہپیش
 نویژی بہیانی و نویژی ہہینی دا دروستہ، سہلاواتدانیش لہسہر پیغہمبہر
 ہہروا، گہرجی ئہمانہ تازہ قہلان و لہسہردہمی پیغہمبہردا نہبوون
 لہبہرئہوہ بگرہ ئہگہر نہکرین باشتہ، بہلام کردنیان زیانی نییہ. تہرجیع و
 تہثویب سوننہتن، سوننہتہ وہقفہو وہستان بہزہنہی ری لہکاتی گوتنی
 ہہموو (اللہ اکبر) یکا، بانگدہر ہہموو وشہیی بہسہریہکہوہ بہیہک
 ہہناسہبلی، وہسوننہتہ بؤبانگدہرو قامہتکہر لہپیش بانگو قامہتہکہوہ
 سہلاوات لہسہر پیغہمبہر بدہن و نزا ناسراوہکہ بخوینن کہدہفہرموی: (اللہم

صل وسلم وبارك على النبي الكريم... الخ) و سوننه ته له نیوانی بانگو و قامه تدا هه موو كه سئ نزاى باش بكا بو ئیشی دین و دنیاى خوئى و موسولمانان. (بروانه: شهر حى نهو ووى، فه تحولبارى، فيقهى ئاسان، بهرگى يه كه م، لاپه ره/ ۱۴۴ - ۱۴۶).

۳۵۶- حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَاشٍ قَالَ حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۶۱۴ - طرفه في: ۴۷۱۹). (۳۰۶)

جاییری کوری عهبدو لالا (رمزى خوى لى بهن) فه رمووى: خو شه و یست (درووى خودای لى سمر بهن) فه رمووى: (هه ركه سئ له كاتى بیستنى بانگدا بلئ: اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذى وعدته)، واته: نهى خودایه! نهى خوا و مندى نه م بانگه وازى ته و او ده! نهى په رومردگارى نه م نو یژه دابه ستر او ده! ببه خشه به موحه م مه د پایه ی هه رمبه رزى نه لو و سیله و پله ی هه ره گه و ره ی نه ل - فه ضیله، و دبیه ره نه و باره گا په سه نده ی كه خو ئت به ئینت بیى داو و، ره وانه ی نه و یی بکه، كه مه قامه می شه فاعه تی گه ورمیه. هه ركه سئ له و كاته دا نه مه بلئ و نه م نزا یه بخوینئ، له روژى قیامه تا تكای من بو ئنه و فه بوول دمبئ). (ت/ ۲/ ۲۳۱/ ۱- ز- ۶۳- ژ- ۴۳۰ = ب/ د/ ن).

روونگردنه وه:

مه به ست له م باره گا و به ئینه نه م ئایه ته یه: (عسى أن يعثلك ربك مقاما محمودا). نه م نزا یه و اباشتره له پاش ته و او بوونى بانگه كه بخویندرئ، مه به ست له بانگه وازى ته و اویش بانگه وازى یه كتاپه رستییه، كه پوخته كه ی وا له بانگ دا.

۳۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهَمُوا وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمْ مَا وَلَوْ جَبَّوْا). (الحديث ۶۱۵- اطرافه في: ۶۵۴، ۷۲۱، ۲۶۸۹) (۳۰۷)

نه بوهورديره (همزي خوي لي بي) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودی لسمیر بی) فهرمووی: (نه گهر نه مەر دوومه ده یانزانی خیری بانگدان و پرزی یه که می جه ماعت چه نی گهر میه، و د چاره ی تریان نه بوايه که جگه له وه تیر و پشکیان له سهر بکن، نهوا تیر و پشکیان لی دکردن، جاپشکی کی دمر بچوايه نه وه بانگی ددها، یاله پرزی یه که ما دوه وستا، نه گهر ده یشیانزانی که خیری زووچوون بونویزی قرچه ی گهرمای نیومرو چه ند گهر میه به ههراکردن دهچوون بوی، نه گهر ده یشیانزانی خیری جه ماعتی خه و تنان و جه ماعتی به یانی چه نی گهر میه، نه گهر به گاگولکه ییش بوايه دهاتن بویان).

۳۵۸- عَنْ ابْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ بِلَالًا يُؤْذَنُ بِلَيْلٍ فَكَلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ثُمَّ قَالَ وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى لَا يُنَادِي حَتَّى يُقَالَ لَهُ أَصْبَحْتَ أَصْبَحْتَ). (الحديث ۶۱۷- اطرافه في: ۶۲۰، ۶۲۳، ۱۹۱۸، ۲۶۵۶، ۷۲۴۸) (۳۰۸)

ئیبینوعومهر (همزي خوابان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودی لسمیر بی) فهرمووی: (بیلال هیشتا شهوی ده مینی که بانگ ددها، جاله بهر نه وه نه گهر ویستتان له پاش بانگی بیلالیش، ههر شت بخون و بخونه وه، تانیب نوومی مه کتووم بانگ ددها ئیتیر واز له هه موو شتی بهینن که پروژووی پی دهشکی). قسه گیره وه

(راوی) فہرمووی: ئیبنوئوممی مہکتووم بیاویکی کویر بوو، بانگی نہددا
ههتا لههه موولایه که وه خه لکه که پیان دهگوت: وابه یانه بانگده. (ت/۵/۷۹/۲)
ز-۲۷ ژ-۱۳۱۰ ج-۴ = (ش).

راقه و شیکردنه وه:

ئیبنوئوممی مہکتووم ناوی عہدوللایه، له موسوئلما نه پیشینہ کانه
پیغہمبہر زور ریزی دهگرت، زور جاران پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بہ) دهیکرد
به نه میر لهسہر مہدینہ، له جینشینی ی عومہردا نامادی جہنگی قادسییہ
بوو، له وجہ نگہدا شہید بوو، نه کویردیہ کہ له سورمتی عہبہسہدا باس
کراوه.

۳۵۹- عَنْ حَفْصَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ
إِذَا اَعْتَكَفَ الْمُؤَذِّنُ لِلصُّبْحِ وَبَدَأَ الصُّبْحُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ تُقَامَ
الصَّلَاةُ). (الحديث ۶۱۸ - طرفاه في: ۱۱۷۳، ۱۱۸۱) (۳۰۹)

حەفصە (پەزە خۆی لێ بە) فەرمووی: کاتێ بەیانی دەداو بانگەر لەبانگ دەبۆوه،
پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بە) دوورکات نوێژی سوننەتی سووکەلە ی دەکرد،
بەرلەوه قامەت بکری بۆ نوێژی بەیانی.

روونکردنه وه:

حەفصە هاوسەری پیغەمبەری خودایە، لەسائی سییەمی کۆجیدا
بەبیوژنی لەدوا عاتیشە شووی کرد بە پیغەمبەر، پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بە)
دەفەرمووی: (جویرائیل پێی فەرمووم: حەفصە رۆژوو وەوانیکی باش و
شەو نوێژکەرێکی زۆر چاکە، لەبەهەشتیشا هاوسەری تۆیە!) حەفصە هەتا مرد
هەمیشە بەرۆژوو بوو، کچی عومەری کۆری خەطاب بوو، لەژنە کۆچکارەکان

بوو، سه‌روه‌سیتی باوکی بوو. پینج فه‌رمووده‌ی له‌بو‌خاریدا هه‌یه خوینه‌وار بوو، بر‌وانه: به‌رگی پینجه‌می تاجول ئوصول به‌گوردی لاپه‌ره/ ۱۶۲ = تاج-۳ ز-۳۵ هه‌تا زنجیره ۴۱.

۳۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدُكُمْ أَوْ أَحَدًا مِنْكُمْ أَذَانُ بَلَالٍ مِنْ سَحُورِهِ فَإِنَّهُ يُؤْذِنُ أَوْ يُنَادِي بَلِيلٌ لِيَرْجِعَ قَائِمَكُمْ وَلِيُنَبِّهَ نَائِمَكُمْ وَلَيْسَ أَنْ يَقُولَ الْفَجْرُ أَوْ الصُّبْحُ وَقَالَ بِأَصَابِعِهِ وَرَفَعَهَا إِلَى فَوْقِ وَطْأَتِهِ إِلَى أَسْفَلِ حَتَّى يَقُولَ هَكَذَا بِسَبَابَتَيْهِ إِحْدَاهُمَا فَوْقَ الْآخَرَى ثُمَّ مَدَّهَا عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ). (الحديث ۶۲۱- طرفاه في: ۵۲۹۸، ۷۲۴۷) (۳۱۰)

عه‌بدو‌للا‌ی گو‌ری مه‌سعوود (ه‌زی خوی له‌ بێ) ده‌فه‌رمو‌ی: پی‌غه‌مبه‌ر (د‌روودی خود‌ی له‌سه‌ر بێ) فه‌رمو‌ی: (که‌ستان به‌بانگی بیلال واز له‌پارشی‌و‌کردن مه‌هینن، چونکه ئه‌و شه‌وی ده‌مین‌ی که‌بانگ ده‌دا، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه شه‌و‌نو‌ی‌زکه‌رتان ئا‌گادار بکاته‌وه که‌وا به‌یان نزیکه، ئه‌گه‌ر ده‌یه‌و‌ی با‌سه‌رخه‌و‌ی بشکی‌ن‌ی، یانه‌گه‌ر ده‌یه‌و‌ی پارشی‌وبکا تازو‌وه بی‌کا، هه‌روه‌ها مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه خه‌وتو‌وتان له‌خه‌وه‌لب‌ستی‌ن‌ی هه‌تا خ‌وی ئاماده‌بکا ب‌ۆ به‌یان، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر (د‌روودی خود‌ی له‌سه‌ر بێ) په‌نجه‌کان‌ی سه‌ره‌و‌ژو‌ور هه‌ل‌پ‌ری و سه‌رمو‌خواری کردنه‌وه به‌ئام‌ا‌ژه نه‌خشه‌ی به‌یانیه در‌و‌زنه‌ی کی‌شاو فه‌رمو‌ی: (شه‌به‌قدان ئا‌وانیه، به‌لام شه‌به‌قدان ئا‌وايه) ج‌ا‌هه‌ردو‌و په‌نجه‌ی له‌سه‌ریه‌ک دان‌او ئام‌ا‌ژه‌ی پ‌ی‌یان کردو نه‌خشه‌ی به‌یان‌ی پ‌اس‌ته‌قینه‌ی کی‌شاو فه‌رمو‌ی: (هه‌تا ئا‌وا پ‌و‌وناکی له‌که‌ناری ئاسمانه‌وه، له‌خ‌و‌ره‌لاته‌وه به‌پ‌اس‌تو چه‌پا بلا‌و ده‌بی‌ته‌وه‌و ده‌بی‌ به‌پ‌و‌ژی ته‌وا‌و!) (ت/ ۱/۸۰/۲ ز- ۲۸ ژ- ۱۳۱۱).

۳۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْفَلٍ الْمُزَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ ثَلَاثًا لِمَنْ شَاءَ). (الحديث ۶۲۴ - طرفه في: ۶۲۷) (۳۱۱)

عبداللہ کوری موعہ فضہ لی نعل- موزہنی (مزی خوی لہ ہی) فہرمووی: پیغہ مہر (درویدی خودی لہسہر ہی) سی جار فہرمووی: (لہنیوانی ہہموو بانگو قامہ تیگا نویژیکی سونہت ہہیہ، بؤکہسی نازمووی ہہی).
 وفی ریوایہ: (بین کل اذانین صلاۃ، بین کل اذانین صلاۃ). ثم قال فی الثالثہ: (لمن شاء).
 واتہ: لہبہنی ہہموو بانگو قامہ تیگا نویژیکی سونہت ہہیہ لہسہری جاری سییہ ما فہرمووی (درویدی خودی لہسہر ہی): (ثمہ بؤکہسی کہ نازمووی ثمہ نویژہی ہہی). (ت ۱/۲۰۸/۱ ژ ۶۰۵- ۱۰۴ ج ۴ = ش / د / ن).

۳۶۲- عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِث (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِي فَأَقَمْنَا عِنْدَهُ عَشْرِينَ لَيْلَةً وَكَانَ رَحِيمًا رَفِيقًا فَلَمَّا رَأَى شَوْقَنَا إِلَى أَهَالِنَا قَالَ ارْجِعُوا فَاكُونُوا فِيهِمْ وَعَلِّمُوهُمْ وَصَلُّوا فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذَنَ لَكُمْ أَحَدُكُمْ وَلْيُؤْمِّكُمْ أَكْبَرُكُمْ). (الحديث ۶۲۸ - أطرافه في: ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۵۸، ۶۸۵، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶) (۳۱۲)

مالیکی کوری حوہیریت (مزی خوی لہ ہی) فہرمووی: لہگہل دہستہی لہخزمانہ، چوون بؤ مہدینہ بؤخزمہتی پیغہ مہر (درویدی خودی لہسہر ہی) بیست شہو لہخزمہتیدا ماینہوہ، پیغہ مہر (درویدی خودی لہسہر ہی) زور میہرہبان و دلسوز بوو، جا کاتی ہہستی کرد کہوا ئیمہ تاسہی لای کہسوکارمان دہکہین فہرمووی: (بچنہوہ بؤناو کہسو کارتان لہناویانا بنو فیتری نایینیان بکہنو

(۳۱۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: بين كل اذانين صلاة، رقم: ۸۲۸ = ۱۹۳۷، ۲۵۳۹.

(۳۱۲) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: من أحق بالإقامة، رقم: ۶۷۴ = ۱۵۳۳.

فَیْرَى نَوِیْزِیَانِ بَكِهِن، وَهَمَنْ نُهُم مَآوِدِیْهِ جَوْنِ نَوِیْزَم بُوْیْیُوْه دِهْكَرْدِ نَاوَا
نَوِیْزِیَانِ بُوْیْكَهِن، كَاتِیْ كِهْ نَوِیْزِ دِهْ بُوْیْ یِهْ كَیْكَ لِهْ خَوْتَانِ بَابَانْكَتَانِ بُوْیْدَا،
وَهْ كِیْتَانِ كِهْ وَرَهْ تَرْبُوْو بَانَّهُو بَهْ رَنَوِیْزِیْتَانِ بُوْیْكََا).

عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى رَجُلَانِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدَانِ السَّفَرَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَيْتُمَا خَرَجْتُمَا فَأَذْنَا ثُمَّ أَقِيمَا ثُمَّ لِيُؤْمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا). (الحديث ۶۳۰ أطرافه في: ۶۲۸، ۶۳۱، ۶۵۸، ۶۸۵، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶).

دِیْسَانِ نُهُو (رِغْزِیْ خَوِیْ لِسِ بِنِ) فَهَرْ مَوِیْ: دُووِیْآو هَاتَنِهْ خَزْمَهْتِیْ حَهْ زَرْمَتِ (رِغْزِیْ خَوِیْ لِسِ
بِنِ) دِهْمِیَانِوِیْسْتِ بَجْنِ بُوْیْ سَهْ فَهَرْ، پِیْغَهْ مَبَهَرْ (دِرُوْیْ خَوِیْ لِسِ بِنِ) فَهَرْ مَوِیْ: (كَاتِیْ
كِهْ وَتَنَهْرِیْ، لِهْ هَهْ مَوِیْ شَوِیْنِیْ كِهْ نَوِیْزِ بُوو بَانْكَ بَدَهْنِ، لِهْ پَاشَا قَامَهْتِ بَكِهِن، نُهُو جَا
كِیْتَانِ كِهْ وَرَهْ تَرْبُوْو بَانَّهُو بَهْ رَنَوِیْزِیْتَانِ بُوْیْكََا). (ت/۱/۲۸۰ ز- ۱۲۶ ز- ۷۵۷ ج- ۴).

روونكردنه وه:

مَالِیْكَیْ كُوْرِیْ حَووْمِیْرِیْثِ جِهَنْدِ فَهَرْ مَوِیْ دِهْ یِهْ كِیْ لِهْ صَهْ حِیْجَهْدِیْنِ دَا هَهْ یِهْ
لِهْ بَهْ صَرَهْ دَا دِهْ نِیْشْتِ، لِهْ نَهْ وَهْ دُووِیْ بِنْجِیْ كُوْجِیْدَا لِهْ وِیْ مَرْدُووَهْ، نُهُم زَاتَانِهْ
فَهَرْ مَوِیْ دِهْمِیَانِ لِیُوْهْ كِیْرَآوَهْ تَهْ وَهْ: نُهُو قَلَابَهْ وَ نُهُو عَهْ طِیْیِهْ وَ سَهْ لِهْ مَهْ یِ نُهَلْ -
جَرْمِیْ وَ عَهْ بَدُوْلَلَایْ كُوْرِیْ مَالِیْكَ. نُهُم فَهَرْ مَوِیْ دِهْ یِهْ بَهْ لَكِهْ یِهْ لِهْ سَهْرَنَهْ وَهْ كِهْ
هَآوِرْپِیْ پِیْغَهْ مَبَهَرْ بُووَهْ.

۳۶۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ يَأْمُرُ مُؤَدَّنَا يُؤَدُّنَ ثُمَّ يَقُولُ عَلَى إِثَرِهِ أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ فِي اللَّيْلَةِ الْبَارِدَةِ أَوْ
الْمَطِيرَةِ فِي السَّفَرِ). (الحديث ۶۳۲ - أطرافه في: ۶۶۶). (۳۱۳)

ثیبونوعومهر (پرمای خوی لى بهن) فهرمووی: پیغهمبهر (درووی خودی لى بهن) له شهوی سهرماو
سولهدها، یاله شهوی باراندها، فهرمانی دهکرد به بانگدر، بانگی دهدا، گورج
به شوین بانگه که ده له سهر فهرمانی پیغهمبهر (درووی خودی لى بهن) بانگدر به دهنگی
به رز دهی فهرموو: (ألا صلوا في الرحال: ناگادار بن مه یهن بوجه ماعهت،
له جیگه خوتان نویژ بکهن). (ت/۱/۳۷۷ ز- ۱۲۴ ژ- ۷۵۲ چ- ۴ = ش/د).

راقه و شیکردنه وه: بروانه: ژماره: ۳۷۸.

۳۶۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ سَمِعَ جَلْبَةَ رَجُلٍ فَلَمَّا صَلَّى قَالَ مَا شَأْنُكُمْ قَالُوا اسْتَعْجَلْنَا إِلَى
الصَّلَاةِ قَالَ فَلَا تَفْعَلُوا إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ فَمَا أَذْرَكُكُمْ فَصَلُّوا وَمَا
فَأَتَكُمْ فَأَتُوا). (الحديث ۶۳۵). (۳۱۴)

نه بوقه تاده (پرمای خوی لى بهن) فهرمووی: پیغهمبهر (درووی خودی لى بهن) روژی
به رنویژی بۆده کردین، له وکاته ده گوئی لى بوو که وا چهن پیاوی کردوویانه
به گاله گال و غه لبه غه لب و زرمه زرم، جاکه نویژه که یی ته واو کرد فهرمووی:
(نه وه چیتان بوو بۆ واتان کرد؟) یاران (پرمای خویمان لى بهن) فهرموویان: په له ی
نویژمان بوو که بگه ین به جه ماعهتا. فهرمووی: (وامه کهن، به لگوو کاتی دین
بۆ نویژ له سهره خوین، به هیوری و هیمنی و شینه یی بچن بۆ نویژ، نیت چهنده
فریا که وتن به جه ماعهت بیکه، نه وه میشی پیانه گه یشتن خوتان به ته نه
ته واوی بکهن). (ت/۱/۳۷۹ - ش/د).

۳۶۵- وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا
أَقِمْتَ الصَّلَاةَ فَلَا تَقْرُمُوا حَتَّى تَرَوْنِي). (الحديث ۶۳۷ - طرفاه ی: ۶۳۸،
۹۰۹) (۳۱۵)

دیسان ئەو (پەزەل خەوای ئەب) فەرەمووی: خۆشەوێست (دروودی خۆدی لەسەر بە) فەرەمووی: کاتی قامەتی نوێژ دەکری هەل مەسن بۆ نوێژ هەتا کاتی کەوا من دەبینن دەیم بۆ نوێژ). (ت/۱/۳۸۰-۲ ش/ت)

۳۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَقِيَمْتُ الصَّلَاةَ وَالنَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتَاجِي رَجُلًا فِي جَانِبِ الْمَسْجِدِ فَمَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ). (الحديث ۶۴۲ - طرفاه في: ۶۴۳، ۶۲۹۲) (۳۱۶)

ئەنەس (پەزەل خەوای ئەب) فەرەمووی: جاری قامەت کرا بۆ نوێژی خەوتنان، پێخەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بە) لە وکاتەدا، لە گۆشەیهکی مەزگەوتا، لە گەل پیاویکا دانیشتبوو، دووبەدوو چەپەیان دەکرد، هەر نەهات بەلای نوێژەوه هەتا هەندێ لە نوێژکەرەکان خەویان ئی کەوت، ئەوسا هەلساوات بە نوێژی یەکە ی بۆ کردین).

روونکردنەوه:

پێشەوا عەسقەلانی لەفەتحو لباریدا لە کۆتایی ئەم نامەیهدا دەفەرەمووی: (نامە ی بانگ برێتییه لە چل و حەوت فەرەمووده، شەشیان تەعلیقن، بیست و سیان دووبارەن، بیست و چواریان پوختەیانن، گشتیان پەسەندی پێشەوا موسلیمیشن، جگە لەم چوارەیان:

۱- فەرەمووده ی ئەبوسەعیدا (لایسمع مدی صوت المؤذن).

۲- فەرەمووده ی موعاوییه (هکذا سمعنا من نیکم).

۳- فەرەمووده ی جابیر (من قال حين يسمع النداء).

۴- فەرموودهی بیلال، که باسی نه وه دهکا بیلال له کاتی بانگا دووپه نهجی خوئی دهخسته ههردوو کونه گوئی خوئی. وهدمه فهرمووی: سئ بیسراو (ئه شهراو) یشی تیادایه که له یاران ییغه مبههر (دروودی خودی له سهراو) بیسراو، یا گپ دراونه ته وه. اه. کهواته: ۳+۴۷=۵۰، لهه په نهجیه (بیستیان) له ته جریده کهدا هاتوون، له: ژماره (۳۵۰) ههتا (۳۶۶) له گهلا رهچاو کردنی ژماره دووباره کان و زیادهی ریوایه ته کان.

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۵) نامه‌ی جه ماعت و پیتشویژی (کتاب الجماعة والإمامة)

۳۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطْبٍ فَيُحْطَبَ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَذَّنَ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأُحْرَقَ عَلَيْهِمْ يُؤْتَهُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَرَفًا سَمِينًا أَوْ مِرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ لَشَهِدَ الْعِشَاءَ). (الحديث ۶۴۴ - أطرافه في: ۶۷۵، ۴۴۲، ۷۲۲۴) (۳۱۷)

ئه بهوهرهیره (پهزی خوی له) فهرمووی: پیتشه مبههر (دروودی خودی له سهراو) سهراو دا کهوا چهن کهسئ له چهن نویتیکا بؤماوهیه که دیارنن. جا چه زهت (پهزی خوی له) به توورهی فهرمووی: (به وکسه که گیانی منی به دهسته، نیازم هه بوو که گال بدهم گزرم داریکی زور کۆبکریته وه کاتیکیش بانگ بوو، به پیاوئ بلیم که بانگ بدا بؤ نویت نه و جا به پیاوئ بلیم که له جیاتی خۆم بهرنویتی یه که بۆخه لکه که بکا، وه خۆشم برۆم بۆسه نه و پیاوانه که له نویتی جه ماعت دوا ده که ون، ومفه رمان بدهم که به باوشه دار ماله گانیان به سهراو بسوتینن،

سویندهم به و که سهی که گیانی منی واله دهستا؛ نه وانه نه گهر گرتکیکی
چه وریان له مزگهوت گومان ببردایه دههاتن بونویژی خه ووتنان بۆ مزگهوت
ههتا به بیانووی نویژه که وه گرتکه که بخۆن، ههروا نه گهر دوو سهنجووقیان
له مزگهوت شک ببردایه، که سهنجووقیان پئ دهکری، دههاتن بۆ نویژکردن بۆ
مزگهوت، به و بیانووهوه. (ت/۱/۳۷۵ ز-۱۲۳ ژ-۷۴۹ = ش/د/ت/ن)

۳۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَذِ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً). (الحديث
۶۴۵ طرفه في: ۶۴۹) (۳۱۸)

ئیبنوعمهر (پهزای خویان لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لهسهر بئ)
فهرمووی: (نویژی جه ماعت به بیست و چهوت پله گه ورهتره له نویژی که سی
که هه ره به ته نه خوی بئ). (ت/۱/۳۷۱ ز-۱۲۲ ژ-۷۴۴ ج-۴ = ش/ت/ن).

۳۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: (تَفْضُلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ صَلَاةُ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا
وَتَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَقْرَأُوا إِنَّ
شَيْئَكُمْ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا). (الحديث ۶۴۸) (۳۱۹)

نه بوهورمیره (پهزای خوی لئ بئ) فهرمووی پیغه مبهه (دروودی خودی لهسهر بئ) دهیغهرموو:
(نویژ به کۆمه لئ له گه ل کۆمه لدا بیست و پینج جار خیرتره له نویژی که سی
که به ته نه خوی بئ، نه و فریشتانه ی که له شه ودا پاسه وانی ئاده میزادن له گه ل
نه و فریشتانه دا که له ره ژدا نیگابانی نه و نه له کاتی نویژی به یانیان دا یه ک
دهگرن). پاشتر نه بوهورمیره (پهزای خوی لئ بئ) دهیغهرموو: نه گهر چه زیش ده که ن
ئه م قسه و پاسه تان له قورئانا پئ نیشان بدهم، فهرموون ئه م ئایه ته بخوینن:

(وَقَرَّانَ الْفَجْرَ إِنْ قَرَّانَ الْفَجْرَ كَانَ مَشْهُودًا) ئیسراء - ۷۸/۱۷ - واته: ومنویژی کاتی دهرکه وتنی سبه یینیش به جئ بهینه، چونکه به راستی نویژی به یانی فریشته پؤل پؤل دینه دیاری!) (ب/۶/۲۷۲/۱۳ تاج-۴ ز-۱۸ ژ-۳۹۶۳ ج-۴ = ب/ت).

۳۷۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْظَمُ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أُبْعَدُهُمْ فَأَبْعَدُهُمْ مَمْشَى وَالَّذِي يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْإِمَامِ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الَّذِي يُصَلِّي ثُمَّ يَنَامُ). (الحديث ۶۵۱) (۳۲۰)

ئهبومووسا (بخاری خوی لن بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (مروودی خودی لهسر بئ) فهرمووی: (مهردوم کاتی دهرؤن بو نویژ ههتا ریگه که یان دوورتر بی پاداشیان گه ورهتره، نه وکه سه شی که چاوه پروانی نویژ دهکا ههتا به جه ماعت بیکا لهگه ل پئشنویژدا، نه وه پاداشی گه ل گه ورهتره له وکه سه ی که نویژ دهکا دهکا و دمخه وئ). (ت/۱/۳۷۱/۳ ز-۱۲۲ ژ-۷۴۴ = ش/د).

۳۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ). (الحديث ۶۵۲ - طرفه في: ۲۴۷۲)

ثُمَّ قَالَ: (الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ وَالْمَبْطُونُ وَالْعَرِيقُ وَصَاحِبُ الْهَذَمِ وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا لَأَسْتَهَمُوا عَلَيْهِ). (الحديث ۶۵۳ أطرافه في: ۷۲۰، ۲۸۲۹، ۵۷۳۳).

(وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). (انظر: ۳۵۷) (۳۲۱)

ئەبۇھورەیرە (بەزى خۇى لىن بىن) فەر مووى: پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەر مووى: (جارى پياوئى بەرپىگەيەكا دەپوئى، لىقى دېكى بىنى لەسەر پىگەكە كەوتبوو، دوورى خستەو لەرپىگەكە، خودا لەسەرئەو سوپاسى كردو تۆلەى باشى دايەو و لىى خۆش بوو).

لەپاشتر فەر مووى: (ئەم پىنج كەسەيە شەھيدىن: كەسى بەتاعوون بەرى شەھيدە، كەسى بەدەردى ناوسك بەرى شەھيدە، كەسى لەئاودا بىخكى شەھيدە، كەسى لەخەباتى پىگەى خودادا بكوژرى شەھيدە) I (ژمارە: ۳۵۷)

۳۷۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ بَنِي سَلَمَةَ أَرَادُوا أَنْ يَخَوَّلُوا عَنْ مَنَازِلِهِمْ فَيَنْزِلُوا قَرِيبًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَكَّرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعْرُوا الْمَدِينَةَ فَقَالَ: (أَلَا تَحْتَسِبُونَ آثَارَكُمْ) (الحديث ۶۵۶ طرفه في: ۶۵۵). (۳۲۲)

ئەنەس (بەزى خۇى لىن بىن) فەر مووى: خىلى بەنى سەلەمە، مالىەكانيان لەقەراخ شارەو بوو، دوور بوون لەمزگەوت، ويستيان خانووەكانيان بفرۆشنو لەمزگەوتەكەى پىڭخەمبەرەو نزيك ببنەو، بەلام پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ئەمەى پى ناخۆش بوو، چونكە حەزى نەدەكرد كەدەورى شار چۆل بىو پىشتى مەدينە رووت بىو. لەبەرئەو نەيھىشتن و پى فەر موون: (ئەى خىلى بەنى سەلەمە! لەشويىنى خۇتان بىننەو، چوونكە كەها تووچوئى مزگەوت دەكەن شەقاو بەشەقاو پادا شتان بۆ دەنووسرى). (ب/۱/۲۴۶/۱۲ ز-۱۴ ژ-۶۸۶ ج-۴ = ش).

(۲۲۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: بيان الشهداء، وفي البر والصلة، باب فضل إزالة الأذى عن الطريق، رقم: ۱۹۱۴.

(۲۲۲) أخرجه مسلم عن جابر باب فضل الصلاة المكتوبة في جماعة وفضل انتظار الصلاة وكثرة الخطأ - المترجم = ۱۵۸.

٣٧٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(لَيْسَ صَلَاةٌ أَثْقَلَ عَلَى الْمُتَافِقِينَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا
وَلَوْ حَبَوًّا). (الحديث ٦٥٧) (٣٢٣)

ئەبۇھورەيرە (پەزىلەتلىك خەلىپە) **دەفئەرمۇي:** پېغەمبەر (سۈررەسىدىكى دەفئەرمۇي:
 (ھىچ نۆيژى ۋەك نۆيژى بەيانى و نۆيژى خەوتنان، زەحمەت نىيە لەسەر
 شانى ناپاكەكان، كەلەزاراوى شەرىعەتدا پېيان دەگوترى؛ مونافىق، خۇنەگەر
 دىيانزانى خېرى ئەم دوو نۆيژە چەندە گەورمىيە بەگاگۇلكەيش بوايە دەھاتن
 بۇ جەماعەتەكەيان!). (بروانە: ژمارە: ۳۵۷)

٣٧٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَشَابُّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ). (الحديث ٦٦٠- أطرافه في: ١٤٢٣، ٦٤٧٩، ٦٨٠٦) (٣٢٤)

ئەبۇھورمىرە (پەزىلى خۇدائى سەددىق) لەھەزرەتەۋە (پەزىلى خۇدائى سەددىق) دېمەك مەنىسى: (جەۋات تاقىم ھەن، خودا لاپۇڭى قىيامەتدا، دايدان دەننى لاپۇڭى سىيەرى تەخت و بارەگا (عەرش) ى خۇيدا، لەو رۇژەدا كەھيچ سايمە و سىيەرىكى ترنييه بىجگە لەسايمە و سىيەرى خودا خۇي،

یه‌گه‌م: پادشای عادل و پیشه‌وای دادپه‌رو مرو کار به‌دهستی به‌داد،

دوهم: لاوئ که له عيبادمتو خودا پرستی دا قال بووې و پي گه شتې و بهر مېره گور مېوې،

(۳۳۳) أخرجه مسلم (فتح الباری/۲/۲۵۳ - خاتمة) - المترجم.

(٢٢٤) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل إخفاء الصدقة، رقم: ١٠٣١ = ٢٣٧٧.

سینیه: پیاوئ کهدئی ئالوودهی مزگهوت بی،

چوارهم: دووکهس کهساخ لهبهر رمزای خودا یهکتریان خوش بوئ، لهبهر رمزای خودا کۆببنهوهو ههر لهبهر رمزای خودایش لهیهکتر جیاببنهوه، لهپاش تهواو بوونی کۆبوونهوهکهیان،

پینجهه: پیاوئ کهئافرهتیکی خانهدانی خانوومانی شوخو شهنگی جوان داوای ئیشی خرابی لی بکاو خوئی تهسلیم بکا، ئهویش نهیکاو پیی بلئ: من ئیشی بی شهروی واناکهه، چونکه لهخودا دوترسم،

شهشهه: پیاوئ خیرئ بهپهنامهکی بکا، کهئهم دهستی بهودهستی نهزانی،

حهوتهه: کهسی کهبهتهنیا خوئی بیو یادی خودا بکاو فرمیسک بهچاوهکانیدا

لهترسی خودا هۆن هۆن بیتهخوارهوه) (ت/۳۴۴/۱- ۷- ریاض/۲/۳۶۲ -
ش/ت/ن).

روونکردنهوه:

ئهه جۆره هیماپانه واتایان وایه: (ت/۳۴۴/۱- ۷- تاج/ ۱ ل/ ۳۴۴ فهرموودهی/ ۷) وشهی پیاو لهه فهرموودهیهدا بۆنموونهیه، لهبهرئهوه چهههه مهفهوومی نییه، کهواته: ئهه ههوت تاقمه ژنیش وهه پیاو دهگریتهوه، برپانه: ژماره: (۱۳).

۳۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ). (الحديث ۶۶۲). (۳۲۵)

له نهبو هورمهیرهوه (پهزی خوی لى بهى) چه زرمټ (پهزی خوی لى بهى) دهغه رموى: (گشت جارى که که سى دهچى بؤ مزگهوت، ياله مزگهوت دهگه پټه وه خودا له بهه شتا نانئ که شایانى میوان بئ بؤى دروست دهکا).

۳۷۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ابْنِ بُحَيْنَةَ رَجُلٍ مِنَ الْأَزْدِ قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا وَقَدْ أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ فَلَمَّا انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَتْ بِهِ النَّاسُ وَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّبْحُ أَرْبَعًا الصُّبْحُ أَرْبَعًا). (الحديث ۶۶۳) (۳۲۶)

عہ بدوللای کوړی مالیک (پهزی خویان لى بهى) فہرموى: جارى قامه تی نویژی بهیانی کرا، پیغه مبهہر (دروودی خودی لسمہر بهى) روانی واپیاوئ دوورکات نویژی سوننهت دهکا، جاکاتئ پیغه مبهہر (دروودی خودی لسمہر بهى) له بهر نویژی نویژی بهیانی بؤوه، نویژکه رهکان دهورہیان لئ دا، چه زرمټ (پهزی خوی لى بهى) به پیاوہ که ی فہرموو: (چؤن شتى واده که ی؟ نه مه له شیوه ی نه وه یه که نویژی بهیانی به جوار رکات بکه ی!).

۳۷۷- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (لَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَضَهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ فَخَضِرَتِ الصَّلَاةُ فَأَذَنَ فَقَالَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَقِيلَ لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ أَسِيفٌ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ وَأَعَادَ فَأَعَادُوا لَهُ فَأَعَادَ الثَّالِثَةَ فَقَالَ إِنْ كُنَّ صَوَاحِبُ يُوسُفَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ فَصَلَّى فَوَجَدَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَفْسِهِ خِفَةً فَخَرَجَ يُهَادِي بَيْنَ رَجُلَيْنِ كَأَنِّي أُنْظِرُ رَجُلَيْهِ تَخْطَانِ مِنَ الْوَجَعِ فَأَرَادَ أَبُو بَكْرٍ أَنْ يَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ مَكَانَكَ ثُمَّ أَتَى بِهِ حَتَّى جَلَسَ إِلَيَّ

جَنِّهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِصَلَاتِهِ وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). (الحديث ٦٦٤) (٣٢٧)

عائیشہ (درویدی خودی لیسر ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہنہ خویشینی سہرمہرگا، کاتی کہ تہواو نہ خویشیہ کہی کہ شہنگ بوو، کاتی نوپڑ بوو، پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہرمووی: (بلین بہنہ بوبہ کر، لہ زمانی منہوہ، بابہرنوپڑیہ کہ بؤ مہردومہ کہ بکا) منیش عہرزیہ کرد: قوربان! نہ بوبہ کر پیاوکی غہمگینی دل نہرمہ، نہ گہر لہ جیگہ کہی تودا رابوہستی دلی گہرم دمبو و لہ بہرگریان خوئی بؤ راناگیری و ناتوانی پيشنوپیڑی بؤخہ لکہ کہ بکا، بہلام عائیشہ لہ دلہوہ مہبہستی نہومبوو، کہ باوکی لہم کاتی سہرمہرگہدا لہ جیگہ کہی پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہ میجرابہ کہدا نہوہستی، نہ بادا خہ لکہ کہ بلین: نہ بوبہ کر پی رہش بوو. جادیسان پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہرمایشتہ کہی خوئی دووبارہ کردوہ، عائیشہ ہیش دیسانہوہ قسہ کہی خوئی دووبارہ کردوہ، جابویہ پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہ سہری جاری سییہما فہرمووی: (لہ زمانی منہوہ بہنہ بوبہ کر بلین بالہ جیاتی من بہرنوپڑیہ کہ بؤ مہردومہ کہ بکا، نیوہی ژنان و ہک زلیخای یووسف وان، قسہی دہمتان و نیازی دلتان لہ یہ کہ جیان!).

جائہ بوبہ کر رؤیشت بؤمزگہوت، لہ سہر فہرمانی پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) پيشنوپیڑی یہ کہی بؤخہ لکہ کہ کرد، و ہچہند روژی بہردہوام بوو لہ سہرنہوہ، ہہتا روژی پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) گہمی لہشی سووک بوو، رؤیشت بؤمزگہوت، دووپیاو چووبوونہ ژیربالی، بہلارہ لارہ بردیان، دہلیی ئیستایش والہ بہرچاوم کہ چؤن چؤنی پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہ بہرنازاری نہ خویشیہ کہی ہہردوو پیی بہسہر زہویہ کہدا بہخشکہ بہکیش دہکرد، کاتی

ئەبوبەكر ههستی پێ كرد كهوا پێغه مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بێ) ته‌ش‌ری‌فی هینا ویستی جی‌گه‌كه‌ی بۆ‌چۆ‌ڵ بكاو بكشیته‌ دواوه‌، به‌لام هه‌زمرت (هه‌زی خوی له‌ بێ) ئاماژه‌ی بۆ‌كرد: ومزع له‌خۆت تيك مه‌دهو خه‌ریکی كاری خۆت به‌، ئه‌وجا پێغه‌مبه‌ریان برد ريك له‌ئاستی ئه‌بوبه‌كر له‌ته‌نیشتی‌هوه‌ دانیش‌تو ده‌ستی كرد به‌نوێژ‌كردن، ئیتر ئه‌بوبه‌كر بۆ‌نوێژی خۆی په‌یره‌ویی پێغه‌مبه‌ری ده‌كردو خه‌لكه‌كه‌ی تریش بۆ‌نوێژی خۆیان په‌یره‌ویی نوێژه‌كه‌ی ئه‌بوبه‌كریان ده‌كرد. له‌گێڕانه‌وه‌یه‌كا: هه‌زمرت (هه‌زی خوی له‌ بێ) له‌لای چه‌پی ئه‌بوبه‌كره‌وه‌ دانیش‌ت، به‌لام ئه‌بوبه‌كر به‌پێوه‌ نوێژی ده‌كرد. (ت/۴۰۸/۱ ز ۱۳۸ ژ- ۸۱۶ ج- ۴) ب‌روانه (ژماره‌/۱۴۶).

وعنها (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي رِوَايَةٍ: لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاشْتَدَّ وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَزْوَاجَهُ أَنْ يَمْرُضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ. وَبَاقِي الْحَدِيثِ تَقْدِمُ آتِفَا:

له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی تریدا: عایشه (هه‌زی خوی له‌ بێ) فه‌رمووی: کاتی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بێ) نه‌خۆشی‌هه‌كه‌ی له‌پێی خستو ئازاره‌كه‌ی سه‌خت بوو، روخسه‌تی له‌هاوسه‌ره‌كانی خواست كه‌له‌مائی من بمینیت‌ه‌وه‌وه‌ له‌وێ خزمه‌ت بكړی، هاوسه‌ره‌كانیشی پێگه‌ی ئه‌وه‌یان دا. ب‌روانه: ژماره: ۳۷۷

۳۷۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَطَبَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ فِي يَوْمٍ ذِي رَدْغٍ فَأَمَرَ الْمُؤَذِّنَ لَمَّا بَلَغَ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ قَالَ قُلِ الصَّلَاةُ فِي الرَّحَالِ فَنَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَكَأَنَّهُمْ أَلْكَرُوا فَقَالَ كَأَلَّكُمْ أَلَّكْرُثُمْ هَذَا إِنَّ هَذَا فَعَلَهُ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي يَغْنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهَا عَزْمَةٌ وَإِنِّي كَرِهْتُ أَنْ أُخْرِجَكُمْ). (الحديث ۶۶۸ - طرفاه في: ۶۱۶، ۹۰۱) (۳۲۸)

عه‌بدو‌ل‌لای کوری حاریث (هه‌زی خوی له‌ بێ) فه‌رمووی: جاری ئیبنوعه‌باس (هه‌زی خوهران له‌ بێ) وتاری رۆژی هه‌ینی خۆینه‌وه‌وه‌، هه‌وره‌ رۆژو سه‌رماو سوڵه‌و قورو لیته‌

بوو، له بهر نه وه فه رماني كرد بانگدمرده كه كه گه يشته سهر (حي على الصلاة) له باتي نه وه بلئي: (الصلاة في الرحال) نوپژكه رده گانيش له ناو خوياندا ته ماشاي يه كتريان كرد، وهك بلئي ي فه رمايشته كه ي ئيبنوعه باسيان به دل نه بئي. به لام ئيبنوعه باس فه رمووي: ده لئي ي نه مه تان به لاوه په سهند نيينو ره خنه تان لي ي هيه، به لام نه مه سوننه تي پيغه مبه ر خوږه تي، دياره كه پيغه مبه ر له هه موو روويه كه وه له من باشتره و گشت كردارو گوتاريكي سهرمه شقه بو نه ته وه ي. نه و جا فه رمووي: به لئي راسته كه نوپژي هه يني فه رزي حه تمى يه، به بئي به هانه ي ره وا نه كردنى دروست نيينو، به لام باران و قورو ليته يه كيكن له به هانه ره واكانى نه كردنى نوپژي هه يني، له بهر نه وه حه زنا كه م به گيرتان به يني م زورتان لي بكه م كه هه رده بئي بين بو نوپژي هه يني! (۳۲۳)

۳۷۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ الصَّلَاةَ مَعَكَ وَكَانَ رَجُلًا ضَخْمًا فَصَنَعَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا فَدَعَاهُ إِلَى مَنْزِلِهِ فَبَسَطَ لَهُ حَصِيرًا وَنَضَحَ طَرَفَ الْحَصِيرِ فَصَلَّى عَلَيْهِ رَكَعَتَيْنِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ آلِ الْجَارُودِ لِأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضَّحَى قَالَ مَا رَأَيْتُهُ صَلَّاهَا إِلَّا يَوْمَئِذٍ). (الحديث ۶۷۰ - طرفاه في: ۱۱۷۹، ۶۰۸۰) (۳۲۹)

نه نه س (همزي خوي لس به) فه رمووي: پياويكي نه نصاري له ش قه به، عه رزي حه زره تي كرد: من له به رقه له وي ناتوانم بيم بو جه ماعه ت بو مزگه وتي تو، حه زده كه م كه ناننيكت بو دروست بكه م، ته شريف يه يني بو مالي ئيمه، له شوپنيكي تايبه تدا بو پيروزي و مووفه ركي نوپژ بكه ي، تانه و شوپن نوپژه ي تو بكه م به نوپژگا بو خوم، پيغه مبه ريش (درووي خوي لس به به ليني بي يدا. نه ويش نانه كه ي بو پيغه مبه ر (درووي خوي لس به به) دروست كرد، نه و جا حه زره تي بانگ كرد

بۆماله وهی، چه سیریکی له گۆشه یه کا بۆ راخست و قه راخی چه سیره که ی ئاوپه رژین کرد، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) له سه ری دوورکات نوێزی سوننه تی چیشته نگاوی به جه ماعه ت بۆکردن. پیاوی له به ره ی جاروود به نه نه سی فه رموو: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) نوێزی سوننه تی چیشته نگاوی ده کرد؟ فه رموو: من به ش به حاڵی خۆم هه ر له وپۆزه دا دیومه که نه و نوێزه بکا. (بروانه ژماره: ۲۴۲، ۲۶۲+ فیه ی ئاسان/۱/۱۷۱+ت/۴۸۴- ۱۷۹).

۳۸۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قُدِّمَ الْعِشَاءُ فَأَبْدِئُوا بِهِ قَبْلَ أَنْ تُصَلُّوا صَلَاةَ الْمَغْرِبِ وَلَا تَعْجَلُوا عَنْ عَشَائِكُمْ). (الحديث ۶۷۲ - طرفه في: ۵۴۶۳) (۳۳۰)

ئه نه سی کوپی مالیک (همزی خوی له بێ) فه رموو: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) فه رموو: (ئه گه ر شیو دانرا ده ستی پی بکه ن له پێش کردنی نوێزی شیوانا، وه هیج په له له شیوه که تان مه که ن و نانه که تان به شینه یی به ته واوی بخۆن و، نه وسا نوێزه که تان بکه ن، وه هه روه ها نوێزه کانی تریش). (ت/۱/۳۰۰- ز- ۹۸- ۵۸۳).

۳۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَأَلَتْ: (مَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ كَانَ يَكُونُ فِي مِهْنَةٍ أَهْلُهُ تَعْنِي خِدْمَةَ أَهْلِهِ فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ). (الحديث ۶۷۶- طرفاه في: ۵۳۶۳، ۶۰۳۹) (۳۳۱)

ئه سه وه دی کوپی یه زیه (همزی خوی له بێ) فه رموو: له عایشه ی هاوسه ری چه زه تم پرسی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) کاتی له ماله وه ده بوو خه ریکی چی ده بوو؟ فه رموو: خه ریکی خزه ته ی خیزانه که ی ده بوو، ئیشی ناوماڵی

(۳۳۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: كراهة الصلاة بحضرة الطعام، رقم:

۵۵۷=۱۲۴۱.

(۳۳۱) لاحظ (فتح الباری/۲/۲۵۳/۷۳۱- خاتمه) المترجم.

دهکرد، وهك نهوه چپشتی دهکرد، گسکی ددها، نازهلای ددهوشی، جلی خوی پینهدهکرد، جلی خویی ددهوژی، نالیکی ددها به نازهل، و شتری نه شکیل دهکرد، دروومانی دهکرد، پیلاوی پینهدهکرد، خزمهتی خویی دهکرد، له گهل کاره کردا، له بهر بی هه وایی نانو ناوی دهخوارد، هه ویری له گهلدا دهشیلا، شمه کی خوی له بازاره وه دهینایه وه، له ماله وه نه مه کاری بوو، به پیی بواری گونجاو خهریکی خزمهتی که سوکاری بوو، کاتیکیش نوپژ ده بوو دهجوو به لای نوپژ هوه به زوویی دهیکرد). (ریاض/ ۲/ ۵۵۰ / ۵ ز- ۷۱ ژ ۶۰۶).

۳۸۲- عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (إِنِّي لأَصَلِّي بِكُمْ وَمَا أُرِيدُ الصَّلَاةَ أَصَلِّي كَيْفَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۶۷۷ - اطرافه في: ۸۰۲، ۸۱۸، ۸۲۴) (۳۳۲)

نه بو قیلابه (رمزی خوی له بی) فهرمووی: مالیکی کوری حوو هیریث (رمزی خوی له بی) تهریزی هات بوئه م مزگه وتهی ئیمه له به صره، فهرمووی: له راستیدا من که نه م نوپژ هتان به جه ماعت بۆده که م مه به ستم زاتی نوپژ که نییه، به لکوو ده مه وی له بهر چاوی ئیوه نوپژ بکه م وهک پیغه م بهر خوی (دروودی خودی له سه ر بی) نوپژی ده کرد له بهر چاوی ئیمه، ههتا ئیوه میش نوپژ به جوانی فی ربین).

روونکردنه وه:

ئه م فهرمووده یه روونترین به لگه یه له سه ر ئه م مه به ستانه:

۱- فی ر کردن به کردار گهل جار، له بارت ره له فی ر کردن به گوتار.

۲- سوننه ته نوپژ که ری تازه له سه ر ئه م شیوه فی ر بکری.

۳- راگه یین (مبلغ: واویژ: دهنگه وم) کاره که ی دروسته، زیان له خودی په رستییه که ی نادا.

۴- نهم جوړه کاره، که بونی هاو بهشی کردنی له خودا پهرستیدا لی دی، بهم جوړه کاره ناگوتړی هاو بهشی کردن له پهرستشدا، که له زاراوهی شهرع دا پیی دهگوتړی (التشريك في العبادة).

۵- رابهري چه ج و موطنه و وویفو رابهري سهردان (موزه و ویر) و پیشنویژو نهو جوړه که سانه، که له پال کردنی نهم پهرستی یانهدا، دهن به سهرمه شق و ماموستا، بؤ که سانی تری نویکار، وهک نه و مبه دهنگی بهرز هندی وشه و رسته دهلین، تاپه پر وه کانیاں چاویان لی بکه و وهک نه وان هه مان شت بلین، یابکه و، نهم جوړه که سانه کاره که یان دروست و قه بوولنه، له سوننه ت سهر چاوه هه لده گری.

۶- که سی له گهل نه نجامدانی عیبادته دا، که ذاتی کردنی نهو عیبادته ساخ بوړمزی خودایی، نه گهر مبه سستیکی تری ره وای هه بی دروسته، وهک کاسبی کردن له کاتی چه ج و عه مره کردندا، وهک و مرگرتنی کری له سهر فیتر کردنی قورنان و ختمه و شتی تری له م بابته، وهک بؤ پیروزی و موفقه رکی جیگه، بر وانه: (۳۷۹، ۲۴۲، ۲۴۱، ۲۶۲).

۳۸۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي مَرَضِهِ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ قَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ لِحَفْصَةَ قُولِي لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَفَعَلَتْ حَفْصَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَهْ إِنَّكَ لَأَنْتِ صَوَّاحِبُ يُوسُفَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ مَا كُنْتُ لِأُصِيبَ مِنْكَ خَيْرًا (الحديث : ۶۷۹ طرفه في : ۱۹۸). (۳۳۳)

عائشہ (رضی خویٰ لہ بی) فہرمووی: پیغہ مبہر دروودی خودای لہ سہر بی و سہرومان و حال و منال و ہست و نہست گشتی بہ قوربانی گہردی بہرستانہی نارامگای نازدارو پیروزی بی فہرمووی: (لہ زمانی منہوہ فہرمان بہنہ بوبہ کر بکہن کہ پیشنویژیہ کہہ بخہ لکہ کہہ بکا) منیش عہر زیم کرد: نہ بوبہ کر پیاویکی دل نہرمہ، کہ لہ جیگہی تودا رابوہستی، دلی گہرم دہبی و لہ بہر گریان نویژکہرہکان گوپیان لہدہنگی نابی، کہ واتہ فہرمان بکہ بہ عومہر کہ نویژ بخہ لکہ کہہ بکا، ہہروا بہ حہفصہی ہہویم گوت: عہرزی پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) بکہ: کہ نہ بوبہ کر پیاویکی دل نہرمہ، کہ لہ جیگہ کہی تودا رابوہستی دلی گہرم دہبی و لہ بہر گریان نویژکہرہکان گوئی یان لہدہنگی نابی، کہ واتہ: فہرمان بہ عومہر بکہ کہ نویژہکان بومہردومہ کہہ بکا. حہفصہیش نہمہی عہرز کرد، حہزرت (رضی خویٰ لہ بی) فہرمووی: (وسبہ! بی گومان ئیوہی ژنان وک زلیخای یووسف وان، قسہی دہمتان وک نیازی دلتان لہیہ کتر جیان! لہ زمانی منہوہ فہرمان بہنہ بوبہ کر بکہن، کہ بہرنویژیہ کہہ بخہ موسولمانان بکا). جا حہفصہ بہ عائشہ دہفہرموی: قہت نہ بوو لہتووہ تووشی خیر بیم).

۳۸۴- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ يُصَلِّي لَهُمْ فِي وَجَعِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي تُوفِّي فِيهِ حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ الْاِثْنَيْنِ وَهُمْ صُفُوفٌ فِي الصَّلَاةِ فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِتْرَ الْحُجْرَةِ يَنْظُرُ إِلَيْنَا وَهُوَ قَائِمٌ كَأَنَّ وَجْهَهُ وَرَقَّةٌ مُصْحَفٌ ثُمَّ تَبَسَّمَ يَضْحَكُ فَهَمَمْنَا أَنْ نَفْتِنَ مِنَ الْفَرَحِ بِرُؤْيَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَكَصَّ أَبُو بَكْرٍ عَلَى عَقْبِيهِ لِيَصِلَ الصَّفَّ وَظَنَّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَارَجَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَشَارَ إِلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَتْمُوا صَلَاتَكُمْ وَأَرْخَى السِّتْرَ فَنُوفِّي مِنْ يَوْمِهِ). (الحديث ۶۸۰- أطرافه في: ۶۸۱، ۷۵۴، ۱۲۰۵، ۴۴۴۸) (۳۳۴)

ئەنەس (رەزى خۇاى لىن بىن) فەرموۋى: لەونەخۇشىنەدا كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ومفاتى كىرد، ئەبوبەكر بەرنوئىزى بۆمەردوم دەكرد، رۆزى دووشەممە لەنوئىزدا رىز بووبوو، لەوكاتەدا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) پەردەى دەرگاى ھۆدەكەى خۇى لادا، كەلەسەر ژوورى مزگەوت بوو، تەماشايەكى بەدل و بەكوئى كردين، دىمەنىكى گەل شىرىن و رەنگىن بوو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەپىۋە ھەستا بوو سەرنجى ئىمەى دەدا، دىاربوو بۆدواجار ئۆمەتەكەى لەژيانىدا بەسەردە كىردەھو، مالاۋاى لەپارانى دەكرد، رەنگو روخسارى لەبەرگەشى و نازدارى لەرەنگو روخسارى نەخۇشى نەدەكرد، بەلكوو دەتگوت پەردەى گول و رووپەردەى قورئانە، نوور لەروخسارى دەتكاو گول و گەۋھەر و جەۋھەرى ئى دىبارى، ئىنجا زەردەخەنەپەكى كىردو پىكەنى، جاكاتى پىغەمبەرمان لەسەرئەم ھالە بىنى، لەخۇشيانا خەرىك بووین بېشۆكىيىن و ھەختەبوو گەشكە بىمان گىرئ و نوئىزەكە بەجئ بېيلىن! جائەبوبەكر (رەزى خۇاى لىن بىن) وايزانى كەوا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دى بۆنوئىز لەبەرئەو پاشو پاش گەپاىەو ەدواو، تابجىتە ناو رىزەكەو ەمىجرابەكە بۆ پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) چۆل بكا، بەلام پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) نەھات و بەدەستى ئاماژەى بۆكردين: كەنوئىزەكەتان تەواو كەن، ئىنجا دىسان پەردەكەى داداىەو، ئىتر ھەر ئەورۆژە گول لەگولشەن بىراو يار لەپاران دابراو، خۇرى زانست و ھىكمەت مالاۋاى كىرد لەگۆى زەوى و دانىشتوو ەكانى، ەسەر رووى خاك خۇزگەى خواست بەناو توپى خاك، ەگول خۇزگەى خواست بەگل، ە پىغەمبەرى نازدار، ئەو كۆى نوروعىلم و عىرفانە كۆچى دواىى كىردو نوبوومت و پىغەمبەراپەتى كۆتايى ھات و دەرگاى ەحى و سىرووش مۆركرا. (تاج/ ۵/۴۰۹/۱ = ز-۱۳۸ ژ-۸۸ = ش).

۳۸۵- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَهَبَ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ لِيُصْلِحَ بَيْنَهُمْ فَحَاطَتْ الصَّلَاةُ فَجَاءَ

الْمُؤْذُنُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَ أَتُصَلِّي لِلنَّاسِ فَأَقِيمَ قَالَ نَعَمْ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ فِي الصَّلَاةِ فَتَخَلَّصَ حَتَّى وَقَفَ فِي الصَّفِّ فَصَفَّقَ النَّاسُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ لَا يَلْتَفِتُ فِي صَلَاتِهِ فَلَمَّا أَكْثَرَ النَّاسُ التَّصْفِيقَ انْتَفَتَ فَرَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ امْكُثْ مَكَانَكَ فَرَفَعَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَدَيْهِ فَحَمِدَ اللَّهُ عَلَى مَا أَمَرَهُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ اسْتَأْخَرَ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى اسْتَوَى فِي الصَّفِّ وَقَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَتَّبِعَ إِذْ أَمَرْتُكَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا كَانَ لِأَبِي فُحَافَةً أَنْ يُصَلِّيَ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لِي بِرَأْيِكُمْ أَكْثَرْتُمْ التَّصْفِيقَ مِنْ رَأْيِهِ شَيْءٌ فِي صَلَاتِهِ فَلْيُسَبِّحْ فَإِنَّهُ إِذَا سَبَّحَ انْتَفَتَ إِلَيْهِ وَإِنَّمَا التَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ). (الحديث ٦٨٤ - أطرافه في: ١٢٠١، ١٢٠٤، ١٢١٨، ١٢٣٤، ٢٦٩٠، ٢٦٩٣، ٧١٩٠) (٣٣٥)

سه هلی کوری سه عد (رمزی خوی لب) فهرمووی: روژی پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) جوو بو ناو هوژی بهنی عهمری کوری عهوف، بو ناو بیژی ههتا ناشتیان بکاته وه، کاتن نو یژ بوو، بانگدمر که بیلال بوو، هات بو لای نه بوبه کر عهرزی کرد: نه گهر قامهت بکه م بهر نو یژی به که ده که ی بو خه لکه که؟ فهرمووی: به لی، ده که م، جا که نه بوبه کر نو یژی دابه ست پاش که می پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) هاته وه، هیشتا نو یژه که یان ته و او نه کرد بوو، جا پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) یه که یه که در ی بهر یزه کان دا، تاخوی گه یانده ریزی یه که م و لهو ی وه ستا، خه لکه که ده ستیان کرد به چه پله لی دان، نه بوبه کر یش عاده تی نه بوو که له ناو نو یژ دا لابکاته وه به لام که دی خه لکه که چه پله یه کی زور لی دده دن نهویش

ئاۋرى دايەوہو پيغەمبەرى بىنى، پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) ئاماژەى بۆى کرد: کەلەشۋىنى خۆت بىمىنەرەوہو نوپۇزەكەمان بۆتەواوکە. بەلام ئەبوبەكر ھەردو دەستى خۆى بەرزگردەوہو سوپاسى خوداى کرد لەسەر ئەم دەستى خیرەى كە پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) لەوى نا، ئنجا پاشەو پاش گەپايەوہو دواوہ، ھەتا پيگ چووہ ناو ريزەكەوہو لەوى وەستا، پيغەمبەرىش (درودى خوداى لەسەر بى) پيشكەوت و بەرنوپۇزيەكەى کرد، كەلەنوپۇزەكە بۆوہ ھەرمووى (درودى خوداى لەسەر بى): ئەى ئەبوبەكر كەفەرمانم پى كرىت بۆنەمايتەوہ لەشۋىنى خۆت؟ ئەبوبەكرىش (پەزى خوى لى بى) ھەرمووى: بۆمن نەھاتووہ كەپيش تۆبكەوم ئەى پيغەمبەرى خودا! ئىنجا پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) بەنوپۇزەكرەكانى ھەرموو: (ئەوہ بۆنەو گشتە چەپلەيەتان لى دا، ھەركەسى لەناو نوپۇزدا شتىكى لى رووبدا بابلى سوبجانەللە، چونكە كەسوبجانەللەى کرد، ئيتى تى دەگەن لەمەسەلەكە، وەلى چەپلە لىدان لەناو نوپۇزدا بۆزنانە). (ت/۱/۴۰۶/۱ ز-۱۳۸ ژ- ۸۱۴ = ش/د/ن).

۳۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَفَعَلْنَا فَاغْتَسَلَ فَذَهَبَ لِيَنْوَأَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَقَعَدَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوَأَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ فَقَعَدَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوَأَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالنَّاسُ عُكُوفٌ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُونَ النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَصَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ بِأَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَأَنَاءَهُ الرَّسُولُ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَكَانَ رَجُلًا رَقِيقًا يَا عُمَرُ صَلِّ بِالنَّاسِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَنْتَ أَحَقُّ بِذَلِكَ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ

تِلْكَ الْيَّامَ ثُمَّ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَدَ مِنْ نَفْسِهِ خِيفَةً فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا الْعَبَّاسُ لِصَلَاةِ الظُّهْرِ وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ فَلَمَّا رَأَاهُ أَبُو بَكْرٍ ذَهَبَ لِيَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَنْ لَا يَتَأَخَّرَ قَالَ أَجْلِسَانِي إِلَى جَنْبِهِ فَأَجْلَسَاهُ إِلَى جَنْبِ أَبِي بَكْرٍ قَالَ فَجَعَلَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي وَهُوَ يَأْتُمُ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ. (الحديث ٦٨٧ طرفه في: ١٩٨). (٣٣٦)

عائشه (همزای خوی لبین) فہرمووی: بہ چہند رؤزی لہ پیس مہرگی پیغہ مہردا (درویدی خودی لہسہر ہن) کاتی نہ خویشینہ کہی قورس بوو، موسولمانان لہ مزگہوت خربوونہ وہ بوجہ ماعہ تی نوپزی خہوتنان، حہ زرمٹ (ہمزای خوی لبین) فہرمووی: (نہری مہردوم نوپزیان کرد؟) عہر زمان کرد: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ پروانی تویانہ، بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرمووی: (لہسویئہ کہیان ناوبکہن بہسہرما لہ حہوت کوندہ کہ دہمبیئہ کہیان نہ کرابیئہ وہ) عائشہ فہرمووی: ئیمہیش وامان کر، کہ خوی شورڈ نہ زنہ کی دا ہہ لسی بہ لام نہیتوانی و بوورایہ وہ، کہ ہوشی ہاتہ وہ فہرموویہ وہ: (نہری مہردوم نوپزہ کہیان کرد؟) عہر زمان کردہ وہ: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ نواری تویانہ کہ بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرموویہ وہ: (لہسویئہ کہیان ناوبکہن بہسہرما). عائشہ فہرمووی: جالہ ناو سوینہ کہ دا دانیشت، دیسان کہ خوی شورڈ نہ زنہ کی دا، ویستی ہہ لسی بہ لام نہیتوانی و دیسانہ وہ بوورایہ وہ، لہ پاش کہ می کہ ہوشی ہاتہ وہ ہہمدیسان فہرموویہ وہ: (نہری مہردوم نوپزہ کہیان کرد؟) عہر زمان کردہ وہ: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ نواری تویانہ کہ خوت بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرموویہ وہ: (لہسویئہ کہیان ناوبکہن بہسہرما) جالہ ناو سوینہ کہ دا دانیشت، ہہمدیسانہ وہ کہ خوی شورڈ

ئەزىزەكى داپەو كەھەئسى و بچى بۇ مزگەوت پېشنويزىيەكە بۇخەلكەكە بكا، بەلام نەيتوانى و ھەمدىس بوورايەو، لەپاشتر كەھۆشى ھاتەو ديسان فەرموويەو: (ئەرى مەردوم نويزيان كرد يانا؟). عەزمان كەردەو: نەخېر ھېشتا نويزيان نەكەردو، لەمزگەوت گلېر بوونەتەو، چاوەنوارى تۆيانە كەتەشرىفت بچى پېشنويزەيەكەى خەوتنانيان بۇبەكەى.

ئىنجا پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) فروستادەيەكى نارد بۇلاى ئەبوبەكر، كەپېشنويزى بۇ موسولمانان بكا، كاتى فروستادەكەى پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) فەرمانەكەى پېغەمبەرى بەئەبوبەكر راگەياند، ئەبوبەكر پياويكى دئەرم بوو، لەبەرئەو بەعومەرى كورپى خەتابى فەرموو: ئەى عومەر! تۆجەماعەتەكە بۇ موسولمانان بكە، عومەرىش پىي فەرموو: تۆشايانترى بۇئەمە جائەبوبەكر ئەو چەند رۆزە كە پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) نەخۆشىيەكەى گران بوو جەماعەتى بۇ موسولمانان دەكەرد، ھەتا رۆزى.... بېروانە: ژمارە: ۳۷۷، ۳۸۳، ۳۸۴، ۲۴۶).

۳۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِهِ وَهُوَ شَاكٍ فَصَلَّى جَالِسًا وَصَلَّى وَرَاءَهُ قَوْمٌ قِيَامًا فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ أَنْ اجْلِسُوا فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا وَإِذَا رَفَعَ فَارْفَعُوا، وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا). (الحديث ۶۸۸ - أطرافه في: ۱۱۱۳، ۱۲۳۶، ۵۶۵۸). (۳۳۷)

ديسان عائىشە (بەزى خودى لەسەر بى) فەرمووى: جارى پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) بەسوارى ئەسپى گلا، سكالای لەدەست ئەم حالەبوو، لەمالەكەى مندا بەرنويزى بۆكۆمەلى لەيارانى كرد، پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) خوى بەدانىشتەو نويزى دەكەرد، كۆمەلەكەيش لەپشتىەو بەپێو وەستان،

پيغهمبر (دروودی خودای له سمر بښ) ئاماژەى بۆکردن: (كه ئیوه پيش دانیشن) جاكاتى له نوێژكهى ئى بۆوه فهرمووى: (پيشنوێژ بۆیه كراوه به پيشنوێژ ههتا بكرى به پيشهواو سهرمه شق و چاوى ئى بكرى، كه واته ههركاتى پيشنوێژ چوو بۆ چه مينه وهو روكووى برد، ئیوه پيش يه كسهر بچه مينه وهو روكوع ببهن، وههركاتى نهو له چه مينه وه ياله كړنووش سهر به رزه وه دهكا ئیوه پيش به شوین نهودا سهر به رزه وه بکهن، وههركاتى نهو به دانیشننه وه نوێژى كرد ئیوه پيش به دانیشننه وه نوێژ بکهن) (ت/١/٣٩٠ = ز-١٣٠ ژ-٧٧٧ چ-٤).

٣٨٨- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ لَمْ يَخِنْ أَحَدٌ مِنَّا ظَهْرَهُ حَتَّى يَقَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدًا ثُمَّ تَقَعُ سُجُودًا بَعْدَهُ). (الحديث ٦٩٠ - طرفاه في: ٧٤٧، ٨١١). (٣٣٨).

بهرائى كورى عازيب (همزای خواى لى بښ) فهرمووى: پيغهمبر (دروودی خودای له سمر بښ) كه دهيفه رموو: (سمع الله المن حمده) ئيتر ئيمه راده وه ستاين و ههتا نهو نه چوايه بۆكړنووش ئيمه بۆى دانه دهوينه وه، نهو كړنووشى دمبرد ئيمهش له پاش نهو وهو ده چووین بۆ كړنووش.

٣٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ أَوْ لَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ). (الحديث ٦٩١) (٣٣٩).

ئهبوهورهيره (همزای خواى لى بښ) فهرمووى: پيغهمبر (دروودی خودای له سمر بښ) فهرمووى: (نهو كه سه تان كه له جه ماعه تا له پيش پيشنوێژدا، سهر له چه مينه وه (روكوع) ياله كړنووش به رزه كاته وه، نهدى نهو چۆن لهو نهو ناترسى كه خودا له سهر

ئەو پەلە پەلە، سەری بکا بەسەری کەر) یا فەرمووی: (کەخودا شکلی بکا بەشکلی کەر).

۳۹۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتَعْمِلَ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَيْبَةً). (الحديث ۶۹۳- طرفاه في: ۶۹۶، ۷۱۴۲). (۳۴۰).

ئەنەس (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (هەمیشە بەگوێی فەرمانپەرەواکانی خۆتان بکەن و لەفەرمانیان دەرمانەچن، ئەگەر چی بەندەیهکی رهشی حەبەشیش بێ، کەسەری بەقەد دەنکە میووژی بێ). (ت/۳/۲۷۸ = ز-۱۰۵-ژ-۲۴۲۲، ۲۴۲۳).

۳۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُصَلُّونَ لَكُمْ فَإِنْ أَصَابُوا فَلَكُمْ وَإِنْ أَخْطَأُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ). (الحديث ۶۹۴). (۳۴۱).

ئەبوهورەیرە (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: ئێسنوێژ (نیمام) دەکانتان بەرنوێژیتان بۆ دەکەن، جائەگەر بەباشی کردیان ئەوا پاداشی باشی بۆ ئێوەدیش و بۆ ئەوانیشە، خۆ ئەگەر بەباشی نەیان کرد، ئەوا پاداشی باشی بۆ ئێوەیه و گوناھەکهی بۆنەوانە! (ت/۱/۳۸۵ = ز-۱۲۷-ژ-۷۱۵).

۳۹۲- عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَرَّوَانَهُ: (۹۶، ۱۳۸).

۳۹۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ يُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يَرْجِعُ فَيَوْمُ قَوْمِهِ فَصَلَّى الْعِشَاءَ فَقَرَأَ بِالْبَقَرَةِ فَأَنْصَرَفَ الرَّجُلُ فَكَأَنَّ مُعَاذًا تَنَاوَلَ مِنْهُ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ فَتَانِ فَتَانِ ثَلَاثَ مَرَّارٍ أَوْ قَالَ فَاتِنَا فَاتِنَا فَاتِنَا وَأَمَرَهُ بِسُورَتَيْنِ مِنْ أَوْسَطِ الْمُفْصَلِ). (الحديث ۷۰۱ طرفاه في: ۷۰۰، ۷۰۵، ۷۱۱، ۷۱۰، ۷۱۱). (۳۴۲).

(۲۴۰) أخرجه مسلم في طريق غندر (انظر فتح/۲/۲۱۹/۶۹۳) المترجم.

(۲۴۱) هذا الحديث انفرد به البخاري (عيني/۵/۲۲۸/۸۵) المترجم.

(۲۴۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في العشاء، رقم: ۱۰۴۰=۴۶۵.

جابر (رمزی خوی لن بن) فهرمووی: موعازی کوری جه بهل (رمزی خوی لن بن) دهستووری و ابوو، له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خودای لمسر بن) جه ماعه تی دهکرد، نه و جا دهگه پرایه وه بوناو هوزه که ی خوی و بهرنویژی نه و نویژدی بو نه وان دهکرد، جاشه وی له گهل پیغه مبهردا (دروودی خودای لمسر بن) جه ماعه تی نویژی خه و تنان دهکا، نه و سا دهگه ریته وه بوناو هوزه که ی خوی که به نی سه له مه بوو، وه پیش نویژی خه و تنان یان بۆدهکا، له پاش فاتحیه سورته تی به قهره له رکاتی یه که مدا ده حوینی، پیاو یکیش له بهر دریژه کیشانی نویژده که، نویژده که ی بری و له جه ماعه ته که کشایه وه، وه ک بلتی موعاد گله یی له م کاره ی نه م پیاوه کردبی و ابوو، گله ی یه که ی موعاد دهگاته وه به پیاوه که پیاوه که سکا لای نه م حاله له خزمهت پیغه مبهردا دهکا، پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) سی جار له سهریه ک، بو ناگادار کردنه وه ی موعاد که شتی وانه کاو، به نویژی دوورو دریژ، خه لک له جه ماعه ت نه ته کی نیته وه، پی فهرموو: (سهر له نویژده که ره کان ده شیوینی!).

۳۹۴- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا قَالَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَأَتَأَخَّرُ عَنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ مِمَّا يُطِيلُ بِنَا فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ يَوْمَئِذٍ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ فَأَيُّكُمْ مَا صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيَتَجَوَّزْ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ وَالْكَبِيرَ وَذَا الْحَاجَةِ). (الحديث ۷۰۲ طرفه في: ۹۰).

نه بومه سعوود (بروانه ژماره: ۷۸).

۳۹۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حَدِيثُ مَعَاذٍ، وَأَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: (فَلَوْلَا صَلَّيْتُ بِسَبْحِ رَبِّكَ، وَالشَّمْسُ وَضَحَاها، وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى). (انظر: ۳۹۳)

له گپړانه وه ی نیردها پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) به موعاد ده فهرمووی: (نه ی موعاد! نه وه بۆچی له جیات ی سوورته تی به قهره یه کی له م سوورته کورتانه ت

نه خویند، سووردهتی (سبح اسم ربك الاعلی) یاسووردهتی (والشمس وضحاها)
یاسووردهتی (واللیل إذا یغشی) یاسووردهتیکی تری ودهك نه مانه

۳۹۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يوجزُ الصلاةَ و يكملها. (الحديث ۷۰۶) (۳۴۳)

نه نهس (پهزی خوی لښ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (دروودی خودای لهسمر بی) وابوو:
نویژتیکی کورتی به پوختی و به ته وای دهمرد).

۳۹۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنِّي لَأَقُومُ فِي الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أَطْوَلَ فِيهَا فَأَسْمَعَ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ). (الحديث ۷۰۷ - طرفاه في: ۸۶۸) (۳۴۴)

نه بوقه تاده (پهزی خوی لښ) له پیغه مبهه ده (دروودی خودای لهسمر بی) دهمرمووی: (ری)
دهکهوئ که دهست دهکه م به نویژ دهمهوئ دریژی بکه مهوه، به لام که دهنکی
گریانی منالی ده بیستم، که دایکه که ی له پشت منهوه نویژ دهکا، نیتر نویژتیکی
سووکه له ی پوخت و ته وای دهکه م، دریژی ناکه مهوه، مهبادا به دریژ
کردنه وهی نویژ دهکه، دایکی نهو منداله سه خلعت بکه م). (ت/۲/۳۸۴/۱ ز-۱۲۷ ژ-
۷۶۴ = ش/د/ت/ن).

۳۹۸- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(لَتَسُوْنَ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيَخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وَجْهِكُمْ). (الحديث ۷۱۷). (۳۴۵)

نوعمانی کوپی به شیر (پهزی خوی لښ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسمر بی)
فهرمووی: (به خودا ریزه کانتان رپک دهخن و له پیزی نویژدا رپک و راست

(۳۴۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: امر الأمة بتخفيف الصلاة في تمام، رقم: ۱۰۵۳=۴۶۹.

(۳۴۴) لاحظ (فتح الباری/۲/۷۳۱/۲۵۳ - خاتمة) المترجم = ۱۰۵۴ شيعا.

(۳۴۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: أمر الأئمة بتخفيف الصلاة في تمام، رقم: ۹۷۷=۴۶۹.

رادموهستن یاخوود نه گهر نه وه نه کهن، خودا رووتان تاقو لوق دهکاو، دزایه تی و ناکوکی و دووبه رمکی دهخاته ناوتانه وه. (ت/۱/۳۹۸ = ز-۱۳۴ ژ-۷۹۳).

۳۹۹- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ وَتَرَاوُا فَإِنِّي أَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (الحديث ۷۱۹ - طرفاه في: ۷۱۸، ۷۲۵). (۳۴۶)

ئهنهس (پرمزای خوی لښ) فهرمووی: قامه تی نویژکرا، پیغه مبهه (دروودی خودای لمسهه بڼ) رووی تی کر دین و فهرمووی: (پریزه کانتان راست بکه نه وه و پال بدن بهیه کتری یه وه، چونکه من له پشتمی سه ریشمه وه چاوم لی تانه و سوور دهمانم که پریزه کانتان نارپکه، له بهر نه وه فهرمانتان پی ده که م که نه وه هله یه راست بکه نه وه، دما خودا توله ی نه و نارپکیه تان لی ده ستینی). (ت/۱/۳۹۸ = ز-۱۳۴ ژ-۷۹۶).

رافه و شیکردنه وه:

ئهم بههرانه لهم فهرموودمیه و مرده گیرین: قسه کردن له نیوانی قامه ت و نویژدابهستن دا دروسته، رپکخستنی ریزه گانی نویژ پیویسته، واته: فهرزه، هه روا پرکردنه وهی که لښ و که ل و بوشایی ناویریز، موعجیزه کی که وره ی تیادایه که نه وه یه: پیغه مبهه (دروودی خودای لمسهه بڼ) له پشتم سه ریشمه وه وه که بهرده می خه لکی بینیه وه.

۴۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فِي حُجْرَتِهِ وَجِدَارُ الْحُجْرَةِ قَصِيرٌ فَرَأَى النَّاسُ شَخْصَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ أَنَاسٌ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ فَأَصْبَحُوا فَتَحَدَّثُوا بِذَلِكَ فَقَامَ اللَّيْلَةَ الثَّانِيَةَ فَقَامَ مَعَهُ أَنَاسٌ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ صَنَعُوا ذَلِكَ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا حَتَّى إِذَا كَانَ بَعْدَ

ذَلِكَ جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَخْرُجْ فَلَمَّا أَصْبَحَ ذَكَرَ ذَلِكَ النَّاسُ فَقَالَ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُكْتَبَ عَلَيْكُمْ صَلَاةُ اللَّيْلِ). (أحدیث ۷۲۹ - أطرافه فی: ۷۳۰، ۹۲۴، ۱۱۲۹، ۲۰۱۱، ۲۰۱۲، ۵۸۶۱) (۳۴۷)

عائشہ (رضی الخوی لی ہی) فہرمووی: شہویٰ لہشہ وہدکانی ردمہزان، حہزرمہ (رمزی خوی لی ہی) لہہودہکے خویا، دہستی کردبہشہونویژ، دیواری ہودہکے نزم بوو، لہبرئہوہ خہلکہکے تارمایوی و جموجوولی پیغہمبہریان لہناو نویژہکے یا دہدی، نیتر چہند پیاوئی ہہلسان لہپشتیہوہ پہیرہوی (نیقتیدا) یان پی کردو، دہستیان کرد بہشہو نویژکردن لہگہلیدا بہجہماعہت، کاتی رۆژ بۆوہ خہلک لہناو خویانا ئەم باسہیان بۆیہکتری گیرایہوہ، بۆیہ لہشہوی دودما خہلک زۆرتەر گردهوہبوون و پیغہمبہریش (درویدی خوندی لہسەر ہی) لہشہوی دودما دہستی کردہوہ بہشہونویژ، دیسانہوہ کۆمہلئی پیاو لہپشت پیغہمبہرہوہ دہستیان کردہوہ بہجہماعہت. جایا دوو شہو یاسی شہو ئەم شہونویژہیان لہسەر ئەم شیوہیہ کرد، نیتر لہوہبہدوا پیغہمبہر (درویدی خوندی لہسەر ہی) دانیشٹو نہجوو بۆ نویژگاکہ، جابۆسبہینی خہلکہکے لہم بارہیہوہ گوشتوگوئیان ئەنجام دا، حہزرتیش (درویدی خوندی لہسەر ہی) فہرمووی: (ہوی ئەوہی کەئەم شہو بہرنویژیم بۆنہکردن دہترسەم کەئەم جۆرہ شہونویژہ فہرز بکری لہسہرتان). (ت/۲/۹۵/۲ ز-۳۷ ژ-۱۳۴۸ = ش/د).

۴۰۱ - عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اتَّخَذَ حُجْرَةً قَالَ حَسِبْتُ أَنَّكَ قَالَ مِنْ حَصِيرٍ فِي رَمَضَانَ فَصَلَّى فِيهَا لَيْلِي فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَلَمَّا عَلِمَ بِهِمْ جَعَلَ يَقْعُدُ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ قَدْ عَرَفْتُ

الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ صَنِيعِكُمْ فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي يُوسُوتِكُمْ فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ). (الحديث ٧٣١ طرفاه في - ٦١١٣، ٧٢٩٠) (٣٤٨)

زهیدی گوری ثابت (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودی لهسمر بئ)
لهرمهزانا کوختی دروست دهکا، راوی فهرمووی: وادهزانم که فهرمووی:
لهحهسیر، جا جهند شهوی لهو کوختهدها شهونویژدهکا، کومهلی لهیارانی
نویژی تهراویح لهپشتیهوه دهکهن، جاکاتی حهزرت (همزی خوی لئ بئ) بهم حالهی
یارانی دهمانی وازدینی، نهوانیش دمنگ ههلی دهمپرن و سوبحانهللا دهکهن و زیخ
دهگرنه دمرگاکه، تا حهزرت تهشریف بینو نوژی تهراویحیان بوبکا،
تهشریفی دمرچوو هات بولایان، پیی فهرموون: (حالی بووم لهداواکهتان،
بهقهستی نههاتم، نهی موسولمانینه! لهمالهومتان شهونویژو نوژی سوننهت
بکهن، چونکه نوژی فهرزی لی دمرچی خیرترین نوژی پیاو، نهو
نویژهیهتی کهلهمالی خویا دهیکا). (ت/١/٥٠٧/١ = ز-٣٧-ژ-١٣٤٨).

روونکردنهوه:

پیشهوا عهسقهلانی (همزی خوی لئ بئ) لهفهتحوالباریدا، لهکوئیای نه نامیهدها
دمهفرمووی: (نهم نامیهه بریتییه لهسههو بیستو دوو فهرموودهی بهرزموه
بوو (حهدیثی مهرفووع) نهوهدوشهشیان پهیوهستن، نهوهدیان دووبارمن،
سیو دوویان پوختهیانن، ههموویان پهسهندی پیشهوا موسلیمیشن جگه لهم
نو فهرموودهیه:

١- فهرموودهی نهبوسهعید، سهبارمت بهگهورهیی جهماعهت (صلاة الجماعة
تفضل).

۲- فەرموودهی ئه‌بو دهر داء: (ما أعرف شيئا...).

۳- فەرموودهی ئه‌نه‌س: (كان رجل من الأنصار ضخما).

۴- فەرموودهی مالیکی کوپی حووه‌یریت: (انی لأصلي وما أريد...).

۵- فەرموودهی ئیبنوعومه‌ر: (لا قدم المهاجرون).

۶- فەرموودهی ئه‌بوهوره‌یره: (يصلون فإن أصابوا).

۷- فەرمووده‌ی بێ رسته‌که‌ی نوعمان سه‌بارمه‌ت به‌پریزه‌گانی نوێزی جه‌ماعه‌ت.

۸- فەرمووده‌ی ئه‌نه‌س (كان أحد يلزق منكبه).

۹- فەرمووده‌که‌ی تری: (ما أنكرتم شيئا إلا أنكم لاتقيمون الصفوف).

وه ده‌فه‌رموئ: حه‌فده‌ بیسراو (ئه‌شه‌ر) یشی تیادیه‌، هه‌ر حه‌فده‌یان بێ رسته‌ن، واته‌: ته‌علیقن، ته‌نیا بیسراوه‌که‌ی ئیبنوعومه‌ر نه‌بی، که ده‌فه‌رموئ: (كان يأكل قبل أن يصلي) هه‌روا بیسراوه‌که‌ی عوتمان: (الصلاة أحسن ما يعمل الناس) چونکه‌ ئه‌م دووه‌ په‌یوه‌ستن: واته‌: مه‌ووصلن، ئه‌م بیسراوانه‌ هه‌یانه‌ هی سه‌حابی یه‌، هه‌یانه‌ هی تابییی یه‌ (که‌واته‌: ۱۲۲+۱۷= ۱۳۹. له‌م (۱۳۹) یه‌ سیو و پینجیان له‌ته‌جریده‌که‌دا هاتوون له‌ژماره‌: ۳۶۷ هه‌تا ژماره‌: ۴۰۱. له‌گه‌ڵ ره‌چاوکردنی دابه‌ش کردنی فەرمووده‌ی ژماره‌: ۳۷۱ به‌سێ ژماره‌ی جیا جیا له‌فه‌تحو‌لباریدا.

چهن به‌هره‌یه‌ که‌له‌م فەرمووده‌یه‌وه‌ وهرده‌گیرئ:

۱- نوێزی سونه‌ت بۆپیاوو ژن له‌ماله‌وه‌ خیرتره‌، جگه‌ له‌ونوێژانه‌ی که‌سونه‌ته‌ به‌کۆمه‌ڵ بکری‌ن، وه‌ک نوێزی هه‌ردوو جه‌ژن و نوێژمه‌بارانه‌و نوێزی خۆرگیان و مانگ گیران، ئه‌م نوێژانه‌ له‌ده‌رموه‌ی ماله‌وه‌ خیرترن.

۲- بنه‌ما (ئه‌صل) ی نوێزی ته‌راویج و کردنی به‌جه‌ماعه‌ت له‌مزگه‌وت و کردنی له‌ماله‌وه‌ به‌ته‌نیا، له‌م فەرمووده‌یه‌ وهرده‌گیرئ.

۳- کردنی نویژی سوننهت له ماله وه له بهر نه م هویانه یه: چونکه نهینی تره و دوور تره له ریا بازای و دوور تره له پو و جبوونه وهی پاداشه که ی، هاوکات له گه ل نه ودا ماله که ی پی فهدار ده بی و میهره بان ی و رحمه تی به سه ردا ده بار ی و فریسته هاموشوی نه و ماله ده که ن، شهیتان لی ی دوور ده که و یته وه.

۴- هه رنویژی ده ق هه بی له سه ر جیگه و کات و هو ی، مه رج نیه کردنی له مالا خیر تر بی، وه ک سلاوی مزگه وت و نویژی طه و اف و سوننه تی ئی حرام دابه ستن، نویژی هو ی تایبه تی هه بی وه ک سلاوی ده سنویژ، سوننه تی زه و ال، وه کی تریش نویژی ماله وه ده بی به سه ر مه شق بو که سانی که که متر هاتو چوی مزگه وت ده که ن، وه ک: ژن و کویله و نه خو ش و نه مانه.

زهیدی کوړی ثابیتی نه نصاری (همزی خوی لی بی) یه کی بوو له زانا شه ر عزانه نا ودارمه زنه گانی هاوړ پیانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) فه رائیز زانیکی گه و ره بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) ده فه رموی: (باشترین فه رائیز زانتان، که شار مزایی هه بی له فه رائیزدا زهیدی کوړی ثابته). زهید قورئان زانیکی گه و ره یش بوو، هه ر له سه ر ده می پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) هه موو قورئانی له به ر بوو، زهید یه کی بوو له نوو سه ر ده گانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) کاغه زی بوو ده نوو سی بوخه لک و کاغه زی خه لکی شی بوو ده خو یتد وه، یه کی بوو له نوو سه رانی س رووش، له سه ر فه رمانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) زمان ی عیبری که زمان ی جوو له که یه، له ما و ده یه کی زور که ما فی ربوو، به پازده روژ زمان ی عیبری به شار مزایی فی ربوو، زمان ی سه ر یانیش به حه قده روژ فی ربوو، له سه ر ده می جین شینی ی نه بو به کردا، به فه رمانی نه بو به کر، له سه ر راویژی عومه ر (همزی خوابان لی بی) قورئانی کو کرد وه، له به ر می ردمندالی له غه زای به دردا ناماده نه بوو، به لام ناماده ی غه زای ئو حو دبوو، ده لئین: له خه نده قا به کو ل خو لی خه نده قه که ی ده گواسته وه، پیغه مبه ر که بی نی پیی فه رموو: (به راستی نه م کوړه کوړی چاکه). ده لئین: له دوو باب هتا زهید بالاده ست بوو به سه ر

مەردوم دا: لەقورئان و لەفەرانیژدا. مەسرووق دەفەرموئ: چووم بۆمەدینە،
روانیم وازەیدی کۆری ثابت یەکیکە لەزانا ھەرە پایەبەرەزەکان.

دەلێن: لەناو خێزانی خۆیدا زۆر رووخۆش و مەشرەب خۆش بوو، بەلام
لەناو کۆرو مەجلیس دا زۆر سەلارو سەنگین بوو.

جاری لەکاتی سوواریونی و لاخا، ئیبنوعەباس ئاوەزەنگی یەکە یۆدەگری،
زەید پێی دەفەرموئ: ئەو ئامۆزای نازداری پێغەمبەر! ئەو شایانی شانی
تۆنییە، دەو ئاوەزەنگیە بەردە. ئیبنوعەباباس دەفەرموئ: نا، ئیمە ئاوا
رەفتار لەگەڵ زانیان و گەورەپیاوان دەکەین. کۆمەڵی فەرموودە لەزەیدەو
دەگیرنەو، لەھاوڕێیان: ئەبوھورەیرەو ئەبوسەعیدو ئیبنوعومەر و ئەنەس و
کەسانی تریش، لەپەرەوان (تابعین): سەعیدی کۆری موسەییەبو دوو
کۆرەکەو خۆی خاریجەو سولەیمان و کەسانی تریش.

زۆرینەدەلێن: سالی چل و پینجی کۆچی مردوو، کەدەمری ئەبوھورەیرە
دەفەرموئ: (ئەمڕۆ مەلای گەورەو نەتەوێ نیسلام مرد، ئومید
کەئیبنوعەباباس جیگای بگریتەو. حەسەنی کۆری ثابتیش بەم شیعرە
لاواندیەو:

فمن للقاوا فی بعد حسان وابنه؟
ومن للمعانی بعد زید بن ثابت؟

واتە:

شیعر پاش حەسان ھەتیو دەکەوئ
مەعانیش پاش زەید، گەر راستت دەکەوئ

بسم الله الرحمن الرحيم

١٦) نامہ ی چوئیتی نویر (کتاب صفة الصلاة)

٤٠٢ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا وَقَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ). (الحديث ٧٣٥ - أطرافه في: ٧٣٦، ٧٣٨، ٧٣٩). (٣٤٩)

عہدوللای کوری عومہر (ہمزای خویہان سن ہن) فہرموو: سہرنجم دہدا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہن) بہنہللآہونہکبہر نویرژی دادہبہست، ولہوکاتہدا ہہردوو دہستی بہرز دہکردہوہ، تاپشتی ہہردوو دہستی دہگہیشتنہ بہرابہر ہہردووشانیو، سہرہبہنہکانی دہگہیشتنہ ناستی نہرمہی گویکانی وہکاتی دہچوو بوجہمینہوہ دیسانہوہ نہللآہونہکبہری دہکردو دیسان بہوجہشنہ دہستہکانی بہرز دہکردہوہ، وہکاتی لہچہمینہوہ ہہل دہسایہوہ دہیفہرموو: (سمع الله لمن حمده) دیسان لہم کاتہیش دا ہہردوو دہستی بہہہمان چہشن بہرز دہکردہوہ تاناستی ہہردوو سہرسانہکانی، نہوجا دہیفہرموو: (ربنا ولك الحمد) بہلام کاتی کوورنوشی دہبردو لہوکاتہدا کہسہری لہکورنوش ہہلدہبری نہللآہونہکبہری دہکرد بہلام دہستی بہرز نہدہکردہوہ. (ت/٢٥٥/١ ز-٧٣ ژ-٤٨٦ ج-٤).

٤٠٣ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّاسُ يُؤْمَرُونَ أَنْ يَضَعَ الرَّجُلُ الْيَدَ الْيُمْنَى عَلَى ذِرَاعِهِ الْيُسْرَى فِي الصَّلَاةِ). (الحديث - ٧٤٠) (٣٥٠)

(٢٤٩) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب رفع اليدين حذو المنكبين... رقم: ٨٥٩-٣٩٠ - ٨٦٢.
(٣٥٠) من أفراد البخاری (عینی/١٢٨/٢٧٨/٥) ولہ اصل فی صحیح مسلم (ج/١١٤/٤) باب وضع یدہ الیمین علی الیسری. لاحظ فتح الباری /٢/ ٨٧٤/٤٠٩ - خاتمة - المترجم.

سه هلی کوری سه عد (رمزی خوی لب بی) فهرمووی: جاران له سه رده می پیغه مبهردا
(دروودی خودای له سر بی) له سه رده رمانی خوئی فهرمان به موسو لمانان دهکرا، له کاتی
راوه ستانا، بوخویندنی فاتحه و خویندنی دوا فاتحه، به دهستی راستیان
مووچی دهستی چه بیان بگرن). (بروانه: فیهی ناسان/ ۱/ ۱۵۰-ز. ۶۲)

۴۰۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ وَ
عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانُوا يَفْتَحُونَ الصَّلَاةَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (الحديث
۷۴۳). (۳۵۱)

ئه نهس (رمزی خوی لب بی) دمه رمووی: پیغه مبهردا (دروودی خوی له سر بی) و ئه بوبه گرو
عومهرد (رمزی خوابان لب بی) به خویندنی سووردهتی (الحمد لله رب العالمين) دهستیان
دهکرد به نویژ.

۴۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (يَسْكُتُ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَبَيْنَ الْقِرَاءَةِ إِسْكَاتَةً فَقُلْتُ يَا أَبَا وَمِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِسْكَاتُكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ مَا تَقُولُ؟ قَالَ أَقُولُ اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ
كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقْنِي الثَّوْبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلَجِ وَالْبَرْدِ). (الحديث رقم:
۷۴۴ في فتح الباري شرح صحيح البخاری). (۳۵۲)

ئه بوهورهیره (رمزی خوی لب بی) فهرمووی: پیغه مبهردا (دروودی خوی له سر بی) دهستووری
وابوو، له دواى ئه لاهوئه کبهری نویژ دابهستن له پیش دهست کردن
به خویندنی فاتحه، ئیست (سکته خفیفه: ویستانیکی کهم) ی دهکرد، گوتم:
ئه ی پیغه مبهردی خودا! به باوکم و دایکمه وه به قوربانت بم لهم ئیسته دا

(۳۵۱) اخرجه مسلم في الصلاة، باب: حجة من قال لا يجهر بالبسملة، رقم: ۳۹۹-۸۹۰.

(۳۵۲) اخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: ما يقال بين تكبيرة الإحرام والقراءة

به نهینى چى ده خوینى؟ فہرمووی: ده لیم: (اللهم باعد بینى وبين خطایى كما باعدت بین المشرق والمغرب، اللهم نقى من خطایى كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسل خطایى بالماء والثلج والبرد): خودایه! له گوناھ دوورم بخه ره وه وهك دوورى خوره لاتو خورثاوا، خودایه! له گوناھ پاکم بکه ره وه وهك پارچه یی بلوورى ی سپی ی بى گهر د، خودایه! گوناھه کانم به ناوو به به فرو به ته رزه پاک پاک بشوره وه). (ت/١/٢٥٧/١ ز-٧٤ ژ-٤٩٢ ج-٤ = ش/د/ن).

روونکردنه وه:

نزای سهره تاي نويز چهن د شيوه يه کى هه يه، نه م نزايه يه کيکه له وشيوانه، بوزانينى نه و شيوانه برپاوه: (فيقهى ناسان/١/١٥٢ ز-٦٢).

نيستا له ناو شافيعى مه زه به کانا واپاوه، له نيوانى نيستى پاش نامين و له نيوانى خویندنى سوره تدا، پيشنويز به نهینى نه م نزايه واله م فہرموودميه دا ده خوینى، هه تا پاش نويزه کان له خویندنى فاتيحه ده بنه وه، ياقورثان به نهینى ده خوینى، نه وسا ده ست ده کا به سوورمت.

٤٠٦ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى صَلَاةَ الْكُسُوفِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ قَدْ دَنَيْتُ مِنِّْي الْجَنَّةُ حَتَّى لَوْ اجْتَرَأْتُ عَلَيْهَا لَجِئْتُكُمْ بِقِطَافٍ مِنْ قِطَافِهَا وَدَنَيْتُ مِنِّْي النَّارَ حَتَّى قُلْتُ أَيْ رَبِّ وَأَنَا مَعَهُمْ فَإِذَا امْرَأَةٌ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ تَخْدِشُهَا هِرَّةٌ قُلْتُ مَا شَأْنُ هَذِهِ قَالُوا حَبَسَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ جُوعًا لَأَنَّا أَطْعَمْنَاهَا وَلَمْ أَرْسَلْنَاهَا تَأْكُلْ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ مِنْ خَشْيَةِ أَوْ خَشَاشِ الْأَرْضِ).

(الحديث ٧٤٥ - طرفه في: ٢٣٦٤) (٣٥٣)

ئەسمای کچی ئەبوبەکر (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەسەر دەمی حەزەرتدا (دروودی خودای لەسەر بێ) رۆژگیرا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەڵسا نوێژی خۆرگیرانی بەکۆمەڵی لەناو مزگەوتە بۆ موسوڵمانان کرد، ماوەیەکی دوورودرێژ لەناو نوێژەکەدا بەراوەستانەوه هەر قورئانی دەخویند، ئینجا چەمی یەووە روکووعی بردو درێژی دا بەچەمینەوهکە، ئەوجا لەچەمینەوه هەڵسایەوهو گەلی بەپێوه راوەستایەوهو قورئانی خویندەوه، بەلام لەپراوەستانی یەکەمی کەمتر، ئینجا دووبارە روکووعی دوورو درێژی تریشی بردەوه، بەلام لەروکووعی یەکەمی کەمتر، ئەوسا سەری لەچەمینەوه بەرزەوهکرد، ئەوجا دوو کورپووشی دوورودرێژی برد لەچەشنی دوو روکووعەکە، یەکەم وەک یەکەم و دووەم وەک دووەم، رکاتی یەکەم تەواو، ئنجا چی کرد لەرکاتی یەکەمدا لەرکاتی دووھەمیشدا ئەوێ کردەوه، دوو راوەستان و دوو چەمینەوهو دوو کورپووشی لەسەر شیوێ رکاتی یەکەم ئەنجام دا، ئەو لەنوێژ بۆوهو خۆریش بەربوو بوو. جا وتاریکی دا بۆ مەردوومەکەو سوپاس و ستایشی خۆدای کردو فەرمووی: (.. وابەهەستم لێوہ نزیکەوہ بوو، ئەگەر زاتم بکردایە هیشوویەکم لەمیوہکە دەینا بۆتان بەلام زاتم نەکرد چونکە بۆئەوہ پەرسم بە پەرەردگارم نەکردبوو، وەوایش دۆزەخم لێ نزیکەوہ بوو، تەنانەت ترسم لێ نیشتو گوتم: ئەو پەرەردگارم! بۆچی منیش لەگەڵیانم؟

کەروانیم واژنیکی پشیلەیی تی بەربوو، بەچەرنووک دەرووشینی و پێستەکە دادمالێ، گوتم: ئەم ژنە لەسەرچی ئەم پشیلەیه وەهای لێ دەکا؟! فەرموویان: کاتی خۆی لەجیھانا، ئەم ژنە ئەم پشیلەیهی حەپس کردووە بەری نەداوە هەتا لەبرسانا مردووە، نەژنەکە خۆی خواردنی پێ داوە نەبەرەلای کردووە کەبۆخۆی لەجێو جانەوہری زەوی بخوات). (ت/١/٤٦٣/٢ ز- ١٦٦ ژ-٩٢١ ج-٤ = ش/د/ت/ن) + (فیقھی ئاسان/١/ ٢٤٠ - ز- ٦٩ هەتا ز- ٩٨).

روونکردنه وه:

له م فەرموودەییە وه ئەم چەند شتە دەر دەکەون:

١- نوێژی خۆرگێران سوننەتیکی گەورەییە، سوننەتە بەکۆمەڵی بکری، لەمژگە و تا بکری، خۆرگێران و مانگ گێران ئایەت و نیشانەن بۆتە خویف و ھەرەشەن، واباشە لەوکاتەدا خەڵک تەوبە و ئیستغفار و نزا بکەن، خێرو چاکە بکەن.

٢- بەھەشت و دۆزەخ ئیستا دروست کراون و ھەن، ئەمە مەزھەبی ئەھلی سوننەت و جەماعەتە.

٣- ئازاردانی گیانلەبەر دروست نیە، مەگەر زیانە خرۆبی، لەڕۆژی قیامەتا گیانلەبەری ستەمبار تۆڵەیی خۆی لەوکەسە دەستی ئی کە لە جیھان دا زۆرو ناھەقی ئی دەکا. وەك دەفەرموی: (خو ھەقی بزنی کۆل لە بزنی شاخدار دەستی ئی).

٤- موعجیزەیی گەورەیی تیا یە بۆ پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر ھ).
 ٤٠٧ - عَنْ خَبَابٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قِيلَ لَهُ: (أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ؟ قَالَ نَعَمْ قُلْنَا بِمَ كُنْتُمْ تَعْرِفُونَ ذَلِكَ قَالَ بِاضْطِرَابٍ لِحَيْتِهِ). (الحديث ٧٤٦ - أطرافه في: ٧٦٠، ٧٦١، ٧٧٧). (٣٥٤)

گوتیان بە خەباب (ڕەزای خۆی ئی ھ) بە چیدا دەتانزانی کە پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر ھ) لە نوێژی نیوڕۆو عەسر دا سورەت لەپاش فاتیحە و دەخوینی؟ فەرمووی: بە جەولانە وە ی ریشیا. (ت/٢/٢٦٥/١ - ز ٧٨ - ژ ٥٠٣ - ج ٤).

رافە و شیکردنە وه:

خەبابی کوری ئەرمەت (ڕەزای خۆی ئی ھ) لە موسوڵمانە ھەرە پێشینەکانە، نازاری زۆری چەشتوو و لەسەر ئیسلامەتی، زۆربەیی شەرو شەڕگاکانی ئیسلامەتی

چووه، سیو دوو فهرموودهی ههیه، بوخاری پینجیانی گپراوتهوه، لهسهردهمی نهزانیدا ئاسنگهر بوو شمشیری دروست دهکرد، خهباب دهیقهرموو: جارئ لهسهر ئیسلامهتی ئاگریکیان کردوه بووم، نهوجا رایان کیشام بهسهریدا، بهرهبره چهوری و بهزی پشتم ئاگرهکهی کوژاندوه! پشتی بههوی نهو سووتاندنهوه چال و چویل بوو بوو. تهههنی شهست و سئ سال

بوو، بپشهوا عهلی نوپزی لهسهر تهرمهکهی کرد. (بروانه: ت/٤/٥١٦/١ ز- ١٩١) ٤٠٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي صَلَاتِهِمْ فَاشْتَدَّ قَوْلُهُ فِي ذَلِكَ حَتَّى قَالَ لَيَنْتَهَنَّ عَنْ ذَلِكَ أَوْ لَتُخْطَفَنَّ أَبْصَارُهُمْ). (الحديث ٧٥٠). (٣٥٥)

ئهههس (پرسی خوی لئ بئ) فهرمووی: پتعهمبهه (دروودی خودی لهسهه بئ) فهرمووی: (لهبههچی ههندی کهس لهنویژا چاو ههئدههپن بوئاسمان بووا دهکهه بو؟!) ئیتر چهزههت (پرسی خوی لئ بئ) لهه بارهیهوه کهئ بهتوندی ههپهشهی کرد، تهناههت فهرمووی: (دهبی واز لههکاره ناشرینه بهئین، ئهگینا کهبی گومان کوپه دههه). (ت/١/٢٩٦/١ ز- ٩٦- ٥٧٢ = ش/د/ن). لهتاجا گهتهی موسلیم ئاوایه: (کهسانئ کهلهنویژا چاویان ههئ دههپن بههوه ئاسمان، یادهبی واز لهه کاره ناپهسههنده بهئین یابی گومان چاویان کوپهدهبی).

٤٠٩- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الْإِلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ). (الحديث ٧٥١ - طرفه في: ٣٢٩١) (٣٥٦)

(٣٥٥) رواه مسلم عن جابر بن سمرة وأبي هريرة، باب النهي عن رفع البصر إلى السماء في الصلاة، شرح صحيح مسلم للنووي ج/٤ ص ١٥٢. لاحظ عيني/٥/٣٠٩/١٣٨ وفتح/٢/٢٧٣/٧٥٠ ونفى الفتح في الخاتمة ص ٤٠٩ إخراج مسلم لهذا الحديث - المترجم = ٩٦٥، ٩٦٦. مسلم. شيحا.

(٣٥٦) من افراد البخاری (فتح/٢/٤٠٩/٨٧٥ - خاتمة) - المترجم.

عائیشہ (ہمزای خوی لب ہن) فہر مووی: بؤناوردانہ وہ لہناو نویرڈا لہ پیغہمبہرم
پرسی، فہر مووی (برووی خودی لمسر ہن): (تہ وہ لی دزینہ وہیہ شہیتان دہیفریننی
لہنویرڈی بہندہ)۔ (ت/٢٩٧/١ ز ٩٦ ز ٥٧٣ = ب/ن/د)۔

٤١٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَ: (شَكَأ أَهْلُ الْكُوفَةِ سَعْدًا إِلَى
عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَعَزَلَهُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْهِمْ عَمَّارًا فَشَكُّوا حَتَّى ذَكَرُوا أَنَّهُ لَا يُحْسِنُ
يُصَلِّي فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَقَالَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ إِنَّ هَؤُلَاءِ يَزْعُمُونَ أَنَّكَ لَا تُحْسِنُ تُصَلِّي قَالَ
أَبُو إِسْحَاقَ أَمَّا أَنَا وَاللَّهِ فَإِنِّي كُنْتُ أَصَلِّي بِهِمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَا أَخْرِمُ عَنْهَا أَصَلِّي صَلَاةَ الْعِشَاءِ فَأَرْكُدُ فِي الْأَوَّلِينَ وَأَخِيفُ فِي الْآخِرِينَ
قَالَ ذَاكَ الظَّنُّ بِكَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ فَأَرْسَلَ مَعَهُ رَجُلًا أَوْ رَجُلًا إِلَى الْكُوفَةِ فَسَأَلَ عَنْهُ
أَهْلَ الْكُوفَةِ وَلَمْ يَدْغْ مَسْجِدًا إِلَّا سَأَلَ عَنْهُ وَيُثْنُونَ مَعْرُوفًا حَتَّى دَخَلَ مَسْجِدًا لِبَنِي
عَبْسٍ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يَقَالُ لَهُ أَسَامَةُ بْنُ قَتَادَةَ يُكْنَى أَبَا سَعْدَةَ قَالَ أَمَّا إِذْ نَشَدْتَنَا فَإِنَّ
سَعْدًا كَانَ لَا يَسِيرُ بِالسَّرِيَّةِ وَلَا يَقْسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَلَا يَغْدُلُ فِي الْقَضِيَّةِ قَالَ سَعْدُ أَمَّا
وَاللَّهِ لَأَدْعُوَنَّ بِلَاثٍ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ عَبْدُكَ هَذَا كَاذِبًا قَامَ رِبَاءٌ وَسُمْعَةٌ فَأُطْلِعْ عُمَرَةَ
وَأُطْلِعْ فَقَرَهُ وَعَرَّضَهُ بِالْفَتَنِ وَكَانَ بَعْدُ إِذَا سُئِلَ يَقُولُ شَيْخٌ كَبِيرٌ مَفْتُونٌ أَصَابَنِي
دَعْوَةُ سَعْدٍ قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ فَأَنَا رَأَيْتُهُ بَعْدُ قَدْ سَقَطَ حَاجِبَاهُ عَلَى عَيْنَيْهِ مِنَ الْكِبَرِ
وَأِنَّهُ لَيَتَعَرَّضُ لِلْجَوَارِي فِي الطَّرِيقِ يَغْمِزُهُنَّ). (الحديث ٧٥٥ - طرفاه في: ٧٥٨،
٧٧٠). (٣٥٧)

جابرری کوری سہ موورہ (ہمزای خوی لب ہن) فہر مووی: خہ لکی کووفہ لہ لای
عومہری کوری خہ ططاب (ہمزای خوی لب ہن) سکا لایان لہ سہ عدی کوری تہ بووہ قاص
کرد، تہ ویش لہ سہرکار لای بردو عہ مہاری کوری یاسیری کرد بہ سہرکاریان،
سکا لایہ کی زوریان لی کرد، تہ نانہت دہیانگوت: سہ عد نازانی نویرڈیش
بہ جوانی بکا. نیر عومہر (ہمزای خوی لب ہن) ناردی بہ شوینی داو پیی فہر موو: تہی

ئەبوئیسحاق! ئەمانە دەلێن: گواپە تۆ ھەتا نوێژیش بە جوانی نازانی بکە! ئەویش فەرمووی: وەلێ بەخودا من زۆر بە جوانی بەرنوێژیم بۆدەکردن، پێک وەک بەرنوێژیکردنی ھەزرەت خۆی کە کاتی خۆی بۆئێمە دەکرد، یەك دەنکەم ئێ کەم نەدەکردەو، کە نوێژی شیوان و خەوتنان دەکەم لە پکاتی یەکەم و دوەمیان دا رادەووەستم و فاتیحە دەخوینەم و لە پاش فاتیحە قورئانیکی زۆر دەخوینەم، وەلێ لە پکاتەکانی تریاندا قورئانخویندنی پاش فاتیحە کورت دەکەمەو، عومەریش (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئەو باوکی ئیسحاق ئەو بەروباوەرێ ھەموو کەسیکە بەتۆ کە ئاوا بە جوانی نوێژ بکە.. جابۆد ئێمە پیاوی (یاچەند پیاویکی) لە گەڵ سەعددا نارد بۆ کووفە، کە لە بارە سەعدەو لە خەلکی کووفە بپرس، ئەویش مزگەوت نەما لە کووفە کە لە بارە سەعدەو پرسیاریان ئێ نەکا، ھەموو وەسپ و پەسنی سەعدیان دەکردو تاریفی باشیان دەکرد، ھەتا گەشتنە مزگەوتە کە ی بەنی عەبەس، لەو پیاویکیان ھەلسا، ناوی ئوسامە کۆری قوتادەبوو، کە سناوی ئەبوسەعدە بوو، ھەستا گوتی: چونکە داوای شایەتیمان لێ دەکە، دەسا من ناگام ئێ بێ سەعد ئەم سێ خراپە ی ھەبوو:

یەکەم: سەعد لە سوپا خۆی دەدزیو و لە گەڵیان دا نەدەچوو بۆ بەرە شەر، دوویم: لە تالانی و بەخشیش دا شتی وای بە یەكسانی دابەش نەدەکردو خۆمانە خۆمانە ی دەکرد،

سێیەم: لە دادپرسی و موخاکە مەیش دا دادپەر وەرنەبوو.

سەعدیش (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: دە ی وای ئێ ھات! دەسا بەخودا منیش ئەم سێ نزایەت ئێ دەکەم، ھۆ خودایە! ئەگەر ئەم بەندە یە تۆ درۆزنەو درۆدەکاو ئەم قسانە ی بۆ پیاوی دەکاو، بۆچاو و رووپایی ھەلساوە ئەم قسانە دەکا، ئەوا تۆ خۆت تۆلە ی منی ئێ بستینەو لە باتی ئەم سێ بوختانە تووشی

ئەم سى سزايەى بکە: يەكەم: تەمەنى دريژکە. دووهم: بەدریژی تەمەنى
هەزارو نەدارای بکە. سێهەم: تووشى ئازاوەهیشى بکە. ئیتەر کابرا رېک نزاكەى
سەعدى لى گیرابوو، لەوهدوا کەلەئەبوسەعدەمیان دەپرسى: چۆنیت؟ دەيگوت:
پیرەمیدیكى دیوانەو شیتۆلکەم نزاكەى سەعدى كورى ومقاصم لى گیرابوو.

عەبدولەلیكى كورى عومەیر کەلەجابیری كورى سەموورەو (بەزى خوایان لى بە)
ئەم داستانە دەگێرپێتەو دەفەرموئ: لەوهدوا من ئەو کابرایەم دەدى، لەبەر
پیریى برۆکانى بەسەرچاوەکانى دا شۆرپوو بوونەو، کەچى هیشتا رېگەى
بەگچان و کەنیزان دەگرت و چرنووکى لى دەگرتن!). (ریاض/٣/١٠٨٨/ز-٣/٢٥٣
= بەرگى-٣-ز-٢٥٣ ژ-١٥٠٣ = ش).

روونکردنەو:

جابیری كورى سەموورە خوئى و باوكى هاوړى ی پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بە)
بوون، سەدوچل و شەش فەرموودەى هەیه، دوانیان پەسەندى هەردوو پیرن،
واتە: شیخی بوخارى و شیخی موسلیم (بەزى خوایان لى بە) ئەو دوو فەرموودەیان
گێراوەتەو. بێست و شەش فەرموودەى تری لەموسلیم دا هەیه. جابیر
خوشکەزای سەعدى كورى ئەبوووقاصە. لەفەرموودەیهكا جابیر دەفەرموئ:
(شەوئ مانگەشەو بوو، لەخزمەت پێغەمبەردا بووم، دەستى جلی سوورى
لەبەردا بوو، سەرنجى ئەوو سەرنجى مانگەكەم دا، لەبەرچاوم ئەو گەئ
لەمانگەكە جواتنر بوو). لەفەرموودەیهكى تردا دەفەرموئ: (سەد جار زیاتر
لەخزمەت پێغەمبەردا دانیشتووم) لەفەرموودەى دروست دا، هاتوو دەفەرموئ:
(لەدوووهزارجار زیاتر نوێزم بەجەماعەت لەگەئ پێغەمبەردا کردوو).

٤١١- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ). (الحديث ٧٥٦). (٣٥٨)

عوبادهی کوری صامیت (همزی خوی لبی) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لسمبر بی) فهرمووی: (هه رکه سی له نویژدا، له هه موو رکاتی کدا سوره تی فاتیحه نه خوی نی، نویژه که ی دروست نییه). (ت/١/٢٤٦/٣ ز- ٧٢ ژ- ٤٧١ = ش/د/ت/ن).

٤١٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَدَّ وَقَالَ ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ فَرَجَعَ يُصَلِّي كَمَا صَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ ثَلَاثًا فَقَالَ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنَ غَيْرُهُ فَعَلَمَنِي؟ فَقَالَ إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَاكِعًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا).

(الحدیث ٧٥٧ - أطرافه فی: ٧٩٣، ٦٢٥١، ٦٢٥٢، ٦٦٦٧) (٣٥٩)

ئه بوهوره یه (همزی خوی لبی) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای لسمبر بی) هات بو مزگه وت، پیاو یکی ش که ناوی خه لادی کوری رافیع بوو - هاته زووره ووه نویژی کردو چوو بۆلای پیغهمبه ر (دروودی خودای لسمبر بی) و سلاوی لی کرد، نه ویش سلاوه که ی سه نده ووه فهرمووی: (بچۆره ووه نویژه که ت بکه ره ووه، چونکه ئه وه نویژ نه بوو که تو کردت) تاسی جار پیاومکه نویژه که ی ده کرده ووه پیغهمبه ریش دیسانه وه ههروای پی ده فهرمووه ووه، تاله سه ری جاری سییه مدا پیاوه که گوتی: به و خودایه ی که تو ی کردووه به پیغهمبه ری راست و دروست له مه با شتر نازانم، ده ی ئه ی پیغهمبه ری خوا! بفرموو نویژم فی ربکه. نه ویش (دروودی خودای لسمبر بی) فهرمووی: که پراوه ستای بۆ نویژ له پيشا نویژ دابه سته و بلی: ئه لاله و نه که به ر، ئنجا جه ندمت بۆ ده لوی - له و قورئانه ی که له به رته - بیخوینه، ئه و جا بچه می ره ووه ئه و منده له چه مینه وه (روکووع) دا به مینه ره وه هه تا له شت

له جموجوول دهكهوئ و نه دنامه كانت نارام دهگرن، ئينجا پڻك هه لسه رهوه و
پشت هه لپه تارمپ راده وهستيت، ئنجا دانهوئ بؤ كورنوش و كورنوش بهره و
نه وهنده له كوورنوش دا بمينه رهوه تائه دنامه كانت نارام دهگرن و جهسته ت
له جموجوول دهكهوئ، نه و جا سه ره له كوورنوش بهرز كه رهوه و تافنج
داده نيشيت، ئنجا ديسان وه كوورنوش يكي تری وهك كورنوشی يه كه م
ببه ره وه، نيت ره موو پكاته كانی تر هه تاسه ر به م شيويه بكهو، له هه موو
كاتيكا له نوويژا نه مه كارت بي). (ت/٢٤٥/١ ز- ٧٢ ژ- ٤٧٠ = ش/د/ ت/ ن).

١٣- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ يُطَوِّلُ فِي
الْأُولَى وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ وَيُسْمِعُ الْآيَةَ أَحْيَانًا وَكَانَ يَقْرَأُ فِي الْعَصْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ
وَسُورَتَيْنِ وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الْأُولَى وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ
وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ). (الحديث ٧٥٩ - أطرافه في: ٧٦٢، ٧٧٦، ٧٧٨، ٧٧٩) (٣٦٠)

نه بوقه تاده (عزای خوی لى بن) فه ره مووی: ده ستووری پيغه مبه ر (درووی خودای لى سه ر بن)
وابوو له ركاتی يه كه مو له ركاتی دوه می نويزی نیومرودا سوورمتی فاتحه و
سوورمه تيکی تری ده خویند نه و سوورمه له پاش فاتحه او ه كه له ركاتی يه كه ما
دهيخويند، دريژ تربو و له و سوورمه تی كه له ركاتی دوه ما دهيخويند،
جار جار ميش دهنگی نه وهنده بهرز دهكرده وه كه نايه ته كه دهبيسرا، له نويزی
عه سريشا هه روای دهكرد، له ركاتی يه كه می به يانیشا سوورمه تی دريژ تری
دهخويند له سوورمتی ركاتی دوه م. (ت/٢٦٥/١ ز- ٧٨ ژ- ٥٠٢ = ش/د/ ت/ ن).

١٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: (إِنَّ أُمَّ الْفَضْلِ سَمِعَتْهُ وَهُوَ
يَقْرَأُ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا فَقَالَتْ يَا بُنَيَّ وَاللَّهِ لَقَدْ ذَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ إِنَّهَا

لَا خَيْرَ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ).
(الحديث ٧٦٣ - طرفه في: ٤٤٢٩) (٣٦١)

عبداللہ کوری عہد عباس (رمزی خوابان لہ بی) فہرمووی: جاری سوورہتی
(والمرسلة عرفا) م دہویند، نوم فہضل گوئی لی بوو، فہرمووی: (رؤلہ!
بہخودا بہخویندنی ئەم سورہتہ ئەوہت یادخستہوہ کہ ئەم سوورہتہ
ئاخرہمین شت بوو، گویم لی بوو کہ پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەنوێژی شیوانا
دەبخویند. (ت/١/٢٦٧/١ ز-٨٠ ژ-٥٠٧ = ش/د/ت/ن).

نوم فہضل دایکی ئیبنوعەباسہ، خوشکی مہیموونہی کچی حاریشی
ہاوسہری پیغہمبەرہ. عہرزی حەزرت دہکا: قوربان لەخەوما بینیم
کہ ئەندامی ئەئەندامەکانی تۆ لەمالی منابوو؟ فہرمووی: (ئەوہ فاطیمہی
کچم کوریکی دہبی تۆشیری پی دەدہیت، جا کہ حوسہین - رمزی خوای لی بی
- لەدایک دہبی، نوم فہضل دہیبا بو لای خوئی و شیری دەداتی).

٤١٥ - عَنْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ: النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِطَوَلَى الطَّوَلَيْنِ). (الحديث ٧٦٤). (٣٦٢)

زەیدی کوری تابیت (رمزی خوای لہ بی) فہرمووی: بەگوئی خوّم گویم لی بوو،
پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەنوێژی شیوانا درێژترینی دوو سوورہتہ ہەرہ
درێژەکانی دەخویند).

راڤە و شیکردنەوہ:

راجیایی ھەيە لەوہداکە مەبەست لەم دوو سورہتہ ھەرہ درێژانە کامانەن؟
برێ دەفہرموون: مەبەست ئەعرافو ئەنعامە، برێ تر دەفہرموون: مەبەست

(٣٦١) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في الصبح، رقم: ٤٦٢=١٠٣٣.

(٣٦٢) من أفراد البخاری (فتح الباری/٢/٤٠٩ - خاتمة) - المترجم.

ئەعرافو نىساىە، بېرى تر دەفەر موون: مەبەست ئەعرافو مائىدەىە،
دریژترینە کەشیان ئەعرافە. لەم فەر موودەىە وە دەردە کە وئ کە کاتی نوێزى
شیوان زۆرە.

٤١٦- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ). (الحديث ٧٦٥ - أطرافه في: ٣٠٥٠، ٤٠٢٣، ٤٨٥٤). (٣٦٣)

جوبەیری کوری موطعیم (دەزى خۆى لى بى) فەر مووی: گویم ئى بوو پیغە مەبەرى
خودا (دروودی خۆندى لى بى) لە نوێزى شیوانا سوورەتى (والطور) ى دەخویند.
(ت/٢/٢٦٧/١ ز- ٨٠ ژ- ٥٠٨ = ش/د/ن).

٤١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّيْتُ خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَتَمَةَ، فَقَرَأَ: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) فَسَجَدَ فَلَا أَرَأَى أَنْ سَجُدَ فِيهَا حَتَّى
أَلْقَاهُ). (الحديث ٧٦٦ - أطرافه في: ٧٦٨، ١٠٧٤، ١٠٧٨). (٣٦٤)

ئەبوراڤەى فەر مووی: ئەبوهورەیرە (دەزى خۆى لى بى) بەر نوێزى نوێزى
خەوتنانى بۆکردین، سوورەتى: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) ى خویند، کە گەشتە
نايەتى: (وَإِذَا قَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ لَا يَسْجُدُونَ) کوورنوشى قورئان خویندن بىرد،
کە لە نوێز بووینە وە گوتم: ئەم کوورنوشە جى بوو؟ فەر مووی: لە پەشتى
پیغە مەبەرە وە (دروودی خۆندى لەسەر بى) نوێژم کردووە، لەدواى ئەم نايەتە وە لەناو ئەو
نوێژەدا لە گەل حەزەرەدا سەجەدى تىلاوتم بىردووە، لە بەر ئەو هەتا
دەگەمە وە بە خزمەتى لەودنیا، لەم شوینەدا لەم سوورەتەدا ئەم کوورنوشە
هەردەبەم و هەرگیز تەركى ناکەم. (ت/٣/٣٣٣/١ ز- ١٠ ژ- ١١٠- ٦٥٤ = ش/د/ن).

(٣٦٣) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في الصبح، رقم: ٤٦٣، ١٠٢٥، ١٠٢٣.

(٣٦٤) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: سجود التلاوة، رقم: ٥٧٨، ١٣٠٤، ١٣٠٦.

٤١٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَقَرَأَ فِي الْعِشَاءِ فِي إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ بَا التَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ. وَفِي رِوَايَةِ أُخْرَى قَالَ: مَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا مِنْهُ أَوْ قِرَاءَةً. (الحديث ٧٦٦ - أطرافه في: ٧٦٨، ١٠٧٤، ١٠٧٨). (٣٦٥)

بهراء (همزی خوی لی بی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر بی) لہسہفہریکا بوو، نویژی خہوتنانی بہدوورکات کرد، لہرکاتی یہکہما لہپاش خویندنی سوورہتی فاتیحہ سوورہتی (والتین والزیتون) ی خویند، کہسی ترم نہدیوہ کەوہک ئەو ئاوا دەنگی خویشی و ئاوا بە جوانی قورئان بخوینی). (ت/ ٤/٢٦٧/١ - ٨- ژ ٥١٠ = ش/ ت/ ن).

٤١٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (فِي كُلِّ صَلَاةٍ يُقْرَأُ فَمَا أَسْمَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْمَعْنَاكُمْ وَمَا أَخْفَى عَنَّا أَخْفَى عَنْكُمْ وَإِنْ لَمْ تَرِدْ عَلَى أُمِّ الْقُرْآنِ أَجْزَأَتْ وَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ). (الحديث ٧٧٢) (٣٦٦)

ئەبوھورەیرە (همزی خوی لی بی) فہرمووی: (لہہموو نویژیکا قورئان دہخوینری، جالہو جیگانہدا کە پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر بی) بہدہنگی بہرز دہخویند ہہتا ئیمہ گویمان لی ی بی، ئیمہیش کەبہرنویژی بو ئیوہ دہکەین لہسہرہمان شیوہ دہخوینن، وەلہو جیگانہیش دا کە پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر بی) بہدہنگی نزم دہخویندو، بہپہنامہکی فاتیحہو سوورہتی لہناو نویژہکەدا دہخویند ئیمہیش بہپہنامہکی لہسہرہمان شیوہ بوئیوہی دہخوینن. ئەگەر تہنیا سوورہتی فاتیحہیش لہگشت رکاتیکا بخوینی بریتی دہکەوی و قورئانخویندنی

(٣٦٥) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في العشاء، رقم: ٤٦٤ = ١٠٣٧.

(٣٦٦) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: وجوب قراءة الفاتحة في كل ركعة رقم: ٣٩٦ = ٨٨٢ شيخا.

پیوستی ناو نهو رکاتمت له کۆل دمهکوی، به لّام نهگهر پتر بخوینی نهو هشتی چاکهو باشتره).

نمونه یی له شیکردنهوهی زانستی فهرموودهو ناشنابوون له حالّی پیاوانی رشتی نهو فهرموودهیه لیږدا ئاوایه: بوخاری، موسه دده، ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم ئیبنو جورهیج، عهطاء، نهبو هورمیره ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم که ناوداره به ابن علیه، فهرموودمزانى گه وره یه حیای کوری موعین قسه ی هیه له سه ری، کاتی که له ئیبنو جوره یجه وه گیرانه وه نه نجام بدا، وهك نهو فهرمووده ی واین له خزمه تیدا، به لّام له بهر نهوه ی نهو زاتانه په پره ی (موتابه عه) ی ئیسماعیلیان کردووه، له گیرانه وه ی نهو فهرمووده یه دا، فهرمووده که بی ره خنه یه، عه بدور مزاق و موحه ممه دی کوری به گرو یه حیای کورپنه بوحه حاج له لایه ن نه بوعه وان هوه، غوندر له لایه ن ئیمامی نه حمه ده وه، خالیدی کوری حاریث له لایه نى نه سائییه وه، قه یسی کوری سه عدو عماره ی کوری مه یموون له لایه ن نه بوداووده وه، حوسه ینى العلم له لایه ن نه بونه عیمه وه له نه لوسته خره جدا، به لّام هه یانه درێژى کردۆته وه هه یانه کورتی کردۆته وه، هه یانه به مه رفووعی و هه یانه به مه وقووفی، نهو گیرانه وه ی ئیره بهر وائت مه وقووفه له سه ر نه بوهورمیره، به لّام برپار (حوکه) ی مه رفووعی هه یه، چونکه نهو برپگه یه (ما أسمعنا وما أخفى عنا) نهو دمهگه یه نى که فهرمووده که مه رفووع بی نهك مه وقووف.

٤٢٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (اُتْلِقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظَ وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ فَقَالُوا مَا لَكُمْ؟ فَقَالُوا حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ قَالُوا مَا حَالُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ إِلَّا شَيْءٌ حَدَثَ فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا فَانظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ فَانصَرَفَ أُولَئِكَ الَّذِينَ تَوَجَّهُوا نَحْوَ تِهَامَةَ إِلَى

الَّتِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِنَخْلَةٍ غَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظَ وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ فَقَالُوا هَذَا وَاللَّهِ الَّذِي حَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ فَهَذَا كَيْنَ رَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ وَقَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ وَإِنَّمَا أُوْحِيَ إِلَيْهِ قَوْلُ الْجِنِّ). (الحديث ٧٧٣ - طرفه في: ٤٩٢١) (٣٦٧)

ئيبينوعه بباس (برمزي خولهان لى بهى) فهرمووى: پيغهمبهر (مروندى خودى لىسم بهى) له گهل دهسته يى له يارانيدا له مهككه وه دمرچوون بو بازارى (عوكاظكه شوينى كو بوونه وهى سالانه ي كو مه لانى عهرمب بوو له وكاته دا) هتا سوود له ويونه يه ومربگرى و، عهرمبه كان بانگ بكا بو سهر ئايينى ئيسلام، نه مه له وكاته دا بوو كه شه ياطين ريگه ي نه وه يان لى گيرابوو كه به ناسمانا سهر كه ون بو هه وال و دهنكو باس، هه رشه يتانى هه وئى نه وهى بدايه بلتسه ي ناگرو برووسكه و چه خماخه به رهنكارى ده بوو، جاكاتى شه يتانه كان به نانو ميدي دمه گه رانه وه هوزمه يان پييان ده گوتن: نه وه چيتانه؟

ده يانگوت: دهنكو باس و هه والى ناسمانان لى قه دمه گه راوه كه ده چين بو هه وال هينان بو ناسمان دهر يينه بهر شوو له ناگرو برووسكه. جاشه يتان ده لى: دياره شتى رووى داوه له جيهانا، بو يه ريگه ي ناسمانتان لى گيراوه، دسا ده ي كون و قوژبنى سهرزه وي، چ له روزه لات و چ له روزه ناوا، بگه رين و بزنان چى رووى داوه، كه بووه به هو ي نه م ناگربارانه. جائه وانيش به هه رچوارلادا بو نه م مه به سته دمرده چن و ده كه ونه جم و جوول و سووسه كردن، تانه وانه ي كه رووه مه كه هاتن له به طنونه خله تووشى پيغهمبهر دهن، خهريك دهبى به رنويزى نويزى به يانى بو هاوړيكانى ده كا، وه گوئى له قورئان خو يندنه كه ي

دەگرن، جادەلێن: ئەم قورئانە یە کەبوو بەهۆی ئەوێ کەناهیێ ئیمە وەك جارائمان بەئاسماندا سەربکەوین و هەواڵ بگرین، ئەوسا دەگەرێنەووە بۆلای گەلەکەیان و دەلێن: (یا قومنا إنا سمعنا قرآنًا عجبا یهدی إلى الرشـد فآمنابـه ولن نـشـرك بربنا أحـدًا) واتە: ئەو گەلی ئیمە! ئیمە قورئانی کەمان بیستوو، جیگە ی سەرسوڕمانە، ئەوەندە جوان و دلگیرە، پێگە ی هەفتاسی نیشانی کۆمەڵی ئادەمیزادو بەره ی پەری دەدا، ئیمە ییش باوهرمان پێ کردو چووینەسەر ئەو ئایینی یەکتاپەرستی یە کەئەم قورئانە بانگەوازی بۆدەکا، لەبەرئەو هەرگیز کەس ناکەین بەهاوبەش و هاوڕێ بۆ خودای پەرورەگارمان. جابخودای گەورە ئەمە ی ناردەخوارووە بۆسەر پێغەمبەری خۆشەویستی خۆی (دروودی خودای لەسەر بێ): (قل أوحی أليّ انه استمع نفر من الجن: واتە: ئەو رەهبەری خۆشەویست! تۆبفەرموو: لەلایەنی خوداو هەرووش و وەحیم بۆهاتوو کە کۆمەڵی لەبەرە ی جنۆکە گوێیان لی راگرتووم لەکاتی قورئان خوێندندا) تاتەواوی داستانەکەکاوا لەسوورمەتی جین دا، کەقسەو گوشتوگوێ جنۆکەکان بەدەق بەنیگا بۆ پێغەمبەر هاتبوو. (ت/٧/٢٢٣-١ ت = تاج بەکوردی بەرگی حەوتەم، لاپەرە (٢٢٣) فەرموودە ی ژمارە یەك، کەبوخاری و تەرمەزی گێڕاویانەتەووە = تاج-٤ ز-٥٥ ژ-٤٨٩ ج-٤).

٤٢١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا أَمَرَ وَسَكَتَ فِيمَا أَمَرَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةً). (الحديث ٧٧٤) (٣٦٨)

ئێبێنوعەبباس (بەزە ی خۆی لێ بێ) دەفەرموی: پێغەمبەری خودا (دروودی خودای لێ بێ) بەئاشکراو بەدەنگی بەرز قورئانی دەخوێند لەونویژانەدا کەخودا

(٣٦٨) قال الشيخ العيني: (وهذا الحديث من افراد البخارى). (ج/٦/٣٨) وسكت الدكتور مصطفى ديب البغا عن تخريج مسلم له، لاحظ خاتمة فتح البارى لأبواب صفة الصلاة (ج/٢/٤٠٩/٨٧٥). حيث لم يتطرق إلى موافقته له في هذا الاثر الموقوف - المترجم.

بۇخۇی فەرمانی پی کردبوو که به دهنکی بهرز قورئانیان تیا بخوینی، وهک نوپژی شیوان و خەوتنان و بهیانی، وه هەروها به نهینی به پی دهنک قورئانی دەخویند له نوپژانه دا که خودای گهوره بۇخۇی فەرمانی پی کردبوو که به ناسپایی و به دهنکی نزم قورئانیان تیا دا بخوینی، وهک نوپژی نیومرپوو عەصر، پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر به) به پی فەرمانی پهرومردگاری جۆنیتی کردنی هیچ بهرستنی بریارنادا، خودای گهوره یش ناگای له هه موو شتی ههیه، نه گهر مهیلی له سه ربوایه هه موو کاروباریکی نوپژی به درپژی له ناو نایه تهکانی قورئان دا روون ده کردوه، که نه وهی نه کردوه له بهر له بیر چوون نییه، وهک خوی لهم نایه ته دا به پیغه مبهری خۆشه و یستی خوی دمفه رموی: (وماکان ربک نسیاً) مه ریه م ۱۴/۱۹- واته: ئه ی موحه ممه د، ئه ی پیغه مبهری خۆشه و یست! خودای تۆ قهت فهرامۆشکار نه بووه و هه رگیزاو هه رگیز هیچی له بیر ناچی). به لام که نه یکردوه له بهر نه وهیه که ئهم روونکردنه وه و وردەکاری یانه ی سپاردوه به پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر به) جاله سەر ئهم بنیاتیه که خودا له قورئانی پیرۆزدا فهرمانمان پی دهکا به په پهروی جوانی پیغه مبهرو دمفه رموی: (لقد کان لکم فی رسول اللہ أسوة حسنة).

۴۲۲- عن ابن مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: قَرَأْتُ الْمَفْصَلَ اللَّيْلَةَ فِي رَكْعَةٍ، فَقَالَ: هَذَا كَهَذَا الشَّعْر، لَقَدْ عَرَفْتُ النَّظَائِرَ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ بَيْنَهُنَّ فذكر عشرين سورة من المَفْصَلِ، سُوْرَتَيْنِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ). (الحدیث ۷۷۵ - طرفاه فی: ۴۹۹۶، ۵۰۴۳) (۳۶۹)

پیاوی هاته خزمهتی ئیبنومه سعود (دروودی خودای لاسەر به) عهرزی کرد: ئهم شهو لهیهک رکاتا هه موو نهو سوورمه تانه ی قورئانم خویند، که پییان دهگوتری

موفه صصله، كه له سوورته قافه وهن ههتا كۆتایی قورئان؟ نهویش فهرمووی؛ كهی قورئان خویندن وادهبی؟ دیاره وهك ههلبهست بخوینیته وه ئاوا بهپهله بهل سهپاندووتن بهسهریهكا، نهو سووردهتانهی كه لهوینیهی یهكترن لهناههنگو واتادا، كه پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بهی) دوو دوو جووتی دهكردن و لهیهك ركاتا دهیانی خویند ئاگام لیانه، بیست سوورتهی لهئهلوغه صصله باس كرد، كه بۆ ههر ركاتی دوو سوورته).

٤٢٣- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ فِي الْأَوَّلِينَ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ وَفِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأَخْرَتَيْنِ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَيُسْمِعُنَا الْآيَةَ وَيُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مَا لَا يُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ وَهَكَذَا فِي الْعَصْرِ وَهَكَذَا فِي الصُّبْحِ). (الحديث ٧٧٦ طرفه في: ٧٥٩). (٣٧٠)

ئهبو قهتاده (همزی خوی لهی) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بهی) دهستووری وابوو له ركاتی یهكهه و له ركاتی دوهی نوێزی نیوه پۆدا سوورتهی فاتحاه سوورتهیکی تری دهخویند، نهو سوورتهی كه له ركاتی یهكهه لهپاش فاتحاه دهخویند، دریژتر بوو لهو سوورتهی كه له ركاتی دوهه لهپاش فاتحاه دهخویند، جار جارمیش دهنگی نهوهنده بهرز دهكردوه كه نایه تهكه مان دهبیست، له نوێزی عهسریشا ههروای دهكرد، له ركاتی یهكهه بهیانیش دا، لهپاش فاتحاه سوورتهی دریژتری دهخویند له سوورتهی پاش فاتحای ركاتی دوهه. (ت/١/٢٦٥ ز- ٧٨ ژ- ٥٠٢ = ش/د/ن).

٤٢٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ٧٨٠ - طرفه في: ٦٢٠٢). (٣٧١)

(٣٧٠) أخرجه مسلم في الصلاة (عینی/١٤٧/٢١/٦) لاحظ خاتمة فتح الباری لأبواب صفة الصلاة - المترجم= ١٠٩٢.

(٣٧١) أخرجه مسلم في الصلاة باب: التسميع والتحميد والتأمين، رقم: ٤١٠ = ٩١٤.

ئەبۇھورەیرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: حەزەرت (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: (کاتی پێشنوێژ لەپاش خوێندنی فاتحە بە دەمگی بەرز دەلێن ئامین، ئیوەش بڵێن ئامین چونکە فریشتە لەم کاتەدا دەلێن ئامین، هەرکە سێکیش بوێ ڕێ بکەوێ، لەگەڵ ئامین کردنی فریشتەکان دا ئامین بکا، خۆدای گەورە لەگوناکی لەو دەبەری خۆش دەبێ). (ت/١/٢٦٢/١ ز-ژ-٤٩٧ ج-٤ ش/د/ت/ن).

٤٢٥- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ أَنْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ رَاكِعٌ فَرَكَعَ قَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَى الصَّفِّ فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلْنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا وَلَا تَعُدْ). (الحديث ٧٨٣). (٣٧٢)

ئەبۇبەکرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: چووم بوو مزگەوت بوو جەماعەت، گەگەیشتمە خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) نوێژی دەکرد، لەناو چەمینهوە (روکووع) دا بوو، منیش بەرلەوێ بگەیهیمە ناو ریزەکە بەرپۆوە چەمیمەوێ روکووعم بردو لەسەر ئەوشیوێهه رویشتم هەتا خۆم گەیانده ریزەکە، دوایی لەپاش تەواو بوونی نوێژەکە، ئەمەم عەرزی حەزەرت کرد، فەرمووی (دروودی خۆدی لەسەر بێ) خودا شیرەرت بکا لەسەر کردنی خێر، بەلام جاری تر وا مەکەرەو، هەتا نەگەیتە ریز روکووع مەبە.

٤٢٦- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى مَعَ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالْبَصْرَةِ فَقَالَ ذُكِّرْنَا هَذَا الرَّجُلُ صَلَاةً كُنَّا نُصَلِّيْهَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ أَنَّهُ كَانَ يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَفَعَ وَكُلَّمَا وَضَعَ). (الحديث ٧٨٤ - طرفاه في: ٧٨٦، ٨٢٦) (٣٧٣)

عیمرانی کورێ حوصەین (ڕەزای خۆی لێ بێ) لەبەصرە لەپشت ئیمامی عەلی یەوێ (ڕەزای خۆی لێ بێ) نوێژی بە جەماعەت کرد، لەپاش لێبوونەوێ عیمران فەرمووی::

ئەم پیاو - واتە / پێشەوا - ەلی - چۆنیتی ئەو نوێژی کە لە پەشت پێغەمبەر (بروودی خودی لەسەر بێ) خۆیەو بە جەماعەت دەمان کرد، ئەو چۆنیەتیە یادی خستینەو، ئەو جاباسی ئەو کرد کە هەموو جاری کە هەل دەسایەو یا دادەنەو یەو ئەللاھو ئەکبەر دەکرد، بەلام کاتی لە جەمینەو هەل دەسایەو (سمیع اللہ) ی دەکرد.

٤٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرُكْعُ ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ). (الحديث ٧٨٩ طرفه في: ٧٨٥).

ئەبوھورەیرە (بەزەیی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: دەستوری پێغەمبەر (بروودی خودی لەسەر بێ) وابوو کە هەل دەستا بۆ نوێژ، روو و رووگە ی پێرۆز رادەو دەستاو، ئەللاھو ئەکبەر نوێژدا بەستنی دەکرد، کە دەچووش بۆ جەمینەو ئەللاھو ئەکبەر دەکرد، کاتی لە جەمینەویش پەشتی هەل دەبەری دەپەرموو: (سمیع اللہ لمن حمد: هەرکەسێ سوپاسی خودا بکا، خودا سوپاسەکی قەبوول دەکا)، ئینجا بەو دەستانەو دەپەرموو: (ربنا ولك الحمد: ئەو پەرورەدگارمان! سوپاس بۆتۆ لەسەر ئەو کە سوپاس و داوامان گیرا دەکەو).

٤٢٨- عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ إِلَى جَنْبِ أَبِي، فَطَبَّقْتُ بَيْنَ كَفَّيَّ ثُمَّ وَضَعْتُهُمَا بَيْنَ فَخْذَيَّ فَتَهَانِي أَبِي وَقَالَ كُنَّا نَفْعَلُهُ فَتَهَانَا عَنْهُ وَأَمَرَنَا أَنْ نَضَعَ أَيْدِينَا عَلَى الرُّكْبِ). (الحديث ٧٩٠). (٣٧٤)

موصەبەبی کوری سەعدی کوری ئەبو وەقەس (بەزەیی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: لەتەنیشتی باوکمەو نوێژم دەکرد، لەکاتی جەمینەو دا هەردوو لەبەم

نووسان بهیه که وه دامنان له نیوانی ههردوو رانمدا، که له نویژده که بوومه وه باوکه فهرمووی: وامه که، جاران ئیمه ئاوامان دهکرد به لām له پاشتر پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بهی) نهیی لی کردین له کردنی نهوه، وه فهرمانی پی کردین که دهست بگرین به نه نهۆمانه وه له ناو چه مینه وه دا).

٤٢٩- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رُكُوعُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسُجُودُهُ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ مَا خَلَا الْقِيَامَ وَالْقُعُودَ قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ). (الحديث ٧٩٢- طرفاه في: ٨٠١، ٨٢٠). (٣٧٥)

بهراء (همزی خوی له بهی) فهرمووی: ماوهی چه مینه وه کوپنووش و پشت راست کردنه وه له چه مینه وه دانیشتنی نیوانی دوو کوپنووشهکانی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بهی) لهیه که تروه نزیک بوون. به لām راوهستان بو قورثانخویندن و دانیشتن بو ته حیات له وان دریز تریبوون، وه که نه وان ماوه که یان کورت نه بوو). (ت/١/٢٨٠/١-ز ٨٧-ژ ٥٤٣ = ش/د/ت/ن).

روونکردنه وه:

یهکی له پیاوانی رشتهی نهه فهرموودهیه که چه وارم که سه له رشتهیه دا عهبدوره حمانی کوپی لهیلای نه نصاری کووفی یه، پیاویکی زور سه لارو سهنگین بوو، قوتابییهکانی زور به چاوی ریزه وه ته ماشایان دهکرد، عهبدولهلیکی کوپی عومهیر ده فهرمووی: جارئ له کوپی عهبدوره حماندا، چه ند که سی له هاوړپییانی پیغه مبهه دانیشتبوون، نه وانیش وه که خه که که ی تر گوئ یان له فهرموودهی دهگرت و دلیان دابوویه، له ههشتاوسی ی کوچیدا له روپاری به صهردا خنکا. رهزاو رهحه تهی خودای لی بی.

٤٣٠- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ). (الحديث ٧٩٤ - أطرافه في: ٨١٧، ٤٢٩٣، ٤٩٦٧، ٤٩٦٨) (٣٧٦)

عائشہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) دمفہرموی: یاسای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) وابوو لہکورنووشو چہمینہوہدا دہیفہرموو: (سبحانک اللہم ربنا وبحمدک اللہم اغفر لی): خودایہ! تو خودایہکی پاکو بی نہنگیت، نہی پەرورمدگارم! لہسایہی خوئہوہیہ کہمن تہسبیحو سوپاسو ستایشی توؤدمکہم، نہی خودایہ لیہ خوئہ (ت/٢٧٢/١ - ٤ ز-٨٣ ژ-٥٢٠ = ش/د/ن).

لہگیڑانہوہیہکی تری ئەم فہرمووہیہدا. کہفہرمووہی ژمارہ: ٨١٧ یہ لہفہتحوولباریدا، عائشہ (ہزی خوی لی ہی) فہرمووی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہناو چہمینہوہو کوورنووشیدا بہزوری دہیفہرموو: (سبحانک اللہم ربنا وبحمدک اللہم اغفر لی) مہبہستی لہمہ ئەوہوہو ئەو فہرمانہی خودا جی بہجی بکا، کہخودا لہم ئایہتہدا داوای ئەوہی لی دہکا، کہ دمفہرموی: (فسبح بحمد ربک واستغفر انہ کان تواباً) نہصر ٣/١١٠ - (ت/٢٦٧/٧ - ١ ز-٨٨ ژ-٤٢٣٢ تاج-٤ = ش).

٤٣١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قَالَ الْإِمَامُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَ فَقُلُوا: اللَّهُ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ٧٩٦ - طرفه في: ٣٢٢٨) (٣٧٧)

ئہبوہورہیرہ (ہزی خوی لی ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) فہرمووی: کاتی پیئشوئیز گوتی (سمع اللہ لمن حمدہ) ئیومیش بلین: (اللہم ربنا ولك الحمد) چونکہ فریشتہکانیش وەك ئیوہ لہم کاتہدا وادہلین، دەی ھەرکەسی بوی ری

بكهوى له گهڻ ئهوانا ئهم وشه پيرۆزميه بلىٰ خودا له گوناھى له وه بهرى خوش دهبى). (ت/١/٢٧٤ ز- ٨٤ ژ- ٥٢٥ = ش/د/ت/ن).

روونکردنه وه:

ههركهسى سوورمى فاتيجا بخوينى، له نوێژدا ياله كاتى ترا، سوننه ته ئامين بكا، سوننه ته بۆ خهلكى تريس ئامين بكه، چ له ناو نوێژدا بن، چ له ناو نوێژدا نه بن به لام بۆكهسى له ناو نوێژدا بى راجيايى تيا دايه، هه ندى له زاناكان دمفرموون هه ر له گهڻ پيشنوێژى خويدا سوننه ته وه بهس. له سه ر ئهم بنياته (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) يش ئاوايه.

٤٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (لَأَقْرَبَنَّ صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقْنُتُ فِي الرَّكْعَةِ الْآخِرَةِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ وَصَلَاةِ الْعِشَاءِ وَصَلَاةِ الصُّبْحِ بَعْدَ مَا يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَيَدْعُو لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَلْعَنُ الْكُفَّارَ). (الحديث ٧٩٧- أطرافه في: ٨٠٤، ١٠٠٦، ٢٩٣٢، ٣٣٨٦، ٤٥٦٠، ٤٥٩٨، ٦٢٠٠، ٦٣٩٣، ٦٩٤٠). (٣٧٨)

ئه بهوهره ميره (همزى خوى لى بن) فه رمووى: به خودا كه به ر نوێژيتان بۆ ده كه م نزيكى ده كه مه وه له جوئيى نى نوێژ كردنى پيغه مبه ر خويه وه (درووى خوداى له سه ر بن) ده ستوورى ئه بهوهره ميره وابوو له دوا ركاتى نوێژ ده كانى نيو مپروو خه وتنان و به يانى دا له پاش گوته ي (سمع الله لمن حمده) وه، قونووتى ده خویندو نزای چا كه ي بۆ موسولمانه كان ده كردو نه فرمتو له عنه تى له بى بپرواكان ده كرد. (ت/١/٢٨٧ ز- ٩٢ ژ- ٥٦١).

٤٣٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ الْقُنُوتُ فِي الْمَغْرِبِ وَالْفَجْرِ). (الحديث ٧٩٨ طرفه في: ١٠٠٤). (٣٧٩)

ئەنەس (ڕەزەئى خەوای لى بى) فەرەمووى: لەسەرەتاوە لەنوێژى شەوان و لەنوێژى بەيانی دا قونووت هەبوو. (ت/١/٢٨٧/٩٢ ژ-٥٥٩ = ش/ د/ ت/ ن).

٤٣٤- عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ الزُّرْقِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَنْ الْمُتَكَلِّمُ قَالَ أَنَا قَالَ رَأَيْتُ بَضْعَةً وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُّونَهَا أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا أَوَّلُ). (الحديث ٧٩٩). (٣٨٠)

رەفاعەى کورێ رافیعێ ئەل-زورەقى (ڕەزەئى خەوای لى بى) فەرەمووى: روژی لەپشتى پێغەمبەرەو (دروودی خەوای لەسەر بى) نوێژمان بەکۆمەڵی دەکرد، حەزەرەت (ڕەزەئى خەوای لى بى) کە لەجەمێنەو سەرى هەلبرى فەرەمووى: (سمیع اللہ لمن حمدہ: ھەرکەسى سوپاسى خۆدایکە، بەنیازی پاداشى باش، خۆدا سوپاس و نیازەکەى قەبوول دەکا، پیاویکیش لەپشتیەو بوو گوتی: (ربنا ولك الحمد حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه: خۆدایە! سوپاسیکى پاکی پێرۆز بۆتۆ لەسەرئەو کە سوپاس و نیازمان گیرا دەکەى!) جاکە پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بى) لەنوێژەکەى ئى بۆو، فەرەمووى: (ئەوێکى بوو ئەو قەسە جوانەى کرد؟ پیاوێکە گوتی: من بووم. فەرەمووى (دروودی خەوای لەسەر بى): (چاوم ئى بوو زیاتر لەسێ فریشتە پەلاماریان داو قۆستیانەو، ھەریەکە لەوان پەلەى بوو کە خۆى لەپیشا بینووسیئەو!). (ت/١/٢٧٣/٨٤-ژ-٥٢٣ = ش/ د/ ن).

رافە و شیکردنەو:

پیاوانی ڕشتەى ئەم فەرەموودەى ئەم زاتانەن: عەبدوللای کورێ مەسلەمە، مالیکی کورێ ئەنەس، نەوعەیمی کورێ عەبدوللای ئەل - موحەمەر، عەل کورێ

یہ حیای کوری خہ للادی ئہل - زورہقی، یہ حیای کوری خہ للاد، ریفاعہی کوری رافیعی ئہل - زورہقی.

ئہم چہند سہرنجہ لہم رشتہیہدا رەچاو دەرکړن، کہ لہ زانستی فہرموودہدا بایہخی خوږیان ھہیہ، بۆ پیادہکردنی ئہم جوړہ زانستو زاراوانہ لہ زمانی کوردیدا، بہ مہ بہستی دہوئہ مہند کردنی لہ ھہموو بواریکا دہیان نووسین، بہ پستی خودا ئہم جوړہ ھہنگاوہ بۆئہم بابہ تہ دہبن بہ سہرمہ شقو سہرچاوہ:

۱- یہ حیای کوری خہ للاد برازای ریفاعہی کوری رافیعیہ، کاتی لہ دایک دہبئ پیغہ مہر (مروودی خودی لہ سہر ہی) بہ دہستی پیرۆزی فریشکی شیرین دہکا، کہ واتہ دادہنری بہ سہحابہ، بہ لآم لہ ھاوړئ منالہکانہ.

۲- پیاوانی ئہم رشتہیہ ھہموویان مہ دینہیین.

۳- لہم رشتہیہدا گیرانہوہی گہورہتر لہ پچووکتروہ ھہیہ، کہ لہ زاراوہی فہرموودہدا پی ی دہگوترئ (ریوایہتی ئہکابیر لہئہ صاگیرہوہ). چونکہ نوعہیم بہ تہ مہن لہ عہلی گہورہترہو لہو مرگرتنی فہرموودہدا لہو لہ پیشتہ.

۴- لہم رشتہیہدا، بہ پی ی گیرانہوہ، سی کہ سی لہ تابیعین تیادایہ، کہ نوعہیم و عہلی و یحیان، گہرچی وەکی تر یہ حیا بہ ھاوړئ حلیبہ.

۵- لہروویہکی ترہوہ، گیرانہوہی ھاوړئ لہ ھاوړپیہکی ترہوہی تیادا، چونکہ یہ حیایش بہر پیناسہی ھاوړپی پیغہ مہر دہکەوئ.

۶- ئہم فہرموودہیہ موسلیم و ئہبوداوودو نەسائی و طہ بہرانییش گیراویانہ تہوہ، بہ لآم مہرج نییہ کہئہ وانیش بہ ھہمان رشتہی پیشو و گیرابیانہ تہوہ، ھہروہا لہ فظہ کانیشیان جیاہ، ھہتا لہ ژمارہی فریشتہ کانیشا جیاوازی ھہیہ، لہ گیرانہوہی موسلیم دا کہ لہئہ سہوہیہ،

دمفهرموى: (چاوم ئى بوو دوازده فرشته پهلاماريان داو قوستانهوه) لهگيرانهوهى طه بهرانيدا، كه له نه بوئه پيو به وديه دمه رموى: (سيارده فرشته).

٧- ئه م فهرمووده يه به لگه يه له سه رنه وه وپردى ناو نويز بيسراو (مه نثور) يش نه بى دهبى، به لام بيسراوبى زور باستره.

٨- ريفاعه ي كورى رافيع نه نصارى يه، خه زره جى يه، خوئى و باوكى و دووبراى، كه ناويان خه لادو ماليك بووه، ناماده ي په يمانى عه قه به بوون، ثوبه يى كورى سه لوول باوكى دايكي تى، له خزمه ت خه زره تدا ناماده ي گشت مه لبه ندو شه رگاگان بووه، بيست و چوار فهرمووده ي له په پراوه بايه خداره گانى سوننه تدا تو مار كراون، سى فهرمووده ي له صه حيحى بوخاريدا هه يه، له لايه نگرانى عه لى بوو، له گه ل پيشه وا عه لى دا ناماده ي جه ننگى جه مه ل و صه فين بووه، له سه رده مى مه عاوييه دا له چل و يه ك ياله چل و دوودا فه وتى كردووه. رمزاى خودايان ئى بى.

٤٣٥- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يَنْعَتُ لَنَا صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ يُصَلِّي وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى يَقُولَ قَدْ نَسِيَ). (الحديث ٨٠٠ - طرفه في: ٨٢١) (٣٨١)

نه نه س (رمزاى خوئى لى بى) گه لى جار چو نيتى ي نويزى پيغه مبه رى روون دمكردموه. ثابت فهرمووى: جاكاتى كه نويزى دمكرد، كه سه رى له چه مينه وه هه ل دمېرى نه ومنده به پيوه راده وه ستا، ته نانه ت زمينمان بوئه وه دمچوو: كه له بېرى چوو دابنه وئى بو كړنووش.

(٢٨١) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: اعتدال أركان الصلاة وتخفيفها في تمام لست أدري ما المقصود بقول الشيخ العيني: وهذا الحديث تفرد به البخاري (ج/١/٧٨/١٨٨) لاحظ خاتمة أبواب صفة الصلاة في فتح الباري. المترجم.

راقه و شیکردنه وه:

ئه م فهرموودهیه گێرانه وهیه کی تری فهرمووده ی ژماره چوار سه وه سیی ونویه، که له دوا وه دی، لی ره شو عبه به کورتی له ثابیته وه له نه نه سه وه ده یگێر پێ ته وه، له و ئی حه م مادی کوری زهید له پابیته وه له نه نه سه وه به در یژی ده یگێر پێ ته وه. ده قی گێرانه وه ی ژماره (٤٣٩) له موسلیم دا، له گه ل جیا وازییه کی زۆر که م له بیژ ه کهیدا، له با سی (اعتدال ارکان الصلاة و تخفیفها فی تمام) دا هه یه. که چی عه للامه ی عهینی له عومده متول قاریندا ده فه رمو ئی: (وهذا الحدیث تفرد به البخاری - ج/٦ / ١٨٨/٧٦) واته: ئه م فهرموودهیه له تاکه کانی بو خارییه، واته: موسلیم نه یگێر اوه ته وه. به لام شیخی عه سقه لانی له (خاتیمه ی نه بو ابو صیفه تی سه لات) دا، ناماژه به وه ده کا که له موسلیما هه یه.

٤٣٦ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ يَدْعُو لِرِجَالٍ فَيُسَمِّيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَيَقُولُ اللَّهُمَّ أَلْحِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ وَسَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ وَعِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأْتُكَ عَلَى مُضَرَ وَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِي يُوسُفَ وَأَهْلَ الْمَشْرِقِ يَوْمَئِذٍ مِنْ مُضَرَ مُخَالِفُونَ لَهُ). (الحدیث ٨٠٤ طرفه فی: ٧٩٩). (٣٨٢)

ئه بو هورهیره (همزای خوی لهن بن) فهرمووی: پێغه مبه ری خوا (مرووی خویی لهن بن) ده ستووری وابوو که سه ری له چه مینه وه به ر زده کرده وه ده یفه رموو: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) وه نزای ده کرد بو چه ند پیاو ئی له موسو لمانان که گێرۆ ده بوو بوون به ده ستی بی بپروا کانه وه، وه به ناوی خو ئیان له ناو نو یژه که دا ناوی ده ئیان و ده یفه رموو: (خودایه! وه لیدی کوری وه لیدو

سه له مهی کوری هیشامو و عه ییاشی کوری نه بوره بیعه و هه موو موسولمانه
لازمه بوونه کان، لهدهستی دیلی ی بیپر واکان رزگار بکه. خودایه! له هوزی
موضهر هه لپیچه و تهنگیان بی هه لچنه و لایان لی بپر مردوه و تووشی قاتوقری
یهکی وایان بکه، وهک جهوت ساله گرانیه که ی سهردهمی یووسف).

نهو سهردهمه ییش - خه لکی خوره لآت که له هوزی موضهر بوون (له دزی
بیغه مبه ربوون). (ت/٤/٢٨٨/١ = ز ٩١ - ژ ٥٦٢ = ت/٦/٨٣ / ٢٢)

٤٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّاسَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ هَلْ تُمَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَذْرِ لَيْسَ ذُوهُ سَحَابٍ قَالُوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَهَلْ تُمَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ ذُوْنَهَا سَحَابٌ قَالُوا لَا قَالَ فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَتَّبِعْ فَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الشَّمْسَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الْقَمَرَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الطَّوَاغِيتَ وَتَبَقَى هَذِهِ الْأُمَّةُ فِيهَا مُنَافِقُوهَا فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ هَذَا مَكَانُنَا حَتَّى يَأْتِيَنَا رَبُّنَا فَإِذَا جَاءَ رَبُّنَا عَرَفْنَاهُ فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ أَأَنْتَ رَبُّنَا فَيَدْعُوهُمْ فَيَضْرِبُ الصَّرَاطَ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمْرِهِ وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ أَحَدٌ إِلَّا الرُّسُلَ وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ اللَّهُمَّ سَلِّمْ وَسَلِّمْ وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِبُ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ قَالُوا نَعَمْ قَالَ فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ يُوبِقُ بِعَمَلِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْرَدَلُ ثُمَّ يَنْجُو حَتَّى إِذَا أَرَادَ اللَّهُ رَحْمَةً مَنْ أَرَادَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَمَرَ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ أَنْ يُخْرِجُوا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَيُخْرِجُونَهُمْ وَيَعْرِفُونَهُمْ بِآثَارِ السُّجُودِ وَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ أَكُلَ أَثَرَ النَّارِ إِلَّا أَثَرَ السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ قَدْ امْتَحَشُوا فَيَصْبُ عَلَيْهِمْ مَاءُ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي حِمِيلِ السَّيْلِ ثُمَّ يَفْرُغُ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ وَيَبْقَى رَجُلٌ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَهُوَ آخِرُ أَهْلِ النَّارِ دُخُولًا الْجَنَّةَ مُقْبِلٌ بِوَجْهِهِ قَبْلَ النَّارِ فَيَقُولُ يَا رَبِّ

أَصْرَفَ وَجْهِي عَنِ النَّارِ قَدْ قَشَبَنِي رِيحُهَا وَأَحْرَقَنِي ذُكَاؤُهَا فَيَقُولُ هَلْ عَسَيْتَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِكَ أَنْ تَسْأَلَ غَيْرَ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ لَا وَعِزَّتِكَ فَيُعْطِي اللَّهُ مَا يَشَاءُ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ فَيَصْرِفُ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ فَإِذَا أَقْبَلَ بِهِ عَلَى الْجَنَّةِ رَأَى بَهْجَتَهَا سَكَتَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ ثُمَّ قَالَ يَا رَبِّ قَدْ مَنَيْ عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ الْعُهُودَ وَالْمِيثَاقَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنْتَ سَأَلْتَ؟ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَا أَكُونُ أَشَقَى خَلْقِكَ فَيَقُولُ فَمَا عَسَيْتَ إِنْ أُعْطِيتَ ذَلِكَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَهُ؟ فَيَقُولُ لَا وَعِزَّتِكَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَ ذَلِكَ فَيُعْطِي رَبُّهُ مَا شَاءَ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ فَيَقْدُمُهُ إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَإِذَا بَلَغَ بَابَهَا فَرَأَى زَهْرَتَهَا وَمَا فِيهَا مِنَ النَّضْرَةِ وَالسُّرُورِ فَيَسْكُتُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ فَيَقُولُ يَا رَبِّ أَذْخِلْنِي الْجَنَّةَ فَيَقُولُ اللَّهُ وَيَحْكُ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدَرَكَ أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ الْعُهُودَ وَالْمِيثَاقَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ الَّذِي أُعْطِيتَ؟ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَا تَجْعَلْنِي أَشَقَى خَلْقِكَ فَيَضْحَكُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهُ ثُمَّ يَأْذُنُ لَهُ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ تَمَنَّيْتُ حَتَّى إِذَا انْقَطَعَ أُمْنِيَّتُهُ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا أَقْبَلَ يُذَكِّرُهُ رَبُّهُ حَتَّى إِذَا انْتَهَتْ بِهِ الْأَمَانِيُّ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ لِأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَالَ اللَّهُ لَكَ ذَلِكَ وَعَشْرَةٌ أَمْثَالِهِ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ لَمْ أَحْفَظْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا قَوْلَهُ لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ إِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ ذَلِكَ لَكَ وَعَشْرَةٌ أَمْثَالِهِ. (أَلْحَدِيثُ ٨٠٦ - طَرَفَاهُ فِي: ٦٥٧٣، ٧٤٣٧) (٣٨٣)

ديسان نه بوهورهيره (همزای خوی لی بی) فهرمووی: یاران عهرزی حه زره تیان کرد: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نایاله پروژی قیامه تا خودای خو مان به چاوی سه رده بینین؟! فهرمووی (درووی خودای له سر بی): (شهوی چواردی مانگ که سایه قهه سامان بی و یهک په له ههور به ناسمانه وه نه بی، له دیتنی مانگ به ناسمانه وه هیچ گومانان بو په یدا ده بی؟). گوتیان: نه، نهی پیغه مبهری خودا!

فەرمووی: (ئەی بەرپۇژی نیومرۇ، كەخۆر ھەور بەری نەگرتنى، لەدیتنى خۆردا گومانناتان بۆپەیدا دەبى؟) ەرزىان كورد: نەخەير.

حەزرىت (پەزى خەلىق سە) فەرمووی: (دەئاوا بەبى شەك و گومان بەئاسانى خودای خۆتان بەچاوى سەردەبىن. لەرۇژی قىيامەتا سەرجەم مەردوم حەشر دەكرىن، بەفەرمانى خودا بانگەواز دەكرى: ھەركەسى چى پەرسىتووە لەجىھانا، بائىستا شوینی ئەوشە بكەوى. ئىتر ھەيانە خۆرپەرسىت بووە لەورۇژەدا شوینی خۆردەكەوى، وھەيانە مانگى پەرسىتووە شوینی مانگ دەكەوى، وھەيانە شوین گومراكەرە سەركەشەكان دەكەون، لەشەيتان و بتو كۆلەنانى و جادووبازو ئەمانە، چونكە لەجىھانا ئەوانەيان پەرسىتووە. ئەم نەتەوى ئىسلامە لەوى دەمىنەووە وھچامپوانى پەرومردگارى خۆيان دەكەن، ناپاكەكانىشيان ھەر لەناودايە، جاخودای گەورە لەسەر شىوھى كەنەيناسنەووە دى بۆلايان و دمفەرموى: من خودای ئىووم. ئەوانىش دەلین: ئىمە ئەمە شوینمانە لەم جىگەيە ناجولتین ھەتا خودای خۆمان دى بۆلامان لەسەر ئەوشىوھى كەرون و ئاشكرايە لەلامان و پىغەمبەران پىيان راگەياندووين، ئىمە كاتى پەرومردگارمان ھات دەيناسين. ئەوسا خەلىق بالادەست و خاوەن شكۆ، تەشريف دىنى بۆلايان و دمفەرموى: من خودای ئىووم: ئەوانىش دەلین: بەللى راستە تۆخودای ئىمە، ئەوجا خودا بانگەوازيان لى دەكا، لەپاشا پردى سىرات كەلەموو بارىكترو لەشمشیر تىزترە، بەسەر پىشتى دۆزەخ دا رادەكىشرى، وھمن يەكەم كەس دەبم لە پىغەمبەران كەئۆمەتم لەو پردەووە دەپەرىنمەووە.

وھەو رۇژەدا لەبەر سام و ترس، جگە لە پىغەمبەران، كەس زات ناكا كەقسە بكا، فەرمایشى پىغەمبەرانىش لەو رۇژەدا برىتى يە لەووە خۆش خۆش دمفەرموون: ئەى خودايە! بەبى وەى، ئەى خودايە سەلامەتيان بفرمەو.

لەدۆزەخا جۆرە قولاپى ھەيە، وەك دېرکە كەلئۆ وایە، خۆدېرکە كەلئۆتەن
 بەجاوی خۆتەن دیوہ؟ گوتیان: بەلئ دیومانە. فەرمووی: (دەلەسەرشیوہی
 دېرکە كەلئۆ یە، بەلام بەس خودا خۆی ئەندازەى گەورەپپەكەى دىزانئ،
 جاكاتئ خەلكەكە دەیانەوئ بەسەرپردى سىراطا بپەرئەوہو بېرۆن بۆ بەھەشت
 ئەو قولاپانە لەم بەرو ئەوبەرى پردى صىراطەوہ پەلامارىيان دەدەن و بەھۆى
 كارى بەدیانەوہ دەیان فرېن بۆناو دۆزەخ، جاھەیانە بەھۆى كەردەوہى
 نالەباریانەوہ بەفەتارەت دەچن، ھەيشیانە لەبەر كەردەوہى بەدى خۆى
 قولاپەكان ئەنجن ئەنجنیان دەكەن، لەپاشا رزگارىيان دەبئ، ھەتاكاتئ خودا
 خواست دەكا كەپرەحم بەو بېروادارانە بكا، كەھىشتا لەدۆزەخ دا ماون و
 دۆزەخین، فەرمان بەفریشتەكان دەكا: كەھەرکەسى خاوەرست بووبئ
 لەدۆزەخ دەرى بەئین، ئەوانیش لەدۆزەخ دەریان دەھئین و بەشوئینەوارى
 كورنوووش باومەردارەكان لەناو ئاگر دا دەناسنەوہو دەریان دەھئین، چونكە
 خوادى گەورە شوئینەوارى كورنوووشى لەئاگر قەدەغەكەردووە، ئاگرى دۆزەخ
 تەوئلى موسولمان ناسووتئینئ، ئیتەر لەدۆزەخ دئینە دەرەوہ. كاتئ دئینەدەرەوہ
 بوون بەسووتەمەرۆ، جاناوى ژيانيان پيا دەكەن، ئیتەر وەك تۆمەى ناو لیوہى
 لاڤاو سەوز دەبنەوہو دەبنەوہ بەمرؤفئكى ئاسایى.

ئەوجا خودا لەدادگایى نئوانى بەندەكانى ئى دەبئتەوہ، پياوئكىيان لەنئوانى
 بەھەشت و دۆزەخا دەمئینئ، دواترین كەسە كەدەچئتە ناو بەھەشت، دۆزەخ
 بەرەو رووى دەبئ، جادەلئ: ئەى خودایە! بەپرەحمەتى خۆت رووم
 دووربەخەرەوہ لەھەناى ئەم ئاگرە، بەپاستى شەراكەى پېروكاندووومى و تینى
 بئیسەكەى سووتاندووومى، خودايش دەفەرموئ: رەنگە ئەگەر ئەم كارەت
 بۆبكرئ داواى شتى تریكەى؟! دەلئ: نا، بەگەورەبى تۆ داواى شتى ترناكەم،
 ئیتەر چەندەى كەخودا مەیلی ھەبئ، بەئین و پەیمان دەدا بەخودا كەئەگەر
 ئەوداخوازیبەى جئ بەجئ بكا، داواى ھىچى تری ئى ناكە، ئەوجا خودا رووى

له ئاگره که دوور ده خاته وه، جاکاتی روو ده کاته به ههشت و گهشی و ناسکی و نازدارییه که ی ده بینێ، نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی بیده نگ ده بی، له پاشتر ده ست ده کا به پاپانه وه ده لی؛ خواجه گیان! بمبه ره پیشه وه بو به رد مرگای به ههشت؟ خودایش ده فهرموئ؛ ئه ی تو به لێن و په یمانته به من نه دا، که له وم زیاتر داوای هیچی تر نه که ی؟ به نده که ده لی؛ ئه ی په رومردگارم! ئومید ده کم که نه بم به به ده به خترین دروستکراوانی تو که له دۆزه خ در چوون، خودایش پی ی ده فهرموئ؛ خو له مه زیاتر، نه گهر پیت بدری، داوای شتی ترناکه ی؟ ده لی؛ نه خه یر به گه وره یی تو داوای شتی ترناکه م جگه له م داوایه، ئیتر نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی دیسان به لێن و په یمان ده دا به خودا که داوای زیاتر نه کا، نه و جا ده بیاته پیشه وه بو به رد مرگای به ههشت، جاهر له گه ل ده گاته به رد مرگای به ههشت و چاوی به و نازو نیعمهت و گشت به هره و خوشی و ناسک و نازدارییه ی ده که وئ، که واله ناویدا، سه رسام ده بی و نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی بی مگ ده بی، نه و جا ده لی؛ ئه ی خودایه! بمبه ره ناو به هه شته وه!.

خودای بالاده ست و خاوه ن شکۆ ده فهرموئ؛ ئه ی هاوار له ده ست بی په یمانی ی تو ئه ی ئاده میزا دا! چه نده بی په یمانیت! خو تولا ی خو ت ئه و هه مکه به لێن و په یمانته به من دا که ئیتر داوای زیاتر نه که ی که چی جار له گه ل جارابی به لێنتر در ده چی ت؟! ده لی؛ ئه ی په رومردگارم مه مکه به به دترینی دروستکراوانی خو ت، جاخودای گه وره له کاری ئه م به نده یه ی خو ی پیکه نینی دی و ئی ی رازی ده بی و نه و جا ریگه ی ده دا ده چی ته ناو به هه شت و پی ی ده فهرموئ؛ ئه ی یه نده ی من ئاواتت چییه داوای بکه، هه تا پیتی بده م و ئاواتت گشتی به ینه دی، نه ویش خو زگه یه کی زور ده خوازی و داوای هاتنه دی گه لی ئاوات ده کا، هه تا هه رچی ده وئ داوای ده کا و ئاواتی تری نامینی، نه و سا خودای بالاده ست و خاوه ن شکۆ خو ی شتی بیر ده خاته وه و پی ی ده فهرموئ؛

لەم چەشنەو لەوجۆرە تریش داواکە، ئەوانەى کەخۆى لەبیری نەمابوو، خودا بیری دەخاتەو، تاکۆتایى ئەوپەرى خۆزگەو ئاواتى دى و ئیتەر ئاواتى تری نامینى کەداواى بکا، ئەوجا خودا پێى دەفەرموی: ئەمەو ئەوئەندەى تریش لەگەڵیدا بۆتۆ).

ئەبوسەعیدی خودری بەئەبوهورەیرەى فەرموو: (پێغەمبەر (درویدی خوێى لەسەر بێ) دەیفەرموو: خودا پێى دەفەرموی: ئەمەو دە ئەوئەندەى تریش لەگەڵیدا بۆتۆ!).

ئەبوهورەیرە رمزای خودا لەئەوو لەئەبوسەعیدبى - فەرمووی: ئەوئەى کەلەفەرمايشتى پێغەمبەر خۆى لەبەرم کردوو ئاوايه: (ئەمەو ئەوئەندەى تریش لەگەڵیدا بۆتۆبى).

ئەبوسەعید (رمزى خۆى لى بى) فەرمووی: دەى من لە حەزرتەم بیست کەخودا پێى دەفەرموی: (ئەمەو دە ئەوئەندەى تریش لەگەڵیدا بۆتۆبى ئەى بەندەى من!).

راھەو شیکردنەو:

لەودنیایش سویند دەمینى، تاقیکردنەو دەمینى، پارانەو لەخودای گەرە سوودی هەیه، درۆدەمینى، خودای گەرە بەچاوی سەر دەبینرى، بەلام بەبى دیاریکردنى جى و تەحەییوزو شتى وا. مەبەست لەپێکەنینى خودا پێویستى واتایەتى (واتە: لازمی مەعنايەتى) کەبریتییه لەپێخۆشبوون و لێرازیبوون، پردى سیرات راستە، هەمووگەسى بەسەریدا تێدەپەرى، بەلام تاوانبار لى بەردەبیتەو بۆناو دۆزەخ!

٤٣٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمٍ عَلَى الْجَنَّةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَلْفِهِ وَالْيَدَيْنِ وَالرُّكْبَتَيْنِ وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ وَلَا تَكْفِتَ الثِّيَابَ وَالشَّعْرَ). (الحديث ٨١٢) (٣٨٤)

ئىبنوعەبباس (رەزى خەلىلى بىز) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خەلىلى لىسەر بىز) فەرەمۇۋى: (خەلىلى گەۋرە فەرمانى پىم كەردوۋە كەلەسەرئەم خەۋت ئىسكە گورنەۋوش بىبەم لەسەر تەۋىل ۋە ھەردوۋ بەرى دەست ۋە ھەردوۋ ئەژنۆۋ لەسەر نوۋكى ھەردوۋى) بەدەستىشى خەزەمت (رەزى خەلىلى بىز) ئامازەى كەرد بۆ ئەۋەكەلەۋوتىش بۆمەبەستى گورنەۋوش لەسەر بەردن، بەشەكە لەتەۋىل ۋە فەرەمۇۋىشى: (ھەروا فەرمانم پى كراۋە كەجل ۋە بەرگىش كۆنەكەينەۋە، ۋەك ھەلگەردنى چاكى كەۋاۋ بەستنى فەقىانەۋ شتى ۋا، ۋەقزىش خەلەنەدەين).

٤٣٩ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنِّي لَا أَلُو أَنْ أَصَلِّيَ بِكُمْ كَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِنَا قَالَ ثَابِتٌ رَأَى الْحَدِيثَ كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ يَصْنَعُ شَيْئًا لَمْ أَرَكُمُ تَصْنَعُونَهُ كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ). (الحديث: ٨٢١ طرفه في: ٨٠٠). (٣٨٥)

ئەنەس (رەزى خەلىلى بىز) فەرەمۇۋى: دىئىيا بىن لەۋە كەمەن كەمتەرخەمى ناكەم لەۋەدا، كەبۇخۇم چۆن پېغەمبەرم دىۋەكەنۇيىزى كەرد بۆمان، مەنىش ئاۋا نوپۇزتان بۆبەكەم. ئابىت كەپراۋى ئەم فەرەمۇۋەدەيەيە لەنەنەسەۋە دەفەرەمۇۋى: جاران ئەنەس شەتەكى دەكەرد، نابىنەم كەئىۋە بىكەن، ئەنەس لەناۋ نوپۇزدا كەسەرى لەچەمەنەۋە ھەلدەبەرى، ئەۋەندە بەپىۋە رادەۋەستەۋ نزاۋ وىردى دەخوئىند تەنەنەت زەينەمان بۆئەۋە دەچوۋ: كەلەبىرى چوۋە دابنەۋى بۆ گورنەۋوش، لەنىۋانى ھەردوۋ كورنوشەكانىش دا ھەروەھا). (ف - ٤٣٥).

٤٤٠ - (بەروانە فەرەمۇۋەدى ژمارە: ٣١٤) (اعتدلوا في السجود...). (ر - ٣١٤).

٤٤١- عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ اللَّيْثِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فَإِذَا كَانَ فِي وَثْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا). (الحديث ٨٢٣). (٣٨٦)

مالیکی کوری حوودیریتی-ئەل-لەیتی- (یزیدی خوی لێ بێ) فەرمووی: بەچاوی خۆم پیغەمبەرم دی، کاتی لەپرکاتی یەکەم و لەپرکاتی سییەم، هەڵ دەسایەو، کەرکاتە تاکەکانی نوێژن، یەکسەر هەڵنە دەستایەو، بە لکەو کەمی دادەنێشت، ئەوسا هەڵ دەسایەو بەپرکاتی نوێ). (ت/١/٢٨١/١ ز- ٨٨ ز- ٥٤٦ + ز- ٨٧ ف- ١، ٢، ٣).

٤٤٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ صَلَّى: فَجَهَرَ بِالتَّكْبِيرِ حِينَ رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ وَحِينَ سَجَدَ وَحِينَ رَفَعَ وَحِينَ قَامَ مِنَ الرُّكْعَتَيْنِ وَقَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ٨٢٥). (٣٨٧)

ئەبوسەعیدی خۆدری لەمەدینە بەرنوێژی کرد بۆ موسوڵمانان، کاتی سەری لەکوورنوشی یەکەم هەڵبڕی و کاتی لەپاش تەحیاتی یەکەم هەڵسایەو، لەهەموو ئەم کاتانەدا بەدەنگی بەرز ئەللاھوئەکبەری دەکرد، وەفەر مووی: پیغەمبەرم بەچاوی خۆم دیوێ لەسەر ئەم شیوێە نوێزی دەکرد).

٤٤٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ كَانَ يَرَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (يَتَرَبَّعُ فِي الصَّلَاةِ إِذَا جَلَسَ فَفَعَلَتْهُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ حَدِيثُ السَّنِّ فَتَهَانِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَالَ إِنَّمَا سُنَّةُ الصَّلَاةِ أَنْ تَنْصِبَ رِجْلَكَ الْيُمْنَى وَتَنْشِيَ الْيُسْرَى فَقُلْتُ إِنَّكَ تَفْعَلُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ إِنَّ رِجْلِي لَا تَحْمِلَانِي). (الحديث ٨٢٧). (٣٨٨)

(٣٨٦) لاحظ خاتمة أبواب صفة الصلاة في فتح الباري ج/٢/٤٠٩/٨٧٥ المترجم.

(٣٨٧) وهذا الحديث تفرد به البخاري عن أصحاب الكتب (عيني/٦/٢١١/١٠٠) المترجم.

(٣٨٨) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح الباري/٢/٤٠٩/٨٧٥) المترجم.

عہدوئلای کوری عہدوئلای کوری عومەر (ہمزای خواہان لہ بے) فہرمووی: باوکم عہدوئلای کوری عومەر، لہتہ حیاتا چوارمشقی دادہنیشٹ، منیش ئہو کاتہ منالکار بووم، لہدانیشٹنی تہ حیاتا وەک ئہو چوارمشقی دادہنیشٹم باوکم رینگہی ئہوہی نەدامو فہرمووی: وامہکە، چونکە سوننہتہ ئاوادابنیشیت بو تہ حیات: پئی راستت ہەئنییت و پئی چہپت راخہیت. منیش عہرزیم کرد: خوئو خوئ چوارمشقی دادہنیشیت لہتہ حیاتا، ئہی ئہوہبو؟ فہرمووی: ئاخەر من قاجم ہەئم ناگری).

٤٤٤ - عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَا كُنْتُ أَحْفَظُكُمْ لِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَيْتُهُ إِذَا كَبَّرَ جَعَلَ يَدَيْهِ حِذَاءَ مَنْكِبَيْهِ وَإِذَا رَكَعَ أَمَكَّنَ يَدَيْهِ مِنْ رُكْبَتَيْهِ ثُمَّ هَضَرَ ظَهْرَهُ فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ اسْتَوَى حَتَّى يَعُودَ كُلُّ فَقَارٍ مَكَانَهُ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَ يَدَيْهِ غَيْرَ مُفْتَرِشٍ وَلَا قَابِضِهِمَا وَاسْتَقْبَلَ بِأَطْرَافِ أَصَابِعِ رِجْلَيْهِ الْقِبْلَةَ فَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ جَلَسَ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَكَسَبَ الْيُمْنَى وَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ قَدَّمَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَكَسَبَ الْآخِرَى وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَتِهِ).

(الحديث ٨٢٨). (٣٨٩)

ئہو حومہیدی ئہل- ساعیدی (ہمزای خوی لہ بے) بہچہن کەسی لہ یارانہ پیغہمبہری فہرموو: من لہہمووتان باشتر ناگام لیئہتی کەنوئزی پیغہمبہر (دروودی خوی لہ سەر بے) چوئ بوو: سەرئجم دەدا کەئہ ئلاھوئہ کبہری دەکرد، ہەردوو دەستی لہناستی ہەردووشانی ہەئدہبری، کەروکوو عیشی دەبرد ہەردوو دەستی لہہەردوو ئہژنوکانی خوئی گیر دەکرد، وەرپیک پشتی خوئی دەچہماندہوہ، پشت و ملی خوئی رپیک لہیہک ئاست بہبی کووری رادہگرت، کەسەریشی لہچہمینہوہ ہەئدہبری، رپیک ہەئہستایہوہ قنج رادہوہستایہوہ، تایہک یہک برہراگہکانی پشتی دەچوونہوہ شوینی خویان، کەکوړنووشیشی

دەبرد هەردوو لەپی دەستی دادەنا، لەسەر زەویەکیەکی، بەلام باسکی خۆی رانەدەخست لەسەر زەویەکیەکی، کەمێ باسکەکانی لەکوورنوشا بەرز دەگرت، وەنەیشی دەنووساندن بەلاتەنیشتی خۆیەو، بەلکوو هەردوو بای خۆی بلأودەکردو، وەسینگێ پەنجەکانی هەردوو پێی لەسەر زەوی دادەنا، نووکی پەنجەکانی قاچی پروویان دەکردە رووگە (قیبلە) لەتەحیاتی یەکەمیشا لەسەر قاچی چەپی دادەنیشتی نووکیەکی دەردەکرد، وەپێ ی راستیشی هەل دەنا و لەسەر لا پانی خۆی دادەنیشتی. (ب/د/ت/ن - تاج/ ١ / ٢/٢٧١ ز- ٨٣ ژ- ٥٨).

ئەبوجومەیدی ئەل- ساعیدی (ڕەزای خۆی لێ بێ) سەحابی یەکی ناوێدارە ناوی عەبدوڕەحمانی کوری سەعدە، ئەنصاری یە، خەلکی مەدینە، ئامادە ی ئوحدو مەئبەندوشەڕگاکانی دوا ئوحدو بوو، لەپیاوان (ریجال) ی صەحیحە، لەکوئای جێنشینی مەعاویەدا فەوتی کردو. (ڕەزای خۆی لێ بێ).

٤٤٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (وَهُوَ مِنْ أَزْدِ شُرْعَةَ وَهُوَ حَلِيفُ ابْنِ عَبْدِ مَنَافٍ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ الظُّهْرَ فَقَامَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ لَمْ يَجْلِسْ فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ حَتَّى إِذَا قَضَى الصَّلَاةَ وَانْتَهَرَ النَّاسُ تَسْلِيمَهُ كَبَّرَ وَهُوَ جَالِسٌ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ٨٢٩ - أطرافه في: ٨٣٠، ١٢٢٤، ١٢٢٥، ١٢٣٠، ٦٦٧٠). (٣٩٠)

عەبدوڵلای کوری مالیک (ڕەزای خۆی لێ بێ) کەدایکی ناوی بوخەینە، کەلەهۆزی ئەزەدی شەنووتە، کەهاوپەیمانی نەوێ عەبدومەنافە، کەیەکیەکی لەهاوێ یانی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرموو: رۆژی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نوێزی نیوهرۆی بۆکردین، لەرکاتی دوهمیدا یەکسەر هەڵسایەو، تەحیاتی یەکەمی نەخویند، نوێزکەرەکانیش لەگەڵیدا هەڵسانەو، جاکاتی نوێزکە

تہواو کرد، مہردوم چاومروانی تہوہ بوون کہ سلاو بداتہوہ، لہو کاتہدا بہدانیشتنہوہ تہللاہوئہ کبہری کردو لہپیش سلاودانہوہدا دوو کورنووشی برد، لہجیات تہو تہحیاتہی کہ لہیادی چوو بوو، تہوجا سلاوی دایہوہ. خہلکہکیش لہگہل تہودا تہم دوو کورنووشہیان برد. (ت/١/٣٢٥/٤ ز-١٠٩ ژ- ٦٣٧ = ش/د/ت/ن).

٤٦ ٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ، السَّلَامَ عَلَى جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ السَّلَامَ عَلَى فُلَانٍ وَفُلَانٍ فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ فَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ)، فَإِنَّكُمْ إِذَا قُلْتُمُوهَا أَصَابَتْ كُلُّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٌ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ). (الحديث ٨٣١ أطرافه في: ٨٣٥، ١٢٠٢، ٦٢٣٠، ٦٢٦٥، ٧٣٨١، ٦٣٢٨، ٣٩١).

عہدوللای کوری مہسعوود (پڑی خوی لہی) فہرمووی: لہپیش دا کہلہپشتی پیغہمبہرہوہ (دروودی خودی لہسر ہن) بہکومہل نوپڑمان دہگرد، لہپیش دانانی تہحیاتا، دہمانگوت: سلاو لہخودا، سلاو لہجوبرائیل، سلاو لہمیکائیل، سلاو لہم، سلاو لہو، تا پڑوی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہن) ئاوری دایہوہ لیمان و فہرمووی: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ ... تاد) واتہ: ہہرجی ہوئی قہدرو پڑہ ج بہگوفتار ج بہکردار، وہہہرجی سہرچاوی پاکی و خاوپنییہ تہمانہ ہہموویان لہرستیدا ہہرشایستن بو خودای مہزن، دروود لہسر تو تہی پیغہمبہری خودا لہگہل رہحمہت و بہرہکہتی خودا، دروود لہسرئیمہیش و لہسر ہہموو بہندہ باشہکانی خودا، شایہتی دہدم کہہر خودا خودایہ، خودای تر نییہ،

وہشایہ تی دہدم کہ موحمہ مہد بہندہو پیغہ مبہری خودایہ نیتر سلاو و دروودہ کہتان بہرہ موو بہندہیہ کی باشی خودا دہکہوی، خوی ئہو بہندہیہ لہسہ رزموی بی، وہخوی لہناسمان بی، ئہو سلاووی ئیوہ کہلہسہر ئہم شیوہیہ بی دہیگریتہوہ. (ت/١/٢٥٢/ ١٢ ز- ٧٢ ز- ٤٨٠ ش/د/ت/ ن) پروانہ فہرموودہی ژمارہ (٤٤٩).

٤٤٧ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو فِي الصَّلَاةِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ) فَقَالَ لَهُ قَائِلٌ مَا أَكْثَرَ مَا تَسْتَعِيدُ مِنَ الْمَغْرَمِ فَقَالَ إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَبَ وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ). (الحديث ٨٣٢ - أطرافه في: ٨٣٣، ٢٣٩٧، ٦٣٧٥، ٦٣٧٦، ٦٣٧٧، ٧١٢٩) (٣٩٢)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مبہر دروودی خوا لہ پیغہ مبہرو رمزای خودا لہاوسہرہ پاکیزہکانی - فہرمووی: دہستووری پیغہ مبہر وابوو، لہنویرڈا، لہکوٹای تہحیاتدا، لہپیش سلاودانہوودا، دہیفہرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ): خودایہ! پہنا دہگرم بہتو لہسزای گوڑ، پہنادہگرم بہتو لہنازاوہو ناشووبی جہجالہکویرہی جادووگہر، پہنادہگرم بہتو لہنازاوہی ژیان و مردن، خودایہ! پہنادہگرم لہتاوانباری و لہباری نالہباری ژیرباری فہرزاری). یہکی عہرزی کرد: قوربان! بوئہوہندہ دادتہ لہدہست باری ژیر فہرزاری؟ فہرمووی: (چونکہ پیاو کہبوو بہژیر فہرزو قولہوہ تووشی درؤو دہلہسہ دہبی، ئہوجا بہئین دہداو بہئینہکیشی بوئناچیتہ سہر).

رائفہ و شیکردنہ وہ:

ئەوبەھرانەى لىي و مردەگيرين:

- ١- سزای گوڤ راستەو هەقە بەپي ئەم فەرموودەيە، کەواتە: گوئ بەقسەى موعتەزىلەو ھاوړاکانيان نادري، کەنەبوو (نەفى) ى دەکەن.
  - ٢- بەلگەيە لەسەر چەسپانى جەجال، کەزوو يادرنەگ هەلدەسى.
  - ٣- نيشانەى ئەوہيە کەقەرزاری ھۆى شوورەيى ھەردوو جیھانە.
  - ٤- پرسيارکەرەکە، بەپي گيرانەوہى نەسائى عانیشە خۆى بوو.
  - ٥- لەم فەرموودەيەوہ دمردەکوئ کەپەناگرتن بەپەناى خودا لەشتى خراب سوننەتە، بەلکوو گەئ جار پەناگرتن لەشتى رەوايش، وەک قەرزو سوال، کەسەردەکيشن بۆشتى خراب، ھەرسوننەتە. ھەرچيش سوننەت بى قازانجى نايينى و جیھانى ھەيە (ت/١/٢٩٠ ز-٩٣ ژ-٥٦٥ = ش/د).
- ٤٤٨- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَلَّمَنِي دُعَاءَ أَذْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي قَالَ قُلْ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). (الحدِيث ٨٣٤- طرفاه في: ٦٣٢٦، ٧٣٨٨) (٣٩٣)
- ئەبوبەكرى صەديق (رمزى خۆى لى بى) فەرمووى بە پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) قوربان! نزيەكم فيربكه، كەلەنويزەكەما بيكەم. فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى) (بلى: اللهم انى ظلمت نفسى ظلماً كثيراً، ولا يغفر الذنوب إلا انت، فاعفر لى مغفرة من عندك وارحمنى إنك أنت الغفور الرحيم: خوايه! من زور و ستمىكى گەئ زورم لەخۆم كردوو، جگە لەتۆكەسى تر رادەى ئەوہى نيبە كەلەگوناه خوښ بى، بەلوتفو كەرمى خۆت ليم خوښ بەو، مېهرمبانيم لەگەل بنويئە،

بەپراستی ئەى خودايە! تۆ تاوانبەخش و مېھربانیت (ت/۲۹۱/۱ ز- ۹۳ ز- ۵۶۶ = ش/ت/ن).

٤٤٩ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا إِذَا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الصَّلَاةِ: قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ... (انظر: ٤٤٦).

له گيرانه وهی ئيردا له ناخره كهيه وه دمفه رموی (درووی خودی له سمر بهی): (ننجاً به نامرزوی خوی بپارێته وهو چهزی له چي بی له خودا داواي بکا).

رافه و شیکردنه وه:

لهم فہرموودہیہوہ و مردہ گیر ی پاداشی نزا ی باشو بہ خشین پاداشی خیرو
قورئاخویندن بہ زیندو و یا بہ مردو و دروستہ و پیان دہگا.

٤٥٠- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ قَامَ النِّسَاءُ حِينَ يَقْضِي تَسْلِيمَهُ وَمَكَثَ يَسِيرًا قَبْلَ أَنْ يَقُومَ). (الحديث ٨٣٧- طرفاه في: ٨٤٩، ٨٥٠، ٨٦٦، ٨٧٠، ٨٧٥). (٣٩٤)

نوموسه له مې ھاوسه ږي پيڅه مېر (دروډي خودي لسمېر بڼ) دهغه رموي: پيڅه مېر
(دروډي خودي لسمېر بڼ) دهستووري وابوو که سلوي نويزي دمدايه وه، که مې له شويني
خوي دا دممايه وه، هه تا ژنان پيش پياوان برېون، نيتر ژنان له پاش
سلوادانه وي پيڅه مېر هه لدستان و درويشتن.

رافه و شیکردنه وه:

نهم فهرموودميه به لگهيه له سهر نهم جهندسته: سلاودانهوى نويز
 چهسپاوه، چوونى ژن بو جه ماعت بو مزگوت پموايه، واباشه له پاش
 سلاودانهوى پيشنويز، له پيش پياوانا هه لسن برۆن، هه تارى له نازاوه بگيرى.

٤٥١- عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْلَمْنَا حِينَ سَلَّمَ). (الحديث ٨٣٨) (انظر: ٢٦٢) (٣٩٥)

عیتبانی کوپی مالیک (رمزی خودی لیس بن) فہرمووی: لہ پستی پیغہمبہرہوہ کہ نوپڑمان بہ جہماعہت دہکرد، نہوکاتہ سلاوی نوپڑمان دہدایہوہ کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر بن) سلاوی دہدایہوہ.

روونکردنہوہ:

عیتبانی کوپی مالیک نہنصاری یہ، خہزرہجی یہ، فہرموودہی لہصہحیحہین دا ہہیہ، پپشنوپڑی ہوزہکہی بوو، کوپربوو، بہدری بوو، پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر بن) پہیمانی برایی لہنیوانی نہوو عومہری کوپی خہطابدا بہست، لہسہردہمی جپنشینی مہعاوییہدا لہپاش تہمہنیکی دریژ فہوتی کرد.

٤٥٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالذِّكْرِ حِينَ يَنْصَرِفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ كَانَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ كُنْتُ أَعْلَمُ إِذَا انْصَرَفُوا بِذَلِكَ إِذَا سَمِعْتُهُ). (الحديث ٨٤١ - طرفه في: ٨٤٢) (٣٩٦).

ئیبنوعہبباس (رمزی خوبان لیس بن) فہرمووی: لہسہردہمی پیغہمبہردا (دروودی خودی لیسر بن) نوپڑکمرہکان کہ لہجہماعہتی نوپڑہ فہرزہکان دہبوونہوہ، دہنگیان لہویردی پاش نوپڑہ فہرزہکان ہہلدہبری، من بہو دہنگ ہہلپینہ دہمزانی کہوا لہنوپڑبوونہتہوہ).

(٣٩٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الذكر بعد الصلاة، وبيان صفته، رقم/ ٥٩٥، ٥٨٢-راجع الأرقام: ١٣١٦، ١٣١٧، ١٣١٨.

(٣٩٦) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الذكر بعد الصلاة، رقم: ٥٨٢ = ١٣١٦، ١٣١٨.

٤٥٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ الْفُقَرَاءُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ مِنَ الْأَمْوَالِ بِالذَّرَجَاتِ الْعُلَى وَالتَّعْيِيمِ الْمُقِيمِ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ وَلَهُمْ فَضْلٌ مِنْ أَمْوَالٍ يَحْجُونَ بِهَا وَيَعْتَمِرُونَ وَيَجَاهِدُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ قَالَ أَلَا أَحَدْتُكُمْ إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ أَذْرَكْتُمْ مَنْ سَبَقَكُمْ وَلَمْ يُدْرِكْكُمْ أَحَدٌ بَعْدَكُمْ وَكُنْتُمْ خَيْرَ مَنْ أَنْتُمْ بَيْنَ ظَهْرَانِيهِ إِلَّا مَنْ عَمِلَ مِثْلَهُ تُسَبِّحُونَ وَتَحْمَدُونَ وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ قَالَ الرَّاوي فَاخْتَلَفْنَا بَيْنَنَا فَقَالَ بَعْضُنَا تُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ تَقُولُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ حَتَّى يَكُونَ مِنْهُمْ كُلُّهُمْ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ). (الحديث ٨٤٣ - طرفه في: ٦٣٢٩). (٣٩٧)

نه بوهوره (مرزى خوى لن بن) فهرمووى: هه ژاران هاتن بوخرمه تي چه زرهت (مرزى خوى لن بن) گوتيان: قوربان! نهى پيغه مبهري خودا! هه رچى پايه ي بهرزو نازو نيغمه ت و پايه ي گه وره هه يه، هه مووى داراو ده و له مه نده كان، ده يبه ن بوخويان، پيغه مبه ريش (دروودى خودى له سمر بن) فهرمووى: چون؟ عه رزيان كرد: چونكه نه وان ومكوو نيمه نويزده كهن و، وهك نيمه روژوو ده گرن و، سه رمراي نه وه يش مالتيان هه يه، خيرو خيراتي لي ده كهن و، چه جو عه مره ي پي ده كهن و پي ده چن بوغه زاو هه موو جوړه چا كه يه كي ترى بوږمزاى خودا پي ده كهن، به لام نيمه له به رنه وهى كه مالمان نيينه نه م جوړه خيرانه مان بو ناكري. پيغه مبه ريش (دروودى خودى له سمر بن) فهرمووى: (دهى باكار يكتان پي بلنيم، نه گهر جي به جي ي بكن، نه وان هه پي ده گرنه وه كه پيشتان كه وتوون، وه كه سيش له پاش نيوه به و پايه يه ناگا، وه نيوه دمبن به باشترينى چينى ده ووروبه رى خوتان و كه س ناگا به م پايه گه وره يه ي نيوه مه گهر كه سى وهك نيوه نه و كاره بكا؟) گوتيان: فهرموو بفرموو نهى پيغه مبهري خودا! فهرمووى: (له پاش هه موو

نوویژی سیی و سیّ جار (سبحان الله) و سیی و سیّ جار (الحمد لله) و سیی و سیّ جار (الله اکبر) بکهن).

راوی دمفهرموی: له ناو خو مانا بووین به دووبهره، هه ندیکمان دمیان گوت: سیی و سیّ (سبحان الله) سیی و سیّ (الحمد لله) دهکهن و سیی و جوار (الله اکبر) بکهن، من چوومه وه بو خزمه تی و له م بارمیه وه لییم پرسى، فهرمووی: سیی و سیّ جار ده لییت: (سبحان الله و الحمد لله و الله اکبر). (ت ۵/۳۸/۱ - ز ۱۰۸ - ۶۲۸ = ش/د/ت).

٤٥٤ - عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (كَانَ يَقُولُ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ). (الحديث ٨٤٤ - أطرافه في: ١٤٧٧، ٢٤٠٨، ٥٩٧٥، ٦٣٣٠، ٦٤٧٣، ٦٦١٥، ٧٢٩٢). (٣٩٨).

ومرادی نوکهری موغیره ی کوپی شوعبه (همزی خودی لای بی) فهرمووی: موغیره نامه ی نووسی بو موعاوییه له سهرداوی خو، له وکاته دا که موعاوییه فهرمان په وای موسولمانان بوو، بو ی نووسی: جار ان کاتی پیغه مبه ر (دروودی خودی لای بی) له نوویژ ده بو وه و سلای دمدایه وه نه م ویرده ی ده خو یئنده وه دمی هه فهرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ): واته: ته نه ا خواخوایه و به س، خوایه کی تا ک و ته نیایه، بی ها وه له، هیج ها و به شی نییه، موک و دارایی و ده سه لات هه مووی له راستی دا بوئه وه، سوپاس و ستایش هه ربوئه وه، توانای هه مووشتیکی هیه، په رومردگارم! نه وه ی تو بیده ی

به كهس نابري، نه وهی تۆنه پدهی به كهس نادری، دارایی داراو دهستداری دهستدار له لای توهیج دادیکیان نادا). (ت/٣/٢١٧/١ ز-١٠٨ ژ-٦٦٦ = ش/د/ن).

٤٥٥- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا صَلَّى صَلَاةَ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّاحًا. (الحديث ٨٤٥ - أطرافه في: ١١٤٣، ١٣٨٦، ٢٠٨٥، ٢٧٩١، ٣٢٣٦، ٣٣٥٤، ٤٦٧٤، ٦٠٩٦، ٧٠٤٧) (٣٩٩)

سه موورهی کوری جه ندوب (هزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) که بهرنویژی بۆده کردین و له نوێژ ده بۆوه، له پاش سلاودانه وه پستی ده کرده رووگه و رووی ده کرده نیمه. (ت/١/٦/٨ = تاج-٤ ز-٢ ژ-٤٢٤٤ ج-٤ = ش/ت/د).

٤٥٦- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّه قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْخُدَيْيَةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ وَأَمَّا مَنْ قَالَ بَسْوَاءٍ كَذَا وَكَذَا فَبِذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ). (الحديث ٨٤٦ - أطرافه في: ١٠٣٨، ١٤٧، ٧٥٠٣) (٤٠٠)

زهیدی کوری خالیدی جووه نی (هزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له حوده بییه بووین، شهو باران باریبوو، پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) بهرنویژی نوێژی به یانی بۆکردین، که سلاوی دایه وه رووی کرده خه لکه که وه فهرمووی: نه ری دهران که بهرومردگارتان چی دمه رموی؟ گوتیان: خوداو پیغه مبهه ری خودا خوین باش دهرانن، فهرمووی: دمه رموی: نه م به یانی یه به هوی بارینی نه م بارانه وه بهنده گانه م بوون به دوو تاقم، تاقمیکیان باومریان به م بوو،

(٣٩٩) أخرجه مسلم في الرؤيا (العيني/١٣٦/٦) المترجم = ٥٨٩٦.

(٤٠٠) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان كفر من قال مطرنا بالنوم، رقم: ٧١ = ١٣٣٦=٢٢٨

شیخا.

و متاقمییکیان باومرپیان بهمن نه بوو، نه وهی بلئی له سایه ی خوداو پر حمه تی خوداوه نهم بارانه مان بۆباریوه، نه وه باومرپی ته وای بهمن ههیه و باومرپی به بورج و نه ستیره و شتی وانیه، به لام نه وکه سه ی بلئی: له فیساره بورجا بارانمان بۆ باریوه، نه وه باومرپی بهمن نییه، به لکوو باومرپی به بورج و نه ستیران ههیه). (ریاض الصالحین/٤/ ١٢٥٨ ز- ٣٢٤ ژ- ١/١٣٣١).

روونکردنه وه:

له م سه رده مه ی ئیمه دا ئامپرو پیموری زۆر پیشکەوتوو په یدابوون، که به هۆی به کاره یانیه وه، پیشبینی چۆنیتی ی که شو هه وابه باشی ده کری، بگره به و جوړه پیمورانه ده توانری کاتی بارینی به فرو باران له پیش بارینیاندا به چهند روژی، دیاری بکری. هه ندی ئامپری تره هه ده توانن جوړی کۆر به له ه ناو سکی دایکیدا دیاری بکه ن که نایا که چه یا کۆره. نه مانه ئیستا هه قانیقی زانستین، حاشا هه ل نه گرن. لیژمه دا ئیمه ده پرسین: نایا نه م جوړه زانستانه به پیچه وانه ی نه م جوړه فه رموودانه ی یانا، و نایا نه مانه له عیلمی غه بین که خودا نه بی که س نایزانی؟! یاله و جوړه زانسته ن که به هۆی ناسایی دمنارین؟! له وه لاما ده لئین: نه مپرو به زانست چه سپاوه که نه و لافو که زافه ی که له کۆندا حیسابگهرو نه ستیره شوناسه کان لییان ده دا، سه بارمت به که شو هه و او روئی بورج و نه ستیره و شتی وای تر له بارینی باران داو، هه روا لافو که زافی عیلمی غه یبو قیراته تی موسته قه بل و پیشبینی کردنی رووداو له نایینه ده داو نیسه به تی نه م جوړه شتانه له هه ندی شتی خه یالی، نه مپرو دمرکه و تووه که نه م جوړه لافو که زافه هه مووی درۆیه و چاوو راوه و قسه ی نه قام و گیله پیاوه، له راستیدا مه به ست له م جوړه فه رمووده یه نه وه یه: که موسولمان برپای به پپرو پووچ نه بی، له هه مان کاتا هه ق بزانی که هه موو شتی به ده ست خودا خو یه تی، بارینی باران به ده ست خودایه، به ده ست

ئەستىڧىرەو بورج نىيە، بەللام ھاۋكات لەگەڭ ئەمەدا، موسولمان دەبى ئەم دوو راستەقىنەيى بەباشى بزانى:

يەكەم: كاروبارى جيهان بەزورى ھۆيەكى لەبەرچاۋى ھەيە، گەڭى جار ئەو ھۆيە ئاشكرايە، لەبەرئەو ھەموو كەس دەيزانى، ەك نەخۆشى دەبى بەھۆى مردن، ياۋەك ئاگرەبى بەھۆى سووتاندن، گەڭى جارىش ئەوھۆيە پەنھانە، دۆزىنەو ەو زەحمەتە، پىۋىستى بە ھەول و تىكۆشان و ھۆكارى دۆزىنەو ھەيە، زۆرشت لەم بابەتى دووھەمە لەكۇندا ھۆكەى نەدەزاندرا، بەللام ئىستا ئەوھۆيانە دۆزراۋنەتەو، ەك مەددو جەزرى دەريا، كەھۆكەى ھىزى كىشەندەى مانگە.

دووھەم: جيهانى نەيىنى (عالمى غەيب) بىرىتى يە لەوشتانە كەھەرخودا خۆى دەيانزانى، ەبەھىچ جۆرى كەس ناتاۋنى پەى يان پى ببا، چونكە بىرىتىن لەوشتانەى كەوان لەودىو پەردەى سورشتەو، بەھۆى ھۆى ماددى يەو ھەستيان پى ناكرى، ھۆش و ھەست و ھۆ لەناستيان كۆڭن، واتە: ھەرچى بەھۆى ئاسايى سروشتى بزانى ئەو نەيىنى (غەيب) نىيە، ئەم جۆرەيش ەك: دەنگوباسى ناوگۆرو باسى ژيانى دوايى و زىندوبوونەو ەو چۆنىتى حەشرو باسى فريشتەو دۆزەخ و بەرزەخ و بەھەشت و پەرى و زۆرشتى تر. كەواتە: ھەرشتى بەھۆى ئاسايى سروشتى، زو و يادەنگ بزانى، ئەو پەيوەندى بەعيلمى غەيبەو نىيە، چونكە كورت و پوخت: زانستى نەيىنى ئەو ەو كەھۆى سروشتى (ماددى) نەبى. بىروانە: ژمارە (٥٢٨) لەم كىتەبەدا - (ومرگىر).

٤٥٧ - عَنْ عُقْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ الْعَصْرَ فَلَسَّمْتُ ثُمَّ قَامَ مُسْرِعًا فَتَخَطَى رِقَابَ النَّاسِ إِلَى بَعْضِ حُجَرِ نِسَائِهِ فَفَزِعَ النَّاسُ مِنْ سُرْعَتِهِ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ فَرَأَى أَنَّهُمْ عَجَبُوا مِنْ سُرْعَتِهِ فَقَالَ

ذَكَرْتُ شَيْئًا مِنْ تَبَرُّعِنَا فَكَرِهْتُ أَنْ يَخْسِنِي فَأَمَرْتُ بِقِسْمَتِهِ. (الحديث ٨٥١ -
أطرافه في: ١٢٢١، ١٤٣٠، ٦٢٧٥) (٤٠١)

عوقبه (مزی خوی سن سن) فہرمووی: جاری، لہمہ دینہ، لہ پشت پیغہ مبرہ وہ
نویژی عہصرمان بہ کومہ لی کرد، کہ سلاوی دایہ وہ بہ پہلہ ہہ ساو بہ سہر
سہری خہ لکہ کہدا ہہ نگاوی ناو، چوو بو مالی یہ کی لہاوسہرہ گانی، لہ پاشا
کہ ہاتہ وہ تہ ماشای رووی خہ لکہ کہی کرد، روانی خہ لکہ کہ سہیری دی لہم
پہلہ کردنہی. جا فہرمووی: (نہ وہ بویہ وام کرد چونکہ لہ ناو نویژہ کہدا
بیرم کہوتہ وہ کہ شووشی زیرمان لہ لہہ یہ، جاحہ زم نہ کرد کہ لہ مالی منا
شہوی بہ سہر دابی و سبہ ینی لہ دہشتی مہ حشہ ردا بہ ندیم بکا، لہ بہرئہ وہ
لہ مالہ وہ پیم گوتن کہ دابہشی بکن بہ سہر ہہ ژاران دا).

٤٥٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (لَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ لِلشَّيْطَانِ شَيْئًا
مِنْ صَلَاتِهِ يَرَى أَنَّ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَنْصَرِفَ إِلَّا عَنْ يَمِينِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا يَنْصَرِفُ عَنْ يَسَارِهِ). (الحديث ٨٥٢) (٤٠٢)

عہدوللای کوری مہ سعوود (مزی خوی سن سن) فہرمووی: کہستان کاریکی
وامہ کهن کہ بہشی شہیتان بکہویتہ نویژہ کہ تانہ وہ، بہ ہوی نہ وہ وہ کہ وایزان
دمبی ہر لہ لای راستہ وہ لہ نویژہ درچی، چونکہ من بہ چاوی خوم دیومہ
کہ زور جار پیغہ مبر (درووی خودی لہ سہر سن) لہ لای جہ پیہ وہ لہ نویژہ در چووہو جی
نویژہ کہی بہ جی ہیشتوہ. (ت/١- ش/د).

٤٥٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يُرِيدُ الثَّوْمَ فَلَا يَغْشَا فِي مَسَاجِدِنَا قَالَ: الرَّاوى:

(٤٠١) من أفراد البخاری (فتح الباری/ ٢/ ٤٠٩/ ٨٧٥) المترجم.

(٤٠٢) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب جواز الانصراف من الصلاة.... رقم:

قلت لجابر: ما يعني به؟ قال: مَا أَرَاهُ يَعْنِي إِلَّا نَيْتَهُ وَقِيلَ: إِلَّا نَيْتَهُ. (الحديث ٨٥٤ - أطرافه في: ٨٥٥، ٥٤٥٢، ٧٣٥٩) (٤٠٣)

جابری کوری عہدوللہ (برہنہ خواہان لہ) فہرمووی: پیغہ مہبر (درویدی خودی لہسر بہن) فہرمووی: (ہرکہ سی لہم گیایہی خوارد (واتہ: لہسیر) باتوخی مزگہ وتہ کانمان نہ کھوئی، تابؤنہ کھی دمروا) فہرموودہ گپڑہوہ (راوی) دمفہرموئی: عہرزی جابیرم کرد: مہبہستی پیغہ مہبر (درویدی خودی لہسر بہن) لہم نہیی کردنہ لہ خواردنی سیر چی یہ؟ فہرمووی: وادمزانم مہبہستی ٹہوہیہ کہبہ کالی خواردی، تابؤنہ کھی دمروا ہاموشوی مزگہ وت نہکا). ٹہمہ گپڑانہوہی ٹہبوعاصیمہ، لہٹیبنوجورہیجہوہ، لہغہ طاوہ، لہ جابیرہوہ، بہلام گپڑانہوہی موخلیدی کوری یہزید، لہٹیبنوجورہیجہوہ لہباتی (إِلَّا نَيْتَهُ) ناوایہ: (إِلَّا نَيْتَهُ) واتہ: مہبہستی بؤنہ ناخوشہ کہیہتی. (تاج/١/٣٦٢/٢٠ ز ١٨ ژ - ٧٢٥ ش/د/ت/ن).

٤٦٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا أَوْ قَالَ فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِقَدْرٍ فِيهِ خَضِرَاتٌ مِنْ بُقُولٍ فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا فَسَأَلَ فَأَخْبَرَ بِمَا فِيهَا مِنَ الْبُقُولِ فَقَالَ قَرَّبُوهَا إِلَيَّ بَعْضُ أَصْحَابِهِ كَانَ مَعَهُ فَلَمَّا رَأَتْ كَرِهَ أَكْلَهَا قَالَ كُلْ فَإِنِّي أَنَاجِي مَنْ لَا تُنَاجِي فِي رِيَايَةِ: أَيْ يَسْذِرُ يَعْنِي طَبَقًا فِيهِ خَضِرَاتٌ). (الحديث ٨٥٥ طرفه في: ٨٥٤). (٤٠٤)

جابری کوری عہدوللہ فہرمووی: پیغہ مہبر (درویدی خودی لہسر بہن) فہرمووی: (ہرکہ سی سیر، یاپیازی خوارد با کہنارگیری لہٹیمہ) یافہرمووی: (بادوور بگری لہمزگہ وتمان و لہمالی خوئی دابنیشی و لہوئی نوپڑی خوئی بکات).

جاریکیش تەبەفیکیان بوئی هیئا، هەندئ سەوزەواتی لەسەر بوو، کەبوئی سەوزەکە چوو بەسەریدا، پرساری کرد؛ ئەمەچی یە؟ عەرزیان کرد؛ ئەو سەوزەواتەیه. فەرمووی: (من ئەووە ناخۆم، داينین بۆئەم پیاووە) پیاووەکەیش (کە یەکیک بوو لە یارانێ پێغەمبەر) حەزی نەکرد کە بیخوات چونکە پێغەمبەر لێی نەخوارد. جاپی ی فەرموو: (تۆ بیخۆ، خۆئەمە حەرام نییە، من بۆیە ناخۆم چونکە گوشتوگۆ لەگەڵ فریشتە دەکەم، خۆتۆ گوشتوگۆ لەگەڵ فریشتە ناکە، ئیتەر بۆناخۆی).

٤٦١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ عَلَى قَبْرِ مَبُودَ فَأَمَّهُمْ وَصَلَّوْا عَلَيْهِ. (الحديث ٨٥٧ - أطرافه في: ١٢٤٧، ١٣١٩، ١٣٢١، ١٣٢٢، ١٣٢٦، ١٣٣٦، ١٣٤٠) (٤٠٥)

ئەبنو عەباباس (پەرزە خواپان لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەلای گۆرپێکی تەنیاووە پەت بوو، کە لە پەرەووە بوو، جا هاوڕێکانی لە پشت خۆیەووە ریزکردو بە جەماعەت نوێژی مردووی پێیان کرد لەسەر گۆرەکە.

٤٦٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْفَسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ). (الحديث ٨٥٨ - أطرافه في: ٨٧٩، ٨٨٠، ٨٩٥، ٢٦٦٥).

ئەبوسەعیدی خۆدری (پەرزە خۆی لێ بێ) لە پێغەمبەرەووە (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دەفەرمووی: (خۆشۆردنی رۆژی هەینی پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانێکی رەسیدە). (تاج / ١/ ٤١٩/ ٤ - ز ١٤٣ - ژ ٨٣٦ = ش / د / ن).

رائه و شیکردنه وه:

وشه‌ی (پیویست: واجب) لهم فهرمووده پیروژمدا، مه‌به‌ستی واجب‌ی به‌رابهر سوننه‌ت نییه. به‌لکوو مه‌به‌ست لی جه‌خت کردنه له‌سه‌رنه‌وه که‌خوش‌وردنی روژی هه‌ینی کاریکی زور گرنگی دامه‌زراوه.

٤٦٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَهُ رَجُلٌ: شَهِدْتَ الْخُرُوجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ نَعَمْ وَلَوْ لَا مَكَانِي مِنْهُ مَا شَهِدْتُهُ يَغْنِي مِنْ صِغَرِهِ أَتَى الْعَلَمَ الَّذِي عِنْدَ دَارِ كَثِيرِ بْنِ الصَّلْتِ ثُمَّ خَطَبَ ثُمَّ أَتَى النِّسَاءَ فَوَعَّظَهُنَّ وَذَكَرَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ أَنْ يَتَّصِدْنَ فَجَعَلَتِ الْمَرْأَةُ تُهْوِي يَدَهَا إِلَى حَلْفِهَا تُلْقِي فِي ثَوْبِ بِلَالٍ ثُمَّ أَتَى هُوَ وَبِلَالُ الْبَيْتِ). (الحديث ٨٦٣ - أطرافه في: ٩٧٥، ٩٧٧، ٩٧٨، ٩٧٩ - المترجم) (٤٠٦)

پیاوی عهرزی ئیبنوعه‌باسی کرد: ئایا له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ئاماده‌ی دهرچوون بووی، که‌له‌روژی جه‌ژنه‌کانا دهرده‌چوون بۆنویژگا‌که، که‌له‌سارا بوو؟ فهرمووی: به‌ئێ: فریای نه‌وه که‌وتووم، گهرجی من نه‌وکاته منالکاربووم، به‌لام له‌به‌رنه‌وه که‌خزمی نزیک‌ی پیغه‌مبه‌ر بووم ئاماده‌ی نه‌وه کوپرو کوپوونه‌وانه دهبووم، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌) له‌روژی جه‌ژن دا، بۆ نوپژی جه‌ژن له‌مه‌دینه چووه دهره‌وه، رویش‌ت تا‌گه‌یشه‌ لای نیشه‌نه‌که‌ی که‌وا خانووه‌که‌ی که‌پیری کوپری سه‌لتی لی یه، له‌ویدا نوپژی جه‌ژنی بۆ موسو‌لمانان کرد، نه‌وجا وتاریکی دا، له‌پاشا ته‌شریفی برد بۆناو کو‌مه‌له‌ی ژنان که‌ئاماده‌ی نوپژی جه‌ژن بوو بوون، په‌ندو نامو‌ژگارییه‌کی شیرینی کردن، وه‌فه‌رمانی پی کردن که‌خیر بکه‌ن، ئیتیر ژنه‌کان دلیان گهرم بوو، ده‌ستیان کرد به‌خیرکردن. ژنی وایان هه‌بوو گواره‌که‌ی گوپی خوی داده‌که‌ندو ده‌یکرد به‌خیر، هی وایان هه‌بوو، گهردانه‌که‌ی له‌ملی داده‌که‌ندو ده‌یکرد

به خیر، هی وایان هه بوو نه موس تیله که ی دهستی ده کرد به خیر، بیلالیش
جله که ی خوی راخستبوو، ژنه کان خیره کانی خویانیان هه ل ده دایه
سهرجله که ی بیلال. نه و جا پیغه مبهرو بیلال به یه که وه گه رانه وه بۆماله وه).

٤٦٤ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(إِذَا اسْتَأْذَنْكُمْ بِسَاوِكُم بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسْجِدِ فَأَذِّنُوا لَهُنَّ). (الحديث ٨٦٥ - أطرافه
فی: ٨٧٣، ٨٩٩، ٩٠٠، ٥٢٣٨)

ئیبینوعومهر (رمزی خوی لای بی) له پیغه مبهروه وه (دروودی خودی له سهر بی) دمه فرموی: (کاتی
ژنه کانتان به شهو داویان لی کردن، که ریگه یان پی بدن که بچن بۆ مزگهوت،
ریگه یان پی بدن).

روونکردنه وه یی:

مامۆستای عهسقه لانی لهفته تحولباریدا دمه فرموی: (باسه کانی نامه ی
چۆنیتی نوێژ له سهرمه تاوه ههتا ئیره، سه دو ههشتا فهرمووده ی بهرزوه بووی
له خوی گرتووه، سیو ههشتیان بی رشتن، واته: موعه للهه قن، ئهوانی تریان
په یوهستن، واته: مه و صوولن، بهرشته ی په یوهست له شیخی بوخاری په وه
بهرزکراونه ته وه ههتا سهر پیغه مبهرو، یا ههتا سهر دوا هه مین کهس
له رشته که دا، به بی پچران و له یهک ته رازان، ئه م فهرموودانه سه دو پینجیان
دووبارن، هه یانه ههر له م باسه خۆیدا دووباره کراونه ته وه، هه یانه
له باسه کانی پێشتردا دووباره کراونه ته وه. فهرمووده بی رشته کان بیجگه
له سیانیان هه موویان دووبارن، ههفتا فهرمووده ی په یوهستیشیان دووبارن،
که واته: (٣٥ + ٧٠ = ١٠٥ کۆی فهرمووده دووباره کان، ١٨٠ - ١٠٥ = ٧٥ کۆی پوخته ی
ئه م باسه ده کاته ههفتا و پینج فهرمووده، شهست و سیان له ته جریده که دا
ههیه له ژماره: ٤٠٢. ههتا ژماره: ٤٦٤ هه موویان په سهندی پێشهوا موسلیمیش
بیجگه له م سیازدمیه یان:

- ۱- فہرموودہی (۷۳۹) لہفتہ دا، لہتہ جریدہ کھدا نییہ، چونکہ دووبارہیہ.
- ۲- فہرموودہی ژمارہ (۷۵۰): (مابال اقوام یرفعون...) لہتہ جریدہ کھدا ژمارہ کھی (۴۰۸) ہ (تہ ماشای پھروایزی فہرموودہی ژمارہ (۴۰۸) بفہرموو، چونکہ نہم فہرموودہیہ لہموسلیم دا ہہیہ. وەرگیر.
- ۳- فہرموودہی ژمارہ (۷۵۱): (التفات في الصلاة...) لہتہ جریدہ کھدا ژمارہی: (۴۰۹) یہ.
- ۴- ژمارہ (۷۶۴) لہتہ جریدہ کھدا (۴۱۵).
- ۵- ژمارہ (۷۷۴) مکرر لہتہ جریدہ کھدا نییہ.
- ۶- فہرموودہی ژمارہ (۷۸۳) لہتہ جریدہ کھدا (۴۲۵) ہ.
- ۷- فہرموودہی ژمارہ (۷۸۹) لہتہ جریدہ کھدا (۴۲۷).
- ۸- فہرموودہی ژمارہ (۷۹۹) لہتہ جریدہ کھدا (۴۳۴).
- ۹- فہرموودہی ژمارہ (۸۲۵) لہتہ جریدہ کھدا (۴۴۲).
- ۱۰- فہرموودہی ژمارہ (۸۲۷) لہتہ جریدہ کھدا (۴۴۳).
- ۱۱- فہرموودہی ژمارہ (۸۳۷) لہتہ جریدہ کھدا (۴۵۰).
- ۱۲- فہرموودہی ژمارہ (۸۴۸) لہتہ جریدہ کھدا نیہ.
- ۱۳- فہرموودہی ژمارہ (۸۵۱) لہتہ جریدہ کھدا (۴۵۷).

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۷- نامہی ھینی (کتاب الجمعة)

نوٹری ھینی ھرزہ

۴۶۵- عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) انه سمع رسول (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (لَنُحْضِرَ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدَهُ أَوْ تُرَا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا ثُمَّ وَهَذَا يَوْمُهُمُ الَّذِي فُرِضَ عَلَيْهِمْ فَاحْتَلَفُوا فِيهِ فَهَذَا اللَّهُ فَالْنَّاسَ لَنَا فِيهِ تَبَعٌ: فَالْيَهُودُ غَدًا وَالنَّصَارَى بَعْدَ غَدٍ). (الحديث: ۸۷۶ في فتح الباري). (۴۰۷)

نہ بھوہور میرہ (ہمزای خودی لیس ہی) فہرمووی: بہگوئی خوم لہزاری پیروزی
پیغہمبہری خودام ژنہوت دہیغہرموو (دروودی خودای لہسہر ہی): (ئیئمہی گہلی ئیسلام
،ہہرچہند لہہاتن بوجیہان کەوتوینہتہ دواوہ، بہلام لہقیامہتدا لہپایہو
پلہو، لہمہلہبہندەکانا لہپیشی پیشہوہین،یہکەم گہلین کەحەشر
دەگریئن،کەمەحکەمەدەگریئن، کەدەچینہ بہہہشت، ئەوہندە ھەیہ کەئەوان
لہپیش ئیئمەوہ نامہی خودایی یان بۆہاتووہ، وەئیمہ لہپاش ئەوانەوہ نامہی
خوداییمان بۆہاتووہ، لہپاش ئەمیش ئەمە ئەوہرۆژەیانہ کەخودا داینابوو
لہسەریان، کەلەم پۆزی ھینی یەدا بەجوانی پەرسەشی خودا بکەن، کەچی
ئەوان لییان گۆراو، سەرو پۆزی تریان لہحەفتەدا بۆ خویان ھەلبارد، بہلام
لەسایە خودای گەورەوہ ئیمہ ریمان پیی بردو دۆزیمانەوہو پۆزو قەدری
نەم پۆژہ پیروژہ دەگرین و کردومانہ بەجەژن، خەلکەکە ی تریش وان لہدوای
ئیئمەوہ: ئەوہتا سبەینێ کەشەمەیہ، پۆزی جولەکە یەو، دووسبەینیش کە یەک
شەمە یە پۆزی گاورانہ).

خوبونخوش كردن بو هينى

٤٦٦- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) قَالَ أَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ وَأَنْ يَسْتَنَّ وَأَنْ يَمَسَّ طَيِّبًا إِنْ وَجَدَ) (الحديث: ٨٨٠ في فتح الباري). (٤٠٨)

ئەبو سەعیدی خودری (ڕەزای خۆی لێ یە) فەرموی: شایەتی دەدەم کە پێغه مبه‌ری خودا (دروودی خودای لەسەر یە) فەرموی: (خۆشۆردن (غوسل) ی پوژی هەینی پێویست (واجب)ە، لەسەر هەموو موسولمانێکی رەسیدە هەروا سیواک کردنیش پێویستە لەسەر هەموو موسولمانێکی رەسیدە، لەپوژی هەینی دا، هەروەها خوبونخوش کردنیش، بەلام بە مەرجی بونی خۆشی دەست کەوی)

باسی کە وەرەیی هەینی (فضل الجمعة)

٤٦٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَهُ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً إِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) (الحديث رقم: ٨٨١ في فتح الباري شرح صحيح البخارى للمسقلاني - عليه الرحمة والرضوان). (٤٠٩)

ئەبو ھوریرە (ڕەزای خۆی لێ یە) لە پێغه مبه‌رەو (دروودی خودای لەسەر یە) دەفەرموی: (پوژی هەینی هەر موسلمانێ خۆی بشوێ (لەجەشنی خۆشۆردنی لەش پیسی

(٤٠٨) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الطيب والسواك يوم الجمعة، رقم: ٨٤٦ = ١٩٥٧.

(٤٠٩) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال، وباب:

الطيب والسواك يوم الجمعة، رقم: ٨٥٠ = ١٩٦١.

دەرکردن) ئەوجا لە کاتژێری یەكەما بڕوا بۆ نوێژی هەینیو، لە مزگەوت
چاوڕوانی نوێژی هەینی بکا، یاخود لەوێ خۆی خەریك بكات بە تاعەت و
زیکرو یادی خوداوە، وەك قورئان خوێندن و سەلاوات دان لەسەر پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) تاكاتی ووتارو نوێژەكەدی ئەوەی ئەمە بكات وەك ووشتێك بکا
بەخێروایە، و ئەوەی لە كاژێری دوویدا بچێ وەك ڕەشە و وڵاخی بکا
بەخێروایە، و ئەوەی لە كاژێری سێیەیدا بچێ وەك بەرانیکی شاخ داربکا
بەخێروایە، و ئەوەی لە کاتژێری چوارەیدا بچێ وەك مریشکی بکا بەخێر
وایە، و ئەوەی لە كاژێری پێنجەیدا بچێ وەك هێلكەیهك بكات بەخێروایە،
كاتێك كە پێشنوێزیش دەرچوو، كە بچێ بۆسەر مینبەر، بۆ ووتاری هەینی
خوێندنەو، ئیتر فریشتەكانیش دەچن گوێ لە ووتارو خۆتبه كە دەگرن و
ئەوەی كە لەوێ دوا دی، ناوی لە دەمفەتری ئەواندا نانوسرێ، مەبەست
ئەو دەمفەترەیانە كە تایبەتە بۆ نوسینی ئەو كەسانە كە لە یەكێ لەم پێنج
كاژێرانەدا دێن بۆ جومعه).

ڕۆژدان لە سەر و پێش

٤٦٨ - عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَتَطَهَّرُ مَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ وَيَدْهِنُ مِنْ دُهْنِهِ أَوْ
يَمَسُّ مِنْ طِيبٍ بَيْتِهِ ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ ثُمَّ يُصَلِّي مَا كُتِبَ لَهُ ثُمَّ يَنْصِتُ
إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى) (الحديث: ٨٨٣ - طرفه
فی: ٩١٠). (٤١٠)

سەلمانى فارسى (پەڕەى خۆى لێ بێ) فەرموى: (ئەو پیاوێ لە ڕۆژی هەینی دا، خۆی
بشۆڕێ، تا بۆی دەگەڕێ خۆی پاک و خاویێ ڕابگرێ، و سەر و پێشی خۆی

شانه بکاو، له پړونی قزی پړونیان لی بدا، یالو بونه خوښه ی که له مال له وهه یانه خوئی بونخوش بکا، ئینجا له مال دمرچئی و بچئی بؤ مزگهوت و لهوئی نه بی به ئهرك وزه حمهت بؤ كهس و، خوئی نه ترنجینیتنه نیوانی دوو كهسه وه و، سه خله تیان بکا، نه و جا نه وه نده ی كه خودای گه وره له چاره ی نوو سیوه نویژی سوننهت بکا، وه کاتی كه پیښوئژ دهست دهكا به فهرمایشت و ووتار خویندنه وه، نه و بی دهنگ بی وگوئی بگری له قسه کانی، نه و پیاوه ی له رږزی ههینیدا نه مانه بکا، بی گومان كه خودا خوش دهبی له گونا هی نیوان ههینی پیښوی و نه م ههینییه ی).

پوون گردنه وه :

نه بوو عه بدوللا سه لانی فارسی، په کی که له هاوړئ ناوداره نازداره کانی پیغه مبه ر (په زای خوی لی بی)، خه لکی رامه هورموزه له ولاتی نه سپه هان، ته مه نی زور زور دریژ بووه، ته نانهت زور له میژوونوسه کان ده لئین (۲۵۰-۳۵۰) سال ژیاوه. مرؤقیکی هه ست ناسکی سروشت پاک بووه، به سروشت پاکیی خوئی بیزی له ئایینه پووجه کانی پیش ئیسلام کردوته وه، ویل بووه له شوین ئایینیکی راست و دروستی ریکی سروشتی پاکي، تا له سهرمنجاما به خزمهت چه زرمته دهگا، وه ئه شقی ئیسلام دهبی. کاتی دهنگ وباسی هاتنی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) ده بیستی، دی بؤ خزمه تی، به لام له ری دیل ده کری و، له مه دینه دمفرؤشری وده کری به کوپله. له سایه ی ئیسلامه وه نازاد دهبی، له غه زای خه نده قا به شداري کردوه، نه و نه ندازیاری هه لکه ندنی خه نده قه که بوو، به دهووری شاری مه دینه دا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) زوری خوش دهویست، دهیغه رموو: (سَلَمَانُ مِنَّا اَهْلُ الْبَيْتِ) هه روا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) ده فهرموئی: (به ههشت نارمزوومه ندی دیداری نه م سی كه سه یه: عه لی و عه ممار و سه لمان).

ئامادەى غەزاي خەندەق و ھەموو غەزاكانى پاش خەندەق بوو، ھەروا بەشداریی لە ئازاد کردنى وولاتى عیراقدا کردوو، بۆماوەیى بوو بە سەرەكشارى مەدائین، كە ئیستا ناوداره بە سەلمانى پاك، لەنزىك بەغداویدە، تاقى كیسرا وا لەوى.

سەلمان پیاویكى زانای بەھرەمەندى خێرخوای خاوەن زوھدى لە خواترسى سۆفیلەكەى چلەكیش (موتەقەششیف) بوو، مووچە و بەراتەكەى پێنج ھەزار درەم بوو، كە وەرى دەگرت یەك سەر دەيکرد بەخێر، بە دەستى خۆى لە پەلكە خورما و شتى تری وا چنراوى دەچنى و بەو دەژیا، دیارى و دەسەنە و خێر و یارمەتى لە كەس وەرنەدەگرت، بە پەنجى شانى خۆى دەژیا، وەك ھەزرەتى داوود (سەلامى خودایى لێ بێ) سەلمان خانوى نەبوو، زوربەى كات لەبەن سیبەرى دیوارو درەختا دادەنیش، ھەتاپیاوى قایلى كرد كەكولبەيەكى واى بۆدروست بكا، كەلە بابوۆران و خۆرەتاو بیپاریژى، بەلام بە مەرچى ئەوئەندە تەنگە بەرو تەسك و تروسك بى ئەگەر لەناوى دا رابووستى سەرى بدا لەبەنمیچەكەى، ئەگەر قاچ درێژبكا، قاچى بدرى لەدیوارەكەى ئەویش رازى بوو.

سەلمان گووى بەجى و بەرگى كەشخە نەدەدا، عابایەكى ھەبوو لایەكى دەكرە بەرىو، ئەولایەكەى تری لەژیریا دادەخست! پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) كاتى پەیمانى براپەتى (موناخات) ی بەست لەناو موسوڵماناندا، سەلمان و ئەبودەردای كرد بە براى ئاینى یەكترى. گەلى لەھاوپیانی پێغەمبەر و لەچینی دووھەمى موسوڵمانان، واتە: لەسەحابەو تابەین، زانست و سوننەت و شەریعتیان لەسەلمانەو وەرگرتوو، لەھاوپیان وەك ئەم زاتانە: ئیمامى ئەنەسى كۆرى مالىك و كەعبى كۆرى عوجرەو ئیبنو عەبباس و ئەبوسەعیدى خۆدرىو ئیبنو عومەر و ئەبول توفەیل، لەپەیرەوانیش (تابەین: شوین كەوتوان) وەك ئەم زاتانە: ئەبوعوسمانى ئەلنەھدى و تارىق ئیبنو شىھاب و سەعیدى كۆرى وەھاب.

سەلمان (رەزەي خوی لی بی) گەرچی زۆر زۆر تەمەن درێژ بوو، وەژیانیکی زۆر زەبرو پەرلە زوهدو چلە کیشی و کەمخۆری و شەونخونی هەبوو، بەلام لەسایەي خوداوە تابلێی چالاک و لەش سوک و بەتوانا بوو، بەبەلگەي ئەو کە لەپاش مەرگی پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بی) سەلمان بەشداری لەغەزاو شەپو شۆپو کوشتاردا وەک جاران دەکرد، چوست و چالاکي پۆژانەي هەربەر دەوام بوو، تەنانەت توانای ژن و میردیشی مابوو، ژنیکی لەهۆزی کیندە هیئا، بۆیە زەهەبی (رەحمەتی خوی لی بی) دەرەرموئ: لە پێشا وای حالی بوم کە هەموو فەرمايشتەکان ئەو دەگەیهنن کە تەمەنی سەلمان لە دووسە دووپەنجا سال تیپەرپو، راجیایی تەنیا لەو داهەیه: کە ئایا تەمەنی لەو تیپەر بوو یان نا؟). ئەو چا دەرەرموئ: (بەلام لەپاش دا لەمە بەشیمان بوومەو، وەبۆم دەرکەوت کە تەمەنی سەلمان لەهەشتا سال زیاتر نەبوو).

بەلام شیخی عەسقلانی (رەحمەتی خوی لی بی) لەئێصا بەدا دەرەرموئ: (زەهەبی سەرچاوەي ئەم بۆ چۆنەي خۆی پون نەکردۆتەو، وادمانم لەو ی وەرگرتوو کە سەلمان لەپاش مەرگی پیغەمبەریش بەشی خۆی چالاکي جەستەیی ماو، ئەو دەرەرموئ: بەشداری لەفوتوحاتی پاش مەرگی پیغەمبەر دا کردوو، وە ژنیکیشی لەهۆزی کیندە هیئاو، کەشتی وانیشانەي بەردەوامی چالاکي ئاسایی کاتی پێش پیری یە) تا ئەوئ کە دەرەرموئ: (..شتی وای بۆ سەلمان، لە خەواریقی عاداتە، واتە: لەو روداو بەرچاوانەیه، کە سنووری ئاسایی وینەي خۆیان دەبەزێنن و لەیاسا ئاسایی شکینەکانن). هیچ مانع و پێگرتیک نییە لەراستی و دروستی ی ئەو، ئەو دەرەرموئ: (زانین دۆستەکان دەرەرمون: بەبی گومان ئەسپانی یاندا دەرەرموئ: (زانین دۆستەکان دەرەرمون: بەبی گومان کە سەلمان دووسە دووپەنجا سال ژیاو، ئەگەر سێسەو پەنجا سال نەژیایی).

بەندەش کە وەرگێری ئەم نامە یەم دەلێم :

به بۆچونی بهنده هه ربابه تی په یوهندی به ئاینه وه هه بی، به لگهی نه قلی زۆر رۆل نابینی، قسه قسه ی به لگهی نه قلییه، مه گهر به ناشکرا عه قل ئه وه قسه یه به هه له یه کی په تی دابنی دهنه نه گهر ئیمه ته نیا به پیوه ری ژیری روت، به تایبه تی به پیی بیرو باوه ری داسه پاوی به ناو زانستی و عه قلانی نه مپۆ، بپیار به دین، ده بی زور به ی سیرمه و ژیان نامه ی پیغه مبه ران و یارانیا ن و پیاو چاکان رته بکهینه وه.

دهقی قورئان و دهقی سونه تی راست و دروست و دهقی نامه ی پیرۆزی یه هودو نه صارا، که ئیستاش ئه وه دهقانه هه موو، به پێک و پێکی و به دروستی ماون به لگهی رۆشنن له سه ره رودانی زۆر شتی نانا سایی و خاریقی عاده ت له ژیا نی پیغه مبه ران و یارانیا نداو، هه روا له ژیا نی پیاو چاکاندا.

له قورئان و ته ورات دا دهقه رموی: نووح دهوری هه زار سال ژیاوه، له قورئاندا دهقه رموی: ئه صحابو الکهف دهوری سی سه ده سال له نه شکه و ته که دا خه ویا ن لی کهوت، زور به ی زانیا ن دهقه رموون: خدی زینه ده هه تا ئیستاش هه رما وه ونه مردوه!

ته نانه ت له م چه رخی ئیمهش دا ته مه ن درێژی واهیه له سه دو په نجا سال تی په پیه.

هه ئو یستیکی مه ردا نه:

كاك دوكتۆر موحه ممه د شه ریف گێرپیه وه، گو تی: (كه رمه ی جهنگی كه نداو بوو، فه رهنسا پشتگیریه کی ته واوی عیراقی ده كرد، می شیل عه قله ق خۆی له پاریس بوو، له و كاته دا من و وه زیری ئه و قاف له گه ل وه فدیکی ده و له تیکی ئیسلامی دا، چووین بۆ سه ردانی مه رقه دی ئیمامی ئه عظمه (رهزاهو رحمه تی خودی لی) له به غدا، مه لای مزگه و ته ئیمامی ئه عظمه میش پێشوازی لی کردین و له گه ئمانا هات و ده رگا که ی بۆ کردینه وه. که چوینه ژوو ره وه،

له شوینیکی دیاری بهر چاودا، به خه تیکی گه ووره نهم حه دیسه هه ل واسرا بوو:
(لو كان الايمان عند الثريا لناله رجال من بلاد فارس).

گوتی: ئاغای ومزیر که چاوی بهمه کهوت چاوی په پریه تهوقی سه ری،
له مه لای مزگه وته که تووره بوو، گوتی: نه مه چیه لی ردها هه ل واسرا وه،
زو ووهن لایدهن، لایدهن!

گوتی: ئیمامی مزگه وته کهش زور له سه ر خو گوتی: جه نابی ومزیر، نه وه
(بلادی فارس) نیی، به لگوو (بلاد بارس) ه.

گوتی: ومزیر نه مری دمر کرد: مه لاکه نه قل بکری و عوقوبه تیش بدری.

جاسه مان له پاش ته مه نیکی دریزی پیروز، له مه دائن له دوا دوا یی جینشین
عوسماندا، له سالی سی و پینجی کوچی دا گیانی سپارد، گوری پیروزی هه تا
نیستایش زیاره تگایه وا له سه مان پاک. ره زاو ره حمه تی خودا له سه مان و
له هه موو هاوړی یانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بئ) سو پاس بو خودا من بهش
به حالی خو م دینی گوره که یم کردوه.

٤٦٩ - عن ابن عباس (رضي الله عنهما) أنه قيل له: ذكروا أنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اغْتَسِلُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْسِلُوا رُءُوسَكُمْ وَإِنْ لَمْ تَكُونُوا جُبَا وَأَصِيبُوا مِنَ الطَّيْبِ) قَالَ ابن عباس: أما الغُلُ فنعم، وأما الطيب فلا أدرى (الحديث: ٨٨٤ - طرفه في: ٨٨٥). (٤١١)

طاووس (رهزی خوی لی بئ) ده فهرموئ: عه رزی ئیبنو عه باسم کرد: و اباس ده کهن
که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بئ) فهرموویه تی: روژی هه ینی سه رو له شی خو تان
ته واو بشورن، باله شیشستان پیس نه بی، وه خوشتان بو ن خو ش بکهن، ئیبنو

عہدبانیس (ہرمزی خوی لئ ہر) فہرموی: بؤ خوشوردن بہئی وای فہرموود، بہلام بؤ خوبؤن خوش کردن نازانم کہوای فہرموود یانا.

(باش ترین بہرگی، بؤچوون بؤ نویژی ہہینی لہبہردہکا)

٤٧٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) رَأَى حُلَّةَ سَيِّرَاءٍ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ فَلَبِستَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلَلْوَفْدِ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ) ثُمَّ جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا حُلَّةٌ فَأَعْطَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْهَا حُلَّةً فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَسَوْتَنِيهَا وَقَدْ قُلْتَ فِي حُلَّةٍ عَطَارِدٍ مَا قُلْتَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَمْ أَكْسُكَهَا) لِتَلْبَسَهَا فَكَسَاهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَخَا لَهُ بِمَكَّةَ مُشْرِكًا) (الحديث: ٨٨٦- اطرافه في: ٩٤٨، ٢١٠٤، ٢٦١٢، ٢٦١٩، ٣٠٥٤، ٥٨٤١، ٥٩٨١، ٦٠٨١). (٤١٢)

عہدوللای کوری عومہر (ہرمزی خودیان لئ ہر) فہرموی: جاری عومہری کوری خہطاب قاتیکی ئاوریشمی پەتی لہبہر دەرگای مزگہوتا دہینی، عہرزی حہزرت دہکا: ئەی پیغہمبہری خودا خوزگا ئەم دەستہ جلەت دہکری، بؤ رۆژی ہہینی لہبہرت دہکرد، ہہرومہا کاتی ومفدی دین بؤ خزمەتت لہبہری بکہ.

پیغہمبہریش (دروودی خودی لەسەر ہر) دہفہرموی: (ئەم جوۆرہ جلہ لہبہر ئەوہدی کەئاوریشمی پەتیئہ ئەو پیاوانہ لہبہری دہکەن کەبەشیان بەنازو نیعمەتی ئەوجیہانہوہنہبئ). لہپاشا چەند دەستئ لہوجوۆرہ بہرگہ ئاوریشمینہ ہیئران بؤپیغہمبہر (دہمستی خوی لئ ہر) پیغہمبہرئەو قاتانہی دابەش کرد بەسەر ھاوپیانی

دا، دەستیکی لییان نارد بۆ عومەر. عومەر عەززی پێغەمبەری کرد: ئەو پێغەمبەری خوا، ئەو رۆژە کە عەطاریدی بازرگان قاتیکی لەم جۆرە لەبەر دەمی مزگەوتدا دانا بوو، من عەرز کردی ئەم قاتە بکەرەو بۆرۆزانی هەینی و بۆ پێشوازی و مەقد لەبەری بکە، تۆ فەرمووت شتی وا پیاوی لەبەری دەکا کە بەشی بەخۆشی ئەو جیهانەو نەبی، کەچی ئیستا تۆخۆت لەهەمان جۆرە قات، قاتیکت بۆم ناردوو، بفرموو ئەمەم تۆ بگەیهنە!

پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (خۆم ئیستا ئەم قاتەم بۆ ئەو بۆت نەناردوو کەخۆت لەبەری بکە، دەتوانی بەشیوەیهکی تر سوودی ئی وەرگیری). ئیتر عومەریش ئەو دەستەجەلی دابەبرایەکی هاوبەشیپیدا کەری خۆی، کەهیشتا موسوڵمان نەبوو بوو، هەر لە مەککە نیشتەجێ بوو.

سیواک کردنی رۆژی هەینی

٤٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي أَوْ عَلَى النَّاسِ لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ). (الحدیث: ٨٨٧- طرفه فی: ٧٢٤٠). (٤١٣)

لەئەبوو هورەیرەو (مەزای خودای لەسەر بێ) پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفرمووی: (مەبادا ئەرك بێخەمە سەرشانێ گەلی ئیسلامم، دەنا بۆ کردنی گشت نوێژی فەرمانم پێ دەکردن کەسیواک بکەن).

٤٧٢- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِي السَّوَاكِ). (الحدیث: ٨٨٨). (٤١٤)

(٤١٣) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: السواك، رقم: ٢٥٢ = راجع رقم: ١٩٥٧ وما بعده.

(٤١٤) الظاهر انه من افراد البخاری. لاحظ (العینی) ١٣/١٨٢/٦ و (فتح الباری) ٤٩٦/٢-خاتمة).

ئەنەس (رەزى خۇى لى بى) فەرەمۇى: پېغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بى) فەرەمۇى: (خۇتان دەزانى كەسەبارەت بەسىواك زۆرم لەگەل داگوتن، كەواتە ھەق وایە كەبەگویم بكەن!).

لەنوێژى بەیانى رۆژى ھەينى دا چى سونەتە بخویندریت

٤٧٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقْرَأُ فِي الْجُمُعَةِ، فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ: (اَلَمْ تَنْزِيلُ) السَّجْدَةِ، وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ (الحدیث: ٨٩١- طرفه في: ١٠٦٨). (٤١٥)

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇى لى بى) فەرەمۇوى: ھەمیشە، پېغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بى) لەركاتى یەكەمى نوێژى بەیانى رۆژى ھەينىدا، لەپاش خویندنى سورەتى فاتىحە، سورەتى ئەلیف لام میمی سەجدەى بەتەواى دەخویند، وەلەركاتى دوھمیدا، لەپاش فاتىحە، سورەتى (هل أتى على الإنسان حين من الدهر) دەخویند.

باسى کردنى ھەينى لەگوندو شارد

٤٧٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ: (كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). قَالَ: وَخَسِبْتُ أَنْ قَدْ قَالَ: (وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ، وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). (الحدیث: ٨٩٣- طرفه في: ٧١٣٨، ٥٢٠٠، ٥١٨٨، ٢٧٥١، ٢٥٥٨، ٢٥٥٤، ٢٤٠٩). (٤١٦).

(٤١٥) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: ما يقرأ في يوم الجمعة، رقم: ٨٨٠ = ٢٠٢٥ شيخا.

(٤١٦) أخرجه مسلم في المغازي (العيني/٦/١٩٠/٨)- المترجم = ٤٧٠١.

ئىبنو عومەر (رەزىي خۇدانى ئۇنى) فەرەمۇي: بەگۈيى خۇم لەزارى پېغەمبەرم بىست
(دروودى خۇي ئى بىن) دەيفەرموو: (ئاگاداربىن كەئىيە ھەموتان، ھەرگەسە بەپىي بەر
پرسىياري خۇي چاودىرن وەك شوانى ديار ران، پېشەوا كەسەرۈكى نەتەوھى
ئىسلامە-شوانى ئەوگۇمەئە خەلگەيە، كەبووہ بەسەرۈكيان، لەلای خودا
بەرپرسىيارە لەئەركى پېشەوايى، سەبارەت بەو گەلى ئىسلامە، كەوان لەژىر
چاودىرىي ئەودا، ھەروا ھەموو پياوئ (لەناو مال و منالئى خۇيدا) چاودىرەو
شوانيانە، دەبىي وەك شوانى باش چاودىرىي بەرژەوھندى مال و منالئى خۇي
بكا، چونكە لەلای خودا بەرپرسىيارە لەوہ، ھەروھە ھەموو ژنى (لەناو مالئى
مىردىدا) چاودىرەو، لەلای خوداى گەورە بەرپرسىيارە لە رەچاوكردنى
بەرژەوھندى ئەوانەى كەوان لەژىر چاودىرىي ئەودا، ھەروھە نۆگەریش
چاودىرە بەدىار سامانى ئاگاگەيەوہ، وەلەلای خوداى گەورە بەرپرسىيارە
لەوھى كەوا لەژىرچاودىرىي ئەودا). ئىبنو عومەر فەرەمۇي: وادەزانم
كەپېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرەمۇش: (ھەروھە پياو چاودىرە
لەناو سامانى باوكى دا، وەلەلای خودا بەر پرسىيارە لە چاودىرگراوى خۇي،
تېكرا ئىوھى گەلى ئىسلام، ھەموتان، ھەرگەسەى بەپىي پاىەو پلەى خۇي،
چاودىرن و پاسەوانن، وەھەمويشتان، ھەر كەسە بەپىي پاىەى خۇي لەناو
گەلى ئىسلام دا، بەرپرسىيارن لەرەچاوكردنى بەرژەوھندى ئەوھى كەوا لەژىر
چاودىرىتان دا). (تاج-ز-۱۰۶ ژ ۲۴۳۱ ج-۴).

ئەگەر كەسنى نەچى بۇ نوڭىزى ھەينى نايە خۇشۋوردنى لەسەرە

وەك ژن و منال

۴۷۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - (تَحْزَنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَوْثُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا، وَأُورِثْنَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ، فَهَذَا الْيَوْمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ، فَهَذَا آتَا اللَّهُ، فَغَدًا لِلْيَهُودِ، وَبَعْدَ غَدٍ

لِلنَّصَارَى) فَسَكَتَ، ثُمَّ قَالَ: (حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ، يَوْمًا، يَغْتَسِلُ فِيهِ رَأْسُهُ وَجَسَدُهُ). (الحديث ٨٩٦ و ٨٩٧، الحديث ٨٩٧ طرفاه في ٨٩٨، ٨٩٧، ٣٤٨٧) (٤١٧)

بروانه: فہر موودہی ژمارہ (٤٦٥) کہ لہ پیئشہوہ رابورد.

لیژردا لہ دواوہ ئہم پتری (زیادہ) یہی ھہیہ:

ئہوجا ھہ زرمٹ (دروودی خودی لیسر ہن) خاموش بوو، لہ پاشا فہر مووی : کہ واتہ مافی خودای گہ ورمیہ لہ سہر ھہ موو موسوئمانی، کہ ھہ موو ھفتہ یی، جاری سہر ولہش ولاری خوئی پاک بشوئی).

لہ ماوہی چہ ندوہ دہبی بچن بو نوئیژی ھہینی ..

٤٧٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ يَتَنَابُونَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ مَنَازِلِهِمْ وَالْعَوَالِي، فَيَأْتُونَ فِي الْغُبَارِ يُصِيبُهُمُ الْغُبَارُ وَالْعَرَقُ، فَيَخْرُجُ مِنْهُمْ الْعَرَقُ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنْسَانٌ مِنْهُمْ وَهُوَ عِنْدِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَوْ أَنَّكُمْ تَطَهَّرْتُمْ لَيَوْمِكُمْ هَذَا). (الحديث: ٩٠٢) (٤١٨)

عائیشہی ھاوسہری پیئغہ مبہر (دروودی خودی لیسر ہن) فہر مووی: خہ لکیکی زور بہسہرہ لہ گوندو جیگہو دیہاتہ کانی دہوروبہری مہدینہوہ، دہاتن بو نوئیژی ھہینی، بہتایبہتی لہو گوندانہوہ دہاتن کہ پییان دہگوترا عہوالی، کہ دہوری دوومیل تا شہش میل لہ مہدینہوہ دوور بوون، لہ لای رۆژ ھہ لاتیہوہ، کہ دہاتن ریگہ کہ خوئہ پتانی بوو، بہناوتہ پوتوزا دہاتن، ھہم توژاوی دہبون و ھہم نارہقیان دہکرد، بہہر حال بہہوئی بوئی ئہرہق و شتی واوہ، کیئشہیان بو ھاونشین دروست دہکرد، جاری پیئغہ مبہر (دروودی خودی لیسر ہن) لہ مالی

(٤١٧) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الطيب والسواك يوم الجمعة برقم: ٨٤٩ = ١٩٦٠.

(٤١٨) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال برقم: ٨٤٧ = ١٩٥٥ شيجا.

من بوو، خوځم له خزمه تیدا بووم، مروؤفی له مانه، یاچه ند کسی له مانه هاتن بو خرمه تی، له سهر ئه م حاله، جاپیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر به) فهرمووی: (خوژگه له م روژدها، که ده هاتن بو نوپزی جومعه، خوټان بشوردایه و، به پی ی توانا خوټان پاک و خاوین رابگرتایه).

کاتی کردنی نوپزی ههینی ..

٤٧٦- (مکرر) قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ النَّاسُ مَهْنَةً أَنْفُسِهِمْ وَكَانُوا إِذَا رَاحُوا إِلَى الْجُمُعَةِ، رَاحُوا فِي هَيْئَتِهِمْ، فَقِيلَ لَهُمْ: (لَوْ اغْتَسَلْتُمْ). (الحديث: ٩٠٣- طرفه في: ٢٠٧١).

ديسان عائشه (همزای خوی لی به) فهرمووی: جاران موسولمانان خوټان خرمه تی خوټانیان ده کرد، زوربه یان خوټان نوکهری خوټان بوون، رهنجبه رو خرمه تکاریان نه بوو، جاگه له سهرمتای تاقی ئیواردها ده چوون بو نوپزی ههینی، له سهر کارو فهرمانه کانیانه وه دهرؤیشتن بو مزگه وت، ههر به و شیویه و به جل و به رگی ئیش و پیشه کانیانه وه ئاماده ی نوپزه که ده بوون. بویه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر به) فهرمووی پیان: (ئه گهر خوټان پاک بشوردایه زور شتی چاک بوو).

٤٧٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ. (الحديث: ٩٠٤). (٤١٩)

ئه نه سی کوری مالیک (همزای خوی لی به) فهرمووی: پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سهر به) ئه وکاته نوپزی جومعه ی داده به ست، که خوړ به دیمه ن له ناوهراستی ئاسمان لاده دا، که ده ق ده کاته سه رمتای کاتی نوپزی نیومرؤ.

له قرچہی گهرمادا، کاتی نوپزی ههینی کهیه ؟

٤٧٨- وعنه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: كان النبي (درودی خودای لستار بآ) إذا اشتد البرد بكر بالصلاة، وإذا اشتد الحر أبرد بالصلاة، یعنی الجمعة. (الحديث: ٩٠٦ فی فتح الباری شرح صحیح البخاری). (٤٢٠)

دیسان نه نهس (پرمای خودای لستار بآ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (درودی خودای لستار بآ) وا بووله ته شقی سه رمای زهستاندا نوپزی ههینی زوو بهزو له سه رهتای کاتدا دهکرد، به لام کاتی گهرما دههات، به فینکی نوپزی ههینی دهکرد، تاماوهیی دواي دهخست له قرچہی گهرمای نوپزی نیوهرپوډا نهیده کرد.

باسی رویشتن بو نوپزی ههینی .. تاد

٤٧٩- عن ابي عَيسٍ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: وَهُوَ ذَاهِبٌ إِلَى الْجُمُعَةِ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (درودی خودای لستار بآ) يَقُولُ: (مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ). (الحديث: ٩٠٧- طرفه في: ٢٨١١). (٤٢١)

نه بو عه بس (پرمای خودای لستار بآ) دهچوو بو جومعه به دهم رپوه فهرمووی: له پیغه مبهه بیست دهیفهرموو : (نهو کهسهی بوپرمای خوا ، قاجه کانی توژی ریگهی لی بنیشی ، وهك نهوه بجی بو نوپزی ههینی و له رپ ته بو توژی له پی یا له خوئی بنیشی، یا له کاتی چوون بو غه زادا قاجه کانی خو لاوی بب، نهو کهسهی نه مه حالی بی خودا له ناگری دوژه خ حهرامی دهکا).

راهه و شیکردنه وه:

نه بو عه بس (پرمای خودای لستار بآ) ناوی عه بدوره حمانی کوری جه بهره، نه نصارییه، نه ووسییه، یه کیکه له مه زانای هاوړی یانی پیغه مبهه، یه کی بوو له وانهی

(٤٢٠) لم یوافقہ مسلم علی تخریجه (المصدر السابق)- المترجم.

(٤٢١) قال فی فتح الباری: لم یوافقہ علی تخریجه مسلم (انظر فتح/٢/٤٩٦/٩٤١ خاتمة) - المترجم.

که که عبی کوری ئه شرمفیان به دۆزه خ شاد کرد، که به شیعر زهمی پیغه مبهری دهکردو دلی خه لکی لی سارد دهکردوه، له خزمهت پیغه مبهردا ئامادهی غهزای بهدرو گشت غهزاکانی تری بووه، له گهلا نهبو بوردهدا کاتی موسولمان بوون، دهستیان کرد به شکاندنی بتهکانی هۆزی بهنی حاریسه. کاتی نهبو عه بسه کویر بوو، پیغه مبهرد (دروودی خودی له سهر بئ) گوچانیکی پی داو، پیی فهرموو: (ئهمه بکه به چراوگ بو خۆت) ئیتر له بهر دهمیهوه تاماوهیهکی باش روناکی دهکردوه بو. له ته مهنی هفتا سالیدا، له مه دینه، له سالی سی و چواردا گیانی پاکی سپارد، له گۆرستانی جهننه تول به قیغ به خاک سپێردرا، ئیمامی عوسمان نویژی له سهر تهرمه کهی کرد، ئهم زاتانه دابهزینه ناوگۆر مه کهی: نهبو بوردهو قهتادهی کوری نوعمان و محهمه دی کوری مه سه له مه و سه له مه ی کوری سه لامه، رهزای خودا له هه مویان بی.

تهنها ئهم فهرمودهیهی ههیه له بوخاریدا که واین له خزمهتیدا. یهکی بوو له وژماره که مه ی که له پیش هاتنی ئیسلامدا به عهرمی دهینووسی.

دروست نیه که سیک که سیک تر هه لبستی و

خۆی له جیکه کهی دابنیشی

٤٨٠ - عن ابن عمر رضي الله عنهما يقول: نهى النبي صلى الله عليه وسلم: أن يُقيم الرجل أخاه من مقعده ويجلس فيه. قلت لنافع الجمعة قال الجمعة وغيرها. (الحديث: ٩١١ - طرفاه في: ٦٢٧٠، ٦٢٦٩). (٤٢٢)

ئیبنو عومهر (رهزای خواهران له بئ) فهرمو: پیغه مبهرد (دروودی خودی له سهر بئ) جلّه و گیری دهکرد له وه: که پیاوی، له کۆری دانیشتهدا، برای ئاینی خۆی له جیکه ی خۆی هه لبستی و، ئه و جا خۆی له ویدا دابنیشی.

ئیبینو جورمیج (رمزی خوی لی بی) دمه رموی: عهرزی نافیعم کرد: ئایا ئەم نەه ی
لی کردنە لەم کارە هەربۆ پۆژی جومعه وایه؟ نافیع فەر مووی: نەخیر بۆ
پۆژی هەینی و بۆ پۆژەکانی تریش هەروایه.

بانگی پۆژی هەینی

٤٨١- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّدَاءُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، أَوَّلُهُ
إِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ عَلَى الْمِنْبَرِ، عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَلَمَّا كَانَ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَثَرَ النَّاسُ زَادَ النَّدَاءُ الثَّالِثَ
عَلَى الزُّورَاءِ. (الحديث: ٩١٢- أطرافه في: ٩١٣، ٩١٥، ٩١٦). (٤٢٣)

سانیی کوری یهزید (رمزی خوی لی بی) فەر مووی: جاران لەسەر دەمی
پێغه مبهردا (دروودی خودی لەسەر بی) لەسەر دەمی ئەبو بکرو عومەریش دا (رمزی خوهران لی بی)
سەرەتای بانگ، لە پۆژی هەینی دا، ئەو کاتە بوو کە پێش نوێژ لەسەر مینبەردا
دادەنیشت، بەلام کاتی کە عوسمان بوو بە جینشین خەلک زۆر بوون و شاری
مەدینە قەرەباڵغ بوو، عوسمان (رمزی خوی لی بی) بانگی سییه می لەسەر زه وراء زیاد
کرد (ب/د/ت/ن-تاج/١/٤٢٢ ز-١٤٦ ز-٨٤٣).

یهك بانگیژ بانگ دمه رموی

٤٨٢- وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لَمْ يَكُنْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُؤَذِّنٌ غَيْرَ وَاحِدٍ،
وَكَانَ التَّأْذِينَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ حِينَ يَجْلِسُ الْإِمَامُ، يَعْنِي عَلَى الْمِنْبَرِ. (الحديث: ٩١٣).

دیسان ئەو فەر مووی: عوسمانی کوری عه فان (رمزی خوی لی بی) لە پۆژی هەینی دا،
بانگی سییه می داهینا، ئەو کاتە کە خەلکی مەدینە زۆر بوون، چونکە پێغه مبهردا

خوی (درویدی خوندی لسمه برخه) پهك بانگ بیژى هه بوونه ویش نه وکاته بانگی دمفرموو که پیغه مبهه (که بهرنویژ خوینى نه وکاته بوو) دادمیشت له سهه دوانگه.

بیسنویژ له سهه دوانگه، که کویتى له بانگ بوو وهلامى دهسه نیته وه

٤٨٣- عن معاوية بن أبي سفيان (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) انه جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَلَمَّا أَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ مُعَاوِيَةُ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ وَأَنَا فَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ وَأَنَا فَلَمَّا أَنْ قَضَى التَّأْدِينَ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى هَذَا الْمَجْلِسِ حِينَ أَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ يَقُولُ مَا سَمِعْتُمْ مِنِّي مِنْ مَقَالَتِي. (الحديث: ٩١٤). (٤٢٤)

موعاوييهى كورې نه بوسوفيان (مجزای خویشان لى برخه) پرژى ههینى له سهه دوانگه دانیش، کاتى بانگویتز دهستى کرد به بانگ گوتن و فهرموى: (الله اکبر، الله اکبر) موعاوييهش فهرموى: (الله اکبر، الله اکبر) بهلام کاتى بانگ بیژ فهرموى: (أشهد أن لا إله إلا الله) موعاوييه فهرمووى: منیش ههروا وهك تۆ ئهم شایه تیه دمدم، وهکاتى بانگ بیژ فهرموى: (أشهد أن محمدا رسول الله) موعاوييه دیسان فهرموويه وه: منیش ههروا وهك تۆ ئهم شایه تى به حقه دمدم. جاکاتى بانگ دهرکه بانگه کهى تهواو کرد، موعاوييه (مجزای خوی لى برخه) فهرموى: نهى نویژ خوینى نه! ئهم وهلام سهندنه وهى بانگه که نیستا نیوه له سهه ئهم شیومیه له دهامى منتان بیست، بۆ خۆم له سهه ئهم جیگه یه له زارى پیرۆزى پیغه مبهه بیستووه، که له وه ده مه دا بانگ دهر بانگی دمفرموو، نه ویش ناواى دمفرموو.

واپه سه ننده و تار له سه ر دوانكه بدرا

٤٨٤ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَوْا سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، وَقَدْ امْتَرَوْا فِي الْمُنْبَرِ مِمَّ عُرْدُهُ فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْرِفُ مِمَّا هُوَ وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَوَّلَ يَوْمٍ وَضَعَ وَأَوَّلَ يَوْمٍ جَلَسَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى فَلَانَةِ امْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ قَدْ سَمَّاها سَهْلٌ مُرِي غُلَامَكَ التَّجَارَ أَنْ يَعْمَلَ لِي أَعْوَادًا أَجْلِسُ عَلَيْهِنَّ إِذَا كَلَّمْتُ النَّاسَ فَأَمَرْتُهُ فَعَمِلَهَا مِنْ طَرَفَائِ الْعَابَةِ ثُمَّ جَاءَ بِهَا فَأَرْسَلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ بِهَا فَوَضَعَتْهَا هُنَا ثُمَّ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى عَلَيْهَا وَكَبَّرَ وَهُوَ عَلَيْهَا ثُمَّ رَكَعَ وَهُوَ عَلَيْهَا ثُمَّ نَزَلَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ فِي أَصْلِ الْمُنْبَرِ ثُمَّ عَادَ فَلَمَّا فَرَغَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُّوا وَلِتَعْلَمُوا صَلَاتِي. (الحديث: ٩١٧). (٤٢٥)

سه هلی کوړی سه عدی نهل ساعیدی (د مزای خوی لاس بهی) چه ند پیاوئ چوون
بوخزمه تی، له سه ر نه وه که مین بهر که ی پیغه مبه ر (د روودی خودی له سه ر بهی) له چی داری
بوو، بوو بوو به مشت و مریان، نه ویش پی ی فه رموو: به خوا من به باشی
دمزانم که مین بهر که له چی بوو، وه یه که م رپوژ که داندر ا به چاوی خو م
ته ماشایم کرد، هه روا یه که م رپوژیش که پیغه مبه ر (د روودی خودی له سه ر بهی) سه ر که وه
سه ری به چاوی خو م چاوم لی ی بوو، داستانی دروست کردنه که ی ناوا بوو:
ژنیکی نه نصاری هه بوو، نو که ریکی دار تاشی هه بوو، پیغه مبه ر (د روودی خودی له سه ر بهی)
ناردی بولای نه وژنه و پی ی فه رموو: (بلی به نو که ره که ت که چه ند ته خته
داریکم بو دروست بکا، له سه ر یان داده نی شم، کاتی و تار دده م بو مه ر دومه که).
ژنه که ش فه رمانی به نو که ره که ی کرد، نه ویش له دار که زی چه نگه له که (نهل-
غابه) مین بهر که ی دروست کرد، نه و جا ژنه که هه وائی بو پیغه مبه ر (د روودی خودی

له سهر بڼ) نارد، كهوا دوانگه كه دروست كراوه، پيغهمبه ر (دروودی خودی له سهر بڼ) فهرمانی
 فهرموودوانگه كه يان دانا بو، ناله ويدا كه لي يه تي، به چاوی خوّم له وودوا
 پيغهمهرم له سهر نهو مينبه ره دی، نويزی له سهری كرد، نه لاهو نه كبه ری
 نويزدابه ستنی كردو قورنانی خویندو ركوعی برد، لهم حالانه دا له سهر ته ووقه
 سهری مينبه ركه بوو، له سهر دوا پلهی، كه خووی سڼ پليكانه بوو نه وسا
 كه له چه مينه وه هه لسايه وه پړوی له قيبله ورنه گيړا، پشتاو پشت
 له مينبه ركه دابه زی له سهر زهويه كه له تهنیشت پليكانه ی خواری خواره وه
 كورنوشی برده نه و جا سهر كه وته وه سهر مينبه ركه، جاكاتی له نويزه كه لی
 بووه پړوی كرده نويز كهرهكان و پړی فهرموون: (نهی موسولمانه كان! بویه
 نه نويزه م ناوا كرد هه تا هه موتان به باشی چاوتان له جموجولی من بڼ له ناو
 نويزدا، كه چی دمكه م و چوّن دميكه م، هه تا ئیوهش له كاتی نويز كردن دا
 چاوله من بكه و من بكه ن به سهر مه شقو و یاسای نويز كردن له خوّمه وه فير
 بڼ). (پروانه ژماره: ۲۴۱).

۴۸۵- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنهم) قَالَ: كَانَ جِدْعٌ يَقُومُ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا وُضِعَ لَهُ الْمُنْبَرُ سَمِعْنَا لِلْجِدْعِ مِثْلَ أَصْوَاتِ الْعِشَارِ، حَتَّى نَزَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ. (الحدیث ۹۱۸). (۴۲۶)

جابری كوری عه بدوللا (پړزی خودی لی بڼ) فهرمووی: سهربانی مزگه وته كه ی
 پيغهمبه ر (دروودی خودی له سهر بڼ) له سهر چه ند كوله كه په كي دار خورما دروست كرا
 بوو، له پيش داپيغهمبه ر (دروودی خودی له سهر بڼ) كه وتاری ده خویندوه له پال يه كي له و
 كوله كه دارخورما يانه دا راده وه ستاو شانی پيوه ددا، به لام له پاش دا كاتی
 دوانگه كه دروست كراو، پيغهمبه ر (دروودی خودی له سهر بڼ) ته شریفی رويشته سهری بو
 وتار خویندنه وه، ومنه و كوله كه په ی به جی هیشت، گویمان لی بوو نهو بنكه

دارخورمایه وهك وشتري لهسهر گوان بی، یا وهك وشتري تازه زابی و لهبه چكه كهی دابرابی، ناوا به دواي پیغه مبهردا دهیكوروكان، وهك منالی له دایکی به جی مابی دهستی كرد به گریان ههتا پیغه مبهردا (دروندی خودی لهسهر بی) له مینبه ره كه دابهزی و چوو بولای و دهستی كرده ملی وناشتی كرده وه و ژیر بؤوه.

وتار ده بی به پیوه بی

٤٨٦- عَنْ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ قَائِمًا، ثُمَّ يَقْعُدُ، ثُمَّ يَقُومُ، كَمَا تَفْعَلُونَ الْآنَ. (الحديث: ٩٢٠- طرفه في: ٩٢٨). (٤٢٧)

عهبدو لای کوری عومهر (برزی خودیان له بی) فهر مووی: جاران پیغه مبهردا (دروندی خودی لهسهر بی) به پیوه له نویژی ههینی دا له پیش نویژی ههینی دا، دوو وتاری ئاینی دهخویندهوه، ریک وهك ئه وهی ئیستا ئیوه دهیكهن، له پیشدا وتاری یه كه می دهدا به پیوه، ئه وجا دانهیشت، وچانیکی كه می دهگرت به قهد ئه ندازهی خویندنی سورمتی (قل هر الله) ئه وجا هه ل ده سایه وه به پیوه وتاری دوو هه می دهخویندهوه.

واباشه له وتارا له پاش ستایش، وتار خوین بلی! اما بعد

٤٨٧- عَنْ عَمْرِو بْنِ تَغْلِبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِمَالٍ، أَوْ بِسَبْيٍ فَقَسَمَهُ، فَأَعْطَى رَجُلًا وَتَرَكَ رَجُلًا، فَبَلَغَهُ أَنَّ الَّذِينَ تَرَكَ عَتَبُوا، فَحَمِدَ اللَّهُ ثُمَّ أَتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأُعْطِي، الرَّجُلَ وَأَدْعُ الرَّجُلَ، وَالَّذِي أَدْعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الَّذِي أُعْطِي وَلَكِنْ أُعْطِي أَفْوَمًا لِمَا أَرَى فِي

قُلُوبِهِمْ مِنَ الْجَزَعِ وَالْهَلَعِ، وَأَكِلُ أَقْوَامًا إِلَى مَا جَعَلَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْخَيْرِ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ). فَوَاللَّهِ مَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِكَلِمَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُمْرَ النَّعَمِ. (الحديث: ٩٢٣ - طرفاه في: ٣١٤٥، ٧٥٣٥). (٤٢٨)

عہمری کوری تہ غلیب (رمزی خوی لی بی) فہرمووی: جاری بری سامان، یا کومہ لی زن و خیزانی تالانیان ہینا بو پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بی) ٹہویش دابہشی کرد، خوی چونی بہہرژہ و ہند زانی ناوا، جابہشی بازیکی لی داو، بہشی بازیکی تری لی نہدا، دواپی خہہر دہگاتہوہ بہ پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بی) کہوا ٹہوانہی کہہشی پییان نہداوہ گلہی دہکەن. ٹہویش بہم بۆنہیہوہ وتاریکی فہرموو: لہسہرمتاوہ سوپاسی خوای گہورہی کرد وستایشیکی جوانی ٹہوی کردو، ٹہوجا فہرمووی (دروودی خودای لہسر بی): (لہپاش ٹہم سوپاس و ستایشہ عہرزم ٹہمہیہ: دہی سویندم بہخودا گہلی جار وادہبی کہمن شت بہش دہکەم لہنیوان نیودا، لہو شتہ بہشی ہندی کہس دہدم و بہشی ہندی کہسی تری لی نادہم، بہلام لہدلیشہوہ ٹہو پیامیانم خوشت دہوی کہہہشیم نہداوہ، دہی دزمانن ٹہوہ بۆ وادہکەم؟ چونکہ ہندی کہس دہیان بینم ہہرہلپہ دہکەن و چاوبرسین و چاو چنۆکن، بۆیہ منیش بہشیان دہدم، ہہتا دلیان رابگرم و بیان کہم بہدوستی نیسلام، لہہمان کاتا بہشی ہندی کہسی ترنادہم چونکہ پشت ٹہستورم لہوہی کہنہوانہی بہشیانم نہداوہ بہرچاوتیرن و خیر خوان، نیتر لہسر ٹہم بنیاتہ دہیان سپیرم بہو خودایہی کہناوا بہرچاوتیر و دل پرلہخیر دروستی کردوون. یہکیک لہم خودا پیداوانہی کہمن دلنیام لہدلفراوانی یان عہمری کوری تہ غلیب ۱).

جاہہمو جاری عہمر دہیفہرموو: دہی سویندم بہخودای گہورہ ٹہم وشہ مہدحہی پیغہ مبہر، کہسہبارمت بہمن فہرمووی، بہ ہہموو رانہ وشرہ

سوره گانی عمر مبی نادم، که رنگیان ده لئی رنگی بز نه مهر مژه، که نایابترین سامانی عمر مبانن.

راڼه و شیکردنه وه:

عمری کوری ته غلیب په کی که له هاوړې ناسراوه نازداره ناودارم گانی پیڅه مبر، چهند فمر موده په که له پیڅه مبر موده ده گپړته وه، له صه حیحا په که راوی هیه که حه سنی به صری یه، به لام له فمر موده تردا، که نه که پشتم پته رادهو پلهی صه حیح راوی په کی تریشی هیه، که له تابیعینه و ناوی حه که می کوری نه عره جه. له بوخاریدا ته نیا دوو فمر موده ی هیه.

لیر مدا نه م خالانه روون ده که پنه وه، به نومیدی رجه شکنندن بو پیاده کردنی نه م جوړه زانسته له ناو زمانی شیرینی کوردیدا:

۱- به وینه: نه بو عه بدلا نیامی حاکم دمفر موو: په کی له مهر جه گانی بوخاری و مسلم نه ویه: نه و سه حابه یی که فمر موده که ده گپړته وه، دمبی دوو راوی برپا پیکراوی هبی، چونکه مهر جی راوی نه ویه که مه جهول واته: نه ناس- نه بی، نه و میش به وه دپته دی که دوو شایه تی دادپه رومر بیناسن و ریوایه تی لیوه بکن، هه تا رمفعی جه هاله تی لی بی، وده ه مان شت مهر جه بو نه و دوو تابعی یانه ی که ریوایه ت له صه حابه که وده که ن، هه ری که له وانیش دمبی دوو راوی برپا پیکراویان هبی، هه روا هه مان شت مهر جه بو نه و موو چینه گانی تر.

نه و جا پیشه و حاکم دمفر موو: که چی چهند فمر موده یی له صه حیچی بوخاری و، له صه حیچی مسلم دا هیه، که په کی کیان نه م فمر موده یی عمری کوری ته غلیبه، نه م مهر جه یان تیادا نه هاتوته دی. شیخی عه سقه لانی له موقه دیمه ی فه تحولباری دا دمفر موو: (نه م مهر جه ی حاکم باسی کردووه که رچی سه بارمت به هه ندی سه حابه که بوخاری ریوایه تی

لییانہ وہ کردوہ۔ ھہ ٲوہ شاوہ و رہ چاو نا کرئ بہ ٲام لہ چینہ گانی تری ٲاش
سہ حابہ گاندا، لہ گشت فہر موودہ یہ کی ٲہ صلا، ٲہم مہر جہ بہ باشی رہ چاو
کراوہ، لہ ٲاستیدا لہ ٲہ ٲراووی بوخاری ٲیر ٲزدا لہ سہرا سہری کتیبہ کہ دا،
تاقہ یہ ک فہر موودہ ی سہر چاوہ (اصل) نییہ، کہ لہ گیرانہ وہ ی کہ سئ بی کہ یہ ک
راوی ھہ بی)۔

۲- مہرجی بوخاری ٲہ مہ یہ : (فہر موودہ ی دمر دہ یئ کہ بہ کٲرا (اتفاق)
راگو یز کہ رھ گانی، ھہ موویان ٲروا ٲیکراو بن، ھہ تا دہ گاتہ سہر ھاو ٲیہ کی
ناودار، لہ ھاو ٲیانی ٲیغہ مہر، بہ بی ناتہ بایی و لہ یہ ک جیاوازی لہ نیوانی
گیر دراوہ گانی (مرویات) ھہ ر یہ کی لہ گیر مر وہ متمانہ دارہ چہ سپینہ رھگان
دا، لہ ھہ مان کاتدا دہ بی ٲشتہ کی لہ سہر متاوہ ھہ تا کٲتایی ٲہ یوہ ست بی و
ٲچر ٲچر نہ بی، جائہ گہر ھاو ٲیکہ، واتہ: سہ حابیہ کہ، دوو گیر ٲوہ ی ھہ بوو،
یازیاتر، ٲہوہ زور باشہ، دہ نا ٲہ گہر یہ ک گیر مر وہ (راوی) ی ھہ بوو،
بہ ٲیکو ٲیکی بہ شیوہ یہ کی ٲاست فہر موودہ کہ دہ چوہ سہر ٲہو ھاو ٲی یہ
ٲہوہ یش ھہر بہ س دہ کا)۔

۳- بہ شیوہ یہ کی گشتی، بہ کوردی ٲہ تی، کورت و ٲوخت، فہر موودہ گانی
صہ حیچی بوخاری، ھہ موویان ٲاٲتونی تی زابن، لہ سہنگی مہ حہ ک دراو، بو یہ
سہر جہم جیگہ ی قہ بوٲی نہ تہ وہ ی ئیسلامن، کہ س ٲہ خنہ ی لییان نیہ
مہ گہر ناحہ زی دہ غہز لہ دل، یانہ قامی گیر و یژ۔

۴۸۸- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَامَ عَشِيَّةَ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَتَشْهَدُ وَأَتْنَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ). (الحدیث:
۹۲۵- ٲطرافہ فی: ۷۱۹۷، ۷۱۷۴، ۶۹۷۹، ۶۶۳۶، ۲۵۹۷، ۱۱۵۰)۔ (۲۹)

نہبو حومهیدی نهل- ساعیدی (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: شہوی پیغہمبہر (دروودی خوبی لہسر بی) گاتی خہوتنان لہپاش نویژ، ہہلسایہ سہرپی، وتاریکی خویندہوہ، لہسہرمتاودہ شایہتمانی ہیئا، فہرمووی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) نہوجا سوپاس و ستایشی شایستہی پہرومردگار بیت کردی، لہپاشا فہرمووی: (لہپاش نہمہ).

٤٨٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -الْمِنْبَرَ، وَكَانَ آخِرَ مَجْلِسٍ جَلَسَهُ، مُتَعَطِّفًا مِلْحَفَةً عَلَى مَنْكِبَيْهِ، قَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ بِعَصَايَةِ دَسِمَةٍ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ إِلَيَّ). فَتَأَبَّأُوا إِلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ هَذَا الْحَيَّ مِنَ الْأَنْصَارِ يَقْلُونَ وَيَكْثُرُ النَّاسُ، فَمَنْ وَلِيَ شَيْئًا مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَطَاعَ أَنْ يَضُرَّ فِيهِ أَحَدًا، أَوْ يَنْفَعُ فِيهِ أَحَدًا، فَلْيَقْبَلْ مِنْ مُحْسِنِهِمْ وَيَتَجَاوَزْ عَنْ مُسِيئِهِمْ). (الحديث: ٩٢٧-طرفاه: ٣٨٠٠، ٣٦٢٨). (٤٣٠)

ئیبنو عباس (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: لہنہخوشینی سہرہمہرگا، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) لہمال ہاتہدمری، تہشریفی رؤیشت بو مزگہوت، پالتویہکی پیچابوو بہخویہوہ، دابووی بہسہر ہہردوو شانیدا، سہرپیچیکی رہشیشی پیچابوو بہسہریہوہ، رؤیشت تا تہشریفی چوو لہسہر دوانگہکہی مزگہوت دانیشٹو سوپاس و ستایشی خوایکردو نہوجا فہرمووی: (نہی موسولمانینہ! لہمنہوہ نزیک ببنہوہ) نہوانیش لہدہوری کو بوونہوہ، نہو جافہرمووی: (لہپاش سوپاس و ستایشی خودا، نہی مہسولمانینہ! بزائن تادی حہلکی تر زور دہبن، بہلام بہرہبہرہ نہم کوئمہلہی یاریدہدمرانہ، کہناودارن بہنہنصار کہم دہبنہوہ، چونکہ لہسایہی خواوہ لہہر چوار لاوہ ہہر خہلکہو دیو نیسلام دہبی، بہلام یاریدہدمران چینیکی تایبہتین، بریتین لہو

خەلکی مەدینەییە، کە کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەمەکەووە کۆچی کردبوو ناویان، پشتی پێغەمبەریان گرتو بوون بە پێشمەرگەو پارێزەری، جاکە یەکیان لێ مردکەسیکی تر نایەتە جێگەی، تاواي لێ دێ رۆژی دێ، یاری دەمەمران لە چاوە خەلکی تردا، وەک خۆی ناو چێشتیان لێ دێ.

جایا نامۆزگاری بێ لێتان ئەم چاکەییە ئەوانتان لەبیر بێ، جاکە راکاتی کەسێ لە ئێوە بوو بە سەرەوکاری کاری، لە کارو باری گەلی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) و مەدەسەلاتی ئەوەی هەبوو، کە زیان بە کەسێ بگەیەنێ، یاسوودێکی هەبێ بۆ کەسێ، ئەوە با چاکە چاکیان و مەبەرگێ و چاوپۆشی لە خراپیان (بکا).

نویژی دیاری مزگەوت لە کاتی وتارا

٤٩٠ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَالتَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: (أَصَلَيْتَ يَا فُلَانُ؟) قَالَ: لَا، قَالَ: (قُمْ فَارْكَعْ رَكَعَتَيْنِ). (الحديث: ٩٣٠ - طرفاه في: ١١٦٦، ٩٣١). (٤٣١)

جابری کۆری عەبدوللا (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: رۆژی هەینی بوو، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) وتاری نویژی هەینی بۆ مەردومەکە دەخویندەو، لەوکاتەدا پیاوی هاتە ژورەو ناوی (سولەیک) بوو پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) پێی فەرموو: (ئەو سولەیک! ئایا نویژی دیاری مزگەوت کرد، کە هاتیتە ژورەو؟) سولەیک فەرمووی: (نەه) پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (دەهە ئێسە دوو رکات نویژی سووکە ئە بکە) ئەویش هەلسا دوو رکات نویژی کرد.

رافەو شیکردنەو:

پێشەوا عەسقلانی (ڕەزای خۆی لێ بێ) لەم شوێنەدا، بەدورو درێژی لەم بابەتە دەدوێ، وەپێر لەپازدە بەلگەو بۆچونی ئەو زانایانە پووج دەکاتەو، کە دەهەلێتن:

ھاتوو (داخل) لەکاتی خوتبەیی نوێژی ھەینی دا دروست نییە کەنویژی دیاری مزگەوت بکا. پالڤتەیی ڤەرماپشتەکەیی شیخی عەسقەلانی لەڤەتەج دا ئەمەییە: (ئەم داستانەیی سولەیک (پەڕی خۆیی لێ ھەت) کەبەچەندین شیوەیی جۆراو جۆر، لەلایەن ڤەرموودە زانە گەورەکانەو کێڤدراوئەو، دروستترین بەلگەییە لەسەر ئەو کە لەم کاتەدا بۆ ھاتوو دوو رکات نوێژی ساڵۆی مزگەوت سوننەتە. لێرەدا بەیادی ئەو ھەمکە شاپیاو مەزنانەو، لە پێشینانە باشەکانمان، کە ئەم ھەموو شاکارە جوان جوانانەیان لەپاش خۆیان بە دیاری و یادگار بۆ نەتەوێ نیسلام بەجێ ھێشتوو، بەتایبەت لەبابەتی تەفسیر و سونەت و فێقەدا، لێرەدا بەو پەڕی پەرۆشەو ئەمەتان عەرز دەکەم.

داخەکەم ئێستا لەوڵاتی ئێمەدا، دوو بەلای گەورەیی دلتەزێن پەیدا بوون، کەبە بیرمۆری من ئەمە نەبوو، ئەھلی دین و ئایین دۆستان، لەدێرین دا، ھەموو یەک دڵویەک دەنگ بوون، بەلام ئێستا چینی دێرین بەسەرۆکایەتی مەلاکان و چینی نوێ دووبەرەکییەکی گەورەیان دروست کردوو، لەبەر ھێرش بردنە سەر یەک نایان پەرژێتە سەر دوژمنە راستەقینەکانی نیسلام.

یەکەم: مەلای نەزانی نارۆشنیری گۆیلە مشتی پارتە عیلمانییەکان پەیدا بوون، لەباتی مۆتالای توحفەیی ئیبنو حەجەر و وەضوحی مەلانەبووبە کری موصەنیف، موراجعەیی (کتابنا و کتابکم) ی بەرپۆە بەری ئەو قاف دەکەن، مەلا باشەکان کەنار خراون، مەگەر چۆنھا دەرناڕێگەیی چالاکی یتایینیان نادری، بەراستی ئەم مەلا مۆدێرنانە، لەھەموو شتێ دەچن لەمەلا نەبی.

دووھەم: کەسانی تریش پەیدا بوون، ئەوانیش نیمچە مۆدێرنێکن ھەموو خزمەتەکەیان بۆ نیسلام، بەناشارمەزایی خۆیان، دوو بەرەکییەکی فێقەییان بەرپا کردوو، دئی رەشە خەلک لەرپەزایی زانا گەورەکان سارد دەکەنەو، لەبەر کۆبونەو و کارو باری حیزبایەتی خۆیان، نایان پەرژێتە سەر جومعەو

جہماعہت و دہوری قورٹان و شہونویژو زیکرو و یردو صہلاوات، بہہمر حال
لہخوا داوا دہکہین کہبہرہحمہتی بی سنوری خوئی فریای نہتہودی نیسلام
بکہوی. ثامین. (۲۰۰۹-۷-۱۶).

داوای باران لہوتاری نویژی ھینی دا

٤٩١ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَصَابَتْ النَّاسَ سَنَةٌ عَلَى عَهْدِ
النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَبَيَّنَّا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فِي يَوْمِ
جُمُعَةٍ، قَامَ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكَ الْمَالُ وَجَاعَ الْعِيَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا
فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَمَا لَرَى فِي السَّمَاءِ قَرَعَةً، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا وَضَعَهَا حَتَّى ثَارَ
السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، ثُمَّ لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِثْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَلَى
لِحْيَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَطَرْنَا يَوْمَنَا ذَلِكَ وَمِنَ الْغَدِ وَبَعْدَ الْغَدِ وَالَّذِي يَلِيهِ
حَتَّى الْجُمُعَةِ الْآخِرَى.

وَقَامَ ذَلِكَ الْأَغْرَابِيُّ، أَوْ قَالَ غَيْرُهُ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَهْدِمُ الْبِنَاءَ وَغَرِقَ الْمَالُ
فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ (اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا) فَمَا يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى نَاحِيَةِ مِنَ
السَّحَابِ إِلَّا الْفَرَجَتْ، وَصَارَتْ الْمَدِينَةُ مِثْلَ الْجَوْبَةِ، وَسَالَ الْوَادِي قَتَاةَ شَهْرًا، وَلَمْ
يَجِئْ أَحَدٌ مِنْ نَاحِيَةِ إِلَّا حَدَّثَ بِالْجَوْدِ. (الحديث: ٩٣٣). (٤٣٢)

پیشہوا نہنہس (مزی خوی لی بی) ھہرمووی: بہسہرینی پیغہمبہر خوئی (دروودی خودی
لسمہر بی) خہلکی مہدینہ توشی قاتو قری بوون، پوژی ھینی بوو، پیغہمبہر (دروودی
خودی لسمہر بی) خہریک بوو وتاری دہدا، لہوکاتہدا پیاوئی لہعہرہبہ سارانشینہکان
ھہلساو گوتی: نہی پیغہمبہری خودا! نازہل و مالآت قریبوون، مال و منال
برسی بوون، لہبہر بی بارانی، دہی بھہرموو لہخوا بہارپہرہوہ کہبارانمان بو
ببارینئی. پیغہمبہریش (دروودی خودی لسمہر بی) ھہردوو دہستی بہرز کردہوہو

فهرمووی: (ئەه‌ی خودایه‌! بارانمان فریاخه‌! ئەه‌ی خودایه‌! بارانمان فریاخه‌! ئەه‌ی خودایه‌! بارانمان فریاخه‌).

ئەنەس (ڕەزای خۆای لێ بێ) فهرمووی: بەه‌وگەسە گەگیانی من والە دەسیا، ئاسمان وەك مینا ساف بوو، یەك پەلە هەوری پێوەنەبوو، پێغمەبەر (بروودی خۆدای لەسەر بێ) دەستی دانەنەواند، هەتا لەبەرەكەتی دو‌عاكەیه‌وه بایئ هەلی کردو پارچە هەوری وەك كێوی پێك هێنا، بەره‌ بەره‌ هەورەكە یەکی گرتو توند بوو، ئیتر باران وەك پلووسك دایکردو ئاسمان دەتگوت كونده‌ی پرله‌ ئاوی سەر‌و ژێر‌وه‌ كراوه‌، ئیتر پێغمەبەر (بروودی خۆدای لەسەر بێ) لەدوانگەكە‌ی نەهاته‌ خوار‌وه‌، هەتا دای كرده‌ باران، سەربانی مزگەوتەكە‌ دۆپە‌ی كرد، باران‌وه‌كە‌ دۆپ دۆپ بەسەر‌ ریشی پێرۆزی پێغمەبەر‌دا دەهاته‌ خوار‌وه‌، ئیتر ئەو حەفته‌یه‌ سەراسەر‌ هەتا رۆژی هەینی دوا‌یی، بارانمان بۆ باری.

جالە هەینی دوا‌یی دا هەر‌ئەو پیا‌وه‌ی هەینی پیش‌وو- یابیا‌ویکی تر لەکاتی وتاری هەینی دا هات بە‌پێ‌وه‌ لەخزمەتی پێغمەبەر‌دا راوه‌ستاو- عەرزی کرد: ئەه‌ی پێغمەبەری خودا! خانوو رووخاو رێگەوبان ب‌پ‌راو مال‌و سامان‌و مالا‌ت لە‌لافا‌وا خنکا، ئە‌وه‌نده‌ بارانی زۆر باری، ب‌فەر‌موو لە‌خودا ب‌پ‌ار‌پ‌ر‌وه‌ كە ئیتر ئەم بارانە ب‌گ‌ر‌ی‌ته‌وه‌. پێغمەبەر (بروودی خۆدای لەسەر بێ) زەر‌ده‌ خەنە‌یی گرتی و هەردوو دەسته‌کانی بەرز‌وه‌و کردو فهرمووی: (اللهم حوالینا لا‌علینا: خودایه‌! بە‌ده‌ورو بەر‌مانا بب‌یار‌ینه‌، نە‌وه‌ك بەسەر‌ سەر‌مانا) ئەنەس (ڕەزای خۆای لێ بێ) فهرمووی: ئیتر سەرنجم د‌م‌دا پێغمەبەر (بروودی خۆدای لەسەر بێ) بە‌ده‌ستی پ‌یر‌ۆزی بۆ هەر‌لای‌ ئاماژە‌ی د‌ه‌کرد، هەورەكە‌ لە‌وئ د‌م‌رو‌یی‌ه‌وه‌، سەرنجام هەورەكە‌ لە‌سەر‌ ئاستی شاری مە‌دینە‌ ره‌و‌یی‌ه‌وه‌ وەك بازنە‌، وەك ك‌لا‌و رۆژنە‌ی لێ‌ هات. شیوی قە‌ناتیش، كە‌یه‌ك‌ێ‌كه‌ لە‌شی‌وه‌ كانی شاری مە‌دینە‌، یەك مانگی ره‌به‌ق لافا‌وی نە‌وه‌ستا‌یه‌وه‌، لە‌هەر‌ لایەکی ولاتیش‌وه‌ كە‌سێ‌ د‌ه‌هات بۆ مە‌دینە‌ هە‌وا‌ل‌و با‌سی ئەو بارانە زۆر‌ه‌ی د‌ه‌گیر‌ای‌ه‌وه‌.

بروانه تاج کوردی بهرگی یهك، (ل-۴۷۷ ز-۱۷۵ ژ-۹۴۲) ههرومها تاج کوردی، بهرگی چوار لاپههه (۳۶۱). دهبینی نهه تههجههیه لهکوؤ گیرانهوهكان وهرگیراون.

[illegible]

مه بهست لهم فهرموودهيه نهويه كه له كاتي وتاري نوپژي ههيني دا
هه موو جوړه قسه ي نه ه ي لى كراوه، ته نانت بو ت نيه كه به ها ونشینه كمت
بلي: قسه مه كه و گوئ له وتاره كه بگره به لام نه گهر له وكاته دا قسه ي كرد
به نامازه حالي بكه كه كاتي قسه كردن نيه.

٤٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: (فِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ، وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ) وَأَشَارَ بِيَدِهِ يَقْلُلُهَا. (الحديث: ٩٣٥- طرفاه في: ٥٢٩٤، ٦٤٠٠). (٤٣٤)

(٤٣٣) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الانصات يوم الجمعة في الخطبة، رقم: ٨٥١ = ١٩٦٢.

(٤٣٤) أخرجه مسلم في الجمعة باب: في الساعة التي في يوم الجمعة، رقم: ٨٥٢، ١٩٦٦.

نه‌بوو هورهیره (مرزى خوى لى بن) فهرمووى: جارى پیغه‌مبه‌رى خودا (درووى خوى لى بن) باسى رۆزى هه‌ینی ده‌کرد، فهرمووى: (کازپریکی واتیادایه، هه‌ربه‌نده‌یه‌کی موسولمان بۆی رپیکه‌وئ له‌وکاته‌دا راوه‌ستا بئ نوپزبکا، یاخود به‌کول و به‌دل له‌خودا بپارپته‌وه، ئیتر له‌وکاته‌دا داواى هه‌رشتیکی ره‌وا، له‌خیری دین و دنیا له‌خودا بکا، خودای گه‌وره بئ دلی ناکاو نه‌وشته‌ی بئ ده‌به‌خش!) .

فهرمووى: پیغه‌مبه‌ر (درووى خوى لى بن) به‌ده‌ستی پیشانی داین، که‌نه‌و ماوه‌یه گه‌لی که‌مه. (تاج/۱/۴۳۸ ز. ۱۵۰ ژ ۸۷۶ - ش/ت/ن).

۴۹۴ - عَنْ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ أَقْبَلَتْ عِيرٌ تَحْمِلُ طَعَامًا، فَالْتَفَتُوا إِلَيْهَا حَتَّى مَا بَقِيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ قَائِمًا). (الحديث: ذورقم: ۹۳۶ فى فتح الباری بشرح صحیح البخاری، أطرافه فی: ۴۸۹، ۴۰۶، ۵۸، ۲۰). (۴۳۵)

جابیری کوری عه‌بدللا (مرزى خوى لى بن) فهرمووى: له‌رۆزى هه‌ینی دا، له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بووین، خه‌ریکبوو وتاری هه‌ینی ده‌خوینده‌وه، له‌وکاته‌دا له‌شامه‌وه کاروانی هات ده‌هۆل و زورنا له‌پیشیه‌وه بوو، هه‌تا مه‌ردوم بزانی که‌وا کاروانه‌که گه‌یشه‌جئ، ئیتر خه‌لکه‌که وتاره‌که‌یان به‌جئ هیشت و له‌مزگه‌وت دهرچون و دهرپه‌رین بۆلای کاروانه‌که، بۆشت کپین، ته‌نها دوازه که‌س له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا مانه‌وه. جاخودا ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناردە خواره‌وه: (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ قَائِمًا). جومعه ۱۱/۵۲- واته: ئه‌وانه‌ی له‌ده‌وری تۆبوون، کاتی چاویان به‌ بازگانی و مامه‌له‌و سه‌وداو ئه‌و کاره‌ بپه‌وه‌ده‌یه‌که‌وت، که‌بریتی بوو له‌وه‌هۆل و زورنایه، که‌له‌کاتی واداو له‌زۆر کاتی تریش ئاده‌میزاد خه‌ریک ده‌کاو، له‌به‌نده‌یی کردنی ساخ بۆ خودای

مەزن، دوری دەخاتەوه، ئەوانە لەم کاتەدا دەوری تۆیان چۆڵ کردو بلاوویان لێ کردو چوون بۆلای ئەو بەزمو رمزمە. (ت/١٩٧/٧/ف/د).

٤٩٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ رَكَعَتَيْنِ، وَكَانَ لَا يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَنْصَرِفَ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ٩٣٧-أطرفه في: ١١٧٢، ١١٦٥، ١١٨٠). (٤٣٦)

ئەبنو عومەر (پەزەیی خۆپایان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دەستوری وابوو دوو رکات نوێژی سوننەتی لەپێش نوێژی نیوەڕۆوە دەکرد، وە دوو رکات لەپاشیەوه، وە دوو رکات لەپاش نوێژی شیوانەوه، پێغەمبەر ئەم دوو رکاتە ی پاش شیوانی لەمەڵەوه دەکرد، وە دوو رکات لەپاش نوێژی خەوتنان، پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) ئەم دوو رکاتەیشی لەمەڵاوه دەکرد، وە لەپاش نوێژی هەینی نوێژی سوننەتی نە دەکرد، تادەگەرایەوه بۆ مەڵەوهی، لەوێ لەمەڵەوه دوو رکات نوێژی سوننەتی پاش هەینی دەکرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

پایانی

مامۆستا عەسقەلانی (پەزەیی خۆی لێ بێ) لەپایان (خاتمە) ی ئەم نامەیەدا، ئاماژە بۆ ئەم زانیاریانە دەکا:-

پێگەم: (نامەی هەینی حەفتا و نۆ فەرموودەی بەرزەوه کراو (مەرفوع) ی تیا دایە، چل و شەشیان پەيوەست (مەوصوول) ن، پازدەیان فەرموودە ی بێرشتە (موعەللەق) و مۆتەبەعاتن، سی و شەشیان دووبارەن، هەیانە لەم

نامه يه دا دووباره كراووته وه، هه يانه له نامه كانى پيشيه وه. پوخته كه يان ده كاته: ٣٦-٧٩=٤٣ فهرمووده ي بهرز كراو، كه ههر چل و سيكه يان فهرمووده ي په يوه ستن، مورسمل و موعه لله قيان تيا دانييه.

پيشه و امسلم (پرزي خوي لن بن) وهك پيشه و بوخارى (پرزي خوي لن بن) ئهم فهرموودانه ي هه موو گيراو ته وه، بيجكه لهم چهند فهرمووده يه:--

١- فهرمووده ي ژماره: (٤٦٨ ته جريد= ٨٨٣ فه تحول بارى) فهرمووده كه ي سه لان، سه بارمت به خو شو ردين و موو چه وركردن و خو بو ن خو ش كردن، له پر وژى هه ينى دا.

٢- ژماره: (٩٠٠ فتح) له ته جريده كه دا لهم شوينه دا نييه، فهرمووده كه ي ئه نه س سه بارمت به باباه تى روشتنى ژنان بو مزگه وت.

٣- ژماره: (٤٧٧=٩٠٤ ف) فهرمووده كه ي ئه نه س سه بارمت به كاتى كردنى نويزى هه ينى، ئه و كاته ي كه خو ر له ناو مر استى ئاسمان لاده دا سه رم تا ي كاتى نويزى هه ينى يه.

٤- ژماره: (٩٠٥ فتح) له ته جريده كه دا لهم باسه دا نه نوو سراوه .

٥- ژماره: (٤٧٨ ت=٩٠٦ فه) .. له ته شقى سه رم اى زستانا نويزى هه ينى زوو به زوو ده كرد.

٦- ژماره: (٤٧٩ ت=٩٠٧ فه) فهرمووده كه ي نه بوو عه بس ههركه سى له ريگه ي خودا دا قاچه كانى تو زى ريگه ي لى بنيش.

٧- ژماره: (٤٨١ ت=٩١٢ ف) فهرمووده كه ي سائيب .. سه بارمت به سه رم تا ي بانگ له سه ر ده مى پيغهم بهر (دروودى خودى له سه ر بن) خويدا.

٨- ژماره: (٤٨٥ ت=٩١٨ فه) فهرمووده كه ي جابر سه بارمت به گريانى كو له كه.

٩- ژماره: (٤٨٧ ت=٩٢٣ فه) فهرمووده كه ي عه مرى كورى ته غليب .

۱۰- ژماره: (۴۸۹ت=۹۲۷فه) فهرمووده که ی ئیبنو عه باس سه بارهت به ناموژگاری خیر، دمر باره ی یاریدم دمران..

۱۱- ژماره: (۹۳۸فه تح) له ته جریده که دا نییه له باره ی ئه و ژنه وه که له پاش نویژی ههینی سلقاوی دمر خواردی هاوړپیان دمدا.

دووهم: چوارده بیستراو (ئه سه ر) صه حابه و تابعینی وا تیا دا. که واته: سه رجه می فهرمووده کانی ئه م نامه یه ده کاته: ۷۹+۱۴-۹۳.

تییینی: ۱- له م پوخته یه، که چل و سئ فهرمووده ن، سی و یه کیان له ته جریده که دا هه ن، له ژماره: (۴۶۵هه تا ۴۹۵). واته: ۴۹۵-۴۶۵-۳۱ فهرمووده، چونکه دانه ری ته جریده که له سه رمتا که یه وه ده فهرمووی:

(.. له م ته جریده دا رشته ی فهرمووده کانم کرتاندوه، وه فهرمووده دوو باره کان، زوربه ی کات له شوینی یه که میان دا ده نوسم به س، له جیگه کانی دواتردا نه گهرپری یه که هه بی ئه و پریه ده نوسم، ده نا، نا، وه ته نیا نه وه فهرموودانه یش له م ته جریده دا ده نوسم که رشته دارو په یوه ست بن، واته: موسنه د و ماته صل بن، هدرشتی که پچراو، یابی رشته بی باسی ناکه م، واته: مقگوع و موعه لله قه کانی صه حیخی بوخاری له ته جریدا نییه. هه روا له م ته جریده دا نه و ئه سه رو بیستراوان و هه و الانه تژمار ناکه م، که په یوه ندیان هه ربه هاوړپیان پیغه مبه ره وه هه یه، یابه چینه کانی دوا ی نه وانه وه هه یه، وه که م یازوړ په یوه ندیان به سونه ت یابه پیغه مبه ره وه نییه..).

ئه مهش له دواوه کورته یه کی پوختی ئه م سی و یه که فهرمووده ی ته جریده که یه که دووړ یانزیک په یومندیان به هه یینییه وه هه یه: (روژی ههینی له حه فته دا که ورمترین روژه، وابه اش له م روژه دا موسولان خوئی خه ریک بکابه په رسته شه وه، نویژه که ی له سه ر پیاوان به چنه د مه رجی پیویست و فهرزه، خو بیون خو ش کردن و خوشوژدن و سه روړپیش رو ن کردن بو ی سونه تن،

ھەرودھا سیواک کردن، سوننەتە مرؤف زوو بروات بۆنویژی ھەینی بۆمزگەت، وەلەوی خەریکی نوپژو قورئان خویندن و سەلاوات و یادى خودا بى، ھەتا وتار خوین دەست دەکا بەوتارخویندنەو، ئەوکاتە بەدل و بەگول گوی لەوتارەکە بگرئ و وازلەشتى تر بەینى).

کاتى دەچى بۆمزگەوت لەمالەو دەستنوێژ بگرئ و جلیکی پاکى پێک و پێک ببۆش، کەگەشتە ناو مزگەوت ھەنگاو بەسەر سەرى خەلکا نەئى و نەبى بەنازار بۆکەس، وەك ئەو بەزۆر خۆى بترنجینیتە نیوانى دووکەسەو، یاکەسى تر ھەلبستینى و خۆى لەجیگەکەى ئەو دابنیش.

سوننەتە کەگەشتەناو مزگەوت دوورکات نوپژى سلاوى مزگەوت بکات، نەنانەت ئەگەر پێشنوێژیش دەستى کردبوو بەوتار، ئەویەکسەر بەبى دواخستن نوپژى دیارى مزگەوت بکا.

سوننەتە نوپژەکەى لەسەرمتای کاتى نوپژى نیوہ پۆوہ بگرئ، سوننەتە وتارەکە وتارى رۆژبى، بەپى ی پپووستو بەرژوہەندى ئەو دەمەى کۆمەلى موسوئمانان بى.

٣- لەھەندئ شوین خوینەر وارەچاو دەکا کەئەو فەرموودەى پەيوەندى بەباتى بەردەستەو نییە، ئەو دەگەرپیتەو بۆھۆیەکی ھونەرى کەلەسەحیحى بوخاریدا رەچاو کراو، بەلام لەبەر کورتەکاری لەتەجریدەکەدا ئەوسەر باسەکرتاوە. بۆ ئەمۆنە فەرمودەى (٤٨٧) چى پەيوەندیەکی بەھەینى پەوہ ھەيە؟ جا کە دەگەرپیتەو بۆسەر سەحیحى بوخارى دەبینى، ئەم فەرموودەى بوخارى بەو بۆنە پەوہ ھیناویەتى، کەلەسەرمتای وتارەوہ لەپاش سوپاس و ستایشى خواى گەورە سوننەتە وتارخوین بلى: (اما بعد).

(وەرگیر)

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۸- باسه کانی نویژی ترس (أبواب صلاة الخوف)

۴۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ نَجْدٍ، فَأَوَّزَيْنَا الْعَدُوَّ، فَصَافَقْنَا لَهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي لَنَا، فَقَامَتْ طَائِفَةٌ مَعَهُ تُصَلِّي وَأَقْبَلَتْ طَائِفَةٌ عَلَى الْعَدُوِّ، وَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْ مَعَهُ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ؛ ثُمَّ انْصَرَفُوا مَكَانَ الطَائِفَةِ الَّتِي لَمْ تُصَلِّ فَجَاءُوا، فَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهِمْ رَكْعَةً وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، فَقَامَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ فَرَكَعَ لِنَفْسِهِ رَكْعَةً وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ۹۴۲ أطرافه في: ۴۵۳۵، ۴۱۳۳، ۴۱۳۲، ۹۴۳). (۴۳۷)

وعنه- في رواية- قَالَ: عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَأَن كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَيُصَلُّوا قِيَامًا وَرُكْبَانًا). (الحديث: ۹۴۳).

عبداللای کوری عومەر (مزی خودمان لی بی) فەرمووی: جارئ له خزمەت پیڤه مبهەر خۆیدا (دروودی خودی لهسەر بی) به رهو نه جدرۆشتین بۆغهزا، رۆیسشتین تابهرهنگاری دوژمن بووینهوه، کهروبهرویان بووینهوه، پیزمان بهست بۆیان، جاپیڤه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بی) ههستا لهسه رهئهم شیوهیه لهوغهزایه دا کهغهزای زاتوریقاع بوو، نویژی ترسی بۆکردین: موسولمانهکان بوون بهدوو تاقم: تاقمهیهکیان لهگهڵ پیڤه مبهردا (دروودی خودی لهسەر بی) نویژیان دابهست، ئهو تاقمهکهی تریشیان بهچهکهوه بهرامبهری دوژمن راوهستان، ئیشکی ئهوانیان دهگرت، جاپیڤه مبهەر (دروودی خودی لهسەر بی) رکاتیکی بهوتاقمهیه تهواوکرد، کهلهسه رهتاوه لهگهڵیدا نویژیان دابهست، بهم رنگه لهگهڵ پیڤه مبهردا فاتیحایان خۆیندو چه مینهوهی رکاتی یهکه میان تهواو کردو دوو کورنوشیان برد، ئهوجا لهگهڵ پیڤه مبهردا (دروودی خودی لهسەر بی) راست بوونهوه، پیڤه مبهەر (دروودی

خودى لىسر بى) دەستى گىردبە خوڭىندى قورئانى ناوئۆزۈ، ئەوانىش ھەئسانەۋەو بەبى ئەۋەى كەسلاۋ بدەنەۋەو رۆيشتن بۇ شوڭىنى ئەۋتاقمەكەى تر كە ھەتا ئەۋدەمە ئۆشكىيان دەگىرت، ۋەلە شوڭىنى ئەۋان بوون بەپاسەۋانى سوپاكە، ئىنجا دەستەكەى تر ھاتن ۋ لەپشت پىڭەمبەر ھەۋەو رىزبوون ۋ نوڭىزان لەپشت پىڭەمبەر ھەۋەو دابەست، پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) پىكاتىكى بەۋانىش تەۋاۋ كىرد، بەم رەنگە ئەۋانىش فاتىحەۋ سوورەتيان خوڭىندى لەگەل پىڭەمبەر دا چەمىنەۋەيان ئەنجام داۋ دوۋكورنوشيان لەگەل دا بردوئىتر پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) دانىشت بۇ تەحيات خوڭىندى ۋ تەحياتى خوڭىندى ۋ سلاۋى دايەۋە، ئەۋجا ھەرىكەى لەۋ دوۋ تاقمەيە ھەئسانەۋەو، ھەركەسەى سەرو پىكاتى تىر بەتەنيا بۇخۇى كىردو سلاۋى دايەۋە.

لەگىرانەۋەمەكى تىر ئەم فەرموۋدەيەدا ئىبنو عومەر (پەزىلەتلىك خەلىپە لى بى) فەرموۋى: پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) فەرموۋى: (ئەگەر دوزىم لەمە زۆرتىر بوون ترسىش زۆرتىر دەيى، جالەكاتى وادا چۆن چۆنى دەستى دا بۆتان نوڭىزە كانتان بىكەن، بەپىادەيى بوو، بەسۋارى بوو، بەھەر شىۋەيى بۆتان دەست دەدا نوڭىزى خۆتان بىكەن).

(بىروانە تاج/كوردى/۴۴۲/۱ ھەتا ۴۴۶ . ز-۱۵۲ ژ-۸۸۴ ھەتا ۸۸۸ . فىقھى ئاسان بەرگى/۱۱۰۲۵۲ . تاج/ك/۶/۶۶ فەرموۋەى ژمارە: ۵۴).

بوون كىردنەۋە:

۱-مەبەست لەنوڭىزى ترس نوڭىزىكى تايىبەتى نىيە، كەلەكاتى ترس دافەرزىي، ياسوننەت بى، مەبەست كىردى پىنج نوڭىزە فەرزەكەيە، كەلەكاتى شەرو شۆردا لەسەرىكەى لەۋچەند شىۋەيەى كەلەسونەتدا تۆمار كىراون بىكرىن. ئىبنو حەزم دەفەرموۋى: (لەگىرانەۋەى ساغ دا چۈرەدە شىۋەى نوڭىزى

ترس تۆمار گراون، که پیغهمبهر (دروودی خودی لیسر بئ) لهغهزاگانیدا کردوویانی) هندیکی تر دهفهرموون: (حهفده شیوه چهسپاوه).

۲-ئهم نوپژهی که لهم غهزایه دا لهسهر ئهم شیومیه پیغهمبهر (دروودی خودی لیسر بئ) بهجهماعهت کردی بۆهاورپییانی هندی فهرموویانه: نوپژهی عهصر بووه، هندیکی تر فهرموویانه: نوپژهی نیومرۆ بووه.

۳-نوپژهی ترس ئهگهر بهکۆمهلی بکری، بهسێ کهس کهمتر ناکری.

۴۹۷- عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنَا لَمَّا رَجَعْنَا مِنَ الْأَحْزَابِ (لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَيْتِي قَرِيبَةً). فَأَذْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا نُصَلِّي حَتَّى تَأْتِيَهَا وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ نُصَلِّي، لَمْ يَرُدِّ مِنَّا ذَلِكَ، فَذَكَرَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُعْتَفَ وَاحِدًا مِنْهُمْ (الحديث: ۹۴۶-أطرافه في: ۴۱۹). (۴۳۸)

ديسان ئیبنوعومهر (بزی خودیان لیسر بئ) فهرمووی: لهپژۆی غهزای خهندهقا، کهپیشی دهگوتری: غهزای ئهحزاب ناموسولمانهکان بهنانومییدی گهرانهوهو پیغهمبهر موسولمانهکانیش سهنگهرهکانیان چۆل کردو بهسهر بهرزای گهرانهوه بۆمالهوه، پیغهمبهر بهیارانی خۆی فهرموو: (خۆ دیتان ئهم جوولهکه نامهردانهی هۆزی نهوهی قورمیزه چی نامهردییهکیان لهگهل کردین و چۆن لهم کاته ناسکه دا دهستیان خسته ناودهستی دوژمنی سهرومال و ئایینی ئیهمهوهو پهیمانی نیوانی ئیهمهوخویان شکاند، کهواته: کهس نوپژهی عهصر نهکا ههتا نهچینه ناو بهنی قورهمیظه ونهدهین بهسهریاندا).

کهدهکهونه پێ بهرهوبهنی قورهمیظه، دهستهی لهیاران لهپێ نوپژهی عهصریان لی دهبی، دهن بهدوو دهستهوه، لایهکیان دهئین: ئیهمه نوپژ ناگهین تانهچینه نهوی، لاکهی تردهئین: ئیهمه نوپژهی خۆمان دهکهین، چونکه

مہبہ سستی پیغہ مہر (درویدی خودی لیسر ہر) لہو قسہ یہ نہ مہ نہ بوو، کہ لہری نویژ
نہ کہین تانہ گہینہ نہوی، بہ لکو مہبہ سستی نہوہ بوو کہدہ ست و برد کہین و زوو
برپوین بوسہریان، جاکاتی کہ نہ مہیان عہرزی پیغہ مہر کردسہ رزہ نشستی
کہ سیانی نہ کرد (تاج/۸/۲۲۱-ش)۔

پایانی

عہ سقہ لانی دمفہ رموی: باسہ گانی نویژی ترس شہش فہرموودہی بہر زہ وہ
بووی پھیوہ سستی واتیادا، دوانیان لہ پیشہ وہ دووبارہ بوونہ تہ وہ، پوختہ کہیان
چوار فہرموودہیہ، پیشہ وا موسلیمیش گیاروی یانہ تہ وہ، تہنیا فہرموودہ کہی
ٹیپو عہ باس نہبی، کہ لہ تہ جریدہ کہدا نییہ، لہ فتح دا ژمارہ کہی: ۹۴۴۔ ہہ روا
دمفہ رموی: شہش بیستراون (نہ ٹہر) صہ حابہ و تابیعینی واتیادا،
لہ تہ جریدہ کہدا دوانیان ہاتو وہ، کہ ژمارہ: ۹۶۷، ۹۶۶۔

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۹- نامہ ی ہہ ردوو جہ ژنہ کان (کتاب العیدین)

باسی یاری کردن لہ جہ ژندا بہ قہ لغان و نیژہ

۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ، تُغْتَابَانِ بَغَاءِ بُعَاثٍ، فَاضْطَجَعَ عَلَى الْفِرَاشِ وَحَوَّلَ
وَجْهَهُ، وَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ فَأَتَنَّهُنِي، وَقَالَ: مِزْمَارَةُ الشَّيْطَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: (دَغَهُمَا) فَلَمَّا غَفَلَ غَمَزَتْهُمَا
فَخَرَجَتَا. (الحديث: ۹۴۹-أطرافه في: ۳۵۳۰، ۲۹۰۷، ۹۸۷، ۹۵۲،
(۳۹۳۱). (۴۳۹)

عائیشہ (ہمزای خوی لن بن) فہرمووی: دوو کہ نیزہ کم لەلابوون، گۆرانیان دەگوت، بەسەر ھەرای رۆژەگەیی بوعاسدا، سروودیان دەگوت، کە کوشتاریکی زۆر لەو پۆژەدا لەپیش ھاتنی ئیسلام دا، لەنیوانی ئەوس و خەزرج دا، رووی دابوو، لەو کاتەدا پیغەمبەر (درووی خودی لەسەر بن) ھاتە ژورەو، تەشریفی چوولەسەر نوینەگەیی خۆی پالکەوت و رووی لەئیمە وەرچەر خان، پاش کەمئ ئەبوبەکر باوکیشم تەشریفی ھات، چاوی بەحالی کە کەوت، لەپیشا لەمنی خوری و پیاما ھەشاخا، ئەوجا فہرمووی: (بالۆرە شەیتان و لەخزمەت پیغەمبەری خوا دا؟ شتی واچۆن دەکەن؟).

پیغەمبەرش (درووی خودی لەسەر بن) رووی کردە ئەبوبەکر و فہرمووی: (ئەیی ئەبوبەکر! وازیان لی بینە، باسرو دەکەیان بلین، چونکە ئەمڕۆ جەژنی موسولمانانە). (تاج/١/٤٥٨/٢+١ ز-١٦٣ ژ-٩١٥).

عائیشە فہرمووی: جاکاتی ئەبوبەکر ناگای لەئیمە نەما، بەناماژە تیم گیانندن کەبرۆن، کەنیشکەکانیش روشتن.

پۆژی جەژنی رەمەزان، شتی بخوا، ئەوسا برۆا بۆنویژی جەژن

٩٩٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمْرَاتٍ. فِي رِوَايَةٍ عَنْهُ: وَيَأْكُلُهُنَّ وِثْرًا (الحديث: ٩٥٣). (٤٤٠)

ئەنەس (ہمزای خوی لن بن) فہرمووی: دەستوری پیغەمبەر (درووی خودی لەسەر بن) لەپۆژی جەژنی رەمەزاندا وابوو: ھەتا چەن دەنگی خورمای تاکی نەخواردایە نەدەچوو بۆ نوێژی جەژن. (تاج/١/٤٥٢/٤ ز-١٥٩ ژ-٩٠٠).

سوننه تی هه ردوو جه ژن بو موسولمانان

۵۰۰- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَالَ: (إِنَّ أَوَّلَ مَا نُبْدَأُ مِنْ يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ نَرْجِعَ فَتَنْحَرَ، فَمَنْ فَعَلَ فَقَدْ أَصَابَ سُنَّتَنَا). (الحديث: ۹۵۱-أطرافه في: ۹۵۵، ۹۶۵، ۹۶۸، ۹۷۶، ۹۸۳، ۵۵۴۵، ۵۵۵۶، ۵۵۵۷، ۵۵۶۰، ۵۵۶۳، ۶۶۷۳). (۴۱)

بهراء (رهزای خوی لی بن) فهرمووی: گویم لی بوو پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهه بن) وتاری دهههرموو، دهیغهرموو: (یهکهه بهرستشی ئیمه لهه رهژدهماندا نه وهیه که له پپیش دا نوپژی جه ژن بکههین، نه جا بگه ریینه وهه و قوربانای سه ره برپین، جاههه موسولمانی ناوا بکا، له پپیش دا نوپژی جه ژن بکا وهه و جا بگه ریته وهه و قوربانای سه ره برپی، نه وهه یاساو سوننه تی ئیمه ی پیکاوه). (ت/۷/۳۹/۴).

باسی شت خواردن له ره ژنی قورباندا

۵۰۱- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ خَطَبَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْأَضْحَى بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَكَسَكَ نُسُكَنَا فَقَدْ أَصَابَ النُّسُكَ، وَمَنْ نَسَكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَلَا نُسُكَ لَهُ). فَقَالَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نِيَارٍ، خَالَ الْبَرَاءِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنِّي نَسَكْتُ شَاتِي قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَعَرَفْتُ أَنَّ الْيَوْمَ يَوْمُ أَكْلِ وَشُرْبٍ، وَأَحْبَبْتُ أَنْ تَكُونَ شَاتِي أَوَّلَ مَا يُذْبَحُ فِي بَيْتِي، فَذَبَحْتُ شَاتِي وَتَغَدَّيْتُ قَبْلَ أَنْ آتِيَ الصَّلَاةَ، قَالَ: (شَاؤُكَ شَاءَ لَحْمٍ). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّ عِنْدَنَا عَنَاقًا لَنَا جَذْعَةً، هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ شَاتَيْنِ أَتَجْزِي عَنِّي؟ قَالَ: (نَعَمْ، وَلَكِنْ تَجْزِي عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ). (الحديث: ۹۵۵). (۴۲)

(۴۱) أخرجه مسلم في الذبائح (عینی/۲/۲۷۲/۶) - المترجم.

(۴۲) وافقه مسلم على تخريجه. انظر صحيح مسلم بشرح النووي ج/۱۳ ص ۱۱۲ وما

بعدها: (فتح/۲/۵۵۲-خاتمة) - المترجم.

بهرائی کوپی عازب (رمزی خوبان لک بے) فہرمووی: لہرپڑی جہڑنی قورباندا لہپاش کردنی نوپڑی جہڑن پیغہمبہری خودا (درووی خودی لکسر بے) وتاریکی فہرموو: تایدا فہرمووی: (کھسی وھک ئیمہ ئم نوپڑہ بکا،ئہوجا وھک ئیمہ قوربانی بکا، ئہوہ یاسای قوربانی کردنی پیکاوہ، بہلام کھسی لہپیش نوپڑی جہڑندا قوربانی سہربری،ئہوہ بری قوربانی ناکہوئی، چونکہ لہپیش نوپڑہوہ بووہ)۔

ئہبو بوردهی خالم فہرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا ! دسا من قورباننیہکھم لہپیش کردنی نوپڑی جہڑندا سہربری، چونکہ وامزانی کھنہمرپو جہڑنہو رپڑی شت خواردن و شت خواردنہوہیہ، وھپیم خوش بوو کھیکھم شت کھلہمالہکھما سہربری،ئہو قورباننیہبی، لہبہر ئہوہ ئازہلئیکی وردہم سہربری و کردم بہقوربانی، وھپیش ئہوہی کھپیم بو نوپڑی جہڑن قاوہلتی بہیانیم کردوہ. پیغہمبہر (درووی خودی لکسر بے) پیی فہرموو: (ئہوہ بری قوربانی ناکہوئی، دادہنری بہکوشتیہکی ئاسایی) خالیشم عہرزی کرد: باشہ ئہی پیغہمبہری خودا! گیسکے مییہکمان ہہیہ، لہباری دلی من دا لہدووہزنی سہرہ باشترہ، ئہگہر ئہو گیسکے مییہ بکھم بہقوربانی بری قوربانی دہکھوئی یانا؟ فہرمووی: (بہلئ بری قوربانی دہکھوئی، بہلام بہس بۆتو بری دہکھوئی، بۆکھسی تر شتی و نابی، کردنی گیسک بہقوربانی تایبہتمہندہ بہتۆوہ). (ت/٧/٣٩/٤).

رافہ و شیکردنہوہ:

(شات) واتہ: مہریابزن، واتہ: ئازہلی وردہ، چونکہ ئازہل ناوہ بۆچار شت، وھک لہئہحمہدیدا ئامازہ دہکا کہ (ئہنعام)-واتہ: ئازہل- ناوی بزن و مہور و ووشترو گایہ.

چوون بو نوپژگا که به بی دوانگه

۵۰۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةَ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ، وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ، فَيَعْظُمُهُمْ وَيُوصِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ: فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْثًا قَطْعَهُ، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ.

قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَمَّ يَزَلِ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ (وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ) فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ، فَلَمَّا أَتَيْنَا الْمُصَلَّى إِذَا مِنْبَرٌ بَنَاهُ كَثِيرُ بْنُ الصَّلْتِ، فَإِذَا مَرْوَانُ يُرِيدُ أَنْ يَرْتَقِيَهُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَجَبَدْتُ بِثَوْبِهِ، فَجَبَدَنِي، فَارْتَفَعَ فَخَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ لَهُ: غَيْرْتُمْ وَاللَّهِ. فَقَالَ: أَبَا سَعِيدٍ قَدْ ذَهَبَ مَا تَعْلَمُ، فَقُلْتُ: مَا أَغْلَمُ وَاللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا لَا أَغْلَمُ. فَقَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَكُونُوا يَجْلِسُونَ لَنَا بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَجَعَلْتُهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ. (الحديث: ۹۵۶). (۴۴۳)

نه بوسه عیدی (همزی خوی لی بن) فهرمووی: دهستوری پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) وابوو: له رپوژی جهژنی رهمه زان و رپوژی جهژنی قورباندا، بو نوپژی جهژن دهرپویش بونوپژگا که، که جیگه یی بوو له ناو شاری مه دینه دا، له دهرگای مزگه وته که ی پیغه مبه روه هه زار گهژی دوور بوو، یه که م شت که دهستی پی دهرکرد نوپژی جهژن بوو، که له نوپژمه که دهبوو هه ل دهستایه سهرپی و رووی ده کرده خه لکه که، خه لکه که ییش ههر که سه یان له جیگه ی خو یاندا، له ناو ریزه که یاندا به رامبه ر پیغه مبه ر داد نه یشتن، نه و جا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) وتاری نوپژی جهژنی ده خویند: ناموژگاری دهرکردن، په ندی دادهدان، راسپی ری خیری دهرکردن، فهرمانی پییان دهرکرد به چاکه، نه هی لی دهرکردن له خراپه، لهسهر ده می پیغه مبه ردا له نوپژگا که دوانگه نه بوو.

ئەوجا ئەگەر بىويستايە پەلى پېشمەرگە بېرىۋېتىپ سەربازى،
جىيە دەكردنەۋە دىيارى دەكردن، يائەگەر سەبارت بەبابەت فەرمانىكى
ھەبوايە دەيفەرموو، لەپاشا لەنويژگاگەۋە دەگەرايەۋە بۇ مەدىنە.

ئەبو سەئىد فەرموۋى: ئىتر موسولمانان لەجەژنانا لەسەر ئەم دەستورە
بەردەوام بوون، ھەتا لەو سەردەمەدا كەمەروان فەرمانرەۋاى مەدىنەبوو،
لەجەژنى قوربانا بوو يالەجەژنى رەمەزانا، لەگەل مەروانا دەرچوۋىن بۇ
نويژى جەژن لەنويژگاگە، كەگەشتىنە نويژگاگە تەماشام كرد والەۋى
مىنبەرى دروست كراۋە، كەسىرى كوپى صەلت دروستى كردبوو، مەروانىش
ويستى يەكسەر لەپېش كەردنى نويژى جەژندا ھەل بكويتتە سەرى و دەست
بكا بەوتار خويىندەۋە ! .

منىش لەبەر ئەۋەى ھەتا ئەۋكاتە شتى وام نەدىبوو: كەوتار لەپېش
نويژدا بخويىنرېتەۋە، جەلەكەيم گرت، كەسەر نەكەۋى بۇوتار تانويژەكەنەكا،
بەلام خۇى لەدەستەم راپسكان و سەرگەۋتە سەردوانگەكەۋە لەپېش نويژەكەدا
وتارەكەى خويىندەۋە.

منىش پېم گوت: بەخۇا سونەتى پېغەمبەر و جېنشېنە باشەكانى
پېغەمبەرتان سەبارت بەم بابەتە گۆرپو، ئەۋەتا پاش و پېشى تىادا دەكەن،
ئەۋەى جەقى پېشخستە، پاشى دەخەن، ھەروا بەپېچەۋانە یشەۋە! ئەۋىش
گوتى: ئەى ئەبو سەئىد! ئەۋەى تۆ دەيزانى بەسەر چوۋە؟ منىش گوتەم
بەخۇا ئەۋەى كەمن دەيزانم سەبارت بەم بابەتە، كەسونەتى پېغەمبەرە
(درودى خوداى لەسەر بى) گەلى لەمە باشتە كەئىۋە دەيكەن، من ناگام لەشتى وانىيە،
مەروانىش گوتى: ئاخىر خەلكەكە ۋەك جاران نەماون، ھەركە نويژەكەيان
كرد دەرۋ، لەپاش نويژ دانانىش كە گوتى لەۋتارى ئىمەبگرن، منىش
وتارەكەم خستە پېش نويژەكەۋە ھەتا ناچاربىن كەگوتى لى بگرن.

راقه و پونکردنه وه:

له پیرسته که ی بۆ سوورده ته کانی قورئانی پیرۆزم دانا بوو، که زور به ی له بهرگی حه وته می تاج دابه خشه وه بووه، ئەم دووشیعره ی لئ کرتا بوو، که جیگه ی خۆیه تی به بۆنه ی ئەم فهرموده یه وه بیان نووسین، جارئ له به غدا، له خزمه تی جه نابی مامۆستا مه لاهه بدولکه ریمی بیارده دا بووم، مامۆستا باسی ئەوه ی کرد که ئەم پرۆ ئیسلام هه ر ناوی ماوه، هه ناوی نه ماوه. منیش ئەم دووشیعره م بۆخوینده وه، زۆری به لاهه په سه ند بوو:

شورا به زخورف روو که ش کراوه
داخم له ناومان به س ناوی ماوه
زورش ت له م دینه له کار خراوه
وه ک گورگان خوار دوو قولاخی ماوه

**چوون بۆ نوێژی جه ژن به پئی یابه سواری، وتار له پیش نوێژه که دایه،
بانگ و قامه ت نا کرین بۆ نوێژی جه ژن**

٥٠٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا: لَمْ يَكُنْ يُؤْذَنُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى (الحديث: ٩٦٠).

عهبدللا ی کوری عه باس و جابری کوری عهبدللا (پێزی خودبهان لێ بێ) فهرموویان: نه له پرۆژی جه ژنی ره مه زاناو نه له پرۆژی جه ژنی قوربانا، بۆ نوێژی جه ژن بانگ نه دمه درا.

٥٠٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - فَكُلُّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ قَبْلَ الْخُطْبَةِ. (الحديث: ٩٦٢). (٤٤٤)

ئىبنو عبەباس (پرمزى خويان لى بى) فەرموۋى: لەخزمەت پىغەمبەر خۇيدا (دروودى خودى لەسەر بى) لەخزمەت ئەبووبەكردو عومەرو عوسماندا (پرمزى خوديان لى بى) ئامادەى نوپۇزى جەژن بووم، ھەموويان لەپېش خوتبەو نوپۇزى جەژنيان دەکرد .

گەورەيى خىرى كردهوى چاكە لەچوار پۇژەى جەژنى قوربانا

۵۰۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَا الْعَمَلُ فِي أَيَّامٍ أَفْضَلَ مِنْهَا فِي هَذِهِ) قَالُوا: وَلَا الْجِهَادُ؟ قَالَ: وَلَا الْجِهَادُ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ يُخَاطِرُ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ بِشَيْءٍ. (الحديث: ۹۶۹). (۴۴۵)

ئىبنو عبەباس (پرمزى خويان لى بى) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) فەرموۋى: (ھىچ رۇژانى نىيە كەوھك ئەم دە رۇژەى يەكەمى مانگى قوربانە كردهوى باشيان تيا خۇشەويست و پەسەند بى، لەلای خودای گەورە). گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خودا! ھەتا خەبات و تىكۆشانىش لەپىگەى خودادا ھاوتای كردهوى باشى ناو ئەم دەپۇژانە ناكات؟ فەرموى: (بەلى ھەتا خەبات و غەزائش لەپىگەى خودادا، لەپۇژەكانى ترى سالد، خىرو پاداشتى كردهوى چاكى ئەم دەپۇژەى نىيە، مەگەر كەسى كەبەسەرو مالىوھە بپوات بۇ غەزا، وەھىچيان نەھىننیتە دواو). (ت/۱/۱۳۳/۲ = ز-۶۴ ژ-۱۴۳۵).

۵۰۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ التَّلْبِيَةِ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَضَعُونَ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: (كَانَ يُلِي الْمَلْبِي لَا يَنْكُرُ عَلَيْهِ، وَيَكْبُرُ الْمَكْبُرُ فَلَا يُنْكِرُ عَلَيْهِ). (الحديث: ۹۷۰ طرفه في: ۱۶۵۹). (۴۴۶)

موحەمەدى كورپى ئەبو بەكرى ئەل-سەققەفى (پرمزى خوي لى بى) فەرموۋى: لەخزمەتى ئەنەسى كورپى مالىكا بووين، خەريك بووين لەميناوھ دەچوين بۇ

عمرهفات، عهزیم کرد: کاتی که ئیوه له خزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودی لهسهر بێ) بوون لهم رۆژانی مینایه دا چۆنتان دهکرد؟ فهرمووی: ههبوو تهلبییهی دهکردو کهس لێی نهدهگرت، ههیشبوو (الله اکبری) دهکردو کهس لێی نهدهگرت.

قوربانی کردن له رۆژی جهژندا

۵۰۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): (أَنَّ النَّبِيَّ (دروودی خودی لهسهر بێ) كَانَ يَنْحَرُ أَوْ يَذْبَحُ بِالْأَصْلَى). (الحديث: ۹۸۲) أطرافه في: ۱۷۱۰، ۱۷۱۱، ۵۵۵۱، ۵۵۵۲. (۴۴۷).

ئیبنو عومهر (همزی خوی لێ بێ) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) له رۆژی جهژنی قورباندا، له پاش کردنی نوێژی جهژن، ههر له نوێژگا که، قوربانی، سهردهبیری، چ و شتر بواپی، وه چ ئازدهلی تر.

ریگۆرکی له کاتی که رانهوه له نوێژی جهژن

۵۰۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ عِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ. (الحديث: ۹۸۶).

جابیر (همزی خوی لێ بێ) فهرمووی: له رۆژی جهژندا، دهستوری پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بێ) وا بوو: که دهردهچوو بۆ نوێژگا که بۆ نوێژی جهژن، له ریگهیه که وه دهرۆی، که دههیش گهرایه وه، له ریگهیه کی تره وه دهگهرایه وه (ت/ ۴۵۱/۱ ز- ۱۵۹ ز- ۸۹۹).

کهسی نوێژی جهژنی چوو دوورکات نوێژ دهکا

۵۰۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا جَارِيتَانِ، فِي آيَامٍ مِنِّي، تَذْفَنَانِ وَتَضْرِبَانِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مُتَعَشٍ بِثَوْبِهِ، فَأَتَتْهُمَا أَبُو بَكْرٍ، فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ: (دَعُوهُمَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَإِنَّهَا أَيَّامٌ عِيدٍ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ أَيَّامُ مِنِّي). (الحديث: ۹۸۷). (۴۴۸)

بروانه ژماره: ۴۹۸. وَقَالَتْ: عَائِشَةُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتُرْنِي، وَأَنَا أُنْظَرُ إِلَى الْحَبَشَةِ، وَهُمْ يَلْعُبُونَ فِي الْمَسْجِدِ، فَرَجَرَهُمْ عُمَرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (دَعُوهُمْ، أَمَّا بَنِي أَرْفَدَةَ).

ديسان عائیشه (مژدای خوی لب بئ) فهرمووی: کات رۆژی جهژن بوو، حه به شیه کان به قه لځان و نیزه یاری یان دهکرد، جایاخۆم داوام له پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسهر بئ) کرد، یاخود خوی فهرمووی: حه زده که ی ته ماشا بکه ی؟ منیش گوتم: به ئی، جامنی له پستی خۆیه وه وهستان و جه ناگه م نایه سه رشان ی و روومه تم نابهر وومه تیه وه، نه و جا پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسهر بئ) فهرمووی: ئه ی نه وه ی ئه رفیده! خه ریکی یاری خۆتان بن، ئیتیر منیش دهستم کرد به ته ماشا کردن تاخۆم تاقه تم نه ما، پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسهر بئ) فهرمووی: (ئیتیر به سه) گوتم: به ئی.

فهرمووی: ده برۆ. له گێران هوه یه کا: جار یکیان رۆژی جهژن بوو، حه به شیه کان هاتن بۆ مزگه وت دهستیان کرد به نیزه بازی، پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسهر بئ) بانگی کردم و سه رم له سه رشان ی دانا و دهستم کرد به ته ماشا کردنی یاری یه که یان تاخۆم وازم هیئا له ته ماشا کردنیان (تاج/ ۱/ ۶۰-ش/ن) بروانه ژماره: ۴۹۸، ۹۱۵.

پایانی

شیخی عه سقه لانی (مژدای خوی لب بئ) ده فهرمووی: (نامه ی هه ردوو جهژنه کان چل و پینچ فهرمووده ی به رزه و مبووی واتیادا، چواریان بئ رشتن، واته:

موعه لله قن، ئهوانی تریان هه موو په یوهستن، واته: مه و صوولن، بیست و شه شیان له پیشه وه دووباره بوونه ته وه، جایا له م باسه دا دووباره بوونه ته وه، یاله پیشتر، پوخته که یان ده کاته: (۴۵-۲۶-۱۹) فهرمووده ی بهرزه وه کراو.

پیشه و مسلم (پرمزای خوی لى بن) ئه م فهرموودانه ی هه موو گیراوه ته وه، بیجگه له م چهند فهرمووده یه:

۱- فهرمووده ی ژماره: (۴۹۹ ته جرید = ۹۵۳ فه ت ح).

۲- فهرمووده ی ژماره: (۹۶۶ فه ت ح) له ته جریده که دا نییه، چونکه په یوه ندی به دا ستانی که وه هه یه که له نیوانی ئیبنو عومه رو حه جاج دا رووی دا وه،

۳- ژماره: (۵۰۵ ته جرید = ۹۶۹ فه ت ح).

۴- ژماره: (۵۰۷ ته جرید = ۹۸۲ فه ت ح).

۵- ژماره: (۵۰۸ ته جرید = ۹۸۶ فه ت ح).

۶- ئه وه ی که بوخاری، له سه ره تای بابی (إذا فاتهُ العید یصلی رکعتین) دا دم فهرمووی: لِقَوْمِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا عِيدُنَا أَهْلَ الْإِسْلَام). ئه گهر مه به ست له م ته علیه ئه وه حه دیسه بی که عقبه ی کوری عامیر گیراویه ته وه، که له (السنن) دا گیراوه ته وه، ئه وه ئه مه له موسلیم دا نییه، وه ژماره ی فهرمووده بی رشته کانیش له چواره وه ده بن به پینج.

بیست و سئ بیستراو (ئه سه ر) ی سه حابه و تابیعینیشی واتیادا، هه موویان بیرستن، ته نیا ژماره: (۵۰۴ ته جرید = ۹۶۲ فه ت ح) نه بی.

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۰- نامه‌ی نویژی وهتر (کتاب الوتر)

باسه‌کانی وهتر

۵۱۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (درودی خودای لسه بئ) (صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً، تُؤْتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى). (الحديث: ۴۴۹). (۹۹۰).

ئیبنو عومهر (همزای خودایان لسه بئ) فهرمووی: پیاوی له پیغه‌مبه‌ری پرسى: شهو نویژچونه؟ پیغه‌مبه‌ر (درودی خودای لسه بئ) فهرمووی: (شهونویژ دوورکات دوورکاته، که‌قرسى هه‌لهاتنى به‌یانت هه‌بوو، تاقه‌یه‌ک رکات بکه، نه‌وه‌ده‌بى به‌وه‌ترى نه‌ونویژانه‌ی که‌کردووتن). (ت/۱/۴۹۷، ۳۱۲ ز ۱۸-ژ ۹۷۹ = ش/د/ت/ن).

۵۱۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، كَانَتْ تِلْكَ صَلَاتِهِ، تَغْنِي بِاللَّيْلِ فَيَسْجُدُ السَّجْدَةَ مِنْ ذَلِكَ قَدْرَ مَا يَقْرَأُ أَحَدُكُمْ خَمْسِينَ آيَةً، قَبْلَ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ وَيَرْكُعَ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَضْطَجِعُ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ حَتَّى يَأْتِيَهُ الْمُؤَذِّنُ لِلصَّلَاةِ. (الحديث: ۴۵۰). (۹۹۴).

عائیشه (همزای خواى لسه بئ) فهرمووی: شهونویژی پیغه‌مبه‌ر (درودی خودای لسه بئ) بریتى بوو له‌یازده رکات، مه‌پرسه له‌جوانی و دریژی یان، ته‌نانه‌ت له‌ناو کړنوش دا نه‌وه‌نده ده‌مایه‌وه و سه‌رى هه‌ل نه‌ده‌به‌رى و نزاى ده‌خویند ، که‌یه‌کى له‌نیوه‌په‌نجائیه‌ت بخوینى ، کاتى به‌یانی ده‌دا دوورکات نویژی سونه‌تى پيشنوژی به‌یانی ده‌کرد، نه‌و‌جاله‌سه‌ر لای راستی راده‌کشا ، چاوهر‌وانی نه‌وه‌ی

(۴۴۹) وافقه مسلم على تخريجه (فتح/۲/۵۷۰-خاتمة ، عینی ۲/۲۷/۳۲) المترجم = ۱۷۴۵، ۱۷۴۶.

(۴۵۰) وافقه مسلم على تخريجه (فتح/۲/۵۷۰-خاتمة، عینی ۷/۸/۳۹)- المترجم.

باسی کاته کانی کردنی وه تر

با وهتر بکابه دواترین نویژی شه‌وی

(٤٥٢) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: صلاة الليل مثنى مثنى رقم: ١٧٥٢ = ٧٤٩.

وہتر کردن بہ سواری و لاخ

۵۱۴- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (درودى خودى لى با) كَانَ يُوتِرُ عَلَى الْبَعِيرِ. (الحديث: ۹۹۹- أطرافه فى: ۱۱۰۵، ۱۰۹۸، ۱۰۹۶، ۱۰۹۵، ۱۰۰۰). (۴۵۳)

ديسان نيبنو عومهر (همزى خوديان لى با) فھر مووى: لھ سھ فھر دا پيغھ مېھر (درودى خودى لى با) نوپژى سونھتو نوپژى ومترى به سواری و شترو ولاخ دھ کرد. (پروانہ باسى پھ نجاو جوار تاج/۱).

خويندنى قونووت لھ بهرو دواى روکووع

۵۱۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سُئِلَ: أَقَتَّ النَّبِيُّ (درودى خودى لى با) فِي الصُّبْحِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقِيلَ لَهُ: أَوْقَتَّ قَبْلَ الرُّكُوعِ؟ قَالَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ يَسِيرًا. (الحديث: ۱۰۰۱- أطرافه فى: ۱۰۰۲، ۲۸۱۴، ۲۸۰۱، ۱۰۰۳، ۱۳۰۰، ۳۰۶۴، ۳۱۷۰، ۴۰۸۸، ۴۰۸۹، ۴۰۹۵، ۴۰۹۴، ۴۰۹۲، ۴۰۹۱، ۴۰۹۰، ۷۳۴۱، ۶۳۹۴، ۴۰۹۶). (۴۵۴)

پرسيار کرا لھ نه نه س (همزى خوى لى با) نايبا پيغھ مېھر (درودى خودى لى با) لھ نوپژى به يانيدا قونووتى دھ خویند؟ فھر مووى: به لى . عھر زى کرا: نايبا لھ پيش رکوعدا قونووتى دھ خویند؟ فھر مووى: لھ پاش رکوع بو ماوهى چھن روژى (ت/۲۸۷/۱).

۵۱۵/ب- عَنْ عَاصِمٍ قَالَ سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ عَنِ الْقُنُوتِ فَقَالَ: قَدْ كَانَ الْقُنُوتُ قُلْتُ. قَبْلَ الرُّكُوعِ أَوْ بَعْدَهُ؟ قَالَ قَبْلَهُ. قَالَ: فَإِنْ فَلَانَا أَخْبَرَنِي عَنْكَ أَنَّكَ قُلْتَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ؟ فَقَالَ: كَذَبَ إِئِمَّا قَتَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ

(۴۵۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي صَلَاةِ الْمَسَافِرِينَ وَقَصَرَهَا بِأَبٍ: جَوَازُ صَلَاةِ النَّافِلَةِ عَلَى الدَّائِمَةِ رَقْم: ۷۰۰ = ۱۶۰۹-۱۶۱۳.

(۴۵۴) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ، بِأَبٍ: اسْتِحْبَابُ الْقُنُوتِ فِي جَمِيعِ الصَّلَاةِ رَقْم: ۷۷۷=۵۴۴.

الرُّكُوعَ شَهْرًا، أَرَاهُ كَانَ بَعَثَ قَوْمًا يَقَالُ لَهُمُ الْقُرَاءُ زُهَاءَ سَبْعِينَ رَجُلًا إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ دُونَ أَوْلَئِكَ وَكَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ، فَقَتَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَيْهِمْ. ب (الحديث: ١٠٠٢). (٤٥٥)

عاصيم فہرمووی: لہ بارہی قنوتوہوہ، بۆخۆم پرسیارم لہ ئہنہسی کوری مالیک کرد، فہرمووی: قنوت لہسہردہمی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) ہہبوو، گوتم: لہپیش چہمینہوہدا یالہپاش چہمینہوہ دا، فہرمووی: لہپیش چہمینہوہوہ. عہرزیم کرد: خۆفیسارہکەس دەلی، تو فہرمووتہ لہپاش چہمینہوہوہ؟ فہرمووی: درۆ دەکا شتہ کە بەہہلہ تیگہ یشتوہ.

ئہنہس (ہمزی خوی لہ بہن) فہرمووی: وادەزانم: جاری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) کۆمہئیکی نارد بۆناوہۆزی لہاوبہش پەیداگہران، لہسہر داوای خۆیان، کەیارمەتی یان بدمن، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) حەفتا پیاوی قورئان خوینی بەکۆمەکی بۆیان نارد، کەئەوساش لہکاتی ژیاانی خۆیانداپییان دەگوتن قورئان خۆینہکان و ناویان بەقورئان خۆینہکان دەرکردبوو، ئہمانہ کاریان ئہوہ بوو بہرۆژ دارو چیلکەیان دہکردو بہکۆل کۆیان دہکردہوہو، بہشہو ہەر شہونویژیان دہکرد، جاپیکہوہ دہکەونہ ریو دەرۆن تادہگەنہبیری مەعونہ، لہوی پەیمانہکە پیغہمبہر دہشکینن و بہنامہردانہ ہەر حەفتایان دہکوژن، تەنیا یەک پیاویان نەبی.

ئیتیر کاتی ئہم ہەواڵہ دلتەزینہ گەیشتہوہ بہپیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) تاماودی مانگی لہنویژی بہیانیدا، لہپاش راست بوونہوہ لہچہمینہوہ، نزای قونووتی دہخویندو نہفرین و دوای شہری لہم خیلہ عہرہبانہ دہکرد:

له خَيْلٍ بهنی رِیعل و خَيْلٍ بهنی زهکوان و خَيْلٍ بهنی عوصه ییه. (بروانه تاج بهرگی هه شته م، لاپهره / ۲۵۴ ز- ۱۰۲ ژ- ۴۶۴۴ فهرمووده ی ژماره یه ک).
 ۵۱۵/ج- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَتَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَى رِغْلِ وَذُكْوَانَ. (الحديث: ۱۰۰۳).

له گیرانه وه یه کی تر دا، دیسان له نه نه سه وه (همزی خوی لئ بهن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بهن) تاماوه ی مانگیکی ته واو، قونوتی خویند، نزای شه ری له خیل به ره بابی ریعل و خیل به ره بابی زهکوان ده کرد.
 ۵۱۵/د- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ الْقُنُوتُ فِي الْمَغْرِبِ وَالْفَجْرِ. (الحديث: ۱۰۰۴).

دیسان له نه نه سه وه (همزی خوی لئ بهن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بهن) زور جار له نویژی شیوان و نویژی به یانیاندا قونوتی ده خویند.

راه و پوون کردنه وه:

بیژهی (قنوت) که وشه یه کی عه ره بییه به ده مه به ست زیاتر هاتوو، به مه عنا:

- ۱- دوعا و نزا.
- ۲- ملکه چی و خشوع
- ۳- په رستی و عیبادت.
- ۴- تاعمت و فه رماندا ری.
- ۵- جی به جی کردنی فه رمانداری.
- ۶- پیلینان له به ندایه تی خودا.
- ۷- خاموشی و بی دهنگی.
- ۸- نویژ.
- ۹- وه ستان له ناو نویژدا.
- ۱۰- بهر دهوامی له سه ر فه رمانداری.

پایانی

عہ سقہ لانی (رمزی خوی لیس بر) دمفہ رموی: (باسہ گانی ومتر پازده فہرموودہی بہرزی
لہخو گرتووه، تہنیا یہکیکیان بی رشتہیہ، واتا: موعہللہقہ، ہشت فہرموودمیان
دووبارمن جا یالہخویانا دووبارہ کراونہتہوہ یا لہپیشتہ، پوختہکیان حہوت
فہرموودمیہ پیٹہوہا موسلمیش وک پیٹہوہا بوخاری ٹہم فہرموودانہی ہہموو
گیراومتہوہ سی بیستراو (اثر) ی پھیوستیشی لہخو گرتووه).

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۱- نویژہ بارانہ (صلاة الاستسقاء)

۵۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)
قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْتَسْقِي، وَحَوْلَ رِذَاءَةٍ. (الحديث:
۱۰۰۵- اطرافہ فی ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۶۳۳۴). (۴۵۶)

عَنْ عَمِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى
فَاسْتَسْقَى فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَقَلْبَ رِذَاءَةٍ وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۱۲).

پوختہی ٹہم دووگیرانہومیہ ٹہمہیہ:

عہببادی کوری تہمیم لہمامہیہوہ کہعہبدلای کوری زہیدہ (رمزی خودہیان لیس بر)
فہرمووی: ٹہو رۆژہ کہپیٹہمبہر (دروودی خودی لیس بر) دمرچوو بۆنویژگاگہ، بۆنویژہ
بارانہ، بۆخۆم دیتم: لہکاتی وتار خویندنہوہکہیدا، کہدہستی کرد بہنزا
کردن، پشتی کردہ خہلکہکہو، پرووی کردہ پرووگہو، دہستی کرد بہپارانہوہو
نزا کردن، لہپاشا پۆشاکہکہی ہہلسورانہ، واتہ: راستو چہپی کرد، ٹہوجا
دوو رکات نویژی نویژہ بارانہی بہجہماعہت بۆ کردین، قوورٹانی بہدہنگی
بہرز لہناویا خویند (تاج/۱/۴۷۳/۳ ز-۱۷۳ ژ-۹۳۷ ش/د/ت/ن).

۵۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ أَنْجِ عِيَّاشَ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ اللَّهُمَّ أَنْجِ سَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، اللَّهُمَّ أَنْجِ الْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا سِنِينَ كَسَنِي يُونُسَ). وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (غَفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ). (الحديث: ۱۰۰۶).

ئەبوو ھورەیرە (رەزای خوی لى بى) ھەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەنویژی بەیانیدا، لەپرکاتی دووھەدا، لەپاش (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْد) ھو، کەسەری لەچەمینەو بەرز دەکردەو، دەیفەرموو: (خودایە! عەییاشی کورێ ئەبو رەبیعەو سەلەمەى کورێ ھیشامو، ولیدی کورێ ولیدو ھەموو موسولمانە لایە بوونەکان رزگار بکە، لەدەستی دیلى بى پرواکان. خودایە! لەھۆزى مۇھەر ھەلپىچى و تەنگیان پى ھەلچنىو، لایان لى بىرپتەو، تووشى قاتو قریبەکی وایان بکەى، وەك ھەوت سألەگرانىیەکەى سەردەمى یوسف پیغەمبەر، خودایە! نەفرمت بکە لەھۆزى لەحیانو، لەھۆزى ریعلو لەھۆزى زەکوان و لەھۆزى عوصەییە، کەلەخوداو پیغەمبەری خودا یاخی بوون).

وەپیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دەشى ھەرموو: (ھۆزى غیفار خوا چاوپۆشییان لى بکا، ھۆزى ئەسلەمیش خوا سەلامەتیان بکا). (ت/۲۸۸/۴-ش/د+ت/۵/۲۴۰/۲-ز-۶۷-ژ-۳۵۴۴).

راقەو روونکردنەو:

لەم ھەرمووودەییەو روون دەبێتەو، کەنزا لە ناوی نزا بۆکراو، وەردەگیرى، چونکە غیفار بەمەعنا چاولى پۆشین و لیخوش بوونە، ئەسلەمیش بەمەعنا سەلامەتى و بى وەیی یە. نموونەى ئەمە لەکوردیدا ئاوەیا: (سەربەستا! یاخوا سەربەست بى! نەوورۆ! یاخوا ھەموو رۆژیکت ھەرنەوورۆزى، جیژنى! یاخوا ھەر لەجەژنابى).

۵۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِذْبَارًا قَالَ: (اللَّهُمَّ سَبْعَ كَسْبَعِ يُوسُفَ) فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ، حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ وَالْجِيفَ وَيَنْظُرُ أَحَدُهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى الدُّخَانَ مِنَ الْجُوعِ.

فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصَلَةِ الرَّجِمِ، وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ- إِلَى قَوْلِهِ إِنَّكُمْ-عَائِدُونَ. يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى)

إِنَّا مُنْتَقِمُونَ فَالْبَطْشَةُ يَوْمَ بَذْرِ، وَقَدْ مَضَتْ الدُّخَانُ، وَالْبَطْشَةُ، وَاللِّزَامُ، وَآيَةُ الرُّومِ. (الحديث: ۱۰۰۷-أطرفه في: ۴۸۲۱، ۴۸۲۰، ۴۸۰۹، ۴۷۷۴، ۴۷۶۷، ۴۶۹۳، ۱۰۲۰، ۴۸۲۵، ۴۸۲۴، ۴۸۲۳، ۴۸۲۲). (۴۵۷)

عبداللہ بن مسعود (رضی اللہ عنہ) فرمایا: پیغمبر (درودی خودی لسمہ بن) کاتی پروانی کہ خہ لکی مہککہ ملنادن و درہنگ نیسلام دہبن نزای شہری لی کردن و فہرمووی: (خودایہ! تۆلہ جیاتی من جاری نہم لہ خودا یاخیانہ بکہ، بہ حہوت سال قاتو قری یاریدہم بدہ بہ سہریانا، کہ وہک حہوت سائلہ گرانہ یہ کہی کاتی یوسف پیغمبر و ابن!).

نیر تووشی قاتو قریہ کی وہابون ہہرمہ پرسہ، قری خستہ ہہموو شتیکیان، تہنانت لہ برسانا کہول و پیستہ و مردارو کہ لاکی گہنیویان دہخوارد. وہلہ بہر بی ہیژی و برسیتی، مروفہ جاوی ریشکہ و پیشکہی دہکرد، بہرہنگیکی واکہ تہ ماشای ناسمانی دہکرد، لہ برسانا ناسمان لہ بہر جاوی تہمو دوو کہ لی دہکرد.

ہہتا نہبوو سوفیان ہاتہ لای پیغمبر (درودی خودی لسمہ بن) گووتی: نہی مو حہمہد! خوتو لای خوئی فہرمان بہ فہرمان بہری خودا دہکہی و، ہہروا

به خرم دوستی، که چی به پیچه وانه وده وابه هوئی نرای شهری تووه، زور کهس له هوژی تو وا له برسانا فه وتاون، دهی ئه مهت له چی و ئه مهت له چی، که واته تازوو به بیان بپارێروه که خودا بارانیان بو ببارینی.

جا خودای گه وره ئه مه ئایه تهی ناره خواره وه: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ) هه تا (عَائِدُونَ يَوْمَ نَبُشُ الْبَاطِشَةَ الْكُبْرَى).

ئیبینو مه سعود (رمزی خوی لی هه) فه رمووی: مه به ست له (الْبَاطِشَةُ الْكُبْرَى) له مه ئایه ته دا، که خودا هه ره شهی پی ده کات، نه وه هه ئه مه ته گه وره به بوو، که له ره ژۆی غه زای به دردا پرووی دا، که خودا زه به رو زهنگیکی وای نواندو، گورزیکی جهرگپری وای وه شانده له بی پر وایان، پی ته مهی خوار بوون. دیاره که نه له بطشه و هه ئه مه ته گه وره که پیش وه که مه سه لهی دو خان و ته مه دوو که له که مه سه لهی (اللزّام) که له مه ئایه ته دا ئامازهی بو کراوه، که ده فه رمووی: (فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَّامًا) (الفرقان: ٧٧) هه روا داستانی شهری روم و فوورس، نه مانه که له چهند ئایه تیکا ئامازهیان بو کراوه، هه موویان له مه وه پیش پروویان داوه. (تاج/٦/٢٤٨/٤).

له کاتی ره شه سال و بی بارانیدا مه ردوم داوای پارانه وه له پیتشنویژ بو باران ده کهن

٥١٩- عَنْ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) حَدَّثَنَا سَالِمٌ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رُبَّمَا ذَكَرْتُ قَوْلَ الشَّاعِرِ؛ وَأَنَا أَلْظُرُّ إِلَى وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْتَسْقِي، فَمَا يَنْزِلُ حَتَّى يَجِيشَ كُلُّ مِيزَابٍ؛ وَهُوَ قَوْلُ أَبِي طَالِبٍ (الحدِيث: ١٠٠٩). (٤٥٨)

وابيض يستسقى الغمام بوجهه
ثمال اليتامى عصمة للارامل

عبداللای کوری عومهر (همزی خوبان لى بى) دمیغه رموو: زور جاران که ته ماشای پیغه مبهرم دهکرد، به تاییه تی له وگاتانه دا که داوای بارانی له خودا دهکردو، له کاتی بیبارانی دا بو باران له خودا دهپارایه وه، که هیشتا له مینبهره که دانه دبهزی، هه تا دایده کرده باران و هه موو پلووسکه کان ده خرؤشان و چؤراوگه هه ل دهستا عبداللای کوری عومهر دمیغه رموو: زور جاران که ته ماشای ئه م حاله م دهکرد، ئه م شیعره ی نه بوطالبی مامه ی پیغه مبهرم یاد ده که و ته وه، که پیشبینی ئه م حاله ی کردووه بو پیغه مبهرو، له ستایشی پیغه مبهردا فهرموویه تی:

به روه خساری نازدارس سپیکاری داوا ده که ن باران

په ناو پشته بؤمالی بن باب و بیوه کان

۵۲۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا قَحَطُوا اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بَنِيِّنَا فَتَسْقِينَا وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ كَيْنَا فَاسْقِنَا قَالَ فَيَسْقُونَ. (الحديث: ۱۰۱۰ - طرفه فی: ۳۷۱). (۴۵۹)

ئیمامی ئه نهس (همزی خوبان لى بى) ده فهرمووی: جاران که توشی بی بارانی ده بوون، عومهری کوری خه تاب (همزی خوی لى بى) به خاتری عهباسی کوری عهبدول موته لیب له خودا دهپارایه وه بو باران و دهیگووت: خودایه! ئیمه له مه و پیش له کاتی پیویستی باراندا، کاتی که پیغه مبهر خوی (درووی خودی له سر بى) له ژياندا بوو، نهوزاته مان دهکرد به دهستگرو تکاکار له لای تو، وه به خاتری نهوله تو دهپارایه وه، تویش خاتری نهوت دهگرتو، دههاتیت به هاوارمانه وه و بارانت بو دهبارانین، ئیستایش بیکه به خاتری عهباسی مامه ی پیغه مبهری خوشه ویستمان بارانمان بو بره خسینه! فهرمووی: ئیتر بارانیان بۆدهباری. (تاج ۱/۴۸۲/۱ ز- ۱۷۸ ژ- ۹۴۹ ج- ۴).

کردنی نویژه بارانه له مزگه و تیکا جومعه و جه ماعه تی تیا بکری

۵۲۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَذْكُرُ أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ بَابِ كَانَ وَجَاهَ الْبَيْتِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ، فَاسْتَقْبَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْمَوَاشِي، وَالنَّقَطَةُ السُّبُلُ، فَادْغُ اللَّهَ يَغْنَا. قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا). قَالَ أَنَسٌ: وَلَا وَاللَّهِ مَا نَرَى فِي السَّمَاءِ مِنْ سَحَابٍ، وَلَا قَرْعَةً، وَلَا شَيْئًا، وَمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ سَلْعٍ مِنْ بَيْتٍ وَلَا دَارٍ. قَالَ: فَطَلَعَتْ مِنْ وَرَائِهِ سَحَابَةٌ مِثْلُ الثُّرْسِ، فَلَمَّا تَوَسَّطَتِ السَّمَاءُ انْتَشَرَتْ ثُمَّ أَمْطَرَتْ. قَالَ: وَاللَّهِ مَا رَأَيْنَا الشَّمْسَ سِتًّا. ثُمَّ دَخَلَ رَجُلٌ مِنْ ذَلِكَ الْبَابِ فِي الْجُمُعَةِ الْمُقْبِلَةِ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ، فَاسْتَقْبَلَهُ قَائِمًا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْأُمُوالُ، وَالنَّقَطَةُ السُّبُلُ، فَادْغُ اللَّهَ يُنْسِكُهَا. قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ حَوِّلْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالْجِبَالِ وَالْأَجَامِ وَالظُّرَابِ وَالْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ). قَالَ فَأَنْقَطَتْ، وَخَرَجْنَا نَمْشِي فِي الشَّمْسِ. (الحديث: ۱۰۱۳). (۴۶۰)

ئهم فهرموودمیه له پېشه وه له ژماره (۴۹۱) دا به ته وای رابورد، لهه دووژماره دهه نهه چهنه خاله ره چاو دهمکری:

۱- سوننه ته له پېش دهست پی کردن به نزاو پارانه وه هه ردوو دهست به رزه وه بکری، هه روا له کاتی پارانه وه دیش دا.

۲- سه له کیویکی ناسراوه له مه دینه. پارانه وهی کو تایی فهرمووده که دیش واتای وایه: (ئهی خودایه! به دهه ورو بهرمانا بیبارینه، نه وهک به سهرمانا، خودایه! به سهه دهشتایی و سهه کیوویال و ناوشیوو دۆل و له وهرگاگانا بیبارینه)

۳- آكام: يال و گردو ته پۆلكه، جبال: چياوكيؤ، آجام: قهلا، دارستاني چروپر، ظراب: شاخ و يالى دريژكولهى نزم، اوديه: شيوو دۆل و لاپال، منابت الشجر: له و مرگا).

۴- له كۆتايى گيرانه وهى ئيردا نووسراوه: فهرمووى: ئيتىر له پاش پارانه وهى پيغه مبهى (درودى خوداى له سهر بى) بارانه كه له سهر مه دينه خۆشى كرده وه، له پاش ته و ابوونى نوپژى ههينى كه له مزگهوت دمرچووين و گهراينه وه خۆرته و بوو. وهك له عومر متولقارى و فهتحو شهرحه كان و مرده گيريت: ئهم خالانه لهم فهرموودهيه دا رهچاو دهكرين:

له ناو ووتارى ههينى دا قسه كردن به پي پيويست دروسته، ووتاره كه له سهر پي دهرى، سى جار نزا دووباره بكرتته وه، داواى نزاى باش له پياو باشان و خواناسان دهكرى، نزا كردن بۆلابرنى زيان دژى ته وهكول و پشت به خوا بهستن نيه. ههردوو دهست له نزاو پارانه وهدا ههلا دهبرين، ووتارى ههينى كاتيكى له باره بۆنزاى خير، موعجزه يهكى گه و رهى تيا دا يه بۆ پيغه مبهى.

۵- له داوى ئهم گيرانه وه ئهمهش به بى ژماره نووسراوه: وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا).

ديسان ئه نهس (بى خوداى بى) فهرمووى: چاپيغه مبهى (درودى خوداى له سهر بى) ههردوو دهستى ههلا بى و نهوسا فهرمووى: (خودا يه! بارانمان فرياخه، خودا يه! بارانمان فرياخه، خودا يه! بارانمان فرياخه).

قورنان خويندن له نوپژه بارانه دا به دهنگى بهرزه

۵۲۲- حَدَّثَنَا آدَمُ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ خَرَجَ يَسْتَسْقِي، قَالَ: فَحَوَّلَ إِلَى

النَّاسِ ظَهْرَهُ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ يَدْعُو، ثُمَّ حَوَّلَ رِذَاءَهُ، ثُمَّ صَلَّى لَنَا رَكَعَتَيْنِ، جَهَرَ فِيهِمَا بِالْقِرَاءَةِ. (الحديث: ۱۰۲۴) بروانة ذمارة: (۵۱۶).

۵۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرْفَعُ يَدَيْهِ فِي شَيْءٍ مِنْ دُعَائِهِ إِلَّا فِي الْإِسْتِسْقَاءِ وَإِلَهُ يَرْفَعُ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ إِبْطِئِهِ. (الحديث: ۱۰۳۱ - طرفاه في: ۳۵۶۵، ۶۳۴۱). (۴۶۱)

ئەنەس (بەرزای خودبەیان نەبە) فەرەمۆی: پێغەمبەری خودا (دروودی خودی لەسەر بێ) لەهیج نزیایەکی دا دەستی تەواو بەرز نەدەکردەو، لەنزای داوای کردنی باراندا ئەبێ، بەلام لەکاتی داواکردنی باراندا ئەوەندە دەستی هەل دەبێ سەپێدە هەردوو بنباخە ئی دەرەگەوت. (ت/۴/۷۳/۱ - ز- ۱۷۴ ژ- ۹۴۱).

کووتە ی کاتی بارینی باران

۵۲۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى الْمَطَرَ قَالَ: اللَّهُمَّ (صَيِّبًا نَافِعًا). (الحديث: ۱۰۳۲). (۴۶۲)

عائیشە (بەرزای خۆی نەبە) فەرەمۆی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) کەبارانی دەدی دەیفەرەمۆ: (ئە ی خودایە! بێگێری بەبارانیکی لێزمە ی بەخوێ بەسود: اللهم اجعله صيبا نافعا).

کاتی با هەل دەکا

۵۲۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: كَانَتْ الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ إِذَا هَبَتْ، عُرِفَ ذَلِكَ فِي وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث: ۱۰۳۴). (۴۶۳)

(۴۶۱) أخرجه مسلم في صلاة الاستسقاء، باب: رفع اليدين بالدعاء في الاستسقاء، رقم: ۲۰۷۱=۸۹۵

(۴۶۲) لم يوافقه مسلم على تخريجه، وإن كان أصله فيه (فتح/۲/۶۱۰ - خاتمة) - المترجم.

ئەنەس (رەزى خودايان لى بىز) دەيفەرموو: جاران كەباى سەخت ھەلى دەکرد، بەھۆى ئەوودە نیشانەى ترسان لەپروخسارى نازدارى پيغەمبەر دياربوو، ترسى ئەودى ھەبوو كەسزايى، ھاتبى بۆسەر نەتەودى ئىسلام.

فەرموودەكەى (نصرت بالصبا)

۵۲۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادًا بِالدُّبُورِ). (الحديث: ۱۰۳۵- اطرافه في ۳: ۳۳، ۳۲۰، ۱۰۵، ۴۱). (۶۶)

ئىبنو عەباس (رەزى خۆاى لى بىز) دەفەرموو: پيغەمبەرى خوا (دروودى خوداى لەسەر بىز) دەفەرموو: (خوداى گەورە بەھۆى باى صەباو ھەغەزاي خەندەق دا سەرگەوتنى بەمن بەخشی، وەھۆزى عادیشى بەباى رەشەبا فەوتان).

باسى بوومە لەرزەو نایات

۵۲۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا وَفِي يَمِينَا). قَالَ: قَالُوا وَفِي نَجْدِنَا؟ قَالَ قَالَ (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا وَفِي يَمِينَا) قَالَ: قَالُوا: وَفِي نَجْدِنَا؟ قَالَ: قَالَ (هُنَاكَ الزَّلَازِلُ وَالْفِتَنُ، وَبِهَا يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ). (الحديث: ۱۰۳۷- طرفه في: ۷۰۹۴). (۶۵)

ئىبنو عومەر (رەزى خودايان لى بىز) فەرموو: پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىز) فەرموو: (خودايە! پیت و فەرپڕژینە بەسەر ولاتی شامان و ولاتی یەمەنمان دا) یارانیش ەرزیان کرد: وەپیت و فەر پڕژینى بەسەر ولاتی نەجەشماندا؟

(۶۳) لم يوافقه مسلم على تخريجه (انظر فتح/۲/ ۶۱۰- خاتمة)- المترجم.

(۶۴) أخرجه مسلم في صلاة الاستسقاء، باب: في ریح الصبأ والدبور، رقم: ۹۰۰ = ۲۰۸۴.

(۶۵) الظاهر أن هذا الحديث من افراد البخارى- المترجم.

فهرموویه وه: (خودایه! پیت و فهر برژینه بهسهر ولاتی شاماناو بهسهر وهلاتی یه مه نمانا) یارانیش عهرزبان کرده وه: وه برژینئ بهسهر وهلاتی نه جیدشماندا؟ فهرمووی: (لهو یوه بوومه لهرزه و ئازاوه وهرته نه بهرپا ده بی، وه ههر لهو یشه وه شهیتان شاخ قیت ده کاته وه).

خوا نه بی کهس نازانی باران که ی دهبارئ

۵۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مِفْتَاحُ الْغَيْبِ خَمْسٌ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا اللَّهُ: لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي غَدٍ، وَلَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْحَامِ، وَلَا يَعْلَمُ نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا، وَمَا يَذْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ، وَمَا يَذْرِي أَحَدٌ مَتَى يَجِيءُ الْمَطَرُ). (الحديث: ۱۰۳۹- اطرافه فی: ۷۳۷۹، ۴۷۷۸، ۴۶۹۷، ۴۶۲۷). (۴۶۶)

ئینو عومه ر (د مزی خودیان لښ بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (د روودی خودی له سهر بی) فهرمووی: (کللی نهینی (غهب) ئه م پینج شته ن، خوا نه بی کهسی تر نایانزانی، کهس نازانی سبهینی چی ده بی، وه کهس نازانی که چی وا له ناو منالده کان دا نه وهی واتیا ئایا نیړه، مییه، چیه و چی نییه، هیج کهسی نازانی سبهینی چی دهکا و چی ئیشیکی ده بی وه چی دهست ده کهوئ وه کهس نازانی که ی و له کوی دهمری، وه کهس نازانی که که ی باران دهبارئ). (تاج: ۸۳/۷).

روون کردنه وه:

بسم الله الرحمن الرحيم

نه گهر کهسی بلئ: نهینی زوړن ههر ئه م پینجه نین؟ یابلئ: نهی نه وه نییه که ئیستا به هوئ سوڼهر و شتی تری واوه دهمزانی کهسک کورپه یاکچه؟ یابلئ: به هوئ هوکاره گانی کهش شوناسیه وه دهمزانی که که ی باران دهبارئ؟

لهو لاما ده لئین: راسته که ژماره ی نه یی زور زوره، به لام ناوه یانی ئەم پینجه به تایبه تی، له بهر چه ند هۆیه که، وهك ئەوه له سه ر ده می پینجه مبه ردا زور كه س، له حيسا بگهرو جادوو گهرو ئەمانه، لافى زانیى ئەم جوړه شتانه یان لیداو، یابه تایبه تی له م پینج شته پرسیاریان له پینجه مبه ر (درووى خودى له سه ر بى) كرده و.

دووم ده لئین: غه یب چه ند جوړیكى هه یه، عیلمیشی هه روه ا، جوړی له نه یی بیجگه له یه زدانى پاك كه سى تر نایزانى، جوړی له نه یی خودا خو ی ده یزانى، ئەگه ر خواستى له سه رى بى كه سانى تریش ده یزانى وهك فریشته و پینجه مبه رو پیا و چاكان، گه لى جار ئەگه ر خودا خواستى له سه ر ئەوه بى كه رپزی پیا و چاكى بگرى، فریشته یى له نه یی یهك ئاگادار ده كا، ئەو فریشته یه به فه رمانى خودا هه والى ئەو نه یی یه ده دا به پیا و چاكى، تابى به كه رامه ت بوخو ی و به موعجیزه بو پینجه مبه ركه ی!

ئەم ئایه ته ئامازه یه بۆ ئەم جوړه كه ده فه رموى: (عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ) جین/ ۲۶-۲۷- واته: هه ر خودا خو ی و به س ئەو جوړه نه یی یه تایبه تی یانه ده زانى، كه سى تریان لى ئاگادارناكا، كه سى نه بى كه خو ی ره زای له سه ر بى، وهك پینجه مبه رى، یافریشته یى). ئەم ئایه ته ی تریش هه روا: (يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ).

یانه گه ر خودای گه وره خواستى له سه ر بى ئەو نه یی یه به هۆى هۆكارى كه وه ده زانرى، وهك ئەو نه یی (غه یب) یانه كه نه یشانه و كه ره سته بۆ زانیى بى، وهكو ئامپرى سۆنه ر بۆ ته ماشا كردنى مندا لدانى ئافره ت، وهكو ده زگای كه ش ناسى بو پینج شینی كردنى هه ورو هه لاو باران.

ئەمه له لایى له لایه كى تریشه وه عیلم و زانین زاتى كه سپى یانى هه یه، زانستى خودا زاتییه كه سبى نییه و زانستى دروست كرا و هه مووى كه سبیه، به م ئیعتیباره ش غه یب به س خودا ده یزانى.

لەراستىدا ئەم پىنج شتەي لەم فەرموودەيدا باس كراون، بۆھەموو كەسنى
سەرچاۋى غەيبىن، واتە: بەشىۋەھىكى گىشتى، ئەگەر تاكو تەرا لىرەو لەۋى،
خوداى گەورە جارجار بەدەگمەن كەسنى، لەھەندىكى زۆر كەم لەبابەتتى لەم
بابەتانە، لەبەرھىكمەتتى ناگادار بكا، بەۋەھىچ لەياسا گىشتىكە ناگۆرى. دەنا
رەورەۋى ژيان دەگۆرا، ۋەك ئەم ياسايە لەم پەندەدا زۆر بەجۋانى داپىژراۋە،
كەدەمفەرموۋى:

ئەگەر دەمزانى چ پۇژ دەمردم

خانەي ناۋەدان ويران دەكردم

(بىداری) ۋەلى كىيە؟

داخەكەم رەشە خەلئەك ۋەمرويش ۋە سۆفە ساۋىلكەكان بەپىچەۋانەۋە
لەھالەكە ھالى دەبن، لەۋان ۋايە ۋەلى ھىچ كارو ئىشكى تىرى نىيە تەنيا
كەرامەت نواندن نەبىت، لەبەر ئەۋە ئەۋەندە زۆر چىرۆكى دەستەلبەستىيان
بەناۋى كەرامەتەۋە بۇشىخەكانىيان ھەل بەستوۋە ھەيلى ئەۋانىشىيان بىردوۋە!
ھەر كۆلكە شىخى بگىرى لەم كوردوستانەي خۇماندا، كەخەرىكى كارى
شىخىتتى بى، خۇي بەموسولمانىكى ئاسايى دىسۆزى موسولمانان دەزانى، ھەر
چى لاف ۋە گەزاف بى نىيەتتى، بەلام زۆربەي سۆفى ۋەمرويشەكانىيان
بەھەزاران كەرامەت ۋە بەيت ۋە بائورە ناۋو نازناۋى گەورەگەورەيان دەدەنە
پال، شىخ بەخۇي دەلى: خادەم الفقرا، ئەۋان پى ۋەلىن: سولتانى ئەۋلىيا،
شىخى بەروو بەھر، شاكەرىم ۋە شارەھىم!

بەندە بەخزمەت گەلى لەشىخانى تەرىقەتتى ئەم سەردەمى خۇمە
گەشتوۋم، بەۋوردى سەرنجى ھالىانەم داۋە، زۆربەيان بەپراستى خىرخاۋ
خانەدان ۋە خاۋەن ئىمان ۋە خاۋەن دىۋەخان بوون، گەرچى كەمە
كەمەكەموكورپىشىيان بووبى، بەلام بەشىۋەھىكى گىشتى سەرمەشقى جوۋان
بوون بۆرەۋىشتى جوۋان ۋە خزمەتتى ئاين!

كەواتە ئەم جۆرە بابەتە بەقسەى خەلكى ناپسپۆرناپى، بەلكوو دەبى گوى
بۇ قسەى كىتەب شىل بىكرى، گوى لەمەلەى دانای زانا بگىرى، لەهەمان كاتدا
خۆخەرىك كىردن بەم شتەلاومكى يانەوہ كارىكى فرەباش نىيە، هەندى لایەنى
ئايىنى مۇدپىر پەيدا بوون، هەمووخزمەتەكەيان بۇ ئىسلام ئەوہىە: جنىو
بەشىخو مەلاو دەرۆيشو سۆفى بەدن، هەتائىمامى غەزالى قوربەسەرىشيان
كىردووہ بەنۆكەى ئىمپىرالىزم! بەئىمامى نەوہوى دەرەرموون: موشرىك،
دەللىن: كەسى قەسىدەى بووردىيە بخوینىتەوہ فرە خوايە واتە: مشركە، نوپژ
لەپشتىەوہ دروست نىيە، لەراستىدا ئەوہى كەئەمرپۇناويان ناوہ سەلەفىەت،
زۆر زۆر دوورە لەسەلەفىەت، چونكە مەرجى ئەم سەلەفىەتەى ئەمانە
ئەمەيە: فەتكەردنى سەرجەمى زانايانى ئىسلام، جگەلەيەك دوو مونشەقق
نەبى، ئەمانەش دەق وەك شىعەكان رقيان لە هەموو زانايانى سەلەفە، چەند
سەرلىشىواويكى ترى وەك خۇيان نەبى، شىعەيش هەموو سەحابەكان
بەموناقدادەنن، هەشت نۆ كەسيان نەبى!

بەندەئەم پيشنيارە دەكەم ئوميد دەكەم كەخوداى گەورەو داناو زانا پىتو
فەرى تى بخاو بىخاتە بەر چاوى كەسانى دلسۆزى ئەم ئىسلامە و ئەم گەلى
كوردە:

۱- برەوى تەواو بەمەزەهەب بدرى، لەهەموو قۇناغەكانى خویندندا، چ ئايىنى،
چ نااىنى، جەخت لەسەر پابەند بوون بەم چوار مەزەهەبەبكرى، بۆنمونه:
لەپۇلى پىنجەمى سەرەتايى دا لە كوردوستانى خۆماندا ئەم مەفھومە
بخريته مىشكى قوتابىەوہ: (ئىمە موسولمانين، خوداى تاكو تەنياو پاك و
پىرۆز دەپەرستين، (موحەمەد) پىغەمبەرمانە، ئىسلام ئايىمانە، لەسەر
مەزەهەبى ئىمامى شافەين، ريزمان بۆ هەموو سەر مەزەهەبەكانى تر هەيە،
لەسەر بىروباوەرئ عەقىدەى ئەشەرىن).

۲- په راوه ناوداره کانی فیکه و عه فائید بکړینه و به سهر چاوه ی فه تواو پرسیارو وه لām، و به پپی توانا بایه خو بره ویان پی بدری، و مزوو زووسهر له نوی چاپ بکړینه و به په خش بکړینه و به، یا ته رجه مه بکړین، یا کتیبی نوی ی به نرخی مه زه به بی دابنری، و نه و به ی که چاپ نه کراوه چاپ بکړی، و مزور به وردی به وانه ببیژرینه و به.

۳- و به نه و نه و ده کړی که نار ه گیری بکړی، له قیل و قال و له راجیای زور و له ته زه ممتی مه زه به بی و له ته رجه مودو توندرو ی.

۴- کورت و پوخت نه مه بکه ین به دور شمی نه گورمان: (خوره و شیر په نجه ی ئیسلام بی مه زه به بییه). له به رنه و به بی به هیج شیومی ری به لاهمه زه به بی نه دری.

پایانی

ماموستای عه سقه لانی (رمزای خوی لی بی) ناماژه دهکا: که باسه کانی نویژه بارانه، له صه حیجی بوخاریدا (رمزای خوی لی بی) چل فه رموده ی به رز کراویان تیادایه، نویان بی رشتن، واته: ته علیقن، نه وانی تریان په یوه ستن، واته: مه و صوولن، واته: به ریز پیواونی رشته که یان، له بوخاریه و به هتا سهر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) ناوه ی نراون. بیست و هوتیان له م باسه دا، یاله پیشترا دوو بارن، پوخته که یان دهکاته سیازده.

پیشه و موسلیمش (رمزای خوی لی بی) هه مویانی گپراو ته و به بیجکه له مانه یان:

۱- فه رموده ی ژماره (۵۱۹ت=۱۰۹۰ف).

۲- (۵۲۰=۱۰۱۰ف).

۳- (فه رموده ی (۱۰۲۲ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه).

۴- (۵۲۲ت=۱۰۲۴ف) برپا نه: (ژماره ۵۲۲ و ۵۱۶). به لām بناغه (نه صل) ی نه م

فه رموده یه له موسایمیشدا هه یه س

۵- (۵۲۴ت=۱۰۳۲ف) به لّام بناغه که می واتیادا.

۶- (۵۲۵ت=۱۰۳۴ف).

۷- (۱۰۳۶ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه.

دوو بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و غه یری صه حابه ی واتیادا.

تیبینی:

ئه م سال (۱۹۹۹ز) سالیکی بی باران بوو، له هه موو ناوچه ی خوړ هه لاتی ناوهرپاستا، له کوردستانی خو ماندا باران زوړ که م بوو، کفری و که لارو زوربه ی پاریزگای که رکوک دمغل و دان به ره لاکرا، ئیستا که کو تای مانگی پی نجه به رای بی ئاوی سه ری هه ل داوه، له وهر که م بووه، ئه و دمغل و دانه ی که نه فه و تاوه، خه لک زوړتر به داس ده یدرونه وه، نه ک به مه کینه، له بهر کورتی و کایه که ی، هه روه ها له م سائه دا کارم ساتی ترسناک پرووی دا وه ک بوومه له رزه که دهوری شه ش مانگ، ناو به ناو له شاری سلیمانی و دهورو به ری دا، روژی وا ده بوو شه ش هه وت جار پرووی ددها، هه یان بوو ده گه یشته شه ش پله ی ریخته ر، به لّام سوپاس بو خودا که زیانیکی ئه و تو ی نه بوو، ماوهمه کیشه دهنگی نییه، هه روا سکچوون و کولیره یش که مه که مه رووی دا.

هه رواله م سائه دا له بهر بی ئاوی له به نداوه گانا کاره با زوړ که مه، شه وو روژی چوار سه عات کاره بامان هه یه. وه ک سه رده می به رد، به شه و چرای نه وت هه ل ده که ین. ئه مپوک شه خوربه ته واوی گیرا، له ناو شاری سلیمانی دا ماوه ی یه ک دوو ده قیقه ئه ستیره ده رکه وت، دهوری سه عات و نیویکی خایاند، ئیمه له گه ره کی خو مان نویژی خوړگیرانمان کرد. مه لا نه بوو من به رنویژه که م کرد بوخه لکی گه ره ک، خوا قه بوو لی کا.

وهرگیر

نوری فارس هه مه خان

۲۲) نامہی خور گیران و مانگ گیران - کتاب الکسوف

نویتی خور گیران

۵۲۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأُنْكَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجُرُّ رِذَاءَهُ حَتَّى دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَدَخَلْنَا فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ حَتَّى انْجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا فَصَلُّوا وَادْعُوا، حَتَّى يُكْشَفَ مَا بَكُمْ). (الحديث: ۱۰۴۰ طرفاه في: ۱۰۵۷، ۳۲۰۴). (۴۶۷)

وَي رَوَايَةُ عَنْهُ قَالَ: (وَلَكِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُخَوِّفُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

ئەبو بەکرە (پەغەمبەرێکی بوو) لە خەزمووی: لە خەزمەتی پەغەمبەرەدا بووین (دروودی خودی لەسەر بوو) هەڵسەپە لە چووبۆ
لەو کاتەدا خۆرگیرا پەغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بوو) هەڵسەپە لە چووبۆ
مەزگەوت، لە پەلە پەلیدا لە شەپۆشە کەیی بە کێش دەکرد، ئێمەش لە خەزمەتیدا
چووین، جالەناو مەزگەوتە کەدا دوو رەگات نویتی خور گیرانی بوو کرەدین،
تاخۆرە کە بەربوو، ئەوجا و تارێکی دا بۆ مەردوو مە کەو سوپاس و ستایشی
خوای کردو فەرمووی: (لە راستیدا ئەم خۆر و مانگە دوو نیشانەی گەورەن
لە نیشانە گەورەکانی خودا، نە لە بەر مردنی کەس و نە لە بەر ژانی کەس
ناگیرین، کاتی دەبینن کە و خۆر گیراوە، یا مانگ گیراوە نویتز بکەن و لە خودا
بپارێنەووە نەزا بکەن، تاخۆرە کە یا مانگە کە بەردەبێ و خەمە کە تان
دەپوێتەووە). (تاج/۱/۴۶۲ = ز-۱۶۶ ژ-۹۲۰).

لە گێڕانە وەپەکا لە ئەبو بەکرە وە پەغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بوو) فەرمووشی:
(بەلام خودای گەورە بەهۆی ئەم دوو دیاردەپەووە، بەندەکانی خوای ووریا
دەکاتەووە، هەتا لە قاروسەر بپێچی لە فەرمانی بترسن).

۵۳۰- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ فَقَالَ النَّاسُ كَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ فَصَلُّوا وَادْعُوا اللَّهَ). (الحديث: ۱۰۴۳ - طرفاه فی: ۶۱۹۹، ۱۰۶۰). (۴۶۸)

موغیره ی کوری شوعبه فہرمووی: لہسہر دہمی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر ہن) نہو پوژہی کہنیراہیمی کوری پیغہمبہر مرد (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہر و نیراہیمی کوری ہن) نہو پوژہ خورگیرا، خہلک گوتیان: نہوہ لہبہر مردنی نیراہیم خورگیراودا پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر ہن) فہرمووی: (خورو مانگ دوونیشانہی گہورہن لہنیشانہ گہورہکانی خودا، نہلہبہر مردنی کہسو نہلہبہر ژیانی کہس ناگیرین، کاتئ دیتان کہوا پوژیا مانگ گیراود نہوا لہخودا ہپارینہوہو نوئز بکہن). (تاج: ۱/۴۶۱/۱ = ز-۱۶۴ ژ-۹۸).

باسی خیر کردن لہ خور گیراندا

۵۳۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِالنَّاسِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ، ثُمَّ فَعَلَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ مَا فَعَلَ فِي الْأَوَّلَى، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ انْجَلَتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا). ثُمَّ قَالَ: (يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، وَاللَّهِ مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ

عَبْدُهُ أَوْ تَزْنِي أُمَّتُهُ، يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا) (الحدي: ١٠٤٤ - اطرافه في: ١٢١٢، ١٠٦٦، ١٠٦٥، ١٠٦٤، ١٠٥٨، ١٠٥٦، ١٠٥٠، ١٠٤٧، ١٠٤٦، ٣١٦٦، ٥٢٢١، ٤٦٢٤، ٣٢٠٣). (٤٦٩)

عائشه (همزای خوی لب بی) فہر مووی: لہسہر دەمی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر بی) رۆژ گیر، جاپیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ھەڵسا چوو بۆمژگەوتو لہوئ نوێژی خۆرگیرانی لہسہر ئەم شیوہیہ، بۆموسولمانەکان کرد، ماوہیہکی دوورودریژ لہناونویژەکەدا بەراوہستانەوہ ھەرقورئانی دەخویند، ئینجا چەمیہوہو روکووعی بردو، دریژە دابە چەمیہوہکەیشی، ئینجا لہچەمیہوہ ھەڵسایەوہو گەلی قورئانی تری بەراوہستانەوہ خویند، بەلام لہہینی راوہستانی یەکەمی کەمتر، ئەوجا دووبارہ رکوعیکی دوورو دریژی تریشی بردوہو، بەلام لہرکوعی یەکەمی کورتتر، ئینجا دوو کورپنوشی دوورو دریژی برد، لہچەشنی دوو چەمیہوہکە، یەکەم وەک یەکەم و دووہم وەک دووہم، واتە: لہدریژی وکورتیدا، ئینجا ھەرچی لہرکاتی یەکەمدا کرد، لہدووہمیش دا ئەوہی کردوہو، ئەوجا لہنوێژ بۆوہو خۆریش بہر بووبوو.

ئینجا ووتاریکی دا بۆمەردومەکەو، سوپاس و ستایشی پەرورددگاری کردو لہپاشا فہر مووی: (ئەم خۆرو مانگە دوونیشانە ی گەورەن لہنیشانەگەورەکانی خودا، نەلەبەر مردنی کەسێ و نەلەبەر ژبانی کەسێ ناگیرین، جاہەر کاتی شتێ واتان بینی ئەوا لہخودا بپارینەوہو ئەللاھو ئەکبەر بکەن و نوێژبکەن و خێرو بەخشینەوہ بکەن).

له پاشا فہرمووی (ئەوی نہووی موحمەد! ئەوی گەلی ئیسلام! سویندم بەخودا، کەس وەکی خودائاوا دەمار نایگرئ، کاتئ کەبەندەیی لەبەندەکانی شەر واپیسی بکا، یا کەنیزئ لەکەنیزە کەکانی داوین پیسی بکا، ئەوی گەلی موحمەد! بەو خودایە ئەووی کەمن دەیزانم ئەگەر ئیوہ بتان زانیایە زۆر کەم پێدەکەنین و زۆر ئەگریان). (تاج/ ۱/ ۴۶۲، ۲/ فیقیہی ئاسان/ ۱/ ۲۴۱ = ز- ۱۶۶ ژ- ۹۲۱).

بانگەوازی نوێژی خۆرگیران

۵۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لُودِيَ) إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةً. (الحديث: ۱۰۴۵ - طرفه في: ۱۰۵۱). (۴۷۰)

عەبدوللای کورێ عەمر (ڕەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: لەسەر دەمی پێغەمبەر دا (دروودی خودی لەسەر بێ) کە خۆر گیرا، بانگەواز هەل درا: (إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةً: وانوێژی خۆرگیران دەکری بە جەماعەت، زوو کەن لە دەستی مەدەن!). (= تاج- ۱- ۱۶۵ ژ- ۹۱۹).

پەنا بە خوا کرتن لەسزای گۆر لە خۆرگیران

۵۳۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ يَهُودِيَّةً جَاءَتْ تَسْأَلُهَا، فَقَالَتْ لَهَا: أَعَاذُكَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. فَسَأَلَتْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُعَذَّبُ النَّاسُ فِي قُبُورِهِمْ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَائِذَا بِاللَّهِ مِنْ ذَلِكَ). (الحديث: ۱۰۴۹ - أطرافه في: ۱۳۷۲، ۱۰۵۵، ۶۳۶۶). (۴۷۱)

(۴۷۰) أخرجه مسلم في الكسوف، باب: ذكر النداء بصلاة الكسوف: الصلاة جامعة، رقم:

۹۱۰ = ۲۱۰۰.

(۴۷۱) أخرجه مسلم في الكسوف، باب: ذكر عذاب القبر في صلاة الكسوف، رقم: ۹۰۳ = ۲۰۸۸-۲۰۸۶.

ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ذَاتَ غَدَاةٍ مَرْكَبًا، فَكَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَرجَعَ ضَحَى، فَمَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ ظَهْرَانِي الْحَجَرِ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى وَقَامَ النَّاسُ وَرَاءَهُ، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ ذُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ سُجُودًا طَوِيلًا، ثُمَّ قَامَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ ذُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ وَهُوَ ذُونَ السُّجُودِ الْأَوَّلِ ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَتَعَوَّذُوا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث: ۱۰۵۰).

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) فہرمووی: جاری ژنیکی جوولہکہ ہات بولام، داوی دہسہنہی لی کردمو پیی گوتم: خوا پہنات بدات لہسزای ناو گوڑ، جابوڈلنیاپی، لہم بارہیہوہ پرسیارم لہپیغہمبہر کرد: نایا نہو خہلکہکہدہمرن لہناو گوڑہکانیاندا لہسہر تاوانی ژیانی جیہان سزادہدرین؟ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) فہرمووی: (بہلی، پہنا دہگرم بہخودا لہسزای ناوگوڑ).

جالہوہودوا سہرلہبہیانیک، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) بہہوی مردنی ٹیبراہیمی کوریہوہ،بہسواری کہژاویہک لہمال دہرجوو، فہدہری نیلاہی و چارہنووسی خواپی وابوو کہ خورگیرا، نیتہر پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) کاتی چیشتہنگاو گہپایہوہ، بہناو مالی ہاوسہرہکانی دا رمت بوو، تارویشتہ ناومزگہوت، نہو جالہوئی لہشوینہکہی خویدا راوہستاو نویژی خور گیرانی دابہست. وہ موسولمانانیش لہ پشتیہوہ، بہجہماعہت نویژی خورگیرانیان دابہست. نہوجا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) لہراوہستانی یہکہمی رکاتی یہکہما، قورٹانیکی زور دوور و دریژی خویند، نہوجا جہمینہوہی یہکہمی رکاتی یہکہمی برد، وہلہناویدا یادیکی زوری خوی گہورہی کرد، نہوجا سہری

له چه مینه وه هه ئیری، دیسان قورئانیکی زۆری دوورو درپژێ له پراوهستانی دووهه می پکاتی یه که ما خویند، به لām له قورئان خویندنی راوهستانی یه که می پکاتی یه که م که متر، ئه و جا چه مینه وهی دووه می ئه نجام دا، دیسان له ناو ئه م چه مینه وه یه شدا که چه مینه وهی دووه می پکاتی یه که م بوو، ته سبیحاتیکی زۆری خویند، به لām له ته سبیحاتی ناو چه مینه وهی یه که می پکاتی یه که م که متر، ئه و جا سه ری هه ئیری و پستی راست کرده وه فهرمووی: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد...) ئینجا دوو کپنووشی دوورو درپژێ برد، ئیتر پکاتی یه که م ته و او ئه و جا پکاتی دووه میشی له سه ر هه مان شیوه ته و او کرد، ئه و جا له نویژ بووه، له پاش ته و او بوونی نویژ، و تاریکی بوخه لکه که دا، ئه وهی که حه زی خودای له سه ر بوو له م ووتاردا فهرمووی: (به شیکی ئه م ووتاره له فهرموودهی ژماره ۵۳۱ دا رابورد- و مرگێر) له پاشدا پیغه مبه ر (بروودی خودای له سه ر بی) فهرمانی پی کردن که په نابگرن به خودا له سزای ناوگۆر، له ژبانی به رزه خا.

کردنی نویژی خۆر گیران به کۆمه لی

۵۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: انْخَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ: قِيَامًا طَوِيلًا، نَحْوًا مِنْ قِرَاءَةِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ

أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْكُرُوا اللَّهَ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ رَأَيْتَكَ تَنَازَلْتَ شَيْئًا فِي مَقَامِكَ، ثُمَّ رَأَيْتَكَ كَعَكَعْتَ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي رَأَيْتُ الْجَنَّةَ، فَتَنَازَلْتُ عَنْقُودًا، وَلَوْ أَصَبْتُهُ لَأَكَلْتُ مِنْهُ مَا بَقِيَ الدُّنْيَا، وَارَيْتُ النَّارَ فَلَمْ أَرْ مَنْظَرًا كَالْيَوْمِ قَطْ أَفْطَعُ، وَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النَّسَاءَ). قَالُوا: بِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (بِكُفْرِهِنَّ) قِيلَ: يَكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ: (يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ، لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ كُلَّهُ، ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطْ. (ر: ٢٧) (الحديث: ١٠٥٢). (٤٧٢)

ئينو عهباس (رمزي خوابان لى بى) فهرمووى: لهسهر دهمى پيغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) خورگيرا، پيغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) نويزى خورگيرانى كرد، وهله نويزه كهدا گهلى راپوه ستاو ماوهيهكى دوورو دريژ له نوانويزه كهدا به راپوه ستانه وه هه رقورئانى ده خوينا، بگره له راپوه ستانى يه كه مى پكاتى يه كه مدا به قهد سورهى به قهرى خوينا ٠٠٠ نيتر هه موو فهرمووده كهى گيرا يه وه (وهك له زماره: ٥٣٣ د رابورد) تانه وى كه ئيبنو عهباس ده لى: جاپيغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) فهرمووى: (خورو مانگ دوو نيشانهى گهورمن له نيشانه گهوره كانى خودا، كه دهبى به به لگه و نيشانه لهسهر بوونى خودا و يه كتايى خودا، نه له بهر مردنى كه س و نه له بهر زيانى كه س ناگيرين! به لام هه ركاتى شتيكى ناوه اتان دى نه و زيكرو يادى خودا بكن. ياران (رمزي خوابان لى بى) گوتيان: نهى پيغهمبهردى خودا! له شوينه پيروزه تا، چاومان لىت بوو دهستت برد بوشتى كه بيهيتيت، كه چى هه ل سله ميته وه وهك كه سى له شتى بترسى و ابوو، نيتر كشايته دواوه؟! فهرمووى: (دروودى خودى لهسهر بى) (نه وه له و كاته دا به هه شتم دى، و دهستم برد بو هيشوين ترى له ميوه كهى هه تا بيهينم بو تان، به لام بو م نه كرايه وه، نه گهر

بۆم بکرایه ته وه تاجیهان دهما هەر لیتان دهخواردو ته واو نه ده بوو، چونکه میوه ی به ههشت که ده نکیکی لی ده که یته وه ده نکیکی تر له لایه نی خودا وه دپته وه جیگه ی! ههروه ها ئاگری دۆزه خیشم دی! هه رگیزا وه هه رگیز دیمه نی وادزیوو بی رمزام نه دیوه، سه رنجم دا زور به ی خه لکه که ی ناوی، ژنان بوو). عه رزیان کرد: نه وه له به رچی؟ نه ی پیغه مبه ری خودا! فه رموو ی: (چونکه ناسوپاسی ده که ن و له به ر نه وه که ناسوپاس و ناشو کرن) گو تیان: ئایا ناسوپاسی و ناشو کری خودا ده که ن؟ فه رموو ی: نه، مه به ست نه و منیه، به لام ناسوپاسی و ناشو کری هه وه رو هاوړی ده که ن و، پی نه زانن و چا که یان له به ر چاونییه، گریمان به در یژیایی سال چا که و پیا و متی له گه ل ژندا به کی، به لام نه گه ر پوژی له پوژان شتیکی لی دیت که به دلی نه بی، ده لی: نه وه تی من هه م خیرم له تو نه دیوه! (ت/١/٤٦٨-١/ش/ن = ز-١٧١- ژ-٩٣٢).

به نده نازاد کردن له خۆر گیرانا

٥٣٥- عَنْ هِشَامٍ عَنْ فَاطِمَةَ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: لَقَدْ أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (بِالْعَتَاقَةِ فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ). (الحديث: ١٠٥٤). (٤٧٣)

ئه سمائی کچی ئه بوبه کر (په زای خوا به ان لى به) فه رموو ی: (له خۆر گیرانه که دا پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر به) فه رمانی کرد به به نده نازاد کردن، تاخودا ده رو ی ره حمه تیان لی بکاته وه).

باسی یادی خودا له خۆر گیرانا

٥٣٦- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَعًا، يَخْشَى أَنْ تَكُونَ السَّاعَةُ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ، فَصَلَّى بِأَطْرَلِ قِيَامٍ

وَرَكُوعٍ وَسُجُودٍ رَأَيْتُهُ قَطَّ يَفْعَلُهُ، وَقَالَ: (هَذِهِ الْآيَاتُ الَّتِي يُرْسِلُ اللَّهُ لَأَ تَكُونُ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهَا عِبَادَهُ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَافْزِعُوا إِلَى ذِكْرِهِ وَدُعَائِهِ وَاسْتِغْفَارِهِ). (الحدیث: ۱۰۵۹). (۴۷۴)

ئەبوو موسای ئەشعەری (زەوی خۆی لێ بێ) فەررمووی: رۆژی خۆرگیرانەکە، پیغمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) راپەڕی و شلەژاو مەترسی ئەوەی هەبوو کە ئەوە بەرای نیشانەکانی هاتنی قیامت بێ، رۆیشت بۆ مزگەوت و لەوێ نوێژێکی خۆر گیرانی دوورو درێژی بەکۆمەڵی بۆ کردین، قەد نەمدیوە کە ئاوا لە نوێژدا، قورئانی وا دورو درێژ لەراوەستانا بخوینێ، یا ئاوا چەمینیوە کورپنووش درێژ بکاتەو. وتاریکی دا، فەررمووی: (ئەم نیشانەو دیاردانە ی کە خودا دەیان نیڕێ و پێشانێ ئەوخەلکەیان دەدا، وەک خۆر گیران و مانگ گیران و بومەلەر زەو گەردەلوول و ئەمانە، خودا بۆ ئەوەی دەنیڕێ کە بەندەکانی خۆی هۆشیاری بکاتەو و بەوانە بیان ترسینێ و هەر شەیان لێ بکا، ئەگینا ئەم جۆرە نیشانە، نە لەبەر مردنی کەس و نە لەبەر ژیا نی کەس روو نادات، جاکاتی دیتان شتێ لەمانە رووی دا، ئەوا پەلاماری یادی خودا بدەن و، نوێژ بکەن و خێرو خێرات بکەن، چونکە خودا بەهۆی کردنی ئەم جۆرە خواپەرستیانەو دەررووی رەحمەت لەبەندەکانی خۆی دەکاتەو، لەدەردو بەلاو ناخۆشی رزگاریان دەکا).

لەنوێژی خۆرگیران و مانگ گیران بە دەنگی بەرز قورئان دەخوینێ

۵۳۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: جَهَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الْخُسُوفِ بِقِرَاءَتِهِ فَإِذَا فَرَعَ مِنْ قِرَاءَتِهِ كَبَّرَ فَرَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ مِنَ الرُّكْعَةِ

قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ثُمَّ يُعَاوِذُ الْقِرَاءَةَ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ، أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي رَكَعَتَيْنِ، وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ. (الحديث: ١٠٦٥). (٤٧٥)

عائشه (همزای خوی لب بن) قهرمووی: له نویتزی خۆرو مانگ گیراندا پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسهر بن) فاتحه و سوورمه که ی پاشی به دهنگی بهرز ده خویندو له سههر نه م شیوهیه دهیکردن: کاتێ له فاتحیه و قورئان خویندنی پاش فاتحیه ده بۆوه نه ئلاهو نه کبهری دهکردو ده چوو بۆچه مینه وه، کاتیکیش سهری له چه مینه وه هه ل دمیری دهیغه رموو: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) له ههریه کێ له ههردوو رکاته کهدا دوو چه مینه وه دوو کورپنیشی دمبرد، که دهکاته چوار راوهستان و چوار ئیعتیدال و چوار چه مینه وه و چوار کورپنوش.

روونکردنه وه:

ئه م چه نندین خالانه له م بابه ته دا ره چاو ده کړین:

١- مه به ست له ئایات (نیشانه و عهلامات) چیه؟ مه به ست له ئایات له م شوینه و له وینه ی ئه م شوینه دا ئه و دیارده سروشتی و نیشانه ئاسمانیانهن، که ناوبه ناو له نا کاودا روو دهمدن، وهک: خۆرو مانگ گیران و بوومه له رزه و بورکان و گهرده لول و زریان و بای سهخت و لافاوی گه وره و هه وره تری شقه و برووسکه و نه ستیره کشان و شتی تری سامناکی ترسناک، یا وهک قه ومانی کاره ساتی ناخۆش، وهک مردنی زانای ئایینی گه وره و مردنی پادشای دادپه رومری ئیسلام په رومر، هه روا دیل کردنی ئه م زاتانه له لایهن دوژمنه وه.

٢- له م کاتانه دا چی بکړی باشه؟ له م کاتانه دا به شیوهیه کی گشتی خێرو یادی خودا نویتزو ته وبه و پارانه وه و داوای لێ خوښ بوون له خودا بکړی، له گه ل ره چاو کردنی خالی سییه م له م روونکردنه وهیه.

۳- لههه مان کاتا ههريهك لهه دياردهو نيشانانه، لهکاتی روودانيانا کردار ياگوتاريکی تايبهتی سوونهته، ياههردووکيان، ياچهند کردارو ياچهند گوتاری، بۆنمونه: لهکاتی خۆرو مانگ گيراندا نهو شتانه سوننهتن کهلهه باسهدا بهدریژی باس کراون، لهکاتی گهردهلوول و باي سهختدا نزای تايبهتی خۆی ههیه، لهکاتی ههورهتریشقهدا سوونهتهسی جا بلی: (سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ) لهکاتی کشانی نهستیردها واباشه سهرنجی نهداو بلی: (مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) لهکاتی فهوتی گهوره پیاوانی ئیسلاما کړنوش بردن بۆخودا، بهدهستی بهدهستنویژهوه بهرمو رووگهیه، يهك كورنوش سوننهته، لهکاتی بوومهلهرزدها تهوبهو نزاو پارانهوهو پهناگرتن بهخودا لهشهری نهه دياردهیه سوونهته. (بروانه تاج/ ۱/ ۴۷۸، ۴۷۹، الاژکار للنووی ص ۱۶۲-۱۶۴).

۴- لهکۆمهلی فهرموودهو (ئهسهه) بیستراوی دروستهوه دمرددهکوهی کهگوناوه هوێ روودانی دمردو بهلایه. جاری لهسهه دهی پێشهوا عومهردا (دزمی خوی لی) بی، بوومهلهرزهی پوویدا، فهرمووی: (ئههی خههگی مهدينه! چ زووبیشرعیتان بهرپاکرد، بهخودا نهگهه نههجاره رووبداتهوه لهناوئێومدا دانانیشم).

پایانی

باسهکانی نامهی خۆرو مانگ گیران- لهسهه فهرمایشتی مامۆستای عهسقهلانی- چل فهرموودهی تیادايه، نیوهیان پهیهوستن واته: موصول، نهو نیوهی تریشیان بی رشتن، واته: معلقن، سیو دویان لهه باسه خۆیدا یالهپێشهوه دووباره بوونهتهوه، پێشهوا موسلیمیش (دزمی خوی لی بی) هههموویانی گیراوهتهوه، بێجگه لهمانهیان:

۱- (۵۲۹ ت = ۱۰۴۰ ف).

۲- (۵۳۵ ت = ۱۰۵۴ ف).

پینچ بیسترای صه حابه و تابیعیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۳) نامه‌ی کورنوشی قورنانشویندن (کتاب سجود القرآن)

۵۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّجْمَ بِمَكَّةَ فَسَجَدَ فِيهَا وَسَجَدَ مَنْ مَعَهُ غَيْرَ شَيْخٍ، أَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصَى، أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى جَبْهَتِهِ، وَقَالَ يَكْفِينِي هَذَا، فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قُتِلَ كَافِرًا). (الحديث: ۱۰۶۷ - اطرافه في: ۴۸۶۳، ۳۹۷۲، ۳۸۵۳، ۱۰۷۰). (۴۷۶)

عبداللای کوری مهسعود (دزمای خوای لی بی) فهرمووی: لهمهککه، جاری پیغه مبه ر
(درودی خوندی لهسهر بی) سوردهتی (والنجم) ی خویندو کورنوشی تیادا برد، نهوا نهیش
کهلهوی بوون لهگه‌لیا کورنوشیان برد، تهنیا پیرده میردی نه بی، کهگوئی
چهو، یالاگوئی خولی هه لگرت و بهرزی کردهوه بوته ویلی و گوتی: پیویست
به کورنوش ناکانه مه م بهسه، لهوه دوا نهوپیرده میردم دی به کافری کوژرا.
(تاج: ۱/۳۳۲/۸ ز- ۱۱۰ ژ- ۶۵۲ = ش/د/ت/ن).

عهسقه لانی (دزمای خوای لی بی) دمه رمووی: (لهتو لهی نهوه دا که کورنوشی نه برد
به بیروایی کوژرا، وادیاره نهوانه ی کهله و پوژمه دا بهم بوته یه وه ته و فیک دران
بوکرنوش بردن، خودای گه وره ناخر خیری بهنسیبی هه موویان کردهوه،
به پیروژی نهو کړنوشه، له نه نجاهه موویان موسولمان بوون).

۵۳۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (ص) لَيْسَ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ وَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ فِيهَا. (الحديث: ۱۰۶۹- طرفه في: ۳۴۲۲). (۴۷۷)

ئىبنو عبباس (دەزى خويان لى بى) فەرمووى: ئايەتەكەى سوورەتى (ص) لەئايەتە دامەزراوەكانى سەجدەى تىلاوت نىيە، لەگەڵ ئەمەيشا كەوا دەئيم، من بەچاوى خۆم ديوە كەپيغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) كورنوشى تيادا دەبردو دەيفەرموو: (ئەمە بۆداود سەجدەى تەوبەبوو، واتە: كورنوشى تەوبەو زيان، بەلام بۆئيمە دووسەجدەى شوگرە، واتە: كورنوشى سوپاس).

ئايەتەكەش ئەمەيە: (وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَاتَهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ) (۲۴/۳۸). (بەروانە تاج/۱/۳۳۱).

۵۴۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سَجَدَ بِالتَّجْمِ، وَسَجَدَ مَعَهُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ). (الحديث: ۱۰۷۱- طرفه في: ۴۸۶۲). (۴۷۸)

ئىبنو عباس (دەزى خويان لى بى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) لەدواى ئايەتەكەى كورنوشى سوورەتى (والنجم) هەو، كورنوشى برد، موسولمانەكان و ھاوبەشەيدا كەرەكان و جنۆكەو ئادەمیزاد، ئەوەى لەوئ بوو ھەمويان كورنوشيان بردلەگەئيا، تەنانەت قاو داکەوت كەخەلكى مەككە سەرچەم موسولمان بوون!).

۵۴۱- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَعَمَ اللَّهُ قَرَأَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَالْتَّجْمِ) فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا. (الحديث: ۱۰۷۲- طرفه في: ۱۰۷۳). (۴۷۹)

زہیدی کوری سابت (رمزی خوی لی بی) فہر مووی: سورہتی (والنجم) م دہور کردوہ
بو پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بی) کورنوشی تیادانہ برد. (تاج/۱/۳۳۴ = ز-۱۱۱ ژ-۶۵۸ =
ش/د/ت/ن).

۵۴۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) قَالَ: رَأَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَرَأَ (إِذَا
السَّمَاءُ انشَقَّتْ) فَسَجَدَ بِهَا. فَقُلْتُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، أَلَمْ أَرَكَ تَسْجُدُ؟ قَالَ: لَوْ لَمْ أَرَ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ لَمْ أَسْجُدْ. (الحديث: ۱۰۷۴). (۴۸۰)

نہ بوو سہ لہمہ (رمزی خوی لی بی) فہر مووی: نہ بوو ہور میرہم دی سوورہتی (إذا
السَّمَاءُ انشَقَّتْ) ی خویندو کورنوشی قورٹانخویندنی تیادا خویند، پیم گوت:
نہوہ نہم کورنووشہ چی بوو؟ فہر مووی: (نہ گہر بہ چاوی خوّم پیغہ مبہر
نہ دیبایہ کہ لہناو نہم سورہتہ داکورنووش ببا کورنووشم نہ دہبرد).
(ت/۱/۳۳۳/۱۰-ش/د/ن).

۵۴۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقْرَأُ عَلَيْنَا السُّورَةَ فِيهَا، السَّجْدَةُ فَيَسْجُدُ وَنَسْجُدُ، حَتَّى مَا يَجِدُ أَحَدُنَا مَوْضِعَ
جَبْهَتِهِ. (الحديث: ۱۰۷۵- طرفاه في: ۱۰۷۶، ۱۰۷۹). *

نہ بنو عومہر (رمزی خویان لی بی) فہر مووی: گہ لی جار پیغہ مبہر (دروودی
خودی لہسر بی) کہ نہو سورہتانی بؤدہ خویندین کہ کورنوشیان تیادایہ، خوی
کورنوشی دہبردو نیّمہش کورنوشمان لہ گہ لیدا دہبرد، تہ نانہت لہ بہر زوری
عہ شاماتہ کہ ہندی کمان جیگہی دہست نہ دہ کہوت ہتا لہ کاتی کورنوشہ کہدا
تہ ویلی لہسر دانن. (ت/۱/۳۳۰/۲-ز-۱۱۰ ژ-۶۴۶ = ش/د).

(۴۷۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: سجود التلاوة، رقم: ۵۷۷ = ۱۲۹۷،
۱۲۹۸.

(۴۸۰) أخرجه مسلم في الصلاة (عيني/۱۰۹/۱۰۵/۷)- المترجم = ۱۲۰۴-۱۲۰۶.

پایانی

ماموستا عهسقه لانی (رمزی خوی لی بی) دهفهر مووی: باسه کانی نامه ی کورنوشی
قورئانخویندن پازده فهرمووده ی تیادایه، دوانیان بی رشتن (موعه لله قن) نو
فهرمووده یان دووبارمن، پوخته که یان شهنش فهرمووده ن، موسلیمیش (رمزی خوی لی
بی) هه موویانی گیراوده توه جگه له مانه:-

۱- (۵۳۹ ت = ۱۰۶۹ ف).

۲- (۵۴۰ ت = ۱۰۷۱ ف).

۳- (۱۰۷۷ ف. برونه تاج/۱/۲۳۵).

حهوت بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و که سانی تریشی واتیا، به لام
بیستراوه کان له ته جریده که دا نین.

تییینی:

زهیدی کوری سابیتی ئه نصاری له صه حیجی بوخاریدا هه شت فهرمووده ی
ههیه، خه زره جیه، زهید نووسه ری سرووش بوو، له سه رده می پیغه مبه ردا
هه موو قورئانی له بهر بوو، به فهرمانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) زمانی
جووله که فی ربوو به پازده رۆژ، که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) کاغه زی دهنووسی
بو یان زهید بو ی دهنوسین، که کاغه زیشیان ده هات زهید ده یخوینده وه
بو پیغه مبه ر (بر: تاج/۵/۳۳۱ = تاج- ۴ ز- ۹۴ ز- ۳۸۴ ج- ۴).

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۴) باسه کانی کورت کردنه وه ی نویتز (أبواب تقصير الصلاة)

۵۴۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تِسْعَةَ عَشَرَ يَوْمًا يَفْضُرُ. (الحدیث: ۱۰۸۰ - طرفاه فی: ۴۲۹۹، ۴۲۹۸). (۴۸۱)

ثیبنوعه باس (همزای خوابان لئ بئ) فهرمووی: سائی نازاد کردنی شاری مهککه، پیغهمبه ر (دروودی خودای له سمر بئ) نوژده شهو له مهککه مایه وه، له و ماویه دا نوژی کورت ده کرده وه. واته: نوژه چوارینه کانی ده کرد به دو ورکات. (ت/۱/۴۴۷/۳ = ز ۱۵۵-ژ ۸۹۱).

۵۴۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ. قُلْتُ: أَقِمْتُمْ بِمَكَّةَ شَيْئًا؟ قَالَ: أَقِمْنَا بِهَا عَشْرًا. (الحديث: ۱۰۸۱- طرفه في: ۴۲۹۷). (۴۸۲)

یه حیای کوری نه بو ئیسحاق فهرمووی: ئه نه س (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: له حه جی مال ئاوی دا، له خزمه تی پیغهمبه ردا (دروودی خودای له سمر بئ) له مه دینه وه چووین بو مهککه، نیر هر دوو رکات دوو رکات نوژه چوار رکاتی یه کانی ده کرد هه تا گه راینه وه بو مه دینه، گوتم به ئه نه س: له مهککه هیچ مانه وه؟ فهرمووی: ده شهو له وئ ماینه وه. (ت/۱/۴۴۷/۲ = ز ۱۵۵-ژ ۸۹۰ = ش/د/ت/ن).

۵۴۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِنَى رَكْعَتَيْنِ وَأَبْيَ بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَمَعَ عُثْمَانَ صَدْرًا مِنْ إِمَارَتِهِ، ثُمَّ أَتَمَّهَا. (الحديث: ۱۰۸۲- طرفه في: ۱۶۵۵). (۴۸۳)

ثیبنو عومهر (همزای خوابان لئ بئ) فهرمووی: له حه جی مال ئاوییدا، له مینا، له روزه کانی جه ژنی قورباندا، له گه ل پیغهمبه رخوی و له گه ل ئه بووبه کرو عومهر دا، له کاتی جینشین خویاندا، نوژه چوار رکاته کانمان به دوو رکات ده کرد، واته: کورتمان ده کردنه وه له جیاتی چوار رکات دوو رکاتمان ده کرد، که ئه م کرداره له زارای شهرعی پیروژداپی ده وتری (قصر الصلاة الرباعیه).

(۴۸۲) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة المسافرين..رقم: ۶۹۳ = ۱۵۸۴.

(۴۸۳) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: قصر الصلاة بمئی، رقم: ۶۹۴ = ۱۵۸۸.

ودهه روهها له گهڵ عوسمانیشدا له سه رهتای فه زمانه واییه کهیدا به هه مان چه شن ده مان کرد، به لām عوسمان له دواویی دا چوار پکاتی ته وای ده کردو له مینا نویژی کورت نه ده کردوه. (تاج: ۴/۴۴۸/۱ - ز: ۱۵۵ - ژ: ۸۹۲ = ش/ن).

۵۴۷ - عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) آمَنَ مَنْ كَانَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۸۳ - طرفه في: ۱۶۵۶). (۴۸۴)

حاریسهی کوری وههب (رمزای خوای لی بی) فه مووی: له حه جی مال ناوایی دا، له پۆژهکانی مینادا، پیغه مبهه (دروودی خودای له سه بهی) نویژه چوار پکاتییهکانی کورت ده کردهوه به دوو پکات بۆی ده کردین، له وکاته شدا دنیا زۆر هیمن و نه مین بوو، نه وهی بلایی ترس له دوو ژمن پیغه مبهه (دروودی خودای له سه بهی) نه یبوو، که واته: کورت کردنه وهی نویژ په یوه ندی به ترسه وه نییه، وه که لی له زاناکان واده فه رموون. (بهروانه: حاریسه بن وهب/الاستیعاب/ابن عبدالبر).

حاریسه ری کوری وههب خوزاعیه، برای دایکی عوبه یدیلای کوری نیامی عومه ره، له سه حیهین دا چوار فه رمووده ی هیه، له بوخاریدا چوار فه رمووده ی هیه (رمزای خوای لی بی).

۵۴۸ - عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: صَلَّى بِنَا عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فَقِيلَ ذَلِكَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَاسْتَرْجَعَ، ثُمَّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ؛ وَصَلَّيْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ، وَصَلَّيْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ، فَلَيْتَ حَظِّي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ رَكَعَتَانِ مُتَقَبَّلَتَانِ. (الحديث: ۱۰۸۴ - طرفه في: ۱۶۵۷). (۴۸۵)

(۴۸۴) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة المسافرين.. رقم: ۱۵۹۶.

(۴۸۵) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: قصر الصلاة عيني، رقم: ۱۵۹۴.

کاتی قسه یان بۆئیبنو مه سعود کرد: که نیمای عوسمان له کاتی حه جا، له پوژانی ره جمی شهیتانا له مینا نوێزه چوارینه کان کورت ناکاته وه، به لکو به چوار پکاتی ته واو بهرنوێژی نوێژی نیوهرپووه عه سرو خه وتنان بۆ موسولمانان دهکا، نه مهی پیناخوش بوو، چونکه شتی وا به پیچه وانهی باستره وهیه، بۆیه فهرمووی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). واته: شتی واکاره ساته، نینجا فهرمووی: (له م پوژانه دا له میناله گه ل پیغه مبهردا له سه رده می خۆیداو، له گه ل عومه ردا له سه رده می جینشینی خۆیداو، له گه ل عومه ردا له سه رده می جینشینی خۆیدا، هه ریه کێ له م نوێزه چوار پکاتیه مان به دوو پکات ده کرد، خۆزگه م له م چوار پکاته ی که ئیستا له سه رده می جی نشینی عوسماندا ده یانکه م دوانیان گیرا ده بوو، ئیتر به سم بوو!).

۵۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يَجِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ). (الحديث: ۱۰۸۸). (۴۸۶)

ئه بو هورمهیره (پهزی خوی له بی) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی له سه ر بی) فهرمووی: (ئه وژنه ی باومری ته واوی به خوداو به پوژنی دواپی ههیه، دروست نییه بۆی که به بی که سیکی خۆی بجی بۆ سه فه ری، که پوژم ری ی، یازیتر دوور بی).

له سه فه ردا نوێژی شیوان کورت ناکرێته وه

۵۵۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَعَجَلَهُ السَّيْرُ يُؤَخِّرُ الْمَغْرَبَ فَيُصَلِّيْهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ يُسَلِّمُ، ثُمَّ قَلَّمَا يَلْبَثُ حَتَّى يَقِيمَ الْعِشَاءَ فَيُصَلِّيْهَا رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، وَلَا يُسَبِّحُ بَعْدَ الْعِشَاءِ، حَتَّى يَقُومَ مِنَ جَوْفِ اللَّيْلِ. (الحديث: ۱۰۹۲). (۴۸۷)

(۴۸۶) اخرجه مسلم في الحج، باب: سفر المرأة مع محرم إلى حج وغيره، رقم: ۱۳۳۹.

(۴۸۷) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز الجمع بين الصلاتين في السفر وفي

الحج، باب: إفاضة من عرفات إلى المزدلفة، رقم: ۷۰۲ - ۱۶۲۵.

ثیبنو عه مهر (پرمزای خویان لئ بئ) فهرمووی: لهسه فهدا سه رنجی پیغه مبهرم دهدا، نه گهر په لهی رؤشتنی بوايه، نویژی شیوانی دواده خست، له پاشا سی رگاتی ته وای نویژی شیوانی دهکردو سلاوی ددهایه وه، نیتر بهی دواختن نویژی خه وتنانی داده به ستو به دوورکات دهیکردو سلاوی ددهایه وه، پیغه مبهرم (دروودی خودای لهسمر بئ) لهسه فهدا له پاش نویژی خه وتنانه وه نویژی سووننه تی نه دهکرد، هه تا نیوه شه وه هل دسا بوشه ونویژ! .

باسی کردنی نویژی سووننه ت به سواری ولاخ بارووشی له رووکه نه بی

۵۵۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي التَّطَوُّعَ وَهُوَ رَاكِبٌ فِي غَيْرِ الْقِبْلَةِ. (الحديث: ۱۰۹۴). (۴۸۸)

جابیری کوری عه بدوللا (پرمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: جاران پیغه مبهرم (دروودی خودای لهسمر بئ) به سواری ولاخ نویژی سووننه تی دهکرد، جاری واده بوو رووشی له رووکه نه بوو (تاج/۱/۲۱۴ ز- ۵۴ ژ- ۳۹۳ = ش/د/ت/ن).

کردنی نویژی سووننه ت به سواری کویدریز

۵۵۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) صَلَّى عَلَى حِمَارٍ وَوَجْهُهُ عَنْ يَسَارِ الْقِبْلَةِ؟ فَقِيلَ لَهُ: تُصَلِّي لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَهُ لَمْ أَفْعَلْهُ. (الحديث: ۱۱۰۰). (۴۸۹)

نه نه سی کوری شیرین (پرمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: نیمامی نه نه س (پرمزای خوی لئ بئ) که له شام گه پایه وه چووین به پیری وه بوی شوازی، له شویئی به خزمه تی

(۴۸۸) لم يوافقهم مسلم على تخريجه (فتح/۲/۶۸۷-خاتمة)- المترجم.

(۴۸۹) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز صلاة النافلة على الدابة في السفر: ۷۰۲ = ۱۶۱۸.

گه‌یشتین پیی ده‌لئین عه‌ینی ته‌مر، ته‌ماشایم کردبه‌سواری گویدریژئی نوویژئی سوونه‌ت ده‌کا، پرووی له‌لای چه‌پی قیبله‌وه‌یه، ئاله‌ملایه‌وه، منیش عه‌رزیم کرد: ده‌بینم نوویژئی سوونه‌تت کرد، که‌چی پرووت له‌پروووگه نه‌بوو؟ فه‌رمووی: (ئه‌گهر بۆخۆم پیغه‌مبه‌رم به‌چاوی خۆم نه‌دیبا‌یه، که‌له‌سه‌ر ئه‌م شی‌وه‌یه نوویژئی سوونه‌تی ده‌کرد، ئه‌مه‌م نه‌ده‌کرد!).

رافه‌ و شیک‌کردنه‌وه: ئه‌م به‌هرانه له‌م فه‌رمووده‌یه و مرده‌گیری:

۱- کرداری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بئ) وه‌ك، گوتاری، به‌بئ سی‌ودوو، ده‌بئ به‌به‌لگه بۆوه‌رگرتنی برپار، واته: کرداری ریك وه‌ك گوتاری سه‌رچاوه‌ی برپاره.

۲- نوویژئی سوونه‌ت، گهرچی نوویژخوین پرووشی له‌پروووگه نه‌بئ، به‌سواری و لاخ و خوشرو و ماشین و فرۆك و شه‌مه‌نده‌فه‌رو پاپۆرو مووشه‌ك و با‌ئون، له‌سه‌فه‌ردا دروسته‌.

۳- نوویژخوین له‌سه‌ر جیگه‌یی نوویژ بخوینی، که‌پیس‌ی تیا‌بئ، نوویژه‌که دروسته، به‌مه‌رجئ پیسیه‌که لیی نه‌که‌وئ، چونکه و لاخ که پیغه‌مبه‌ر خوی نوویژئی به‌سواری پش‌تی کردوو، له‌پیس‌ی به‌ده‌رنییه، هه‌ر هیج نه‌بئ ده‌روازه‌کانی له‌شی پیسییان پیوه هه‌یه.

شت شت یاد ده‌خاته‌وه:

له‌یادمه سالی شایخ موحه‌مه‌دی قه‌رده‌اغی خه‌تی‌بی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمان‌ی (ره‌حه‌مه‌تی خ‌وای لی بئ)، بۆنه‌قلی وتارو نوویژئی هه‌ینی، سه‌ری میکرو‌فونه‌که‌ی، به‌ده‌رزیه‌کی سنجاق دابوو له‌قه‌راخی یه‌خه‌ی جبه‌که‌ی.

جابه‌ه‌ندی لۆکه‌به‌سه‌ر ئه‌مه‌یان کرد به‌مه‌هانه‌یی له‌دژی خه‌تیب، گوا‌یه: ئه‌و میکرو‌فۆنه به‌سه‌راوه به‌وا‌یه‌ریکه‌وه، که‌ئهو سه‌ره‌که‌ی به‌سه‌راوه به‌چه‌ن دارته‌لیکه‌وه، که‌خواه ناخواه پیسی وا له‌بن یه‌کئ له‌ودارته‌لانه‌دا، شتی وایش نوویژ پووچ ده‌کاته‌وه!

دەۋرۈبەرى سالى ۱۹۵۵-يىلى، قىزىق سەھىرەم لەئىستى زىياتى، ۋەك مەنجهلى
سەر ئاگر دەكوللا، لەمىزگەۋى بىنتەبەق مەلا مستەفاى زەلمى، ئىجازەتى
مەلایەتى دا بەيەكى لەفەقى مەلا باشەكانى خۇى، ئەۋسا بابۋو، بەم
بۆنەيەۋە ئاھەنگىكى قەشەنگ دەگىپرا، خەلىكى گەرەك ۋ گىشت مەلا ۋەقىۋ
پىاۋما قوۋلانى شارو قازى ۋ فەرمانبەرانى مىرى بانگ دەكران، كۆمەلى ۋ تارى
جۇراۋ جۇر دەخویندرانەۋە، شەكرەۋ دەخورايەۋە، ئىجازە نامەيەكى پىرۇز
دەخویندرايەۋە، ئەۋجا قازى، يامەلا باشى، ياگەرە پىاۋى، مىزەرو جىبەى
لەبەر قەقى ئىجازەپى دراۋەكە دەكرە، ئىتر قەقىكە دەۋو بەمەلا ۋ كۆتايى
بەژيانى قەقىيەتى دەھىنا.

ھەندى كەسىش ۋەك كەلەشپىرى ناۋەخت خۇى تى ھەل دەقورتاندى، ئەم
جۇرە كۆۋۈنەۋە بەھەل دەزانى، بۆپروپاگەندەبۇدەستەۋ بەستەى خۇى،
ھەل ئەسا بەقاچاخى ۋوتارىكى دەدا!

جاكەك موحەمەدى مامۇستا مەلا عبدولكەرىم ۋ مەن يەكەك بوۋىن لەم
لاكوتانە! قەسەكانى مەن گەرچى كال ۋ كىچ بوۋىن، بەلام چۈنكە بەيان ھالى
روۋداۋىكى تالى رەق ۋ زەق ۋ ناھەقبوۋىن، ھەتا ئىستايىش لەناۋمەلا ۋ قەقىكانا
سەداى ھەرمەۋە، پالفتەكەيان ئەمە بوۋ:

(... بەناۋى ھەمۋە قەقىكانى ناۋچەكەۋە، بىزىرى لەھالى شىرى خۇمان
دەردەبىرىن، لەبەر ئەۋە داۋا لەكاربەدەستان دەكەين، كەقوتابخانەى ئايىنىمان
بۆيكەنەۋە، ھەتا كەى ئىمەى ۋارىسانى پىغەمبەران، ۋەك سۈالگەرۋ شۈۋە
گاۋان، ئىۋاران مالىۋ مال نان بچىنەۋە بەرىزان! ئىۋە ھەموتان بەتەل ۋ
ۋايەركارەباتان پاكىشاۋە بۇناۋ مالىۋكانتان، ئىمە بەرۋىزى نىۋەرۋ، بەئاۋىنە
شەۋقى ھەتاۋ رادەكىشىن بۇناۋ ۋ ھۈجەرەكانمان، چۈنكە نەكارەبايان تىادايە،
نەرۋشناىى، بەشەۋىش لەبەر پرونكى چىراى كۆلان دەخوینىن! گوتىشم:

ئەو ھەبۇ (مەجلىس عىلمى) شەرمى لەخودا ناکەن، لەکاتى تاقىکردنەو ھى تەعیندا، بەس سەیرى دیارى و دەسەنەو واسیتەو جلو بەرگ و کورەمەلایى دەکەن، گوئ بەزانست و مەلایەتى نادەن، مزگەوتەکانیان پەرکردو ھەمەلای نەزان، بارى و شترئ لۆکەیان لەسەر ناو، بەلام بەقەد حوشترئ عىلمى یان پئ نییە... سەرە واوى وەحە لەورگیانا نییە.. خەلگە بۇ خوا بەشایەت بن رۆژ رۆژى زانست و شەھادىیە، باوى بارە لۆکە بەسەرچوو..!)

کاکەحەمەش لەبارەى زەمىنكى خەستى چەرپو پەرى بەنداوى دوکان و دەر بەندیخانەو شانى پیا کرد... گوايە:

(... ئەم بەنداوانە بۇ ئەو ھەروست دەرکێن، کەبەن بەبنکەى سەربازى ژێر دەریایى ئەتۆمى! ئەمەریکای جیھانخۆر دەیەوئ و لاتەکەمان بکا بە پیگەى ئەتۆمى لەدزى یەکیى سۆفیئ، کەباوکی گەلانە، پاسەوانى ئاشتى یە، .. دەى ئیمە چۆن رازى دەبین، کە لەخاکى ئیمەو ھێرش بېریتە سەر رزگارکەرى مەروفايەتى، بپرووخئ سەددى دوکان و دەر بەندیخان! بمرئ ئەمەریکا، بژى .. و..!). ئەمە پوختەى وتارەکەى حەمە بوو . مامۆستا مەلا مستەفای سەفوت ھەبوو ، مەلایەکی زېرەکی پۆشنېر بوو ، ووتار بېژێکی جوان بوو ، بەلام بەقەد عەققاد رقى لە کۆمەنیست بوو ، کۆمەلئ مەلای تریش ھەبوون، بەقەد دەرویشئ ناگیان لە رۆژ نەبوو، لەم جۆرە کۆرانەدا چاویان لەبەریارى مەلای سەفوت بوو، کوێرانە دواى دەکەوتن، جا سەفوت لەم قسانەى (حەمەى مەلا) توورە بوو، بەمەلا مستەفای زەلمى گوت: (مەلا مستەفا! ئەمە ئاھەنگى ئیجازە وەرگرتنى فەقئ یە، یا مینبەرى وتارى ئیستگەى مۆسکۆیە..) ئەو جا گوتى:

(خەلگە! بۇ خواتان پئ دەلیم؛ ئەم بیرو باومرە پيسە بەنگ و تلایکى گەلانە، یەکەم کۆماری نەتەوايەتى کورد لەمەھاباد، رزگارکەرى مەروفايەتى، باوکی گەلانى جیھان بەچەند تەنەکە یەك نەوت فروشتى، بەچاوى خۆتان دەبینن

كەئەم شىن و شەبۇرۇ گا قۇرەيان لەبەرچاوى رەشى گەلان نىيە، بەلكوو بۇ
 ھەرىسەى نەوتە، لەراستىدا دانىشتن لەكۆرى وادا، با لەناو مزگەوتىشا بى،
 كەحەقىقەتى تيا ئاوەژوو دەكرى تاوانە.. ئەمە مزگەوتە يا خەلىپەو شانەى
 كۆمەنىستە..) يا شتى لەم بابەتەى گوت، مەلا عبداللەى بىژوھىى ھەبوو
 سۆفى شىخى بيارە بوو، لە خزمەت مامۇستا مەلا عبدلكەرىمى بيارەدا
 دانىشتبوو، تاباسى بيارەى بۇ بكا، كەگوئى لەم كەينو بەينە بوو، بەحەمەى
 فەرموو: ئەم سەگبابە كىيە ئادەى بەشەق بىكەنە دەردو!

ئەوجا سەفوت كۆرەكەى بەجى ھىشت، كۆمەئەكەيشى يەكسەر بەدەم
 جنىو دانەوہ كۆرەكەيان چۆل كرد، ھەيان بوو دەىگوت: مچە زەلمى تۆ
 لەمەت چى؟! تۆ لەم ملەقووتىەت چى!؟

ئەو رۇزگارە لەئىستامان خراپتر، مەردوم چەواشە كرابوون، شارى سلىمانى
 دەتگوت گرگانە، جەماومر بەدەنگى دەھۆلى دوور بەتەواوى تەفرە درابوو،
 ھەتا گەرەكەكانى ناوى نامۇيان لى نرابوو، وەك: كۆرىا، مۆسكۆ، فیتنام.. تاد،
 داخەكەم ئىستایش ھەندى كورد بەناوى كوردى ددانىان ئال دەبىتەوہ، ئاشق
 بەناوى بيانىن، وەك: حەماس و دىر ياسىن، ئەو ھەمكە گوندو شارۆچكە
 پىرۆزانەى كوردستان، كەقەلاچۇكران، ھىچيان شايانى ئەوەندىن، كەبنكەو
 مەئبەندەكانى ئەوانىان بەناوہ ناو بىرى!

وەكى تىرىش كۆمەئى مەلاى تىرى نىشتمانبەرور ھەبوو، زوربەيان
 لەژىرەوہ پارتى و شتى تىرى وابوون، بەدزىيەوہ بەخۇيان دەگوت: عولەماى
 ئەحرار، زۆربەى فەقى كانى ئەو سەردەمە تەفرەدراوى ئەم گوروپە بوون،
 چونكە بەخەيال وەك خەوى خۆش مژدەيان دەدا كەبەزووىى لەسەر دەستى
 ئىشتراكىيەتدا (بەھەشت دىتەوہ بۆسەر زەوى..) لەھوتاڤكىشاندا
 دەيانفەرموو: (.. سۆسالىستى رپەرەومانە، ئەبو زەر پىشەرەومانە !!) بە
 ئەبوودەمى غەفارىيان دەگوت: ابوالاشتراكىە!

من خۆم يهكئ بووم له به ته له بوانى ئهم تاقمه يه، به لگه يشم ئهم
 شتانه يه: به شداريم ده كردله (دنگى فهقى) دا، پوژنامه م به قاچاخى ده خویندوه
 ،له چاخانهى حه مه رهبه به بهرگى فهقیه تیه وه به سه رى پرووت داده نیشتم
 ،ده چووم بو سینه ما، گویم له رادیو ده گرت،!! هاموشوی باخی گشتیم ده کرد،
 هاوبه شی موسابه قه و پیشپرکی و وهرزشم ده کرد، قژه سه رم دریز ده کرد، دهی
 نه گهر ئهمه حوریه ته و سه ربه سته نه بی ده بی سه ربه سته جی تربی؟!

مامۆستا مه لا سه ی غه فوور هه بوو، مه لای مزگه وتی سه ی حه سه ن بوو،
 مروفتیکی زاناودانا بوو، له سه رگورووی زانیانی سه ربه ست حلیب ده کرا، له م
 کاته دا به وردی سه رنجی ئهم فلیمه ی ده دا، جاکاتی سه فوته وپپه که ی
 کوپه که یان به جی هیشت، به دنگیکی به رزی کاریگه ر، که هه موو لای گویان
 لی بی، به سه فوته وده سته که ی گوت: (وَمَا تَأْوَرَا الْيَوْمَ آيَهَا الْمُجْرِمُونَ!).

ئیتروپه که بوو به کوپری (بزی و بمری و بروخی!) من کاتی گه پامه وه
 چووم بو خزمه تی مامۆستا مه لا ئه سه عدی مه حوی (ره حه متی خوی لئ بخت)، گویم لی
 بوو حاجی عه لی خه لیفه به په ره وشه وه دنگوباسه که ی بنته به قی بو
 ده گیرایه وه، ده یگوت: (.. قوربان! دمرده گاکه که وتۆته ناو مه لاکانی شه وه،
 هه یانه مۆسکو به قیبله گا ده زانی، فه قی سیسه له که ی لای تویش له وانه ..
 ره نگ بی ئیستا گیرایی، ئای خو ئه وه ته هاته وه ..) مامۆستایش فه رمووی:
 فه قی نووری چایه که گه رمه چایی بو خۆت تیکه ..).

قه ت قه ت مه به ستم له م قسانه تانه نییه، له مردوو یا له زیندوو، خوا
 یاربئ من له شتی واوه دوورم، مه به ستم خزمه ته، که بیکه م تا هه ل له ده سته،
 چونکه له زور روشنبیران ده بیستمه وه، که ئهم جوړه یادگارانه زور به سوودن،
 به تایبه ت له م جوړه بابه تانه که وهك ئاوینه ی نه و کاته یه وان.

جا هه ر له م بابه ته یه ئهم چه ند یادگارانه:

مامۆستا شیخ ئەمجەد زەھاوی و شیخ سەھوواف ھاتن، شەو لەنادی موومزەفین بوون، من و مەلا کەریمی گوڵپی و چەند فەقیهەکی تر، دینیمان کردن، سکالای حالی خۆمان لەلاکردن، داوای یارمەتیمان ئی کردن بۆ کردنەوێ فێرگە ئایینی، ئامادەیی خۆمان دەربری بۆ بەشداری کردن لەغەزای جەزائیردا.

جاری لەسەر دەمی عومەر عەلی دا^(٩٠) و دزمان مەلیک، یا پیاویکی گەورە ھات، ئەرزەو ھالمان دا پی ی، بۆ کردنەوێ قوتابخانە ئایینی، لەسەر کۆیان کردینەو، لەئەنجاما من لەگەڵ بارچاوەشیکا لەسەر مەسەلەکە دەمان تێک گیرا، منیان گرت: فەقی غەفووری کانی سپی کەیی و فەقی رەووفی شانەخسەیی و فەقی کەریمی سیئەلانی چوون بۆ خزمەتی قازی شیخ محەممەدی خال، گوتیان: قوربان! فەقی نوری لەسەر مەدرەسە گیراوە، کردوویانە بە شیوعی لەسەر قسە حەق، قازی تەشریفی ھات، ھەر لەیادە بەمۆعاون سەرای فەرموو: (ئەمانە ئەھلی عیلمن، سبەینێ دینە جیگە ئیمە، بەچاوی سووک تەماشایان مەکەن..) ئیتر بەریان دام.

ئای دنیا! ئیستا لەم میژوویدا (١٩٩٩) فەقی نوری، بەرھەمی ئەو کۆشەشی دەدووڕیتەو، لەپەیمانگە ئیسلامی کوردستان وانەبێژە، دەرەس بەفەقی دەلیتەو، خواپە! ھەموو ئاواتیکمان ئاوا بەینیتەدی و بیت و فەر بخەیتە ئەم فێرگە ئیسلامیانە. ئامین. خواپە! بەرھەمەتی خۆت نمونە ئەزھەری شەریف لەم کوردستانەدا زۆربەکی. ئامین.

وەرگێڕ/ نوری فارس ھەمەخان - ١٩٩٩/٥/٢٠

(٩٠) وەك دزمانین پیرۆز خانی دایکی خولە پیزە بانگ کرا بۆشایەتی دان لەسەر عومەر عەلی، بۆ مەحکەمە شەعب لەبەغدا، تەلەفیزیۆن قسەکانی میمی پیرۆزی نەقل کرد، ھەر لەیادە کەوێک ئۆنکی کوردی ئازای گوساغ بەعومەر عەلی گوت: دەك ماڤ و منالێت بە قاوورمە بێ وەك جەرگی منێت دا بەتەنۆرەو، جالەباش پۆزگاری ئزاکی میم پیرۆز گیرابوو، خۆم بەچاوی خۆم لە مزگەوتی ئیبراھیم بەگ، لەکەر کووک تەرمی عومەر عەلی و ژنەکی و دوو منالیم بینی، لەپێگە بەغا وەرگەرپابوون، بوو بوون بەقاوورمە. راستە کە دوعای مەزڵۆم رەت ناییتەو (وەرگێڕ).

نه کردنی نویژه سوننه ته کانی پاش و پیش فہرزه کان

۵۵۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَقَالَ: (صَحِبْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ أَرَهُ يُسَبِّحُ فِي السَّفَرِ وَقَالَ اللَّهُ جَلَّ ذِكْرُهُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِسْنَةٌ حَسَنَةٌ (الحديث: ۱۱۰۱) (۴۹۱).

ئیبونعو مەر (رمزی خواہان لى بى) دہفہ رموی: بۆخۆم زۆر لەخزمەت پیغەمبەر دا بووم، نەیم دیوہ کە لەسەفەردا نوێژی سوننەت بکا، وەلحال خودای یادمەزنیش دہفە رموی: (لقد كان لكم في رسول الله أسوة)؛ پیغەمبەری خوا سەرمەشقی جوانە بۆ ئیوہ، لەھەموو کاریکتانا پەیرەوی بکەن).

رافە و شیکردنەوہ:

بەپێی ئەم فەرموودەیە لەسەفەردا نوێژە سوننەتەکانی پاش و پیشی فەرزەکان ناکرێن. بەلام زۆربەی زاناکان دہفەرموون: لەسەفەریشا نوێژخوێن ئارمەزووی خۆیەتی، بۆی ھەیە ھەموو جۆرە سوننەتی بکا، بۆی ھەیە نەیانکا.

نوێژی سوننەت لەسەفەرا

۵۵۴- عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى السُّبْحَةَ بِاللَّيْلِ فِي السَّفَرِ عَلَى ظَهْرِ رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ بِهِ. (الحديث: ۱۱۰۴) (۴۹۲).

عامیری کوری رەبیعە (رمزی خوی لى بى) دہفە رموی: لەسەفەردا لەخزمەت پیغەمبەر دا (دروونی خودای لەسەر بى) بووم، دیومە بەشەو شەو نوێژی دکرد، جاری دیم

(۴۹۱) اخرجہ مسلم فی الصلاة (عینی/۱۴۴/۷-۱۳۵) المترجم).

(۴۹۲) اخرجہ مسلم فی الصلاة (عینی/۱۳۷/۷-۱۲۷) المترجم = ۱۶۱۴.

به سواری و لاخه کھی، به دهم رپوه شه و نوپژي ده گرد، و لاخه کھی روی له هه رلايه ک بوايه، مه به ستي نه بوو به مهر جي به ره و نه و جيگه بر و شتايه که مه به ستي بوو (بروانه تاج: ۲۱۴ / ۱ / ۲ / ۳ = ز-۵۴ ژ-۳۹۳).

رافه و شيگردنه وه:

عامیری کوری ره بیع (رمزی خوی لی بی) یه کیکه له موسوئمانه هه ره پيشینه کان، له گهل ژنه که یدا کوچی کرد بو حه به شه، له پاشا کوچی کرد بو مه دینه، به دری یه، له گشت غه زاکانی تری پیغه مبه رد (دروودی خودی له سر بی) به شداری کردوه دوو فهرموده دی له صه حیچی بوخاری دا هه یه، له کاتی ئازاوه کھی سه رده می عوسماندا (رمزی خوی لی بی)، عامیر (رمزی خوی لی بی) شه وی هه لده ستي بو شه ونویژ، له پاش شه ونویژ هه دی ده خه ویت هه جادی نه خه وی، پی دی ده لئین: هه لسه له خودا بپارپر هوه، که له م ئازاوه یه په نات بدا، هه روه ک به نده باشه کانی خوی لی په ناداوه، نه ویش هه لده ستي ته وه نوپژده کاو نزاده کا، جاله پاشا نه خوش ده که وی، ئیتر له مال دهر ناجی تائه و ساته ی تهرمه کھی ده به ن بو گورستان. چهند قسه یی له سالی وه فاتی کراوه، رنک بی سالی سی و حه وتی کوچی، کوچی دواپی کرد بی، رمزاو ره حمه تی خوی گه وره ی لی بی.

کوگردنه وه دی نوپژي شیوان و خه وتنان له سه فهدا

۵۵۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَجْمَعُ بَيْنَ صَلَاةِ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ إِذَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ سَبْعٍ، وَيَجْمَعُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ). (الحديث - ۱۱۰۷) (۴۹۳).

ئىبىنو عەباس (رەزى خواجهان لى بىن) فەرموى: ياساى پېغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بىن) وابو، ئەگەر لەسەفەردا بوايە، نوپۇزى نيوەرۇ و عەسرى پېكەوہ كۆدەكردهوہ، وەنوپۇزى شيوان و خەوتنانيشى پېكەوہ كۆدەكردهوہ (ش/ تاج/ ۱/ ۴۴۹ = ز-۱۵۶ ژ-۸۹۵).

کردنى نوپۇز لەسەرلا

۵۵۶- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ). (الحديث: ۱۱۱۷).

عیمرانى كورى حوصەين (رەزى خوى لى بىن) فەرموى: ماپەسىرىم بوو، لەپېغەمبەرم پرسى (دروودى خودى لىسەر بىن): ئەگەر مروڤى ساغ بەدانىشتەوہ نوپۇزى سوننەت بكا چۆنە؟ فەرموى: ئەوہى بەپېوہ نوپۇز بكا ئەوہ خىرتەرە، بەلام ئەوہى بەدانىشتەوہ بىكات ئەوہ نيوہى پاداشى راوہستاوى بۆھەيە، وئەوہى بەراکشانەوہ بىكات ئەوہ نيوہى پاداشتى دانىشتوى بۆھەيە. وەلەبارەى نوپۇزى نەخۆشپەوہ لىم پرسى، فەرموى: ئەگەر دەتوانى بەپېوہ نوپۇز بکە، ئەگەر ناتوانى ئەوا بەدانىشتەوہبىكە، خۆنەگەر بەدانىشتەوہ نەت تەوانى ئەوا بەرەو قىبلە لەسەرلا نوپۇزەكەت بکە، چ فەرز بى چ سونەت، لەكاتى نەخۆشیدا، چونكە مەهانای رەواى ھەيە بەھوى دانىشتن ياپالکەوتنەوہ پاداشى كەم ناكات. (تاج: ۱/ ۵۰۶ = ز-۱۸۵ ژ-۹۹۵).

کردنى نوپۇزەندىكى بەدانىشتەوہ و ھەندىكى بەپېوہ

۵۵۷- عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّهَا لَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي صَلَاةَ اللَّيْلِ قَاعِدًا قَطُّ حَتَّى أَسَنَّ، فَكَانَ يَقْرَأُ قَاعِدًا، حَتَّى

إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ، فَقَرَأَ نَحْوَاً مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً، ثُمَّ رَكَعَ. (الحديث: ۱۱۱۸ - أطرافه في: ۱۱۱۹، ۱۱۴۸، ۱۱۶۱، ۱۱۶۸، ۴۸۳۷).

وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي رِوَايَةٍ: (لَمْ يَفْعَلْ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ فَإِذَا قَضَى صَلَاتَهُ نَظَرَ: فَإِنْ كُنْتَ يَقْظَى تَحَدَّثَ مَعِي، وَإِنْ كُنْتَ نَائِمَةً اضْطَجَعَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث: ۱۱۱۹).

عائیشه، دایکی موسولمانان (رمزی خوبان لئ بئ) فہرموی: ہہرگیز نہمدیوہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) بہدانیشتنہوہ شہو نوپژبکا، ہہتا کاتی چوو بہسالا، ئیتر بہدانیشتنہوہ قورنانی ناو نوپژری شہونوپژری دہخویند، ہہتا دہیویست کہ روکوع ببا، ئہوسا ہہلدہستایہ سہرپئ، بہراوہستانیشہوہ دہوری سی چل ئایہتی تریشی دہخویند ئہوسا روکوعی دہبرد. لہگیرانہوہبہکی تردا عائیشہ (رمزای خوای لئ بئ) فہرموی: ئیتر لہرکاتی دووہمیشا ہہمان شتی دہکردہوہ، جاکاتی لہشہو نوپژہکہی دہبؤوہ تہماشای دہکرد: ئہگہر من بہخہبہر بومایہ ئہواقسہی لہگہل دہکردم، ئہگہر من خہوتوو بومایہ ئہوا ئہویش رادہکشا (دروودی خودای لہسہر بئ).

پایانی

شیخی عہسقہلانی (رمزی خوای لئ بئ) دمفہرموی: باسہکانی کورت کردنہوہی نوپژ بہنجاو دوو فہرمودہی بہرزوہ کراوی تیادایہ، شازدہیان رشتہ کرتاون، ئہوانی تریان پہیوہستن، واتہ: موصولن سی و دوویان لہم باسہ خویدا یالہپیشیہوہ دووبارہ بونہتہوہ پیشہوا موسلم یش (رمزی خوای لئ بئ) ہہموایانی گیراوتہوہ بیجگہ لہمانہیان:

۱- (۵۵۴ ت = ۱۰۸۰ ف).

۲- (۵۵۱ ت = ۱۰۹۴ ف).

۳- (۱۱۰۸ ف. لہتہجریدہکدا نیہ).

۴- (۵۵۶ ت = ۱۱۱۷ ف).

ههروهها شهش بیستراو (ئهسهه) ی صهحابهو کهسانی تری پاش ئهوانیشی واتیا.
کهواته کۆی بهرزموهکراوو بیستراو دهکاته: (۵۸=۶+۵۲) لهه پهنجاو ههشته
چواردهیان لهتهجریدی بوخاریدا ههیه لهژماره: (۵۴۴)موه ههتا ژماره: (۵۵۷)
چونکه: (۵۵۷-۵۴۳=۱۴).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۵) باسهکانی شهو نوێژ (أَبْوَابُ التَّهَجُّدِ)

۵۵۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَتَهَجَّدُ قَالَ: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَلْتَ قِيمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَلْتَ نُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ، أَلْتَ الْحَقِّ، وَوَعْدُكَ الْحَقِّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَلْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَلْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَلْتَ، أَوْ: لَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). (الحديث: ۱۱۲۰ - أطرافه في: ۶۳۱۷، ۷۳۸۵، ۷۴۴۲، ۷۴۹۹) (۴۹۴).

ئیبینو عهباس (رمزی خوابان لئ به) فهرموو: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه به) کهله شهوا
ههئنه سا بۆ شهو نوێژ، لهسهه رهاوه دمیغه رموو: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ) ههتا (...)
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. واته:

ئەى خودايە! سوپاس و ستايش ھەر بۆتۆيە، تۆ ھەتاهەتايە پايەدارى و مايەى بوون و مانى ھەمووشتيكى و، پاريزمرو راگرى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھيشى لەوانا ھەيە، ھەرچى ھەيە و نايە سەر رشتەى بوون و نەبوونى بەدەستى تۆيە، ديسان سوپاس و ستايش بۆتۆ، ھەرخۆتى خاوەن و پادشاى راپستەقینەى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھيشى وا لەناو ئەوانا، ديسان سوپاس و ستايش بۆتۆ، تۆھەقى و راست و دروستى و، بەئينت ھەقە و راستە و دروستە و، شادبوون و گەيشتن بەدیدارى تۆلەپاش مردن، ھەقە و راستە، ھەرموودەت راستە، بەھەشت راستە، دۆزەخ راستە، پيغەمبەران ھەق و راستن، موھەمەد (درودى خودى لەسەر بى) ھەقە و راستە، قيامەت راستە، ئەى خودايە! خۆم سپارد بەتۆ، باوەرم ھەيە بەتۆ، پشت و پەنام ھەرتۆى، دالەم ھىناوھتە بەرتۆ، بەپشتى تۆدەچم بەگزنەحەزى خۆما، مەھکەمە و دادى خۆم دینمەلای تۆ، تۆدەكەم بەھەكەم لەنيوانى خۆم و نەيارما، ساتۆيش بەكەرەم و گەرەمى خۆت لەگوناهى بەرو دوام خۆش بە، ھەرودھا لەگوناهى نەينى و ناشكرام، پەرورەدگارم! پيشخستن و پاش خستن بەدەستى خۆتە، خۆداى راست و رەوان ھەرتۆى، بزووتن و ھيزو تەوانايى ھەر بەدەستى خودا خۆيەتى و بەس) (تاج/١/٥٠٢ = ز-١٨٤ ژ-٩٨٦ = ش/ت/ن).

باسى گەرەمى شەونويژ

٥٥٩- عَنْ اَبِي عَمْرٍ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى رُؤْيَا قَصَّهَا عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَنْبِتُ أَنْ أَرَى رُؤْيَا، فَأَقْصُهَا عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكُنْتُ غُلَامًا شَابًّا، وَكُنْتُ أَنَامُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى عَهْدِ (رَسُولِ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَأَيْتُ فِي النَّوْمِ كَأَنَّ مَلَكَيْنِ أَخَذَانِي فَذَهَبَا بِي إِلَى النَّارِ، فَإِذَا هِيَ مَطْوِيَّةٌ كَطَيِّ الْبُسْرِ، وَإِذَا لَهَا قَرْنَانِ، وَإِذَا فِيهَا أَنَاسٌ قَدْ عَرَفْتُهُمْ، فَجَعَلْتُ أَقُولُ: أَعْرُذُ بِاللّٰهِ مِنْ

التَّارَ، قَالَ: فَلَقِينَا مَلَكًا آخَرَ، فَقَالَ لِي: لَمْ تُرْعَ، فَقَصَصْتُهَا عَلَى حَفْصَةَ فَقَصَصْتُهَا حَفْصَةَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى السَّلَامُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ (نِعْمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ، لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ). (الحديث رقم: ١١٢١ والحديث رقم: ١١٢٢ - أطرافه في: ٧١، ٧٠، ٢٩، ٧٠، ١٦، ٧٠، ٤١، ٣٧، ٣٩، ١١٥٧). (٤٩٥)

عبداللہ کوری عومہر (رہزای خویان لی بی) فہرمووی: جاران لہزیانی پیغہمبہر خویدا (دروودی خودای لہسمہر بی) پیاو ھہبوو خہونی دہدی و دہیگیرایہوہ بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) منیش بہعہزہتہوہ بووم کہخہونی ببینم ھہتا، بیگیرمہوہبووی، لہوسہردہمہدا من ھہرزہکار بووم، ژنم نہہینابوو، لہمزگہوت دہخہوتم، جارئی لہخہومادیم وا دوو فریشہ وک بمگرن و بمبہن بوڈوزخ و ابو، ناگرہکیش۔ وک بیرئ ھہلچنراو۔ لہناوہوہ ھہلچنرا بوو، ھہروا دوو شاخہی ھہبوو وک دوو شاخہی چہرخی سہریر، کہلہ ھہردوو تہنیشتی بیرہوہ ھہن، ھہردوو سہری داری چہرخہکیان دہخریتہ سہر، چہند کہسیکی تیادا بوون ناسیمنہوہ، نیتہر دہستم کردبہگوتنی پہنادہگرم بہخودا لہزیانی ناگر، فہرمووی: جاگہیشتین بہفریشتہیہکی تر، بہمنی فہرموو: ترست نہبی، جائہم خہونہم گیرایہوہ بوخہفصہی خوشکم، کہھاوسہری پیغہمبہر بوو، حہفصہیش دہیگیرپتہوہ بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) پیغہمبہر فہرمووی: (عبداللہ پیاوی چاکہ، بریا۔ بہشہو۔ شہونویژی دہکرد!)۔ (تاج۔ ز۔ ٢٧-ژ۔ ٣٣٩٨)۔

سالی کوری عبداللہ کوری عہمہر (رہزای خودایان لی بی) دہیفہرموو: (نیتہر لہوہدوا عہبداللہ باوکم بہشہو، نہختیک نہبی، نہدہنوست ھہرخہریکی شہو نوپڑوشتی وا بوو!)۔

راقه و شیکردنه وه:

ئه م بههرانه له م فهرموودهیه و مرده گیرین:

۱-ئاوات خواستن بۆ بینینی خهوی باش، که ببێ بههوی دل ڕوونکردنه وه.

۲-نووستن له ناو مزگه و تدا، به مهرجی ڕێ له په رستی (عیبادت) نه گری.

۳-فریشته له خه وندا ده بینرین، چونکه پیغه مبه ر ته قریری خه و نه که ی ئیبنو عومه ری کردو وه.

۴-زۆر جار به هوی خه و نه وه خدا به نده ی خوی هۆشیار ده کاته وه.

۵-گه و ره یی و خیری شه و نوێژ.

نه کردنی شه و نوێژ له بهر نه خۆشی

۵۶۰- عَنْ جُنْدَبَا قَالَ: اشْتَكَيْ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَةً أَوْ لَيْتَيْنِ. (الحديث: ۱۱۲۴- اطرافه فی: ۴۹۸۳، ۴۹۵۰، ۱۱۲۵). (۴۹۶)

جوندوبی کوری عه بد لالا (همزی خوی له بهر) فهرمووی: پیغه مبه ری خودا (دروودی خودی

له سه ر بهر) نه خۆش بوو، له بهر ئه وه شه وی، یادوو شه و شه و نوێژی نه کرد.

راقه و شیکردنه وه:

جوندوب سه حابه یه، له سه ر ده می پیغه مبه ردا میرد منال بووه.

هاندانی که سوکار له سه ر شه و نوێژ

۵۶۱- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَرَقَهُ وَفَاطِمَةُ بِنْتُ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْلَةً، فَقَالَ: (أَلَا تُصَلِّيَانِ). فَقُلْتُ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْفُسُنَا بِيَدِ اللَّهِ فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَنَا بَعَثْنَا، فَأَنْصَرَفَ حِينَ قُلْنَا ذَلِكَ، وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيَّ شَيْئًا، ثُمَّ سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُوَلٌّ، يَضْرِبُ فَخِذَهُ وَهُوَ يَقُولُ: (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا). (الحديث: ١١٢٧ - اطرافه في: ٤٩٧).

عہلی کوری نے ابو تالیب (رمزی خوی ابن بی) فہرمووی: شہوی پیغہ ممبر (درودی خودی لسمبر بی) تہ شریفی ہینا بولای من و فاتیمہ کی گچی، سہیری کرد: نیمہ نوستوین، فہرمووی: (نہری نہوہ بوشہ ونویژ ناکن، نادہی ہہ لسن بوشہ ونویژ).

منیش گوتہ: نہی پیغہ ممبری خودا! وہک خودای گہورہ لہم نایہ تہدا (اللہ یتوفی الانفس حین موتہا ..) دمفہرموی، گیانمان والہدہستی خودا خویدا، ہہرکاتی خوئی حمزکا ہہ لمان بسیئہ نہوا ہہ لمان دہسیئہ! جاکہ وامان گوت پیغہ ممبر (درودی خودی لسمبر بی) بہرمودوا گہرایہودو ہیج ودلامی نہدایہود، لہ پاشا کدوور کہوتہودہ گویم لی بوو لہ پہرپوشا دہیدا بہرانی خویداو بو پہرپہرجی ودلامہکہی من نہم نایہ تہی خویندہودہ: (وکان الإنسان أكثر شيء جدلاً) (١٨-٥٤).

واتہ: لہ راستیدا نادمہ میزاد لہ ہہموو شتی زیاتر حہزی لہدہمبازی یہ). ٥٦٢ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُجِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ خَشْيَةً أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيُفْرَضَ عَلَيْهِمْ وَمَا سَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ وَإِنِّي لَأَسْبَحُهَا). (الحديث ١١٢٨ - طرفه في: ١١٧٧) (٤٩٨)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ ممبر (درودی خودا لہ پیغہ ممبرو رمزای خودا لہکس و کارو ہاوسہرو ہاوپیکانی) دمفہرموی: (گہلی جار وادہبوو کہ

(٤٩٧) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: ماروی فیمن نام اللیل اجمع حتی...

رقم: ٧٧٥-١١١٥.

(٤٩٨) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب صلاة الضحى.. رقم: ٧١٨-١٦٥٩ شيخ شيجا.

پيغهمبەر (دروودی خودای لمسەر بى) بهردهوام دهبوو لهسەر کارى، وهحهزیشى لهوهبوو که بهردهوام بى لهسهرى، ههموو کاتى لهساتى خویدا نهنجامى بدا، بهلام لهگهڵ نهومیش دا وازی لهو کاره دهینا، لهترسى نهوى که موسولمانان سهرى تى بکهن و بهره بهره فهرزبى لهسهریان. وهبهپى زانیاری من، من خۆم ههرگیز نهمدیوه که پيغهمبەر (دروودی خودای لمسەر بى) نوپژى چيشتهنگاو بکا، بهلام من خۆم نوپژى سوننهتى چيشتهنگاو دهکهم، چونکه ههواڵم زانیوه که پيغهمبەر (دروودی خودای لمسەر بى) کردوویهتى برپوانه: (ریاضى صالحین بهرگی ۱۳/ ۶۹ فهرموودهى ژماره/ ۱۱۴۱).

رافه و شیکردنهوه: وهك پيسايهکی گشتی زاناكان دمهفرموون: (سوننهت دمریایهکی گهوهی فره بابته، کهم کهس پهی بهههمووی دمبا، بهتایبهتى لهسهردهمی پيغهمبەر خویدا).

ئهمهش دهگهرپتهوه بو سروشتی راگهیانندی بهرنامهی ئیسلامی پیرۆز، چونکه پيغهمبەر (دروودی خودای لمسەر بى) بهفهرمانی خودای گهوره، لهبهر حیکمهتى کهخودا خوێ دهیزانى، بهپى کاتو شوین و بۆنهو بوار، لهکۆرو دانیشتن و وتارو فهرموودهکانیدا، بهگوتارو بهکردارو بهپهزا دهربرپن لهسهر شتى، بههوى هۆکاری لهبار بهپى سهردهمی خوێ، وهك نووسین و فیڕکردن و پى لهبهرکردن، لهپىگهی هاوپىانی یهوه، بهرنامهی ئیسلامی بهناو گهلی ئیسلام دا پهخش دهکردهوه.

جا بهبى گومان، زوربهی یاران، کهم تا زۆر، لهم کاره پیرۆزهدا هاوبهشى یان کردووه، بهلام کهسیان ناگیان لهسهرجهمی سوننهت بهتهواوی نهبووه، بگره زوربهیان لهبابهتیکی تایبهتدا پسپۆری یان ههبووه، بهلام نهوى لهکیس ئهمیان چوو، بهنصیبی نهوى تریان بووه، جا لهسهر ئهم بنیاته ئهم چهند یاسایه دامهزراوه:

۱- (چه سپاندن پيش ده خرى له سهر نه في كردن) بۆ نموونه: چه زردهتى عايشه (رەزى خۆى لى بى) نه فى نه وه دهكا كه پيغه مبهەر (دروودى خودای له سهر بى) نوپژى چيشتهنگاوى كردبى، بهلام كه سانى تر له هاورپيانى پيغه مبهەر (دروودى خودای له سهر بى)، نه وه ديان چه سپاندووه كه پيغه مبهەر (دروودى خودای له سهر بى) نوپژى چيشتهنگاوى كردووه. دهى له م بابته دا كار به پراى نه وانه دهكرى كه دهلین: (نوپژى چيشتهنگاوى سوننه ته، چوونكه پيغه مبهەر خۆى (دروودى خودای له سهر بى) كردوويه تى و فهرمانيشى كردووه به كردنى).

وه بایستی رای عايشه هيش ناوا روون دهكریته وه:

(بۆيه ناگای له م نوپژهى پيغه مبهەر (دروودى خودای له سهر بى) نه بووه، چونكه زوربهى كات پيغه مبهەر (دروودى خودای له سهر بى) له كاتى چيشتهنگاودا له دهره وهى ماله وه بووه، له ناو پياواندا بووه، له مزگهوت بووه، له سه فهر بووه، له غهزا بووه، چونكه پياو كه متر له كاتى چيشتهنگاودا له ماله وه ده بى، سهره رای نه وه هيش سوننه ت چه ند جوړيكي هه يه، هه ندی سووننه ت پيغه مبهەر (دروودى خودای له سهر بى) جارێ دوان كردوويه تى ههر شتيكيش يه ك جار به فهرموئ بيه كن، ياخۆى بيه كا به سه بۆ كردنى.

جوړى يه كه م: به لگه ی زۆرو روون له نايهت و فهرمووده هه يه له سهرى، وهك: شه ونوپژو رۆژوى سوننه ت و خيرو سه دهقه كردن و زۆر شتى ترى له م چه شاننه، كه به زۆرى پيغه مبهەر كردونى.

جوړى دووه م: پيغه مبهەر خۆى (دروودى خودای له سهر بى) چه ند جارێ له ژيانيدا بۆ ته شريع كردوونى و به س. وهك نوپژ كردن له ناو مالى كه عبه دا.

جوړى سييه م: خۆى نه يكر دووه، بهلام به يارانى خۆى فهرمووه بيه كن، وهك: (بانگدان و قامهت كردن و نه و جوړه سوننه تانه ی كه بۆ ئوممه تى سوننه ت بوون كه به رابه ر به و بيه كن، له پيزو خۆشه ويستى و نه ده ب و شهرم و شكۆ

کردن له خۆی و که سوکاری) وهك قورئان دهفه رموی: (یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی) مهبهست له وه که ده لئین: (پیغه مبهه ر خۆی بانگو و قامه تی نه داوه) شیوه ی هه میشه یی یه. چونکه له سه فه ردا جا ری بانگی داوه.

۲- (کار به کۆی به لگه کان ده کری، به مه رجی کۆبوونه و میان ده ست بدا)

۳- (زیاده ی ثیقه مه قبووله).

تیبینی: پاش نه وه ی کتیب پهیدا بوو زۆر له زانا کان شاره زایی یان له زور به ی سوننه تا پهیدا کرد.

شه و نو یزی پیغه مبهه (دروودی خوی له سه ر بی)

۵۶۳- عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (إِنْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَقُومُ لِيُصَلِّيَ حَتَّى تَرْمَ قَدَمَاهُ أَوْ سَاقَاهُ فَيُقَالَ لَهُ فَيَقُولُ أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا).^(۴۹۹) (الحديث: ۱۱۳۰ - طرفاه في: ۴۸۳۶، ۶۴۷۱).

موغیره ی کوری شوعبه (پرمزی خوی له سه ر بی) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی له سه ر بی) نه وه نده له شه و نو یزی دا به پیوه راوه ستابوو، هه ردوو قاچی یا هه ردوو لاقی په نه مابوون! جا یاران (پرمزی خویان له سه ر بی) عه رزیان کرد: نه ی خو شه ویستی خودا! بۆ نه وه نده خو ت ماندوو ده که ی، خو تۆ خودا له هه موو گونا هیتک خو ش بووه که واته بۆ وا له خو ت ده که ی؟! نه ویش (دروودی خودی له سه ر بی) ده یفه رموو: (نه دیی ده بی که منیش به نده یه کی ستایش کارو عه بد یکی سوپاسگوزار بم). (ت/ ۱ / ۴۹۳ / ۷ = ز ۷۸- ژ ۹۷۱).

خه وټنی بهره به یان

٥٦٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَحَبُّ الصَّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ وَكَانَ يَتَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَنَامُ سُدُسَهُ وَيَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا) (الحديث ١١٣١- أطرافه في: ١١٥٢، ١١٥٣، ١٩٧٤، ١٩٧٥، ١٩٧٦، ١٩٧٧، ١٩٧٨، ١٩٧٩، ١٩٨٠، ٣٤١٨، ٣٤١٩، ٣٤٢٠، ٥٠٥٢، ٥٠٥٣، ٥٠٥٤، ٥١٩٩، ٦١٣٤، ٦٢٧٧ (٥٠٠))

عبداللای کورې عه مری کورې عاص (پرمزی خوېان لږ ښه) فهرمووی پیڅه مېهر (دروودی خودای لسمې ښه) پېټی فهرمووم: (په سهند ترین نویژ له لای خودا ئه و نویژ ديه که له سهر دستووری داود پیڅه مېهر بې (دروودی خودای لسمې ښه) وه هه روډها روژو ویش، یاسای داود پیڅه مېهریش ناوا بوو: نیوهی شه و ده خه وت، سې یه کی شه ویش شه و نویژ دی ده گرد، نه مه ده کاته پینج بهش له شهش بهشی شه و، وه ئه و شهش یه که که ی تریشی ده خه و ته وه! و مروژ نا روژیکیش به روژو و ده بوو) (ت/ ١/ ٤٩٤ / ٩- ش / د = ز- ١٨١ ژ- ٩٧٣).

رافه و شیکردنه وه:

مه به سستی سهره کی له م فهرمو و د ميه نه وه ديه: که به شپوهی گشتی شه و نویژو روژو و سوننه ت له سهر نه م شپوهیه ښه، هه تا جه سته شپه بهشی خوی بجه سته وه و تووشی بیزار ی نه بې، دنا شه و نویژ نه گهر له م نه انداز ميه شپه که متر یا زیاتر بې هه ر ده بی. هه ندی له زانایان کاری باش به م یاسایه ده که ن: (کار تا زورتر بې پاداشیشی زورتره).

۵۶۵- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَيُّ الْعَمَلِ كَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: الدَّائِمُ، قُلْتُ: مَتَى كَانَ يَقُومُ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقُومُ إِذَا سَمِعَ الصَّارِخَ) (الحديث: ۱۱۳۲) (۵۰۱)

مه سروق دهمرموئ: عهرزی عائیشهم کرد: کام کاری باش لهلای پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) خو شه ویست بوو؟ فهرمووی: (خو شه ویستترین کردهوی باش بهلای پیغهمبهر وه (دروودی خودای لهسهر بی) کردهوی باشی ههمیشه بی بوو. واته: باشترین نایینداری لهلای خودا نهو میه که خاوه نه که بی بهردهوام بی لهسهری) عهرزیم کرد: نهی که بی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) لهخه وه لدهسا بو شه ونویژ؟ فهرمووی: (کاتی گوپی له که له شیر نیوه شهو دهبوو دهیخویند هه لدهسا بو شه ونویژ) (وفي رواية عنها قالت: ما ألفاه السحر عندي إلا نائمًا. تعني النبي (دروودی خودای لهسهر بی)).

لهم گیرانه وه یه دا عائیشه (همزای خودای لهسهر بی) فهرمووی: (نهو شه وانهی که پیغهمبهر له نوره شهوی خو ما لهلای من دهبوو، له نیوه شهودا، که که له شیر نیوه شهو دهیخویند هه ل دهما بو شه ونویژو نو یژیکی زوری جوانی دمکرد، له پاشا دهخه وته وه، ئیتر هه تا بهرمبهیان زور بهی کات دهخه وته وه).

باسی راوه ستانی دوورو دریز له شه ونویژدا

۵۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةً فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرِ سَوْءٍ قُلْنَا وَمَا هَمَمْتَ؟ قَالَ هَمَمْتُ أَنْ أَقْعُدَ وَأَذَرَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (الحديث ۱۱۳۵) (۵۰۲)

(۵۰۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب صلاة الليل .. رقم: ۷۴۱-۱۷۲۷.

(۵۰۲) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب تطويل القراءة في صلاة الليل، رقم: ۷۷۳ = ۸۱۲.

ئیبینوو مەسعود (رمزی خودایان لە بێ) فەرمووی: شەوێ شەونویژم بە جەماعەت لە گەڵ پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) دەکرد، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەوەندە بە پێوە راوەستا و بە دوورو درێژی قورئانی خویند، تەنانەت نیازم بوو ئیشی خراب بکەم، عەرزیمان کرد: نیازت بوو چی بکەیت وا بە خراپی دادەنێیت؟ فەرمووی: نیازم بوو دابنیشم و پێغەمبەر بە پێوە بێ و من بە دانیشتنەوه جەماعەتە کەم تەواو بکەم لە پەشتیەوه، دیارە کەشتی وایش تەرکی ئەدمە.

لەم فەرموودەیه ئەم بەهرانه وەردەگیرێ:

۱- درێژی راوەستان سوننەتە، شەونویژ بە جەماعەت سوننەتە.

۲- پێچەوانەی پێشنویژ کاریکی خراپە.

۳- ئەدم بە پێشنویژ سوننەتە، بە تەبەتی ئەگەر گەرە بێ.

۴- دەرسی، یا قەسەیی تی ی نەگەشتی دووبارە بکەیتەوه لە مامۆستا، مامۆستایش بە شێنەیی بە بێ توورە بوون روونی بکاتەوه بۆیان، چونکە ئەوەتا فەقی و یارانی ئیبینو مەسعودو، ئیبینو مەسعود ئاویان کردووه.

شەونویژی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چەن رکات بوو

۵۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً يَغْنِي بِاللَّيْلِ) (الحديث: ۱۱۳۸). (۵۰۳)

ئیبینو عەبباس (رمزی خودایان لە بێ) دەفەرمووی: (شەونویژی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر

بێ) سیازدە رکات بوو).

۵۶۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً مِنْهَا الْوُتْرُ وَرَكْعَتَا الْفَجْرِ). (الحديث: ۱۱۴۰). (۵۰۴)

له عایشه سی هاوسه ری پیغه مبه ره وه (دروودی خودی له سر بی) ده فهر مووی: پیغه مبه ر
(دروودی خودی له سر بی) به و مترو دوو رکاته سوننه ته که ی به یانی یه و مبه شه و سیازده
رکات نویژی سوونه تی ده کرد (ت/۱/۴۹۸ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۸۱ = ش/د/ت/ن).

(باسی شه و نویژی پیغه مبه رو نه و دی له شه و نویژ هه لوه شاو مته وه)

۵۶۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّى نَظْنَ أَنْ لَا يَصُومَ مِنْهُ وَيَصُومُ حَتَّى نَظْنَ أَنْ لَا يُفْطِرَ مِنْهُ شَيْئًا وَكَانَ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ اللَّيْلِ مُصَلِّيًا إِلَّا رَأَيْتُهُ وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتُهُ) (الحديث: ۱۱۴۱ أطرافه في: ۱۹۷۲، ۱۹۷۳، ۳۵۶۱). (۵۰۵)

ئیمامی ئه نه هس (رمزی خوی لی بی) فهر مووی: که لی جار پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بی)
له مانگ نه و منده له سر یه ک بهر و ژوو نه دهبوو، ته نانته زه ینمان بو نه وه
ده جوو که ئیتر له و مانگه دا بهر و ژوو نابی، که لی جار ییش نه و منده له سر یه ک
بهر و ژوو دهبوو، هه تا زه ینمان بو نه و ده ده جوو که ئیتر نه و مانگه گشتی
بهر و ژوو ده بی، هه موو شه و یکیش شه و نویژیکی جوانی ده کرد، به لام کاتی
تایبه تی نه بوو بو شه و نویژ، به پی ی بواری گونجاو، له کوئی ی شه و دا دهستی
بداپی بو ی به شه و شه و نویژه که پی ده کرد، له بهر نه وه جاری وا دهبوو
ده یتبینی له سه ر هتای شه و وه نویژی سوننه ته ده کاو خه ریکی شه و نویژه،
جاری وایش دهبوو له سه ر هتای شه و وه ده خه وتو له پاشتر به شه و
شه و نویژه که ی ده کرد، وه هه ر و هه کاته کانی تری شه و یش هه روا).

شه یتان سی گری ده دا له پشته سه ری که سی شه و نویژ نه کا

۵۷۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ كُلَّ

عُقْدَةٌ: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَأَرْقُدْ فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانًا). (الحديث: ١١٤٢ - طرفه في: ٣٢٦٩) (٥٠٦)

نهبو هورمیره (همزی خوی لب) دمفهرموی: پیغهمبهر (دروودی خودی لسمبر لب) دمفهرموی: (کاتی که دهخهون شهیتان سی گری دمدا لهپشتی سهرتان و یهکه یهکه دمست دهمائی بهگریکاناو دهلی: بخهوه شهوگاریکی دوورو دریژت لهسهربی، جا نهگهر خهوت و لهپاشا خهبهری بؤوهویادی خودای کرد گرییهکان دهگریتهوه، خو نهگهر دمستنوژیژی گرت، نهوا گرییهکی تریشیان دهگریتهوه، ومنهگهر شهونوژیژی کرد، نیتر ههموو گریکان بهتهواوی دهگریتهوه، وهخوشی گورج و گؤل و دلخوش دمبیتهوه، نهگینا لهپهستی و دلگرانی و تمبهلی دمینیتهوه). (ت/١/٤٩٢ / ٥ ز ١٨١ ژ ٩٦٩ = ش/د/ن).

روونکردنهوه:

عهسقهلانی دمفهرموی: لهپروالتهی فهرموودهکوهه وا دهردهکوهی کهئهمه ههربؤ خهوی شه و وایه، وهخوشی ههروایه، بهلام دوورنییه کهلهخهوی رۆژیشدا شتی واههبی، ههتا خهوتوو خهبهری نهبیتهوه بؤ نوژی فهرز.

١- یادیکی تایبهتی مهرج نییه، ههرچی بهیادی خودا دابنریت بؤئهم مهبهسته دمبیّت. وهك سهلاومت دان و قورئان خویندن و خویندنهوهی فهرمودهی پیغهمبهر (دروودی خودی لسمبر لب) و دهورو دهرسی زانستی شهرعی. باشتین یاد ئهوهیه کهوا لهفهرمودهی (٥٧٧) دا کهله دواوهدی، ههروا ئهوهی کهلهفهرمودهی ژماره (٥٥٨) داکه رابورد.

۲- کہ سنیٰ لہشی پیس بی دہسنویژ بہس نییہ، دہبی خوی بشوری.

ہہروا شہیتان گمیز دہکاتہ ناوگوچکھی

۵۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ذَكَرَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ فَقِيلَ مَا زَالَ نَائِمًا حَتَّى أَصْبَحَ مَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ فَقَالَ بَالَ الشَّيْطَانُ فِي أُذُنِهِ). (الحديث: ۱۱۴۴ - طرفہ فی: ۳۲۷۰). (۵۰۷).

عہدوللای کوری مہسعوود - رمزای خوی لی بی - فہرموی: لہخزمہتی پیغہمبہردا (دروودی خودی لہسر ہی) باسی کابرایہک کرا، گوترا: ہہتا بہیانہکی ہمر نووستبوو، وہ نہجوو بوو بہلای شہونویژہودا پیغہمبہریش (دروودی خودی لہسر ہی) فہرموی: (نہوہ شہیتان گمیزی کردوتہ ناو گوچکھیہوہ). (ت/۱/۴۹۳/۶ ز- ۱۸۱ ژ-۹۷۰ = ش/ن).

باسی نزاو نویژ لہ کوتایی شہوہوہ

۵۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ). (الحديث: ۱۱۴۵ طرفہ فی: ۶۳۲۱، ۷۴۹۴) (۵۰۸)

نہبو ہورہیرہ (رمزای خوی لی ہی) دمفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہی) فہرموی: (لہسئیہکی دواپی شہودا، ہہموو شہوی، خودای پەروردگاری پیروزو گہورہمان، دیتہ خوارہوہ بو ناسمانی خواروو، دمفہرموی: کی لہم دمہدا لیم

(۵۰۷) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: ما روى فيمن نام..رقم: ۷۷۴ = ۸۱۴.

(۵۰۸) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: الترغيب في الدعاء والذكر في آخر

الليل، رقم: ۷۵۸ = ۱۷۶۹.

دهپارپیتتهوه تا بچم بههواریهوه، کئی لهم دهمهدا داوای شتم ئی دهکا تا بهشی
باشی پی بدمو و بی بهشی نهکه، کئی داوای لیخوشبوونم ئی دهکا تا لیی خوش
بم! (٥٠٩)

باسی کهسی لهسه رتهای شهوهوه بخهوی و کوتایی شهو به خواپه رستی ناوه دان بکاتهوه

٥٧٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَأَلَتْ: (كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِاللَّيْلِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَنَامُ أَوَّلَهُ وَيَقُومُ آخِرَهُ فَيُصَلِّي ثُمَّ يَرْجِعُ
إِلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَدْنَى الْمُؤَذِّنُ وَتَبَّ فَإِنْ كَانَ بِهِ حَاجَةٌ اغْتَسَلَ وَإِلَّا تَوَضَّأَ وَخَرَجَ.
(الحديث: ١١٤٦) (٥١٠)

ئهسهوه (پهزی خوی لی بی) فهرمووی: له هه زهتی عایشه پرسی: بهشهو
شهونویژی پیغه مبهه (دروودی خودی لهسهه بی) چۆن بوو؟ فهرمووی: (زۆر جارن

(٥٠٩) شیخی عهسقه لانی (رهحمتهی خوی لی بی) لهپهوه روونکردنهوهی ئهم فهرموودیهدها، زۆر
زانایانهو مهلایانه، لههاتنه خوارهوهی خودا بو ئاسمانی خواروو ددهوی، وه راو بوچوونی
زانو لایهه و کۆمهله مهژهبی یهکان باس دهکا، یهکی لهو زاتانه ئیبنو عهرمبی یه، که
دهفهرموی: (من رام لهسهه تهئویلی ئهم جوړه فهرموودانهیه، کهبوئی جیههولاو
جیگهیان لی دی...).

کهچی بهداخهوه لهپهراویژدا، کهسی کهپرنگ بی چاپکارهکهبی، بهبی عیلم بهنهزانی
لهخویهوه پرئ قسهی بی سهرو بهری نووسیوه، گواپی بهخیری جهنابی ئهم ئهفهندی
یه سهله فی یهوه ئهوهی عهسقه لانی و زانایانی ئیسلام تا ئیستا فهرموویانه بیدعهتو
شتی وایه وپرو پووچهو باطیلهو سهلامتهی لهوهدایه لیی دوور بکهویتتهوه. داو
لهخویندهواران دهکهه کهبهگوپی ئهم کولکه خوئهوارانه دلیان لهزانا گهورهکان لهق
نهبی. (ومرگی)

(٥١٠) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة الليل وعدد ركعات النبي
(صلى الله عليه وسلم) رقم: ٧٣٩ = ١٧٢٥.

پېغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەسەرەتای شەووە دەخەوت، لەکۆتایی شەووەوە هەڵدەستا بۆ شەونۆیژ، دەسنۆیژیکی جوانی دەشۆردو دەستی دەکرد بەشەونۆیژ، کاتی شەونۆیژەکی تەواو دەکرد، دەرگە پراپەووە بۆ ناو نوێنی نوستەنەکی، جا کاتی کە بانگبێژ بانگی بەیانی دەدا، لەناو نوێنەکە رادەپەری، ئەگەر کاری بەخۆشۆردن هەبوابێ خۆی دەشۆردو غوسلی دەکرد، دەرگە دەسنۆیژی دەگرتو دەرەچوو بۆ مزگەوت، لەوێ پێشونۆیژی نوێژی بەیانی بۆ ھاوڕێیانی دەکرد.

باسی شەونۆیژی پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمانگی رەمەزان و لەمانگەکانی تری سال دا

۵۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا (سَلَّتْ: كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسَلُّ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسَلُّ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُؤْتِرَ؟ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ عَيْنِي تَنَامُ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي). (الحديث: ۱۱۴۷ طرفاه في: ۲۰۱۳، ۳۵۶۹) (۵۱۱)

ئەبو سەلەمەیی کۆری عەبدوڕەحمان - رەحمەتی خۆی ئی بێ - فەرمووی: لەعائیشەیی ھاوسەری پېغەمبەر پرسی: لەشەوانی مانگی رەمەزانا، شەونۆیژی پېغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) چۆن بوو؟ فەرمووی: (بەپێی ئاگاداری من بەشیوەی گشتی، پېغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) نە لەشەوانی مانگی رەمەزانا، نە لەشەوانی مانگی تردا، لە یازدە رەگات شەونۆیژ، زیاتری نەدەکرد، لەپیشا چوار رەگاتی دەکرد، مەپرسە لەجوانی و درێژی یان، ئنجا چوار رەگاتی تریشی

دهکرد، مه پرسه له جوانی و دریزیان، ئنجا سی رکاتی تریشی دهکرد. عائیشه
فهرمووی: عمرزیم کرد: نهی پیغه مبهری خودا! بهرله وه وهرتر بکهی جار
جاره دهبینم دهخهوی؟ فهرمووی: (نهی عائیشه! چاوه کانم دهخهون بهلام
دلّم ناخهوی!). (ت/ ۱/ ۴۹۸/ ۵ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۸۲ = ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه وه:

ئهمه مانای وانیه که پیغه مبهر (دروودی خودای لسمبر بی) له مانگی رهمه زانا زیاتر
له مانگه کانی تر سهرگهرمی تااعت نه بووه، راسته که کردهوی پیغه مبهر
(دروودی خودای لسمبر بی) ههمیشهیی بووه، بهلام فهرموودهی تری دروست زوره
که به لگهن له سهر:

۱- پیغه مبهر (دروودی خودای لسمبر بی) له مانگی رهمه زاندا سهرگهرمی طاعت و
شه و نوپژو قورئان خویندن و رهوان کردنی قورئان و خپرو صه دهقه کردن و
خه لوه کردن بووه، به تاییهتی له دهی دوایی رهمه زاندا، به پیی فهرموودهی
ژماره شەشی ئەم ته جریدی بوخاری یه، له ههموو شه و هکانی رهمه زانانا،
حه زه رتی جو برائیل (سه لامی خوی لسمبر بی) ته شریفی دههات بو خزمهت پیغه مبهر
(دروودی خودای لسمبر بی) قورئانی پی رهوان دهکرد، وه به پیی فهرموودهی ساخ، شهوی
وابوو له رهمه زانا، پیغه مبهر (دروودی خودای لسمبر بی) له سهرهتای شه و وه، مال و منال و
خیزانی خوی و موسولمانانی له مزگهوت کو کردۆته و وه ههتا نزیکه بهیانی
ته راویچی به جه ماعت بو کردوون، ته نانهت مهترسی نه و میان بووه که فریای
پارشپو نه که ون، پیغه مبهر نه و نه ده له شه و نوپژا راوه ستابوو لاقه کانی
په نه مابوون، شهوی وابوو پیغه مبهر (دروودی خودای لسمبر بی) سی جار له خه وه لساوه
بو شه و نوپژ. که واته: ئەگەر که سی، ههتا دمتوانی شه و نوپژیکی زوری دوورو
دریز بکا، جیگهی خۆیهتی، چونکه شتی وا له سوننهت دا چه سپاوه. (برپاوه:
تاج ۱- ز- ۱۸۲ ژ- ۹۷۸ ههتا ژماره ۱۰۱ به تاییهتی ژماره ۹۸۴، ۹۹۴).

بار له خو قورس کردن له په رستش و خوابه رستیدا باش نییه

۵۷۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا حَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ السَّارِيَتَيْنِ فَقَالَ مَا هَذَا الْحَبْلُ قَالُوا هَذَا حَبْلٌ لِرَيْتَبٍ فَإِذَا فَتَرْتُ تَعَلَّقْتُ بِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأَ، حُلُّوهُ يُصَلِّ أَحَدُكُمْ نَشَاطُهُ فَإِذَا فَتَرَ فَلْيَقْعُدْ). (الحديث ۱۱۵۰) (۵۱۲)

نهنه سی کوری مالیک (د مزای خوی لى بى) فهرمووی: جارى خو شه ویست (د روودى خودى لى بى) چوو بو مزگهوت، روانى وا گوریسی له ناوهندى دوو کوله که دا رایه لکراوه، فهرمووی: (نهم گوریسه چییه؟ گوتیان: نه مه گوریسی زهینه بى خیزانته، که له نویژ کردنى سوننه تدا ماندوو بوو، خوۍ پى ده گری. فهرمووی (د روودى خودى لى بى): (بیکه نه وهو لایبه ن، شتى وا مه که ن، نه وهنده نویژى سوننه ت بکه ن که گورج و گوئن، کاتى خاوبوونه وهو خو لکتان نه ما، نیتر دانیشن) (ریاض / ۱ / ۱۴۶ = بهرگی یه که م به کوردی، فهرمووده ی پینجه م له زنجیره ی خوۍ، ژماره ی فهرمووده که له ریاضا - ۱۴۶).

رافه و شیکردنه وه:

رسته ی (نیتر دانیشن) دوو واتا هه ل ده گری: یه که م: (نیتر به دانیشن نه وه نویژى سوننه ت بکه ن). دووهم: (نیتر واز له کردنى نویژى سوننه ت بهینن، تا مانووتان دمرېچى).

که سی شه ونویژ بکاو له پاش خوو پیوه کرتن وازی لی بیتنی، کاریکی ناباش و مکروه دهکات

۵۷۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ). (الحديث ۱۱۵۲) (۵۱۳)

عبداللای کوری عهمری کوری عاص (همزی خودیان لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لى بى) پیی فهرمووم: (نهی عهبدوللای! وهك فيساره كهس مهبه، كهشه ونویژی دهکرد، بهلام نیستا وازی لی هیناوه). (ریاض / ۱ / ۱۵۵ ز- ۱۵۴ ژ-).

باسی بههردی که سی به شهو بهدهم یادی خوداوه له خه و خه بهری بیته وه و نویژ بکات

۵۷۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَوْ دَعَا اسْتَجِيبَ لَهُ فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ). (الحديث ۱۱۵۴) (۵۱۴)

عوبادهی کوری صامیت (همزی خوی لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لى بى) دهفهرمووی: (همر موسولمانی کاتی به شهو خه بهری ده بیته وه، بهدهم یادی خوداوه خه بهری ببیته وه بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ: همر خودا خودایه، تاك و ته نهاییه، بی هاوهل و بی

هاوبه شه، مولک و خاوه نى و پاشايه تى هر قابيل به خوځيه تى، سوپاس و ستايش
 هر شايسته ى خوځيه تى، هيچى له دهست دمرناچى و دسه لاتو ته واناښى به سهر
 هه موو شتيکا هه يه، سوپاس بؤ خدا، يه زدانى کى پاک و بى گهر دو بى نه نگه،
 سوپاس و ستايش هر قابيل به خوځيه تى هه تا هه تايه، هر بؤ خوځى خودايه و
 بهس، خوداى گه وره له هه موو مه زنى مه زتره، وهه موو جموو جووئى، وه
 هه موو هيژو تواناښى به دهستى خدا خوځيه تى) فهرمووى (درووى خوداى لسمه بى):
 نه و جا بلئ: اللهم اغفر لي: خوايه! ليّم خوځ به، يا هر نزايه کى تر بکا،
 له پاش گوتنى نه م گوته پيرؤزه، خدا نزاکه ى گيرا دهکا. فهرمووى (درووى خوداى
 لسمه بى): نه گهر له دوا نه وه هه لسى دهست نويزئ بگرئ و نويز بکا، نويزه که ى
 قه بوول ده بى). (تاج / ٨ / ٣٥ / ١ = تاج- ٤ ز- ٩- ٤٢٨٩).

روونکردنه وه:

نه بو عه بدووللاى فهر به رى (رحمعتى خواى لى بى) که راوى صه حيحى بوخارى يه،
 له بوخارى خوځيه وه (رمزو و رحمعتى خودايان لى بى) ده فهرموئ: (له پيش خه وتنا نه م ذیکره م
 کرد به ویردى سهر زمانم، که سى هاته خه وم نه م نايه ته ى تا کو تايى
 خوځينه وه، که ده فهرموئ: (وه دوا الى الطّيب من القول، وه دوا الى صراط
 الحميد). (حه ج / ٢٢).

له تاجول نوصول دا نامازه بؤ نه وه نه کراوه که نيمامى بوخاريش نه م
 فهرمووده يه ى گيرپراوه ته وه، عومه یرى کورى هانى (رمزى خوى لى بى) که چواره م
 که سه له پياوانى رسته ى نه م فهرمووده يه، خوا ناسيکى گه وره بوو، هه موو
 رؤژئ هه زار رکات نويزئ ده کرد، سالى سه دو بيست و هه وتى کوچى
 به شه هيدى ده مرئ (رمزى خواى لى بى) نه م زاته نموونه يه که له پياوانى رسته کان
 (سه نه دى) فهرمووده کانى صه حيحى بوخارى پيرؤز

٥٧٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ وَهُوَ يَقْصُ فِي قَصَصِهِ وَهُوَ يَذْكُرُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَخَا لَكُمْ لَا يَقُولُ الرَّفَثَ يَعْنِي بِذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ:

وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ يَتْلُو كِتَابَهُ إِذَا انْشَقَّ مَعْرُوفٌ مِنَ الْفَجْرِ سَاطِعُ
أَرَأَا الْهَدَى بَعْدَ الْعَمَى فَقُلُوبُنَا بِهِ مُوقِنَاتٌ أَنَّ مَا قَالَ وَاقِعُ
يَبِيتُ يُجَافِي جَنْبَهُ عَنْ فِرَاشِهِ إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِالْمُشْرِكِينَ الْمَضَاجِعُ
(الحديث ١١٥٥ - طرفه في: ٦١٥١) (٥١٥)

روؤزی ئەبو ھورەیرە (پەرزەنی خۆی لێ بێ) ئامۆژگاری دەخویندەوێ بۆ ھاوڕێکانی،
فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بێ) فەرمووی: ئیبنو
رەواحە ی براتان کە قسەی ھیچ و پووج ناکا - گوتووێهتی (گویل):

وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ يَتْلُو كِتَابَهُ إِذَا انْشَقَّ مَعْرُوفٌ مِنَ الْفَجْرِ سَاطِعُ
أَرَأَا الْهَدَى بَعْدَ الْعَمَى فَقُلُوبُنَا بِهِ مُوقِنَاتٌ أَنَّ مَا قَالَ وَاقِعُ
يَبِيتُ يُجَافِي جَنْبَهُ عَنْ فِرَاشِهِ إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِالْمُشْرِكِينَ الْمَضَاجِعُ

واتە: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بێ) وێ لەناو ماندا، لەگەڵ شەبەقی بەیانی
دا بەرنوێژیمان بۆ دەکاو، قورئانمان بۆ دەخوینێ، کە نامەی پێرۆزی خوادای
گەورەو مەزنە، پێگەی راستی بێ نیشان داوین و، لەپێگەی چەوت پزگاری
کردوین و لەکوێرەو مەری کوێرە پێ و، لە چەرە سەری سەرگەردانی و،
لەکوێرە پێی سەرکوێری، قوتاری کردوین، ئێمە بەدڵ باوەری تەواومان
هەیه کە هەرچی ئەو پێغەمبەرە نازدارە دەفەرموێ، راست و دروست و هەقەو،
زوو یا درەنگ چی فەرمووێ دێتەدی و روو دەدات، نیشانیەکی جوانی تری
ئەو پێغەمبەرە نازیزە ئەوێه: کاتێ کە خەڵک و بێ باوەرو نا موسوڵمانەکان

تیر خه و دهبن و، له شه ودا لال و پال ده که ون و، له گهر مه ی خه ودا پر خه ی خه و یان دئ و پر خو هورپانه، نه و زاته پیروژه له و کاته دا له باتی خه و تن و پال که و تن له ناو نوینی نه رم و گهر ما، سه رگهر می شه و نو یژ کردنه و گهر مه ی عیبادت و خودا په رستی یه تی) (تاج / ١٠ / ١٧٦).

روونکردنه وه:

لیږده دا شیخی عه سقه لانی له فه تحو لباریدا نه م چیرۆکه راگو یژ ده کا: ده لئ: داره قوطنی سه بارمت به م هه لبه ستانه نه م داستانه ده گپ رپ ته وه: جارئ عه بدوللای کور ی ره و احه له گه ل که نیزه کیکی خو یدا دروست ده بی، ژنه که ی له و کاته دا له سه ر نه و حاله ده بی نی، وه به عه بدوللا ده لئ: من تو م بی نی له گه ل که نیزه که ته دا دروست بووی نه ویش حاشای لئ ده کا و ده لئ: شتی وام نه کردو وه، ژنه که یشی ده لئ: ده ی نه گهر وایه و له شت پاکه و له شت بیس نییه، ده فهرمو و نه ندازه ی قورئانم بو بخو ینه، هه تا با و مر پ پئ بکه م، که شتی وات نه کردو وه، عه بدوللا یش نه م شیعرانه ده لئ!

ژنه که یشی سه رسام ده بی و ده لئ: (له بهر نه وه ی با و مر م هه یه به خودا، وا نه وه ی که به چاوی خو م دیم به درو ی ده زانم!)

عه بدوللا له پاشتر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له م چیرۆکه ناگادار ده کا، پیغه مبه ر یش (دروودی خودای له سه ر بی) هه لویستی عه بدوللای پئ خو ش ده بی ودها پئ ده که نئ کاکيله کانی دهر ده که ون! (فه رمایشتی عه سقه لانی ته وا و بو).

له م چیرۆکه وه دهر ده که وئ: مرؤف دروسته بو ی به فیلئ ره وا، به حیله شه رعی و شتی وا، خو ی له هه لویستی شلوق رزگار بکات، هه تا له دادگا ده توانئ شو ینه و نی (توریه) بکا و سو یند له سه ر شتی بخوات و مه به ستی شتی تر بی، به مه رجئ مه به ستی خزمه تی راست و دروستی بی، به تایبه تی ده سته ی

پاریزمران لہم لایہ نہ وہ دہتوانن ئہم داستانہ بکہن بہ سہرمہ شق، بہ تاییہ تی تر کہ کاتی کہ سی بیہ وی گومانباری، بہ مہانہ یی، بہ شوبہہ یی لہ حہ دیکی شہری رزگار بکات.

عہ بدوللای کوری رہوا حہ (رہزای خوی لی بن) ئہ نصاریہ، خہ زرہ جیہ، کہ سناو (کونیہ) ی ئہ بو مو حہ مہدہ، لہ خرمہت پیغہ مہردا نامادہ ی بہ درو ئو حودو حودہ بیہ و خہ ندہ قو عہ مرہ تولقہ ضاو ہہ موو جہ نگہ کانی تری پیغہ مہر بووہ، ہہ تا غہ زای مؤتہ، کہ لہ سالی ہہ شتی کؤچیدا لہ شام رووی داوہ، لہم غہ زایہ دا یہ کی بوو لہ سہر لہ شکرہ کان کہ شہید کران، نہ وہ ی لہ پاش بہ جی نہ ماوہ، یہ کی بوو لہ نہ قیبہ کانی پہیمانی شہوی عہ قہ بہ، یہ کی بوو لہ نوو سہرہ کانی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بن) لہ پہیمانی موئا خاتدا پیغہ مہر کردی بہ برای میقداد، ئہم مژدہ ی سہر کہ و تنہ مہ زنہ کہ ی بردہ وہ بو مہ دینہ، ہہ میشہ یہ کہم کہس بوو لہ لہ شکر ی ئیسلام کہ دمردہ چوو بو غہ زا، وہ دوایین کہس بوو کہدہ گہراپاہوہ. جاری پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بن) لہ گہل سی سواردا ناردی بو سہر ئوسہیدی کوری رہ قراقی جوو لہ کہ، کہ لہ خہ بیہر بوو، کوشتیان و گہرانہ وہ.

عہ بدوللای شاعیریکی جوانی خوش دہست بوو، جاری خوشہ ویست (دروودی خودای لہ سہر بن) پی پی فہرموو: ئادہ ی شیعیریکی سہر پی یی (ارتجالی) کہ زادہ ی ئہم کاتہ بی بلی، کہ خوّم چاوم لیّت بی) جا یہ کسہر لہ جیگہ ی خو ی راستہ وہ بوو، بہ بی راوہستان فہرمووی (بسیط):

إنی تفرست فیك الخیر أعرفہ
واللہ یعلّم أن ما خاننی البصر
أنت النبیُّ ومن یحرم شفاعة
یوم الحساب لقد أزری بہ القدر

فثبت الله ما آتاك من حسن
تثبيت موسى، ونصرا كالذي نصروا

واته: بهفیراسهت، بهنووری ئیمان ههست دهکهم کهبیت و فهپ لهتۆ
دهرباری، بهباشی ئهمه دهزانم، خودا دهزانی کهمن لهم بۆ چوونهما بهههله
نهچووم، تۆ پیغه مبه ریکی وای، ئهوهی له قیامهتا لهتکاو شهفاعهتی تۆ
نائومید بۆ، ئهوه چاره رهشی قیامهت خۆیهتی، خودا ئهوه دینه جوانه
که به تۆدا ناردوو یهتی دامه زراوی بفرموی، وهک چۆن له سهردهمی خۆیا
ئایینی مووسای دامه زراندا له ولاتدا، وه پیرۆزییهکی وهک پیرۆزی و
سهرکهوتنی ئهوانت پێ خهلات بفرموی. پیغه مبه ریش (دروودی خودی لهسهر بێ) پێ ی
دهفرموی: (ئهی کوپی رهواحه! خودا تۆیش لهسهر حهق راگیر بکا).

لهعهمه رهتول قهضادا ئیبنو رهواحه له بهردهم مهوکیبی حهز رهت هوه
ته شریفی دهرویشتهو ئهم سروودهی دهخویندهوه (رهجهز):

خلوا بني الكفار عن سبيله   اليوم نضربکم علی تنزله
ضربا یزیلُ الھام عن مقيله   ویذهل الخلیل عن خلیله

ئیمامی عومه ریش (همزای خوی لێ بێ) پێی دهفرموی: (ئهوه چۆن ههلهی وا
دهکهی ئهی ئیبنو رهواحه! لهخاکی بهست (حهرم) ی خودادا له خزمهت
حهز رهت دا، شیعر دهخوینیت هوه؟! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لهسهر بێ) دهفرموی:
(ئهی عومه! وازی ئی بیینه با شیعرهکانی بخوینیت هوه، بهو کهسه که گیانی
منی به دهسه، قسهکانی ئهم له شیرو تیر چاکتر کاریان ئی دهکا).

لهغه زایهکا له خزمهت پیغه مبه ردا، هاوڕێیان ههموویان لهتاو گهرمای زۆر
ههموو دهستیان دانا بوو لهسهر سهریان، کهسیان به پڕۆزوو نه بوون، بیجگه له
پیغه مبه رو ئیبنو رهواحه.

ئیبنو عەبدولبەر (رمزی خوی لی بن) له ئیستیعبا دەفەرموی: چیرۆکەکی ئیبنو رەواحە و ژنەکی و کەنیزەکەکی بەناوبانگە، لەچەند روویەکی ساغەو و خۆمان گیراومانەتەو، کە ئاواپە: ئیبنو رەواحە شەوێ دەرپواتە لای کەنیزەکەکی، ژنەکی پێی دەرانی و لەسەر ئەو سەرزنشتی دەکا، ئەویش حاشای لی دەکا، ژنەکەیش دەلی: من بەچاوی خۆم ئەو دەم بینی دەی ئەگەر راست دەکی دروست نەبووی لەگەڵیدا، فەرموو هەنێ قورئان بخوینە، چوونکە بۆ لەشپیس دروست نییە کە قورئان بخوینێ؟ ئیبنو رەواحەیش دەفەرموی (وافر):

شهدت بأن وعد الله حق وأن النار مثوى الكافرينا
وأن العرش فوق الماء حق وفوق العرش رب العالمينا
وتحملة ملائكة غلاظ ملائكة الإله موسميناً

ژنەکەیشی دەلی: (باوەرم بەخودا کردوو چاوی خۆم بەدرۆ خستەو!) چونکە ژنەکی قورئانی نەخویند بوو، وە قورئانی لەبەر نەبوو

۵۷۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَأَيْتُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّ بِيَدِي قِطْعَةً إِسْتَبْرَقَ فَكَأَنِّي لَا أُرِيدُ مَكَانًا مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا طَارَتْ إِلَيْهِ وَرَأَيْتُ كَأَنَّ اثْنَيْنِ أَتَيَانِي أَرَادَا أَنْ يَذْهَبَا بِي إِلَى النَّارِ فَلَقَاهُمَا مَلَكٌ فَقَالَ لَمْ تُرْغِ خَلِيًّا عَنْهُ (الْحَدِيثُ ۱۱۵۶) فَقَصْتُ حَفْصَةً عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى رُؤْيَايَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِعَمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ) (الْحَدِيثُ ۱۱۵۷). (۵۱۶)

لەتاجدا لەبەرگی پێنجەمی کوردیەکەدا، لە لاپەلاڕە (۱۳۰) دا، ئەم فەرموودەیە ئاواپە: ئیبنو عومەر (رمزی خوی لی بن) فەرمووی: بەسەرینی پێغەمبەر

(دروودی خودای لسمبر بڼ) نه گهر پیاوړی خه ونیکی بدیبايه دهیگړپایه وه بۆ پیغه مېهر (دروودی خودای لسمبر بڼ) منیش به عه زړه ته وه بووم تا خه ونی ببینم هه تا بیگړپایه وه بۆ، له و سهرده مه دا من هه زړه کار بووم، جه هیلیکی ره بهن بووم، ژنم نه بوو، له مزگه وت ده خه وتم، جارئ له خه و ما دیم وا دوو فریشته وهك بمگرنو بمبهن بۆ دۆزه خ وا بوو، ناگره كهش وهك بیرى له ناو ده هه لچنراو ناوا هه لچنراو بوو، هه روا دوو شاخه ی هه بوو، وهكى دوو شاخه ی جه رخی سهر بیر، جه ند كه سیکی تیادا بوون ناسیمنه وه، ئیتر دهستم كرد به گوتنى په نا ده گرم به خودا له زیانى ناگر، جا له م كاته دا دوو فریشته كه گه یشتن به فریشته یه كى تر، فریشته تازكه پئی گوتم: ترست نه بئ (وه به وانیشی فهرموو: وازم ئی بهینن) له پاشا ئه م خه ونه م گړپایه وه بۆ جه فصه ی خوشكم، كه هاوسه رى جه زرم ت بوو، جه فصه یش دهیگړپایته وه بۆ پیغه مېهر (دروودی خودای لسمبر بڼ) ده فهرموئ: (عه بدوللای پیاوړى چاكه، بریا - شه ونوئژى ده كړدا) سالى كورپى عه بدوللای كورپى عومه ر (رمزای خودایان لڼ بڼ) دهیغه رموو: ئیتر له وه دوا عه بدوللای باوكم به شه و نه ختیک نه بئ نه ده دنووست، هه ر خه ريكی شه ونوئژ بوو! (ریاض/۳/ ۴/۸۸۲).

پایانی

مامؤستای عه سقه لانى (محمه نى خوى ئى بڼ) ده فهرموئ: باسه كانى شه ونوئژ (تهجد) و ئه و باسانه ی تر كه وان له گه لیا - مه به ست: هه تا باسى (التطوع بعد المكتوبة) یه - شه ست و شه ش فهرمووده یان له خو گرتووه، دوازه یان رښته كرتاون (واته: موعه لله قن: بئ رشتن) ئه وانى تریان په یوه ستن واته: (مه وصولن) چلو سییان یا له م باسه دا یا له باسه كانى پیښیه وه دووباره بوونه ته وه، پوخته كه یان (۶۶-۴۳=۲۳) بیست و سئ فهرمووده یه، (هه ر بیست و سئ كه یان له ته جریده كه دا هه ن، له ژماره - ۵۵۸ هه تا ۵۸۰) موسلیمیش رمزای خواى ئى بئ هه موویانى گړپاوه ته وه بیجگه له مانه یان:

۱- (۱۱۳۹ فتح. له ته جریده که دا نییه)

۲- (۵۶۹ ت = ۱۱۴۱ ف)

۳- (۱۱۴۳ ف. له ته جریده که دا نییه چونکه به ته واوی دی)

۴- نهو ته علیقه یه که وا له پېش فهرمووده ژماره (۱۱۴۶) هوه له فته تحولباریدا، له ته جریده که دا نییه، چونکه ته علیقه کانی بوخاری له ته جریدی بوخاریدا نین.

۵- (۵۷۷ ت = ۱۱۵۴ ف)

۶- (۵۷۸ ت = ۱۱۵۵ ف)

۷- (۵۸۰ = ۱۱۶۶ ف. له ته جریده که دا له سهرتای یه که م باسی دوا نه م باسه ی ژیر دسمانه). عه سقه لانی دهیشفه رموی: هه روا دمبیستراو (ئه شهر) ی صه حابه و تابیعیشی تیا دایه. که واته: کوی فهرمووده کان و بیستراوه کان ده که نه (۶۶+۱۰=۷۶) له م حه فتاو شه شه بیست و سیانیا ن له ته جریده که دا هاتوون. چونکه دوو باره و ته علیق و ئه شهر له ته جریده که دا نین، دوو باره له یه که شوین دنووسری، مه گهر چؤنھا.

تیبینی:

به پېی نهو ژماره دانانه ی که له م نوسخه تازانه دابؤ فته تحولباری کراوه، له لایه ن (محمد فؤاد عبدالباقي و هاوړیکانیه وه - چاپی یه که م ۱۴۰۷ ک - ۱۹۸۶ ز - قاهره) گه لی له باسه کان ژماره کانیا ن ته واو دمرناچی. نه وده تا له م باسه دا کوی فهرمووده و ئه شهر و ته علیقه کان ده که نه (۷۶) که چی نه وان ژماره یان به (۵۲) په نجاو دوو داناوه، نه گهر ژماره ته نیا بؤ فهرمووده کانیش دابنری ده که نه (۵۴) نه که (۵۲) له لایه کی تریشه وه هه ندی فهرمووده ی نه م باسه هه یه عه سقه لانی به یه که فهرمووده ی داناوه، که چی نه وان دوو ژماره یان بؤ داناوه،

وهك ژماره (۱۱۲۱، ۱۱۲۲) كه پيشهوا بوخاری به دوو رشته گيړاويه تيه وه، له عه بدوللای كورې موحه ممه دو له مه حموودی كورې غه يلانه وه، وه عه سقه لانی له تنه نبیه كه ی كوتایي رافه ی ئه م فهرمووده یه دا ده فهرموئ: (مه تنی ئه م فهرمووده یه، سیاقه كه ی به پئی له فضا مه حمووده، سیاقی عه بدولل بؤ ئه م مه تنه له دواوه له تنه عبیردا دی). كه ته ماشای ته رقیمی عومه ده تولقارئیش ده كه ی (دار احیاء تراث العربی) بؤ ئه م قه دمه ره (۴۵) ژماره یان داناوه له ژماره (۱۵۰ - ۱۹۴) به پئی ی بؤ چوونی به نده دمبی له ته رقیمی فهرمووده كانی صه حیچی بوخاریدا، چهن خالی ره چاو بكرئ:

- ۱- نه طرافی حه دیته كه. ۲- بؤ چوونی خاوه ن شهرحه كه، سه بارمت به مه تنه كه كه سه رباسه، یا حه دیته، مه وصوله یا موعه لله قه، یا نه ثره. ۳- به تایبه تی له ته رقیمی فه تحولباریدا.

بسم الله الرحمن الرحيم

یا حي یا رحمان یا رحیم حقق لنا الآمال یا کریم!

(۲۶) باسه كانی نویژی سووننه ت

(نویژی سووننه ت دوو ركات دوو ركات سووننه ت)

۵۸۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ يَقُولُ إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدِيرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ

قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ
ثُمَّ أَرْضَنِي قَالَ وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ. (الحديث - ۱۱۶۶ - طرفاه في: ۶۳۸۲،
(۷۳۹۰). (۵۱۷).

جابیری کوپی عہدوللا (ہمزای خودمان لے بی) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لے سہر بی)
دہستووری وابوو، بؤ ھہموو کارو فرمانی، فیڑی نیستیخارہ (داوای نیشاندانی
خیڑی دہکردین، وەك چؤن فیڑی سوورہتہکانی قورئانی دہکردین،
دہیفہرموو:) ٺہگہر یہکیکتان نیازی کاریکی ھہبوو، وە نہیدہزانی باشہ یا
خراپہ، با لہ پیشا دوو پکات نویژی سونہت بکا، بلی: اللہمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ
بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ
وَلَا أَغْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي: يَا فہرمووی: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي
عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضَنِي بِه:

ئہی خودایہ! داوات لی دہکم کہ بہ عیلم و زانستی خؤت و دہسہلات و
تہوانایی خؤت چاکہ و خیرم نیشان بدہو ئہوہی باشہ بؤم زالم بکہ بہسہر
کردنیا، وەداوای بہشو بارہو بہخششی گہورہی خؤت لی دہکم، چونکہ
تؤتوانای ھہموو شتیکت ھہیہو، من بی دہسہلاتم و تہوانام نییہ، وەتؤ
ھہمووشت دہزانی و من نازانم، وەھہرخؤت توانو زانای بہہموو نہینی و
ئاشکرایہك، پەروردگارم! تؤدہزانی ٺہگہر ٺہم کارہ باشہ بؤم، باشہ بؤدین و
ئاینم، باشہ بؤزیانم و بؤ سہرئہنجامی کارم).

یافہرمووی: باشہ بؤنیستام و باشہ بؤ پاشہرؤژم، ئہوا لہچارہمی بنوسہو
ئاسانی بکہبؤم و لہپاشیشا پیت و بہرہکەتی تیبخہبؤم، وەتؤ دہزانی ٺہگہر
ٺہم ئیشہ خراپہ بؤم، خراپہ بؤدین و ئاینم و خراپہ بؤگوزمانم و بؤ

سەرئەنجامی کارم، یافەرموی: خراپە بۆئیستامو پاشەپۆژم، ئەو لەمن لادەومنیش لەئەولادە، وەچی چاکە ئەوەم لەچارەبنوسە، لەپاشاپازیم بکە پێی!).

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (وەناوی نیازەکیشی بەیانی). واتە: لەویدا کەدەلێی: تۆدەزانی ئەم کارە... بێ: ... ئەم کارە کەژن هێنانە، یاخانوکپینە، یائەمەییە، یائەوہییە، باشە بۆمن ... تا دواوی. (تاج/۱/۵۱۰-ب/د/ت/ن).

سەرەوکاری دوورکاتە سوننەتەکی پێش نوێزی بەیانی

۵۸۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ التَّوَافِلِ أَشَدَّ مِنْهُ تَعَاهُداً عَلَى رَكْعَتِي الْفَجْرِ. (الحديث: ۱۱۶۳). (۵۱۸)

عائیشە (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هیچ سونە تێکی تری وەک دوورکاتە سوننەتەکی پێش نوێزی بەیانی ئاوابەباشی سەرەوکاری نەدەکرد! . (ت/۱/۳۰۶-ش/د).

چی لە دوو رکاتە سوننەتەکی بەیانییدا دەخوێنێ

۵۸۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَفِّفُ الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ هَلْ قَرَأَ بِأَمِّ الْكِتَابِ. (الحديث: ۱۱۶۵). (۵۱۹)

(۵۸۸) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب ركعتي سنة الفجر، رقم: ۷۲۴.

(۵۱۹) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب ركعتي سنة الفجر

رقم: ۷۲۴- المترجمه.

عائیشہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہیں) ئہوہندہ بہگورجی دوورکاتہ سوننہتہکھی پییش نویژی بہیانی دہکرد، تہنانہت لہدلی خوّمہوہ دہم گوت: چوّن فریای خویندنی فاتحہ دہکھوئ! (ت/۱/۳۰۶-ش/د/ن).

کردنی نویژی چیشتہنگاو لہ مالہوہ (لہناوایی دا)

۵۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثٍ، لَا أَدْعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ: صَوْمٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَصَلَاةُ الضُّحَى، وَكُومٌ عَلَى وَثْرٍ.

ئہبوو ہورہیرہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: دؤستی ئازیزم پیغہمبہری خوشہویستم (دروودی خودی لسمہر ہیں) ئہم سیئ ئاموژگاریہی کردوم، ہہتا دہمرم تہرکیان ناکہم: لہہہموو مانگی سیئ پوژ بہپوژوو دہم، وہہہموو پوژی بہلایہنی کہمہوہ دوورکات نویژی چیشتہنگاو بکہم، وہہہموو شہوئ لہپییش خہوتندا نویژی ووتر بکہم. (ت/۱/۴۸۵-ش/د/ن). (الحديث: ۱۱۷۶ فتح الباري). (۵۲۰)

کردنی دوورکات نویژی سوننہتی پییش نیوہرؤ

۵۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْعَدَاةِ. (الحديث: ۱۱۸۲). (۵۲۱)

عائیشہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہیں) ہہرگیز ئہم نویژہ سوننہتانہی تہرک نہدہکرد: چوار رکات لہپییش نویژی نیومروؤووہ دوورکاتیش لہپییش نویژی بہیانہوہ. (ت/۱-ش/د/ن).

(۵۲۰) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب صلاة الضحی.. رقم: ۷۲۱.

(۵۲۱) بروانہ(مسلم: صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز النافلة قائما وقاعدا، رقم: ۷۳۰).

نویژی سووننه تی پیش شیوان

۵۸۵- عَبْدُ اللَّهِ الْمُزَنِيُّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلُّوا قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ قَالَ: فِي الثَّالِثَةِ: (لِمَنْ شَاءَ) كَرَاهِيَةً أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً. (الحديث: ۱۱۸۳- طرفه في: ۷۳۶۸). (۵۲۲)

عبداللای موزهنی (رمزی خوی لی بن) له پیغهمبهره وه دهفهرموئ: (دروودی خودای لسمهر بن) (دوورکات نویژی سووننه، له پیش نویژی شیوانه وه بکه ن) له سهری جاری سیهه ما فهرمووی: (نهمه بو که سیکه نارمزوی کردنی نهم نویژه سووننه تهی هه بی). پیغهمبهر (دروودی خودای لسمهر بن) بو یه وای فهرموو، نه وه کو مهردووم بی که نه ده ستورو وایزانن که ده بی ههر بکری.

پیوستی سهره باسه کان

بابهت

لاپهړه

پیشه کی

۵

۱- باسی نه وودی سرووش (وه جی) چۆن چۆنی دهستی به هاتن کرد بۆ پیغه مبهری خوا،
هه زره تی موحه ممه د (د.خ)

۳۳

۲- نامه ی بړوا (کتاب الإيمان)

۳۴

باسی کاروبار هکانی باومر

۳۶

کام موسولمانه زۆر باشه

۳۷

خۆراک به خشین به شیکه له نیسلام

۳۷

به شیکه له نیمان جی بۆخوی پیخوشی بۆ برای موسولمانیشی پی خوشی

۳۸

باسی خۆشه وپیستی پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) له باومر

۳۹

باسی چیژی شیری باومر

۴۰

باسی نیشانه ی باومر حویی نه نصاره

۴۲

باسی: به شیکه له ناپینداری نه گهر له دهست ئازاوه رابکه ی

۴۴

باسی: پیغه مبهر له هه موو که سی زیاتر له خوا دترسی

۴۴

باسی باومر به هیژو بی هیژی ههیه

۴۷

شهرمو ههیا به شیکه له نیمان و باومر به خوا

۴۸

نه وودی شاهه تمان بهینی و نوپژر بکاو زهکات بدا سهر و سامانی پارێزراون

۴۹

باسی: هه ندی دهفه رموون نیمان کرده ویه

۵۰

کاتی نیسلام له سهر واتای راسته قینه نه بی

۵۲

کفر تا کفر فهرقی ههیه

۵۳

کهس به کردنی تاوانهکانی سهردهمی نه فامی کافر نابی جگه له شیرک و کوفر

۵۴

باسی: صلح له نیوان موسولماناندا

۵۵

باسی: زولم تا زولم جیاوازی ههیه

۵۸

باسی: نیشانه ی مرؤی ناپاک (مونا فیق)

۵۹

کردنی تهراویح له شهوی لیل القدر دا نیشانه ی نیمانه

۶۰

باسی: غهزا کردن له باومر

۶۱

باسی: شه و نوپژی رهمهزان نیشانه ی باومر ی ساخه

۶۲

باسی: نوپژر له نیمانه

۶۵

باسی به جوانی موسولمان بوون

۶۶

باسی باشترین ناپینداری

- ۶۸ ..... باومر زیادو کم دمکا
- ۷۱ ..... باسی: زهکات له ئیسلامه
- ۷۳ ..... باسی: شوین کهوتنی تهرم له باومره
- ۷۶ ..... باسی هاتنی جوهرائیل بۆلای پیغه مبهیر بۆ روونکردنه وهی ئیمان و ئیسلام و ئیحسان
- ۷۸ ..... باسی: کهسی ئایینی خوئی له نهنگ بهاریزی
- ۸۱ ..... دانسی پێنج یهک له باومره
- ۸۴ ..... باسی: کردوه ههیه بههوی نیازوه دمی بهصه دمه
- ۸۵ ..... (۳) نامه ی زانین (کتاب العلم)
- ۸۹ ..... باسی په خشی زانین
- ۹۱ ..... باسی: دانیشن له شویندا کهریزی کۆرکه کۆتایی دئ
- ۱۴۴ ..... (۴) نامه ی دهستنوێژ
- ۱۶۶ ..... باسی: بهراموهی سهگ و شوین پای له ناو مزگهوتا
- ۲۰۸ ..... (۵) نامه ی خوشۆردن (غوسل)
- ۲۲۰ ..... (۶) نامه ی بیتوێژی (کتاب الحيض)
- ۲۳۴ ..... (۷) نامه ی تهیه موم (کتاب التیمم)
- ۲۴۵ ..... (۸) نامه ی نوێژ (کتاب الصلاة)
- ۲۵۱ ..... (۹) چه ند باسیکی نوێژ به جل و بهرکه وه (أبواب الصلاة في الثياب)
- ۲۷۴ ..... (۱۰) باسه کانی رووکه (أبواب القبلة)
- ۲۸۰ ..... (۱۱) باسه کانی مزگهوت (أبواب المساجد)
- ۲۲۳ ..... (۱۲) باسه کانی بهر بهست (سوتره) ی نوێژ کهر
- ۲۳۲ ..... (۱۳) نامه ی کانه کانی نوێژ (کتاب مواقيت الصلاة)
- ۳۶۰ ..... نوێژی قهزا به جه ماعت دهکری
- ۳۶۱ ..... باسی قهزای نوێژی له بیر چوو
- ۳۶۳ ..... باسی گوشتوگۆ له پاش نوێژی خهوتنان
- ۳۶۹ ..... (۱۴) نامه ی بانگ (کتاب الأذان)
- ۳۸۲ ..... (۱۵) نامه ی جه ماعت و پێشنوێژی (کتاب الجماعة والإمامة)
- ۴۱۱ ..... (۱۶) نامه ی چۆنییتی نوێژ (کتاب صفة الصلاة)
- ۴۶۵ ..... ۱۷- نامه ی ههینی (کتاب الجمعة)
- ۴۶۵ ..... نوێژی ههینی فهرزه
- ۴۶۶ ..... خوێنخۆش کردن بۆ ههینی
- ۴۶۶ ..... باسی گه ورمی ههینی (فضل الجمعة)

- ۴۶۷ ..... رۆندەن لەسەر و پەش
- ۴۷۴ ..... سیواک کردنی پۆزی ھەینی
- ۴۷۵ ..... لەنۆیژی بەیانی پۆزی ھەینی دا چی سوننەتە بخویندێت
- ۴۷۵ ..... باسی کردنی ھەینی لەگوندو شاردا
- ۴۷۶ ..... ئەگەر کەسێ نەچێ بۆ نۆیژی ھەینی ئایا خۆشۆردنی لەسەر وەک ژن و منال .....
- ۴۷۷ ..... لە ماوەی چەندەو دەبێ بچن بۆ نۆیژی ھەینی ..
- ۴۷۸ ..... کاتی کردنی نۆیژی ھەینی
- ۴۷۹ ..... لەقرچە ی گەرمادا، کاتی نۆیژی ھەینی کەبە؟
- ۴۷۹ ..... باسی پۆیشتن بۆ نۆیژی ھەینی ..تاد
- ۴۸۰ ..... دروست نیە کەسێک کەسێکی تر ھەلبەستێت و خۆی لە جینگەکە ی دابنیشێ
- ۴۸۱ ..... بانگی پۆزی ھەینی
- ۴۸۱ ..... یەك بانگیبۆز بانگ دەفەرموێ
- ۴۸۲ ..... بۆشۆیژ لەسەر دوانگە، کەگۆیێ لەبانگ بوو وەلامی دەسەنیتەو
- ۴۸۳ ..... واپەسەنە و تار لەسەر دوانگە بەدرا
- ۴۸۵ ..... و تار دەبێ بەپۆتو بێ
- ۴۸۵ ..... واباشە لەوتارا لەپاش ستایش، و تار خوێن بێ! اما بعد
- ۴۹۰ ..... نۆیژی دیاری مژگەوت لەکاتی وتارا
- ۴۹۲ ..... داوا یاران لەوتاری نۆیژی ھەینی دا
- ۵۰۰ ..... ۱۸-باسەکانی نۆیژی ترس (أبواب صلاة الخوف)
- ۵۰۳ ..... ۱۹-نامە ی ھەردوو جەننەکان (كتاب العیدین)
- ۵۰۳ ..... باسی یاری کردن لەجەژندا بەقەلغان و نۆزە
- ۵۰۴ ..... پۆزی جەژنی رەمەزان، شتێ بخوا، ئەوسا بپروا بۆنۆیژی جەژن
- ۵۰۵ ..... سوننەتی ھەردوو جەژن بۆ موسوڵمانان
- ۵۰۵ ..... باسی شت خواردن لەپۆزی جەژنی قورباندا
- ۵۰۷ ..... چون بۆ نۆیژ گاکە بەبێ دوانگە
- ۵۰۹ ..... چوون بۆنۆیژی جەژن بەبێ یابەسواری، و تار لەپیش نۆیژەکەدا، بانگ و قامەت
- ..... ناکرێن بۆ نۆیژی جەژن
- ۵۱۰ ..... گەورمیی خیری کردەوێ جاگە لەجوار پۆزە ی جەژنی قوربان
- ۵۱۱ ..... قوربانێ کردن لەپۆزی جەژندا
- ۵۱۱ ..... رێگۆڕکی لەکاتی گەرانەو لەنۆیژی جەژن

- ۵۱۱ ..... کهسی نوپژی جهۆنی جوو دوورکات نوپژ دهکا
- ۵۱۴ ..... ۲۰- نامه‌ی نوپژی وهتر (کتاب الوتر)
- ۵۱۴ ..... باسه‌کانی ومتر
- ۵۱۵ ..... باسی کاته‌کانی کردنی ومتر
- ۵۱۵ ..... با ومتر بکا به‌دواترین نوپژی شهوی
- ۵۱۶ ..... ومتر کردن به‌سواری ولاخ
- ۵۱۶ ..... خویندنی قونووت له‌به‌رو دواي روکووع
- ۵۱۹ ..... ۲۱- نوپژه بارانه (صلاة الاستسقاء)
- ۵۲۲ ..... له‌کاتی ره‌شه ساڻ و بیج بارانیدا مه‌ردوم داوای پارانه‌وه له‌پیش‌نویژ بؤ باران ده‌که‌ن
- ۵۲۴ ..... کردنی نوپژه بارانه له‌مزگه‌وتیکا جومعه‌و جه‌ماعه‌تی تیا بکری
- ۵۲۵ ..... قورئان خویندن له‌نوپژه بارانه‌دا به‌ده‌نگی به‌رزه
- ۵۲۶ ..... گووته‌ی کاتی بارینی باران
- ۵۲۶ ..... کاتی با هه‌ل ده‌کا
- ۵۲۷ ..... فهرمووده‌که‌ی (نصرت بالصبا)
- ۵۲۷ ..... باسی بوومه له‌رزه ئایات
- ۵۲۸ ..... خوا نه‌بیج که‌س نازانج باران که‌ی دمبارئ
- ۵۳۴ ..... ۲۲) نامه‌ی خۆر گیران و مانگ گیران - کتاب الکسوف
- ۵۳۴ ..... نوپژی خۆر گیران
- ۵۳۵ ..... باسی خیر کردن له‌خۆر گیراندا
- ۵۳۷ ..... بانگه‌وازی نوپژی خۆرگیران
- ۵۳۷ ..... په‌نا به‌خوا گرتن له‌سزای گۆر له‌خۆرگیرانا
- ۵۳۹ ..... کردنی نوپژی خۆر گیران به‌کۆمه‌لی
- ۵۴۱ ..... به‌نده نازاد کردن له‌خۆر گیرانا
- ۵۴۱ ..... باسی یادی خودا له‌خۆر گیرانا
- ۵۴۲ ..... له‌نوپژی خۆرگیران و مانگ گیرانا به‌ده‌نگی به‌رز قورئان ده‌خوینری
- ۵۴۵ ..... ۲۳) نامه‌ی کوپ‌نووشی قورئان‌خویندن (کتاب سجود القرآن)
- ۵۴۸ ..... ۲۴) باسه‌کانی کورت کردنه‌وه‌ی نوپژ (أبواب تقصیر الصلاة)
- ۵۵۱ ..... له‌سه‌فه‌ردا نوپژی شیوان کورت ناکریت‌هوه
- ۵۵۲ ..... باسی کردن نوپژی سوننه‌ت به‌سواری ولاخ بارووشی له‌پرووگه‌نه‌بیج
- ۵۵۲ ..... کردن نوپژی سوننه‌ت به‌سواری گویدریژ
- ۵۵۹ ..... نه‌کردنی نوپژه سوننه‌ته‌کانی پاش و پی‌ش فهرزماکان

- ۵۵۹ ..... نوپـژى سـوننـهت لهـ سـهـفـهـرا
- ۵۶۰ ..... کۆکردنه وهى نوپـژى شيوان وخه وتنان له سه فهدا
- ۵۶۱ ..... کردنى نوپـژ له سهـر لا
- ۵۶۱ ..... کردنى نوپـژهـندىكى بهـدانـيشـتهـوه وهـندىكى بهـپـوه
- ۵۶۲ ..... ۲۵) باسهـكانى شهـو نوپـژ (ابواب التـمـجـد)
- ۵۶۴ ..... باسى گـهـورمـى شهـونوپـژ
- ۵۶۶ ..... نهـکردنى شهـونوپـژ لهـبـهـر نهـخوشى
- ۵۶۶ ..... هاندانى كهـسوكار لهـسـهـر شهـونوپـژ
- ۵۷۰ ..... شهـونوپـژى پـيـغهـمـبـهـر (دروودى خـواى لهـسـهـر بـئـ)
- ۵۷۱ ..... خـهـوتنى بـهـره بـهـيان
- ۵۷۲ ..... باسى راوهـستـانى دووـو درپـژ لهـشهـونوپـژدا
- ۵۷۳ ..... شهـونوپـژى پـيـغهـمـبـهـر (دروودى خـوداى لهـسـهـر بـئـ) چـهـن ركات بوو
- ۵۷۴ ..... شهـيتان سـئـ گرئ دـمـدا لهـپـشـته سـهـرى كهـسـئ شهـونوپـژنهـكا
- ۵۷۶ ..... هـمـروا شهـيتان گـمـيـز دهـكاته ناوگـويـچـكهـى
- ۵۷۶ ..... باسى نـزاو نوپـژ لهـ كـوتايى شهـوهـوه
- ۵۷۷ ..... باسى كهـسـئ لهـسـهـر تـاى شهـوهـوه بخـهـوئ و كـوتايى شهـو بهـ خـواپـهـرستى ناوـمـدان بـكـاتهـوه
- ۵۷۸ ..... باسى شهـونوپـژى پـيـغهـمـبـهـر (دروودى خـوداى لهـسـهـر بـئـ) لهـمـانگى رهمـهـزان و
لهـمـانگهـكانى تـرى سـالـ دا
- ۵۸۰ ..... بار لهـ خـؤ قـورس كـردن لهـپـهـرستش و خـواپـهـرستـيدا باش نـيـيه
- ۵۸۱ ..... كهـسـئ شهـونوپـژ بـكاو لهـپـاش خـوو پـيـوهـگـرتن وازى ئـ بـيـئـى، كـاريـكى ناباش و مـكـروه دهـكات
- ۵۸۱ ..... باسى بهـهـرهـى كهـسـئ بهـشهـو بهـدم يادى خـوداوه لهـخـهـو خـهـبهـرى بـيـتهـوهـوه نوپـژ بـكات
- ۵۹۰ ..... ۲۶) باسهـكانى نوپـژى سـوونـهـت
- ۵۹۰ ..... نوپـژى سـوونـهـت دوو ركات دوو ركات سـوونـهـته
- ۵۹۲ ..... سهـرمـهـكارى دووـرـكـاته سـوونـهـتهـكهـى پـيـش نوپـژى بهـيانى
- ۵۹۲ ..... چى لهـ دوو رـكـاته سـوونـهـتهـكهـى بهـيانـيدا دهـخـويـئـرئ
- ۵۹۳ ..... كـردنى نوپـژى چـيـشهـنگاو لهـمالـهـوه (لهـئاوايى دا)
- ۵۹۳ ..... كـردنى دووـرـكات نوپـژى سـوونـهـتى پـيـش نـيـوهـرؤ
- ۵۹۴ ..... نوپـژى سـوونـهـتى پـيـش شيوان
- ۵۹۵ ..... پـيـرستى سهـرهـبـاسهـكان